

למבט פנינים לזוהר בזוהר הרקיע

לימוד זוהר היומי

ספר הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה

ובו: "ספר הזוהר" - "זוהר חדש" - "תקוני זוהר"

❖ זוהר היומי לחודש טבת ❖

שבט תשס"ט - עיד"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

ב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

hazohar.com@gmail.com

לקבלת הספרים בחינם: הרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

מכון 'זוהר הקדוש השנתי' - ללימוד כל ספר 'זוהר הקדוש' במעגל השנה - שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד ספר הזוהר הקדוש' מטרת המפעל: כמו שכתוב בזה"ק (רע"מ ח"ג קכד 6): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. **ע"ד ו'קדיש מ'ן ש"מ"א ו'חיה כ"י ל"א תשכ"ח מפי' זרע"ו**

בונה עולמות

לימוד זוהר בניסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללימוד ולהבין פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת, מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה כו'. (נסא מלך לחיקו"ו, תיקון מג אות ט)

לימוד זוהר

שעה אחת יותר מלימוד פשט בשנה תמימה לימודו כל השנה אינו כלום אם אינו מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כולם. (שם)

בן עולם הבא

אם קובע עת לה' שעה אחת בכל לילה, אז מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. (שם)

מרום על כל לימוד

לימוד ספר הזוהר מרום על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שימעה בקריאתו. והוא תיקון גדול לנשמה. (מורה באצבע להחיד"א זע"א, אות מד)

מביא השק לכל מיני לימודים

על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה. (שיחות הר"ן אות קח)

אשרי הזוכה

אשרי הזוכה להיות עמלו בתורה, הן בנגלה, הן בנסתר בספר זוהר הקדוש והתיקונים, וכדאי הוא רשב"י התנא האלקי זע"א לפסוד את כל העולם כולו מן הדין ולקרב את גואולה. (נאום יצחק ירוחם בהגאון החסיד מוה"ר"ד משה יהושע לייב זצ"ל דיסקין)

עזרי מעם ה' עזר שכינים וזיהור בזהר הרקיע

ספר הזוהר

השלם והמגן

על חמשה חמשי תורה

מהתנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זע"א

* * *

על ידי באי בשערי זוהר הקדוש לבגם ולטיל בפדרם זוהר, ותקנים מה שאמר אליהו לבר יוחאי בספר הזוהר: "ותגליא לתתאי בסוף יומיא, ובגניניה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה וגו', ושבתם איש אל אחותו" וגו'.

ספר הזוהר הקדוש הזה סדר מחדש ומחלק לקטעים. כדי ללמד את הזוהר מדי יום ביומו. וכל שנה ושנה ישלים את כל ספר הזוהר הקדוש. כל נפש מישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמוד ספר הזוהר דבר יום ביומו. ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה. חק ולא יעבר. לתקון הגאולה האמתית. ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא. (ת"ד רבני ירושלים תרפ"א - כסא מלך)

כל הזכויות של הזוהר הקדוש המגן השלם, שמורות להמחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זע"א, ומצוה גדולה לכל אחד מישראל להדפיסו ולהפיצו בהנם ולחלקם לכל אחד ואחד מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם הבא", ולהיות במחיצת הרשב"י זע"א. וכל המזכה את הרבים אין קץ לשכרו, וזוכה לבגים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הזוהר הקדוש" בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

דרך הבעש"ט האמיתי

הבנל עם טוב זע"א צוה לאנשי, שקודם כל תפילה [שחרית, מנחה, וערבית], ילמדו מאמר זוהר ותיקונים. (ליקוטי תורה משערוביל, הדרכה ו')

מציל ממיגפה

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממיגפה ושערורות. (אמרי פנחס שער ו אות עג)

מבטל כל מיני פורעניות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותאם וחרבא וביה מעלמא. (רבני ירושלים תרפ"א)

מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה

קול אומר קרא, "מה אקרא כל הבשר חציר", הכל הם כבהמות שאוכלות חציר. "וכל חסדו כציון השדה", כל חסד שעושים לעצמם עושים. ואפילו כל אלו שעוסקים בתורה, כל חסד שעושים לעצמם עושים. באותו זמן ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, זה הוא רוח המשיח. או להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא י' ממנה, ונשארת ב' ביעשה. או להם שגורמים עניות וחרב וביה והר ואלו בעולם. והוה וזוהר שמתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר. והוא רוח הקודש. והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'. (תיקוני זוהר, תיקון ל')

ל' עמי שומע ל' בדור הרע הזה שהמינות גובר. היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר ותיקונים להגות בה. והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. ויתקיים. (נוצר חסד מס' אבות פ"ד)

בס"ד

הוד והדר פעלם וצדקתם עומדת לעד
כדאי רבי שמעון לסמוך עליו
כל הרוצה ליטול חלק במפעל הזוהר הקדוש היומי
נא להתקשר: +972-548-436-784
או באי-מעיל: hazohar.com@gmail.com

A partner of the worldwide Zohar Hakadosh -
Is, in essence, a partner of Rabbi Shimon Bar Yochai himself. As known

---

לזכות לזרע של קיימא זיווג הגון ברכה והצלחה מרובה לפרנסה טובה בשפע,
לעשירות, לבריאות, לגידול צאצאים
לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

לעילוי נשמת אבי מורי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנה .....לחודש .....שנת .....

לעילוי נשמת אמי מורתי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקני .....ב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקינתי .....ב"ר.....ז"ל
יום השנה .....לחודש .....שנת .....

על ידי שתעזור לפרסם את ספר הזוהר בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע,
נוכה לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל מדינה
ומדינה כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם

To merit much blessing and success, finding a shidduch, abundant
parnassah, wealth, children, good health, true torah study, the raising of our
offspring to torah chupah and maasim tovim with peace of mind, and success in
settling in eretz yisrael.

הספר נדפס לזכות הרבים ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למוידנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

— לָמְדוּ וְהִפְיָצוּ — גְּלוּגֵי "סֵפֶר זֹהָר הַקְּדוֹשׁ" בְּרִיק וּמְנִסָּה לְכָל מִינֵי סִגְלוֹת רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וּרְעוּ

סֵפֶר הַזֹּהָר

הַשְּׁלֵם וְהַמְּנַקֵּד
יוֹצֵא לְאוֹר בְּנוֹחַ שִׁיית
עַל יְדֵי:

מְכוּן "זֹהָר הַקְּדוֹשׁ הַיּוֹמִי"

לְדַמּוֹד כָּל סֵפֶר "זֹהָר הַקְּדוֹשׁ" בְּמַעְגַּל הַשָּׁנָה
שְׁעַל יְדֵי:

מַפְעֵל הַזֹּהָר הַעוֹלָמִי. תַּלְמִידִים וְחֹסְדִים שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי
זִיע"א. לְפָרְסָם בְּחֵנֶם תּוֹרַת הַנְּסִתָּר. וְעַל יְדֵי זֶה יִתְקַנְּמוּ מִה שֶׁהַכְּסִיחַ הַרְשָׁפִי:
"בְּדָא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא".

מִסְרַת הַמַּפְעֵל, כְּמוֹ שְׂכָנוּב בְּזֹהָר הַקְּדוֹשׁ (רַע"ט ח"ג קכ"ו): וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מֵאִלְנָא
דְּחַי דְּאִידֵיהּ הָאֵי סֵפֶר הַזֹּהָר יִפְקֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי וְיִתְקַנְּמוּ בְּהוֹן הַ בְּדָד יִחַנְּנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נָכַר.

כָּל הַזְכוּיֹת שֶׁל הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ הַמְּנַקֵּד הַשְּׁלֵם, שְׁמוֹרוֹת לְהַמְחַבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן
בַּר יוֹחָאי זִיע"א, וּמְצוּנָה גְּדוּלָה לְכָל אַחַד מִשְׂרָאֵל לְהַדְפִּיסוֹ וְלְהִפְיָצוֹ בְּחֵנֶם וְלְחַלְקֵם
לְכָל אַחַד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהִיֹּת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא",
וְלִהְיוֹת בְּמַחֲצִית הַרְשָׁבִי זִיע"א. וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים יִזְכֶּה לְבָנִים צְדִיקִים.

תַּפְלָה קוֹדֵם לְמוֹד הַזֹּהָר

(כַּפְלָה מִהָאֲרִיזֵל)

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקָּרַבְתָּנוּ לְתוֹרְתְךָ וְלְעִבּוֹדְתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתְתָּ
לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרְתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גְּדוֹל כְּזֶה.
עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאוֹתֵינוּ וְעוֹוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל
יִהְיוּ עוֹוֹנוֹתֵינוּ מְבִדְלִים בֵּינֵנוּ לְבֵינֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּכַוֵּן לְכַבְּדוֹת לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדַבְּרֵינוּ אֱלֹהֵי, וְתִפְתַּח לְכַבְּדוֹת הָעֶרֶל
בְּסוּדוֹת תּוֹרְתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ כְּסֵא כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל
עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשַׁמְתָּנוּ כְּכָל בְּחִינֵינוּ, וְשִׁיתּוּצְצוּ נִיצוֹצוֹת עֲבֻדְתְךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל
יְדֵם גְּלוּת דְּבָרֶיךָ אֱלֹהֵי בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתֶם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתֶם, וְזִכּוֹת תּוֹרְתֶם, וְהַמִּימוּתֶם,
וְקִדְשׁוֹתֶם, יַעֲמוּד לָנוּ לְכָל נֶפֶשׁ בְּדַבְּרִים אֱלֹהֵי. וּבְזִכּוֹתֶם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שְׁאֵנוּ לּוֹמְדִים.
כְּמֵאמַר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וּבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ". יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יי יִתֵּן חֶמְדָּה מִפִּי דְעַת וְתִבְנֶה:

הַכְּסִיחַ אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וְכוֹר לְטוֹב, לְרַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א

וְכַמָּה בְּנֵי נְשָׂא לְתַמָּא וְתַפְרִטוֹן מֵהָא חִמְרָא דִּילֵךְ. כִּד יִתְגַּלִּי לְתַמָּא
בְּדָרָא בְּתַרְבָּח בְּפוּף יוֹמָא, וְבִגְנִינָה וְקִרְאָתָם בְּרוּר בְּאַרְצָן וְנָו. (תַּקְוָה זֹהָר כ"ג)

עִיר וְקִדְשֵׁי מִן שְׁמִיא נְחִית

זְכוֹר הַשְּׂאֵלָה שֶׁיִּשְׂאֵלוּ אוֹתְךָ בְּבֵית הַיָּד שֶׁל מַעְלָה, "צִפּוֹת לִישׁוּעָה"?

מַה עֲשִׂיתָ לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה וְלְהַבִּיא אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחִים?, שְׁעַל זֶה אָנוּ מַתְּפַלְלִים בְּכָל יוֹם "כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִינֵינוּ כָּל הַיּוֹם" !! !

הַקְּב"ה מִתְרַעַם עַל הָאָדָם כְּשֵׁאִינוּ מַחֲכֵה לְמַלְכוּתוֹ, כְּדֵאִיתָא בְּפִסְקִיתָא (כְּמֵאמַר גִּילִי) שֶׁאִמַר הַקְּב"ה
לְצִדִיקִים לֹא יִפֶּה עֲשִׂיתָם שׁוֹחֲבֵתָם לְתוֹרַתִי וְלֹא הִכִּיתָם לְמַלְכוּתִי, הֲרֵי אֶפִּילוּ שֶׁמְצַדִיקִים הַמַּחֲבִיבִים אֶת
הַתּוֹרָה דּוֹרְשִׁים מֵהֶם עַל הַצִּיפָּיָה לִישׁוּעָה. (צִפּוֹת לִישׁוּעָה מִהַחֲפֵץ חַיִּים ז"ל, פֶּרֶק ג')

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתככו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה
האילמת מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל

אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים
הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות
בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

— יש לנו עצה קלה בשבילכם —

למדו כל יום ויום ספר "זוהר הקדוש"
אנשים מעידים שהם רואים בחוש
ישועות בכל הענינים
ספר "זוהר הקדוש" מחולק בחנם

* * *

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערוורות.
(אמרי פנחס שער ו אות עג)
כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני
פורעניות וגזרות קשות ורעות ומתנא וחרבא וביזה מעלמא.
(רבני ירושלים תרפ"א)

אלו שלא עוסקים בלימוד הזוהר, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה
והרג ואבדן בעולם רח"ל, וגורמים שמסתלק רוח המשיח. (תקוני זוהר)
על ידי זה שתעזור לפרסם את ספר הזוהר הזה בכל מדינה ומדינה ובכל
עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע, יזכו לשמחה וששון
ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

בְּחַי חֲבוּרָא דְאַיְהוּ סֵפֶר הַזֹּהָר יִפְקֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי

אֲחוּתוֹת

הקדמה לספרי ”הזוהר היומי”

ישמחו החסידים ויגילו ה'לומדים בעזרת השי"ת ובזכות התנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי זי"ע הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הספר הקדוש ”זוהר היומי” החדש [בהוצאה שניה], עם הוספות של זוהר חדש ותיקוני זוהר. סידרנו אותם ללימוד יומי, זאת אומרת, שכל יום ויום קוראים 11 עמודים ובשנה אחת גומרים אי"ה כל ”ספר הזוהר על התורה”, ”זוהר חדש”, ו”תיקוני זוהר”. וסידרנו אותם ל-12 כרכים, מחולק ליי"ב חדשי השנה, כך שבכל חודש לומדים וגומרים כרך שלם.

עוד הוספנו ג' מפתחות, ואלו הן:

מפתח א': ”סדר הלימוד היומי”, שיכולים למצוא את הדף שבכל יום ויום, באיזה עמוד הוא נמצא, מאיפה מתחילים ואיפה גומרים.

מפתח ב': ”מפתח פרשיות הזוהר, ותיקונים של תיקוני זוהר”, דהיינו הסדרים והפרשיות של ספר הזוהר על חמישה חומשי תורה וזוהר חדש, ושבעין תיקונים של תיקוני זוהר.

מפתח ג': ”מפתח דפי הזוהר הישנים”, כדי שיוכלו למצוא כל הדפים לפי דפוס הזוהר מווילנא, ושנדפסו אחר כך.

בט"ו מנחם אב תשס"ח לפ"ק העבר עלינו לטובה השלמנו בס"ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש ונדפסו בי"ב חלקים, ונתפרסם מחודש אלול תשס"ח עד היום בכל העולם.

ובשבעה חודשים הראשונים מאז שגמרנו את הלימוד היומי של הזוהר, הגענו בס"ד קרוב לחצי מיליון אנשים שלומדים ומעיינים בזוהר הקדוש מידי יום ביומו.

עוד הכנסנו במהדורה הקודמת של י"ב חלקי הזוהר היומי, הספר ”אור הזוהר” (הוצאה ב'), שבו מלוקט קרוב ל-500 ספרים שמדברים על גודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר לכל אחד ואחד, מאמרים הרבה שנמצאים בספרים שונים המדברים בגודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר, מסודר בסדר נאה כל עניין ועניין.

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותיקונים במעגל השנה

ובמהדורה המפוארת הנוכחית של י"ב חלקי הזוהר היומי אנו מוסיפים גם את ספר "אור הזוהר החדש והשלם" (הוצאה ד'), שיצא לאור בשנה זו, דברים חדשים נוראים ונפלאים, גם הוא מחולק לי"ב חלקים, ושאלות ותשובות על אמירת ולימוד הזוהר הקדוש, שהוא קובץ גדול מתלמוד בבלי ירושלמי, מדרשים, זוהר הקדוש, תיקונים, ראשונים ואחרונים, ספרי בעל שם טוב הקדוש ותלמידיו, ספרי מוסר, ספרי קבלה, "כללים יסודיים ועיקריים בעניין אמירת ולימוד הזוהר והתיקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים" ..

נודה את ה' בכל לבב ובתוך רבים נהללנו אשר הגיענו עד הלום לברך על המוגמר שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה להדפיס את י"ב חלקי ספרי הזוהר הקדוש, זוהר חדש, ותיקוני זוהר, "אור הזוהר", "קרא לשמש ויזרח אור הזוהר" שיצא לאור לקראת "ברכת החמה" דהאי שתא, וספר "אמירת הזוהר כהלכתה", כדי לעורר אודות לימוד תורת הסוד.

זכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי יגן בעדינו, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיצן בישראל, לחזק הלימוד בהן. צקון לחשינו, כשם שזכינו להוציא לאור ספרים הנ"ל, כן נזכה להוציא לאור שאר החלקים מספר זה, אמן כן יהי רצון.

וכאן אנו מעתיקים קצת התעוררות מגדולי ישראל הראשונים והאחרונים מדברים שכתבו על לימוד ואמירת ספר הזוהר הקדוש ותיקונים אפילו כשאין מבינים כלום.

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה העניק השם יתברך ברוב חסדו לעמנו עם סגולה, והוא ספר הזוהר הקדוש, שנתחבר בקדושה עליונה על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. ובזכות הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש מובטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות וייסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבואר בספר הזוהר הקדוש עצמו, מפי קודשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה.

וכך אומר משה רבנו ע"ה לרשב"י זיע"א בזה"ק פרשת נשא, "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביאור הדברים: בזכות החיבור שלך ספר הזוהר הקדוש יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות וייסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו על כך! בספר תיקוני הזוהר מבואר שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בעניין תיקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כוחו וקדושתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, "וקראתם דרור בארץ".

ביאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החיבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלימה.

וכאור לעינים ביאורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך, "הנה מבואר מכאן שחיבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים ובזכות העוסקים יבוא משיח כי אז תמלא הארץ דעה בסיבתו אשר זה תהיה סיבה קרובה לביאתו וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחוזתו וכו' כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקב"ה לקדשם בדם הפסח ובדם המילה כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שייזכו לתוספת הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קירוב הגאולה ברחמים, מסוגל הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזירות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצטו זצוק"ל זיע"א בעל ה"מסילת ישרים" ועוד, תיקן בישיבתו סדר לימוד מיוחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה כתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון, " זאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאוד...

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים כי אני אלמלא נתיישר חיילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום אבל כבוד תורתכם יקח את

"זוהר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזּוֹהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין כמוה לטובה לכל ישראל וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זיע"א אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזירות מעם ישראל אלא את העצה הזו, לימוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכוח הקדושה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזירות ולקרב הגאולה ברחמים.

עד כמה היה חביב לימוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמוד ממה שהרה"ק מוהרי"א מזידיטשוב זיע"א העיד בעצמו ואמר: שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

האמת היא, שדי בדברים שהבאנו עד עתה לעורר את הלבבות לקריאה ולימוד בספר הזוהר הקדוש, וכי ימצא חלילה יהודי אשר לא רוצה לפעול על מנת לקרב גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות רח"ל. אלא, שלצערינו הרב, כלל גדול ונורא הוא, שכפי קדושתו ומעלתו של הדבר כך יש יצר הרע שמנסה להתנגד לכך בכל כוחו. דבר זה בולט וזועק לשמים בפרט בנושא הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש. היצר הרע שיודע בוודאות שע"י הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטלת ממשלתו לעד וכל מציאות העולם משתנה ומתקרבת בצעדי ענק לקראת הגאולה השלימה ברחמים, משקיע מאמצים מיוחדים להחדיר דעות שטות והבל הפך האמת ממש, ואף לא בוחל כדרכו בשקרים ובהפחדות, והעיקר שמטרתו תושג ותאבד טובה מישראל חלילה וחס. כדרכו של היצר הוא פונה לכל אדם בשפתו שלו וכביכול מתוך דאגה עמוקה ואהבה:

לאחד - שאיננו מבין את לשון הזוהר, טוען כנגדו מה התועלת בקריאתך הרי אינך מבין כלום.

לשני - שעוסק כל יומו בלימוד ש"ס ופוסקים, טוען: הרי אינך מקובל, כשתסיים ללמוד את כל הש"ס והפוסקים אז תמצא זמן גם ללמוד בספר הזוהר, כעת זה ביטול תורה.

לשלישי - שעדין רחוק מקיום המצוות, טוען, מה לך ולספר הזוהר הקדוש הזה? זה, לא בשבילך כלל!

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לרביעי - המחפש כל טענה להתחמק מקיום חובותיו, טוען, אסור לקרוא בספר הזוהר! ומי שיעיז, ישתגע. השמר נפשך והתרחק מזה הספר.

בראשונה נבאר כי אף גירסא בעלמא - קריאה ללא הבנה כלל בספר הזוהר הקדוש מעלתה גדולה ונשגבה ופועלת רבות ונצורות.

ונביא משל למה הדבר דומה - לרופא הנותן תרופה לאדם הנזקק לה אף על פי שאדם זה אינו מבין כלום בחכמת הרפואה, מכיוון שלקח תרופה מרופא מומחה שבקי ויודע בחכמת הרפואה התרופה מועילה לו והוא בסייעתא דשמיא מתרפא וקם מחוליו, נכון גם הדבר לגבי הקריאה בספר הזוהר, אפילו שהקורא לא מבין כלל את אשר הוא מוציא מפיו, הקדושה העליונה הטמונה במילים של ספר הזוהר הקדוש פועלת בקורא אותם את פעולתה וזוכה לכל המעלות שנאמרו לגבי העוסק בספר הזוהר הקדוש. (גורי הארי ז”ל, החיד”א, פלא יועץ, דגל מחנה אפרים, רבי חיים פלאג’י, שו”ת ישכיל עבדי, שו”ת פרחי כהונה, ועוד.) כמו כן, גם תלמידי חכמים ובני ישיבות העוסקים כל זמנם בלימוד התורה, צריכים להקדיש בכל יום זמן לקריאת מס’ דפים בספר הזוהר, שזכות הקריאה הזאת, מלבד כל מעלותיה לכלל ישראל, תועיל להם ביותר שיזכו להבין את לימודם ולזכרו, וכן להתעלות רוחנית גדולה, כנראה בחוש.

מִרְן רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זִיע”א בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי מְבַאֵר אֶת מֵאֵמֶר הַגְּמָרָא ”כֹּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מְכַרְזֵת עֲלָיו מִבַּחוּץ” שְׁכַל הָעוֹסֵק בַּחֶלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זוֹכֵה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בַּחֶלֶק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאִף מִרְן הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי בֶּן צִיּוֹן אַבָּא שְׂאוּל זְצוּק”ל זִיע”א הִיא מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בַּעֲדוּם בַּחוּרִים צַעִירִים לְקַרְא בְּכָל יוֹם מִס’ דְּפִים בַּסֵּפֶר הַזֹּהָר, שׁוּזָה יַעֲזוֹר לְפַתּוּחַ אֶת הַלֵּב לְתוֹרָה וּלְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ מְלֵא וְגָדוּשׁ בְּמוֹסֵר וּמְלֵהֵב בְּיֹתֵר לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזֶהוּ סֵפֶר הַמוֹסֵר הַטוֹב בְּיֹתֵר. אֲנַחְנוּ רֵאִינוּ בַּעֲיֵנֵינוּ מַעֲשֵׂה רַב מְאֹד מְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ, אֲשֶׁר הִיא מִיְקָר אֶת זְמַנּוֹ מִכֹּל יְקָר וְדוּאָג וּמִיְצַר עַל כָּל רֵגַע שֶׁל בִּיטוּל תּוֹרָה חֲלִילָה, שֶׁהוֹרָה לְתַלְמִידָיו בַּעֲדוּם צַעִירִים לַיְמִים לְקַבּוֹעַ זְמַן בְּכָל יוֹם לְקַרְיָאָה בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ. נִיתֵן לְהֶאֱרִיךְ עַל כֵּךְ בַּעֲדוּ עוֹבְדוֹת רַבּוֹת, אֵךְ דִּי בַכֵּךְ לְמַבִּין.

ולאותו אח יקר שעדין לא זכה לקיים את כל מצוות ה' בכל דקדוקיהם, גם הוא צריך להשתדל ולקרוא בכל יום בספר הזוהר הקדוש, שעל ידי הקריאה תזדכך נפשו ותטהר מכל זוהמה ויימשך בעבותות אהבה לעבודת ה' יתברך

כנודע בספרים הקדושים ומגורי האר"י ז"ל. ובאשר לטענה הרביעית - המשמשת מפלט לאותם שלא בודקים כלל במה מדובר, אם אוזנם כרויה לשמוע, ניתן להסביר ולבאר להם כי דעה זו היא ההיפך הגמור לאמת, ובאה להרחיקם חלילה מהטובה הגדולה שיכולים לזכות בה! ספר הזוהר הקדוש - הוא המרפא לנפש הגדול ביותר שקיים! בכח הקריאה בו לטהר ולקדש את נפש האדם ולרפאה מכל חולי ומכל מידות רעות ותאוות רעות רח"ל עד שהיא מאירה ומזהירה באור קדוש ועליון. וכל האזהרה אודות לימוד הקבלה וההגבלות על כך לא נאמרו כלל ועיקר על לימוד פשט הזוהר ומוסריו ועל הקריאה בו. אלא נאמרו על לימוד בכתבי האר"י ז"ל, בשער הכוונות, שער הגלגולים, עץ חיים וכו', אשר ללימודם נצרך הכנה גדולה ואזהרות גדולות. ולכן אין בכך כל חשש, ותוכל לצמוח מכך רק טובה וברכה לאדם עצמו ולכלל ישראל.

ממעלות העוסק בספר הזוהר בקצרה:

- ◆ מקרב גאולת ישראל ברחמים
- ◆ מבטל גזירות קשות
- ◆ זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי.
- ◆ מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.
- ◆ ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.
- ◆ ינצל מתאוות רעות וממידות רעות.
- ◆ הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכוחו לעשות ניסים.
- ◆ יזכה לחזות בנועם ה'.
- ◆ ניצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין.
- ◆ זוכה להבין את לימודו ומתקיים בידו.
- ◆ לימוד בספר הזוהר הקדוש לע"נ נפטרים מסוגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותה למקומה העליון ולהצילה מכל דינים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

◆ ”כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק” שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע”א, ניוושע בכל הנצרך לנו.

◆ תיבת ”ורפאתיו” עולה בגימ’ (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703) כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם

◆ ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תיבות רשב”י שהעוסק בתורתו יזכה בסייעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.

השנה הזו ”תשס”ט” בגימטריא ”רבי שמעון בן יוחאי” עם הד’ תיבות.

רבי שמעון בר יוחאי זיע”א ימליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמו שכתוב בספר חסידים [סימן רכ”ד]: כל האומר דבר שמועה מפיהם הם מתפללים עליו שם וממליצים טוב עליו.

וזאת למודעי, שספרים האלו מותר ומצווה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגודל כוח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו, ויקויים הבטחת הרעיא מהימנא ”בְּהַאי סְפֵר הַזֶּה־ר, יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי” בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן. המוציאים לאור

כָּל נַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְמַגְדֹּל וְעַד קֶטֶן מְחִיב לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּה־ר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְלִסְיָם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. חֵק וְלֹא יַעֲבֹר. לְתַקּוֹן הַגְּאוּלְיָה הָאֲמִתִּית. וּבְשָׁעָה אַחַת יִזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא. (רַבֵּנִי יְרוּשָׁלַיִם תַּרְפ”א)

כָּל הַזְכוּיּוֹת שֶׁל הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ הַמְנַקֵּד הַשָּׁלֵם

שְׁמוֹרוֹת לְהַמְחַבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע”א

וּמְצוּה גְדוּלָה לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהַדְפִּיּוֹ וּלְהַפִּיצוֹ בְּחֵן וּלְחַלְקֵם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהִיּוֹת ”בֶּן עוֹלָם הַבָּא”, וְלִהְיוֹת בְּמַחִיצַת הַרְשָׁבִי זִיע”א. וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּיּוֹת אֵין קִיץ לְשַׁכְרוֹ, וְזוֹכֶה לְבָנִים צַדִּיקִים, וְאֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

וְנֹא לְפָרְסֵם בְּבִתֵּי כְּנָסִיּוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת, וּלְכָל הַחֲבָרִים וַיְדִידִים,

לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּוֹת לְהִיּוֹת ”בֶּן עוֹלָם הַבָּא” עַל יְדֵי לְמוּד ”הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ”

בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא ”תּוֹרָה לְשִׁמְחָה” !

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותיקונים במעגל השנה

כללים יסודיים ועיקריים בענין אמירת ולימוד הזוהר והתיקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים מלוקט מתוך הספר "אור הזוהר החדש והשלם" שמופיע בסוף כל כרך

רכנ. נפש חיים: לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר

כתבו ז"ל כי לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר, ולזה מועיל מאוד לתקן הנפש. (נפש חיים מערכת הז' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

רכח. דגל מחנה אפרים: לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר

על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(הרה"ק ר' משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בליקוטים דיבור המתחיל ישקני)

רכט. אמר הבעש"ט ז"ל: אמירת הזוהר מסוגל לנשמה

אמר הבעש"ט ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה. (ספר נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריש)

רל. בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגני מרומים: ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר

שמעתי ממנהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגני מרומים סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי

רכג. פלא יועץ: לימוד הזוהר הקדוש מטהר ומקדש הנפש - לימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה'

לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'. (פלא יועץ אות ז', זוהר)

רכד. סידור האריז"ל: אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים

לימוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (סידור כוונות האריז"ל מהמקובל האלוקי מוהר"ר יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זצוק"ל אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש מעזריטש, גדול לפני תקופת הבעש"ט - לפני 300 שנה. כולל ביאורים על כל חלקי התפילה. בסדר כוונת הלימוד)

רכה. אור צדיקים: לשון של הזוהר מזכך הנשמה

מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

רכו. החיד"א: לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה

לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה. (עבודת הקודש להחיד"א, מורה באצבע סי' מ"ד)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

**מטהר הנפש ומזכה - אפילו אמירה
בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש
מאוד - ובפרט ספר התיקונים שהם
תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת**

על כן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמוד בדברי
הזהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור
הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא
טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש
ומזכה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה
ותיקון הנפש מאוד, ובפרט ספר התיקונים שהם
תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (הקדמת
ספר עצי עדן מקאמארא ז"ל)

**רלו. הגה"ק מקאמארא: אם דורי היה
שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע
ספר הזהר**

”אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל
תשע ספר הזהר, וכך היה רוכש יראת שמים
במקום חכמה חיצונית”. (הרה"ק רבי יצחק אייזיק
מקומרא, ספר ”נוצר חסד”)

**רלו. הבעש"ט: קודם כל תפלה ילמדו
מאמרי זוהר**

הבעש"ט צוה לאנשיו שקודם כל תפלה ילמדו
מאמרי זוהר. (ר' יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זוהר)

**רלה. אור צדיקים: הלשון של הזהר
מוזכר הנשמה**

ומי שלא זכה להבין הזהר אף על פי כן ילמוד
כי הלשון של הזהר מוזכר הנשמה. (אור צדיקים ודרך
סעודה, סימן א' סעיף ט"ז)

דלא ידע מאי קאמר, (ספר מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמור"י
חב"ד, ע' תכ"ו)

**רלא. שמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן
(בעל התניא) בליאזני: מועיל קריאת דברי
הזהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר**

וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל
התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה
מועיל קריאת דברי הזהר הקדוש אף דלא ידע מאי
קאמר. (חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

**רלב. הלשון של הזהר מסוגל לשכינתא
ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה**

יעסוק בספר הזהר אף על גב דלא ידע ולא מבין
מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזהר מסוגל
לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה.
(תיקון ליל הוש"ר)

**רלג. בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר: שזוהר
הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות
והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את
האדם לאין סוף יתברך**

בענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר'
אהרן מזיטאמיר שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא
ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן
מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה
ללמוד עם ביאור יעיין מקודם בהביאור, והזהר יאמר
כסדר בלי ביאור. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער הא'
דרוש ה' מאמר ב')

**רלד. מהרצ"א מדינוב: לשון הזהר מסוגל
לזכך הנשמה גם למי שלא יודע כלום**

מקובל בידינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזהר
מסוגל לזכך הנשמה. (מהרצ"א בהגהותיו לספר סוד מרע, דפוס
מונקטש אות ט')

**רלה. הגה"ק מקאמארא: מי שלא ראה אור
הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות
מימיו ולא טעם טעם התורה - ועוד שהוא**

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותיקונים במעגל השנה

רמז. רבי חיים הכהן: הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא

מי שלא זכה להבין, אפילו הכי, יקרא הלשון מפני כי הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא. (רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה)

רמה. מהרצ”א מדינוב: מקובל בידינו: שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון זוהר מסוגל לזכך הנפש

אמת שמקובל בידינו שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון זוהר מסוגל לזכך הנפש. (ר’ צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ”א, הוספות מהרצ”א, אות ט)

רמו. הגה”ק מקאמארנא: כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר”ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר”ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים. (ר’ יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד’ משנה כ)

רמו. הגה”ק מקאמארנא: בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם והיה יראת חטא קודמת לחכמות ויתקיים. (ר’ יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד’ משנה כ.)

רמה. החזון איש: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז”ל

לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז”ל. (מעשה איש, למרן הגה”ק בעל החזון איש זצ”ל)

רלט. הגה”ק מאלעסק: לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש - הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד

לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש ואף על פי שאינו מבין. הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד. (רבי חנוך הניך מאלסק, סדר הלימוד, אות ב')

רמ. שארית ישראל: התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך. (הרב משה ישראל בר אליהו, שארית ישראל שער ההתקשרות, שער א' דרוש ה' מאמר ב')

רמא. רביה”ק רבי נחמן מברסלב: לימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד - על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה - הלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך

ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך. (רבי נחמן מברסלב, שיחות הר”ן, ק”ח)

רמב. סידור קול יעקב: דברי הזוהר ותיקונים מסוגלים לטהר הנשמה

לימוד בספר קבלה ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (רבי יעקב קאפיל, סידור קול יעקב, בסדר כוונת הלימוד)

רמו. האדמו”ר הזקן זיע”א פוסק: בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר אף שאינו מבין, כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמו”ר הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמו”ר הזקן הקצרים 1 דף תקע”א)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

רנג. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לימוד הזוהר הקדוש מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות. (רבני ירושלים, שנת תרפ"א)

רנד. על ידי הזוהר הקדוש יצאו מן הגלות

ובגלל שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות. (ר' שמעון בר יוחאי, הזוהר, נשא אות צ')

רנה. הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

רנו. הגר"א ז"ל: פנימיות התורה הם חיים לנפש

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

רנז. הגר"א ז"ל: עיקר הגאולה בלימוד הקבלה

הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

רנה. הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

רמט. הבן איש חי: קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו)

רנ. החפץ חיים זצ"ל פוסק: על לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה - ילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יוסף)

רנא. הרב יצחק כדורי זצ"ל: אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה

"אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה, מפני שבזה תלוי ניקוי נשמתכם". (הרב יצחק כדורי)

רנב. כסא אליהו: בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל

בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל. (רבי אליהו בן סולימן מאני, כסא אליהו, שער ד')

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

ולקרות קריאת שמע של האר"י ז"ל בכל לילה
הנדפס בשערי ציון ... (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי
מרדכי מטשערנאביל)

רסה. רבי מרדכי מטשערנאביל: אחר התפלה ילמוד זוהר

אחר התפלה יקבע עתים לתורה דהיינו ...
וזוהר. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

רסו. מהרצ"א מדינוב: קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל לימוד זוהר

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שיעורין
כסדרן בתורת ה', דהיינו ... זוהר או שאר קבלה, זה
בכל יום עדכ"ש. (הנהגות צדיקים - הנהגות ואזהרות מרבי
צבי אלימלך מדינאב)

רסז. רבי יוסף זונדל מסלאנט: ללמוד בכל יום זוהר

ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה. (הנהגות צדיקים
- הנהגות פרטיות מרבי יוסף זונדל מסלאנט על פי הגר"א)

רסה. רבי נחמן מטולטשין: ללמוד זוהר הקדוש

ללמוד ... זוהר הקדוש. (הנהגות צדיקים - סדר
עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

רסט. רבי אליהו מני: בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר

בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר.
(הנהגות צדיקים - תקונים ואזהרות מרבי אליהו מני)

רע. שומר אמונים: ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש

ללמוד כל אחד מחברתינו בהתמדה ספר
התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש (אגרות שומרי
אמונים אגרת ה')

רנט. הגר"א ז"ל: ללמוד ספר זוהר

והשיב ללמוד ספר זוהר ושערי אורה כדי להבין
קצת הכינים בזוהר הקדוש רק בלי הפירוש כי הוא
מבלבל ומסיע לענין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

רס. אדמו"ר הזקן: זוהר סגולה אף שאינו מבין

ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא
בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקדוש אף
שאינו מבין כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי
הוא סגולה. (מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

רסא. הגה"ק מקארלין: קודם התפלה ללמוד איזה ענין בזוהר

קודם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר
וללמוד איזה ענין בזוהר או תיקונים או זוהר חדש.
(הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקארלין)

רסב. ערוגת הבושם: דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא
והשמר פן ישיאך לבבך לחדול מזה (הנהגות צדיקים -
הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל
ערוגת הבושם)

רסג. רבי מרדכי מטשערנאביל: ללמוד זוהר בכל יום

לקבוע עתים לתורה דהיינו ללמוד בכל יום ... זוהר,
ושלחן ערוך ... וקריאת שמע של האריז"ל (כמבואר
בשערי ציון) ולילך במקוה לטבול ט' פעמים בכדי
לקבל עליו קדושה וטהרה מן המקוה העליונה והבן.
(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

רסד. רבי מרדכי מטשערנאביל: זוהר הוא חלק מהתיקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות נייעור כל
ליל ששי וללמוד באותו לילה... זוהר, תיקונים...

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא - מבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים

לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו.

רעו. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לגמור הזוהר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" "מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא" אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים.

וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמור רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרוך בארץ.

רעו. כסא מלך: אם אינם לומדים קבלה גורם אורך גלותא ומעכבים הגאולה

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה כלמוד

רעא. שומר אמונים: לומר תקוני זוהר בכל יום מסוגל מאוד לנפש - לא להתרשל מזה חלילה - אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים

ואני מצווה לכל אחד מהאברכים לומר איזה דפים תקוני זוהר בכל יום המסוגל מאוד לנפש, ולא להתרשל מזה חלילה, כי אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים. (שם אגרת ט"ו)

רעב. לומר בכל יום כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים

ותראה לומר בכל יום אם אפשר קודם התפלה יותר טוב כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים בעזרת ה'. (שם כ"ז)

רעג. ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה - מחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה

גם דע כי יש נוהגים ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה שמחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה ואשריהם ואשרי חלקם. (כסא אליהו שער ד')

רעד. לחלק הזוהר על פי דפים ולרשום כל חלק על פתקא אחד, ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה', ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום

גם אלה החכמים ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך שיישימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש ג' חלקים לכמה חלקים ולרשום כל חלק על פתקא אחד ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה' ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום ובזה יוכלו לעשות שיגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום וכבר נודע כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבא הגואל בב"א כ"ר. (כסא אליהו שער ד')

רעה. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: תקון לגאולה האמתית - מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא - לימוד הזוהר הקדוש

"זֶה־הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֵּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים בפשטי התורה

זה המאמר הביאו מוה"ר חיים ויטאל ז"ל בהקדמתו לספר עץ חיים, להודיע כמה גדול החיוב המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללמוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים בפשטי התורה. (כסא מלך לתיקוני זוהר שם)

רפא. כסא מלך: מי שיכול לקנות לו רב שילמדוהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתירשל, גורם אורך גלותא כו', כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות - לימודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כולם - אם ישתדל בה כל אחד כפי יכולתו אפילו יום לשנה, תורתו כולה עושה פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה' שעה אחד בכל לילה אז מובטח לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

ומי שיכול לקנות לו רב שילמדוהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתירשל, גורם אורך גלותא כו', כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פי' מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צורך להאריך בראיות לזה המפורשים מפי גבורות הקדוש עליון האריז"ל.

גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי רב זלה"ה למדקדק בו, כי קים לן תורה מגינה ומצלה אפילו בעידנא דלא עסיק בה, ואיך אמר טב לי' דלא יוליף כלל, אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כולם.

חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

רעה. כסא מלך: מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

ובתיקון מ"ג שם בכסא מלך כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

רעט. כסא אליהו: עכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג - ובוזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא

ועכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג ובוזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כגודע מזוהר הקדוש פרשת פנחס (דף ר"ט) בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה עד ביאת הגואל אור תורה שיש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבינים אותם.

(כסא אליהו שער ד' אות י"ח)

רפ. רבינו חיים וויטאל: כמה גדול החיוב המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללמוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

רפז. שבחי האריז"ל: תיקון גדול לבעל תשובה

הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל).

רפת. החיד"א: תיקון גדול לנשמה

הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד).

רפט. בעל התניא: הזוהר מסיר טמטום הלב

לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב. (מאה שערים לבעל התניא)

רצ. זוה"ק ובעל התניא: לעתיד לבוא לא ישב בבושה

הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבוא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו).

רצא. רבי אברהם מסלונים: סיוע רב להבנת נגלות התורה

לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות)

רצב. הרמ"ז: מביא את האדם לאהבת הבורא

הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגותיו לספר הכוונות)

רצג. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מביא את האדם לאמונה

הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

וז"ש וגרים דלא ישתדלון בהון, דוק מינה הא אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכולתו אפילו יום לשנה, תורתו כולה עושה פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה' שעה אחד בכל לילה אז מובטח לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. ודי בהערה זו למי שחננו ה' בינה והשכל. (כסא מלך לתקוני זוהר תיקון מ"ג אות ס')

רפב. זכירה לחיים: רבי שמעון והחברים יגינו עליו

על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגינו עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד).

רפג. אברהם במחזה: זכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא

ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

רפד. רבי משה בסולה: לימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים

ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

רפה. האריז"ל: העסק בספר הזוהר סגולה להשגה

העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא ע"ב)

רפו. שארית ישראל: העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה

העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהיינו או"ר, וגם על ידי חיבור זה הוא ביטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת קטרוגם שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד ה' ונגד שכינתו ונגד בני' שהם ישראל הנתונים בגלות בין האומות הנקראים חיון, חיון בישין ודובין דאכלין ענא שהם ישראל, ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרומח, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחיבור זה כו', והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים, אכ"ה"ר. (הקדמה השניה לספר אור החמה)

רצד. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: רפואה לרגלים

והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

רצה. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג)

רצו. אור החמה: והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים

וזהו עצמו היתה עיקר כוונת רבי שמעון בן יוחאי בחיבור ספר הזוהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה לייחדה ... שזה גורם לייחד

מודעה חדשה

כבר ידעו לכבודם מעלת לימוד הוזהר הכרוש אשר הוא מבבל כל מצע פורענות גזירות משות ורעות ומתנא ותרמא ובהא מעלמא והשנה שנתה כבר עוררת עם ישרא במדעה. תמן למאולה האחרית ממעם רבנים הגאונים מארי דארעא סרישא אשר היא נקדמה למשה לשטרד עז ליסוד הוזהר למבור בארץ ובחוצה לארץ אלה סומים. וכפי הדימויות אשר סבלנו לא נגמור רק ערך שש מאות סומים. עיב אנהו רבני גאוני ארץ המדושה מבכשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בבדי נסוד האלה סומים בכיה אלול הבעלש כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתכר סוה וזהר אחד לעילוי מול עם ישראל ולכפל כל הדרים אותם עליונים ותחתונים וישר עצת אויבנו וכללל מחשבותם ולא תעשינה ידוהם תושהו וישראל ישכן לבמה ונראה כנפשת צוק אכירי. -- ירושלם ת"ז בשנא החדש אייר שנת תפא"ד לפ"ס

קדם הלימוד יאמר

הרי אנהו לסומים בספר הוזהר המרש לעיני שכינת עזתו ולהרים סין מול ישראל ולמתנם פי כל הצדים אנהו עליונים ותחתונים ולהמיר העפדה לישנה ואמר די לצוהנתו וישראל ישכון לבמה אמן כיר

<p>סכסס אנו לכל המדבר לעלה ומקש סאכ"י בכל עקס והמיר מלמד הקדש יגד וכסרי העז, חסות תועב הקדש רב"זי ויעיא חזקין יגן עליו לכות ליאת כנאלת ישראל ברחסין, כביא ספיש הכ"ז עם כי יגדו כסוים עוסי אקבש, וכעילת חס פתח שני ת"ר"א בא סישפיה בשורשנה לפ"ק.</p> <p>חבני יעקב מארי ס"ז ראש חרבים ויקין סרידים</p>	<p>לר העלת נדעיות הלימוד הקדוש של הוזהר הקדוש התקנים מר כחבתי בהו בשנה שגברת השיית סריכדי יתן התמדתה תשובה סלעילא בלב עמי ישראל ונפשת ליאת כישוקה קריבה כעויות לב תפוש הממנה</p> <p>תקי יוסף חיים זאנענפעקער רב ואכ"ד</p> <p>ל' לקולת האשכנזים בש"ק וירושלם תבכ"א</p>	<p>לב כל יראי די תוסבני שני ישבת על התעוררות הקדושה של תפישת הלימוד בספר הוזהר הקדוש והעילת אשר כותבין וכתול וסח סוכה וקרישה הוא ההישקות הואת של כסרת כל ספר הוזהר אלה פעמים עלי חברת הקדוש המעושה סחלושים בני ועילא כסומים אנהו כעילוי: לארי הקדוש הכלא שפעת ספדי אכתי הועב על כל כמות אור הוזהר יגלה סודו הוזהר לזקוק לנו את כסווי התפעה הנפאלת תפישת ויריבנו על כסוד אהל וסדילנו נהיל יעקב אבינו העלה את נפשות כלל עם קדוש לתשובה עילא המבשרע נשל לציון כביא</p> <p>ליאת אסר"ב כע"ה ספחה זקרא ת"ר"א שנתיק ויחשיך</p> <p>תקי אנדרלם יצחק הבהן קוק עזר עבודת הקדוש על ארמת הקדוש ראש רבני ארץ ישראל רב ואכ"ד</p> <p>פעתיק וירושלם תבכ"א</p>	<p>יכרי חסוק סחדי ר"ג דריסמן שלי"ה.</p> <p>עמי עילוי ירושלם עיקר ת"ז. כבי אהר חכילי, שחלמוד תוהת היא שקולה סכר כל המשה אשרי הוסת ליהוד עילוי כחורת תן כבולת תן כבומר, בספר חזק וחתקובל.</p> <p>הואי הא רשבי תנא הלקי ויעיא לסחור את כל העולם כלו סן חרין לקרב את הנפאלת ועיטנו תחתנת כנאלת כנלות אור ח, וסלואת חרין דיק את ח' כבא כארץ וישראל וסח כ"ל תפשת עלמיים כנאלת וקרבח א"ל.</p> <p>נאם יצחק ירהם כחסוק חסרי סחרידי משה ירושע ירדא ל"ב ג"ל דריסמן</p>
--	---	--	---

תקון לגאולה האמתית

ממעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידעו לכל כי ספר הוזהר של רמב"ם האלהי, אור העולמות הנלווים והתחתונים תפא"ד עליו זה האיש מרשע הרין סוכו סבלית ובכריא אשוי וילדת אסיה סוכי שבעת הילד האי לא תלד, (מס' י"ז ע"ג) הוא עשרת ראשינו המעורר, הרשבי דיעא אשר תהיה כקבת לאליה ואלים וסוכי רבנה עלמות ועבורת כין שריים הפגנים והשבלים והיה הקדוש מקום נהרי אש אכילה אש עד קול וסמה ויקל לפני תפלה וסמה כי וסמה מה שלמות הריים וסמה על עלא.

סוק זה מה שכתב סתן וירא אללה, ליסוד הוזהר ספחה על כל לסוד אפיקד ולא ידע מאי קאמר, יהיב כסא סל"ך וסירש על חוקי ס"ג אשר ליסוד הוזהר בנירשא בנהו עלמות עליונים, עד יאמר אללה ו"ל לרבי לשמעון כרמי ספר הוזהר יתפרסמן סן נלוחא כר אנהליא כררא כתרואה.

עוד כ"ק קב"ד ע"כ למה משה רבינו לרבי שמעון, והמסבילים ישרי סבור חקיק סאס חכרא חרין וסמה ספי הוזהר כעילוי לא חרין סתן (ר"ל כי הוזהר בספר הוזהר לא יסבל תכלי סתיה) ובסן ישראל עוררין לספסם סילטא וירי הא ורא ספר, חוזהר יעקן כיה סלנלוחא כרר"ב.

עוד כקדמת חתקוקים, ומסבילים ישרי כוזהר חוקיקי וירי ומסבילים ישרי די לשמעון הבריא ישרי כר אנהבש למגני הא חכרא "ירושא אחריתו לוחן זאלירעו עשהו לכל כפסחן דסחינתא לאחרת כניניתו וכל סלנלוחא, כמבשרי וסמה שכל חלות על סולא ירוב רש לכל שוק קדישין וכל חתין וכל כניין לעלה לון חרין כסירין כל עם כדוכס יחלה, ישרשע יחב לעשר כסורן לעלה לון חרין כסירין ולא אחיבה רש לעלה לון קדי דיהי ורא וסלמא ססיהא.

ספחה סן האסור כי הנפאלת תלוי, כליסוד תהיה, וסמה כמבט סה טרם כעולם כסול ליסוד הוזהר וסמך אהו סריכרי חוס תהיה סקובל האלהי רבי חיים וישראל יחלה לסוד הרב הארירי דיעא חכור, כחוקרת שני הקדושה, ח"ל אנו מעיני כעול חיל כסול חיים וישראל סן ליאי הרב וסמך וישראל חלואי כוזהר סן שלשים למח תכש כתי וסכרי ספחהו וסדסדור ספחה כי עזר קדי כלה קין וסכרי לא ססטינ תרופת לא עלתה לסולחנה אן סודו ככריעה ולא עלתה ארמת לבמהו, ולהרין כלי סקישט, אור ל"ב כי פנת היום וסמ כפ אל"י ערב וכלו כל חקיקים

יריין כן חר לא כ"א, האנתת את פני לחקד ולרעת סה זה ועל סה זה כנאך קטט כולוהנו וסדוק לא כ"א כי ישי ומסאחי אן לי וסגונה כקריט ולבו ויר, כסאכ"ר אן וסמ כפטר חתקוקים חתן לי חרל חניטא כולב וזהו אליהם כרחת וסו ורא אסרת מה אקרא וסר וכוזהר וסמ וסר וסכר כי כשר סה חת חת חתין ולא ישיב דא הא חתו של מסילי ויר לון וסכרי חיל ליה סן עלמא ולא כען לאתעילא כחכמת תכבלת (ר"ל ליסוד הוזהר) וסרי ענהא וסכרא וסח חרת הארין כעלמא, והא חת האתחל ר"ה הא רתו של ססיה כפח האנפ"ר וסרי חתין רת עזת וסגרה רת רת וירא ח' ע"כ.

ח"י כי ליסוד הוזהר הוא סקור חרבים תפשתו על ססיה חתנה וסכה הקדוש וישראל ישכון לבמה וסלסוד כו כפחה שלא יסבל עזת חכ"ל ססיה, אשר על כן אנהו כסרי חכ"י עיר הקדוש ירושלם ח"י כתי חיים כשערינו ליסוד לסוד חכ"י כסרין וסכ"ן לארץ כבי לנב"ך חספ"ר הוזהר ויהיה חסוים ככיה אלול הכעיר חים כריאת העולם וליסוד חוזהר חתקוקים אלה פעמים כסוד האלה קדי שלמות, ויק אנהו קוראים לכל אהות חכמים, רבנים סחריים כעילי כתיים כעילי כלאכות, חקין וסמדי לקרית חלק עסר, חולש וסמך נסור אנו ויר מעמכ"ר כמב"ה הואת חל אהר חסוק חל סחחתי וספעת הפנאי וסן חתקוקים ליסוד איה עלין ספי סחור אשר יגע לכל תכנאים ומסבילים כן כרין סתן כח"ל אסריים וישראל ויר כי ספסי אסמם אכ"ים כשכ"ס, רעו כל סלה וסמה נעשות אלה אלמין וסרי חוק עלמות עליונים כשכ"ס כנסבי כקדמה אור החכמה.

האם אהרן נבאי וסנהלי עם קדוש כרין וסח"ל אשר עלים נאסר וסכרי חרבים ככוכבים לעולם וסר עסור ועסו ססחיות ססחיות וסוד לכל חכ"י חכ"י כפי כתי כסותן כי כל חכ"י ליסוד חרד שילם עיר, כיה אלול אנו חסוי או כעין ולוח כל סוס שילם על כ" א ו"ר חכ"ים ככרי ליית כפח חסוים וס ככל עיר ועיר לסחלים אלה פנכ"ים וסר מניע חכ"ה סוכה את חרבים, להסח"ל כיה נסור כי נ"ג אשך חיל עילה הליסוד שילם עם אשך עיר הקדוש כסמלת כיה קדוש המכריים כסוד כל וישראל ערבים זה כנה, וככ"ס לפנת חרשה שנת כנאלת חסוקה כרסוים על ספי וישראל ועל כל העולם כלה אהר חרבים אס יסכ"ך עיר חוזהר עיר פעם סוד שני וסמה חתא ורשבי ויעיא יתן עליוס וסן עלים חתם שלום.

ד"ר דוקטור

מִצְוַת הַ”זֶהַר הַיּוֹמִי” לְחֹדֶשׁ טַבַּת

1022	סדר הלימוד ליום א טבת [יום 90 בשנה]
1032	סדר הלימוד ליום ב טבת [יום 91 בשנה]
1042	סדר הלימוד ליום ג טבת [יום 92 בשנה]
1053	סדר הלימוד ליום ד טבת [יום 93 בשנה]
1063	סדר הלימוד ליום ה טבת [יום 94 בשנה]
1073	סדר הלימוד ליום ו טבת [יום 95 בשנה]
1083	סדר הלימוד ליום ז טבת [יום 96 בשנה]
1094	סדר הלימוד ליום ח טבת [יום 97 בשנה]
1104	סדר הלימוד ליום ט טבת [יום 98 בשנה]
1114	סדר הלימוד ליום י טבת [יום 99 בשנה]
1124	סדר הלימוד ליום יא טבת [יום 100 בשנה]
1135	סדר הלימוד ליום יב טבת [יום 101 בשנה]
1145	סדר הלימוד ליום יג טבת [יום 102 בשנה]
1155	סדר הלימוד ליום יד טבת [יום 103 בשנה]
1165	סדר הלימוד ליום טו טבת [יום 104 בשנה]
1175	סדר הלימוד ליום טז טבת [יום 105 בשנה]

1185	סדר הלימוד ליום יז טבת [יום 106 בשנה]
1195	סדר הלימוד ליום יח טבת [יום 107 בשנה]
1206	סדר הלימוד ליום יט טבת [יום 108 בשנה]
1216	סדר הלימוד ליום כ טבת [יום 109 בשנה]
1227	סדר הלימוד ליום כא טבת [יום 110 בשנה]
1237	סדר הלימוד ליום כב טבת [יום 111 בשנה]
1247	סדר הלימוד ליום כג טבת [יום 112 בשנה]
1257	סדר הלימוד ליום כד טבת [יום 113 בשנה]
1267	סדר הלימוד ליום כה טבת [יום 114 בשנה]
1278	סדר הלימוד ליום כו טבת [יום 115 בשנה]
1288	סדר הלימוד ליום כז טבת [יום 116 בשנה]
1298	סדר הלימוד ליום כח טבת [יום 117 בשנה]
1309	סדר הלימוד ליום כט טבת [יום 118 בשנה]

סדר הלימוד ליום א טבת [יום 90 בשנה]

[זוהר חלק ב' - דף מ"ג ע"א]

לְבַתֵּר וְהִפְהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים. וְעֵבִיד לִיה לְז' מְאֲנִין יְקִירִין, וְקָרָא לֹון: גְּדוּלָּה. גְּבוּרָה. תְּפָאֶרֶת. נְצִיחַת. הוֹד. יְסוּד. מְלֻכוּת. וְקָרָא גְרַמְיָה גְּדוּלָּה וְחִסִּיד. גְּבוּרָה, בְּגְבוּרָה. מְפֹאֶר, בְּתִפְאָרֶת. מְאֲרִי נְצַחַן קְרִבִּין, בְּנְצִיחַ נְצַחִים. וּבְהוֹד קָרָא שְׁמִיָּה, הוֹד יוֹצְרָנוּ. וּבִיְסוּד קָרָא שְׁמִיָּה צְדִיק. וְיְסוּד, כִּלְאֵי סְמִיךְ בֵּיתָה, כִּלְ מְאֲנִין וְכִלְ עֲלָמִין. (דף מ"ג ע"א) וּבְמְלֻכוּת, קָרָא שְׁמִיָּה מֶלֶךְ. וְלֹוּ הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַת וְהַהוֹד כִּי כִּלְ בְּשָׁמַיִם, דְּאִיהוּ צְדִיק. וְלֹוּ הַמְּמַלְכָה: דְּאִיהוּ מְלֻכוּת.

כִּלְאֵי בְרִשׁוּתִיָּה, לְמַחְסַר בְּמְאֲנִין, וְלְאֹסְפָא בְּהוֹן נְבִיעוּ, וְלְמַחְסַר כְּפוּם רְעוּתִיָּה (ס"א בהוֹן) וְלִית עֲלֵיהָ אֱלֹהָא, דְּיוֹסִיף בֵּיתָה, אוּ יַגְרַע בֵּיתָה.

לְבַתֵּר עֵבֵד מְשֻׁשִׁין, לְאֵלִין מְאֲנִין, כְּרִסְיָא בְּאַרְבַּע סְמִכִין. וְשִׁית דְּרָגִין לְכְרִסְיָא. הָא עֲשֵׂר. וְכִלְאֵי אִיהוּ כְּרִסְיָא. כְּגוֹן כּוּס דְּבִרְכָה, דְּתַקִּינוּ בּוּ עֲשֵׂרָה דְּבָרִים, בְּגִין תּוֹרָה דְּאִתִּיְהִיבַת בְּעֲשֵׂרָה דְּבָרִין. בְּגִין עֲלָמָא דְּאִיהוּ מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, דְּאִתְּבָרִי בְּעֲשֵׂרָה מְאֲרוֹת.

וְתַקִּין לְכְרִסְיָא כְּתוּת לְשִׁמְשָׁא לִיה, דְּאִינּוּן מְלָאכִים. אֲרָאִים שְׂרָפִים. חִיּוֹת. אוֹפְנִים. חֲשַׁמְלִים. אֱלִים. אֱלֹהִים. בְּנֵי אֱלֹהִים. אִישִׁים. וְלְאֵלִין עֵבִיד שְׁמֻשִׁין, סְמָא"ל, וְכִלְ כְּתוּת דִּילֵיהָ, דְּאִינּוּן כְּעֲנָנִים לְמַרְכָּב בְּהוֹן לְנַחְתָא בְּאַרְעָא, וְאִינּוּן כְּסוּסִין לֹון.

וּמְנַלְן דְּעֲנָנִים אֲקָרוּן מְרָכָב. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה יט) הִנֵּה יִי רֹכֵב עַל עֵבֶק קַל וְבָא מִצְרַיִם. וְדָא מְמַנָּא דְּמִצְרַיִם, וּמִיד דְּחִזּוּ (ממנא) דְּאֱלֹהָא דִּי הוּא אֱלֹהָא מְמַנָּא דְּלַהוֹן, חִזּוּ לִיה כְּסוּסִיא, תַּחֲוֹת מְרָכָבְתִּיהָ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִיד וְנַעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵיו, וְלִבְבֵי מִצְרַיִם יִמָּס, נַעוּ מְאֻמּוּנָה דְּלַהוֹן, וְלִבְבֵי דְּלַהוֹן נִמְסוּ כְּדוֹנָג, מִהֵיא אֻמּוּנָה, וְאִמְרִי, וְכִי עַד כְּעַן אֻמּוּנָה מְמַנָּא דִּילָן כְּסוּסִיא, הוּוּ נַע לְבַהוֹן מְאֻמּוּנָה דְּלַהוֹן, וְנִמְסוּ כְּדוֹנָג. וּמְנַלְן דִּימָס לְשׁוֹן נִמְסוּ כְּדוֹנָג אִיהוּ כְּמָה דְּאִתְּ אִמְרִי, (תהלים כב) הִנֵּה לְבִי כְּדוֹנָג נִמְסוּ בְּתוֹךְ מַעֲי. (ויקרא כ' ע"א) (שמות יג) וְכִלְ פֶּטֶר חֲמוֹר תְּפַדָּה בְּשָׂה וְגו'. (פקודא להביא קרב וכו') פְּקוּדָא דָּא לְפַדּוּת פֶּטֶר חֲמוֹר, וְלַעֲרוּף פֶּטֶר חֲמוֹר, אִם לֹא יִפְדָּה לִיה. הֵדָא הוּא דְכְתִיב וְאִם לֹא תִפְדָּה וְעַרְפָּתוּ. וְרֹזָא דָּא יִצְרִי הָרַע, יְכוּל לְאַחְזָרָא בְּתִיּוּבְתָא, (ס"א ולבֵּתֵר יִצְרֵי הַטוֹב וְכו') וְלְבַתֵּר לְאַחְזָרָא יִצְרֵי הַטוֹב, כְּמָה דְּאוּקְמוּנָה, אִם זָכָה עֲזָר, אִם לֹא זָכָה כְּנִגְדוּ. בְּגִין דְּאִינּוּן דְּיוּקְנָא, חַד דְּשָׂה, וְחַד דְּחֲמוֹר, וְאִי זָכָה לְאַחְזָרָא בְּתִיּוּבְתָא, אִף עַל גַּב דְּאִיהוּ חֲמוֹר עִם הָאֲרִץ, תְּפַדָּה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מִן גְּלוּתָא בְּשָׁה, דְּאִיהוּ (ירמיה ג) שֶׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל. וְאִי לָא הִדְר בְּתִיבְתָא, וְעֲרַפְתּוּ, שְׂוִי לִיה עִם קָשָׁה קְדָל, דְּעֵתִידִין לְאַתְמַחָא מִן סִפְר חַיִּים, דְּעֲלִייהו אַתְמַר, (שמות לב) מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֲמַחֲנּוּ מִסְפָּרֵי. (שמות יג) וְהִיָּה לְאוֹת עַל יְדָכָה וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ וְגו' (בהר ק"ח ע"ב ובמשנה) (ח) פְּקוּדָא דָּא, פְּקוּדָא דְּאֲקָרִי בְּגוּוּנָא אַחְרָא, דְּלֹא אֲקָרִי מְצוּהָ, אֲלֵא קְדוּשָׁה, וְאֵלִין אֵינּוּן תְּפִלִּין. תְּפִלָּה שְׁל יַד, וְתְּפִלָּה שְׁל רֵאשׁ. תְּקוּנָא פְּאַרָא שְׁפִירוּ דְּגוּוּנִין עֲלֵאִין. וְעַל דָּא אֲקָרוּן טוֹטְפוֹת, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאָר.

וּכְתִיב (הושע יא) כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאֶהְבֵּהוּ, יִשְׂרָאֵל זוּטָא. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְבָא, שְׁפִירוּ דְּגוּוּנִין, עֵילָא וְתַתָּא. יוֹסֵף סְלִיק וְאַתְעֵטֵר בְּתֵרִין גּוּוּנִין (נ"א דרגין) בְּקַדְמִיתָא נַע"ר, וּבְסוּפָא צַדִּיק. כְּמָה יָאן בִּיה גּוּוּנִין לְמַחְזִי, וְרוּזָא דָּא (בראשית ט) וְהִי יוֹסֵף יִפְה תֵּאֵר וּיִפְה מְרָאָה. שְׁפִירָא בְּתֵרִין סְטֵרִין, בְּתֵרִין דְּרָגִין, בְּתֵרִין גּוּוּנִין, עֵילָא וְתַתָּא.

כְּתִיב (דברים ו) וְעֲשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטוֹב. הַיֵּשֶׁר: דָּא תְּפִלָּה שְׁל יַד, לְאַמְשָׁכָא (ס"א לאסמכא) לִיה בְּתְּפִלִּין שְׁל רֵאשׁ, לְאַתְיַחְדָּא כְּחַדָּא. וְתְּפִלָּה שְׁל יַד, אֲקָדִים לְשֶׁל רֵאשׁ. וְאַצְטְרִיךְ דְּלֹא הוּי פְּרוּדָא בִּינֵיהוּ כְּלָל.

מֵאַן דְּמַתְעֵטְרָא בְּתְּפִלִּין, קָאִים בְּרוּזָא דְּגוּוּנָא עֲלָאָה וְקָאִים בְּאֵינּוּן תְּרִין רוּזִין דְּקָאמְרִין כְּיוֹסֵף, דְּאֲקָרִי נַעַר, וְאֲקָרִי צַדִּיק, בְּרוּזָא דְּעֵבֵד נְאֻמָּן, בְּרוּזָא דְּבִן יַחֲדָאִי. וְאֵלִין אֵינּוּן תְּפִלָּה שְׁל יַד, וְתְּפִלָּה שְׁל רֵאשׁ, וְאֵינּוּן כְּלָלָא חַדָּא בְּלֹא פְּרוּדָא.

אַרְבַּע פְּרָשִׁין דְּתְּפִלִּין בְּד' בְּתִים, בְּאֵינּוּן תְּפִלִּין שְׁל רֵאשׁ. וּכְמָה דְּאֵינּוּן ד' פְּרָשִׁין בְּאֵינּוּן תְּפִלִּין שְׁל רֵאשׁ, אֹנָה הָכִי כְּלָהוּ בְּתְּפִלִּין שְׁל יַד בְּבֵית א'. דְּהָא בְּתְּפִלָּה שְׁל יַד, לִית לָהּ מְגַרְמָה כְּלוּם, אֲלֵא מַה דְּנִקְטָא מְלַעֲיָלָא. וְרוּזָא דָּא, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם. וּמַגּוּ דְּנִקְטָא לֹון מְלַעֲיָלָא, אֲקָרִי תְּפִלָּה, וְאַתְקַדְּשַׁת בְּקְדוּשַׁתְהוֹן (וכלא) אֲקָרִי קְדוּשָׁה. וְאֲקָרִי תְּפִלָּה וּכְדִין אֲקָרִי מְלָכוּת, מְלָכוּת שְׁמַיִם שְׁלִימָה.

ד' פְּרָשִׁין, הָא אוּקְיָמְנָא רוּזָא דְּלָהוֹן, בְּכְמָה דּוּכְתִי. אֲבָל פְּרָשָׁה קְדַמָּאָה, קְדֵשׁ לִי כָל בְּכוֹר, דָּא אִיהוּ רוּזָא (דף מ"ג ע"ב) עֲלָאָה, דְּכְלִיל כָּל ד' בְּתִים, בְּרוּזָא דְּנַהֲירוּ עֲלָאָה, דְּנַפְקָא מֵאִין.

וְכָל אֵינּוּן ד' אַתְרֵימִיזוּ הֲכָא, קְדֵשׁ: דָּא קְדוּשָׁה עֲלָאָה. רוּזָא דְּחַכְמָתָא עֲלָאָה, דְּמַתְמָן כְּלָא אַתְקַדְּשׁ, בְּרוּזָא דְּגִנּוּיּוּ עֲלָאָה, דְּאַתְקָרִי קְדֵשׁ. לִי: דָּא בִּינָה, רוּזָא דְּעֲלָמָא עֲלָאָה, הִיכְלָא פְּנִימָאָה. (ורוזא דא (ויקרא כ"ה) כִּי לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים (במדבר ג') כִּי לִי כָל בְּכוֹר (שמות י"ט) וְהֵייתֶם לִי סִגְלָה) כ"ל: רוּזָא דְּחֶסֶד, בְּכָל דּוּכְתָא, בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא. בְּכוֹר: דָּא בֶן בְּכוֹר, דְּכְתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וְהֵאִי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בן בכור, כליל כל סטריין, וכל גוויין. ובגין כך, קרא כליל פלהו ארבע, ברזא דחכמתא עלאה. אבל דא באורח כלל, למנדע דכלא כליל בהאי, אבל באורח פרט, כל חד בלחודוי, דא איהו פרשתא קדמאה, דכליל כל שאר פרשיין.

פרשה תניינא, והיה פי יביאך וגו', דא בינה, דהא בפרשתא דא, איהי יציאת מצרים, דהוה מסטרא דיובלא. ועל דא שירותא דילה והי"ה, דהא מלה דא איהי ביובלא. ובגין כך שמה דילה והי"ה, דלית והיה (נ"א הויה) אלא באתר דא, דאיהו זמין לאתמשכא לתתא, ולאנהרא בוצינין, ולאשתכחא בדרגא תתאה, (נ"א והיה כמאן דאמר על מלכא דאיהי הוי) (נ"א דיהוי זמין לאתמשכא לתתא ולאנהרא בוצינין) וכלא ברזא חדא. ובגין דאיהו באורח טמיר, לא אקרי באתגלייא בשמה דא, אלא אתמסר לחפימין למנדע. ועל דא אתרשים בשמה קדישא, במלה דא.

פרשה תליתאה, שמע, דא איהו רזא דימינא, דאקרי חסד עלאה. דאיהו קא מייחד יחודא דכלא לד' סטריין, וקודשא בריך הוא מסדר ביה, סדורא דכל עלמא, ודא איהו דקא מתפשט בכל סטריין, אפילו גו תהומי תתאי. בדא קודשא בריך הוא ברא עלמא, כד אתעטף קודשא בריך הוא בעטופא דזהרא, ודא דקא מייחד יחודא, ובגין כך, שמע סמיך ליהי"ה.

יחודא דכל יומא, איהו, יחודא למנדע ולשוואה רעותא. יחודא דא הא אמרן בכמה דוכתי, יחודא דכל יומא, איהו יחודא דקרא, (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי' הא פלהו חד, ועל דא אקרי אחד. הא תלת שמהן אינון, היך אינון חד, ואף על גב דקרינון אחד, היך אינון חד.

אלא, בחזיונא דרוח קדשא אתיידע, ואינון בחיזו דעינא סתימא, למנדע דתלתא אלין אחד. ודא איהו רזא דקול דאשתמע, קול איהו חד, ואיהו תלתא גוויין, אשא ורוחא ומיא, וכלהו חד, ברזא דקול. (ולאו אינון אלא חד) אוף הכא: יי' אלהינו יי' אינון חד. תלתא גוויין, ואינון חד.

ודא איהו קול דעביד בר נש ביחודא, ולשוואה רעותיה ביחודא דכלא, מאין סוף עד סופא דכלא, בהאי קול דקא עביד בהני תלתא דאינון חד. ודא איהו יחודא דכל יומא, דאתגלי ברזא דרוח קודשא.

וכמה גוויין דיחודא אתערו, וכלהו קשוט. מאן דעביד האי עביד. ומאן דעביד האי עביד. אבל האי יחודא דקא אנון מתערי מתתא, ברזא דקול דאיהו חד, דא הוא ברירא דמלה, האי בכללא, לבתר פרט, כדקאמרן.

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

פְּרִשָּׁה רְבִיעָא, הוּא רְזָא דְדִינָא קְשִׁיא, (דברים יא) הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם. אֲלֵיךְ אֵינֹן תִּפְלִין דְּרִישָׁא. וְתִפְלִין דְּדְרוּעָא, כְּגוֹנָא דָּא בְּחַד בֵּיתָא, וְהָא אֲתַעְרָנָא בְּהוּ, וְכִלְהוּ רְזָא חֲדָא.

קְשָׁרָא דְתִפְלִין דְּרִישָׁא, אִיהוּ דְל"ת, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמות לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲוֵי. וְעַל דָּא אִיהוּ לְאַחֲוֵרָא, וְתַמְן אֲתַקְשֵׁר כִּלְא בְּקְשָׁרָא חֲדָא.

וְאִיהוּ, כַּד מִנְחַת אֲלֵיךְ תִּפְלִין דְּדְרוּעָא לְאַתְקְשָׁרָא, (ס"א אית קשרא) אַחְרָא, רְזָא דְבְרִית קְדִישָׁא, רְזָא דָּא, כְּמָה דְאַתְעַר בְּכִמָּה דְיִבְתִּי, וְכִלְא רְזָא חֲדָא. זְכָאִין אֵינֹן יִשְׂרָאֵל דִּינְדְעִין רְזָא דָּא, וְאַצְטְרִיךְ בְּרַ נֶשׁ לְאַנְחָא לֹון כֹּל יוֹמָא, לְמַהוּ בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה, וְעֲלִיהָ כְּתִיב, (דברים כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יִי נִקְרָא עֲלֶיךָ וִירָאוּ מִמֶּךָ. (ע"כ רעיא מהימנא) בִּילְאוּ"א.

זוהר פרשת בשלח

[זוהר חלק ב' - דף מ"ד ע"א]

(דף מ"ד ע"א) וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעַה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרַךְ אֲרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח, (חבקוק ג) תִּפְלָה לְחַבְקוֹק הַנְּבִיא עַל שְׁגִיוֹנוֹת. הָאִי קָרָא קְשִׁיא, וְאִיתָ לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, מָאִי שְׁנָא תִּפְלָה לְחַבְקוֹק הַנְּבִיא, יִתִּיר מִכָּל שְׂאָר נְבִיאֵי עֲלֵמָא, דְּלֹא כְּתִיב בְּהוּ תִּפְלָה לִישְׁעֵיהָ הַנְּבִיא, אוֹ לִירְמִיָּה, אוֹ לִיחֻזְקָאֵל, אוֹ לְהוֹשֵׁעַ, אוֹ לְשְׂאָר נְבִיאֵי עֲלֵמָא.

אַלָּא הֲכִי תִנְיִן, אֲלִישְׁעַ זְכָה בְּהָאִי עֲלֵמָא מַה דְּלֹא זְכָה נְבִיאָה אַחְרָא, בְּרַ מִמְּשָׁה. (ועם כל דא לא בעא לאטרחא למריה) תָּא חֲזִי, מָאִי כְּתִיב, (מלכים ב ד) וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֲלִישְׁעַ אֶל שׁוֹנָם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה. מָאִי אִשָּׁה גְדוֹלָה. אֲלָא גְדוֹלָה בְּעוֹבְדָהָא, דְּכָל בְּנֵי (ס"א דרא) בֵּיתָא, מִשְׁתַּבְּחִין בָּהּ, וְהִיא עֲקָרָא דְבֵיתָא, וּבְגִין דְּבַעֲלָהּ לָא הוּהּ שְׂכִיחַ בְּבֵיתָא, לְמַהוּ עֲקָרָא, לָא הוּהּ אֲדַכְּרָהּ הוּא, אֲלָא הִיא.

וְתוּ, וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה: גְדוֹלָה עַל כָּל שְׂאָר נְשֵׁי עֲלֵמָא, דְּהָא שְׂאָר נְשֵׁי עֲלֵמָא, כַּד חֲמָאֵן אוֹשְׁפִיזָא בְּבֵיתָא, מִצְטְעֵרֵן בֵּיהּ, וְדַחְקוֹן בֵּיהּ כָּל שְׁכֵן לְאַפְקָא עֲלֵיהּ מִמוֹנָא, וְהִיא חֲדַת בֵּיהּ בְּאוֹשְׁפִיזָא, וְלְאַפְקָא עֲלֵיהּ מִמוֹנָא, כָּל שְׁכֵן כִּיּוֹן דַּחְמַת לֵיהּ לְאַלִישְׁעַ חֲדַת בֵּיהּ לְחֲדָא. וְעַל דָּא, שְׁבַחָא דְכִלְא דְאַתְתָּא הִיא, דְּהָא אוֹשְׁפִיזָא דְבֵיתָא דְאַתְתָּא הִיא. וּבְגִין כֹּךְ וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה, גְדוֹלָה עַל שְׂאָר נְשֵׁי. וְתַאמַר אֶל אִישָׁה הִנֵּה נָא יִדְעָתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא, בְּמָה יִדְעָת. אֲלָא הָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרָא, דְּשׁוֹשִׁיפָא חוֹרָא זְרִיקַת לֵיהּ בְּעַרְסִיהּ. וְלֹא חֲמַת בֵּיהּ קָרִי מַעוֹלָם, וְלֹא אַעֲבַר זְבוּבָא בְּפִתּוּרֵיהּ.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הני מילי קשיין, אי תימא דלא חמת ביה קרי, הא סגי אין אינון בני נשא הכי בעלמא, מה שנויא הכא. ואי תימא דלא עבר זבובא בפתוריה. אמאי פתיב, הנה נא ידעתי, וכי היא ידעת, ולא אחרא, והא כל אינון דחמו ליה אכיל בפתוריה הו דעי.

אלא שפיר קאמרת, אבל הנה נא ידעתי, היא ידעה, ולא אחרא, בגין דהיא מתקנת ערסיה, בשעתא דשכיב בליליא, ובשעתא דקאים בצפרא. והאי דקאמרי דשוישפא חוורא זריקת ליה בערסיה, הכי הוה, ובה ידעה, דארחא דעלמא, פיון דקאים בר נש מערסיה, סליק שוישפא דנאים בה, ריחא מנוולא. והאי, בשעתא דסלקת ההוא שוישפא מערסיה, הוה סליק ריחין, (קכ"ו) כריחין דגנתא דעדן. אמרה אי לאו דקדישא הוא, וקדושה דמריה עליה, לא סליק ריחא קדישא הכי.

בגיני כך, בעי לאתפרשא מן ביתא, דלא אזדהר בר נש כל כך בביתא. אבל אמרת, (מלכים ב ד) נעשה נא עליית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה, ארבע אלין למה. אלא בגין דאינון תקונוא דכנסת ישראל, דאתקריאת עליית קיר, והכי אתקריא, כמה דכתיב, (ישעיה לח) ויסב חזקיה פניו אל הקיר.

מטה ושלחן וכסא ומנורה, לאו אינון פתיקון דשמושא, דהא פסא קא בעי בקדמיתא, ולבתר שלחן, לבתר מנורה, לבתר מטה, אמאי אקדימת מטה. בגין דהיא חביבה עליה יתיר מכלא, ואקדים בר נש מה דחביב עליה. (מלכים ב' ד) ויהי היום ויבוא שמה. ויהי היום, מאן הוא יומא דא. אלא כמה דאוקמוה. ותא חזי. ההוא יומא, יומא טבא דראש השנה הוה, דאתפקדו ביה עקרות דעלמא, ואתפקדן ביה בני עלמא. קרא לשונמית ואמר, (מלכים ב ד) הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת. בגיני כך, אצטריכנא לעיינא יומא דא בדיני דעלמא, דקודשא בריך הוא דאין ביומא דא (דף מ"ד ע"ב) לעלמא, ובגין דאתפרשנא בלחוד באתר דא, אצטריכנא לאסתכלא ברגיו דעלמא. (מלכים ב ד) ומה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא. וכי מלה דא למה אצטריכא לגבי אתתא, דלא נפקת ולא אזלת ולא עאלת בהיכלא דמלכא. אלא, יומא דא הוה גרים, דכל בני עלמא יתבין (נ"א קיימין) בדינא, ובההוא יומא אקרי קודשא בריך הוא מלך. המלך המשפט. אמר לה, אי את אצטריך לך לגבי מלכא עלאה, על עובדין די בידך.

ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת. מאי קאמרת. אלא בשעתא (נ"א בזמנא) דדינא תליא בעלמא, לא יתפרש בר נש בלחודוי, ולא יתרשים לעילא, ולא ישתמודעון ביה בלחודוי, דהא בזמנא (אחרא) דדינא תליא בעלמא, אינון דאשתמודעון ורשימין בלחודייהו, אף על גב דנפאין אינון, אינון אתפסן בקדמיתא. ועל דא, לא לבעי ליה לאיניש, לאתפרשא מבין עמא לעלם, דבכל זמנא רחמי דקודשא בריך הוא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

על עמא פלהו כחד. (ולא לבעי ליה לאיניש לאתפרש מן עמא לעלם) ובגניי כף אמרה, בתוך עמי אנכי ישבת, ולא בעינא לאתפרשא מנייהו, כמה דעבדנא עד יומא דין.

ויאמר גחזי אבל בן אין לה וגו'. אמר לה אלישע. הא ודאי שעתא קיימא, דהא יומא גרים. ויאמר למועד הזה פעת חיה את חובקת בן. ותהר האשה ותלד בן למועד הזה פעת חיה אשר דבר אליה אלישע. למועד ודאי. לבתר מית. מאי טעמא מית. אלא בגין דאתייהב לה, ולא לבעלה. ומאתר דנוקבא אתקשר, ומאן דאתקשר בנוקבא, מותא אזדמנת קמיה. מנא לן דלה אתייהב, דכתיב את חובקת בן.

תא חזי, באברהם פתיב (בראשית יח) שוב אשוב אליך, ולא אליה, אליך ודאי, כף אתקשר, ולא בנוקבא. מאן דאתי מסטרא דנוקבא, מותא אקדים לרגלוי. ותעל ותשכיבהו על מטת איש האלהים, בגין דתמן חמת קדושה עלאה מכלא.

ויאמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד. מכאן, דהיא עקרא דביתא, ולא עוד אלא דאיהי אזלת אבתריה, ולא בעלה. ויגש גחזי להדפה הא אוקמוה.

ויאמר איש האלהים הרפה לה. מאי שנא הכא דאמר איש האלהים, וכד הוה במתא אלישע. אלא הכא ודאי איש האלהים, דהכא (ס"א הוא) חזא דוכתייה, ולא במתא, ולא בשעתא דהווי בני נביאי קמיה.

ויי' העלים ממני וגו', כמה דאת אמר (בראשית יט) ויי' המטיר על סדום ועל עמורה, דא בי דינא דלתתא. ולא הגיד לי, מאי טעמא לא ידע אלישע. אלא אמר קודשא בריך הוא, ומה אנא קטיל להאי, אי אימא ליה, לא ימות, דהא נבזבזא דיליה הוא. ודאי אית ליה למימת, דהא אתמר, דכתיב את חובקת בן, ומאתר דנוקבא גרים מותא, ובגניי כף לא אמר ליה.

ויאמר לגחזי חגור מתניך וקח משענתי בידך ולך. והא אוקמוה ואסתלק ניסא מגיה. חי יי' וחי נפשך אם אעזבך, אמאי פיון דגיחזי הוה אזיל. אלא היא ידעת ארחוי דההוא רשע דגיחזי, דלאו איהו כדאי דישתכח ניסא על ידוי.

וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וגו'. אמאי, אלא דאשגח אלישע וידע דאתרא (דאתתא הוא) דא הוא דגרים, דאתקשר ביה השתא. וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו, לקשרא ליה באתרא אחרא עלאה, אתר דחיין אשתכחו ביה.

ולא יכיל לאעקרא ליה מאתר דאתקשר ביה בקדמייתא, אלא אתער רוחא חדא מלעילא, ואתקשר בהאי אתר, ואתיב ליה נפשיה. דאי לאו הכי לא הוה קאים לעלמין. ויזורר הנער עד שבע פעמים, ולא סליק יתיר, כמה דאת אמר (תהלים ז) ימי שנותינו בהם שבעים שנה.

וְדָא הוּא חֲבִיקוּק נְבִיאָה, כְּמָה דְאֵת אֵת חוֹבְקָת בִּן. אִי חֲכִי חֲבִיק מִבְּעֵי לִיה, אֲמַאי חֲבִיקוּק תְּרִי. אֱלָא, חֵד (דף מ"ה ע"א) דְאֲמִיה, וְחֵד דְאֲלִישָׁע, דְאֵתחֲבֵק עֲמִיה. דְּבַר אַחַר תְּרִי חֲבִיקוּן הוּוּ בֵּיה, בִּין לְהַאי סְטָרָא בִּין לְהַאי סְטָרָא. חֲבִיקָא חֵדָא, הֵהוּא אֵתֵר דְהוּוּ תְלִי בֵּיה בְּקַדְמִיתָא. חֲבִיקָא אַחֲרִינָא דְסָלִיק לִיה לְדִרְגִין עֲלָאִין יִתִיר, וּבְגִין כֶּף חֲבִיקוּק תְּרִי. (חֲבִיקוּק ג) תְּפִלָּה לְחֲבִיקוּק הֲנָבִיא, מְאִי תְּפִלָּה. אֱלָא דָא הוּא אֵתֵר, דְהוּוּ קָשִיר בֵּיה בְּקַדְמִיתָא, וְדָא הוּא תְּפִלָּה שֶׁל יָד. עַל שְׁגִיוֹנוֹת. דְהוּוּא יוֹמָא דְאֵתְקָשֵׁר בֵּיה, שְׁגִיוֹנוֹת דְעֲלָמָא הוּוּ תְלִין קָמִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּגְבוּרָה הוּוּ שְׁלִיט, וְעַל דָּא אֵתְקָשֵׁר בֵּיה הָאִי תְּפִלָּה. (נ"א בהאי תְּפִלָּה)

דְּבַר אַחַר תְּפִלָּה לְחֲבִיקוּק הֲנָבִיא, תְּפִלָּה לְחֲבִיקוּק: בְּגִין חֲבִיקוּק, דְאִיהוּ עֲבִיד בְּגִינִיה. י"י שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי וְגו', תָּא חֲזִי, כֵּד הוּוּ אֵתְעַר עֲלִיה רּוּחָא דְנְבוּאָה עַל אֵתֵר דָּא דְהוּוּא תְּפִלָּה, הוּוּ אֵתִי וְהוּוּ דְחִיל וּמִזְדַּעוּע. מִתְלָא אֲמַרִי, מֵאֵן דְנִשְׁיף מִכְּלָבָא, מְקַלִּיה אֲזַדְעוּע. י"י פְּעֵלְךָ בְּקָרְב שְׁנִים חִיִּיהוּ, מֵאֵן פְּעֵלְךָ. אֱלָא, עֲלִיה קָאֲמַר, דְאִיהוּ פֶּעַל דִּילִיה. בְּקָרְב שְׁנִים חִיִּיהוּ. הֵב לִיה חִיִּין לְהַאי פְּעֵלְךָ, בְּקָרְב שְׁנִין עֲלָאִין. דְּבַר אַחַר, חִיִּיהוּ דְלָא יָמוּת כֵּד בְּקַדְמִיתָא. עַל שְׁגִיוֹנוֹת, מְאִי עַל שְׁגִיוֹנוֹת, עַל שְׁגִיאוֹת מִבְּעֵי לִיה. כְּמָה דְאֵת אֵתֵר אֲמַר (תְּהִלִּים יט) שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין. אֱלָא (כֵּלָא הוּא אַבֵּל) שְׁגִיוֹנוֹת, כְּמָה דְאֵת אֵתֵר אֲמַר (תְּהִלִּים ז) שְׁגִיִּין לְדוּד. זִינִי תּוֹשְׁבְחָן הוּוּ קָמִיִּיהוּ דְנְבִיאִי, לְמִישְׁרֵי עֲלִיִּיהוּ רּוּחַ נְבוּאָה, כְּמָה דְאֵת אֵתֵר אֲמַר (שְׁמוּאֵל א י) וּפְגַעְתָּ חֲבֵל נְבִיאִים יוֹרְדִים מִהַבְּמָה וּלְפָנֵיהֶם גִּבֹּל וְתוֹף וְגו', וּכְתִיב (מִלְכִים ב ג) וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְגִן וְגו'. וְכֵל שְׁכֵן חֲבִיקוּק, דְאֲצִטְרִיךְ לִיה יִתִיר מִכְּלָהוּן, לְנִיחָא דְרוּחָא, וּלְבַסְמָא לְהֵהוּא אֵתֵר, לְאֲמִשְׁכָּא עֲלִיה רּוּחַ נְבוּאָה. וְכֵן כְּלָהוּ נְבִיאִי כְּהַאי גּוּוּנָא, בַּר מִמְשָׁה דְסָלִיק עַל כָּל שְׂאֵר נְבִיאִי דְעֲלָמָא, זְכָאָה חוֹלְקִיה.

תָּא חֲזִי, כֵּד נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, רּוּחִיהוּן הוּוּ תְבִיר בְּגוּוֹיִיהוּ, וְהוּוּ שְׁמַעִין אֵינּוּן תּוֹשְׁבְחָן, וְלָא יְכַלִּין לְמַחְדִּי, וּבְשַׁעְתָּא דְכְּלָהוּ אוּכְלָסִין וְרִתִּיכִין נְפָקוּ בְּשִׁכְנֵתָא, כְּלָהוּ אֲרִימוּ תּוֹשְׁבְחָן וְשִׁירִין קָמִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֵתְעַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רּוּחִיהוּן דְיִשְׂרָאֵל, וְהוּוּ שְׁמַעִין אֵינּוּן תּוֹשְׁבְחָן, וְקָאִים רּוּחִיהוּן בְּגוּוֹיִיהוּ דְלָא פִּרְחָן.

בַּר נֶשׁ כֵּד אִיהוּ שְׁבִיק פּוֹלְחָנָא, כְּדִין יָדַע תְּבִירוּ דְגֵרְמוּי, תְּבִירוּ דְרוּחִיה. כֶּף יִשְׂרָאֵל, כֵּד נְפָקוּ מִמִּצְרַיִם, כְּדִין טְעִימוּ טְעֵמָא דְמוֹתָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲסִי לּוֹן, דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת יג) וַיִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם וְגו'. וְכֵל אוּרְחִין, הוּוּ סְלָקִין רִיתְחִין דְאֲסוֹתָא, וְעָלִין לְגוּפִיִּיהוּ וְאֵתְסִין, וְקַל תּוֹשְׁבְחָן דְהוּוּ שְׁמַעִין, הוּוּ חֵדָאֵן וּנְיִיחִין בְּרוּחִיהוּן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ופרעה וכל אינון אוכלוסין דיליה, הוּו אַזְלִי בְתַרְיִיהוּ, לְאוּזְפָא לֹון, עַד דְנַפְקוּ מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם. וְכֵן כָּל אֵינוּן רַבְרַבִּין דְמִמְנָן עֲלֵיהוֹן, וְעַל שְׂאָר עַמִּין, אוּזְפִיפוּ לָהּ לְשִׁכְנִיתָא וּלְיִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ, עַד דְשָׂארוּ בְּאִיתָם בְּקִצָּה הַמְדַבֵּר, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהָ אֶת הָעָם וְגו'. כִּי קָרוֹב הוּא, כִּי קָרוֹב הוּא. הֵהוּא אוּמָאָה דְאוּמֵי אַבְימֶלֶךְ לְאַבְהֹן, עַל הֵהוּא טִיבוּ דְעַבְדוּ פְּלִשְׁתִּים לְאַבְהֹן, דְכְתִיב (בראשית כא) כַּחֲסֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם הָאָרֶץ אֲשֶׁר גִּרְתָּהּ בָּהּ.

[זוהר חלק ב' - דף מ"ה ע"ב]

וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהָ אֶת הָעָם, מֵה פְתִיב לְעִילָא, וַיִּקָּם פְּרַעֲהָ לְיִלָּה הוּא וְכָל עַבְדֵּיו. תָּא חֲזִי, נוֹקְמָא עֲלָאָה דְעַבְד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּמִצְרַיִם. תְּלַת מוֹתְנֵי הוּו. חַד, דְעַבְדוּ בּוֹכְרִין בְּמִצְרַיִם, דְקָטִילוּ כָּל אֵינוּן דְאַשְׁכְּחוּ. וְחַד, דְקָטִיל קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת לְיִלָּא. וְחַד, כַּד חָמָא פְּרַעֲהָ מוֹתְנָא בְּבֵיתָהּ בְּבֹנוּי וּבְעַבְדוּי, קָם וְזָרִיז גְרַמְיָהּ, וְקָטִיל אֶפְרַכִּין וְסַרְכִּין, וְכָל דְאַמְלִיכוּ לִיה לְסַרְבָּא בְּעַמָּא עַד דְאוּרִייתָא אֲסֵהִידַת עֲלֵיהּ דְאִיהוּ קָם בְּלִילָא מִמֶּש. כְּמָה (דקודשא בריך הוא בפלגות) דְלִילָא קָטִיל בּוֹכְרִין וְעַבִּיד נוֹקְמִין, הֲכִי קָם פְּרַעֲהָ בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם, וְקָטִיל וְעַבִּיד נוֹקְמִין בְּסַרְכִּין, וְאַפְרַכִּין, וְאַמְרַפְלוּי, וּבְכָל אֵינוּן רַבְרַבִּין (דף מ"ה ע"ב) הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות יב) וַיִּקָּם פְּרַעֲהָ (לִילָה מִמֶּש), דְקָם לְקָטִילָא וּלְשִׁיזָאָהּ.

אוּרְחוּי דְכְלָבָא, כַּד מַחֲיִין לִיה בְּאַבְנָא, אִיהוּ אֲתִי וְנִשְׁיךְ לְחַבְרִיָּה, כִּף פְּרַעֲהָ, לְבַתַּר אִיהוּ הוּו אֲזִיל בְּשׁוֹקֵי, וְהוּו מְכַרְיִז וְאַמֵּר, קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי, אַתּוּן קָטִילְתוּן לְכָל בְּנֵי מִתָּא, אַתּוּן קָטִילְתוּן סַרְכִי וְאַפְרַכִי וְכָל בְּנֵי בֵיתִי, הֲדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לְיִלָּה. כִּיֹּן דְבִידְכוּן הוּו כְּלָא, וּבְרַכְתֶּם גַּם אוֹתִי, דְלָא תִקְטְלוּן לִי. לְבַתַּר אִיהוּ בְּגַרְמֵיהּ אוּזְפִי לֹון, וְאַפִּיק לֹון מֵאַרְעָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהָ אֶת הָעָם וְגו'. (שמות יג) וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דְרַךְ הַמְדַבֵּר יָם סוּף לְתַקְנָא אַרְחָא לְאַתְרֵיהּ. ר' יְהוּדָה אָמַר, מֵאִי שְׁנָא כַּד הוּו יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, דְכְתִיב, (שמות ה) שִׁלַּח אֶת עַמִּי, (שמות ט) כִּי אִם מֵאֵן אַתָּה לְשִׁלַּח אֶת עַמִּי, (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבֵההוּא זְמַנָּא לָא הוּו גְזִירִין, וְלָא אַתְקִשְׁרוּ בֵיה כְּדָקָא יְאוּת. וְהָכָא דְהוּו גְזִירִין, וְעַבְדוּ פְּסַחָא, וְאַתְקִשְׁרוּ בֵיה, קָרִי לֹון אֶת הָעָם.

אַלָּא בְגִין הֵהוּא עַרְב רַב, דְאַתְדַבְּקוּ בְּהוּ, וְאַתְעַרְבוּ בְּהַדִּיָּהוּ, קָרִי לֹון אֶת הָעָם סְתָם. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (שמות לז) וַיִּגְוֹף יְי' אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל. וַיִּקְהַל הָעָם עַל אַהֲרֹן. וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשְׁשׁ מִשֶּׁה. וְכֵן כְּלָהוּ.

ר' יְצַחְק וּר' יְהוּדָה הוּו אֲזִילֵי מֵאוּשָׁא לְלֹודָה, וְהוּו עֲמַהוֹן יוֹסִי טַיִיעָא, בְּקַטִירָא דְגַמְלֵי עֲטוּפִירָא בְּכַתְפֵיָּהוּ. עַד דְהוּו אֲזִילֵי, אֲשַׁכַּח הֵהוּא יוֹסִי טַיִיעָא אַנְתּוּ חֲדָא דְשְׂאָר עַמִּין, דְקָטִיר בִּירוּקֵי חֲקָלָא, אֲשַׁתְמִיט מִנִּיָּהוּ וְאַתְקִיף בְּהּ, וְאַתָּא עֲלָהּ. תּוּוּהוּ

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ר' יצחק ור' יהודה, אמרו ניתוב מארחא דא, דהא קודשא בריך הוא בעא לאחואה לן, דלא נתחבר בהדיה. תבו מארחא, בדקו בתריה, ואשכחו דבריה דבת אל נכר הוה, ואבוה פסיל זרעא הוה. אמרו, בריך רחמנא דשזיב לן.

פתח ר' יצחק ואמר (תהלים לו) אל תתחר במרעים. מאן אינון מרעים, דלא פתיב חטאים, או רשעים. אלא מרעים, דאבאישינ לגרמייהו, ולהני דמתחברין בהדייהו. ר' יהודה אמר, מרעים: ארחיק גרמך ממרעים דלא תהוון רעים וחברים כחדא, דלא יבאישו לך עובדוי, ותתפס בחטאוי.

תא חזי, אי לא הוון אינון ערב רב דאתחברו בהון ישראל, לא אתעביד ההוא עובדא, ולא מיתו מישראל, כל אינון דמיתו, ולא גרים לון לישראל כל מה דגרים. ותא חזי, ההוא עובדא, וההוא חובה ממש, גרים גלותהון דישראל.

דתנינו, בעא קודשא בריך הוא, דישתכחון ישראל בההוא שעתא כמלאכי עלאי, ולמעבד לון חירין מכלא, חירין ממותא, ולמהוי חירין מן שעבודא דשאר עמין, כמה דאת אמר, (שמות לב) חרות על הלוחות, אל תקרי חרות, אלא חירות.

פיון דאתעביד ההוא עובדא, גרימו פלא. גרימו מותא, גרימו שעבוד מלפון, גרימו דאתברו אינון לוחי קדמאי, גרימו דמיתו מישראל, כמה אלפין מנייהו. וכל דא, בגין אתחברותא דאינון ערב רב, דאתחברו בהו.

אוף הכא, בגיניהון, לא אתקרון בני ישראל, ולא ישראל, ולא עמי, אלא העם סתם. ואי תימא וחמושים עלו בני ישראל. כד הוון סלקין ממצרים, ולא אתחברו בהדייהו אינון ערב רב, קרי לון בני ישראל, פיון דאתחברו בהדייהו, דכתיב וגם ערב רב עלה אתם, קרי לון העם.

רבי יוסי אקשי ואמר, פתיב כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם. אי הכי, כל יומא הוון חמאן לההוא ערב רב. אמר רבי יהודה, ערב רב פתיב, ולא מצרים, דהא כמה שאר עמין הוון דיירי במצרים. ולא עוד אלא דכלהו אתגזרו, וכיון דאתגזרו, לא אקרין מצראי.

[זוהר חלק ב' - דף מ"ו ע"א]

ועל פומא דמשה קבילו לון. והיינו מה (דף מ"ו ע"א) דאמר הכתוב, (שמות לב) לך רד כי שחת עמך סרו מהר מן הדרך אשר צויתם. צויתם פתיב. וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים, חד מחמשה הוון. ור' יוסי אומר חמשה מישראל, וחד מנייהו. רבי יהודה אומר, וחמושים: אחד מחמשים.

אמר רבי שמעון, בגין (בראשית נ"א ע"ב) דההוא יובלא סליק לון ממצרים, בגין כך וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים. ואי לאו, לא סליקו, ועל דא אתעכבו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חמשין יומין לקבלא אורייתא. ומהווא אתר נפקת אורייתא, ואתיהיבת, ועל דא וחמשים חסר. דבגין דא עלו בני ישראל מארץ מצרים. (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף וגו'. אמאי סליק גרמוי. אלא, בגין דהוה רישא לנחתא לגלותא. ולא עוד, אלא דאיהו סימנא דגאולה הוה ליה ואומי להו לישראל על דא, הדא הוא דכתיב פי השבע השביע את בני ישראל, והא אתמר.

זכאה חולקא דמשה, דישראל הוה עסקי למשאל ממונא ממצראי, ומשה הוה עסיק באומאה דיוסף. ואית דאמרי ארונא בנילוס הוה, ובשמא קדישא סליק ליה, ועוד אמר משה, יוסף, הגיע זמן פורקנא דישראל, ואמר עלה שור. וסליק. ואית דאמרי, בין מלכי מצראי הוה, ומתמן סליק (ס"א ליה). ואית דאמרי, בגין דלא יעבדון ליה עבודה זרה, שוו בנילוס וסרח בת אשר חויאת ליה למשה. (שמות יג) ויי' הולך לפניהם יומם. רבי יוסי פתח, (תהלים כב) למנצח על אילת השחר מזמור לדוד. כמה חביבא אורייתא קמיה דקודשא בריך הוא, דכל מאן דאשתדל באורייתא, רחים הוא לעילא, רחים הוא לתתא, קודשא בריך הוא אצית ליה למלווי, לא שביק ליה בהאי עלמא ולא שביק ליה בעלמא דאתי.

ואורייתא בעי למלעי בה ביממא ובלייליא, דכתיב, (יהושע א) והגית בו יומם וליילה. וכתיב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם וליילה וגו'. תינח ביממא, בלייליא אמאי. בגין דיהא שכיח לגבי שמא קדישא שלים. כמה דלית יומם בלא ליליא, ולא איהו שלים, אלא דא עם דא, כך בעי אורייתא, לאשתפחא עמיה דבר נש יומא ולייליא, למהוי שלימותא לגבי דבר נש יומם וליילה.

והא אתמר, דעקרא דלייליא, מפלגותא ואילך. ואף על גב דפלגו קדמייתא בכללא דלייליא הוא, אבל בפלגות ליליא, קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן, לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין, בעי ליה לבר נש למיקם, ולמלעי באורייתא.

והא אתמר, דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן, פלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני, והא אוקמוה, היושבת בגנים: דא פנסת ישראל, דאיהי משפחת ליה לקודשא בריך הוא, בשבחא דאורייתא, בלייליא. זכאה חולקיה, מאן דאשתתף בהדה, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא, בשבחא דאורייתא.

וכד אתי צפרא, פנסת ישראל אתיא ומשתעשעא ביה בקודשא בריך הוא, ואושיט לה לגבה שרביטא דחסד, ולא עלה בלחודהא, אלא עלה, ועל אינון דמשתתפין בהדה, והא אתמר דכתיב, (תהלים מב) יומם יצוה יי' חסדו ובלילה וגו'. ועל דא אילת השחר אקרי.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואמר רבי שמעון, בשעתא דבעי לאתנהרא צפרא, אתחשף ואתקדר נהורא, וקדוהא אשתכח. פדין אתחברת אתתא בבעלה, דתנינן, אשה מספרת עם בעלה, למשתעי בהדיה, ועאלת להיכליה.

לבתר פד בעי שמשא למיעל, אתנהיר ואתת ליליא, ונטיל ליה. פדין כל תרעין סתימין, וחמרין גערין, וכלבין נבחין, פד אתפלג ליליא, שארי מלפא (למקרי) למיקם, ומטרוניתא לזמרא, ואתי מלפא ואקיש לתרעא דהיכלא, ואמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחותי רעיתי וגו'. וכדין משתעשע בנשמתהון דצדיקיא.

זכאה חולקיה דההוא, דאתער ההוא זמנא במלי דאורייתא, בגין דא, כל אינון דבני היכלא דמטרוניתא, פלהו בעיין למיקם בההוא זמנא, לשבחא למלפא וכלהו משבחן קמיה, ושבחא דסליק מהאי עלמא, דא דאיהו רחיק, (יתיר) דא גיחא ליה לקודשא בריך הוא מכלא.

פד אסתליק ליליא, ואתי צפרא, (נ"א ואיתחשף) ואתקדר, פדין מלפא ומטרוניתא ברזא בחדוה, ויהיב לה מתנן, ולכל בני היכלת. זכאה חולקיה מאן דאיהו במננינא.

[זוהר חלק ב' - דף מ"ו ע"ב]

ויי' הולך לפניהם יומם. קודשא בריך הוא, ובית דיניה. (דף מ"ו ע"ב) אמר רבי יצחק, היינו דתנינן, שכינתא באבהתא נטלא. הולך לפניהם יומם: דא אברהם. בעמוד ענן: דא יצחק. לנחותם הדרך: דא יעקב. דכתיב ביה (בראשית לב) ויעקב הלך לדרך. ולילה בעמוד אש להאיר להם: דא דוד מלפא.

וכלהו רתיכא עלאה קדישא, למהך ישראל בשלימותא דכלא, בגין דיחזון אבהן פורקנא (ס"א דבינייהו) דלהון, דכתיב, (בראשית מו) ואנכי אעלה גם עלה, עם המרכבה. וכתיב ויי' הולך וגו', ללכת יומם ולילה. וכי אמאי הוּו אזלי יומם ולילה, יחכון ביממא, ולא יחכון בליליא, פבני אנשא דערקין, פיון דקודשא בריך הוא נטיר לון, אמאי אזלין ביממא ובליליא. אלא, לאשתכחא בהו שלימותא דכלא, דלית שלימו אלא יום ולילה.

סדר הלימוד ליום ב טבת [יום 91 בשנה]

אמר רבי אבא, הכי אוקימנא, ויי' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן: דא אברהם. ולילה בעמוד אש: דא יצחק. ואי הכי יעקב אן הוא. אלא במלה קדמאה אתמר, ותמן שארי, כמה דכתיב ויי'.

ולילה בעמוד אש, הוה נהיר, בסטרא דא ובדא. בגין דירדפון מצראי בתריהון, לאתיקרא שמא דקודשא בריך הוא, ברתיכוי ופרשו. בגין למיזל יממא וליליא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אספקלריא דנהרא, ודלא נהרא. ותו, בגין לאטעאה למצראי דימרון מקרה הוא, דכתיב, (ישעיה ט) נואלו שרי צוען, וכתיב (ישעיה מה) משיב חכמים אחר, ועל דא אזלי ביממא ובלייליא.

רבי אבא אמר, זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריך הוא אפיק לון ממצרים, למהוי חולקיה ואחסנתיה. ותא חזי, בסטרא דיובלא, אשתכח חירו לישראל. וכן לזמנא דאתי, דכתיב, (ישעיה כז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'.

ובגין ההוא יובלא עלאה, אתעכבו חמשין יומין, לקבלא אורייתא, ולמקרב לטורא דסיני. וכיון דאזלי ביממא, אזלי בלייליא, למהוי כלא חד יומא, בין יממא ולייליא, ולא אשתכח פרישו.

ולא עוד, אלא דכלהו בנייחא אזלין, לרעותא דנפשיהו, ביומא דקבילו אורייתא, הוו חמשין יומין שלמין, יומי וליילי כדקא יאות, דלית יום בלא לילה, ולית לילה בלא יום, ולילה ויום אקרי יום אחד. וכיון דאזלו חמשין יומין שלימין, כדין (לקבל נ' דיובלא וכמה) שארו עליהו אינון נ' יומין דיובלא, ומסטרא דיובלא אתייהב להו אורייתא, ובגין כך אזלין יומא ולייליא.

ואמר רבי אבא, כתיב (בראשית כז) ויהי פי זקן יצחק ותכהין עיניו, אמאי. הא אוקימנא, מאן דרחים לחייבא, הכי הוא. ותא חזי, ביצחק אתפליל ליליא, ולייליא לא בהיר, ועל דא ותכהין עיניו, וכלא חד.

ר' יצחק פתח ואמר, (שמות יד) ויגד למלך מצרים כי ברח העם, ויגד, מאן קאמר ליה. אלא, הא אוקמוה. אבל חכמוי וחרשוי אתכנשו לגביה, ואודעוהו כי ברח העם. ואמאי קאמרו דא. אלא חמו בכחמתא דלהון, דהוו אזלי יממא ולייליא, אמרו ודאי ערקין אינון. ולא עוד אלא דחמו דלא הוו אזלי באורח מישר, כמה דכתיב וישובו ויחנו לפני פי תחירות. (שמות יד) ויקח שש מאות וגו'. שש מאות אמאי. אמר רבי יוסי, לקבל מניינא דישראל, דכתיב כשש מאות אלה רגלי. בחור: לקבל הגברים דאינון עקרא דכל ישראל. וכל רכב מצרים: שאר רתיכין, דאינון טפלין לאחורי, (נ"א לאחרינן) לקבל הטף דכתיב לבד מטף. וכלא עביד בעיטא דחרשוי וחכמוי. ושלישים על כלו, כלא בכחמתא, לקבל דרגין עלאין, תרין וחד. ר' יצחק אמר, כתרגומו, ומרוזין. זריזין הוו בכלא.

ויקח שש מאות רכב בחור. ר' חייא אמר, כתיב (ישעיה כד) יפקוד יי' על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה. בזמנא דקודשא בריך הוא יהיב שלטנותא לרברבי עמין לעילא, יהיב להו לעמא דלהון לתתא. ובשעתא דנחית לון מדרגיהון דלעילא, נחית לון לעמא לתתא, ויקח שש מאות רכב בחור, הא ממנא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּלֵהוֹן, וְאוֹקְמוּהָ, דְּדַבֵּר רְתִיכִין דְּשָׂאר עֲמִין, וְכִלְהוּ נְפִלוּ בְּמִשְׁרִיתָא דְּסִיסְרָא לְבַתֵּר
וְהֵינְנוּ בְּחֹר (נ"א ולבתר) וְכֹל רֶכֶב מְצָרִים.

[זוהר חלק ב' - דף מ"ז ע"א]

כְּתִיב (שיר השירים א) לְסִסְתִי בְּרֶכְבִי פָרְעָה דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי. תָּא חֲזִי, כְּדוּגְמַת סוּסִיא
נוֹקְבָא, אֲתַחֲזִי לְהוֹן לְסוּסִיָּהוֹן דְּפָרְעָה, וְאוֹקְמוּהָ. אֲלֵא לְסוּסִתִי בְּרֶכְבִי פָרְעָה, (דף מ"ז
ע"א) תָּא חֲזִי, פָרְעָה בְּשַׁעֲתָא דְּהוּה רְדִיף אֲבַתְרִיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל, מַה עֶבֶד, נְטַל סוּסוֹן
נוֹקְבָן, וְכַפַּת לֹון בְּרִתִּיכוֹי בְּקַדְמִיתָא, וְסוּסִין דְּוִכְרָאֵי כַּפַת לֹון לְאַחֲוִרִיהוֹן, וְהוּ
מְזַיְנִין דְּוִכְרֵי לְקַבֵּל נוֹקְבֵי, וְנוֹקְבֵי לָא בְּעָאן, וְאוֹחֹן לְמִיזֵל. פִּינן דְּקָרִיב (נ"א וכד
אדביק) לְגַבִּיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל, נְטַל נוֹקְבֵי וְשׁוּי לֹון לְאַחֲוִרֵי, וְסוּסוֹן דְּוִכְרִין לְקַדְמִין,
לְאַבְאָשָׁא לִישְׂרָאֵל, וְלֵאגְחָא בְּהוּ קַרְבָּא.

כְּדוּגְמַת סוּסִיא, וְיִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם, וּבַתֵּר חֲזִירָה שְׂכִינְתָא לְאַחֲוִרִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל,
דְּכְתִיב וַיִּסַּע מִלְּאֵךְ הָאֱלֹהִים וְגו'. בְּגִינֵי כַּךְ דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי. (שמות יד) וּפָרְעָה הִקְרִיב,
וְהָאֵי קָרָא הָא אוֹקְמוּהָ. דְּאִקְרִיב לְכָל חִילוֹי וְרִתִּיכוֹי, לְאַגְחָא קַרְבָּא. וְתוּ וּפָרְעָה
הִקְרִיב. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, הָא אֲתַמַּר דְּקָרִיב לֹון לְתַשׁוּבָה. וּפָרְעָה הִקְרִיב.

כְּתִיב (ישעיה כו) יִי בְּצַר פְּקֻדוֹךָ צָקוֹן לַחֹשׁ וְגו'. בְּצַר פְּקֻדוֹךָ: לָא פְּקֻדִין יִשְׂרָאֵל
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּשַׁעֲתָא דְּנִיחָא, אֲלֵא בְּשַׁעֲתָא דְּעַקִּין לְהוּ, וּכְדִין כְּלָהוּ פְּקֻדִין
לִיה. צָקוֹן לַחֹשׁ: וְכִלְהוּ צָלָאן בְּצִלוֹתִין וּבְבַעֲוֹתִין, וְאַרְיִקוּ קָמִיה צִלוֹתִין. אִימַתִּי.
(ישעיה כו) מוֹסְרָךְ לָמוּ, בְּשַׁעֲתָא דְּפְקִיד לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַצוּעוּי. כְּדִין קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא קָאִים עֲלֵיָּהוּ בְּרַחֲמֵי, וְנִיחָא קָמִיה הֵהוּא קָלָא דְּלֵהוֹן, בְּגִין לְאַתְפָּרְעָא מִן
שְׁנֵאִיָּהוֹן, וְאַתְמַלִּי עֲלֵיָּהוּ בְּרַחֲמֵי.

כְּמָה דְּאוֹקְמִנָּא, מְתַל לְיוֹנָה עִם הַנֶּזֶץ וְכו', כַּךְ יִשְׂרָאֵל הוּוּ קָרִיבִין לְיָמָא, וְהוּ
חֲמָאן לְיָמָא קָמִיָּהוּ, אֲזִיל וְסַעִיר וְגִלְגֻלוּהִי זְקַפִּין לְעֵילָא, הוּוּ דְּחִילִין. זְקַפּוּ עֵינֵיָּהוּ
וְחָמוּ לְפָרְעָה וְלְמִשְׁרִיָּתִיהָ, וְאַבְנֵי גִירִין וּבִלְסַטְרָאִין, כְּדִין וְיִירָאוּ מְאֹד. מַה עֶבְדוּ,
וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵן גָּרִים הָאֵי דְּקָרִיבוּ יִשְׂרָאֵל לְגַבִּי אֲבוּהוֹן דְּלְעֵילָא, פָּרְעָה.
הָדָא הוּא דְּכְתִיב וּפָרְעָה הִקְרִיב וְהָא אֲתַמַּר. (שמות יד) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אֵל
תִּירָאוּ הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֵת יְשׁוּעַת יְי'. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן זַכָּאָה חוּלְקִיָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּהָא
רַעֲיָא כְּמֹשֶׁה אֲזִיל בְּגוּוֹיָּהוּ. כְּתִיב (ישעיה סג) וַיִּזְכֹּר יָמֵי עוֹלָם מֹשֶׁה עָמוּ. וַיִּזְכֹּר יָמֵי
עוֹלָם: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מֹשֶׁה עָמוּ (מכאן שלי הוא) שְׁקִיל הוּוה מֹשֶׁה כְּכֹל
יִשְׂרָאֵל. וְאוֹלִיפְנָא מְהָא, כִּי רַעֲיָא דְּעָמָא הוּא מְמַשׁ עָמָא כְּלָהוּ, אִי אִיהוּ זְכִי, עָמָא
כְּלָהוּ זְכָאן. וְאִי אִיהוּ לָא זְכִי, עָמָא כְּלָהוּ לָא זְכָאן וְאַתְעַנְשׁוּ בְּגִינֵיהָ, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ, לִית לְכוּ לְאַגְחָא קַרְבָּא, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְגִיחַ קַרְבָּא
בְּגִינֵיכוֹן, כְּמָה דָּאֵת אָמַר, יִי יִלְחַם לְכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. תָּא חֲזִי, הֵהוּא לִילָא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כַּנֶּשׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפַמְלִיא דִּילִיה, וְדַאִין דִּינִייהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְאַלְמֵלֵא דְאַקְדִּימוּ אַבְהֵן עַל־יִיהוּ דִּישְׂרָאֵל, לָא אֲשַׁתְּזִיבוּ מִן דִּינָא. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, זְכוּתָא דִּיעֶקֶב אֲגִין עַל־יִיהוּ דִּישְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קכד) לִוְלִי יִי שְׁהִיָּה לְנוּ יֵאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבֵא. (שמות יד) יִי יִלְחַם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן. רַבִּי אַבָּא פִּתַח (ישעיה נח) אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רַגְלֶיךָ עֲשׂוֹת חֲפְצֶיךָ בְּיוֹם קִדְשֵׁי. זָכַאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בַּהוֹן, לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ, מִכָּל שְׂאֵר עֲמִין דְּעֵלְמָא, וּמַגּוּ רַחֲמֵינֵיהּ דְּלַהוֹן, קָרִיב לֹוֹן לְגַבִּיהּ, וְיִהֵב לֹוֹן אֲוִרִיתָא, וְיִהֵב לֹוֹן שַׁבַּת, דְּאִיהוּ קִדְשָׁא מִכָּל שְׂאֵר יוֹמִין, וְנִיחָא מִכָּלֵא, וְחֻדְוָה דְּכָלֵא, וְשָׁקִיל שַׁבַּת, לְקַבֵּל אֲוִרִיתָא כָּלֵא, וּמֵאֵן דְּנִטִיר שַׁבַּת, כְּאִילוּ נִטִיר אֲוִרִיתָא כָּלֵא.

[זהר חלק ב' - דף מ"ז ע"ב]

וְקִרְאָתָא לְשַׁבַּת עוֹנָג, עוֹנָגָא דְּכָלֵא, עוֹנָגָא דְּנַפְשָׁא וְגוֹפָא עוֹנָגָא דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין. וְקִרְאָתָא לְשַׁבַּת, מֵאִי וְקִרְאָתָא. דִּיזְמִין לִיה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (ויקרא כג) מִקְרָאִי קִדְשׁ, כְּלוּמַר, זְמִינִין, כְּמָה דְּמִזְמִין אוֹשְׁפִיזָא לְבֵיתִיהּ. וְעַל דָּא וְקִרְאָתָא לְשַׁבַּת עוֹנָג, דִּיזְמִין לִיה, כְּמָה דְּמִזְמִין אוֹשְׁפִיזָא, בְּפִתּוּרָא מִתְקַנָּא, בְּבֵיתָא מִתְקַנָּא כְּדָקָא יְאוּת, בְּמִיכָלֵא וּבְמִשְׁתֵּינָא כְּדָקָא יְאוּת, יִתִיר עַל שְׂאֵר יוֹמִין. וְקִרְאָתָא לְשַׁבַּת מְבַעוּד יוֹם. (אמור כ"ב ע"א) לְקִדּוּשׁ יִי מְכוּבֵד: דָּא יוֹם כְּפוּרִים. תְּרִי דְּאֵינּוֹן חַד. וְכַבְדָּתוּ מְעֲשׂוֹת (דף מ"ז ע"ב) דְּרַכִּיךְ, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.

מִמְצוּא חֲפְצֶיךָ וְדַבְרֵי דְּבַר, וְהָא אֲתַמַּר, בְּגִין דְּתַהִיא מְלָה סְלָקָא, וְאַתְעַר מְלָה דְּחוּל לְעֵילָא. מֵאֵן דְּמִזְמִין אוֹשְׁפִיזָא, בֵּיהּ בְּעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא, וְלֹא בְּאַחְרָא.

תָּא חֲזִי הַהוּא מְלָה דְּנַפִּיק מִפּוּמִיָּה דְּבַר נֶשׁ, סְלָקָא וְאַתְעַר אֲתַעְרוּתָא לְעֵילָא, אִי לְטַב, אִי לְבִישׁ. וּמֵאֵן דִּיתִיב בְּעוֹנָגָא דְּשַׁבַּתָּא, אָסִיר לִיה לְאַתְעַרָא מְלָה (מ"ג ב') דְּחוּל, דְּהָא פְּגִים פְּגִימוּ בְּיוֹמָא קִדְשָׁא. מֵאֵן דִּיתִיב בְּהִילוּלָא דְּמִלְכָא, לָא יִתְחַזִּי לְמַשְׁבַּק לְמִלְכָא, וְיִתְעַסַּק בְּאַחְרָא.

וּבְכָל יוֹמָא בְּעֵי לְאַחְזָא עוֹבְדָא, וְלְאַתְעַרָא אֲתַעְרוּתָא מִמָּה דְּאַצְטְרִיךְ. וּבְשַׁבַּת, בְּמִלֵּי דְּשִׁמְיָא, וּבְקִדּוּשָׁה דִּיּוֹמָא בְּעֵי לְאַתְעַרָא, וְלֹא בְּמִלָּה אַחְרָא.

תָּא חֲזִי, הֵכָא כַּד אֲתַקְרִיב פְּרַעָה לְאַגְחָא קִרְבָּא בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, בְּהִיא זְמַנָּא, לָא בְּעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּיתְעַרוּן יִשְׂרָאֵל אֲתַעְרוּתָא לְתַתָּא כָּלֵל, דְּהָא אֲתַעְרוּתָא לְעֵילָא הוּא, דְּהָא אַבְהֵן אַקְדִּימוּ וְאַתְעַרוּ אֲתַעְרוּתָא דָּא לְעֵילָא, וּזְכוּתָא דְּלַהוֹן קָאִים קָמִיָּה, (ואתערו אתערוותא דא) וְלֹא בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּישְׂרָאֵל יִתְעַרוּן לְתַתָּא כָּלֵל. (דהא באתרה לעילא הוה) הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב יִי יִלְחַם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן. תַּחֲרִישוּן וְדַאִי, וְלֹא תַתְעַרוּן מְלָה, דְּלֹא אַצְטְרִיךְ לְכוּ, וְהֵכָא אֲתַכְּלִיל שְׁמָא קִדְשָׁא בְּאַתְוֹן רְשִׁימוּ, וְהָא אֲתַעַרוּ בֵּיהּ חֲבֵרִיאָא.

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

רבי יוסי ורבי יהודה הוו אולי בארְחא. אַמר רבי יוסי לרבי יהודה, ודאי תנינא, יי' בְּכַל אֲתֵר רַחְמִי, וְאִף עַל גַּב דְּאַגַּח קֶרְבָּא, וְעֵבִיד דִּינָא, הֵהוּא דִּינָא בְּרַחֲמֵינָא הוּא. וְהָכָא חֲמִינָא, דְּכֹתִיב יי' יִלְחֶם לָכֶם, וְלֹא אֲתַחֲזִי בְּתַהוּא דִּינָא רַחְמִי כָּלֵל, דְּהָא כְּתִיב לֹא נִשְׂאָר בָּהֶם עַד אֶחָד.

אַמְר לִיה, מְלָה דָּא שְׁמַעְנָא מִרְבִּי שְׁמַעוֹן דְּאָמַר, דְּאִפִּילוּ הָכָא דִּינָא בְּרַחְמֵי הוּה, דְּחָפָא עֲלֵיהוֹן יִמָּא וּמִיתוּ, וְלִבְתֵּר אִפִּיק לֹון יִמָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא בִּיקְרִיהוֹן, וְאֲתַקְּבֵרוּ בְּאַרְעָא, וְלֹא בְּעָאֵת אַרְעָא לְקַבְּלָא לֹון, עַד דְּאוּשִׁיט לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְמִינֵיהּ, וְקַבִּילַת לֹון, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב, (שמות טו) נְטִיט יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אַרְצָה. וּבְגִין דָּא, (הוה) הָאִי דִּינָא בְּרַחְמֵי הוּה.

וְעַל דָּא, לֹא בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיתַעְרוֹן יִשְׂרָאֵל מְלָה בְּעֵלְמָא, דְּאִי יִתַּעְרוֹן יִשְׂרָאֵל מְלָה, לֹא יִתַּעְרוֹן שְׁמָא בְּרַחְמֵי, וְלֹא יִתַּעְבִּיד דִּינָא בְּרַחְמֵי, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב יי' יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחְרִישוּן, דְּלֹא תִתַּעְרוֹן מִיַּדִּי. דְּהָא שְׁמָא בְּרַחְמֵי בְּעִי לְאַתַּעְרָא עֲלֵיהוֹן, לְמַעַבְד דִּינָא בְּרַחְמֵי. וְעַל דָּא בְּעִי, דְּלֹא תַעְבְּדוֹן פְּגִימוּ, וְתִתַּעְרוֹן מְלָה אַחְרָא.

אַמְר לִיה, וְהָא כְּתִיב, (זכריה יד) וַיֵּצֵא יי' וְנִלְחֶם בְּגוֹיִם הֵהֱם. אִי הָכִי דָּא דִּינָא בְּרַחְמֵי הוּה. אַמְר לִיה, הָכִי הוּה וְדָאִי, דִּינָא הוּא בְּרַחְמֵי, דְּמוֹתָא דְּלֵהוֹן לֹא אֲשַׁתְּכַח כְּמוֹתָנָא דְּשְׂאָר בְּנֵי עֲלְמָא, אֲלֵא חָס עֲלֵיהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא יְהוֹן כְּמוֹתָנָא דְּשְׂאָר בְּנֵי עֲלְמָא, דְּקָטִילוּ לֹון, אֲלֵא בְּנַחַת בְּלֹא צַעְרָא, הָא דִּינָא בְּרַחְמֵי אִיהוּ.

וּבְכָל אֲתֵר, שְׁמָא דָּא, דִּינָא בְּרַחְמֵי אִיהוּ, בְּר אֲתֵר חַד, דְּכֹתִיב, (ישעיה מב) יי' כְּגִבּוֹר יֵצֵא וְגו'. וְכִי כְּגִבּוֹר וְלֹא גְבוּר. אֲלֵא יִשְׁנֵי לְבוּשׁוֹי, וְיִלְבַּשׁ לְבוּשֵׁין אַחְרָנִין. כְּאִישׁ מְלַחְמוֹת, יִשְׁנֵי זִינֵיהּ.

וְעַם כָּל דָּא, דִּינָא הוּא יִתִּיר, אֲבַל רַחְמֵי בֵּיהּ, כְּמָה דְּכֹתִיב, כְּגִבּוֹר, וְלֹא גְבוּר. כְּאִישׁ מְלַחְמוֹת, וְלֹא אִישׁ מְלַחְמוֹת. דּוּדָאִי אִף עַל גַּב דְּעֵבִיד דִּינָא, חָס עַל עוֹבְדוֹי, וְעַל דָּא, יי' יִלְחֶם לָכֶם וְדָאִי וְאַתֶּם תַּחְרִישוּן. זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיר לֹון לְחוּלְקִיָּה וְאַחְסָנִיתֵיהּ, דְּכֹתִיב, (דברים לב) כִּי חָלַק יי' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ. (שמות יד) וַיֹּאמֶר (קע"ח ע"ב) יי' אֵל מֹשֶׁה מַה תַּצַּעֲק אֵלַי. מְלָה דָּא הָא אוּקְמוּהּ בְּסַפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא, וְתַמֵּן הוּא רְזָא דִּילֵיהּ, וַיֹּאמֶר יי' אֵל מֹשֶׁה. ר' יְהוּדָה פִּתַּח וְאָמַר, (יונה ב) וַיִּתְּפַלֵּל יוֹנָה אֵל יי' אֱלֹהֵיו מִמְּעֵי הַדָּגָה, מַה כְּתִיב לְעֵילָא, וַיִּמָּן יי' דָּג גְּדוֹל. וַיִּמָּן: כְּמָה דָּאֵת אָמַר (דניאל א) וַיִּמָּן לָהֶם הַמְּלַךְ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. אֲשֶׁר מָנָה אֶת מַאֲכָלָכֶם.

[זוהר חלק ב' - דף מ"ח ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אבל האי קרא הכי (דף מ"ח ע"א) מבעי ליה, וימן יי' את יונה לדג, דהוא מנה הוא דמשדר ליה. אלא ודאי, ההוא דג הוא הוה מנה ליונה, לנטרא ליה מן שאר נוני ימא, ויהוי גניז בגויה. וכיון דאעליה בגויה, חמא יונה במעוי, פותיא דאתר ימא (נ"א פותיא דאתר דמעוי) כמו היכלא רברבא, ותרין עינוי דההוא נוניא, דנהרין כשמשא, ואבן טבא הוה במעוי, דנהיר ליה, והוה חמי כל מה די בימא ובתהומי.

ואי תימא, אי הכי, מאי דכתיב, (יונה ב) קראתי מצרה לי, הא לא אתחזי, דכל האי רווחא הוה ליה. אלא ודאי, כיון דאחמי ליה ההוא נוניא, כל מה די בימא ובתהומי, מית, דלא יכיל תלת יומין למסבל. כדין עקת ליה ליונה.

דאמר רבי אלעזר, כיון דחמא יונה כל ההוא רווחא, הוה חדי. אמר קודשא בריך הוא, ומה תבעי יתיר, להא אעילנא לך הכא. מה עבד, קטל לההוא נוניא ומית, וכל שאר נוני ימא, הוו סחרי סחרניה דההוא נוניא, דא נשיך ליה מהאי גיסא, ודא נשיך ליה מהאי גיסא. כדין חמא יונה גרמוי בעקו, מיד ויתפלל יונה אל יי'.

בקדמיתא דג, והשתא דגה. כמה דאת אמר, (שמות ז) והדגה אשר ביאור מתה. וכדין כתיב, קראתי מצרה לי. ולא כתיב הייתי בצרה, או ישבתי בצרה, אלא קראתי, מההוא עקו דעאקין לי נוני ימא. מבטן שאול שועתי, דהא מית. ולא כתיב מבטן חי, או מבטן דג, אלא דודאי הוה מית.

כיון דצלי צלותיה, קביל ליה קודשא בריך הוא, ואחיייה ליה להאי נוניא, ואפיק ליה ליבשתא לעיניהון דכלא. דכתיב, ויאמר יי' לדג ויקא את יונה. וחמו פלהו, עבידתא דקודשא בריך הוא.

מה כתיב, ויתפלל יונה אל יי' אלהיו מפעי הדגה, לאתר דהוה קשיר ביה, משמע דכתיב יי' אלהיו, ולא כתיב ויתפלל אל יי' ולא יתיר, אלא יי' אלהיו. אוף הכא, ויאמר יי' אל משה מה תצעק אלי. אלי דייקא.

דבר אל בני ישראל ויסעו. ויסעו מלאסגאה מלין, לאו עידנא דצלותא השתא. ויסעו, וכי לאן אתר פקד לון דינטלון, דהא על ימא הוו שראן. אלא אהדר לעילא, דכתיב מה תצעק אלי, דהא פלהו באתר דא קיימי. ועל דא ויסעו, ינטלון מן דא, דלאו עדנא הוא. (ס"א אלא בעתיקא תלייא מלתא) (שמות יד) ואתה הרים את מטף וגו'. הרים את מטף, די ביה רשים שמא קדישא, ארפין ידך בסטרא דשמא קדישא, וכיון דיחמון מיא שמא קדישא, יערקון מניה. ומקמיה (נ"א קמיה) ועל דא, ונטה את ידך, לסטרא חדא, דסטרין אחרנין דההוא מטף, אצטריך לך למיין (נ"א ליה למלין) אחרנין.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי אלעזר, חמינא, דזמנין אתקרי האי מטה, מטה האלהים, ולזמנין אתקרי מטה דמשה. אמר ר' שמעון (תרי הוו והכי אוקימנא) בספרא דרב המנונא סבא, שפיר קאמר, דכלהו חד, בין תימא דקודשא בריה הוא, ובין תימא דמשה, והאי מטה, לאתערא סטרא דגבורה. ועל דא, ונטה את ידה, ידא דשמאלא, דאיהו בסטרא דגבורה.

אמר רבי שמעון, ווי לאינן דלא חמאן, ולא מסתפלין באורייתא, ואורייתא קארי קמיייהו בכל יומא, (ס"א ולא ידעין) ולא משגיחין. תא חזי, בסטרא דגבורה מתערי מיא בעלמא, ונפקי מיא, והשתא בעי קודשא בריה הוא לנגבא מיא, אמאי ונטה את ידה, דאיהו שמאלא.

אלא הרים את מטף, לנגבא מיא. ונטה את ידה, לאתבא מיא, לאתערא סטרא דגבורה, ולאיתבא מיא על מצרים. ובגין כך, תרין מלין הכא, דכתיב הרים את מטף, ונטה את ידה על הים ובקעהו.

[זוהר חלק ב' - דף מ"ח ע"ב]

והא תהומי הוו. אלא קודשא בריה הוא, עבד ניסא גו ניסא, כמה דאת אמר (שמות טו) קפאו תהומות בלב ים. והוה אזלין ביבשתא בגו ימא, הדא הוא דכתיב ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה. (דף מ"ח ע"ב) (שמות יד) ויסר את אופן מרכבותיו. רבי שמעון פתח, (יחזקאל א) וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות. האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל תא חזי, קודשא בריה הוא בכולא אתחזי שלטנותא דיליה, ושלטניה די לא תעדי לעלם ולעלמי עלמין.

ועביד שולטנותא באבהן, נטל לאברהם, וקיים ביה עלמא, דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, ואוקמוה. נטיל יצחק, ושתיל ביה עלמא, דאיהו קיים לעלמין, הדא הוא דכתיב, (בראשית יז) ואת בריתי אקים את יצחק. נטל יעקב, ואותביה קמיה, ואשתעשע בהדיה, ואתפאר ביה, הדא הוא דכתיב, (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

ותא חזי, יעקב אחיד באילנא דחיי, דלית ביה מותא לעלמין, דכל חיינ בההוא אילנא אשתכללו, ויהב חיינ לכל אינון דאחידן ביה. ובגין כך, יעקב לא מית. ואימתי מית, בשעתא דכתיב, (בראשית מט) ויאסוף רגליו אל המטה. המטה. כמה דאת אמר (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה, בגין דבהאי מטה פתיב, (משלי ה) רגליה יורדות מות, ובגין כך ויאסוף רגליו אל המטה פתיב, כדין ויגוע ויאסף אל עמיו. ועביד קודשא בריה הוא ליעקב שלימו דאבהן, הדא הוא דכתיב, (ישעיה מ"א) יעקב אשר בחרתיך.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

תָּא חֲזִי, כָּל מִשְׁרַיִן דְּלַעֲיָלָא, וְכָל אֵינּוֹן רְתִיכִין, כְּלָהּוּ אַחֲדָן אֱלִין בְּאֱלִין, דְּרַגִּין בְּדְרַגִּין, אֱלִין עֲלָאִין וְאֱלִין תַּתְּאִין. וְחִיּוּתָא קַדִּישָׁא עֲלֵיהּוּ, וְכָלָהּוּ אוּכְלוּסִין וּמִשְׁרַיִן, כְּלָהּוּ נְטִלִין תַּחוּת יְדֵהָא, עַל מִמְרָהָא נְטִלִין, וְעַל מִמְרָהָא שָׂרָאן.

וְדָא הוּא חִיּוּתָא, (ס"א עֵילָא קַדִּישָׁא) דְּכָל שָׂאָר חִיּוּתָא, אַחֲדָן בְּהָ וְאַשְׁתַּלְשְׁלוּ (ס"א וְאַשְׁתַּכְּלוּ) בְּגִינָה כְּמָה חִיּוֹן לְחִיּוֹן (ס"א אֱלִין סַלְקִין וְאֱלִין נַחְתִּין) וְאַתְּאַחֲדָן דְּרַגִּין בְּדְרַגִּין, וְכָלָהּוּ עֲלָאִין וְתַתְּאִין אֲזִלִין וְשִׂאטִין בִּימָא, הֵדָא הוּא דְכִתְיָב, (תַּהֲלִים קד) זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפֵּר וְגו'.

וְכַד סָלִיק יִמָּא גְלַגְלוּי, כְּלָהּוּ אַרְבִּין סַלְקִין נַחְתִּין, וְזַעְפָּא אֲשַׁתְּכַח, וְרוּחָא תַקִּיפָא אֲזִלָּא עֲלֵיהָ בְּתַקִּיפּוּ. וְנוּנִי יִמָּא מִתְּבַדְרִין לְכָל סֵטֶר, אֱלִין לְמִזְרַח, וְאֱלִין לְמַעְרָב, אֱלִין לְצַפּוֹן, וְאֱלִין לְדָרוֹם. וְכָל אֵינּוֹן בְּנֵי עֲלָמָא, דְּחִמָּאן רְשִׁימָא עֲלֵיהּוּ, נְטִלִין לֹון, וּבִלְעִין לֹון בְּקַפְטִירֵי עֲפָרָא.

וְכָל אַרְבִּין לֹא נְטִלִין מֵאַתְרֵיהּוּ, וְלֹא סַלְקִין וְנַחְתִּין, בַּר מַהְהוּא שַׁעְתָּא, דָּאֲתִי חַד דְּבָרָא בִּימָא, וְיַדַּע לֹא שְׁלֵמָא רוּחָא דְּזַעְפָּא דִּימָא, כִּיּוֹן דְּסָלִיק דָּא עֲלֵיהָ דִּימָא, שְׂכִיף מְרוּגְזָא, וְנִיחָא אֲשַׁתְּכַח, וְכַדִּין כְּלָהּוּ אַרְבִּין אֲזִלִין בְּאַרְחַ מִישֵׁר, וְלֹא סָטָן לִימִינָא וְשְׂמַאֲלָא, הֵדָא הוּא דְכִתְיָב, (תַּהֲלִים קד) שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלִכּוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָתְךָ לְשַׁחַק בּוֹ. זֶה דִּיִּיקָא. וְכָל נוּנִי יִמָּא מִתְּפַנְשִׁין לְאַתְרֵיהּוּ. וְכָל אֵינּוֹן חִיּוֹן חֵדָאן עֲלֵהָ, וְחִיּוֹן חִקְלָא עֲלָהָ חֵדָאן, הֵדָא הוּא דְכִתְיָב, (אִיּוֹב מ) וְכָל חַיִּית הַשָּׂדֶה יִשְׁחַקּוּ שָׁם.

תָּא חֲזִי, כְּגִוּוֹנָא דְּלַעֲיָלָא, אֵית לְתַתָּא. כְּגִוּוֹנָא דְּלַתְתָּא, אֵית בִּימָא. כְּגִוּוֹנָא דְּלַעֲיָלָא, אֵית לְעֵילָא בִּימָא עֲלָהָ. כְּגִוּוֹנָא דְּלַתְתָּא, אֵית לְתַתָּא. כְּגִוּוֹנָא דְּלַתְתָּא, אֵית בִּימָא תַתְּאָה.

גּוּפָא דְּהָהוּא יִמָּא, הָא אַתְעֲרָנָא לְחִבְרָנָא, אֲוֹרְכָא וּפּוּתִיָּא, רִישָׁא וְדַרְעִין וְשַׁעְרֵי גּוּפָא, כְּלָא כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ, וְכָלָא בְּשִׁמְיָה (וִיחִי רַמ"ה) אַתְקִרִי. וְכְגִוּוֹנָא דָּא לְתַתָּא לִימָא דְּלַתְתָּא, חֲכִי נְמִי רִישָׁא דִּימָא, וְדַרְוֵעִין דִּימָא, וְגּוּפָא דִּימָא.

כְּתִיב (בְּרַאשִׁית מֵט) זְבוּלוֹן לְחוּף יַמִּים יִשְׁכּוֹן. וְהָא יִמָּא חַד הוּא בְּעַדְבֵיהָ אֱלָא מֵאֵי לְחוּף יַמִּים, וְדָאֵי אוּקְמוּהָ חִבְרִיָּא בְּרִזָּא עֲלָהָ. וְיִרְכְּתוּ עַל צִידוֹן, כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר (שְׁמוֹת א) יוֹצֵאֵי יַרְךָ יַעֲקֹב. זְבוּלוֹן שׁוּקָא דִּימִינָא דְּגּוּפָא הוּא, וַיִּם כְּנַרְת הוּא בְּעַדְבֵיהָ, וּמַהְכָּא אֲשַׁתְּכַח חֲלוּזוֹן לְתַכְלָתָא.

תָּא חֲזִי, כְּמָה רְתִיכִין עַל רְתִיכִין אֲשַׁתְּכַחוּ, וְגְלַגְלוּי דְּרְתִיכָא רְהִטִין בְּבַהִילוֹ, וְלֹא מִתְעַפְּבֵי אֵינּוֹן סְמִכֵי רְתִיכָא, לְנִטְלָא עֲלֵיהוֹן. וְכֵן כְּלָהּוּ. (נ"א וְהָא שְׁנַהֲגוּ בְּכַבְדוֹת בְּבַהִילוֹ) תָּא חֲזִי, רְתִיכָא דֵי מְמָנָא עַל מְצִרָאֵי, (אִי תִימָא) אוּקְמוּהָ, רְתִיכָא שְׁלִימְתָא לֹא אֲשַׁתְּכַח, דְּהָא כְּתִיב וַיִּסֶר אֶת אוֹפְן מִרְכְּבוֹתָיו, כְּמָה רְתִיכִין הוּוּ, דְּהוּוּ נְטִלִין עַל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חד סמיה גלגלא, דאתפקדו עליהו, פיון דאתעבר האי משולטנותא דיליה, פלהו רתיכין אתעברו משולטניהון, ולא נטלו. כדין פלהו לתתא אתעברו משולטנותא, דכתיב, (ירמיה מו) על מצרים ועל פרעה ועל הבוטחים (דף מ'ט ע"א) בו.

ובהוא זמנא, שלטנותא דמצרים שליט על כל שאר עמין, פיון דאתבר חילא דמצרים, אתבר חילא דשאר עמין. מנלן, דכתיב, (שמות טו) אז נבהלו אלופי אדום וגו'. וכתיב (שמות טו) שמעו עמים ירגזון וגו'. בגין דכלהו הוון אחידן בפולחנא דמצרים, ואחידן במצרים לסייעא דלהון. ובהוא זמנא, פלהו בעאן לסייעא דמצרים, לאתתקפא. ועל דא, פיון דשמעו גבורן דעבד קודשא בריה הוא במצרים, רפו ידיהון, ולא יכילו למיקם, ואודעזעו פלהו, ואתברו (משולשליהון) משולטנותהון.

ודאי פד אתבר חילא דלהון לעילא, אתבר חילא דכל אינון דאחידן ביה, פיון דאתבר חילא דכלהו לעילא, פל הני דלתתא אתברו, בגין (ההוא) האי חילא דאתבר בקדמיתא. ובגין כך ויסר את אפן מרפבותיו כתיב. וינהגהו בכבודות, דהא פד דא אתבר, לא הוון אזלין.

תא חזי דהכי הוא, דלא כתיב ויסר את אופני מרפבותיו, או אופן מרפבתו, אלא ויסר את אופן מרפבותיו. בגין האי חילא, דכלהו הוון מתדבקן ביה. (הכי אקרון)

ותו, ויסר את אופן מרפבותיו, תא חזי, (ויסר את אופן מרכבותיו) זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריה הוא אתרעי בהו, לאתדבקא בהו, ולמהוי להו חולק, ולמהוי אינון חולקיה. הדא הוא דכתיב, (דברים יג) ובו תדבקון. וכתיב (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם, ביי' ממש. וכתיב (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו ית. וכתיב (דברים לב) פי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו. דאפיק לון מזרעא קדישא, למהוי חולקיה, ועל דא יתב לון אורייתא קדישא עלאה, גניזא תרי אלפין שנין, עד לא יתברי עלמא, והא אתמר. ובגין רחימותא דיליה יתבא לישראל, למהד אבתרה, ולא תדבקא בה.

תא חזי, פל משיריין דלעילא, וכל אינון רתיכין, פלהו אחידן אלין באלין, דרגין בדרגין, אלין עלאין, ואלין תתאין, והא אוקמוה, דכתיב, (תהלים קד) זה תים גדול. וחיותא קדישא עליה, וכלהו אוכלוסין ומשריין, פלהו נטלין תחות ידה, על מימרה נטלין, ועל מימרה שראן. בעדנא דהיא נטלא, פלהו נטילין, בגין דכלהו אחידן בה. (אמר ר' יצחק)

ותא חזי, בשעתא דבעי קודשא בריה הוא, לאעברא לאוכלוסין דפרעה לתתא, אעבר בקדמיתא לההוא חילא דלהון, כמה דאוקימנא. מה עבד. אעבר וסליק ההוא אתר קדישא עלאה, דהוה מדבר (פי' מנהיג) לכל אינון רתיכין, פיון דהאי אסתליק, הנהו פלהו משיריין לא יכילו לדברא, פיון דאינון לא יכילו, ההוא ממנא דמצראי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֶעְבְּרוּ לִיה מְשׁוּלְטָנִיה, וְאֶעְבְּר (י' ע"ב) בְּנוֹרָא דְדְלִיק, וְכִדִּין שְׁלֻטְנוֹתָא דְמִצְרָאֵי
אֶתְעֵדִי. וְעַל דָּא, אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְחָמוּ מִמְּנָא דְמִצְרַיִם
אֶתּוֹקֵד בְּנוֹרָא.

ר' יִצְחָק אָמַר, בְּשַׁעְתָּא דְקָרִיבוּ יִשְׂרָאֵל לַיִמָּא, קָרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמִמְּנָא
רְבִרְבָּא דְעַל יִמָּא, אָמַר לִיה, בְּשַׁעְתָּא דְעֵבְדִית אָנָּא עֲלֵמָא, מְנִיתִי לָךְ עַל יִמָּא,
וְתִנְאִי אִית לִי עַל יִמָּא, דִּי יְבוּע מִימּוֹי מְקַמֵּי בְנֵי. הַשְׁתָּא מְטָא עֲדָנָא, דִּיעֲבֵרוּן בְּנֵי
בְּגוּ יִמָּא. לְבַתֵּר מַה כְּתִיב, וַיֵּשֶׁב הַיָּם לְפָנֹת בְּקָר לְאִיתָנוּ. מְאִי לְאִיתָנוּ, לְתִנְאוּ
דְהוּה לִיה בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כַּד בְּרָא עֲלֵמָא.

וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל שְׂרָאן עַל יִמָּא, וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל חֲמָאן, גְּלַגְלִי יִמָּא סְלָקִין וְנַחְתִּין, זְקָפוּ
עֵינֵיהוּ, וְחָמוּ לְפָרְעָה וְלְאוּכְלוּסִין דִּילִיה, דְחִילוּ וְצַעֲקוּ. וְהָא אֶתְמַר. הַיָּם רָאָה, מַה
חֲמָא יִמָּא. אָרוּנָא דִּיוֹסָף קָא חֲמָא, וְעֵרַק מְקַמֵּיה. מְאִי טַעְמָא, (בְּגִין) דְכְּתִיב,
(בראשית לט) וַיִּנָּס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה. וְעַל דָּא הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס, וְכְתִיב וַיִּסַּר אֶת אוֹפֵן
מִרְכָבוֹתָיו וְגו' אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְחָמוּ אֶרְעָא דְמִצְרַיִם, כְּאֵלוּ
אֶתּוֹקֵד בְּנוֹרָא, כְּדִין אָמְרוּ אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

[זוהר חלק ב' - דף מ"ט ע"ב]

רְבִי חֲזִיָּא וְרְבִי יוֹסִי, הוּוּ אוּזְלֵי בְּמִדְבְּרָא, אָמַר רְבִי חֲזִיָּא לְרְבִי יוֹסִי, תָּא וְאִימָא
לָךְ, דְכַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי לְאֶעְבְּרָא שׁוּלְטְנוֹתָא דְאֶרְעָא, לָא עֵבִיד, עַד
דְאֶעְבְּר שְׁלֻטְנוֹתָא דְלַהוֹן בְּרִקִיעָא, וְלָא אֶעְבְּר שְׁלֻטְנָא דְלַהוֹן, עַד דְמְנִי אַחְרָא
בְּאַתְרֵיהּ, בְּגִין דְלָא יִגְרַע (שולטנותא) שְׁמוּשָׁא דְלַהוֹן (דף מ"ט ע"ב) בְּרִקִיעָא, בְּגִין
לְקִימָא מַה דְכְּתִיב, (דניאלד) וְלִמֵּן דִּי יִצְבָּא יִתְנִיבָה. אָמַר רְבִי יוֹסִי, וְדָאֵי חֲכִי הוּא.

פְּתַח ר' יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים ח) יִי אֲדוֹנֵינוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. יִי אֲדוֹנֵינוּ:
כַּד בְּעֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְתַבְרָא חִילָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
אֶתְקִיף דִּינֵיהּ עֲלֵייהּ, וְתַבְר לֹון, וְאֶעְבְּר מְקַמֵּיה שׁוּלְטְנוֹתָא דְלַהוֹן.

אֲשֶׁר תִּנְה הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר נָתַת מִבְּעֵי לִיה, אוֹ תִנְה הוֹדֵךְ, מַהוּ אֲשֶׁר תִּנְה
הוֹדֵךְ. אֲלָא דָּא הוּא רְזָא דְנַהֲרָא עֲמִיקָא דְכֻלָּא, וְדוּד בְּעָא בְּעוֹתֵיהּ, לְמַנְגַד מִנִּיה
עַל הַשָּׁמַיִם, וְדָא הוּא (ויקרא ס"ה ע"ב) אֲשֶׁר. כְּמַה דָּאֶת אָמַר, (שמות ג) אֲהִיָּה אֲשֶׁר
אֲהִיָּה.

בְּשַׁעְתָּא דְהָאֵי נַהֲרָא (ס"ג ע"ב, בראשית רכ"א ע"א) עֲמִיקָתָא דְכֻלָּא, נְגִיד וְנִפְיָק עַל
הַשָּׁמַיִם, כְּדִין כֻּלָּא בְּחִידוּ, וּמְטְרוֹנִיתָא אֶתְעַטְרַת בְּמַלְכָּא, וְכָל עֲלָמִין כֻּלְּהוּ בְּחִידוּ,
וְשְׁלֻטְנוֹתָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, אֶתְעַבְּר מְקַמֵּי מְטְרוֹנִיתָא, וְכִדִּין
זְקָפִין רִישָׁא כָּל מָאן דְאֶחִידוּ בַּהּ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֲדַהְכִי חֲמוּ חַד בַּר נֶשׁ, דְּהוּה אַתִּי, וְחַד מְטוּלָא קָמִיה. אֲמַר רַבִּי חֵיִיא, גְּזִיל, דְּלָמָא הָאִי בַר נֶשׁ עוֹבַד עֲבוּדַת כּוּכְבִּים וּמְזֻלוֹת הוּא, אוּ עִם הָאָרְץ הוּא, וְאַסִּיר לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְיָה בְּאַרְחָא. אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, נִיתִיב הָכָא, וְנַחֲמִי, דְּלָמָא גְּבַרָא רַבָּא הוּא.

אֲדַהְכִי, אַעְבֵּר קָמִיִּהוּ, אֲמַר לִיָּה, בְּדוּקְפָא דְּמַעְבְּרָא דְּקוּטִיפָא דְּהָאִי, חֲבֵרוֹתָא אֲבַעִי, וְאַנָּא יְדַעְנָא אַרְחָא אַחְרָא, וְנִסְטִי מֵהָאִי, וְאַנָּא בְּעִינָא דְּאִימָא לְכוּ, וְלֹא אֲתַחֲיִיבְנָא בְּכוּ, וְלֹא אַעְבֵּר עַל מַה דְּכַתִּיב, (ויקרא יט) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, וְאַתּוֹן כְּסוּמִין בְּאַרְחָא דָּא, וְלֹא תִסְתַּכְּנוּ בְּנַפְשֵׁיכּוּ. אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְּאוּרִיכְנָא הָכָא, אֲתַחֲבֵרוּ בְּהַדְיָה. אֲמַר לוֹן, לֹא תִשְׁתַּעוּ מִיַּדִּי הָכָא, עַד דְּנַעְבֵּר בְּהָאִי. סְטוּ בְּאַרְחָא אַחְרָא.

בְּתַר דְּנַפְקוּ מֵהָהוּא אַתֵּר, אֲמַר לוֹן, בְּהָהוּא אַרְחָא אַחְרָא, הוּוּ אֲזִילִי זְמַנָּא חֲדָא, חַד כְּהֵן חָכְם, וְחַד כְּהֵן עִם הָאָרְץ בְּהַדְיָה, קָם הָהוּא עִם הָאָרְץ בְּהָהוּא אַתֵּר עָלִיָּה וְקַטְלִיָּה. מֵהָהוּא יוֹמָא כָּל מָאן דְּאַעְבֵּר בְּהָהוּא אַתֵּר, מִסְתַּכֵּן בְּנַפְשֵׁיהּ. וְהָא מִתְחַבְּרִין תַּמָּן מִשְׁדֵּי טוּרִיא, וְקַטְלִין וְקַפְחִין לְבַנֵּי נֶשָׁא, וְאַיְנוּן דִּידְעִי לֹא עֲבַרִי תַּמָּן, וּבְעִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּמָא דְּהָהוּא כְּהָנָא כָּל יוֹמָא.

פְּתַח וְאֲמַר, (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לְעִמוּד וְגו' הָא אוּקְמוּהָ אֵינּוֹן מְאָרִי מִתִּיבְתָא. אֲבָל אֲנָא לֹא אֲמִינָא לְכוּ חֲכִי, אֲלָא דְּרוּזָא דְּמַלְחָה אוּלִיפְנָא. עוֹד הַיּוֹם, מָאן יוֹמָא דִּין. אֲלָא, חֲכִי פְתִיב, (שמות ו) וַיִּקַּח אֶהָרֹן אֶת אֲלִישֶׁבַע בֶּת עֲמִינָדָב. וְרוּזָא הוּא, עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָא דִּילָהּ, לְתַקְנָא בֵּיתָהּ וּלְשִׁמְשָׁא לָהּ, וּלְמִיעַל לָהּ לְמַלְכָּא לְאַזְדוּוּגָא כְּחֲדָא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, כָּל כְּהֵן דְּמִשְׁמֵשׁ בְּמַקְדְּשָׁא, כְּגוּוֹנָא דְּאַהֲרֹן.

אַחִימְלֵךְ כְּהָנָא רַבָּא עֲלָאָה הוּוה, וְכָל אֵינּוֹן כְּהֵנִי בְּהַדְיָה, כְּלָהּ הוּוּ שׁוֹשְׁבֵינִין דְּמִטְרוּנִיתָא, כִּיּוֹן דְּאַתְקְטִילוּ, אֲשַׁתְּאַרְת מִטְרוּנִיתָא בְּלַחֲוֹדָהָא, וְאַתְאַבִּיד שׁוֹשְׁבֵינָא דִּילָהּ, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח מָאן דְּמִשְׁמֵשׁ קָמָה, וְיִתְקַן בֵּיתָהּ, וְיַחֲדִי לָהּ לְאַזְדוּוּגָא עִם מַלְכָּא. כְּדִין מֵהָהוּא יוֹמָא, אֲתַעְבְּרָא לְשִׁמְשָׁא, וְקִימָא עַל עֲלָמָא, כְּמִין עַל כְּלָא, קְטִיל לְשָׁאוּל וְלְבְנוֹי, אֲתַאַבִּיד מִינֵיהוּ מַלְכוּ, מִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה אֲלָפִין וְכְמָה רַבּוּוֹן. וְעַד כְּעוֹן, הָהוּא חוֹבָה הוּוה תְּלִי, עַד דְּאַתָּא סְנַחְרִיב וְאַרְגִּיז כְּלָא.

סדר הלימוד ליום ג טבת [יום 92 בשנה]

וְדָא הוּא עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב, דָּא הוּא יוֹמָא עֲלָאָה, וּמָאן אִיהוּ. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאַבְדַּת שׁוֹשְׁבֵינִין דִּילָהּ, הָהִיא דְּאַשְׁתְּאַרְת בְּלֹא יְמִינָא, (דהוי ליה) לְאַתְדַּבְּקָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בשמאלא. דכהנא ימינא הוא. (אמר ליה לאתדבקא בשמאלא) ובגין כך, עוד היום בנוב לעמוד.

תא חזי, כתיב גבעת שאול נסה, שאול אמאי הכא. אלא בגין דהוא קטיל לכהני, וגרים דרועא ימינא, לאתעקרא מעלמא. אוף הכא, מההוא יומא, לא אעבר בר נש בההוא דוכתא, בגין דלא אסתפן בנפשיה. אמר ליה רבי יוסי לרבי חייא, ולא אמרית לך דלמא גברא רבא הוא.

[זוהר חלק ב' - דף נ' ע"א]

פתח ואמר, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה. אשרי אדם, (דף נ' ע"א) כגון אנן, דאשכחנא לך, וידענא מינך מלה דחכמתא. ואדם יפיק תבונה, כגון אנן, דאוריכנא לך לאתחברא בהדך. ודא הוא בר נש דזמין ליה קודשא בריך הוא נבזבזא בארתא, אנפוי דשכינתא, ועל דא כתיב, (משלי ד) וארח צדיקים פאור נגה. אזלו.

פתח ההוא גברא ואמר (תהלים כד) לדוד מזמור ליי' הארץ ומלואה וגו'. לדוד מזמור באתר חד, ובאתר אחרא מזמור לדוד, מה בין האי (ק"ע ע"א) להאי. אלא לדוד מזמור, שירתא דקאמר דוד, על כנסת ישראל. מזמור לדוד, שירתא דקאמר דוד, על גרמיה. ליי' (כ"ב ע"ב) הארץ ומלואה. ליי': דא קודשא בריך הוא. הארץ ומלואה: דא כנסת ישראל, וכל אוכלוסין דילה, דמתחברין בהדה, ואקרין מלואה ודאי הוא. כמה דאת אמר, (ישעיה ו) מלא כל הארץ כבודו תבל ויושבי בה: דא הוא ארעא דלתתא, דאקרי תבל, ואחידת בדינא (דעלמא) דלעילא, הדא הוא דכתיב, (תהלים ט) והוא ישפוט תבל בצדק, בין לחד, בין לעמא חד, בין לכל עלמא, מהאי דינא הוא אתדן.

תא חזי, פרעה מהאי דינא יניק, עד דאתאבידו הוא וכל עמיה. פיון דהאי דינא אתער עליה, ההוא ממנא דאתמנא עלייהו בשלטנותא, אתעדי ואתעבר, כדן פלהו דלתתא, אתאבידו, דכתיב ויסר את אופן מרכבותיו. מאי אופן מרכבותיו. מרכבותיו דפרעה. ומאן איהו ההוא אופן דלהון, ההוא ממנא דשליט עלייהו. ועל דא מיתו פלהו בימא. אמאי בימא, אלא ימא עלאה אתער עלייהו, ואתמחו (נ"א ואתמסרו) בידהא. ובגין כך טבעו בים סוף פתיב. אמר רבי יוסי ודאי הכי הוא, ועל דא כתיב, טבעו בים סוף. סופא דדרגין.

רבי חייא אמר, וינהגהו בכבדות. בכבדות מהו. אלא מכאן אוליפנא, דבההוא דברותא דאתדבר ביה בר נש, מדברין ליה. בפרעה פתיב (שמות ט) ויכבד לב פרעה. בההוא מלה, דבר ליה קודשא בריך הוא, בכבדות ממש. אמר ליה קודשא בריך הוא, רשע, את אוקיר לך. אנא אדבר לך בהאי, על דא וינהגהו בכבדות.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל וגו'. ויאמר מצרים, דא ממנא דאתמני על מצראי. אמר רבי יוסי, האי מלה קשיא, כיון דאעברו ליה משולטנותיה, היך יכול הוא למרדף אבתרייהו דישראל.

אלא ודאי הכי הוא. אבל דא ויאמר מצרים, מצרים דלתתא. פי יי' נלחם להם במצרים, מצרים דלעילא, דכיון דאתבר חילהון מלעילא, כדן אתבר חילא ותוקפא דלהון לתתא, הדא הוא דכתיב פי יי' נלחם להם במצרים. במצרים דיקא. דא הוא ותוקפא דלהון דלעילא. ודא הוא דאוקמוה מלך מצרים סתם. הכא, ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל, דחמו דהא אתבר חילהון, ותוקפא דלהון, דלעילא.

תא חזי, כד אתערת האי כנסת ישראל, אתערו כל

ס"א תוספתא לעילא מכלהו, דהא אינון נטלי לה בגופא דאילנא, והא אוקמוה. ובגיני כן ישראל אחידן בה, יתיר מכל עובדי פוכבים ומזלות. וכד אינון מתערין, (כל עמים עכו"ם) אתבר תוקפהון מאינון דשלטי עלייהו.

תא חזי, האי ממנא שלטנא דמצראי, דחיק לון לישראל, בכמה שעבודין, כמה דאוקמוה. לבתר דאתבר הוא בקדמיתא, אתברו אינון מלכותא (ס"א מלתתא), הדא הוא דכתיב פי יי' נלחם להם במצרים. נלחם להם ודאי.

[זוהר חלק ב' - דף נ' ע"ב]

ס"א תוספתא (שמות יד) ויסע מלאך האלהים וגו'. (מתניתין) עד לא (ס"א אשתקע) אשתכח אורא דכיא, ולא נהירין, אבנין נקיבן הוו סתימאן. תלת רוחין דכלילין בתלת, הוו שקיען. ומיין סתימן תחות נוקבי. בשבעין ותריין אתוון אתהדרו לאתרייהו (דף נ' ע"ב) אינון אבנין (ס"א דריין).

בתר שבעין ותריין דרגין, וכן תלת זמנין, אתבקעו ואתנקיבו אבני, תחות צורא דהוה חקיק, ואתכנפו דרגין, ואתעבידו כנופיא חדא. (ס"א אתפלג ואתעבידו כנופיא חד)

לבתר אתפלגו, ואתעבידו תריין דרגין, פלגותא מיא אגלידו, ופלגותא אשתקעו. אלין סליקו, ואלין נחתו, מהכא שרא עלמא לאתפלגא.

צורא אחרא (נ"א חדא) אית לעילא, (לעילא) והוא גליפא בע"ב חתימן דגושפנקא תקיפא, ובהו שקיען גלגלוי דימא. כד נטלין, אתפלגו לארבע זויין. פלגו חדא סליק, ופלגו חדא נחית, פלגו חדא לסטר צפון, ופלגו חדא לסטר דרום. כד מתחברן כחדא, גומרין דלהטין קיימין, בלהט שננא דחרבא דמתהפכא.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

חד קיימא נעין בגו ימא, דרגא שליחא דאפרכא עלאה, סליק בהווא קיימא לעילא לעילא, אשתכלל (נ"א אסתכל) למרחיק, קטורא דארבין דשאטין בימא. מאן חמי גלגלין דסלקין ונחתין ורוחא דנשיב בהו, ונוני ימא נגדין כל אינון ארבין לכל סטרי עלמא.

ההוא דרגא, כד נחית מהווא, קיימי אלה מימיניה, ואלף משמאליה, הוה תב ויתב באתריה, כמלכא בכורסיה, ההוא דרגא דכד שאטי ימא לארבע סטרי עלמא, עמיה נפקת, ביה תבת, הוא תב בקיימא דמלכא.

כדין כרוזין נפקין, מאן מארי דעיינין, יזדקפאן לון לעילא לעילא. מאריהון דגדיפין יקומון בקיימיהו. מארי דאנפין, חפיין לון, עד דנטיל במטלנוי. כדין ויסע מלאך האלהים. (עד כאן).

רבי חייא פתח, (משלי לא) היתה פאניות סוחר ממרחק תביא לחמה. היתה פאניות סוחר, דא כנסת ישראל. ממרחק תביא לחמה, כמה דאת אמר, (ישעיה ל) הנה שם יי' בא ממרחק. תביא לחמה, בחד דרגא דשארי עלה, וביה אתמשכו כל אלין נחלין ומבוועין דאזלין בימא, כמה דאת אמר, (קהלת א) כל (ויקרא נ"ח ע"א) הנחלים הולכים אל הים וגו'.

אל מקום שהנחלים הולכים, אף על גב דכלהו נחלין אתמשכן בהווא דרגא, וההוא דרגא נחית (נ"א נגיד) לון להווא ימא, לא תימא. דהא אריק לון, והא לא שריין ביה אחרנין, ולא נגדין ביה כמלקדמין, אהדר ואמר אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים, אל מקום דההוא דרגא דנחלין אזלין זמנא חדא, שם הם שבים ללכת, תמן אינון תייבין מההוא אתר עלאה, ולא פסקין לעלמין, ומתכנשי כלהו בהווא אתר. ולמה. ללכת. למהך להווא אתר דימא, כמה דאתמר, מה שמיה דההוא דרגא. צדיק אקרי.

רבי יהודה אמר, פתיב (תהלים קד) שם אניות יהלכון לוינתן זה יצרת לשחק בו. שם אניות יהלכון, בהווא ימא דאזלין ושאטין, עד דאתיין לאתחברא בהווא דרגא, כדין פתיב לוינתן זה יצרת לשחק בו.

רבי יצחק אמר, לעילא לעילא יתיר, אית זווגא אחרא, דשארי בחביבותא, ולא (ויקרא ס"א ע"ב, ע"ז ע"ב, נ"ה ע"א, כ"ו ע"א) מתפרש לעלמין. אמר רבי יהודה, מאן זכי להווא זווגא. אמר ליה, מאן דאית ליה חולקא בעלמא דאתי. בעלמא דאתי דיקא.

אמר ליה, והא מהכא אוליפנא, דכתיב, (תהלים קד) לוינתן זה יצרת לשחק בו, משמע דקאמר זה, וזה וזאת ידיען אינון. אמר רבי אבא, תרוויכו שפיר קאמריתו,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והא דרבי יהודה שפיר דיקא, וכלא זמין קודשא בריך הוא לאתענגא בהו לצדיקיא, הדיא הוא דכתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על יי'.

אמר רבי אבא, כמה אלפין, כמה רבבן דמשירין קדישין, אית ליה לקודשא בריך הוא, מארי דאנפין עלאין, מארי דעיינין, מארי דזיינין, מארי דיללה, מארי דיבבא, מארי דרחמי, מארי דדינא, ועילא מנייהו אפקד למטרוניתא לשמשא בהיכלא קמיה.

לקביל אלין, אית לה למטרוניתא, משירין מזיינין. בשתי (בשתי) אנפין משתכחו משירין מזוינין. וכלהו חגרון חרבא, קיימאן בסחרנהא, כמה נפקין, כמה עיילין. בשית גדפין טאסין כל עלמא. קמי כל חד וחד גומרין דנור דליק. לבושוי, מתלהטא אשא. בגבוי, שנא דחרבא מתלהטא בכל עלמא, לנטרא (דף נ"א ע"א) קמה. הדיא הוא דכתיב, (בראשית ג) ואת להט חרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים.

מאן דרך עץ החיים. דא היא מטרוניתא רבתא, דהיא ארחא, להווא אילנא רברבא תקיף, אילנא דחיי. דכתיב, (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל. ישראל דלעילא, פלם אחווי חרב.

כד נטלא מטרוניתא, כלהו נטלין בהדה, הדיא הוא דכתיב ויסע מלאך האלהים. וכי מלאך האלהים אתקרי. אמר רבי אבא אין. תא חזי, הכי אמר רבי שמעון, אתקין קודשא בריך הוא קמיה, היכלא קדישא, היכלא עלאה, (קדישא) קרתא קדישא, קרתא עלאה. ירושלים עיר הקדש אקרי, מאן דעאל למלכא, לא עאל אלא מהווא קרתא קדישא, נטיל ארחא למלכא, דארחא מהכא אתתקון.

הדיא הוא דכתיב, (תהלים קיח) זה השער ליי' צדיקים יבואו בו. כל שליחותא דבעי מלכא מבי מטרוניתא נפקא, וכל שליחותא מתתא למלכא, (נ"א דבעי מלכא) לבי מטרוניתא עייל בקדמיתא, ומתמן למלכא. אשתכח דמטרוניתא איהי שליחא דכלא, מעילא לתתא, ומתתא לעילא. ועל דא, איהי שליחא דכלא, הדיא הוא דכתיב ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל, ישראל דלעילא. מלאך האלהים, הדיא הוא דכתיב ביה, ויי' הולך לפנייהם וגו', והאי ללכת יומם ולילה, כמה דאוקמוה.

וכי יקרא הוא דמלכא, דמטרוניתא תזיל, והיא תגח קרבא, והיא אזלת שליחא. אלא, למלכא דאזדווג במטרוניתא עלאה, חמא מלכא קירו דילה, על כל שאר מטרוניתא דעלמא, אמר כלהו משתכחין לחינתא (נ"א לחופתא), לקבל האי מטרוניתא דילי. היא סלקא על כלא, מה אעביד לה. אלא כל ביתא דילי יהא בידהא, אפיק מלכא כרוזא, מהכא כל מלין דמלכא בידא דמטרוניתא יתמסרון. מה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עבִיד. אֶפְקִיד מִלְפָּא בִידְהָא כָּל זַיִנִין דִּילֵיהּ, כָּל אֵינּוֹן מְאָרֵי מְגִיחִין קְרָבָא, כָּל אֵינּוֹן אֲבָנִין יִקְרִין דְּמִלְפָּא, כָּל גְּנֻזֵיִא דְּמִלְפָּא. אֲמַר, מִהֲכָא, כָּל מָאן דִּיצְטְרִיךְ לְמִלְלָא עֲמִי, לָא יְכִיל לְמִלְלָא עֲמִי, עַד דְּאֹדְע לָהּ מִטְרוּנִיתָא.

כֶּה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מְסַגִּיאֹת חֲבִיבוּתָא וְרַחֲמֵימוּתָא דִּילֵיהּ בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, אֶפְקִיד כְּלָא בְּרִשׁוּתָהּ, אֲמַר, הָא כָּל שְׂאֲרֵי, לָא מְשַׁתְּכַחֵי כְּלוּם לְגַבְהָא. אֲמַר, (שיר השירים ו) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וְגו', אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי. מַה אֶעֱבִיד לָהּ, אֶלָּא, הָא כָּל בֵּיתָא דִּילֵי בִידְהָא. אֶפְיִק מִלְפָּא פְרוּזָא, מִהֲכָא כָּל מְלִין דְּמִלְפָּא, בִּידָא דְּמִטְרוּנִיתָא יִתְמַסְרוּן. אֶפְקִיד בִּידְהָא כָּל זַיִנִין דִּילֵיהּ, רוּמְחִין, וְסִיפִין, קְשִׁתִּין, חֲצִין, וְחַרְבִין, בְּלִסְטְרִין. קְסִטְרִאִין, אֶעִין, אֲבָנִין, כָּל אֵינּוֹן מְאָרֵי (נ"א מאני) מְגִיחֵי קְרָבָא. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, הִנֵּה מִטְתּוֹ שְׁלֹשְׁמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים וְגו' כְּלָם אַחוּזֵי חֲרָב מְלוּמְדֵי וְגו'.

אֲמַר מִלְפָּא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, קְרָבָא דִּילֵי אֶתְמַסֵּר בִּידְךָ, זַיִנִין דִּילֵי, מְאָרֵי מְגִיחֵי קְרָבָא בִּידְךָ. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה אֶת הוּי נְטֵרָא לִי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קכא) שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, מָאן דְּאֶצְטְרִיךְ לִי, לָא יְכִיל לְמִלְלָא עֲמִי, עַד דְּאֹדְע לְמִטְרוּנִיתָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. שְׁלִיחָא דְּמִלְפָּא בְּכָלָא, כְּמָה דְּאֹקִימְנָא. אֶשְׁתַּכַּח דְּכָלָא בִּידְהָא, וְדָא הוּא יִקְרָא דְּמִטְרוּנִיתָא. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיִּסַּע מִלֶּאדָּה הָאֱלֹהִים וְגו', כְּמָה דְּאֶתְמַר.

וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם, מֵאֵי טַעְמָא מֵאַחֲרֵיהֶם. בְּגִין דִּישְׁתַּכְּחוּ לְקַמְהָא (נ"א לגבהא) מְאָרֵי מְגִיחֵי קְרָבָא, מְאָרֵי בְּלִסְטְרָאוֹת, מְאָרֵי רוּמְחִין וְסִיפִין, וְאַתְגַּלּוֹן קַמְהָא, דְּהָא הוּוּ אַתְיִין מִשִּׁירֵיין אַחֲרֵנִין, לְאַגְחָא קְרָבָא בִּישְׂרָאֵל מְלַעֲיָלָא, וְעַל דָּא וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם.

וְתֵאנָא, בְּהֵיא שְׁעָתָא, אֶתָּא רְבֵרְבָא שְׁלֹטְנָא דְּמִמְנָא עַל מְצָרָאֵי, וְכַנְשׁ שִׁית מָאָה (רבוון) רְתִיכִין מְקַטְרְגִין, וְעַל כָּל רְתִיכָא וְרְתִיכָא, שִׁית מָאָה שְׁלֹטְנִין מְמַנִּין קְטִיגְוִרִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּקַּח שֵׁשׁ מְאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְגו'. וְכִי שֵׁשׁ מְאוֹת רֶכֶב בַּחֹר, לָא הוּוּ רֶכֶבֵי מְצָרִים, מֵאֵי טַעְמָא וְכָל רֶכֶב מְצָרִים. אֶלָּא הֵכִי תֵאנָא, הוּוּ סְמָא"ל אוּזִיף לֵיהּ, שִׁית מָאָה רְתִיכִין מְקַטְרְגִין לְסִייעָא לֵיהּ. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּקַּח שֵׁשׁ מְאוֹת רֶכֶב (דף נ"א ע"ב) בַּחֹר.

אֵימְתֵי אֲשֵׁלִים קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְסְמָא"ל. בְּקְרָבָא דְּסִיסְרָא, דְּעַקֵּר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְכָל אֵינּוֹן רְתִיכִין, וְאַתְמַסְרוּ בִּידָא דְּמִטְרוּנִיתָא. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שופטים ה) נַחַל קִישׁוֹן גָּרַפְם נַחַל קְדוּמִים וְגו'. וְלִזְמַנָּא דְּאֶתִי, יִתְמַסְרוּ כְּלָהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה סג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצֻרָה וְגו'. וְעַל דָּא וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם, דְּזִמְנָא שְׁכִינְתָא בְּסוּף יוּמֵיָא לְאַעְקָרָא לֹון מִן עֲלְמָא.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעֲגַל הַשָּׁנָה

וְיִסַּע עֲמוּד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם, מֵאֵן עֲמוּד הָעֵנָן דָּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, דָּא הוּא עֲנָנָא דְאַתְחַזִּי תְדִיר עִם שְׂכִינְתָא. וְדָא הוּא עֲנָנָא דְעָאֵל מִשֶּׁה בְּגוּיָהּ. רַבִּי אַבָּא אָמַר, כְּתִיב וַיְיָ הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם, אֶלָּא סִיּוּעָא דְצַדִּיק הוּא, וּפְרִישׁוּ דְרִשְׁמוּ דִּילֵיהּ, וְעַל דָּא אֲזִיל הָאֵי עֵנָן יוֹמָם, וְכְתִיב (תְּהִלִּים מֵב) יוֹמָם יְצוּהַ יְיָ חֲסִדוֹ. וּמִסְטָרָא דְחֲסִידָא אֲתָא עֲנָנָא דָּא, וְדָא חֲסִד אֲתַקְרִי, וְעֲנָנָא אַחְרָא אֲזִיל בְּלִילְיָא, וְאַתְקְרִי עֲמוּד אִשׁ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, עֲמוּד הָעֵנָן יוֹמָם: דָּא אַבְרָהָם. וְעֲמוּד הָאִשׁ לַיְלָה: דָּא יִצְחָק. וְתַרְוּוּיָהּוּ אֲשַׁתְּכַחוּ בְּשְׂכִינְתָא, וּמַה דְּאָמַר רַבִּי אַבָּא, הֲכִי הוּא וְדָאֵי, דְּעַל יְדָא דְהָאֵי (נ"א דְבַהֲאֵי) דְרָגָא, אֲשַׁתְּכַחוּ.

וְהָאֵי וְיִסַּע מִלְּאָף הָאֱלֹהִים הַהוּלֵךְ לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וְיִלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם. וְיִסַּע: דְּנִטִּיל מִסְטָרָא דְחֲסִידָא, וְאַתְדַּבֵּק בְּסִטְרָא דְגְבוּרָה, בְּגִין דְּהָא מְטָא שְׁעָתָא לְאַתְלַבְּשָׁא בְּדִינָא.

תָּא חֲזִי, בַּהֲהִיא שְׁעָתָא אֲשַׁתְּלִים סִיְהָרָא מְכֻלָּא, וְיִרְתָּא שְׁבַעִין וְתַרְיַן שְׁמַהֲן קְדִישִׁין, בְּתַלְתַּת סְטְרִין. סְטְרָא חֲדָא אֲתַלְבְּשָׁא בְּעִטְרוֹי דְחֲסִידָא עֲלָאָה, בְּשְׁבַעִין גְּלִיפִין דְנַהֲירוּ דְאַבָּא עֲלָאָה, דְאַנְהִיר לָהּ.

סְטְרָא תַנְיִינָא, אֲתַלְבְּשַׁת בְּרוּמְחֵי דְגְבוּרָה, בְּשַׁתִּין פּוּלְסֵי דְנוּרָא, וְעֲשָׂרָה דִּילָהּ דְנַחְתּוּ מִסְטָרָא דְאַמָּא עֲלָאָה בְּנִימוּסֵי גְלִיפִין.

סְטְרָא תַלְתֵּיא, אֲתַלְבְּשַׁת בְּלוּשֵׁי אַרְגוֹנָא, דְלְבִישׁ מְלָכָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, דְאַקְרוּן תַּפְאָרָת, דִּירִית בְּרָא קְדִישָׁא, בְּשְׁבַעִין עִטְרִין עֲלָאִין, מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאַמָּא, וְהוּא כְּלִיל לְהָאֵי סְטְרָא וְלְהָאֵי סְטְרָא. (ס"א וְתַרְיַן עִטְרִין מִסְטְרָא דְאַבָּא וְאַימָא, וְאַינּוֹן שְׁבַעִין וְתַרְיַן שְׁמַהֲן.) וְתַנְיִנָן מִסְטָרָא דְחֲסִידָא שְׁבַעִין וְתַרְיַן סְהַדִּין. מִסְטָרָא דְגְבוּרָא שְׁבַעִין וְתַרְיַן סוּפְרִין. מִסְטָרָא דְתַלְתַּת שְׁבַעִין וְתַרְיַן גּוּוּנִין לְאַתְפָּאָרָא.

וּבַהֲאֵי אֲתַר, אֲתַגְלִיף חַד בְּחַד, וְאַסְתְּלִיק שְׁמָא קְדִישָׁא, רְזָא דְרַתִּיכָא, וְהֲכָא אֲתַגְלִיפוּ אַבְהָתָא, לְאַתְחַפְּרָא בְּחַד, וְהוּא שְׁמָא קְדִישָׁא גְלִיפָא בְּאַתּוּוֹי.

צְרוּפָא דְאַתּוּוֹן אֲלִין, אֲתּוּוֹן קְדֻמָּאֵי, רְשִׁימִין כְּסַדְרָן בְּאַרְחַ מִישֵׁר, בְּגִין דְכֻלְהוּ אֲתּוּוֹן קְדֻמָּאֵי אֲשַׁתְּכַחוּ בְּחֲסִידָא, לְמַהֲךָ בְּאַרְחַ מִישֵׁר, בְּסַדְרָא מִתְתַּקֵּן.

אֲתּוּוֹן תַנְיִינֵי, רְשִׁימִין בְּגִלְגוּלָא לְמַפְרַע, בְּגִין דְכֻלְהוּ אֲתּוּוֹן תַנְיִינֵי, מִשְׁתַּכְּחוּ בְּגְבוּרָה, (ס"א מְגְבוּרָה) לְגִלְגָּא דִּינִין וְזִינִין דְאַתִּינִין מִסְטָרָא דְשְׁמָאֵלָא.

אֲתּוּוֹן תַלִּיתֵיא, אִינּוֹן אֲתּוּוֹן רְשִׁימוֹן, לְאַחְזָאָה גּוּוּנִין, לְאַתְעֵטְרָא בְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וְכֻלָּא בֵּיהּ מִתְחַפְּרִין וּמִתְקַשְּׁרִין, וְהוּא אֲתַעֲטֵר בְּעִטְרוֹי בְּאַרְחַ מִישֵׁר, וְרְשִׁים לְהָאֵי סְטְרָא וְלְהָאֵי סְטְרָא, כְּמִלְכָּא דְאַתְעֵטֵר בְּכֻלָּא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הכא אתרשים שמא קדישא גליפא בע"ב תיבין, דמתעטרי באבהתא, רתיכא קדישא עלאה. ואי תימא, הני אתוון תליתאי, מאי טעמא לאו אינון כתיבין, מנהון בארע מישר כסדרון, ומנהון למפרע, לישרא להאי סטרא, ולהאי סטרא, דהא תנינן, (תהלים צט) אתה פוננת מישרים, קודשא בריך הוא עביד מישרים לתרי סטרי, וכתיב (שמותכו) והפריח התיכון בתוך הקרשים וגו', דא קודשא בריך הוא. רבי יצחק אמר, דא יעקב, וכלא חד.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ב ע"א]

אלא למלפא דאיהו שלים מכלא, דעתיה שלים מכלא, מה ארחיה דההוא מלפא. אנפוי נהירין כשמשא תדיר, בגין דאיהו שלים. וכד דאין, דאין לטב ודאין לביש. ועל דא בעי לאסתמרא מיניה. מאן דאיהו טפשא, חמי אנפוי דמלפא נהירין וחיכון, ולא אסתמר מיניה. ומאן דאיהו חפימא, אף על גב דחמי אנפוי דמלפא נהירין, אמר מלפא ודאי שלים הוא, שלים הוא מכלא, דעתיה שלים, אנא חמי דבההוא נהירו, דינא יתיב (דף נ"ב ע"א) ואתפסיא, אף על גב דלא אתחזיא, דאי לא הכי, לא יהא מלפא שלים, ועל דא בעי לאסתמרא.

כך קודשא בריך הוא, שלים תדיר בהאי גוונא ובהאי גוונא, אבל לא אתחזיא, אלא בנהירו דאפין. ובגין כך, אינון טפשיין חייבין לא אסתמרן מיניה. אינון חפימין זכאין, אמרין, מלפא שלים הוא, אף על גב [אמרו המגיהים פאן מצאנו כתוב פסוק ויסע כסדר כל אות ואת בביית אחד במרובע עם זה בעי לאסתמרא מיניה.

אמר רבי יהודה, מהכא, (מלאכי ג) אני יי' לא שניתני. לא דליגנא לאתר אחרא, בי אתפליל כלא. הני תרי גווני בי אתפלילין, בגין כך כלא בארע מישר אתחזיא, ואף על גב דאתוון אחידן להאי סטרא ולהאי סטרא, כסדרן כתיבין. (שמות יד) ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמוד מאחריהם. עד פאן סטרא חד, חסד לאברהם. אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, תא חזי רזא דא. כד עתיקא קדישא אנהיר למלפא, אנהיר ליה, (ס"א עטר ליה ואחסין ליה, בכתרין וכו') ועטרין ליה, בכתרין קדישין עלאין, כד מטאן לגביה מתעטרי אבהתא, בשעתה דמתעטרי אבהתא, כדין הוא שלימו דכלא. כדין מטרוניתא, נטלא במטלנהא, (בההוא) (נ"א בשולטנא בהיא) שלימו דאבהתא. וכד מתעטרא מפלהון, כדין אתברכא, ורשותא דכלא בידהא.

כגוונא דא שמא קדישא גליפא באתווי רשימין ברתיכא עלאה קדישא עטורא דאבהתא.

אמרו המגיהים פאן מצאנו כתוב פסוק ויסע כסדר כל אות ואת בביית אחד במרובע עם זה הלשון עד פאן אתתקנו טורין כסדרן ברזא דחסד לא סטאן לימינא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ושמאלא. אחר כן מצאנו פסוק ויבא למפרע כמו כן כל אות ואות בבית אחד במרובע עם זה הלשון עד כאן אתתקנו טורין למפרע ברזא דגבורה פלהו שמאלא פליין בימינא. אחר כך מצאנו פסוק ויט כסדר כמו כן כל אות ואות בבית אחד במרובע עם זה הלשון עד כאן פליין טורין דשמא קדישא בתפארת לבתר מתחברן אבהן ואתעבידו שמא קדישא. ואחר כך מצאנו הע"ב שמות היוצאים משלשה פסוקים אלו במרובע כל שם וּשם משלשה אותיות היוצאים משלשה פסוקים אלו ישר הפוך ישר והסימן יה"י אור עם זה הלשון הא פגונא דא שמא קדישא גליפא באתווי רשימין ברתיקא עלאה קדישא עטורא דאבהן. ולא הדפסנו אותו כאן מפני יקר תפארת גדולתו. (והודפס בסוף הספר)

(אמר רבי ייסא, אשכחנא ברזא דא בתקיעותא (ס"א דרב בבבל) דרב המנונא סבא, תלת ובכן ובכן ובכן, לקבלי הני תלת. וכך הוא סדורא. אמר רבי יוסי, כלא אתכליל בהאי שמא (נ"א שליחא) קדישא, ואסתיים ביה, אשתכח דשלימו דרתיכא קדישא אית ביה.)

אמר רבי שמעון, האי הוא שמא קדישא, עטורא דאבהן, דמתעטרא בגלופייהו, בחבורא פחדא. שלימו דרתיכא קדישא. ואתכליל בארבעין ותמניא תיבותא, דאיהו שלימו דכלא, ועקרא דשרשין.

תא חזי, גופא דאילנא, אנ"י אל"ף (ויקרא קנ"א) נו"ן יו"ד. רישא דכל ענפי אילנא, וה"ו. (וה"ו) והא אתערו חבריא, פללא דענפין ונופא ושרשא, בארבעין ותמניא תיבין. והא אתרשים בתלת עלמין עלאין, ובג' עלמין תתאין.

לקבליה, קדוש קדוש קדוש ה' צבאות. קדוש לעילא. קדוש באמצעיתא. קדוש לתתא. קדוש חסד. קדוש גבורה. קדוש תפארת. וכלהו בשבעין ותריין אתגליפו, פמה דאתמר. בריך הוא, בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין אמן.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ב ע"ב]

אמר רבי יצחק, בשעתא דשרו ישראל על ימא, חמו לכמה (דף נ"ב ע"ב) אכלוסין, לכמה חיילין, לכמה משיריין, מעילא ותתא, וכלהו בכנופיא עלייהו דישראל, שריאו בצלו מגו עאקו דלהון.

ביה שעטא, חמו ישראל עאקו מפל סטריין, ימא בגלוהי דזקפן קמייהו. בתרייהו, כל אינון אכלוסין, כל אינון משיריין דמצרים, לעילא עלייהו פמה קטיגורין. שריאו צווחין לקודשא בריך הוא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּדִין כְּתִיב, וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה מֵה תִצְעַק אֵלַי. וְתֹאנָא בְּסִפְרָא דְצַנִּיעוּתָא, אֵלַי, (כ"א ע"א) דִּיִּיקָא, בְּעִתִּיקָא תְּלִיא כְּלָא. בֵּיה שַׁעְתָּא אֲתַגְּלִי עִתִּיקָא קְדִישָׁא, וְאַשְׁתַּכַּח רַעוּא בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין עֲלָאִין, כְּדִין נְהִירוּ דְכְּלָא, אֲתַנְהִיר.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּדִין, כַּד אֲתַנְהִיר כְּלָא כְּחֵדָא, וְעֵבִיד יִמָּא נִימוּסִין עֲלָאִין, וְאַתְמַסְרוּ בִּידוּי עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וּבְגִינֵי כַּד, קִשְׂיָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּלָא, כְּקָרִיעַת יָם סוּף, וְכְּלָא הַכִּי אוּקְמוּהָ. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְקָרִיעַת יָם (בראשית ר"ס ע"א) סוּף בְּעִתִּיקָא תְּלִיא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חַד אֵיִלְתָּא אֵית בְּאַרְעָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבִיד סְגִיא בְּגִינָה, בְּשַׁעְתָּא דְהִיא צוּחַת, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמַע עֲאקוּ דִילָהּ, וְקָבִיל קְלָהּ. וְכַד אֲצִטְרִיךְ עֲלָמָא לְרַחְמֵי לְמִיָּא, הִיא יְהַבַת קְלִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמַע קְלָהּ, וְכַדִּין חִיִּים עַל עֲלָמָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים מב) כַּאֲלֵל תַּעְרוּג עַל אֲפִיקֵי מַיִם.

וְכַד בְּעִיא לְאוּלְדָא, הִיא סְתִימָא מְכַל סְטְרִין, כְּדִין אֲתִיָּא וְשׁוּיָאֵת רִישָׁא בִּין בְּרַכְהָא, וְצוּחַת וְרַמַת קְלִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חִיִּים עֲלָהּ, (רי"ט ע"ב) וְזַמִּין לְקַבְּלָהּ חַד נַחֲשׁ, וְנִשְׁיף בְּעַרְיִיתָא דִילָהּ, וּפְתַח לָהּ, וְקָרַע לָהּ הַהוּא אֲתַר, וְאוּלִידַת מִיָּד. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּהַאי מְלָה, לָא תִשְׁאַל וְלָא תִנְסָה אֵת יי', וְהַכִּי דִיִּיקָא. (שמות יד) וַיֹּשַׁע יי' בַּיּוֹם הַהוּא אֵת יִשְׂרָאֵל וְגו', וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֵת מִצְרַיִם מֵת, הַהוּא שְׁלֹטְנָא מְמַנָּא דְמִצְרַאִי, אַחְמֵי לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאַעְבַּר לִיהּ, בְּנַהֵר (ו' ע"א, רכ"ב ע"ב) דִּינֹור, דְהוּוּ בְּשַׁפְתָּא דִימָא רַבָּא. מֵת, מֵאֵי טַעְמָא מֵת. כְּמָה דְאוּקְמוּהָ, דְאַעְבְּרוּ לִיהּ, מַהְהוּא שְׁלֹטְנוּתָא דִילִיהּ. (שמות יד) וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֵת הַיָּד הַגְּדוֹלָהּ וְגו'. רַבִּי חֵיָּא אָמַר, הַכָּא אֲשַׁתְּלִים יְדָא, וְכֻלְהוּ אֲצַבְעוֹן, וְאַשְׁתְּלִים יְדָא, דְאַתְפְּלִיל בֵּיה בִימִינָא, דְהַכִּי תְּנִינֹון, כְּלָא בִימִינָא אֲתַפְּלִיל, וּבִימִינָא תְּלִיא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, יְמִינָהּ יי' נֹאדְרֵי בַּכַּח יְמִינָהּ יי' תַרְעֵץ אוֹיֵב.

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, לָא אֲשַׁכְחָנָא, מֵאַן דְאַתְקִיף לְבִיָּהּ, לְגַבִּיָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּפַרְעֹה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, סִיחוֹן וְעוּג הַכִּי נִמְי. אָמַר לִיהּ, לָאוּ הַכִּי. אֵינֹון לְגַבִּיָּהּ דִּישְׂרָאֵל אֲתַתְקֹפוּ, אֲבַל לְגַבִּיָּהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא, כְּמָה דְאַתְקֹף פְּרַעַה רוּחִיהּ לְקַבְּלִיהּ, וְהוּוּ חָמֵי כָּל יוֹמָא גְבוּרָאֵן דִּילִיהּ, וְלָא הוּוּ תַב.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי יִצְחָק, פְּרַעַה חֲכִים מְכַל חֲרָשׁוּי הוּוּ, וּבְכַל אֵינֹון כְּתָרִין, וּבְכַל אֵינֹון יְדִיעֹון, אֲסַתְפַּל. וּבְכַל סְטְרָא דְלַהוֹן, לָא חָמָא פּוּרְקָנָא דְלַהוֹן יִשְׂרָאֵל, וְלָא הוּוּ תְּלִי בְּחַד מַנְיִיהוּ. וְעוּד, דְהָא בְּכֻלְהוּ קִשְׁרֵוּ קִשְׁרָא עֲלִיָּהוּ דִישְׂרָאֵל, וּפְרַעַה לָא סַבַּר דְאֵית קִשְׁרָא אַחְרָא דְמַהִימְנוּתָא, דְאֵיָּהוּ שְׁלִיט עַל כְּלָא. וְעַל דָּא הוּוּ אֲתַקִּיף לְבִיָּהּ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי אבא אמר, לא אתקיף לבא דפרעה, אלא שמא דא. דכד הוה אמר משה, פה אמר יי, דא מלה ממש, אתקיף לביה, הדא הוא דכתיב, (שמות ט) ויחזק יי את לב פרעה. דהא בכל חכמתא דיליה, לא אשתכת, דשמא דא שליט בארעא. ועל דא אמר, מי יי. ולבתר אמר, יי הצדיק. אמר רבי יוסי, לבתר אמר, (שמות י) חטאתי ליי, ההוא פומא דאמר דא, אמר דא.

רבי חזקיה פתח ואמר, (איוב ט) אחת היא על פן אמרתי תם ורשע הוא מכלה. האי קרא, אוקמוה ברנא דחכמתא. אחת היא, מאי אחת היא. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ו) אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה. ובהאי, קודשא בריך הוא דאין דינוי לתתא, ודאין דינוי לעילא בכלא.

[זהר חלק ב' - דף נ"ג ע"א]

וכד קודשא בריך הוא אתער דינוי, דאין דינוי בהאי פתרא, פדין פתיב, תם ורשע הוא מכלה. (דף נ"ג ע"א) בגין דאינון צדיקייא, מתפסאן בחוביהון דרשיעיא, דכתיב, (שמואל ב כד) ויאמר יי למלאך המשחית בעם רב וגו', ועל דא אמר (ר' יוסי) איוב מלה דא, (אמר) ולא אגמר מלה, ואוקמוה טול הרב, רבי ייסא אמר, אחת היא: דא פנסת ישראל בגלותא דמצרים, דבגינה קטל קודשא בריך הוא במצראי, ועביד בהו נוקמין, הדא הוא דכתיב תם ורשע הוא מכלה.

ר' חייא אמר, איוב לא אלקי, אלא בזמנא דנפקו ישראל ממצרים. אמר איוב, אי הכי, כל אפיא שוין, תם ורשע הוא מכלה, פרעה אתקיף בהו בישראל, ואמר (שמות ה) מי יי אשר אשמע בקולו. ואנא לא אתקיפנא בהו, ולא עבידנא מידי, תם ורשע הוא מכלה. הדא הוא דכתיב, (שמות ט) הירא את דבר יי מעבדי פרעה, זה איוב.

ר' יהודה אמר, אינון אבני ברדא, דהו נחתין, אתעפבו על ידוי דמשה, לבתר עבדו נוקמין, ביומי דיהושע. ולזמנא דאתי, זמינין לאחתא אינון דאשתארו, על אדום ובנותיה. אמר רבי יוסי, הדא הוא דכתיב, (מיכה ז) פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

דבר אחר וירא ישראל את היד הגדולה וגו', האי קרא לאו רישיה סיפיה, ולאו סיפיה רישיה. בקדמיתא וירא ישראל, ובתר ויראו העם את יי. אלא אמר רבי יהודה, ההוא סבא דנחת עם בנוי בגלותא, וסביל עליה גלותא, ואעיל לבנוי בגלותא, הוא ממש חמא, כל אינון נוקמין, וכל גבוראן, דעבד קודשא בריך הוא במצרים, הדא הוא דכתיב וירא ישראל ממש.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואמר רבי יהודה, סליק קודשא בריך הוא להאי סבא, ואמר ליה, קום חמי בריך דנפקין מגו עמא תקיפא. קום חמי גבורין דעבדית, בגין בריך במצרים.

והיינו דאמר רבי ייסא, בשעתא דנטלי ישראל לנחתא בגלותא דמצרים, דחילו ואימתא תקיפא נפל עלוי. אמר ליה קודשא בריך הוא ליעקב, אמאי את דחיל, (בראשית מו) אל תירא מרדה מצרימה. ממה דכתיב אל תירא, משמע דחילו הוה דחיל.

סדר הלימוד ליום ד טבת [יום 93 בשנה]

אמר ליה פי לגוי גדול אשימך שם. אמר ליה, דחילנא די ישיצון בני. אמר ליה, אנכי ארד עמך מצרימה. אמר ליה תו דחילנא, דלא אזכי לאתקברא ביני אבהתי, ולא אחמי פורקנא דבני, וגבוראן דתעביד להו. אמר ליה, ואנכי אעלה גם עלה, אעלה לאתקברא בקברי אבהתך. גם עלה, למחמי פורקנא דברך, וגבוראן דאעביד להו.

וההוא יומא דנפקו ישראל ממצרים, סליק ליה קודשא בריך הוא ליעקב, ואמר ליה, קום, חמי בפורקנא דברך, דכמה חילין וגבוראן עבדית להו, ויעקב הוה תמן, וחמא פלא, הדא הוא דכתיב וירא ישראל את היד הגדולה.

ר' יצחק אמר, מהכא, (דברים ד) ויציאך בפניו בכחו הגדול ממצרים. מאי בפניו. בפניו דא יעקב, דאעיל לכלהו תמן. רבי חזקיה אמר, ויציאך בפניו, בפניו: דא אברהם. דכתיב, (בראשית יז) ויפל אברהם על פניו.

תא חזי, אברהם אמר, הלבן מאה שנה יולד וגו', אמר ליה קודשא בריך הוא, חיד, את תחמי כמה אכלוסין, וכמה חילין דיפקון ממך. בשעתא דנפקו ישראל ממצרים, כל אינון שבטין, כל אינון רבוון, סליק קודשא בריך הוא לאברהם, וחמא לון, הדא הוא דכתיב ויציאך בפניו. רבי אבא אמר פלהו אבהתא אודמנו תמן בכל ההוא פורקנא. הדא הוא דכתיב ויציאך בפניו. מאי בפניו אלין אבהתא.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ג ע"ב]

רבי אלעזר אמר, ויציאך בפניו: דא יעקב. בכחו: דא יצחק. הגדול: דא אברהם. אמר רבי שמעון, וכן בגיניהון דאבהתא, אודמן פורקנא תדיר לישראל, דכתיב (ויקרא כו) וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור. אבהתא תינת, מהו והארץ אזכור. אלא, לאכללא עמהון דוד מלכא, דאיהו רתיכא באבהתא (דף נ"ג ע"ב) ואינון מתערין פורקנא תדיר לישראל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי' בַּמִּצְרִים. וְכִי הִשְׁתָּא עָשָׂה, וְהָא מִקְדָּמַת דְּנָא אֲתַעְבִּיד, מָאִי אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי'. אֲלָא, יָד לָא אֲקָרִי פְּחוּת מִחֲמַשׁ אֲצַבְעָאן. הַגְּדוֹלָה: דְּכִלְיָן בְּהַ חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן אַחְרָנִין, וְאֲתַקְרוּן כְּדִין גְּדוֹלָה. וְכָל אֲצַבְעָא וְאֲצַבְעָא, סְלִיק לְחוּשְׁבָנָא רַבָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד בְּהוּ (ס"א השתא ניסין) גִּיסִין וְגִבּוּרִין, וּבִהָאִי אֲתַעְקְרוּ כְּלָהוּ דְרַגִּין מְשִׁלְשׁוּלֵיהוּן.

מִכָּאן אוֹלִיפְנָא דָּא, דְּבַחֲמַשׁ אֲצַבְעָאן קָמָא, כְּתִיב, וַיַּחֲזֵק לֵב פְּרַעֲהַ, כִּיּוֹן דְּאֲשַׁתְּלָמוּ אֵינּוֹן חֲמֵשׁ, תּוּ לָא הוּא מְלָה בְּרִשׁוּתֵיהָ דְפְרַעֲהַ, כְּדִין כְּתִיב וַיַּחֲזֵק יי' אֶת לֵב פְּרַעֲהַ.

וְעַל דָּא וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְגו', וַיֵּאֱמִינוּ בֵּינֵי. וְכִי עַד הִשְׁתָּא לָא הֵאֱמִינוּ בֵּינֵי, וְהָא כְּתִיב (שמות ד) וַיֵּאֱמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ וְגו'. וְהָא חֲמוּ כָּל אֵינּוֹן גְּבוּרָאן דְּעַבְד לְהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּמִּצְרִים. אֲלָא מָאִי וַיֵּאֱמִינוּ, הֵהוּא מְלָה דְאָמַר וַיֵּאֱמַר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירְאוּ הַתִּיצְבוּ וְרֵאוּ וְגו'.

ר' יֵיסָא שְׂאִיל וְאָמַר, כְּתִיב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת, וְכְתִיב לָא תוֹסִיפוּ לְרֵאוֹתֵם עוֹד עַד עוֹלָם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵתִין חֲמוּ לְהוּ. אָמַר לֵיהּ, אִי כְּתִיב לָא תוֹסִיפוּ לְרֵאוֹתֵם חַיִּים, הוּא אֲמִינָא חֲכִי. אָמַר לֵיהּ ר' אַבָּא יְאוּת שְׂאִילְתָּא.

אֲלָא תָּא חֲזִי, כְּתִיב (דברי הימים א טו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְתַנִּינוּ, עוֹלָם לְעֵילָא, וְעוֹלָם לְתַתָּא. עוֹלָם דְלְעֵילָא, מֵתִין הוּא שִׁירוּתָא לְאֲדִלְקָא בּוּצִינִין. עוֹלָם דְלְתַתָּא, תִּמְן הוּא סִיּוּמָא, וְאֲתַכְּלִיל מִכָּלָא, וּמֵהָאִי עוֹלָם דְלְתַתָּא, מֵתַעְרֵן גְּבוּרִין לְתַתָּאִי.

וּבִהָאִי עוֹלָם, עֲבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִין לְיִשְׂרָאֵל, וְרַחֲשֵׁי לֹון גִּיסָא. וְכַד אֲתַעֲרַר הָאִי עוֹלָם לְמַעַבְד גִּיסִין, כְּלָהוּ מִצְרָאִי אֲשַׁתְּקַעוּ בִּימָא, עַל יְדָא דְהָאִי עוֹלָם, וְאֲתַרְחִישׁ לֹון לְיִשְׂרָאֵל גִּיסָא בְּהָאִי עוֹלָם. וְעַל דָּא כְּתִיב, לָא תוֹסִיפוּ לְרֵאוֹתֵם עוֹד עַד עוֹלָם, עַד דִּיתַעֲרַר הֵהוּא עוֹלָם, וַיִּתְמַסְרוּן בְּדִינֵיהּ, וְכִיּוֹן דְאֲתַמְסְרוּ בֵּיהּ לְמַתְדָּן, כְּדִין כְּתִיב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׁפַת הַיָּם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, עַד הָעוֹלָם דִּיקָא. כְּדִין כְּתִיב, וַיֵּאֱמִינוּ בֵּינֵי וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוּ. (שמות טו) אִזּוּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה. ר' יְהוּדָה פָּתַח, (ירמיה א) בְּטָרַם אֲצַרְךָ בְּבֶטֶן יְדַעְתִּיךָ וְגו'. זַכָּאָה חוּלְקֵיהוּן דְיִשְׂרָאֵל, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי בְּהוּ יְתִיר מִכָּל שְׂאָר עַמִּין. וּמִסְגִּיאוֹת רַחֲמֵיהוּן דְרַחֲמִים לְהוּ, אוֹקִים עֲלֵיהוּ נְבִיאָה דְקִשׁוּט, וְרַעֲיָא מֵהֵימְנָא. וְאֲתַעֲרַר עֲלֵיהּ רֹחָא קְדִישָׁא, יְתִיר מִכָּל שְׂאָר נְבִיאֵי מֵהֵימְנֵי, וְאֲפִיק לֵיהּ מַחוּלְקֵיהּ מִמֶּשׁ, מִמֶּה דְאֲפִרִישׁ יַעֲקֹב מִבְּנוֹי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁבֻטָא דְלוּי, וְכִיּוֹן דְהוּא לֹוי דִּילֵיהּ, גִּטְל לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲעֻטָר לֵיהּ בְּכֶמֶה עֲטָרִין, וּמִשַׁח לֵיהּ בְּמִשַׁח רַבּוֹת קְדִישָׁא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דלעילא, וכדין אפיק מבנוי, רוחא קדישא לעלמא, וזריו ליה בהימנויי קדישי, מהימנותא רבא.

תנא, בההיא שעטא דמטא זמניה דמשה נביאה מהימנא לאחתא לעלמא, אפיק קודשא ברין הוא רוחא קדישא מגזרא דספירו דאבן טבא, דהוה גניז במאתן וארבעין ותמניא (נהורין, ואתנהיר עליה. ואעטריה בשס"ה) עטרין, קיימי קמיה, ואפקיד ליה בכל דיליה. (נ"א ביתיה) ויהב ליה מאה ושבעין ותלת מפתחין. (נ"א גניז תמן ואעטריה בתלת מאה ושתינ וחמש עטרי ואנהיר עליה מאתן וארבעין ותמניא נהורין וקאים קמיה ואפקיד ליה בכל ביתא דיליה ויהב ליה מאה ושבעין ותלת מפתחין. (נ"א מאתן ושבעין וחמש)) ואעטר ליה בחמש עטרין, וכל עטרא ועטרא סליק ואנהיר באלף עלמין דנהרין, ובוצינין דגניזין בגנוזיא דמלכא קדישא עלאה.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ד ע"א]

כדין אעבריה בכל בוצינין (נ"א בוסמין) דבגנתא דעדן, ואעליה בהיכליה, ואעבריה בכל חיילין וגייסין דיליה. כדין אנדעו פלהו, פתחו ואמרו, אסתלקו מסחרניה, (סטרא דסטרין) דהא קודשא ברין הוא אתער רוחא לשלטאה למרגז עלמין. קלא נפק ואמר, מאן הוא דין, דכל מפתחן אלין (דף נ"ד ע"א) בידוי. פתח קלא אחרא ואמר, קבילו ליה בגוויכו, דא הוא דזמין לנחתא בין בני נשא, וזמניא אורייתא, גניזא דגנוזיא, לאתמסרא בידוי, ולארעשא עלמין דלעילא ותתא על ידא דדין. ביה שעטא אתרגישו פלהו, ונטלין אבתריה, פתחו ואמרו, (תהלים 10) הרפבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים.

כדין סלקא ההוא רוחא, וקיימא קמי מלכא. מ פתיחא, סליק ואתעטר בעטרוי, ואעטריה בתלת מאה ועשרין וחמש עטרין, ואפקיד מפתחוי בידוי. ש דאבהתא, אעטרו ליה בתלת עטרין קדישין, ואפקידו כל מפתחן דמלכא בידיה, ואפקידו ליה בהימנותא, מהימנא דביתא. ה סלקא ואתעטרא בעטרוי, וקבילת ליה מן מלכא.

כדין, נחת ההוא רוחא בארבין דשאטן, בההוא ימא רבא, וקבילת ליה לגדלא ליה למלכא, והיא יהבת ליה מתמן זינין, לאלקאה לפרעה ולכל ארעיה. ובשבתא וברישי ירחי, סלקת ליה למלכא, כדין אקרי שמיה, באלין אתוון רשימין.

ובההיא שעטא, דנפק לנחתא לארעא, בזרעא דלוי, אתתקנו ארבע מאה ועשרין וחמש בוצינין למלכא, וארבע מאה ועשרין וחמש גליפין ממנו, אוזפוה לההוא רוחא לאתריה, כד נפק לעלמא, אתנהרא באנפוי, וביתא אתמלייא מזיותיה. ביה שעטא, קרא עליה קודשא ברין הוא, בטרם אצרך בבטן ידעתיה ובטרם תצא מרחם הקדשתיה נביא לגוים נתתיה.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

רבי יצחק אומר, ביה שעתא קטל (נ"א אפיל) קודשא בריך הוא לברבא ממנא דמצראי, וחמו ליה משה ובני ישראל, פדין אמרו שירה. תדא הוא דכתיב, וירא ישראל את מצרים מת, אז ישיר משה ובני ישראל. (שמות טו) אז ישיר משה ובני ישראל וגו'. רבי אבא פתח ואמר, אסתפלנא בכל תושבחן דשבחו לקודשא בריך הוא, וכולם פתחו באז. (מלכים א ח) אז אמר שלמה. (יהושע י) אז ידבר יהושע, (במדבר כא) אז ישיר ישראל. מאי טעמא.

אלא הכי תאנא, כל נסין וכל גבורן דאתעבידו להו לישראל, פד אתנהיר נהירו דעתיקא קדישא בעטרוי, גליפין רשימין באז, בא, וא, בד, אנקיב בחשוכי, ונהיר לכל עיבר. וכד אתחבר נהירו דאל"ף ומטי לזי"ן, מאן זי"ן, דא (ישעיה לה) חרב ליי' מלאה דם. פדין עביד נסין וגבוראן, בגין דאתחבר א' עם ז'. ודא הוא שירתא. שירתא היא דכל סטרין, ודא הוא אז ישיר.

ישיר, שר מבעי ליה. אלא מלה דא תליא, ואשלים להווא זמנא, ואשלים לזמנא דאתי, דזמינן ישראל לשבחה שירתא דא.

משה ובני ישראל, מכאן אוליפנא, דצדיקייא קדמאי, אף על גב דאסתלקו בדרגין עלאין דלעילא, ואתקשרו בקשורא דצוררא דחיי, זמינן פלהו לאחייא בגופא, ולמחמי אתיין וגבורן דקא עביד קודשא בריך הוא לישראל. ולמימר שירתא דא, תדא הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל.

ר' שמעון אמר מהכא, (ישעיה יא) יוסיף יי' שנית ידו לקנות את שאר עמו. לקנות: כמה דאת אמר, (משלי ח) יי' קנני ראשית דרכו. את שאר עמו: אלין אינון צדיקייא דבהון, דאקרון שאר, כמה דאת אמר (במדבר יא) וישארו שני אנשים במחנה. ותנינן, לית עלמא מתקיימא אלא על אינון דעבדי גרמיהו שיריים.

ואי תימא, הואיל ואתקשרו בצוררא דחיי, ומתענגי בענוגא עלאה, אמאי יחית לון קודשא בריך הוא לארעא. פוק ואוליף מזמנא קדמאה, דכל אינון רוחין ונשמתין, דהו בדרגא עלאה דלעילא וקודשא בריך הוא אחית להו לארעא לתתא. כל שפן השתא, דבעי קודשא בריך הוא לישראל לעקימא, כמה דאת אמר (קהלת ז) כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. ואי תימא, אינון דמיתו בעטיו דנחש. אפילו אינון יקומו, ויהון מארי דעיטא, למלכא משיחא.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ד ע"ב]

ועל דא תנינן, משה זמין למימר שירתא לזמנא דאתי. מאי טעמא. בגין דכתיב, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. אראנו, אראך מבעי ליה. אלא אראנו ממש, למאן דחמא בקדמיתא, יחמי ליה תניינות, ודא הוא אראנו, וכתיב

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(תהלים נ) אראנו בישע אלהים, ואראהו בישועתי. (דף נ"ד ע"ב) וכדין אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי'.

שירתא דמטרוניתא לקודשא בריך הוא. תנינן, כל בר נש דאמר שירתא דא בכל יומא, ומכוון בה, זכי למימרא לזמנא דאתי. דהא אית בה עלמא דעבר, ואית בה עלמא דאתי, ואית בה קשרי מהימנותא, ואית בה יומי דמלכא משיחא. (נ"א את לעילא כל אינון וכו') ותלי עלה, כל אינון תושבחהן אחרנין, דקאמרי עלאי ותתאי.

השירה שיר זה מבעי ליה. אלא שירתא, דקא משבחת מטרוניתא למלכא. ומשה מתתא לעילא קאמר, והא אוקמוה. ליי': בגין דאנהיר לה מלכא אנפחא, (נ"א דנהיר אנפוי מלכא לקבלה) ר' יוסי אמר, דכל אינון משחין, דהוו נגדין, משיך מלכא קדישא לקבלה, בגיני כך משבחה ליה מטרוניתא.

אמר רבי יהודה, אי הכי, אמאי פתיב משה ובני ישראל, והא מטרוניתא בעיא לשבחה. אלא, זכאה חולקיהון דמשה וישראל, דאינון הוו ידעין לשבחה למלכא, בגין מטרוניתא בדקא יאות, בגין דכל ההוא חילא וגבורה דילה, ירתא מן מלכא.

ר' חייא פתח ואמר, (איכה ב) קומי רוני בלילה לראש אשמורות. קומי רוני: דא פנסת ישראל. בלילה: בגלותא. ר' יוסי אמר, בלילה: בזמנא דהיא שלטא ומתערא, לראש אשמורות, בראש מבעי ליה. אלא לראש, כמה דכתיב, (בראשית מז) על ראש המטה. ואוקימנא, ראש המטה, דא יסוד. אוף הכא לראש, דא יסוד, דמטרוניתא מתברכא ביה. ראש אשמורות: דא הוא רישא, דנצח והוד.

ר' יוסי אמר, דא הוא רישא דכתרי מלכא וסיומא. רבי אבא אמר, לראש אשמורות פתיב חסר, ודא הוא רישא, ראש המטה. וכלא במלכא קדישא עלאה אתמר, ודא הוא ליי'.

רבי ייסא אמר, השירה הזאת ליי', דא הוא נהרא דנפיק מעדן, דכל משחא ורבו נפיק מגיה, לאדלקא בוצינין. ומשמע לבתר דכתיב אשירה ליי', דא הוא מלכא קדישא עלאה, ועל דא לא פתיב אשירה לו.

ויאמרו לאמר, לדרי דרין, בגין דלא יתנשי מנייהו לעלמין. דכל מאן דזכי להאי שירתא בהאי עלמא, זכי לה בעלמא דאתי, וזכי לשבחה בה ביומוי דמלכא משיחא, בחדוותא דפנסת ישראל בקודשא בריך הוא. דכתיב לאמר, לאמר בההוא זמנא. לאמר בארעא קדישא, בזמנא דשרו ישראל בארעא. לאמר בגלותא. לאמר בפונקנא דלהון דישראל. לאמר לעלמא דאתי.

אשירה ליי' נשיר מבעי ליה, מאי אשירה. אלא בגין דהוו משבחן תושבחתא דמטרוניתא. (בעו לשבחה) ליי': דא מלכא קדישא. פי גאה גאה (קמה): דסליק

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ואתערער בעטרותי, לאפקא ברפאן וחיילין וגבוראן, לאסקא בכלא. כי גאה גאה:
גאה בהאי עלמא, גאה בעלמא דאתי. כי גאה בההוא זמנא, גאה, בגין דיתערער
בעטרותי בחדוותא שלימותא.

סוס ורוכבו רמה בים, שולטנותא דלתתא, ושולטנותא דלעילא דאחידן בהו,
אתמסרו בההוא ימא רבא, ושולטנותא רבא למעבד בהו נוקמין. ותנינן, לא עביד
קודשא בריך הוא דינא לתתא, עד דיעביד בשולטניהון לעילא, הדא הוא דכתיב,
(ישעיה כד) 'פקוד יי' על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ה ע"א]

רמה בים, אמר ר' יהודה, ביה בליליא, אתער גבורא תקיפא, דכתיב ביה ויולך
יי' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה. (ס"א דאתער ביה גבורה תקיפא) בההוא זמנא,
בעאת מטרוניתא מן מלפא, פל אינון אכלוסין דלתתא, וכל אינון שולטנין
דלעילא, דיתמסרון בידהא. וכלהו אתמסרו בידהא, למעבד בהו נוקמין, הדא הוא
דכתיב סוס ורוכבו רמה בים. בים סתם, לעילא ותתא. (שמות טו) עזי וזמרת יה. רבי
חייא פתח ואמר, (תהלים קלט) אחר וקדם צרתני ותשת עלי פפכה. כמה אצטריכו
בני נשא ליקרא לקודשא בריך הוא, בגין דקודשא בריך הוא כד ברא עלמא, (דף
נ"ה ע"א) אסתפל ביה באדם למהוי שליט על פלא. (נ"א למהוי שלים בכלא ואתברי דו
פרצופין) והוה דאמי לעלאין ותתאין. נחת ליה בדמות יקירא, וחמו ליה בריין, כדין
אתכנשו לגביה, וסגידו לקבליה, ואימתא ודחלא נפלת עלייהו מדחלתיה, הדא הוא
דכתיב, (בראשית ט) ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים.

עייליה לגנתיה דנטע, לנטריה למהוי ליה חדו על חדו, ולאשתעשע ביה. עבד
ליה טרוצטבולין מחפיין באבני יקר, ומלאכין עלאין חדאין קמיה. לבתר פקיד ליה
על אילנא חד ולא קאים בפקודא דמאריה.

אשכחנא בספרא דחנוך, דלבתר דסליק ליה קודשא בריך הוא, ואחמי ליה כל
גנוזייתא דמלפא, עלאי ותתאי, אחמי ליה אילנא דחיי, ואילנא דאתפקד עליה אדם,
ואחמי ליה דוכתיה דאדם בגנתא דעדן. וחמא, דאלמלי נטיר אדם פקודא דא,
יכיל לקיימא תדירא, ולמהוי תדירא תמן. הוא לא נטר פקודא דמאריה, נפק
בדימוס ואתענש.

רבי יצחק אמר, אדם דו פרצופין אתברי, והא אוקימנא, (בראשית ב) ויקח אחת
מצלעותיו, נסרו הקדוש ברוך הוא ואתעבידו תרין, ממזרח וממערב, הדא הוא
דכתיב, (תהלים קלט) אחר וקדם צרתני. אחר דא מערב, וקדם דא מזרח.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ר' חייא אומר, מה עביד קודשא בריך הוא, תקין להווא נוקבא ושכליל שפירותה על כלא, ועיילה לאדם, הדיא הוא דכתיב ויבן יי' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה. תא חזי, מה פתיב לעילא, ויקח אחת מצלעותיו. מאי אחת. כמה דאת אמר (שיר השירים ו) אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה. מצלעותיו: מסטרוי. כמה דאת אמר, (שמות כו) ולצלע המשכן.

ר' יהודה אומר, קודשא בריך הוא נשמטא עלאה ירב ביה באדם, וכליל ביה חכמתא וסכלתנו, למנדע כלא. מאן אתר ירב ביה נשמטא. ר' יצחק אומר, מאתר דשאר נשמתי קדישין קא אתיין.

ר' יהודה אומר, מהכא. דכתיב, (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה, מאן הארץ. מהווא אתר דמקדשא אשתכח ביה. נפש חיה, נפש חיה סתם, דא נפשא דאדם קדמאה דכלא.

ר' חייא אומר, אדם הוה ידע חכמתא עלאה, יתיר ממלאכי עלאי, והוה מסתכל בכלא, וידע ואשתמודע למאריה, יתיר מפל שאר בני עלמא. בתר דחב, אסתימו מגיה מבועי דחכמתא, מה פתיב (נ"א ממדו דכתיב) (בראשית ג) וישלחו יי' אלהים מגן עזן לעבוד את האדמה.

ר' אבא אומר, אדם הראשון מדכר ונוקבא אשתכח, הדיא הוא דכתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, ועל דא, דכר ונוקבא אתעבידו כחדא, ואתפרשו לבתר. ואי תימא, הא דאמר האדמה אשר לקח משם. הכי הוא ודאי, ודא היא נוקבא, וקודשא בריך הוא אשתתף עמה, ודא הוא דכר ונוקבא, וכלא הוא מלה חדא.

ר' יוסי אומר, עזי וזמרת יה, אינון דכלילין דא בדא ולא (נ' ע"ב) אתפרשאן דא מן דא ולעלמין אינון בחביבותא, ברעותא חדא, דמתמן אשתכחו (נ"א אתמשכו) משיכן דנחלין ומבויעין לאסתפקא כלא, ולברכא כלא, לא פדיבו מימי מבויעין, כמה דאת אמר (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ועל דא ויהי לי לישועה, דבגיני כה, מלכא קדישא משיך ואחסין לתתא, ואתער ימינא למעבד נסין.

זה אלי ואנוהו. דא צדיק, דמניה נפקין ברכאן בזווג. ואנוהו: בהווא אתר דחביבותא אשתכח ביה, ודא הוא מקדשא. אלהי אבי וארוממנהו, משה קאמר דא, לגבי אתר דלואי אתיין מהווא סטרא ועל דא (הוה) שלימותא דכלא הוא בהווא אתר. (נ"א בהאי קרא)

[זוהר חלק ב' - דף נ"ה ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ר' יצחק אומר, ויהי לי לישועה, דא מלכא קדישא, והכי הוא. ומנלן. מקרא אחריןא אשכחנא ליה, דכתיב, (ישעיה י"ב) כי עזי וזמרת יה יי' ויהי לי לישועה, ממשמע דקאמר יי' ויהי לי לישועה, (דף ג"ה ע"ב) דא מלכא קדישא. (שמות טו) עזי וזמרת יה וגו', ר' חזקיה פתח ואמר, בהאי קרא דכתיב, (משלי יז) בכל עת אוהב הרע ואח לצרה יולד. בכל עת אוהב הרע, דא קודשא בריך הוא, דכתיב ביה (משלי כז) רעך ורע אביך אל תעזוב.

ואח לצרה יולד, בשעתא דיעיקון לך שנאך, קודשא בריך הוא מה אומר, (תהלים קכב) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, דישראל, אקרונ אחים ורעים לקודשא בריך הוא. יולד מהו, וכי השתא יולד. אלא בשעתא דעקתא יולד בעלמא, אח יהא לקבלה, לשזבא לך מפל אינון דעקין לך.

רבי יהודה אומר, יולד: דמלכא קדישא יתער בהאי עז, לנקמא לך מאומין, לינקא לך מאימא, בההוא סטרא, כמה דאת אומר, עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. לאתערא גבוראן לקבל אומין עובדי פוכבים ומזלות.

ר' ייסא פתח ואמר, כמה אית ליה לבר נש לרחמא, ליה לקודשא בריך הוא, דהא לית ליה פולחנא לקודשא בריך הוא, (אלא) (כמה) רחמנותא. וכל מאן דרחים ליה, ועביד פולחנא ברחמנותא, קארי ליה לקודשא בריך הוא רחמא. אי הכי, במאי אוקימנא הני קראי, רעך ורע אביך אל תעזוב. וכתיב (משלי כה) הוקר רגלך מבית רעך.

אלא הא אוקמוה חברייא, האי קרא (ס"א בעולות ושלמים והאי בחטאות ואשמות וכתיב וכו') בעולות פתיב. השתא, רעך ורע אביך אל תעזוב, למפלח ליה, ולא תדבקא ביה, ולמעבד פקודוי. אל תעזוב ודאי. והא דאתמר הוקר רגלך מבית רעך. כלומר הוקר יצרך, דלא ירתח לקבלה, ולא ישלוט בך, ולא תעביד הרהורא אחרא. מבית רעך, מאן בית רעך. דא נשמתא קדישא, דאעיל בה רעך ויתבה בגוף.

ועל דא פולחנא דקודשא בריך הוא, לרחמא ליה בכלא, כמה דכתיב, (דבהם ו) ואהבת את יי' אלהיך. זה אלי ואנוהו, דכל ישראל חמו על ימא, מה דלא חמא יחזקאל נביאה, ואפילו אינון עוברי דבמעזי אמהון, הוו חמאן ומשבחן לקודשא בריך הוא, וכלהו הוו אמרין זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו, כמה דאת אומר אלהי אברהם.

אמר רבי יוסי, אי הכי אמאי וארוממנהו, דהא אלהי אברהם לעילא הוא. אומר ליה, אפילו הכי אצטריך, וכלא חד מלה, וארוממנהו בכלא, לאכללא, מאן דינדע ליחדא שמא קדישא רבא, דהא הוא פלחנא עלאה דקודשא בריך הוא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ר' יהודה הוה יתיב קמיה דר' שמעון, והוא קארי, פתיב (ישעיה נב) קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו. קול צופיך, מאן אינון צופיך. אלא אלין אינון דמצפאן, אימתי ירחם קודשא בריך הוא, למבני ביתיה. נשאו קול, ישאו קול מבעי ליה, מאי נשאו קול. אלא, כל בר נש דבכי, וארים קליה על חרבן ביתיה דקודשא בריך הוא, זכי למה דכתיב לבתר יחדיו ירננו. וזכי למחמי ליה בישובא בחדוותא.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ו ע"א]

בשוב יי' ציון, (אמר ליה) בשוב יי' אל ציון מבעי ליה, מאי בשוב יי' ציון אלא בשוב יי' ציון ודאי. תא חזי, בשעתא דאתחריב ירושלם לתתא, וכנסת ישראל אתתרכת, סליק מלפא קדישא לציון, ואנגיד ליה לקבליה, בגין דכנסת ישראל (ויקרא ע"ה) אתתרכת. (השתא דאתגליא כנסת ישראל סליק ליה לגביה) (ויצא קס"ב ע"ב) וכד תתהדר כנסת ישראל לאתרה, כדין יתוב מלפא קדישא לציון לאתריה, לאזדווגא חד בחד, ודא הוא בשוב יי' ציון. וכדין זמינן ישראל למימר, זה אלי ואנוהו. וכתיב, זה יי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו, בישועתו ודאי. (שמות טו) יי' איש מלחמה יי' שמו. רבי אבא פתח (במדבר כא) על פן יאמר בספר מלחמות יי' את והב בסופה ואת הנחלים ארנון. כמה אית לן לאסתכלא בפתגמי אורייתא, כמה אית לן לעיינא בכל מלהא, דלית לך מלה באורייתא, דלא אתרמיזא בשמא קדישא עלאה, ולית לך מלה באורייתא, דלית בה כמה רזין, כמה טעמין, כמה שרשין, כמה ענפין. (דף נ"ו ע"א) הכא אית לאסתכלא, על פן יאמר בספר מלחמות יי', וכי ספר מלחמות יי', אן הוא. אלא הכי אתערו חברייא, כל מאן דאגח קרבא באורייתא, זכי לאסגאה שלמא בסוף מלוי. כל קרבין דעלמא, קטטה וחרבנא. וכל קרבין דאורייתא, שלמא ורחימותא, הדא הוא דכתיב על פן יאמר בספר מלחמות יי' את והב בסופה, כלומר, אהבה בסופה. דלית לך אהבה ושלמא בר מהאי.

תו קשיא באתריה. על פן יאמר בספר מלחמות יי', בתורת מלחמות יי' מבעי ליה, מאי בספר. אלא רזא עלאה הוא, אתר אית ליה לקודשא בריך הוא, דאקרי ספר (נ"א ומספר) כמה דאת אמר, (ישעיה לה) דרשו מעל ספר יי' וקראו. דכל חילין וגבורין דעביד קודשא בריך הוא, בההוא ספר תליין, (נ"א ומתמן נפקין את והב בסופה. מאן והב, אלא כל אינון חילין, וכל אינון גבוראן דעביד קודשא בריך הוא, בההוא ספר תליין.) וכד אגח קודשא בריך הוא קרבוני, בחד אתר דאיהו בסופא דדרגין, ואקרי והב. כמה דאת אמר (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב. בסופה: בסוף דרגין אשתכת. בסופה: ים סוף אתקרי, ים דאיהו סוף לכל דרגין.

ואת הנחלים ארנון ועם נחלייא דאשתכחו ואתנגידו. לגביה, מההוא אתר עלאה, דאקרי ארנון. מאי ארנון, זווגא עלאה דחביבותא, דלא (נ' ע"ב) מתפרשאן לעלמין, כמה דאת אמר (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. ובדא, משתרשן שרשוי, ואתרביאו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ענפיו, לאושטא קרבו בכל אתר, לאושטא חילין וגבוראן, ולא תחזא שולטנא רבא ויקרא דכלא.

תא חזי, פד מתערין גבוראן וקרבין דקודשא בריה הוא, כמה גרדיני טהירין, מתערין לכל עיבר, פדין שננן רומחין, וסייפין, ומתערין גבוראן, וימא אתרגישת וגלגלוי סלקין ונחתין, וארבין דאזלין ושאטן בימא, לכל עיבר מסתלקין. שננא קרבא (נ"א חרבא) באבני בלסטראות, מארי דרומחין וסייפין, פדין (תהלים מה) חציף שנונים (נ"א מתערין לאושטא קרבין בכל אתר ולאושטא חילין וגבוראן לכל עיבר כדין ימא אתרגישת וגלגלוי סלקין וארבין דאזלין ושאטין נחתין וסלקין וזעפא אשתכת. כדין מתערין מגיחי קרבא באבני בלסטראין מארי דרומחין וסייפין גירין וקשתין כמה דאת אמר חציף שנונים) וקודשא בריה הוא אתתקיה בחילוי, ולא תערא קרבא. ווי לאינון דמלפא קדישא יתער עליהו קרבא. פדין כתיב, "יש מלחמה.

ומהכא, ומאינון אתוון, ומהאי קרא, נפקין טורי קרבא לאינון חייביא, לאילין מארי דבבו דחבו לקודשא בריה הוא. ואתוון אתגליין לאינון מארי קשוט, והא אתפרשן מלין והא אתמר. "יש איש מלחמה יי' שמו. פיון דכתיב יי' איש מלחמה, לא ידענא דיי' שמו. אלא, כמה דכתיב, (בראשית יט) ויי' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת יי' מן השמים. וכלא בהאי ספר תליין, כמה דאת אמר (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. (ועל דא)

תא חזי, בשעתא דקודשא בריה הוא אתער קרבא בעלמא, עלאי ותתאי אתעקרו מאתריהו, כמה דאוקימנא הדא הוא דכתיב מרכבות פרעה וחילו ירה בים. ולזמנא דאתי, זמין קודשא בריה הוא לאגחא קרבא עלאה ותקיפא בעממיא, בגין לאוקרא שמייה, הדא הוא דכתיב (זכריה יד) ויצא יי' ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב וכתיב (יחזקאל לח) והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי וגו'. (מרכבות פרעה וחילו ירה בים. כד אתער קודשא בריה הוא קרבא כדין אתערו דרגין עלאין ודרגין תתאין דלתתא וכדין מרכבות פרעה וחילו ירה בים)

ר' יהודה פתח ואמר, (תהלים עז) ראוף מים אלהים ראוף מים יחילו וגו', בשעתא דעברו ישראל ית ימא, אמר קודשא בריה הוא למלאכא די ממנא על ימא, פליג מימד. אמר ליה למה. אמר ליה בגין דבני יעברון בגווד. אמר ליה, פורקנא דקיטנא קשוט. מאי שנא אילין מאלין.

אמר ליה על תנאי דא, עבדית לימא פד בראתי עלמא. מה עביד קודשא בריה הוא, אתער גבורתא דיליה, ואתקמטו מיא. הדא הוא דכתיב ראוף מים אלהים

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ראוה מיס יחילו. אמר ליה קודשא בריה הוא, קטול כל אינון אכלוסין, לבתר ארמי לון לבר. לבתר חפי ימא עלייהו, הדא הוא דכתיב מרפבות פרעה וחילו ירה בים.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ו ע"ב]

אמר רבי אלעזר, פוק חמי כמה רתיכין עבד קודשא בריה הוא לעילא, כמה אכלוסין, כמה חיילין, וכלהו (דף נ"ו ע"ב) קשירין אלין באלין. (והא אוליפנא) פלהו רתיכין אלין לאלין, דרגין על דרגין, ומסטר דשמאלא מתערין רתיכין (נ"א דלא) קדישין שליטין. וכלהו דרגין ידיען לעילא.

סדר הלימוד ליום ה טבת [יום 94 בשנה]

והא אתערנא בבכור פרעה, דהוא דרגא חד, דקטל קודשא בריה הוא (דרגא דיליה נ"א חיליה) ותבר ליה משולשליה תקיפא, (והא דיליה) תחות שולטניה, כמה רתיכין וכמה חיילין דקוזמיטין מסטר שמאלא, מנהון אחידן באתר עלאה דשולטנותא דלהון, ומנהון אחידן במלכותא דלעילא. מנהון אחידן בתר ארבע פרסון (ס"א חיון), (נ"א רחין) כמה דאתמר.

וכלהו אתמסרו בידיה, בדינא דמלכותא, דאקרי ימא רבא, לתברא לון מדרגיהון, וכד אינון אתברו לעילא, כל אינון דלתתא אתברו, ואתאבידו בימא תתאה. הדא הוא דכתיב, מרפבות פרעה וחילו ירה בים. בים סתם.

ומבחר שלישי טבעו בים סוף. ומבחר שלישי, הא אתמר, ושלישים על כלו, פלהו דרגין תרין וחד. אלין על אלין. כגוונא עלאה הכי אתעבידו. וכלהו אתמסרו בידיה, לאתברא משולטניהון, אלין ואלין.

תא חזי, הא אתמר דכלהו עשר מחאן דעבד קודשא בריה הוא במצרים, פלא הוה ידא חדא, דשמאלא אכליל בימינא. דעשר אצבען פלילין דא בדא, לקבל עשר אמירן, דקודשא בריה הוא אתקרי בהו לבתר. לקבליה דכלא האי דימא, תקיף ורב ושליטא. כמה דאת אמר, (ישעיה ח) והאחרון הכביד. הדא הוא דכתיב מרפבות פרעה וחילו ירה בים וגו'. ולזמנא דאתי, זמין קודשא בריה הוא לקטלא אכלוסין וקוזתורנטין וקונטיריסין וקלטירולסין דאדום הדא הוא דכתיב, (ישעיה ג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה. (שמות טו) מרפבות פרעה וחילו ירה בים. רבי יצחק פתח, (ירמיה י) לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח מאוצרותיו. הא תנינו, שבעה רקיעין עבד קודשא בריה הוא, ובכל רקיעא ורקיעא ככבין קביעין, ורהטין בכל רקיעא ורקיעא, ולעילא מפלהו ערבות.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

וכל רְקִיעָא וְרְקִיעָא בְּהַלּוּכוֹ מֵאַתָּן שְׁנֵין, וְרוּמִיָּה חֲמִשׁ מֵאַה שְׁנֵין. וּבֵין רְקִיעָא וְרְקִיעָא, חֲמִשׁ מֵאַה שְׁנֵין. וְהָאֵי עֲרֻבוֹת הַלּוּכוֹ בְּאוּרְכִיָּה, אֶלְפָּה וְחֲמִשׁ מֵאַה שְׁנֵין. וּפּוֹתֵיָּה, אֶלְפָּה וְחֲמִשׁ מֵאַה שְׁנֵין, וּמְזִינָא דִּילֵיהּ, נְהָרִין כָּל אֵינּוֹן רְקִיעִין.

וְהָא תְּנִינֵן, לְעֵילָא מְעַרְבוֹת, רְקִיעַ דְּחִיּוֹת. פְּרֻסוֹת דְּחִיּוֹת קְדִישִׁין וְרוּמְהוֹן, כְּכֻלְהוֹן. לְעֵילָא מְנַהוֹן קְרֻסוֹלִין דְּחִיּוֹת כְּכֻלְהוֹן. שׁוּקֵי הַחִיּוֹת, כְּכֻלְהוֹן. אַרְכּוּבֵין דְּחִיּוֹת, כְּכֻלְהוֹן. יָרְכִין דְּחִיּוֹת, כְּכֻלְהוֹן. עַגְבֵי דְּחִיּוֹת, כְּכֻלְהוֹן. וְגוּפֵא דְּחִיּוֹת כְּכֻלְהוֹן. גְּדַפְיֵיהוֹ, כְּכֻלְהוֹן. וְצוּאֲרֵיהוֹ, כְּכֻלְהוֹן. רְאֵשֵׁי הַחִיּוֹת, כְּכֻלְהוֹן. מְאִי כְּכֻלְהוֹן. כְּקַבְלֵי כְּלְהוֹן.

וְכֹל שְׁיִיפֵא וְשְׁיִיפֵא דְּבַחִיּוֹת, לְקַבֵּל שְׁבַעַה תְּהוּמִין, וְלְקַבֵּל שְׁבַעַה הֵיכְלִין וְלְקַבֵּל מֵאַרְעָא לְרְקִיעָא. וְלְקַבֵּל מֵרְקִיעָא לְרְקִיעָא, וְשִׁיעוּרָא דְּכֻלְהוֹן וְרוּמְהוֹן עֲשְׂרִין וְחֲמִשָּׁה אֶלְפִין חוּלְקִין, מְשִׁיעוּרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא.

וְעוּד רְקִיעָא חַד לְעֵילָא, מִן קַרְנֵי הַחִיּוֹת, דְּכְתִיב, (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל רְאֵשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ. מְלַרְע כְּמָה רְתִיכִין, בִּימִינָא וּשְׂמֵאלָא.

מִתְחַת יִמָּא שְׂרָאן כְּלְהוֹ נוּנֵי יִמָּא, וְשְׂטָאן, אַתְּפִנְפוּ בְּזוּיָהוֹן אַרְבַּע, נַחְתִּין בְּדַרְגֵּיָּהוֹ, וְכֻלְהוֹ רְתִיכִין אֶקְרוּן בְּשִׁמְהֵן. מִתְחַת אֶלִין, אֶזְלִין וְשְׂאֲטִין אֵינּוֹן זְעִירִין, דְּרָגִין עַל דְּרָגִין, דְּכְתִיב, (תהלים קד) זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חִיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוּלוֹת. וְהָא אוּקִימְנָא מְלִי.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ז ע"א]

מְסֻטָּר שְׂמֵאלָא תְּתָאָה, קוּזְמִיטָא סְטָרָא אַחְרָא וְאַחֲדָן מֵאֵינּוֹן דְּלְעֵילָא, וְנַחְתּוֹ לְאַתְבְּרָא מִחֵילָא תְּקִיפֵא קְדִישָׁא. כְּמָה דְּאוּקִימְנָא, מְרַכְבַּת פְּרַעָה וְחֵילוֹ וְגו'. (שמות ט"ו) יְמִינָה יִי גְּאֻדְרֵי בְּכַח. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְּצַפְרָא נְהִיר, וְאַיְלְתָּא קִיִּימָא בְּקִיּוּמָה, אַתְעַבְרַת בְּסְטָרָהָא, וְעָאלַת בְּמֵאָתָן הֵיכְלִין דְּמִלְכָּא. בַּר נָשׁ דְּאַשְׁתַּדֵּל (דף נ"ז ע"א) בְּפַלְגוֹת לֵילִיא בְּאוּרִיָּתָא, בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְעַר רוּחָא דְּצַפּוֹן, (ס"א ותיאובתא דאילתא) וְכֵאִיבַת אֵילְתָּא לְאַתְעַרָּא בְּעֵלְמָא, אֲתִי עָמָה לְקִיִּימָא קָדָם מִלְכָּא, בְּשַׁעְתָּא דְּנְהִיר צַפְרָא (ס"א והוא בר נש צלי צלותיה וליחד שמייה קדישא כדקא יאות) מְשַׁכִּין עָלֵיהּ חַד חוּטָא דְּחַסְדָּא. (ק"ל ע"ב)

מִסְתַּכַּל בְּרְקִיעָא, שְׂרִיא עָלֵיהּ נְהִירוֹ דְּסַכְלָתָנוּ דְּדַעְתָּא קְדִישָׁא, וּמִתְעַטֵּר בֵּיהּ בַּר נָשׁ, וְדַחְלִין מְנִיָּה כְּלָא. כְּדִין הָאֵי בַּר נָשׁ אֶקְרִי בְּרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, בַּר הֵיכְלָא דְּמִלְכָּא. עָאל בְּכָל תְּרַעוּי, לִית דִּימְחֵי בִּידֵיהּ.

בְּשַׁעְתָּא דְּקִרֵי לְהֵיכְלָא דְּמִלְכָּא, עָלֵיהּ כְּתִיב, (תהלים קמה) קָרוֹב יִי לְכָל קוּרְאִין לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמֶּת. מְאִי בְּאַמֶּת. כְּמָה דְּאוּקִימְנָא, (מיכה ז) תַּתַּן אֲמַת לְיַעֲקֹב,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דִּידַע לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא בְּצִלּוֹתֶיהָ (נ"א בעלמא) כְּדָקָא יְאוּת. וְדָא פּוֹלְחָנָא דְמַלְכָּא
(נ"א דשמא) קַדִּישָׁא.

וּמָאן דִּידַע לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, אֻקִּים אֻמָּא יַחֲדָא בְּעִלְמָא,
דְּכְתִיב, (שמואל ב ז) וּמִי כְעַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. וְעַל דָּא אֻקִּימָנָא, כָּל כְּהֵן
דְּלֹא יָדַע לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, לָאוּ פּוֹלְחָנִיה פּוֹלְחָנָא. דְּהָא כְּלָא בִּיה
תְּלִיא, פּוֹלְחָנָא עֲלָאָה, וּפּוֹלְחָנָא תַתָּאָה. וּבְעֵי לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא, בְּגִין דִּיתְבַּרְכוּן
עֲלָי וְתַתָּאי.

כְּתִיב (ישעיה א) כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת פָּנַי. כָּל בַּר נֶשׁ דְּאֲתֵי לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְלֹא
אֲתַפּוּן בִּיה בְּלִבָּא וְרַעוּתָא וְדַחִילוּ, בְּגִין דִּיתְבַּרְכוּן בִּיה עֲלָי וְתַתָּאי, רְמָאן לִיה
צִלּוֹתֶיהָ לְבַר, וְכְלָא מְכַרְזֵי עֲלֵיהָ לְבִישׁ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִי עֲלֵיהָ כִּי תִבְאוּ
לִרְאוֹת פָּנַי.

כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת מְבַעֵי לִיה, מֵאֵי לִרְאוֹת פָּנַי. אֲלֹא כָּל אֵינּוֹן אֲנַפִּין דְּמַלְכָּא,
טְמִירִין בְּעַמְקָא (נ"א באתר) לְבַתֵּר חֲשׂוּכָא (ס"א ישת חשך סתרו וכל וכו') וְכָל אֵינּוֹן
דִּידַעִין לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא כְּדָקָא יְאוּת מִתְבַּקְעִין כָּל אֵינּוֹן כּוֹתְלֵי חֲשׂוּכָא, וְאֲנַפִּין
דְּמַלְכָּא אֲתַחְזִיין, וְנַהֲרִין לְכָלָּא. וְכַד אֵינּוֹן אֲתַחְזִיין וְנַהֲרִין, מִתְבַּרְכִּין כְּלָא עֲלָאִין
וְתַתָּאִין. כְּדִין בְּרַפְאֵן אֲשַׁתְּכַחוּ בְּכִלְהוּ עֲלֵמִין, וְכַדִּין כְּתִיב לִרְאוֹת פָּנַי.

מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיְדַכֶּם, מֵאֵי קָא מִיִּירֵי. אֲלֹא מָאן דְּאֲתֵי לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא
עֲלָאָה, בְּעֵי לְיַחְדָּא מִסְטְרָא דְזֹאת. כְּמָה דְכְתִיב, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל
הַקֹּדֶשׁ. בְּגִין דִּיזְדוּגָן כְּחָדָא, אֵינּוֹן תְּרִין: צְדִיק וְצַדִּיק, בְּזוּגָא חָדָא. בְּגִין דִּיתְבַּרְכוּן
כְּלָא מְנִייהו וְאֲלִין אַקְרוּן חֲצַרְךָ, כְּמָה דְכְתִיב, (תהלים סה) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן
חֲצַרְךָ.

וְאֵי אִיהוּ אֲתֵי לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְלֹא יִתְפּוּן בִּיה בְּרַעוּתָא דְלִבָּא, בְּדַחִילוּ
וְרַחֲמִימוּ. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיְדַכֶּם רְמוּס חֲצַרִי. זֹאת וְדָא, דְּהָא
לֹא אֲשַׁתְּכַח בְּהוּ בְּרַפְאֵן. וְלֹא דֵי דְלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּהוּ בְּרַפְאֵן, אֲלֹא דִשְׁרִיא בְּהוּ דִינָא
וְאֲשַׁתְּכַח דִינָא בְּכָלָּא.

תָּא חֲזִי, יְמִינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְנִיָּה מִתְעַרִּין כָּל נְהִירוּ, כָּל בְּרַפְאֵן, וְכָל
חָדוּ. בִּיה כְּלִיל שְׁמָאֲלָא כְּמָה דְאִית בְּבַר נֶשׁ יְמִינָא וּשְׁמָאֲלָא, וּשְׁמָאֲלָא אֲתַכְּלִיל
בִּימִינָא, וְיְמִינָא הוּא כְּלִיל כְּלָא. וְכַד אֲתַעַר יְמִינָא שְׁמָאֲלָא אֲתַעַר עֲמִיה, דְּהָא בִּיה
אֲחִיד וְאֲתַכְּלִיל.

וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְאָרִים בַּר נֶשׁ יָדִיה בְּצִלּוֹתָא, מְכוּוֹן בְּאַצְבָּעֵן דִּילִיהָ לְעֵילָא.
כְּמָה דְכְתִיב, (שמות יז) וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל. דְּהָא (פ"ז ע"א)

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בימינא תליא פלא. וכתוב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידו, וכתוב חסר. וכדין אתכוון לברכה לעילא.

וקודשא בריך הוא לאו הכי, בשעתא דארים ימינא לעילא, ווי להו לתתאי, דהא כל סייעתא וכל ברפאן אסתליקו מנייהו. מנלן. דכתיב נטית ימינך תבלעמו ארץ. מאי נטית ימינך. פתרגומו, ארימת ימינך. מיד תבלעמו ארץ. וכד ימינא אשתכח, שמאלא אשתכח עמיה, וכדין לא שלטין דינין בעלמא, מאי טעמא, בגין דימינא אשתכח עמיה. ואי ימינא אסתלקת, הא שמאלא אודמנת, כדין דינין מתערין בעלמא, ודינא שריא בכלא.

רבי שמעון פד הוה מטי להאי קרא, הוה בכי, דכתיב, (איכה ב) השיב אהרן ימינו. וכי אפשר דהשיב אהרן ימינו. אלא בגין דאקדים שמאלא לנחתא בעלמא, וימינא אשתארת באתר אחרא.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ז ע"ב]

אמר רבי שמעון, כתיב (ישעיה נז) הצדיק אבד. והא אוקימנא מלי, הצדיק נאבד לא (דף נ"ז ע"ב) כתיב, אלא הצדיק אבד. מפל אינון אנפי מלכא, לא אשתכח דאבד, אלא צדיק. אבד בתרי סטרי: חד, דלא שראן ביה ברפאן, פד בקדמיתא. וחד, דאתרחיקת מניה בת זוגיה דהיא פנסת ישראל. אשתכח, דצדיק אבד יתיר מפלא. ולזמנא דאתי כתיב, (זכריה ט) גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא. צדיק ומושיע לא כתיב, אלא צדיק ונושע הוא. הוא נושע ודאי. והא אתמר. (שמות טו) ימינך יי נאדרי בכח. מאי נאדרי, נאדר מבעי ליה. אלא, בשעתא דשמאלא אתיא לאודווגא בימינא, כדין כתיב נאדרי (ס"א בכח, תרי, ולעולם וכו') תרעץ, ולעולם הכי הוא בגין דשמאלא אשתכח בימינא, ואתפליל ביה.

אמר רבי שמעון, כמה דאוקימנא הכי הוא, דבר נש אשתכח דאתפלג. מאי טעמא. בגין לקבלא עמיה בת זוגיה, דיתעבידו חד גופא ממש. פד ימינך, אשתכח דאתפלג. מאי טעמא. בגין לקבלא עמיה שמאלא. והכי הוא פלא, חד בחד. ועל דא, בחד מחי ומסי, הדא הוא דכתיב ימינך יי תרעץ אויב.

תא חזי, שירתא דא אתמר, על ההוא זמנא, ועל זמנא דאתי, ביומי דיתער מלכא משיחא, דכתיב, ימינך יי תרעץ אויב, רעצת לא כתיב, אלא תרעץ. מה כתיב בקדמיתא, (איכה א) השיב אהרן ימינו מפני אויב, בההוא זמנא, היא תרעץ אויב לזמנא דאתי. וכלא הכי הוא, תהרוס קמיה, הרסת לא כתיב, אלא תהרוס. תשלח חרונך יאכלמו פקש, פלא לזמנא דאתי. ימינך יי נאדרי בכח, בזמנא דא, בעלמא דין. ימינך יי תרעץ אויב, בזמנא דמלכא משיחא. וברוב גאונך תהרוס

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קמיה, לביאת גוג ומגוג. תשלח חרונך יאכלמו פקש, לתחיית המתים. דכתיב, (דניאל יב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם.

בההוא זמנא, אמר רבי שמעון, זכאין אינון דישתארוני בעלמא, ומאן אינון. תא חזי, לא ישתאר מבני עלמא, בר אינון גזירין, דקבילו את קיימא קדישא, ועאלו בקיימא קדישא, באינון תרין חולקין, כמה דאוקימנא. והוא נטיר ליה לההוא קיים, ולא עייליה באתר דלא אצטריך, אלין אינון דישתארוני, ויכתבו לחיי עלמא.

מנלן. דכתיב, (ישעיה ד) והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם. משמע הנשאר בציון והנוותר בירושלם, דכל מאן דאתגזר, באלין תרין דרגין עאל. ואי נטיר לההוא קיים פדקא חזי, ויזדהר ביה, עליה כתיב הנשאר בציון והנוותר בירושלם. אלין ישתארוני בההוא זמנא, ובהו זמין קודשא בריה הוא לחדתא עלמא, ולמחדי בהו. על ההוא זמנא כתיב, (תהלים קד) יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו.

ר' חייא הוה אויל לגבי רבי אלעזר, אשכחיה, דהוה יתיב לגביה דרבי יוסי ברבי שמעון בן לקונייא חמוי. עד דזקיף רישיה, חמא ליה לרבי חייא, אמר, (ישעיה יט) ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ אשר ברכו יי צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל, וכי אשור ומצרים קריבין אינון לקודשא בריה הוא.

אלא, על גלותא דיסקון ממצרים ומאשור אתמר, ואי אתמר על מצרים ועל אשור, על אינון חסידין דלהון, דאהדרו בתיובתא, ואשתארוני למפלה לישראל ולמלכא משיחא, דכתיב, (תהלים עב) וישתחוו לו כל מלכים. וכתיב, (ישעיה מט) והיו מלכים אומניך וגו'.

אמר ליה, מאי דכתיב, (משלי ג) דרכיה דרכי נעם אמר ליה כמה טפשין כו' בני עלמא, דלא ידעין ולא משגיחין במלוי דאורייתא, דהא מלין דאורייתא (נ"א כמה רזין עלאין אית בהו) אינון ארחא למזפי בההוא נעם יי דכתיב דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. דרכי נעם ודאי. מאי נעם. כמה דכתיב, (תהלים כז) לחזות בנעם יי, והא אוקמוה, בגין (נ"א כך) דאורייתא, וארחוי, מההוא נעם אתיין, ואינון ארחין פרישן ביה, ועל דא דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ח ע"א]

אמר רבי חייא, תנינן, בשעתא דקודשא בריה הוא יתב אורייתא לישראל, נפק נהורא מההוא נעם, ואתעטר ביה קודשא בריה הוא, ומההוא נעם אבהיקו זיוון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּכַלְהוּ עֲלֵמִין (דף נ"ח ע"א) דְּכַלְהוּ רְקִיעִין, דְּכַלְהוּ כְּתָרִין. עַל הָהִיא שְׁעָתָא כְּתִיב,
(שיר השירים ג) צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְךְךָ שְׁלֹמֹה וְגו'.

וְהָהִיא שְׁעָתָא דְּאַתְבְּנִי מְקַדְּשָׁא, אַתְעֵטֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָהוּא עֵטְרָה, וְיִתִּיב
בְּכַרְסֵיָא דִּילֵיהּ, וְאַתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי. וּמַהֲהוּא זְמַנָּא דְּאַתְחַרְבֵּי בֵּי מְקַדְּשָׁא, לָא אַתְעֵטֵר
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵטְרוֹי, וְהָהוּא נַעַם אַתְטַמֵּר וְאַתְגְּנִיז.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּשַׁעְתָּא דְּעָאֵל מִשָּׁה בְּגוּ עֲנָנָא, כְּמַה דְּכְתִיב, (שמות כד) וַיָּבֵא
מִשָּׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן, כְּבָר נִשְׁ דְּהוּה אֲזִיל בְּאַתֵּר דְּרוּחָא. אִיעֵרַע בֵּיהּ חַד (ויקרא ע"ח ע"ב)
מְלֹאכָא רַבְרָבָא, וְתַאנָּא, קְמוּא"ל שְׁמִיָּה. וְהוּא מְמַנָּא עַל תְּרִיסַר אֲלָפִין מְמַנָּן
שְׁלִיחָן. בְּעָא לְאַזְדוּגָא בֵּיהּ בְּמִשָּׁה, פִּתַּח מִשָּׁה פּוּמִיָּה, (בראשית ט"ז ע"א) בְּתִרְסַר
אַתּוּן גְּלִיפִן דְּשְׁמָא קְדִישָׁא דְּאוּלִּיף לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּסַנְהָ, וְאַתְרַחֵק מִנֵּיהּ
תְּרִיסַר אֲלָפִין פְּרַסִין, וְהוּה אֲזִיל מִשָּׁה בְּעֲנָנָא, וְעֵינוּי מְלַהֲטָן כְּגוּמְרִין דְּאַשָּׁא.

עַד דְּאִיעֵרַע בֵּיהּ חַד מְלֹאכָא, רַבְרָבָא וַיִּקְרָא מִן קְדָמָאָה, וְתַאנָּא הִדְרַנִּיא"ל
שְׁמִיָּה, וְהוּא עֲלָאָה עַל שְׂאֵר מְלֹאכִין, אֲלָף וּשְׁתַּיִן רַבּוּא פְּרַסִין, וְקִלְיָה אֲזִיל בְּמַאֲתָן
אֲלָף רְקִיעִין, דְּמַסְתַּחְרָאן בְּאַשָּׁא חִיוּרָא. פִּיּוֹן דְּחַמָּא לִיהּ מִשָּׁה, לָא יְכִיל לְמַלְלָא.
בְּעָא לְמַשְׁדֵּי גְרַמִּיָּה מְגוּ עֲנָנָא.

אָמַר לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִשָּׁה, וְכִי אַנְתָּ הוּא דְּאַסְגִּית מְלִין עַמִּי בְּסַנְהָ,
דְּבַעִית לְמַנְדַּע רְזָא דְּשְׁמָא קְדִישָׁא, וְלֹא דְּחַלְתָּ. וְהַשְׁתָּא אַתְּ דְּחִיל מַחַד מִשְׁמַשִּׁי. פִּיּוֹן
דְּשְׁמַע מִשָּׁה קִלְיָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַתְתַּקַּף. פִּתַּח פּוּמִיָּה, בְּע"ב אַתּוּן דְּשְׁמָא
עֲלָאָה, פִּיּוֹן דְּשְׁמַע הִדְרַנִּיא"ל אַתּוּן דְּשְׁמָא קְדִישָׁא, מִפּוּמִיָּה דְּמִשָּׁה, אֲזַדְעוּע. קְרִיב
לְגַבִּיָּה, אָמַר לִיהּ, זַכָּאָה חוּלְקַךְ מִשָּׁה, דְּאַתְגְּלִי לָךְ, מַה דְּלֹא אַתְגְּלִי לְמַלְאכֵי עֲלָאֵי.

וְהוּה אֲזִיל עַמִּיָּה, עַד דְּמָטוּ לְאַשָּׁא תְּקִיפָא, דְּחַד מְלֹאכָא דֵּי שְׁמִיָּה סַנְדְּלָפוֹן.
וְתַאנָּא, סַנְדְּלָפוֹן עֲלָאָה הוּא עַל שְׂאֵר חַבְרוּי, חֲמִשׁ מֵאָה שְׁנִין. וְהוּא קָאִים בְּתַר
פְּרַגּוּדָא דְּמַאֲרִיָּה, וְקִשְׁר לִיהּ כְּתָרִין, מִבְּעוּתִיָּהוֹן (בראשית קס"ז ע"ב) דְּצִלוּתָא
דִּישְׂרָאֵל. וּבְשַׁעְתָּא דְּמָטִי הָאִי כְּתַר לְרִישִׁיָּה דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, הוּא מְקַבֵּל צִלוּתֵהוֹן
דִּישְׂרָאֵל. וְכַלְהוּ חִיָּלִין וְאַכְלוּסִין מְזַדְעוּעִין, וְנַהֲמִין וְאַמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דֵּיִי מַאֲתַר
בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ.

אָמַר לִיהּ הִדְרַנִּיאֵל לְמִשָּׁה, מִשָּׁה, לִית אַנָּא יְכִיל לְמַהֲךְ עַמְךָ, דְּלֹא יוֹקִיד לִי
אַשָּׁא תְּקִיפָא דְּסַנְדְּלָפוֹן. בֵּיהּ שְׁעָתָא אֲזַדְעוּע מִשָּׁה, עַד דְּאַתְקִיף בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּמִשָּׁה, וְאוּתְבִיָּה קְמִיָּה, וְאוּלִּיף לִיהּ אוּרִיָּתָא. וְחַפָּא לִיהּ לְמִשָּׁה, בְּהָהוּא נְהוּרָא
וְזִיּוּא דְּהָהוּא נַעַם, וְהוּו אַנְפוּי דְּמִשָּׁה נְהִירִין בְּכָל אֵינּוֹן רְקִיעִין. וְכָל חִילָא דְּשְׁמִיָּא
הוּו מְזַדְעוּעִין קְמִיָּה, בְּשַׁעְתָּא דְּהוּה נְחִית בְּאוּרִיָּתָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כיון דחבו ישראל לתתא, נטל קודשא בריך הוא (נ"א משה) אל"ף חולקין מההוא זיוא. ביה שעתיא, בעו מלאכין עלאין, וכל אינון אכלוסין, לאוקדא למשה, בשעתיא דאמר ליה קודשא בריך הוא (שמות לב) לך רד פי שחת עמה. אנדעזעזע משה, ולא יכיל למלא, עד דאסגי בצלותין ובעותין קמי קודשא בריך הוא.

אמר ליה קודשא בריך הוא, משה, אתקיף בכורסייא דיילי, עד דגער קודשא בריך הוא בכל אינון אכלוסין, בכל אינון חיילין, ואתקיף משה בתרין לוחין דאבנין, ואחית לון לתתא. ודא הוא דכתיב, (משלי כא) עיר גבורים עלה חכם ויורד עז מבטחה. ומההוא זיוא דאשתאר ביה, הוּו מבחיקין אנפוי דמשה. ומה בהאי דאשתאר ביה לא הוי יכלין לאסתכלא באנפוי, בההוא דאסתלק מיניה על אחת פמה וכמה.

ר' חייא אמר, ימינך יי נאדרי פכה, דא אורייתא. ועל דא, ימינך יי תרעין אויב. דלית מלה בעלמא דיתבר חיליהון דעמין עובדי כוכבים ומזלות, בר בשעתיא דישראל מתעסקין באורייתא. דכל זמן דישראל מתעסקין באורייתא, ימינא אתתקף, ואתבר חילא ותוקפא דעובדי עבודת כוכבים ומזלות. ובגיני פך אורייתא אקרית עז, פמה דאת אמר (תהלים כט) יי עז לעמו יתן.

ובשעתיא דישראל לא מתעסקין באורייתא שמאלא אתתקף, ואתתקף חיליהון דעובדי עבודת כוכבים ומזלות, ושלטין עלייהו, וגזרין עלייהו גזרין, דלא יכלין למיקם בהו. ועל דא אתגליאו בני ישראל, ואתבדרו ביני עממיא.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ח ע"ב]

דהא הוא דכתיב (דף נ"ח ע"ב) (ירמיה ט) על מה אבדה הארץ וגו', ויאמר יי על עזבם את תורת. דהא כל זמנא דישראל ישתדלון באורייתא, אתבר חילא ותוקפא דכל עובדי עבודה זרה, הדא הוא דכתיב ימינך יי תרעין אויב. אמר רבי אלעזר, ודאי הכי הוא, דכל זמנא דקליהון דישראל, אשתמע בבתי פנסיות ובבתי מדרשות וכו', פמה דתנינא (בראשית כז) הקול קול יעקב, ואי לאו הידים ידי עשו, והא אוקימנא. (שמות טו) וברב גאונך תהרום קמיה. ר' חזקיה פתח ואמר, (תהלים י) למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה, בשעתיא דחובי עלמא גרמו, קודשא בריך הוא סליק לעילא לעילא, ובני נשא צווחין ונחתין דמעין, ולית מאן דישיגח עלייהו. מאי טעמא. בגין דאיהו סליק לעילא לעילא, ותשובה אתמנע מנייהו, כדין כתיב, וברב גאונך תהרום קמיה.

ר' יצחק אמר, האי קרא, בשעתיא דאתלבש קודשא בריך הוא גאותא, על עממיא דיתפנשון עליה, פמה דכתיב, (תהלים ב) ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו. ותאנא זמינן אינון שבעין קסטורין מכל עיבר, (נ"א עמין) לאתפנשא בההוא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זמנא באוכלוסין דכל עלמא, ולמעבד קרבא על ירושלם קרתא קדישא, ולאחדא עיטין עליה דקודשא בריה הוא. ומאי אמרי, נוקים על פטרונא בקדמיתא, ולבתר על עמיה, ועל היכליה.

כדין זמין קודשא בריה הוא לחייבא עלייהו. דכתיב, (תהלים ב) יושב בשמים ישחק יי' ילעג למו. בההוא זמנא ילבש קודשא בריה הוא גאוותא עלייהו, וישיצין מן עלמא, כמה דכתיב, (זכריה יד) וזאת תהיה המגפה אשר יגף יי' את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עומד על רגליו.

רבי אבא אמר משמיה דרב ייסא סבא, והכי אמר רבי שמעון, זמין קודשא בריה הוא לאחייא לכל אינון מלכין, דעקו לישראל ולירושלם, לאנדריאנוס, לנופינוס, ונבוכדנצר, ולסנחריב, ולכל שאר מלכי עמין, דחריבו ביתיה, ולשלטאה לון בקדמיתא, ויתפנשו עמהון שאר עמין, וזמין קודשא בריה הוא לאתפרעא מנייהו באתגלייא, סחרני ירושלם. הדיא הוא דכתיב, וזאת תהיה המגפה אשר יגף יי' את כל העמים אשר צבאו על ירושלם. אשר יצבאו לא כתיב, אלא אשר צבאו. כדין כתיב, וברב גאונה תהרוס קמיה, ודיא לזמנא דאתא משיחא, כתיב, ושירתא דא שירתא דעלמין היא. (שמות טו) וברוח אפיך נערמו מים, בההוא זמנא. ובגין כף אית בההוא זמנא, ולזמנא דמלכא משיחא, ולזמנא דגוג ומגוג. נצבו כמו גד, לזמנא דעלמא דאתי, דאיהו חדוותא דכל עלמין. (שמות טו) אמר אויב ארדוף אשיג אחקל שלל. אמר אויב, דא ההוא ממנא רברבא על מצראי, בשעתא דאתיהיב ליה שלטנותא על ישראל, חשיב דישיצין תחות שלטניה. אלא דדכר קודשא בריה הוא טורי עלמא, דהו מגיני עלייהו. ולא תימא דא בלחודוי, אלא כל אינון רברבין דממנן על כל עובדי עבודת פוכבים ומזלות, וכד אתיהיב להו רשותא ושלטנותא על ישראל, פלהו בעאן דישיצין ישראל תחותיהו.

ועל דא, אינון עמין דתחות שולטניהון דאינון ממנן, פלהו גזירין גזירין לשיצאה לון, אלא דקודשא בריה הוא דכר טורי עלמא, ואגין עלייהו. וכד חמא משה דא, שרא לשבחה לקודשא בריה הוא, ואמר מי כמוכה באלים יי'.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ט ע"א]

אמר רבי שמעון, אילנא חד רברבא עלאה, תקיפא, ביה אתנוו עלאין ותתאין. והוא אתחם בתריסר תחומין, אתתקה בארבע סטרי עלמא, דאסתחראן (נ"א דאתחברון) בדוכתייהו. שבעין ענפין סלקין בגויה, ואתנוו מניה, בעקר שרשוי ינקין אינון סחרניה, ואינון ענפין דמשתכחין באילנא.

כד מטי עדן שלטניה דכל ענפא וענפא, פלהו בעאן לשיצאה כלא גופא דאילנא, דאיהו עקרא דכלהו ענפין, ההוא דשליט עלייהו, וישראל אחידן ביה. כד

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מִטָּא עֲלֵיהוּ שְׁלֹטְנוּתָא דְהָהוּא (דף נ”ט ע”א) גּוֹפָא דְאֵילָנָא, חוֹלְקָא דְיִשְׂרָאֵל. בְּעֵי לְנִטְרָא לֹון, וְלְמִיָּהֵב שְׁלָמָא בְּכֻלְהוּ. וְעַל דָּא שְׁבַעִים פְּרִי הַחֶג, לְמִיָּהֵב שְׁלָמָא לְשִׁבְעִין עֲנַפִּין דְּבָגוּ אֵילָנָא.

וְעַל דָּא מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים יי'. (מאי באלים. אילנא. כמה דאת אמרו, (ישעיה א) כי יבושו מאילים אשר חמדתם. דהוא אילנא, דהוּו פלחין לחד דפוסא, דמחקקין בגויה. ואקרי אלים אילנא) מִי כְמוֹכָה דִּיעְבִּיד כְּעוֹבְדֵי וִירְחָם עַל כְּלָא. מִי כְמוֹכָה בְּכֻלְהוּ הָהוּא סַחְרָנִיָּה דְאֵילָנָא דָּאָף עַל גַּב דְּאִיהוּ שְׁלֹטָא, נְטִיר לְכָלָא, נְטִיר לְכָל שָׂאָר, וְלֹא בְּעֵיָא לְמַעְבַּד עֲמַהוֹן גְּמִירָא. מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ, בְּהָהוּא חֵילָא עֲלָאָה דְאֶקְרִי קִדְשׁ. נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ מְמִשׁ, וְאֶקְרִי כַּח יי' נְעַם יי', וְהָא אוֹקִימָנָא מִיָּלִי. (שמות טו) מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים יי'. ר' יוֹסִי פִתַּח (קהלת א) רְאִיתִי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ. שְׁלֹמֹה מְלָכָא, דְאֶסְתַּלַּק בְּחַכְמָתָא יִתְרָא עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, הִיךְ אָמַר דְּכָל עוֹבְדֵינַן הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ. יְכוּל אָף מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה, וְהָא כְּתִיב (ישעיה לב) וְהִיָּה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם. אֶלָּא הָא אוֹקִימוּהָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם כְּתִיב. שְׂאֲנִי מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה, דְּאִיהוּ לְעִילָא מִן שְׁמַשָּׁא.

וְהִנֵּה הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, מֵאִי קָא מִיָּרִי. אִי תִימָא הַכֹּל הֵבֵל כְּמָה דְאוֹקִימָנָא, דְּאִיהוּ בְּרוּזָא דְחַכְמָתָא, כְּמָה דְאֶתְ אָמַר הֵבֵל הַבְּלִים אָמַר קִהְלַת, וְאִינוּן הַבְּלִים קִיּוּמָא דְעֲלָמָא דְלְעִילָא וְתַתָּא. מֵאִי תִימָא בְּהָאִי, דְכְּתִיב הֵכָא, הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ. (והא מלתא דא תחת השמש כתיב)

אֶלָּא הֵכִי אוֹקִימוּהָ, וְהֵכִי הוּא. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְעוֹבְדֵינַן מִתְפַּשְׁרֵן לְתַתָּא, וְבַר נִשׁ אֲשַׁתְּדַל בְּפוֹלְחָנָא דְמְלָכָא קִדְיָשָׁא, הָהוּא מְלָה דְעַבִּיד, הֵבֵל אֲתַעְבִּיד מִיָּנִיָּה לְעִילָא. וְלִית לָךְ הֵבֵל, דְלִית לִיָּה קָלָא, דְסֻלִּיק וְאֲתַעֲטֵר לְעִילָא, וְאֲתַעְבִּיד סְנִיגוּרָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְכֹל אִינוּן עוֹבְדֵינַן דְאֲשַׁתְּדַל בְּהוּ בַר נִשׁ, דְלָאוּ אִינוּן פּוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָהוּא מְלָה דְעַבִּיד, הֵבֵל יִתְעַבִּיד מִיָּנִיָּה, וְאֲזֵלָא וְשֹׁאֲטַת בְּעֲלָמָא. וְכַד נִפְקַת נִשְׁמַתִּיָּה דְבַר נִשׁ, הָהוּא הֵבֵל מְגַלְגָּלָא לִיָּה בְּעֲלָמָא, כְּאֲבָנָא בְּקוּסְפִיתָא, כְּמָה דְכְּתִיב, (שמואל א כה) וְאֵת נַפְשׁ אוֹיְבֵיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלַע.

מֵאִי יִקְלַעְנָה. הָהוּא הֵבֵל דְמְגַלְגָּל לִיָּה סַחְרָנִיָּה בְּעֲלָמָא, כְּדִין כָּל מְלִין דְמַתְעַבְדִּין (ואינון דתחת שמשא) דְלָאוּ אִינוּן פּוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵבֵל יִתְעַבִּיד מִיָּנִיָּהוּ, אִיְהוּ תְבִירָא דְרוּחָא, דְמַתְבַּר לְרוּחָא דְסֻלִּיק וְנַחֲתִית וּמַתְגַּלְגַּל בְּעֲלָמָא, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ. אֲבָל הֵהִיא מְלָה דְאִיְהִי פּוֹלְחָנָא דְמָרִיָּה דָּא סֻלִּיק (אקרי) לְעִילָא מִן שְׁמַשָּׁא, וְאֲתַעְבִּיד מִיָּנִיָּה הֵבֵל קִדְיָשָׁא, וְדָא הוּא זִרְעָא דְזִרְעַת בְּרַע נִשׁ בְּהָהוּא עֲלָמָא, וּמָה שְׁמִיָּה. צְדָקָה. דְכְּתִיב, (הושע י) זִרְעוּ לָכֶם לְצְדָקָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

האי מדבר ליה לבר נש, כד תיפוק נשמתייה מיניה, וסלקא לה באתרא דכבוד דלעילא אשתכח לאתצורא בצרורא דחיי, הדא הוא דכתיב, (ישעיה כח) והלך לפניך צדקה בגין לדברא לך, לסלקא לך, (מן אתר) לאתר דאקרי כבוד יי. דכתיב, (ישעיה כח) כבוד יי יאספה.

כל אינון נשמתיין, דההוא הבל קדישא מדבר להו, ההוא דאקרי כבוד יי, כניש לון בגויה, ואתצורין ביה. (הדא הוא דכתיב כבוד ה' יאספך) ודא אקרי נייחא דרוחא. אבל אחרא ורעות רוח אקרי. זכאין אינון צדיקיא, דכל עובדיהון לעילא מן שמשא וזרעין זרעא דצדקה, למזכי לון לעלמא דאתי, ועל דא פתיב (מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה.

[זוהר חלק ב' - דף נ"ט ע"ב]

אמר רבי שמעון, תא חזי, בקדמייתא כד אתבני בי מקדשא לתתא, לא אתבני אלא בדינא ורוגזא, כמה דכתיב, (ירמיה לב) פי על אפי ועל חמתי וגו' בגין דבאתר דדינא שריא. לזמנא דאתי, זמין קודשא בריך הוא למבני ליה, ולא תקנא ליה בדרגא אחרא עלאה דאקרי צדקה, דכתיב, (ישעיה נד) בצדקה תכונני. בגין כף אתקיים, (ביה) ושמיה (דף נ"ט ע"ב) ממש צדק יתקרי. מנלן. דכתיב, (ירמיה כג) וזה שמו אשר יקראו יי צדקנו. (שמות טו) נטית ימינה תבלעמו ארץ. הא אתמר, ארימת ימינה. אמר רבי יצחק, הא אתערו ביה חבריא, דכד אפיק קודשא בריך הוא למצראי מתין מתחות מיא, אמר לארעא, כניש לון בגויה, ולא בעאת, עד דאושית קודשא בריך הוא ימינא לקבלה, ואומי לה, כדין בלעתינון ארעא, הדא הוא דכתיב תבלעמו ארץ. אמר ר' אלעזר, נטית ימינה: לאפרשא לה משמאלא וכדין אתעביד בהו דינא. (שמות טו) נחית בחסדך עם זו גאלת, כמה דכתיב, (תהלים מה) פי ימינה וזרועך ואור פניה פי רציתם. פי ימינה: דא גדולה. נחלת בענה, דא דכתיב וזרועך, דא גבורה. אל גוה קדישא, דא דכתיב, ואור פניה פי רציתם, דא צדיק. וכלהו משתכחי בקרא. (שמות טו) תפול עליהם אימתה ופחד. אימתה, אימה מבעי ליה, מאי אימתה. דהא לית לך את או מלה חדא באורייתא, דלא אית בה ריזין עלאין. מאי אימתה. אמר רבי שמעון, כלומר דחילו דשכינתא.

כהאי גוונא, (שמות טו) תבאמו ותטעמו בהר נחלתך וגו', תבאמו ותטעמו, תבאם ותטעם מבעי ליה, מאי תבאמו. אלא רוחא דקודשא אמר, על אינון דרא בתראה, דגור יהושע, ואתגליא בהו גלויא דרשימא קדישא דשמיה דקודשא בריך הוא, דאלין אחידן ביה בוי, ואלין אתחזיאו למירת ארעא. כמה דכתיב, (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. דכל מאן דאתגזר, ואתגליא ביה רשימא קדישא, ונטיר ליה, אקרי צדיק, בגין, כף, לעולם יירשו ארץ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל דא תבאמו, ו' יתירה, תביאמו לאינון דאחידן בו'. ותטעמו כמה דאת אמר נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. לאינון דאחידן בו', ולאינון בתראי, אתער מלה. ולית לך מלה באורייתא, או את זעירא באורייתא, דלית בה רזין עלאין, וטעמין קדישין, זכאה חולקיהון דידעין בהו'.

רעיא מהימנא פקודא למבני מקדשא לתתא, פגוונא דבי מקדשא דלעילא, כמה דאת אמר, מכון לשבתך פעלת יי'. דאצטריך למבני בי מקדשא לתתא, ולצלחה בגויה צלותא בכל יומא, למפלה ליה לקודשא בריך הוא, דהא צלותא אקרי עבודה.

סדר הלימוד ליום ו טבת [יום 95 בשנה]

וההוא בי פנשתא, אצטריך למבני ליה בשפירו סגיא, ולא תקנא ליה בכל תקונין, דהא בי פנשתא דלתתא, קיימא לקבל בי פנשתא דלעילא.

בית המקדש לתתא, איהו קאים פגוונא דבית המקדש דלעילא, דקאים דא לקבל דא. וההוא בי מקדשא, כל תקוני, וכל פולחוני, וכל אינון מאנין, ושמשין, פלהו אינון פגוונא דלעילא. משכנא דקא עבד משה במדברא, פלא הוה פגוונא דלעילא.

בי מקדשא דבנא שלמה מלכא, הוא בי נייחא פגוונא עלאה, בכל אינון תקונין, למהוי בתקונא דלעילא, בי נייחא ואחסנתא. הכי בי פנשתא, אצטריך בכל תקוני שפירו, למהוי פגוונא עלאה, למהוי בית צלותא, לאתקנא תקונין בצלותא, כמה דאוקמוה.

וההוא בי מקדשא דליהוי ביה (רנ"א ע"א) חלונות, דכתיב, (דניאלו) וכון פתיחן. פגוונא דלעילא, ועל דא (שיר השירים ב) משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים. ואי תימא אפילו בחקלא, בגין דרוחא להוי סליק. לאו הכי, דהא אנן צריכין בית וליכא. לאשתכחא בית לתתא, פגוונא דבית עלאה, לנחתא דירא עלאה לדיורא תתאה.

[וזהר חלק ב' - דף ס' ע"א]

ותו דההוא צלותא, וההוא רוחא, אצטריך לסלקא, ולנפקא מגו עאקו, בארץ מישר, לקבל ירושלם. (דף ס' ע"א) ועל דא כתיב, (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה, דאצטריך אתר דחיק בעאקו, לשדרא בגויה ההוא רוחא, דלא יסטי לימינא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולשמאלא. ובחקלא לא יכיל קלא לשדרא ליה הכי, דהא פגוונא דא קלא דשופר, אתדחיא לבר בארע מישר, מגו אתר דחיק, ואזיל ובקע רקיעין, וסליק בסליקו, לאתערא רוחא לעילא.

ואי תימא, הא פתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשוח בשדה. שאני יצחק, דמלה אחרא הוה ביה, מה דלא הוה בכל עלמא. ותו דהאי קרא לאו להכי אתא, דודאי בשדה אחר לא הוה מצלי והא אוקימנא. (ע"כ רעיא מהימנא).

תניא אמר רבי אבא, זכאה חולקיהון, דאינון דזכאן למימר שירתא דא בהאי עלמא, דזכאן למימר לה בעלמא דאתי. ושירתא דא, אתבני בעשרין ותרין אתוון קדישן גליפן, ובעשר אמירן, וכלא אתרשים בשמא קדישא, וכלא שלימותא דשמא קדישא, והא אתערנא מלי.

אמר רבי שמעון, בההיא שעתא דהו קיימין ישראל על ימא, והו אמרי שירתא, אתגלי קודשא בריך הוא עלייהו, וכל רתיכוי וחילוי, בגין דינדעון למלפיהון, דעבד לון כל אינון נסין וגבוראן, וכל חד וחד ידע ואסתפל, מה דלא ידעו ואסתפלו שאר נביאי עלמא.

דאי תימא דלא ידעין ולא אדבקו חכמתא עלאה, מן שירתא דא תחמי, דכלהו בחכמתא אסתפלו, וידעו מלין ואמרו. דאי לאו הכי, איך אמרו פלהו מלין אחדין, דלא סטו אלין מאלין, ומה דאמר דא, אמר דא, ולא אקדים מלה דא, למלה דא, אלא פלהו בשקולא חדא, ורוחא דקודשא בפומא דכל חד וחד, ומלין אתמרו פלהו כאלו נפקין מפומא חד. אלא ודאי כולהו בחכמתא עלאה אסתפלו, וידעו מילין עלאין, ורוחא דקודשא בפום כל חד וחד.

ואפילו אינון דבמעזי אמהון, הו אמרי שירתא פלהו פחדא, והו חמאן פלהו, מה דלא חמא יחזקאל נביאה. ועל כן הו פלהו מסתפלי, כאלו חמאן עינא בעינא. וכד סיימו מלין, פלהו מתבסמאן בנפשיהו, ותאבון למחמי ולאסתפל, ולא הו בעאן לנטלא מתמן, מסגיאות תיאובתא.

בההיא שעתא, אמר משה לקודשא בריך הוא, בניך מסגיאות תיאובתא לאסתפל, לא בעאן לנטלא מן ימא. מה עבד קודשא בריך הוא, אסתים יקריה לבר למדברא, ותמן אתגלי ולא אתגלי. אמר לון משה לישראל, כמה (ס"א) זמנין לנטלא מתמן, ולא בעי' זמנין אמנינא לנטלא מתמן ולא בעיתון עד די אחזי לון זיוא יקרא דקודשא בריך הוא במדברא, ומיד הו תאבין, ולא נטלו, עד דאחיד בהו משה ואחמי לון זיוא יקרא דקודשא בריך הוא במדברא, כדין מסגיאות תיאובתא ורעותא לאסתפל, אנטיל לון משה, הדא הוא דכתיב ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור. מאי מדבר שור. מדברא, דהו בעאן

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְאִסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, וְיִוָּא יִקְרָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא אֶקְרִי מְדַבֵּר שׁוּר: אִסְתַּכְּלוּתָא שָׁם. (שמות טו) וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם. וְאִין מַיִם אֲלֵא תוֹרָה, שְׁנַאמַר (ישעיה נה) הוּי כָּל צָמָא לְכוּ לַמַּיִם. אָמַר רַבִּי יִיסָא, וְכִי מֵאֵן יִהֵב לְהוּ אֹרִייתָא הֲכָא, וְהָא עַד כְּעַן לָא אֲתִיְהִיבַת לֹון אֹרִייתָא.

אָמַר רַבִּי אֲלַעְזָר, אֵינֹון נִפְקוּ לְמִדְבָּרָא לְאִסְתַּכְּלָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטַל זִיּוּא יִקְרָא דִּילֵיהּ מִתְמָן, וְאֵינֹון אֲזִלוּ לְאִסְתַּכְּלָא (לקודשא בריך הוא) בֵּיהּ, וְלֹא אֲשַׁכְּחוּהוּ. וְאוּלִּיפְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תוֹרָה אֶקְרִי, וְאִין מַיִם אֲלֵא תוֹרָה, וְאִין תוֹרָה אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד דְּהוּוּ אֲזִילִי בְּמִדְבָּרָא, אֲתַגְּלִי עֲלֵיהּוּ רְשׁוּתָא אַחְרָא, דְּשָׂאָר עַמִּין, הֵהוּא דְשִׁלִּיט בְּמִדְבָּרָא, וְאֶעְרַעוּ בְּהוּ תְמָן. חֲמוּ יִשְׂרָאֵל, דְּלֹא הוּוּ הֵהוּא זִיּוּא יִקְרָא דְמַלְכֵיהוֹן, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיִּבְאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מַיִם מִמֶּרְהָ. מַאי טַעְמָא. כִּי מָרִים הֵם, לָא אֲתַבְּסֵם נִפְשֵׁיהוּ כְּקַדְמִיתָא. וְלֹא עוֹד אֲלֵא דָּאֲתִי לְקַטְרָגָא עֲלֵיהּוּ.

[זהר חלק ב' - דף ס' ע"ב]

מַה כְּתִיב, וַיִּצְעַק אֶל יְיָ וַיִּזְרְהוּ יְיָ עֵץ, (דף ס' ע"ב) וְאִין עֵץ אֲלֵא תוֹרָה, דְּכְּתִיב, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְאִין תוֹרָה, אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. רַבִּי אַבְּא אָמַר, אִין עֵץ אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכְּתִיב, (דברים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, עֵץ הַשָּׂדֶה וְדָא, דָּא עֵץ שָׂדֶה דְתַפּוּחִין קַדִּישִׁין. וְכַד אֲתַגְּלִי זִיּוּ יִקְרָא דְמַלְכֵהוֹן עֲלֵיהּוּ, כְּדִין וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם. מַאי וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם. דְּקַטְיִגוּרָא אֲתַעְבִּיד סַיִגוּרָא.

אָמַר רַבִּי אַבְּא, תָּא חֲזִי בְּקַדְמִיתָא כַּד עָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל בְּקִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא עָאֵלוּ כְּדָקָא יְאוּת. מַאי טַעְמָא. בְּגִין דְּאֲתַגְּזְרוּ וְלֹא אֲתַפְּרַעוּ, וְלֹא אֲתַגְּלִיִּיא רְשִׁימָא קַדִּישָׁא. כִּיּוֹן דְּמָטוּ הֲכָא, מַה כְּתִיב, שָׁם שָׁם לֹו חֵק וּמִשְׁפָּט. תְּמָן עָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל בְּתַרְיִן חוּלְקִין קַדִּישִׁין, בְּהֵהוּא גְלוּיָא דְאֲתַגְּלִיָּיא רְשִׁימָא דְלֵהוֹן, וְאֶקְרוּן חֵק וּמִשְׁפָּט. חֵק: כְּמָה דָּאֲתָא אָמַר (משלי כא) וַתֵּתֶן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. וּמִשְׁפָּט: כְּמָה דְאֲתַמַּר (תהלים פא) מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְשֵׁם נִסְהוּ, בְּהֵהוּא אֲתָ קַדִּישָׁא. כְּמָה דָּאֲתָא אָמַר, כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. בְּסַפְרָא דְרַב יִיבָא סְבָא, אָמַר מְלָה עַל הֵהוּא חוּטְרָא קַדִּישָׁא. (שמות טו) וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ. וַיֹּאמֶר, מַאי וַיֹּאמֶר. לָא כְּתִיב מֵאֵן קָאֲמַר דָּא. אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, שְׁמַעִינֵן (נ"א משמע) אֲמִירָה סְתָם, מְאִמִּירָה סְתָם. דְּכְּתִיב, (שמות כד) וְאֵל מִשָּׁה אָמַר עֲלֵה אֶל יְיָ. אָמַר, לָא כְּתִיב מֵאֵן קָאֲמַר. אוּף הֲכָא וַיֹּאמֶר סְתָם, וְלֹא כְּתִיב מֵאֵן קָאֲמַר.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי יוסי, משמע דכתיב, ויצעק אל יי' ויורהו יי' עין, מהכא משמע ויאמר, ומשמע מאן אמר מלה. לקול יי' אלהיה, לקולי מבעי ליה. אלא להווא קול דעאלו ביה.

אמר רבי אבא, בתר דאתגליא בהו רשימא קדישא, עאלו בתרין חולקין קדישין, כמה דאתמר, וכיון דעאלו באלין תרין, עאלו באלין תרין חולקין אחרנין, דכד יסתלקון באלין תרין אחרנין, יתחברון באלין, ולא ממנעי ברפאן, ובגין כך, באלין מטו ברפאן, (ובגיני כך באלין מטין) עד מלכא קדישא.

ומאתריה דקרא אשתמע מלה, דכתיב, ויאמר אם שמוע תשמע. ויאמר: דא מלכא קדישא. ומאי קאמר, אם שמוע תשמע לקול יי' אלהיה, כמה דאת אמר (דברים ד) כי יי' אלהיה אש אוכלה הוא, דא כנסת ישראל. והישר בעיניו תעשה: דא צדיק. והאוננת למצותיו: דא נצח. ושמרת כל חקיו: דא הוד. כיון דעאלו באלין, הא מטו למלכא קדישא. לבתר מה פתיב, כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי' רופאך. כי אני יי': דא מלכא קדישא.

אשתמע, דכל מאן דנטיר להאי רשימא קדישא, מניה סליק עד מלכא קדישא עלאה. מאי משמע. משמע אינון תרין, דאתכבש בהו זרעא, ומשח רבות קודשא, דשדיין ליה בפום אמה, (ועל דא) אתקשרו כחדא, ומלכא עלאה עליהו, ואתקשרו ביה. ועל כך, מאן דעאל באלין תרין, ונטיר לון, אתקשר בתרין אחרנין, ועאל בהו, וכדין מטי למלכא קדישא.

אמר רבי יצחק, ודאי מאן דזכי בצדיק, זכי בנצח והוד, ואלין אינון תלתא, דאתברכא בהו כנסת ישראל. ומאן דזכו בהו, זכי במלכא קדישא, ועאל בכלהו ארבעה.

ולקבלי ארבעה אלין, נטירו להאי רשימא קדישא, מארבע מלין: נטירו דכנסת ישראל, אסתמרותא דנדה. נטירו דצדיק, אסתמרותא דשפחה. נטירו דנצח, אסתמרותא דבת עבודת פוכבים ומזלות. נטירו דהוד, אסתמרותא דזונה. ועל דא לקול יי' אלהיה, דא כנסת ישראל.

במה זכאן ישראל לקבלא אפי שכינתא, באסתמרותא מן נדה. ועל דא פתיב, (ויקרא יח) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה. מאי לגלות ערותה דא כנסת ישראל. ובהאי אחידן ומתקשרן מלין אחרנין, דכנסת ישראל אתקשרת בהו. והא אוקמוה מלי.

[זוהר חלק ב' - דף ס"א ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והישר בעיניו תעשה: דא צדיק. כמה דכתיב, (תהלים לה) עיני יי' אל צדיקים, לאסתמרא משפחה. (דף ס"א ע"א) והא אוקימנא מלי. דכתיב, (משלי ל) ושפחה פי תירש גבירתה, דגרים לצדיק דאתדבק בשפחה. והאזנת למצותיו: דא נצח, לאסתמרא (דלא שקר ביה) דלא יעול רשימא דא בבת אל נכר, ולא ישקר ביה בנצח. דכתיב, (שמואל א טו) וגם נצח ישראל לא ישקר. ומאן דנטיר האי, קיים מצותיו, דכתיב, (שמות לה) פי לא תשתחוה לאל אחר. ושמרת כל חקיו: דא הוד, לאסתמרא מן זונה.

ואזלא הא, כמה דתנינן, אמר רבי יהודה, מאי דכתיב (תהלים מה) חגור חרפך על ירך גבור הודך והדרך. אלא, כל מאן דמזרו גרמיה, ושוי דחילו דחרבא שגנא תקיפא לקבליה. על ירך, מאי על ירך. דא רשימא קדישא. כמה דאת אמר, (בראשית כד) שים נא ירך תחת ירכי.

דבר אחר חגור חרפך, כלומר, זרו ואתקיף יצרך בישא, דאיהו חרפך. על ירך, על ההוא רשימא קדישא לנטרא ליה. ואי נטר ליה, כדין אקרי גבור, וקודשא בריך הוא אלביש ליה בלבושו, ומאן לבושו דקודשא בריך הוא. הוד ונצח. (נ"א והדר) דכתיב, (תהלים קד) הוד והדר לבשת. אוף תכא הודך והדרך, וכדין אתדבק בר נש במלכא קדישא כדקא יאות.

מכאן ולהלאה, כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי' רופאך. דא מלכא קדישא, ועל דא אזהר לון על ההוא מלה ממש, דיהב ורשים בהו, ולא יתיר ועד כען לא אתייהבת להו אורייתא, אלא כיון דכתיב, שם שם לו חק ומשפט, מיד ויאמר אם שמוע תשמע וגו'.

תא חזי, כד בעא קודשא בריך הוא לאזהרא לישראל, על אורייתא, בכמה מלין משיך להו, בכמה משיכן דחביבותא, כבר נש דמשיך בריה לבי רב. ותא חזי, לא בעא קודשא בריך הוא למיהב להו אורייתא, עד דקריבו בהדיה. ובמה קריבו בהדיה, בגלויא דרשימא דא, כמה דאתמר.

אמר ר' יהודה, לא קריבו ישראל לטורא דסיני, עד דעאלו בחולקא דצדיק, וזכו ביה. מנלן, דכתיב, (שמות יט) ביום הזה באו מדבר סיני, ביום הזה ממש פרשת המן קיינו לו וגו'.

[פרשת המן]

(שמות טז) ויאמר יי' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יי'. האי קרא אוקימנא ליה, בשעתא דבר נש שכיב בבי מרעיה, הא אתפס באטרוניא דמלכא, רישיה

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

בְּקוּלְרָא, רַגְלוֹי בְּכוּפְסִירִין, (ס"א בטפסרא) כַּמָּה חִילִין נִטְרִין לִיה, מֵהַאי גִיסָא, וּמֵהַאי גִיסָא. שִׁיפוּי כְּלָהוּ בְּדוּחְקָא, מְגִיחִין אֵלִין בְּאֵלִין. מִיכְלָא אֲתַעְדִי מִנֵּיה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא, פְּקִדִין עָלֵיה אֲפוּטְרוּפָא, לְמִילָף עָלֵיה זְכוּת קָמִי מְלָכָא, דְּכָתִיב, (איוב לג) אִם יֵשׁ עָלָיו מְלֶאכֶּה מְלִיץ אֶחָד מִנֵּי אֱלֹהִים. בְּהַהִיא שַׁעְתָּא, זַכָּאָה חוּלְקִיה דְּבַר נֶשׁ דְּעָאל עָלֵיה, וְאוּלְיָף לִיה אַרְחָא, לְשִׁיזְבוּתִיה מִן דִּינָא. הִדָּא הוּא דְּכָתִיב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל.

וְהִיךְ יָכִיל לְשׁוּבָא לִיה, לְמִילָף לִיה אַרְחוּי דְּחַיִּי, לְאַתְבָּא לְקָמִי מְאָרִיָּה, כְּדִין אֲתַעְבִּיד אֲפוּטְרוּפּוּסָא עָלֵיה לְעִילָא. מֵאִי אַגְרִיָּה. בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יִי. דְּבַר אַחַר, אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, כַּמָּה תְּקִיפָא אַגְרָא דְּמַסְפְּנָא, קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

אָמַר רַבִּי חַיִּיא, תּוּוּהֵנָּא עַל הָאִי קָרָא דְּכָתִיב, (תהלים ט) כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים יִי, וְכִי אֶל אֲבִיוֹנִים שׁוֹמֵעַ וְלֹא לְאַחֲרָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּגִין דְּאִינוּן קָרִיבִין יִתִּיר לְמְלָכָא, דְּכָתִיב, (תהלים נא) לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְפָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. וְלִית לָךְ בְּעֵלְמָא, דְּאִיהוּ תְּבִיר לְבָא כַּמַּסְפְּנָא. תּוּ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תָּא חַזִּי, כָּל אִינוּן בְּנֵי עֵלְמָא, אֲתַחַזִּין קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגוּפָא וּנְפִשָׁא, וּמַסְפְּנָא לֹא אֲתַחַזִּי אֲלָא בְּנִפְשָׁא בְּלַחוּדוּי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִיב לְנִפְשָׁא יִתִּיר מְגוּפָא.

[זוהר חלק ב' - דף ס"א ע"ב]

מַסְפְּנָא חַד הָוּה בְּשִׁבְבוּתִיה דְּר' יִיסָא, וְלֹא הָוּה מֵאֵן דְּאֲשַׁגַּח בֵּיה, וְהוּא הָוּה אַכְסִיף, וְלֹא תְּקִיף בְּבְנֵי נְשָׂא, (דף ס"א ע"ב) יוֹמָא חַד חֲלַשׁ, עָאל עָלֵיה רַבִּי יִיסָא, שְׁמַע חַד קָלָא דְּאָמַר, טִילְקָא טִילְקָא, הָא נְפִשָׁא פְּרַחָא גְבַאי, וְלֹא מָטוּ יוֹמוּי. וְוִי לְבְנֵי מַתִּיה דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח בְּהוּ דִּיתִיב נְפִשִׁיה לְגַבִּיָּה. קָם רַבִּי יִיסָא, שְׁדֵי בְּפוּמִיָּה, מֵיָא דְּגַרְגְּרִין, אֲפוּתָא דְּקוּנְטָא (ס"א דְּקוּפְתָא) אֲתַבּוּעַ זִיעָא בְּאַנְפוּי, וְתַב רּוּחִיה לְגַבִּיָּה.

לְבַתַּר אֲתָא וְשָׂאִיל לִיה, אָמַר חַיִּיךְ רַבִּי, נְפִשָׁא נְפַקַת מִנְּאִי, וּמָטוּ לָהּ קָמִי כּוּרְסִיָּא דְּמְלָכָא, וּבַעַת לְאַשְׁתְּאַרָא תַּמָּן, אֲלָא דְּבַעַת קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזַכָּאָה לָךְ, וְאַכְרִיזוּ עֲלָךְ, זְמִין הוּא רַבִּי (ויקרא ע"ט ע"א וקמ"ד ע"א) יִיסָא, לְסַלְקָא רּוּחִיה, וְלֹאֲתַקְשְׂרָא בְּחַד אַדְרָא קְדִישָׁא דְּזְמִינִין חֲבַרְיָא לְאַתְעָרָא בְּאַרְעָא, וְהָא אֲתַקְּנוּ תַּלְתַּת כְּרִסְיָאן, דְּקִימָן לָךְ וְלַחְבְּרָךְ. מֵתַהוּא יוֹמָא הוּוּ מִשְׁגִּיחִין בֵּיה בְּנֵי מַתִּיה.

תּוּ, מַסְפְּנָא אַחֲרָא אַעְבַּר קָמִיָּה דְּר' יִצְחָק, וְהוּוּ בִּידִיה פְּלַג מְעָה דְּכַסְפָּה. אָמַר לִיה לְרַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁלִּים לִי וְלְבְנֵי וְלְבָנְתֵי נְפִשָׁאן. אָמַר לִיה וְהִיךְ אֲשֶׁלִּים נְפִשִׁיכוּ, דְּהָא לֹא אֲשַׁתְּכַח גְּבַאי בַּר פְּלַג מְעָה. אָמַר לִיה, בְּדָא אֲשֶׁלִּימְנָא, בְּפִלַג אַחֲרָא דְּאִית גְּבַאי, אֲפַקִּיה וְיַהֲבִיה לִיה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אחזיאו ליה בחלמיה, דהוה אעבר בשפתא דימא רבא, ובעאן למשדייה בגווייה, (ויחי רי"ח ע"א) תמא לרבי שמעון, דהוה אושיט ידוי לקבליה, ואתי הווא מסכנא ואפקיה, ויהביה בידוי דרבי שמעון, ואשתזיב. כד אתער, נפל בפומיה, האי קרא, (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יי'.

ותא חזי, כל יומא ויומא, נטיף טלא מעתיקא קדישא לזעיר אפין, ומתברכאן כל חקל תפוחין קדישין. ומההוא טלא אנגיד לאינון דלתתא, ומלאכין קדישין אתזנו מניה, כל חד וחד כפום מיכליה, הדא הוא דכתיב, (תהלים עח) לחם אבירים אכל איש, ומההוא מזונא אכלו ישראל במדברא.

אמר רבי שמעון, כמה בני נשא מתזנין בהאי זמנא מניה, ומאן אינון. אלין חברייא דמשתדלי באורייתא, יומי ולילי. וכי סלקא דעתך מההוא מזונא ממש. לא. אלא פעין הווא מזונא ממש, דשקיל על חד תרין.

תא חזי, ישראל כד עאלו ואתדבקו במלכא קדישא, בגין גלויא דרשימא קדישא, כדין זכו למיכל נהמא אחרא עלאה, יתיר ממה דהוה בקדמיתא. בקדמיתא כד נפקו ישראל ממצרים, עאלו בנהמא, דאקרי מצה, והשתא זכו, ועאלו למיכל נהמא אחרא עלאה יתיר, מאתר עלאה, דכתיב הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. מן השמים ממש. ובההוא זמנא אשתכח להו לישראל. מאתר דא. חברייא דמשתדלי באורייתא, מאתר אחרא עלאה יתיר אתזנו. מאי הוא. כמה דכתיב, (קהלת ז) החכמה תחיה בעליה. אתר עלאה יתיר.

אמר ליה ר' אלעזר, אי הכי, אמאי חלשא נפשיהו יתיר משאר בני עלמא, דהא שאר בני נשא, בחילא ותוקפא יתיר אתחזון לאשתכחא. (ס"א אינון יתיר) אמר ליה יאות שאילתא.

תא חזי, כל מזוני דבני עלמא מלעילא קא אתיין. ההוא מזונא דאתי מן שמיא וארעא, דא מזונא דכל עלמא, והוא מזונא דכולא, והוא מזונא גס ועב. וההוא מזונא דאתי יתיר מעילא, הוא מזונא יתיר דקיק, קאתיא מאתר דדינא אשתכח, ודא הוא מזונא דאכלו ישראל כד נפקו ממצרים. (יתיר דקיקא) מזונא דאשתכח להו לישראל, בההוא זמנא במדברא, מאתר עלאה דאקרי שמים, הוא מזונא יתיר דקיקא, דעייל יתיר לנפשא מכלא, ומתפרש יתיר מגופא, ואקרי לחם אבירים.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ב ע"א]

מזונא עלאה יתיר מכלא, הוא מזונא דחברייא, אינון דמשתדלי באורייתא, דאכלי מזונא דרוחא ונשמתא, ולא אכלי מזונא דגופא כלל, והיינו מאתר עלאה יקירא על כלא, ואקרי חכמה. בגיני כך חליש גופא דחברייא, יתיר מבני עלמא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּהָא לָא אַכְלִי מְזוּנָא דְּגוּפָא כָּלִל. וְאַכְלִי מְזוּנָא דְּרוּחָא וְנִשְׁמַתָּא, מֵאַתֵּר רְחִיקָא עֲלָאָה, (דף ס"ב ע"א) וְיִקְרָא מִכְּלָא. וּבְגִינֵי כִּךְ הֵהוּא מְזוּנָא דְּקִיק מִן דְּקִיקָא, יִתִּיר מִכְּלָא. זַכָּאָה חוּלְקִיהוֹן, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (קהלת ז) הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעַלְיָה. זַכָּאָה חוּלְקָא דְּגוּפָא, דִּיכִיל לְאַתְּוּנָא בְּמְזוּנָא דְּנַפְשָׁא.

אָמַר לִיה ר' אֶלְעֶזֶר, וְדָאֵי הָכִי הוּא. אָבֵל בְּהַאי זְמַנָּא, אִיךְ אֲשַׁתְּכַחֵי מְזוּנֵי אֶלְיָן. אָמַר לִיה וְדָאֵי יָאוּת שְׁאִילְתָּא. תָּא חֲזִי, וְדָא הוּא בְּרִירוֹ דְּמַלְתָּה, מְזוּנָא קְדָמָאָה, הוּא מְזוּנָא דְּכָל עֲלָמָא, הֵהוּא דְּאַתְיָא מִן שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְהוּא מְזוּנָא דְּגוּפָא. (ס"א דכלא)

מְזוּנָא דְּהוּא עֲלָאָה מְנִיָּה, הֵהוּא דְּאִיהוּ דְּקִיקָא יִתִּיר, וְאַתָּא מֵאַתֵּר דְּדִינָא שְׂרִיָּא, דְּאַקְרִי צְדָקָה, וְדָא הוּא מְזוּנָא דְּמִסְכְּנֵי. וְרוּזָא דְּמַלְתָּה, מֵאֵן דְּאַשְׁלִים לְמִסְכְּנָא, אֲשְׁלִים לִיה אֶת חַד, וְאַתְעֵבִיד צְדָקָה, וְרוּזָא דָּא (משלי יא) גוֹמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד. גְּמִילוּת חֶסֶדִים מְשֻׁמַּע, דְּהָא בְּדִינָא שְׂרִיָּא, וְאַשְׁלִים לִיה חֶסֶד, כְּדִין הוּא רַחֲמֵי.

מְזוּנָא עֲלָאָה יִתִּיר מֵאַלְיָן, הוּא מְזוּנָא עֲלָאָה וְיִקְרָא, מֵאַתֵּר דְּאַקְרִי שְׁמַיָּם, וְהוּא דְּקִיק מִכְּלָהוּ, וְהוּא מְזוּנָא דְּבִנֵי מְרַעֵי, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (תהלים מא) יי' יִסְעֶדְנוּ עַל עַרְשׁ דְּוֵי כָּל מְשַׁכְּבוֹ הַפֶּכֶת בַּחֲלוֹ. יי', דִּיִּיקָא, מֵאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּהֵנִי בְּנֵי מְרַעֵי, לָא אֲתַזְנִי אֶלָּא בְּהֵהוּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְמַשׁ. (ומאי איהו, חלב ודם. הדא הוּא דְּכִתִּיב (יחזקאל מה) לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם. וְדָא הוּא מְזוּנָא מֵאַתֵּר דְּאַקְרִי שְׁמַיָּם, וְהוּא יִקְרָא וְעִילָאָה דְּקִיק מִכְּלָא)

מְזוּנָא עֲלָאָה קְדִישָׁא וְיִקְרָא דָּא הוּא מְזוּנֵי דְּרוּחִין וְנִשְׁמַתִּין, וְהוּא מְזוּנָא דְּאַתֵּר רְחִיקָא עֲלָאָה, (ס"א מההוא אתר דאקרי נועם יי'). וְיִקְרָא מִכְּלָא, הוּא מְזוּנָא דְּחִבְרֵיָּא דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיָּתָא, וְהוּא מְזוּנָא דְּאַתֵּי מִחֲכָמָה עֲלָאָה. מֵאִי טַעֲמָא מֵאַתֵּר דָּא. בְּגִין דְּאוּרִיָּתָא נַפְקָא (בראשית מ"ז ע"ב, ויקרא קפ"ו ע"ב וקצ"ב ע"ב) מִחֲכָמָה עֲלָאָה, וְאַיְנוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיָּתָא, עֵיילֵי בְּעַקְרָא דְּשִׁרְשָׁהָ, וְעַל דָּא, מְזוּנָא דְּלַהוֹן, מֵהֵהוּא אֲתֵּר עֲלָאָה קְדִישָׁא קָא אֲתֵּיָּא.

אַתָּא ר' אֶלְעֶזֶר, וְנִשְׁיֵק יְדוּי. אָמַר, זַכָּאָה חוּלְקֵי דְּקִיקָא מִנְּנָא בְּמִלִּין אֶלְיָן. זַכָּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצְדִיקֵיָּא, דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיָּתָא יְמָא וְלִילֵי, דְּזָכִי לֹון בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְּאַתֵּי, דְּכִתִּיב, (דברים ל) כִּי הוּא חֲיִיךְ וְאוּרִיךְ יְמִיךְ. (שמותטז) הַנְּנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (תהלים קמה) פּוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. מֵה פְתִיב לְעִילָא, עֵינֵי כָל אֱלִיךְ יִשְׁבְּרוּ. כָּל אֵינּוֹן בְּנֵי עֲלָמָא, מִצְּפָאֵן וְזַקְפָּאֵן עֵינֵינִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין כִּךְ, (ס"א אבל) כָּל אֵינּוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא בְּעָאֵן (ס"א אצטריכּן למבעי) בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, לְשִׁאֲלָא מְזוּנֵיָּהוּ מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלְצִלָּאָה צְלוּתְהוֹן עֲלֵיה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מאי טעמא. בגין דכל מאן דמצלי צלותיה לגבי קודשא בריך הוא על מזוניה, גרים דיתברך כל יומא על ידוי, ההוא אילנא דמזון דכלא ביה. (וטעמא דמלה (תהלים ס"ח) ברוך ה' יום יום) ואף על גב דאשתכח עמיה, בעי למשאל קמי קודשא בריך הוא, ולצלאה צלותא על מזוניה כל יומא, בגין דישתכחו על ידוי ברפאן כל יומא ויומא לעילא, ודא הוא ברוך יי' יום יום.

ועל דא, לא לבעי ליה לאינש לבשלא מזוניה, מן יומא ליומא אחרינא, דלא לעבב יומא ליומא אחרא. הדא הוא דכתיב ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו, דייקא. בר מערב שבת לשבת, כמה דאוקימנא. וכדין אשתכח קודשא בריך הוא מלא ברפאן בכל יומא. וכדין כתיב פותח את ידה וגו'. מאי רצון. ההוא רצון דאשתכח מעתיקא קדישא, ונפיק מניה רצון, לאשתכחא מזוני לכלא. ומאן דשאל מזוני בכל יומא ויומא, ההוא אקרי ברא מהימנא, ברזא דבגיניה משתכחו ברפאן לעילא.

ר' אבא פתח ואמר, (תהלים קמז) רוצה יי' את יראיו את המיחלים לחסדו, כמה אית להו לבני נשא למהך בארחוי דמלכא קדישא, ולמהך בארחוי דאורייתא, בגין דישתכחו ברפאן לכלהו, לעלאי ולתתאי.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ב ע"ב]

דתניא, מאידכתיב, (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר. אתפאר ודאי. מאי משמע. דבגין (דף ס"ב ע"ב) ישראל לתתא, קודשא בריך הוא מתפאר לעילא. ומאי פארא דיליה. דאתחבש בתפילין, דמתחברא גווני לאתפארא.

תאנא, רוצה יי' את יראיו, רוצה יי' ביראיו מבעי ליה. מאי רוצה יי' את יראיו, אלא רוצה יי' את יראיו, כלומר, אפיק האי רצון, ומתרעי (נ"א ואתידע) בהו קודשא בריך הוא, ליראיו דדחלין ליה. ומאן אינון יראיו דאפיק לון האי רצון. הדר ואמר, את המיחלים לחסדו, אינון דמצפאן ומחכאן בכל יומא ויומא, למבעי מזונייהו מן קודשא בריך הוא, משמע דכתיב את המיחלים לחסדו.

רבי ייסא סבא, לא אתקין סעודתא בכל יומא, עד דבעא בעותיה קמי קודשא בריך הוא, על מזוני. אמר, לא נתקין סעודתא, עד דתתייב מבי מלכא. לבתר דבעי בעותיה קמי קודשא בריך הוא, הוה מחפה שעתא חדא, אמר הא עידן דתתייב מבי מלכא, מכאן ולהלאה אתקינו סעודתא. ודא הוא ארחא, דאינון דחלי קודשא בריך הוא, דחלי חטאת.

אינון חייביא דאזלין עקימין בארחי אורייתא, מה כתיב בהו. (ישעיה ה) הוי משפמי בבקר שכר ירדפו. ועל דא רוצה יי' את יראיו את המיחלים לחסדו. לחסדו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דייקא. (ס"א ובהא) אשתמודען אינון בני מהימנותא בכל יומא ויומא, הדא הוא דכתיב, ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו קאמר, ולא דבר יום ליום אחר.

וכל כן למה. למען אנסנו הילך בתורתא אם לא בכאן אשתמודען אינון בני מהימנותא, דכל יומא ויומא אינון אזלי בארץ מישר באורייתא. רבי יצחק אמר מהכא, (משלי יג) צדיק אוכל לשובע נפשו, בתר דשבע נפשיה מלצלי ולמקרי באורייתא.

רבי שמעון אמר, תא חזי, עד לא יחב קודשא בריך הוא אורייתא לישראל, אבחין בין אינון בני מהימנותא, ובין אינון חייביא דלאו אינון בני מהימנותא, ולא קיימין באורייתא. ובמה אבחין לון. במן. כמה דאתמר אנסנו. וכל אינון דאשתכחו דאינון בני מהימנותא, רשים ליה קודשא בריך הוא, ברשימו דכתרא דחס"ד, כמה דאת אמר המיחלים לחסדו, ועל דא למען אנסנו. וכל אינון דלא משתכחי בני מהימנותא, אעדי מנייהו כתרא עלאה דא. ומנא אכריז ואמר, (משלי יג) ובטן רשעים תחסר. ועם כל דא לא העדיף המרבה והממעט לא החסיר.

תאנא, בההוא שעתא אשתלימו ישראל לתתא, כגוונא דלעילא, כמה דאוקימנא, דכתיב, (שמות טו) ויבואו אלימה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים וגו'. ואתתקף אילנא קדישא, בתריסר תחומין, בארבע סטרי עלמא. ואתתקף בשבעין ענפין, וכלא כגוונא דלעילא.

בההיא שעתא, נטיף טלא קדישא, מעתיקא סתימאה, ומליא לרישיה דזעיר אנפין, אתר דאקרי שמים. ומההוא טלא דנהורא עלאה קדישא, הוה נגיד ונחית מנא לתתא. וכד הוה נחית, הוה מתפרש גלידין גלידין, ואקריש לתתא. הדא הוא דכתיב דק כפפור על הארץ.

כל אינון בני מהימנותא, נפקי ולקטי, ומברכאן שמה קדישא עליה. וההוא מנא, הוה סליק ריחין דכל בוסמין דגנתא דעדן, דהא ביה אתמשך ונחית לתתא. שויה לקמיה, בכל טעמא דאיהו בעי, הכי טעים ליה, ומברך למלכא קדישא עלאה.

וכדין מתברך במעוי, והוה מסתכל וידע לעילא, ואסתכי בחכמה עלאה, ועל דא אקרון דור דעה. ואלין הוו בני מהימנותא, ולהון אתיהיבת אורייתא לאסתכלא בה, ולמנדע ארחהא.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ג ע"א]

ואינון דלא אשתכחו בני מהימנותא, מה פתיב בהו, (במדבר יא) שטו העם ולקטו מאי שטו. שטותא הוה נסבי לגרמיהו, בגין דלא הוו בני מהימנותא. מה פתיב בהו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וטחנו ברחים או דכו במדוכה וגו'. מאן אטרח (דף ס"ג ע"א) לון כל האי. אלא דאינון לא הוו בני מהימנותא.

כגוונא דא, אינון דלא מהימני ביה בקודשא בריך הוא, לא בעאן לאסתכלא בארחוי, ואינון בעאן לאטרחא גרמייהו כל יומא בתר מזונא, יממא וליילי, דלמא לא סליק בידייהו פתא דנהמא. מאן גרים לון האי. בגין דלאו אינון בני מהימנותא. אוף הכא, שטו העם ולקטו, שטו בשטותא דגרמייהו, ובעאן לאטרחא עליה, הדא הוא דכתיב, וטחנו ברחים. בתר כל טרחא דא, לא סליק בידייהו, אלא דכתיב והיה טעמו כטעם לשד השמן. ולא יתיר. מאן גרים לון האי, בגין דלא הוו בני מהימנותא.

אמר רבי יוסי, מאי לשד השמן. איכא דאמרי, דליש במשחא, כתרגומו. ואיכא דאמרי, מה השד אתחזר לכמה גוונין, אוף מנא, אתחזר לכמה גוונין. רבי יהודה אמר, לשד השמן, יניקא דמשחא.

רבי יצחק אמר, איש לפי אכלו לקטו. וכי מאן דאכיל קמעא, לקיט קמעא, ומאן דאכיל יתיר, לקיט יתיר, והא פתיב לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר. אלא לפום אינון דאכלין לקטין. משמע אכלו, מאן דהוה אכיל ליה, ובגיני כך לא פתיב אכילתו.

סדר הלימוד ליום ז טבת [יום 96 בשנה]

מאי קא מיירי. אחיד בר נש בעבדא, או באמתא, ואמר דהוא דיליה. אתא חבריה, ואמר, האי עבדא דילי הוא. קריבו לקמיה דמשה לדינא, אמר לון כמה נפשאן בביתך, וכמה נפשאן בביתיה דדין, אמר כך וכך. וההוא שעתא אמר לון משה, לקטו מחר, וכל חד מנייכו ייתי לגבאי. למחר, נפקו ולקטו, ואתין קמי משה, שוויין קמיה מנא, הוה מדיד ליה. אי ההוא עבדא דדין, אשכח ההוא עומרא דעבדא, בהאי מנא. דהא חד עומרא לכל נפש ונפש מביתיה. מדיד לדין, ואשתכח חסרא, ההוא מיכלא דעבדא, בההוא מנא דיליה, וחד עומרא לכל נפש ונפש מביתיה. אמר עבדא דדין הוא, הדא הוא דכתיב איש לפי אכלו לקטו וכתיב עמר לגלגלת מספר נפשתיכם.

אמר ר' (נ"א י"סא) חייא, פתיב, (שמות טז) ערב וידעתם פי יי' הוציא אתכם מארץ מצרים ובקר וראיתם את כבוד יי'. ערב וידעתם, במאי ינדעון. אלא הכי תאנא, בכל יומא ויומא אשתכחו נימוסי קודשא בריך הוא. בצפרא, אתער חסד בעלמא. בההוא זמנא דאקרי ערב, תליא דינא בעלמא, והא אוקמויה, דבגיני כך, יצחק תקון תפלת המנחה. (מאי קא מיירי) ועל דא, ערב וידעתם, כד אתער דינא בעלמא,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תנדדעון, דבההוא דינא אפיק יי' יתכון ממצרים. ובקר וראיתם את כבוד יי' דהא
בההוא זמנא אתער חסד בעלמא ויתן לכו למיכל.

ר' חייא אמר איפכא, מה כתיב לעילא, בשבתנו על סיר הבשר וגו'. ביה
שעתא, אתער ערב, דההוא זמנא דאתער דינא, אתער נמי חסד בעלמא. הדא הוא
דכתיב, וידעתם פי יי' הוציא אתכם מארץ מצרים. תנדדעון ההוא חסד דעבד עמכון,
בזמנא דדינא ואפיק יתכון מארעא דמצרים. ובקר וראיתם את כבוד יי', כבוד יי'
הא ידיע. ופל כף למה. בשמוע יי' את תלנותיכם וגו'.

אמר ר' ייסא, לא שני קודשא בריך הוא נימוסוי, בר דאינון חייבי עלמא שניין
לון, ומהפכי רחמי לדינא, כמה דאתמר.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ג ע"ב]

תאני ר' אלעזר, מהאי זמנא זמינין צדיקייא למיכל לעלמא דאתי, ואי תימא
בהאי גוונא. לא. אלא יתיר, דלא הוה כן לעלמין. מאי איהו. כמה דאוקימנא
דכתיב, (תהלים כז) לחזות בנעם יי' ולבקר בהיכלו. וכתיב (ישעיה סד) עין לא ראתה
אלהים זולתך וגו'. (שמות טז) ראו פי יי' נתן לכם השבת. ר' חזקיה פתח (תהלים קל)
שיר המעלות ממעמקים קראתך יי'. שיר המעלות סתם, ולא פריש מאן אמרו.
אלא שיר המעלות, דזמינין (דף ס"ג ע"ב) כל בני עלמא למימר, דזמין האי שיר
למימריה לדרי עלמא.

ומאי הוא ממעמקים קראתך. הכי תאנא, כל מאן דמצלי צלותא קמי מלכא
קדישא, בעי למבעי בעותיה, ולצלאה (ויקרא ע"א) מעמקא דלבא, בגין דישתכח
לביה שלים בקודשא בריך הוא, ויכוין לבא ורעותא. ומי אמר דוד הכי, והא כתיב,
(תהלים קיט) בכל לבי דרשתך. ודא קרא סגי, מאי בעי ממעמקים.

אלא הכי תאנא, כל בר נש דבעי בעותיה קמי מלכא, בעי לכוונא דעתא (נ"א
לבא) ורעותא, מעיקרא דכל עקרין, לאמשכא ברפאן מעמקא דבירא, (נ"א דכלא)
בגין דינגיד ברפאן ממבועא דכלא. ומאי הוא. ההוא אתר דנפיק מניה, ואשתכח
מניה, ההוא נהר, דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. וכתיב (תהלים מו) נהר פלגיו
ישמחו עיר אלהים. ודא אקרי ממעמקים. (מ"ט ע"א) עמקא דכלא, עמקא דבירא,
דמבועין נפקין ונגדין לברכא פלא. ודא הוא שרותא לאמשכא ברפאן מעיקרא
לתתא.

אמר רבי חזקיה, (בראשית רל"ד ע"א, ויקרא רפ"ה א' ב', רצ"ז ע"ב) כד עתיקא
סתימאה דכל סתימין, בעי לזמנא ברפאן לעלמין, אשרי פלא, ואכליל פלא, בהאי
עמיקא עלאה, ומהכא שאיב ואתנגיד בירא (נ"א נהרא) דנחלין ומבועין אתנגידו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מַנְיָה, וּמִתְשַׁקְיִין מַנְיָה כְּלָהוּ. וּמֵאֵן דְּמַצְלֵי צְלוֹתֶיהָ, בְּעֵי לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא, לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן מַהְהוּא עֲמִיקָא דְכָלָא, בְּגִין דִּיתְקַבֵּל צְלוֹתֶיהָ, וְיִתְעַבֵּד רַעוּתֶיהָ.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בְּקָר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, מִתְבָּרַךְ עֲלֵמָא מַהְהוּא יוֹמָא עֲלָאָה, דְּהָא כָּל שִׁיתָא יוֹמִין מִתְבָּרַכָּאן מִיוֹמָא שְׁבִיעָאָה. וְכָל יוֹמָא יְהִיב מַהְהוּא בְּרַכָּה דְקַבֵּיל בְּהוּא יוֹמָא דִּילִיהָ.

וְעַל דָּא מֹשֶׁה אָמַר, אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בְּקָר. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּלָא יְהִיב, וְלָא יוֹזִיף יוֹמָא דָּא לְחַבְרִיהָ, אֶלָּא כָּל חַד וְחַד שְׁלִיט בְּלַחֲדוּי, בְּהוּא יוֹמָא דִּילִיהָ. דְּהָא לָא שְׁלִיט יוֹמָא בְּיוֹמָא דְחַבְרִיהָ.

בְּגִינֵי כְּהָ, כָּל אֵינּוֹן (נ"א אֵמַר רַבִּי יְהוּדָה כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא מִתְבָּרַךְ מַהְהוּא יוֹמָא עֵילָאָה יוֹמָא שְׁבִיעָאָה וּמִתְבָּרַכֵּן כָּל שִׁיתָא יוֹמִין כָּל חַד וְחַד בְּלַחֲדוּי וְכָל יוֹמָא יְהִיב בְּיוֹמָא דִּילִיהָ מַהְהוּא בְּרַכָּה דְקַבֵּיל מַהְהוּא יוֹמָא עֵילָאָה וְעַל דָּא מֹשֶׁה אָמַר אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בְּקָר דְּהָא לָא שְׁלִיט יוֹמָא בְּיוֹמָא דְלָאוּ דִּילִיהָ וְכָל אֵינּוֹן) חֲמִשָּׁא יוֹמִין שְׁלִיטִין בְּיוֹמֵיהוּ, וְאַשְׁתַּכַּח בֵּיהּ, מַה דְקַבֵּילוּ, וְיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ יִתִּיר. וְאַזְלָא הָא, כְּהָא דְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵאֵי דְכְּתִיב יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְלָא אֲתַמַּר הָכִי בְּכָל שָׂאָר יוֹמִין. אֶלָּא הָכִי אוּקְמוּתָהּ, הַשְּׁשִׁי. דְאַזְדְּוּגָא (דְאַדְמָנָא) בֵּיהּ מִטְרוּנִיתָא. לְאַתְקַנָּא פְתוּרָא לְמַלְכָא, וּבְגִין כְּהָ, אֲשַׁתְּכַחוּ בֵּיהּ תְרִין חוּלְקִין, חַד לְיוֹמֵיהָ, וְחַד לְתַקוּנָא, בְּחַדוּתָא דְמַלְכָא בְּמִטְרוּנִיתָא.

וְהוּא לִילֵיא, חַדוּתָא דְמִטְרוּנִיתָא בְּמַלְכָא, וְזוּגָא דְלַהוֹן, וּמִתְבָּרַכָּאן כָּל שִׁיתָא יוֹמִין, כָּל חַד וְחַד בְּלַחֲדוּי. בְּגִין כְּהָ, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְסַדְרָא פְתוּרִיהָ בְּלִילֵיא דְשַׁבְתָּא, בְּגִין דְשָׂאָרֵי עֲלִיהָ בְּרַכָּאן מְלַעֲיָלָא, וּבְרַכְתָּא לָא אֲשַׁתְּכַח עַל פְתוּרָא רִיקְנָא, (וְהוּא לִילֵיא חַדוּתָא דְמִטְרוּנִיתָא בְּמַלְכָא וְזוּגָא דְלַהוֹן) בְּגִין כְּהָ, תְלַמִּידֵי חֲכָמִים דִּידְעִין רְזָא דָּא, זוּגָא דְלַהוֹן מְעַרְבֵי שַׁבַּת לְעַרְבֵי שַׁבַּת.

רְאוּ כִּי יִי נִתְּן לָכֶם הַשַּׁבַּת, מֵאֵי שַׁבַּת. יוֹמָא דְבֵיהּ נִיחִין שָׂאָר יוֹמִין, וְהוּא כְּלָלָא דְכָל אֵינּוֹן שִׁיתָא אַחְרָנִין, וּמַנְיָה מִתְבָּרַכִּין. רַבִּי יִיסָא אָמַר, וְכֵן נָמִי כְּנִסְתָּא יִשְׂרָאֵל אַקְרִי שַׁבַּת, בְּגִין דְאִיהִי בֵּת זוּגוּ, וְדָא הִיא כְּלָתָהּ. דְכְּתִיב (שְׁמוֹת לָא) וּשְׁמַרְתֶּם אֵת הַשַּׁבַּת כִּי קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם. לָכֶם וְלָא לְשָׂאָר עַמִּין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת לָא) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְדָא הִיא אַחְסָנָת יְרוּתָת עֲלָמִין לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, כְּתִיב (יִשְׁעִיהָ נַח) אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבַּת רַגְלֶךָ וְגו' וּבְאַתְרֵיהָ אוּקְיָמָא מְלִי.

כְּתִיב אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. מִמְּקוֹמוֹ. תְּנִינָן, מַהְהוּא מְקוֹם דְאַתְחַזִּי לְמַהְדָּ. וְרְזָא דְמַלְכָה דְכְּתִיב, (יִחְזַקְאֵל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְי' מִמְּקוֹמוֹ, וְדָא אִיהוּ מְקוֹם. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת ג) כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא. אֲתֵר דִּידְעָא קְרִינָן לִיה מְקוֹם דְאַשְׁתַּמּוּדְעָא יְקָרָא עֲלָאָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק ב' - דף ס"ד ע"א]

ובגין כך, אזהרותא לבר נש, דקא מתעטרא בעטורא קדישא דלעילא, דלא יפוק מניה בפומיה מלולא (ע"א ע"ב) דחול, בגין דאי יפוק מניה, קא (דף ס"ד ע"א) מחלל יומא דשבתא, בידוי בעובדתא. ברגלוי, למהך לבר מתרין אלפין אמין. כל אלין חלולא דשבתא אינון.

אל יצא איש ממקומו, דא איהו אתר יקרא דקדושה, דהא לבר מניה, אלהים אחרים גינהו. ברוך כבוד יי, דא כבוד דלעילא. ממקומו, דא כבוד דלתתא. דא איהו רזא דעטרא דשבת, בגין כך אל יצא איש ממקומו. זכאה חולקיה מאן דזכי ליקרא דשבתא זכאה איהו בעלמא דין ובעלמא דאתי. (שמות יז) ויאמר יי אל משה עבור לפני העם וגו'. רבי חייא פתח, (תהלים לה) חונה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם. זכאין אינון צדיקייא, דקודשא בריך הוא אתרעי ביקריהון, יתיר על דיליה. תא חזי, כמה אינון בני עלמא, דמחרפי ומגדפי לעילא, כגון סנחריב חרף וגדף, ואמר (מלכים ב יח) מי בכל אלהי הארצות וגו'. וקודשא בריך הוא מחיל, ולא תבע מניה. פיון דאושטיט ידיה על חזקיה, מה כתיב (מלכים ב יט) ויצא מלאך יי ויך במחנה אשור וגו'.

ירבעם בן נבט הוה פלח לעבודה זרה, ומקטר לה, ומזבח לה, וקודשא בריך הוא לא תבע מניה. וכד אתא עדו נביאה, ואתנפי עליה, ואושטיט ירבעם ידא לקבליה, מה כתיב (מלכים א יג) ותיבש ידו וגו', ולא יכל להשיבה אליו. (ועל דפלח לעבודה זרה לא תבע ליה קודשא בריך הוא)

פרעה חרף וגדף, ואמר (שמות ה) מי יי וגו'. וקודשא בריך הוא לא תבע מניה, עד דסריב בהו בישראל, דכתיב, (שמות ט) עודף מסתולל בעמי. (שמות ט) הנה יד יי הויה במקנה וגו', וכן בכל אתר, קודשא בריך הוא תבע עלבונא דצדיקייא יתיר על דיליה.

הכא משה, אמר עוד מעט וסקלונני, אמר ליה קודשא בריך הוא, משה לאו עידן הוא למתבע עלבונך, אלא עבור לפני העם, ואחמי מאן יושטיט ידוי לקבלך, וכי ברשותייהו את קאים, או ברשותי.

ומטף אשר הפית בו את היאור קח בידך והלכת.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

תניא אמר רבי יוסי גליף הוה חוטרא מתרין סטרין משמא קדישא, חד סטרא דרחמי ודינא באתון גליפן, וחד סטר דינא בדינא נחש עלי צור. תא חזי כתיב (שמות י"ד) ואתה הרים את מטף ונטה את ירך על הים. מאי ונטה, כלומר נטה בחד

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

גִּיסָא דְגַלְיָפָא בְּרַחְמֵי וְדִינָא, וְכַתִּיב וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וְלֹא פָתִיב וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ. כְּלוּמַר, אֲסִי מַחְד גִּיסָא. וְאִי תִימָא דְגַלְיָפָא הוּוּה מְקַדְמַת דְנָא נְחֹשׁ עָלֵי צוּר, אֲלֵא בְּאֶסְנָא אֲתַגְלִיף דְכַתִּיב (שמותד) וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֵשׁ, בְּהֵיא שְׁעֵתִי אֲתַגְלִיף נְחֹשׁ עָלֵי צוּר.

וְתָא חֲזִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְשְׁמוּי הוּוּ (דהוּו) גְּלִיפֵן בְּחוּטְרָא יַעֲבִידוּ אֲתָאן, וְתַנְיָא תְרִין אֲתִין אֲתַעֲבִידוּ בִימָא בְּהֵהוּא סֶטֶר דְסֵטָא מֹשֶׁה בְּרַחְמֵי וְדִינָא, בּוֹעַ יִמָּא לְיִשְׂרָאֵל בִּי"ב שְׁבִילִין וְאֲתִיב בְּדִינָא עַל מִצְרָאִי וְאֲטַבַּע לְהוֹן בְּתֵהוּמָא. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (שמות י"ד) וַיֵּשֶׁב ה' עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַיָּם מֵהֵיא שְׁעֵתָא בְּעָא לְאַפְקָא מִיָּא. אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסִי חוּטְרָא מְגִיסָא אוּחְרָא וְתִרִין אֲתָאן אֲתַעֲבִיד בִּיָּה, כְּמָה דְאֲתַעֲבִיד מִסְטְרָא אוּחְרָא, חַד אֶת הַכָּא וְחַד אֶת בְּמִרְיָבָה. אֲבַל הַשְׁתָּא, (שמות י"ז) וְהִפִּיתָ בְּצוּר, בְּאֵן צוּר, בְּהֵאִי צוּר, וְסֻלֵּק נְחֹשׁ דְלִזְמָנָא אַחְרָא. אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר מֵאִי דְכַתִּיב (במדבר כ) קַח אֶת הַמַּטֶּה וְהִקְהַל אֶת הָעֵדָה אֶתָּה וְאֶהְרֹן אַחִיךָ וְדַבַּרְתֶּם. מָהוּ וְדַבַּרְתֶּם.

אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר מְנִי לִיָּה עַל נְחֹשׁ דְהָא אֲתַעֲבִיד בְּצוּר. הַשְׁתָּא בְּעֵי דְאֲתַעֲבִיד בְּנַחֵשׁ לְאַשְׁלָמָא שְׁמוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאֵלִין אֲתִין, מִשְׁמַע דְכַתִּיב וְדַבַּרְתֶּם וְכַתִּיב (במדבר כ"א) וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאֵלֵיהֶם וּבַמִּשְׁחָה. מָה פָתִיב בְּתִרְיָה, וַיִּשְׁלַח ה' בְּעַם אֶת הַנְּחֹשִׁים הַשָּׂרְפִים וְגו'. מָה נְחֹשׁ חִילִיָּה בְּפוּמִיָּה, אוּף הַכָּא בְּפוּמָא וּמֹשֶׁה לֹא עֲבַד הַכִּי, אֲלֵא הַכָּה, מְחָא וְלֹא אֲשָׁלִים שְׁמָא, אֲלֵא חֲזֹר בְּקַדְמִיתָא (כקדמיתא) בְּשְׁמָא דְצוּר וְשִׁבְק שְׁמָא דְנַחֵשׁ. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב וַיִּךְ, וְלֹא פָתִיב וַיְדַבֵּר, כְּמָה דְאֲתַפְקַד, וְדַבַּרְתֶּם. דְתַנְיָן צוּר לְמַעֲבַד, וְנַחֵשׁ לְמַלְלָא. (במדבר כ) וַיִּךְ אֶת הַסֵּלַע בְּמַטְהוּ פְּעָמִים, חַד דְעֵבַר וְחַד הַשְׁתָּא.

תַּנְיָא אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר בִּיָּה שְׁעֵתָא אֲשֵׁתָאָר שְׁמָא, כְּלוּמַר דְלֹא אֲשֵׁתִלִּים בְּהֵהוּא אוּת דְשִׁבְיָא מֹשֶׁה נְחֹשׁ וְלֹא אֲשֵׁתִלִּים כָּל שְׁמָא, דְהָא בְּחַד גִּיסָא אֲשֵׁתִלִּים. בִּימָא מְגִיסָא אוּחְרָא, שְׂרִי בְצוּר וְלֹא אֲשֵׁתִלִּים בְּנַחֵשׁ. אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲבַדְתָּ דְשְׂרִי שְׁמִי וְלֹא אֲשֵׁתִלִּים לְמַעֲבַד אֲתוּוּן, אוּף אֶת שְׂרִית, וְלֹא תִשְׁתִּלִּים. (במדבר כ) לִכֵּן לֹא תִבְיָאוּ, שְׂרִית לְאַפְקָא לוֹן, וְלֹא תִשְׁתִּלִּים לְאַעְלָא לוֹן לְאַרְעָא. לִכֵּן לֹא תִבְיָאוּ, אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר יָדַע לְבָא דְמֹשֶׁה בְּקַדְמִיתָא, דְדַחִיל כִּד חָמָא נְחֹשׁ. דְכַתִּיב (שמות ד') וַיִּנֶּס מֹשֶׁה מִפְּנֵי לְבָא, חָמָא וְלֹא יָדַע.

אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר פָּתִיב (במדבר כ"א) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחֹשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁימָהוּ עַל הַנֶּסֶךְ, עַל נֶסֶךְ לֹא פָתִיב אֲלֵא עַל הַנֶּסֶךְ. בְּעָא לְאַתְקָנָא מָה דְחָסֵר. אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פָּתִיב (במדבר כ"ז) לְהַקְדִּישְׁנִי בְּמִים, בְּמִים וְלֹא בְדַבֵּר אַחַר. כְּשֵׁם שְׁהַתְחַלַּת בְּמִים,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּעֵינָא דִּישְׁתְּלִים בְּשָׁמֵי הַנֶּס בְּמִים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֲתָרָא דְחָסֵר לָא שְׁלִים אָבֵל אֶת מַגִּיד נִסָּא חָדָא (נ”א הכא).

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פְּתִיב (במדבר כ”א) עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף, עֲשֵׂה לָךְ, לְתוֹעֲלִתָךְ. עֲשֵׂה לָךְ, תִּקֵּן מָה דְחָסְרָת וְעַם כָּל זֶה, לָא תִּקֵּן אֶלָּא רֵאִיָּה, שְׁחִיו רוּאִים בְּנַחֲשׁ וְחִיִּין, אָבֵל לָא נִקְדָּשׁ שְׁמָא בְּמִים וְאֲשַׁתָּאָר חָסֵר מֵהַשָּׂאָר. וְתִקְנָת בְּרֵאִיָּה, (דברים ל”ב) עֲלֵה אֶל הַר הָעֵבְרִים וּרְאֵה, הַנֶּגֶד רוּאָה בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לָא תַעֲבוֹר (במדבר כ”ז) וּרְאִיתָ אוֹתָהּ וְנִאֲסַפְתָּ אֶל עַמֶּךָ. תָּא חֲזִי דְאֶפִּילוּ רֵאִיָּה פִּינָן דְעֵבֵד רֵאִיָּה, בְּהֵאִי אֲשֻׁלִים לִיָּה רֵאִיָּה, אָבֵל לָא אֲשֻׁלִים שְׁמָא בְּמִיָּא כְּמוּ שָׂאָר כָּל שְׁמָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק בְּשַׁעָה דְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (במדבר כ) לָכֵן לָא תִבִּיאוּ. אָמַר מֹשֶׁה, הָאִי חוּיָא לְתַקְלָא עֲלֵמָא הוּא. אָמַר לִיָּה מֹשֶׁה, לָאוּ הֲכִי, דִּינָא לְחֵיבִיָּא וְחִיִּין לְמֵאֲרֵי קְשׁוּט, בְּאוֹתָהּ שַׁעָה דְכְּתִיב (במדבר כ) וּרְאֵה אוֹתוֹ וְחִי יָדַע מֹשֶׁה דְרָכִיו וְהִצְדִּיק עֲלָיו אֶת הַדִּין. פֶּתַח וְאָמַר, (דברים ל”ב) הַצּוֹר תִּמִּים פְּעָלוּ, דָּא הוּא צוֹר דְקִאֲמַרִּינָן (דברים ל”ב) אֵל אֲמוֹנָה וְאִין עוֹל דְכְּתִיב, וּרְאֵה אוֹתוֹ וְחִי. וְכְּתִיב (שמואל ב’ כ”ב) הָאֵל תִּמִּים דְרָכּוֹ.

אָמַר ר’ חֵיָּיא וְהָא תְּנִינָן, אֵל, גְּזֵרַת רַחֲמֵי הוּא כְּמָה דְאֶת אָמַר (דכתיב) (במדבר כ”ג) אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם, (שמות ל”ד) אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אָמַר לִיָּה, לָאוּ הֲכִי. דְתְּנִינָן, שְׁלִיט רַחֲמֵי עַל דִּינָא, אֵל בְּלַחוּדוּי יְכוּלַת הָוָה לִיָּה וּרְשׁוּתִיָּה הָוָה דִּילִיָּה. מֵאִי יְכוּלַת, שׁוֹלְטָנוּתָא דְאֵל, אֲתַגְבֵּר גְּזִירָה דִּילִיָּה. כְּמָה דְאֶת אָמַר, (בראשית ל”א) יֵשׁ לְאֵל יָדֵי, וּרְשׁוּתָא דִּילִיָּה יְכוּלַת דְעֵינָא בִישָׂא. כְּמָה דְאֶת אָמַר יֵשׁ לְאֵל יָדֵי. אָמַר לִיָּה, וְהָא פְּתִיב (דברים י’) הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר, אֵל גָּדוֹל נְצַחָא, אֵל בְּלַחוּדוּי נְצַחָא. וְכְּתִיב (דברים ל”ב) הַצּוֹר תִּמִּים פְּעָלוּ כִּי כָּל דְרָכִיו מִשְׁפָּט. הָא צוֹר (דברים ל”ב) אֵל אֲמוֹנָה וְאִין עוֹל, הָא נַחֲשׁ עָלֵי צוֹר.

נְהַדֵּר לְמִילֵי קְדָמָאִי, וְכְּתִיב (איוב ח) הָאֵל יַעוֹת מִשְׁפָּט, חָס וְשָׁלוֹם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הֵינָנו דְכְּתִיב (תהלים פ”ה) אֲשַׁמְעָה מָה יִדְבֵּר הָאֵל וּגְו’. (שמות ד) וַיִּשְׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲזֹק בּוֹ וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַפּוֹ, כְּמָה דְאֶת אָמַר (דברים כ”ז) מִטָּה מִשְׁפָּט, מִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי שְׁנַי מְטוֹת הָיוּ, א’ שֶׁל מֹשֶׁה וְא’ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מֵאִי מִשְׁמַע, דְכְּתִיב (שמות ד) וּמִטָּה הָאֱלֹהִים. דְתְּנִינָן, בְּשַׁעָה שְׁהִיָּה נוּטֵל מֹשֶׁה הַמִּטָּה בְּרְשׁוּתוֹ, הָיָה כְּאִילוֹ שְׁלוֹ. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות ד) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ, פִּינָן דְאָמַר וַיִּקַּח מֹשֶׁה, אִינֵי יוֹדַע שְׁלִקְחוּ בְיָדוֹ. אֶלָּא מָהוּ בְיָדוֹ, בְּרְשׁוּתוֹ בִּיכְלָתוֹ.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואמר רבי יוסי ברשותו של משה היה, עד שהוקם המשכן. כיון שהוקם המשכן, חזר המטה לפני העדות ומשה היה נוטלו לעשות בו נסים. הדיא הוא דכתיב (במדבר כ) ויקח משה את המטה מלפני ה', כיון שלקחו הרי הוא ברשותו וכפלו היה.

אמר ר' יהושע, אותו המטה של סנפירינון היה, ומששת ימי בראשית נברא. כמה דתנינו והמכתב והמטה. רבי יהודה אמר, של עץ היה. מאן דאמר של סנפירינון היה, דכתיב (יחזקאל א) כמראה אבן ספיר דמות כסא, וכתיב (שמות ד) מטה האלהים. ומאן דאמר של עץ היה, כדכתיב (שמות ט"ו) ויורהו ה' עץ וגו' שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו. אמר הקדוש ברוך הוא, מכאן הרי חק ומשפט לעשות נסים, חק ומשפט. נחש עלי צור דכתיב (משלי ל) נחש עלי צור. ושם נסהו משום דכתיב (שמות ט"ו) וימתקו המים.

דבר אחר, אמר הקדוש ברוך הוא מכאן ולהלאה חק ומשפט שלא יהא נקדש אלא במים שנמתקו. אמר רבי יהודה, כתיב, כי מרים הם מכאן שנינו, יש מים עכורים ויש מים צלולים, יש מים מרים ויש מים מתוקים. ויצעק אל ה', למה צעק, מכאן שהיה בצער באותה שעה. אמר לו, משה הנחש שנהפך בסנה עכשיו אצטרף לחקקא ליה בצור, ותרווייהו עמדו על המים המרים. ואותה שעה אתחקק צור בנחש שהיה בו קודם. הדיא הוא דכתיב (שמות ט"ו) שם שם לו חק ומשפט.

כד אתא ר' אבא, אתו שאילו קמיה. אמר להו שפיר קאמר רבי יהודה, והכי הוא, ואנא איצטרף לגלאה רזא דמלה, והא חזינא דרבי יהודה גלי לה. אלא אמר הקדוש ברוך הוא למשה, משה השתא במצרים, היה המטה של אהרן לדחות הקש השולט על ישראל במצרים. אבל כשיצאו ממצרים, כמה מקטרגי מזמני על ישראל לדחות בים, כמה מים מרים נודמנו וקטרגו.

באו לים, בא רהב שרו של מצרים ושל ים אמר הקדוש ברוך הוא למשה הרים (את מטך) ונטה (את) ידך. כיון דאמר הרים את מטך מהו ונטה את ידך, אלא הרים את מטך נגד רהב שרו של מצרים. באו למרה, כמה מים מרים נודמנו אצלם ונצטער משה וצעק. הדיא הוא דכתיב (שמות ט"ו) ויצעק אל ה'. אמר ליה קודשא בריך הוא. משה, הרי לך עצה בזה. השלך המטה אצלם ויתחקק נחש עלי צור, שניהם ביחד, ויצולו. הדיא הוא דכתיב (שם) ויורהו ה' עץ וישלך אל המים. עץ, כמה דאתמר (קהלת י"א) מקום שיפול העץ, שהוא עצה, וישלך אל המים. וכתיב (שמות ט"ו) שם שם לו חק ומשפט, נחש עלי צור. ושם נסהו, עטרהו בנסים אמר הקדוש ברוך הוא מכאן ולהלאה הרי לך שיעמוד אצל המים הרי לך להתקדש שמי במים.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּשֶׁבָאוּ לְאֵלִים, בָּאוּ הַמַּיִם לְקַטְרֵג בָּהֶם. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּמָקוֹם הַזֶּה אֵין צְרִיף מִטָּה. הָרִי יַעֲקֹב שֶׁהוּא אֵילָן בְּשִׁבְעֵים נֶפֶשׁ וְהוּא שִׁבְעֵים תְּמָרִים וּשְׁתַּיִם עֲשָׂרָה עֵינֹת מַיִם, שְׁנַיִם עֲשָׂר שְׁבָטִים בְּשִׁבְעֵים עֲמוּדִים וַי"ב שְׁבָטִים. כִּמָּה דָּאת אָמַר (ישעיה א) כִּי יְבוֹשׁוּ מְאִילִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם. מִיָּד, וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם בְּמָקוֹם הַזֶּה שְׁנִקְרָא אֵילָן, וְהוּא אֵלִים. מִשְׁמַע דְּכֹתִיב עַל הַמַּיִם, וּמִשְׁמַע דְּכֹתִיב שָׁם שָׁם לֹו וְלֹא בְּמָקוֹם אַחַר וְשָׁם שְׁלֹטוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמַּיִם וְלֹא הוּצָרָךְ הַמִּטָּה. מִכָּאן וְלַהֲלָא אֵיצְטְרִיךְ הַמִּטָּה, בְּנַחֲשׁ עָלֵי צוּר אֲצֵל הַמַּיִם.

בָּאוּ לְחֹרֵב בָּאוּ הַמַּיִם לְקַטְרֵג, אָמַר לִיָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (שמות ט"ז) וְהִפְתֵּךְ בְּצוּר, הַמִּטָּה אֵיצְטְרִיךְ הֲכָא וְהִפְתֵּךְ לֵאלוֹ בְּאוֹתוֹ צוּר וְלֹא בְּנַחֲשׁ. אָמַר מִשָּׁה יִתִּיר אֵיצְטְרִיךְ הֲכָא, אָנָּא חָמֵי מַיִם דְּבַעֲיִין לְשִׁטְפָּה. אֲמַאי, (שמות ט"ז) הַנְּנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִפְתֵּךְ בְּצוּר. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה, עֲדִין בְּמַרְיָבָה עֲתִידִין הַמַּיִם לְקַטְרֵג יוֹתֵר, שְׁהֶם מַיִם עֲכוּרִים רְעִים וְזוֹדוּגִים וְזוֹדוּגוֹ בָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּי לְעֵינֵיהוֹן. וְאוֹתָהּ שְׁעָה אֵיצְטְרִיךְ הַמִּטָּה וְהִתִּיר עֲלֵיהֶם הַנַּחֲשׁ בְּגִלּוּי לְעֵינֵיהֶם, וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִי. הֲדָא הוּא דְּכֹתִיב, לְהַקְדִּישְׁנִי בְּמַיִם לְעֵינֵיהֶם. מָהוּ לְעֵינֵיהֶם, דְּבַר שְׁנַזְדוּגוֹ בָּהֶם בְּגִלּוּי.

תָּא חֲזִי, הֲכִי חֲמָא דְּוֹד. דְּכֹתִיב, (תהלים קכ"ד) לֹוּלִי ה' שְׁהִיָּה לְנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם, זֶה פְּרַעָה. (תהלים קכ"ד) אָזִי עֵבֵר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזּוֹדוּגִים כְּדָא מְרִינָן (תהלים קכ"ד) נַפְשֵׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקֶשִׁים.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, מָה רָאָה מִשָּׁה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁלֹא עָשָׂה בְּנַחֲשׁ, אֵלֹא יִשְׂרָאֵל הָיוּ דוּחֲקִים לְמִשָּׁה, תְּנָה לְנוּ מַיִם, נְתִייעֵץ וְאָמַר. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִי, עֲמוּד בְּנַחֲשׁ וְאָנָּא חָמֵי דָאִין גְּזִירָה לְנַחֲשׁ בְּמַיִם אֵלֹא בְּעַפְרָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מִהֲכָא, (בראשית ג) וְעַפְרָא תֹאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ מִשְׁמַע דְּעַפְרָא יִיכּוֹל כָּל יוֹמוֹי, אֲבָל לֹא בְּמִיָּא. וַיִּשְׂרָאֵל דְּחֲקִין לִי, וְאָף עַל גַּב דִּיתְעַבִּיד נִיסָא, לֹא יִתְעַבִּיד בְּאַתֵּר דָּא, אֵלֹא אֲתַחֲקֵךְ בְּעַפְרָא וְלֹא בְּמִיָּא. דְּכֹתִיב (שמות ד) וַיִּשְׁלִיכְהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֲשׁ. וְצוּר בְּדָא אֲתַחֲקֵךְ בְּמִיָּא בְּמַרְהָ, וּכְפָר עֵבֵד נִיסָא בְּהָאִי, דְּאֲתַעֲבִיד זְמָנָא אַחְרָא. דְּכֹתִיב, (במדבר כ) וַיִּךְ אֶת הַסֶּלַע בְּמַטְהוֹ פַּעַמִּים. אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִשָּׁה (במדבר כ) יַעֲזֵן לֹא הָאֲמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישְׁנִי, דְּחֲשַׁבְתוּן דְּלֹא יִכִּיל נַחֲשׁ בְּמַיִם. (במדבר כ) לִכֵּן לֹא תִבְיָאוּ: (עד כאן מההשמטות)

מַאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּמַחֲקֵךְ בְּנַסִּין הוּוּ, וּשְׁמָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה רְשִׁימָא בֵּיהּ. בְּקַדְמִיתָא נַחֲשׁ, כִּמָּה דְּאֲתַמַּר, (משלי ל) דְּרִיךְ נַחֲשׁ עָלֵי צוּר. נַחֲשׁ, הָא אֲתִידַע דְּאֲתַעַר צוּר. (נ"א ואתמר צור) בְּאֵן אֲתַר אֲתַגְלִי, הֲכָא אֲתַגְלִי דְּכֹתִיב הַנְּנִי עוֹמֵד

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לפניך שם על הצור. ומאן צור. כמה דאת אמר (דברים ל) הצור תמים פעלו, ותמן ידע משה היך קאים נחש עלי צור. והא אוקימנא מלי.

אמר רבי יהודה, אי לישתיק קרא יאות שאילתא. אלא הא פתיב, והכית בצור ויצאו ממנו מים. אמר ליה, ודאי הכי הוא, דלית לך כל שמא ושמא, מאינן שמהן קדישין דקודשא בריך הוא, דלא עבד נסין וגבוראן, ואפיק כלא דאצטריך לעלמא, כל שפן לאפקא הכא מיא.

אמר ליה, אי הכי, הא פתיב, (תהלים עח) הן הפה צור ויזובו מים. מאן מחי לשמיה. אמר ליה, פטישא חריפא, בקטרוי ידיע, ואת שאיל דא. אלא תא חזי, בכל אתר צור גבורה, וכד בעי קודשא בריך הוא למחאה, או לאלקאה, אתער גבורה דא והוא גבורה מחי ולקי, ודא הוא דכתיב, הן הפה צור ויזובו מים. ואי לא דאתער צור, ולקי באתר דאצטריך, לא נביעין מיא.

אמר ליה, אי הכי, הא פתיב, (דברים לב) צור ילדך תשי. ותנינן מאי תשי, כלומר חלשת ליה. אמר ליה ודאי הכי הוא, דאלמלי ינדעון חייביא, דהאי צור זמינא לאתערא לקבליהו, ולא לקאה לון, ימנעון מלמיחב קמיה, אלא חלשא איהי בעינייהו, הואיל ולא מסתפלי בה, ולא מסתפלי בארחייהו (ס"א בכרסיהו) ועל דא צור ילדך תשי.

ר' אבא אמר, אית צור, ואית צור, מסטרא דצור עלאה, נפק צור אחרא. ומאי צור עלאה. צור דכל צורים. ומאי איהו, ההוא דאולידת לישראל, דכתיב צור ילדך תשי. דהא מסטרא דצור דלעילא, נפקא צור אחרא. מסטרא דאימא, נפקא גבורה.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ד ע"ב]

ואזלא הא פהא דאמר רבי אלעזר, פתיב (תהלים קו) מי (פ"ג ע"א) ימלל גבורות יי. מאי גבורות יי. לאכללא אימא עלאה דכלא, דאף על גב דלאו איהי דינא, מסטרהא אשתכח, דהא מסטרהא (דף ס"ד ע"ב) גבורה אשתכח, ובגיני כף צור עלאה אקרי. (דברים לב) ותשפח אל מחוללך, דא נהירו דאבא. מאי גיהו. חסד עלאה, דאיהו נהירו דאבא.

תו אמר רבי אבא, מים בכל מקום, הא ידיעא, וקודשא בריך הוא בהאי צור אתער לארקא מיא, דהא לא אתחזי, (אלא מגדולה) ודא הוא את וניסא דקודשא בריך הוא. ועל דא שבח דוד ואמר, (תהלים קיד) ההפכי הצור אגם מים וגו'. ומשמע ההפכי, דהא לאו ארחוי דצור בכך.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל דא, בצור עלאה, אפיק מיא מאתר דלתתא. ומה שמיה דההוא דלתתא. סלע. דכתיב, (במדבר כ) והוצאת להם מים מן הסלע. ובמה אפיק האי סלע מיא. בחילא דצור דלעילא.

רבי שמעון אמר, (דברים לב) הצור תמים פעלו מאי משמע הצור תמים פעלו. דאתהפך צור, למעבד פעלו דתמים. ומאי איהו. אברהם. דכתיב ביה (בראשית יז) היתהלך לפני והיה תמים. ודא הוא ההפכי הצור אגם מים, ומשמע תמים פעלו, ודא אברהם.

בשעתא דא, אתהדר הצור, תמים. בשעתא אחרא תניינא, כד (אתענש) בעא משה לאפקא מיא בהאי צור, בחובייהו דישראל, לא אתהדר תמים, כקדמיתא. ביה זמנא, אתרעם משה ואמר, צור ילדך תשי. כלומר, חלשת ליה ממה דהוה בקדמיתא, דבגינד לא אשתכח תמים השתא, ואתעביד (ביה) דינא, מה דלא הוה ביומי ילדך, כלומר עולימד.

אמר רבי אבא, מאי דכתיב היש יי בקרבנו אם אין. וכי טפשינן הווי ישראל דלא ידעי מלה דא, והא חמו שכינתא קמיייהו, וענני פבוד עלייהו דסחרון לון, ואינן אמרו היש יי בקרבנו אם אין, גוברין דחמו זיו יקרא דמלפיהון על ימא, ותנינן, ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל, אינן אשתכחו טפשינן, ואמרו היש יי בקרבנו אם אין.

אלא (נשא קכ"ט ע"א) הכי קאמר רבי שמעון, בעו למנדע, בין עתיקא סתימאה דכל סתימין, דאקרי אין. ובין זעיר אפין דאקרי יי. ועל דא, לא פתיב היש יי בקרבנו אם לא, כמה דכתיב הילך בתורתך אם לא. אלא היש יי בקרבנו אם אין.

אי הכי אמאי אתענשו. אלא על דעבידו פרודא, ועבידו בנסיונא, דכתיב ועל נפוחתם את יי. אמרו ישראל, אי האי נשאל בגוונא חד. ואי האי נשאל בגוונא אחרא. ועל דא מיד ויבא עמלק. (שמות יז) ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים. רבי יוסי פתח, (ישעיה לב) (ו' ע"א) אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור. אשריכם זורעי על כל מים, תמן תנינן, כמה מים וכמה מים משתכחין. זכאין אינן ישראל, דלית זרעא להו, אלא על המים, דכתיב ויחנו שם על המים, אינן דהווי תחות ענפי אילנא דקודשא בריך הוא.

דתניא, אילנא אית לקודשא בריך הוא, והוא אילנא רברבא ותקיפא, וביה אשתכח מזונא לכלא. והוא אתחם בתריסר תחומין, במתקלא, ואתתקף בארבע רוחי עלמא. וע' ענפין אחידן ביה וישראל משתכחי בגופא דההוא אילנא. ואינן שבעין ענפין סחרנא דלהון.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והיינו דכתיב, ויבאו אלימה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים, והא אוקמוה, ואתמר בכמה אתר. מאי ויחנו שם על המים. אלא בההוא זמנא, שליטו על אינון מיא, דאינון תחות ענפין דאילנא, דאקרון (תהלים קכד) המים הזידונים. ועל דא אשריכם זורעי על כל מים.

משלחי רגל השור והחמור, אינון תרין כתרי שמאלא, דאחידן בהו עמין עובדי כוכבים ומזלות, דאקרון שור וחמור. והיינו דכתיב, (בראשית לז) ויהי לי שור וחמור. בגין דלבן חפים הוה בחרשין ובאינון כתרי תתאין, ובאינון בעא לאובדא ליעקב, כמה דכתיב, (דברים כו) ארמי אובד אבי, והא אתמר. וכשישראל זכאין, משלחי להו, ולא יכלי לשלטאה עליהו, הדא הוא דכתיב משלחי רגל השור והחמור דלא שליטי בהו.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ה ע"א]

אמר רבי אבא, כד מזדווגי כחדא, לא יכלי בני עלמא למיקם בהו, ועל דא (דף ס"ה ע"א) כתיב (דברים כב) לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו. יחדיו דייקא. ותנינו, לא יהיב איניש דוכתא לזינין בישין, דהא בעובדא דבר נש (לתתא), אתער מה דלא אצטריך. וכד מזדווגי כחדא, (לא יכלין למיקם בהו. מבין סטרא דלהון נפיק) מתקיפוטא דלהון דאקרי כלב, ודא חציפא מפלהו, הדא הוא דכתיב, (שמות יא) ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו. (נ"א מתקיפוטא דלהון אפיק ההוא דאקרי כלב, ודא חציפא מכלהו) אמר קודשא בריך הוא, אתון אמרתון, היש יי בקרבנו אם אין, הרי אני מוסר אתכם לכלב. מיד ויבא עמלק.

ר' יהודה אמר, (במדבר כד) ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד. וכי ראשית גוים עמלק, והלא כמה לישנין ועמין ואומין הו בעלמא, עד לא אתא עמלק.

אלא, כד נפקו ישראל ממצרים, דחילו ואימתא נפלה על כל עמין דעלמא מישראל, הדא הוא דכתיב, (שמות טו) שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת. ולא הו עמא דלא הוה דחיל מגבוראן עלאין דקודשא בריך הוא, ועמלק לא הוה דחיל, הדא הוא דכתיב, ולא ירא אלהים. לא דחיל למקרב לגבך. ועל דא ראשית גוים. (עמלק הוי קדמאה)

דאתו לאגחא קרבא בישראל עמלק הוה. ובגיני כך ואחריתו עדי אובד, דכתיב פי מחה אמחה את זכר עמלק. וכתיב, (דברים כה) תמחה את זכר עמלק, הדא הוא דכתיב ואחריתו עדי אובד. עדי אבדו מבעי ליה. אלא עד דיייתי קודשא בריך הוא ויאבד ליה, (כלומר עד דקודשא בריך הוא יהא אובד ליה) דכתיב פי מחה אמחה וגו'. אמר ר' אלעזר, תא חזי, אף על גב דהצור תמים פעלו, ועביד עמהון חסד לאפקא לון מיא, לא שבק דידיה, דהא כתיב ויבא עמלק.

סדר הלימוד ליום ח טבת [יום 97 בשנה]

ר' אבא פתח ואמר, (קהלת ה) יש רעה חולה ראיתי תחת השמש. כמה בני נשא אטימין לבא, בגין דלא משתדלי באורייתא. יש רעה חולה, וכי יש רעה דהיא חולה, ויש רעה דלאו היא חולה. אלא ודאי יש רעה חולה, דתנינן, מסטרא דשמאלא, נפקי כמה גרדיני נימוסין, דבקען באורא.

וכד בעיין למיפק, אזלין ואשתאבין בנוקבא דתהומא רבה, לבתר נפקין ומתחברן כחדא, ובקעין אורין, ושאטין בעלמא, ומתקרבין לגבייהו דבני נשא, וכל חד חד אקרי רעה, כמה דאת אמר (תהלים צא) לא תאונה אליך רעה. מאי לא תאונה. בגין דאתיא בתסקופא על בני נשא.

חולה אמאי היא חולה. כד שריא האי על בני נשא, עביד לון קמצנין מממוניהון, אתיין גבאי צדקה גביה, היא מחאת בידיה. אמר ליה לא תיפוק מדידך. אתיין מסכני, היא מחאת בידיה. אתי הוא למיכל מממוניה, מחאת בידיה, בגין לנטרא ליה לאחרא. ומן יומא דשריא עליה דבר נש, היא חולה, פהאי שכיב מרע דלא אכיל ולא שתי. ועל דא היא רעה חולה.

ושלמה מלכא צווח בחכמתא ואמר, (קהלת ו) איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד וגו'. האי קרא, לאו רישיה סיפיה, ולא סיפיה רישיה, כתיב איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד וגו', מאי ולא ישליטנו האלהים לאכול ממנו. אי הכי, לאו ברשותיה הוא דבר נש.

אלא, אי כתיב ולא יעזבנו האלהים לאכול ממנו, הוינא אמר הכי. אלא ולא ישליטנו, דבגין דהוא הימניה להחיא רעה, ואחיד בה. קודשא בריך הוא לא שלטיה עליה, לאתבראה תחותיה, על דהוא אתרעי בה, ואחיד בה.

וכל ארחוי פשכיב מרע, דלא אכיל ולא שתי, ולא קריב לממוניה, ולא אפיק מיניה, ונטיר ליה עד דהוא יפוק מעלמא, וייתי אחרא, ויטול ליה, דהוא בעליו.

ושלמה מלכא צווח ואמר, (קהלת ה) עשר שמור לבעליו לרעתו. מאן בעליו. דא אחרא דירית ליה. ולמה זכה האי אחרא למהוי בעליו דהוא עתרא. בגין דהאי הימין להחיא רעה, ואתרעי בה (הדא הוא דכתיב לרעתו בשביל ההוא רע) ואתדבק בה. בגין כך, האי אחרא דלא אתדבק בהחיא רעה, זכה (האי) למהוי בעליו דהוא עתרא הדא הוא דכתיב לרעתו, כלומר בגין רעתו דהוה מתדבק בה, רווח ליה האי.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ה ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דבר אחר יש רעה חולה, האי מאן דיתייב בחולקא טבא, בבית אבוי, והוא אזיל לקבל אבוי, (דף ס"ה ע"ב) בתסקופי מלין, הא אתדבק בההוא רעה חולה, כבר נש שכ״ב מרע דכל ארחוי בתסקופא, דא בעינא, ודא לא בעינא, ובגין האי עותרא אתדבק בר נש ברעה חולה, ואתענש בהאי עלמא, ובעלמא דאתי, ודא הוא עושר שמור לבעליו לרעתו.

כך ישראל, קודשא בריך הוא נטיל לון על גדפי נשרין, אסחר לון בענני יקרא, שכינתיה נטיל קמייהו, נחת לון מנא למיכל, אפיק לון מייא מתוקין, ואינון הו אזלין עמיה בתסקופין. מיד ויבא עמלק. (שמות יז) ויבא עמלק, אמר רבי שמעון, רזא דחכמתא הכא, מגזרת דינא קשיא, קא אתיא קרבא דא. וקרבא דא אשתכח לעילא ותתא. ולית לך מלה באורייתא, דלא אית בה רזין עלאין דחכמתא, דמתקשרין בשמא קדישא. כביכול, אמר קודשא בריך הוא, כד ישראל אינון זכאין לתתא, אתגבר חילא דיילי על כלא. וכד לא אשתכחו זכאין, כביכול, מתישין חילא דלעילא, ואתגבר חילא דדינא קשיא.

תא חזי, בשעתא דחבו ישראל לתתא, מה כתיב, ויבא עמלק וילחם עם ישראל, אתא לקטרגא דינא ברחמי. דכלא אשתכח לעילא ותתא. ברפידים: ברפוי ידים, דרפו ידיהון מאורייתא דקודשא בריך הוא, כמה דאוקימנא. אמר ר' יהודה, תרי זמני אגח קרבא עמלק בישראל, חד הכא. וחד דכתיב, (במדבר יד) וירד העמלקי והכנעני וגו'.

אמר ר' שמעון, לעילא ותתא. קטרוגא דקודשא בריך הוא הוה, לעילא, כמה דאתמר. לתתא בקודשא בריך הוא הוה, דהו נספי לגברי, וגזרי לון ערלתא (ס"א אתא) דרשימא קדישא, ונטלי להו וארמו לון לעילא, ואמרי טול לך מה דאתרעית. ועל כל פנים דקודשא בריך הוא הוה (כל קובלנא כלא) (ס"א קבלא) כלא. (שמות יז) ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק. וכי מה חמא משה, דסליק גרמיה, מהאי קרבא קדמאה דקודשא בריך הוא פקיד. אלא משה זכאה חולקיה, דאסתפל וידע עקרא דמלה. אמר משה, אנא אזמין גרמי להתוא קרבא דלעילא, ואנת יהושע זמין גרמך לקרבא דלתתא.

והיינו דכתיב, והיה כאשר ירו משה ידו וגבר ישראל: ישראל דלעילא. ובגין כך סליק משה גרמיה מקרבא דלתתא, בגין לאזדרזא בקרבא דלעילא, ויתנצח על ידוי.

אמר ר' שמעון, וכי קלה היא בעיניך, קרבא דא דעמלק. תא חזי, מן יומא דאתברי עלמא, עד ההוא זמנא, ומההוא זמנא, עד דייתי מלפא משיחא, ואפילו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביומי דגוג ומגוג, לא ישתפח פוותיה. לאו בגין חילין תקיפין וסגיאין, אלא בגין דבכל סטרין דקודשא בריך הוא הוה.

ויאמר משה אל יהושע, אמאי ליהושע, ולא לאחרא, והא בההוא זמנא רביא הוה, דכתיב, (שמות לג) ויהושע בן נון נער, וכמה הוה בישראל תקיפין מניה. אלא משה בחכמתא אסתפל וידע. מאי חמא. חמא לסמאל דהוה נחית מסטרא דלעילא, לסייעא לעמלק לתתא. אמר משה, ודאי קרבא חכא תקיפא אתחזי.

יהושע בההוא זמנא בדרגא עלאה יתיר אשתכח. אי תימא דבשכינתא אשתכח בההוא זמנא לאו הכי, דהא במשה אתנסיבת ואתאחדת, אשתכח יהושע דאתאחד לתתא מניה. ובמה. אמר ר' שמעון, בההוא אתר, דאתקרי נע"ר.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ו ע"א]

והיינו דאמר רבי יהודה, מאי דכתיב, (ישעיה לג) עיניך תראינה ירושלם נוח שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדותיו לנצח. ירושלם: ירושלם דלעילא, דאקרי אהל בל יצען, דלא ישתפח יתיר למהך בגלותא, ודא הוא רזא דכתיב, ויהושע בן נון נער. נער ודאי. לא ימיש מתוך האהל, ההוא דאקרי אהל בל יצען. מלמד דבכל יומא ויומא, הוה יניק משכינתא, כמה דההוא נער דלעילא, לא ימיש מתוך האהל, ויניק מניה תדירא. כך האי נער (דף ס"ו ע"א) דלתתא לא ימיש מתוך האהל, ויניק מנה תדירא.

בגין כך, כד חמא משה, לסמאל, נחית לסייעא לעמלק, אמר משה, ודאי האי נער יקום לקבליה, וישלוט עליה, לנצחא ליה. מיד ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק, דילך האי קרבא דלתתא, ואנא אנדרו לקרבא דלעילא. בחר לנו אנשים, זכאין בני זכאין, דיתחזון למהך עמך.

אמר רבי שמעון, בשעתא דנפיק יהושע נער. אתער נער דלעילא, ואתתקן בכמה תיקונין בכמה זיינין, דאתקינת ליה אמיה, לקרבא דא, לנקמא נוקמא דברית. והיינו דכתיב, (ויקרא כו) חרב נוקמת נקם ברית, ודא הוא רזא דכתיב, ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. לפי חרב ודאי, ולא לפום רומחין וזיינין, אלא בחרב ודאי היא, האי דאקרי חרב נוקמת נקם ברית.

ומשה אתתקן לקרבא דלעילא, וידי משה כבדים: כבדים ממש, יקירין, קדישין, לא אסתאבן לעלמין. יקירין דאתחזון לאגחא בהו קרבא דלעילא. ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה, בגין דישראל שריין בצערא, ויהא עמהון בצעריהון.

ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה וגו', מאי תמכו בידי. אמונה. (אמונה, מהימנותא ודא) וכי על דאהרן וחור תמיכו לידוי, הוה ידוי

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אמונה. אלא, משה פלא בחכמתא עביד מה דעביד. אהרן וחור, דא מסטרא דיליה, ודא מסטרא דיליה, וידוי באמצעיתא, ועל דא ויהי ידיו אמונה, מהימנותא. אהרן בגין דיתער סטרא דיליה, (חוקת קל"א ע"ב) וחור בגין דיתער סטרא דיליה, והווי אהרן בידוי מכאן ומכאן, דאשתכחא סיועא דלעילא. (שמות יז) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל. כאשר ירים ימינא על שמאלא, ואתכוון בפרישו דידוי. וגבר ישראל: ישראל דלעילא. וכאשר יניח ידו וגבר עמלק, בשעתא דישאל לתתא, משתכחין מצלותא, לא יכלין ידי משה למיקם בזקיפו, וגבר עמלק. מכאן אוליפנא, אף על גב דכהנא פריש ידוי, בקרבנא, לתקנא גרמיה בכלא, ישראל בעיין לאשתכחא בצלותהון, עמיה.

תאנא, בקרבא דא דעמלק, אשתכחו עלאין ותתאין, ועל דא, ויהי ידיו אמונה, בהימנותא פדקא חזי. ויהי ידיו אמונה. ויהיו ידיו מבעי ליה. אלא, בגין דתליא פלא בימינא, פתיב ויהי. וכתוב ידיו, בגין דהוא עקרא דכלא. וכתוב, (שמות טו) ימינך יי נאדרי בכח ימינך יי תרעץ אויב. (שמות יז) ויאמר יי אל משה כתב זאת זכרון בספר וגו'. תא חזי, מה פתיב לעילא, ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. ויחלוש, ויהרוג מבעי ליה. אלא, ויחלוש, כמה דאתמר, (ישעיה יד) חולש על גוים. יהושע הוה חולש עליהו, וההוא חרב נוקמת נקם ברית קטיל לון, דכתיב לפי חרב כמה דאתמר.

כתב זאת זכרון, זאת דיקא. ושם באזני יהושע, דהא הוא זמין לקטלא מלכין אחרנין. פי מחה אמחה. מחה: לעילא. אמחה: לתתא. זכר, דוכרנא דלעילא ותתא.

אמר רבי יצחק, פתיב פי מחה אמחה, וכתוב (דברים כה) תמחה את זכר עמלק. אלא, אמר קודשא בריך הוא, אתון מחון דוכרניה לתתא, ואנא אמחה דוכרניה לעילא.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ז ע"ב]

אמר רבי יוסי, עמלק עמין אחרנין אייתין עמיה, וכלהו דחילו לקרבא בהו בישראל, בר איהו. ובגין כך, יהושע הוה חולש עלייהו. רבי ייסא אמר, ויחלוש יהושע, דתבר חילא דלהון מלעילא. (שמות יז) ויבן משה מזבח ויקרא שמו יי נסי. ויבן משה מזבח, לקבל ההוא דלעילא. ויקרא שמו ההוא משה (נ"א דההוא מזבח) יי נסי. מאי יי נסי. בגין דאנקים נקמתא דההוא רשימא (דף ס"ז ע"ב) קדישא דישראל, ומההוא זמנא אתקרי, חרב נוקמת נקם ברית.

רבי יוסי אמר, ויבן משה מזבח, מזבח לכפרא עלייהו. ויקרא שמו. שמו דמאן. אמר רבי חייא שמיה דמדבחא ההוא. יי נסי: כמה דאת אמר, ושם נסהו. וכלא מלה חד, על דאתפרעו ישראל, ואתגלייא ההוא את קיימא, רשימא קדישא. מכאן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אוליפנא, דכיון דאתגזר בריה דבר נש, ואתגלייא ביה את רשימא קדישא קיימא. ההוא אקרי מזבח לכפרא עליה. ומה שמיה. יי נסי.

בגוונא דא יעקב, בנה מדבחא, דכתיב, (בראשית לג) ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל. למאן. לההוא אתר דאקרי מזבח. ומאן שמיה. אל אלהי ישראל.

אמר רבי יוסי, מאי דכתיב, (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל וגו'. וכי מאן יכיל למחמי ליה לקודשא בריך הוא, והא פתיב (שמות לג) כי לא יראני האדם וחי. והכא אמר ויראו אלא דאתגליא קשת עליהו בגוונין נהירין, והכי תנינן, כל מאן דאסתכל בקשת, כמאן דמסתכל בשכינה, ולאסתכלא בשכינתא אסיר.

ועל דא, אסיר ליה לאיניש, לאסתכלא באצבעייהו דכהני, בשעתא דפרסי ידיהו. אסור לאסתכלא בקשת. מאן קשת. אמר רבי אבא, בקשת סתם אמר ליה מאי בקשת סתם אמר ליה בקשת דלעילא, ובקשת דלתתא.

בקשת דלעילא, בגוונוי. דכל מאן דיסתכל בגוונוי, כאילו אסתכל באתר דלעילא, ואסיר לאסתכלא ביה, דלא יעביד קלנא בשכינתא. קשת דלתתא מאי היא. ההוא את קיימא, דאתרשים ביה בבר נש, דכל מאן דיסתכל ביה, עביד קלנא לעילא.

אמר רבי יצחק, אי הכי והכתיב (בראשית כד) שים נא ידך תחת ירכי, דהוה אומי ליה בהאי את. אמר ליה, אנח להו לאבהן דעלמא, דלית אינון כשאר בני עלמא. ועוד, שים נא ידך תחת ירכי פתיב, ולא פתיב ראה תחת ירכי, בגין כך אסיר לאסתכלא בקשת סתם, כמה דתנינן.

תאנא, ויראו את אלהי ישראל, דאתגליא קשת עליהו, בגוונין שפירין נהירין, מלהטן לכל עיבר, משמע דכתיב, את אלהי ישראל ולא פתיב ויראו אלהי ישראל. אמר רבי יוסי, נהורא דבוצינא דשכינתא. ומאי ניהו. ההוא דאקרי נער, דמשמש לשכינתא, במקדשא. ובגין כך, את דייקא.

ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר, דאתרשים ביה תחות דוכתייה, חד לבינתא מאינון לבנין דהוו בנין במצרים, דתנינן, אתתא חדא אולידת במצרים, והוה אתין סרכי פרעה, ועאלת ליה בחד לבינתא, ואתא פס ידא ואחיד ליה, ואתרשים תחות רגלוי דשכינתא, וקיימא קמיה, עד דאתוקד בי מקדשא דלתתא, דכתיב, (איכה ב) ולא זכר הדום רגליו.

ר' חייא אמר, לבנת הספיר: נהירותא דספיר, קלדיטי בקנדיטי גליפין עלאין דלעילא, דמתלהטא לשבעין ותרין עברי, הדא הוא דכתיב, (ישעיה נד) ויסדתיך בספירים. (שמות כד) וכעצם השמים. מאי עצם השמים. אמר רבי אבא, מה עצם

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

השמים, גליפא בשבעין ותריין ענפין, פרחין מלהטן בכל עיבר. אוף הכא, חיזו דההוא עצם השמים כחיזו שמיא ממש. רבי יהודה אמר, כלא אתרשים בההוא נהירו, דחיזו דמתגלפא מסטרא דשכינתא.

אמר רבי חזקיה, אי הכי, והא שתין אינון, בסחרניה דשכינתא, דכתיב, (שיר השירים ג) ששים גבורים סביב לה. אמר ליה הכי הוא ודאי. אלא אינון שתין, אתנהירו בתריסר תחומין, ולא אעדיאו מסחרנותהא לעלמין. דתנינו, תריסר תחומין, גליפין עלאין, במתקלא סליקו, באילנא קדישא רבא ותקיף. וכלהו נהירין במטרוניתא, כד אתחברת במלכא. ודא הוא עצם השמים, עצם השמים ממש. וכל אינון נהירין שבילין, מנהרין ביה, בנהירו דמטרוניתא.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ז ע"א]

ותאנא, נהירו דאלין שתין, דסחרנהא, רשימין ביה בההוא נע"ר, וקרין להו שתין פולסי דנורא, דאתלבש בהו מסטר דשכינתא, מתלהטן בדינא, הדא הוא דכתיב (דף ס"ז ע"א) ששים גבורים סביב לה.

תאנא, ויבן משה מזבח כמה דאמינא. ויקרא שמו ה' נסי. ה' נסי ממש. אמאי. בגין דעמלק נטל כל אינון דהו גזירין, ולא אתפרעו, וגזר לון ושדי להו לעילא, ואמר טול מה דאתרעית ביה. ביה שעטא מה פתיב. ויאמר פי יד על פס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר. מדר דר חסרין, מדירין דלעילא, ומדירין דלתתא.

אמר רבי יהודה, בכל דרא ודרא, בכל דרין דאתיין לעלמא, לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא, וקודשא בריך הוא אגח בהו קרבא. (ר' יצחק אמר מדירותא דלתתא לדירא דלעילא) ועלייהו פתיב (תהלים קד) יתמו חטאים מן הארץ וגו'. מן הארץ: בעלמא דין, ובעלמא דאתי. ביה זמנא פתיב, ברכי נפשי את ה' הללויה.

זוהר פרשת יתרו

(שמות יח) וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה וגו'. רבי חזקיה (נ"א ר' אלעזר) פתח ואמר, (ויקרא ט) וישא אהרן את ידו. פתיב ידו חד, בגין דבעי לארמא ימינא על שמאלא, והא אוקימנא רזא.

אשכחנא בספרא דשלמה מלכא, דכל מאן דארים ידוי לעילא, ולאן אינון בצלותין ובעותין, האי איהו בר נש, דאתלטייא מעשרה שולטנין ממנן. ואינון (קהלת ז) עשרה שליטין אשר היו בעיר. אלין אינון עשרה די ממנן על פרישו דידין לעילא לנטלא ההוא צלותא, או ההיא ברכתא, ויהבי ביה חילא, לאתיקרא שמא

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

קדישא, ואתברך מתתא. כיון דמתתא אתברך, מההוא פרישו דידין לעילא, כדין אתברכא מעילא, ואתיקר מכל סטרין.

ואלין עשרה ממנו, זמינין לנטלא מאינון ברפאן דלעילא, ולארקא לתתא, ולברכא לההוא דמברך ליה, דכתיב, (במדבר ו) ואני אברכם.

בגין כך, יסתמר בר נש, בשעתא דירים ידוי לעילא, למהוי בצלו, או בברפאן או בבעותא, ולא ירים ידוי למגנא, בגין דאלין עשרה אינון זמינין, ומתערין. לגבי ההוא פרישו דידין, ואי הוא למגנא, אינון עשרה לטיין ליה, במאתן וארבעין ותמניא לוויטין. והאי איהו דכתיב ביה, (תהלים קט) ויאהב קללה ותבואהו.

וכדין, רוח מסאבא שריא על אינון ידין, דאיהו ארחיה למשרי על אתר ריקניא, וברפתא לא שריא באתר ריקניא. ועל דא (נ"א דמברך ליה ואי אינון מתערין לגבי ההוא פרישו דידין ואיהו למגנא אינון לטיין ליה במאתן וארבעין ותמניא לוויטין וכדין רוח מסאבא שריא על אינון ידין דאיהו ארחיה למשרוי על אתר ריקניא בגין כך יסתמר בר נש בשעתא דארים ידוי לעילא למהוי בצלו או בברכאן ובצלותא ולא ירים ידוי למגנא ועל דא) פתיב, (בראשית יד) הרימותי ידי אל ה' אל עליון, דמתרגמינן בצלו.

ובהאי פרישו דידין, אית רזין עלאין, בשעתא דאתפרישו, ואודקפו לעילא, אוקיר בר נש לקודשא בריה הוא, בכמה רזין עלאין. אחזי ליחדא רזא דעשר אמירן, בגין ליחדא כלא, ולא אתברכא שמא קדישא כדקא חזי, (ר"ח א' ב) ואחזי ליחדא רזא דרתיכין פנימאין, ורתיכין דלבר, בגין דיתברך שמא קדישא בכל סטרין, ויתיחד כלא כחדא, עילא ותתא.

פתח ואמר, (שמות כג) ולא יראו פני ריקם, דא איהו רזא דזקיפו דאצבען, כד זקיף לון בר נש לעילא, דבעי דלא לאודקפא בריקניא, אלא בצלו ובבעותין ובברפאן. (או בחד מנייהו) ועל דא ולא יראו פני ריקם. ולא יראו לפני לא פתיב, אלא פני, רזא דזקיפו דאצבען, דלא אצטריכו לזקפא למגנא, כמה דאתמר.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ז ע"ב]

עשרה שליטין דקאמרן, אינון עשר אמירן לתתא, ברזא (נ"א עשרה שלטנין ממנו דקאמרן, אינון ממנו לתתא ברזא) דאתוון רשימין כגוונא דלעילא, ואלין קיימין בקדמיתא על ההוא זקיפן דאצבעאן. (דף ס"ז ע"ב) ובהא כל סטרא דקדושה אתאחד לעילא לארמא, כדין כל סטרין אחרנין אתכפיין כלהו, ואודן למלכא קדישא.

תא חזי, ברזא דקדושה (נ"א דשמא קדישא) איהו מלך, וכהן ומשמש תחותיה, (ברזא דקדושה) בין לעילא בין לתתא. אית מלך לעילא, דאיהו רזא דקדש הקדשים,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואיהו מלך עלאה, ותחותיה אית פהן רזא דאור קדמאה, דקא משמש קמיה, ודא איהו פהן דאקרי גדול, סטרא דימינא.

אית מלך לתתא, דאיהו כגוונא דהווא מלך עלאה, ואיהו מלך על כלא דלתתא. ותחותיה אית פהן דמשמש ליה, רזא דמיכאל כהנא רבא, דאיהו לימינא. (ודאי בסטרא דקדשה אית מלך וכהן) ודא איהו רזא דמהימנותא שלימתא, סטרא דקדושה.

בסטרא אחרא, דלאו איהו סטרא דקדושה, אית רזא דאיהו מלך, והא אוקימנא דאקרי (קהלת ד) מלך זקן וכסיל, ותחותיה אית פהן און, ודא הוא רזא דכתיב, (הושע יב) ויאמר אפרים אף עשרתי מצאתי און לי, בגין דחילא דא, שלטא על ההוא עובדא דעבד ירבעם. ואלמלא דאשכח חילא דא, לא יכיל לאצלחא בההוא עובדא.

רזא דמלה, בשעתא דהאי מלך והאי פהן אתכפין, ואתברו, כדין כל סטרין אחרנין אתכפין, ואודן ליה לקודשא בריך הוא, כדין קודשא בריך הוא שליט בלחודוי עילא ותתא, כמה דאת אמר, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

כגוונא דא, ורזא דא מש, עבד קודשא בריך הוא בארעא, דתבר מלך זקן וכסיל, ודא הוא פרעה, בשעתא דאתא משה לפרעה, ואמר, (שמות ה) אלהי העברים נקרא עלינו, פתח ואמר, לא ידעתי את יי', ובעא קודשא בריך הוא דיתיקר שמייה בארעא, כמה דאיהו יקרא לעילא. כיון דאלקי ליה ולעמיה, אתא ואודי ליה לקודשא בריך הוא.

ולבתר אתבר ואתכפין ההוא פהן און, יתרו, דמשמש תחותיה, עד דאתא ואודי ליה לקודשא בריך הוא, ואמר ברוך יי' אשר הציל אתכם וגו', עתה ידעתי כי גדול יי' וגו', ודא הוא פהן און, סטרא אחרא, דאיהו סטר שמאלא. ודא איהו רזא דאמרה רחל, כד חמאת דמיתת, כמה דכתיב, (בראשית לה) בן אונני. ובגין דא אוחי (נ"א אודי) יעקב, ואמר בן ימין, ולא בן אונני, סטר ימינא, ולא שמאלא.

וכיון דהווא מלך וכהן אודו לקודשא בריך הוא, ואתברו קמיה, כדין אסתלק קודשא בריך הוא ביקריה על כלא, עילא ותתא, ועד דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, כד אודן אלין קמיה, לא אתייהיבת אורייתא. עד לבתר דאתא יתרו, ואודי ואמר, עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלהים. ברוך יי' אשר הציל אתכם וגו'. כדין אסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, עילא ותתא, ולבתר יהב אורייתא בשלימו, דשלטנו על כלא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי אלעזר פתח ואמר, (תהלים 135) יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם, תא חזי, דוד מלכא קם ושבח ואודי למלכא קדישא. והוא אשתדל באורייתא, בההיא שעתא כד רוח צפון אתער, והיה בטש באינון נימין דכנורא, וכנורא הוה מנגן ואמר שירה וכו', ומה שירה הוה קאמר.

תא חזי, בשעתא דקודשא בריך הוא אתער לגבי כל אינון רתיכין, למיהב לון טרפא, כמה דאוקימנא דכתיב, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. כדן, כלהו בחדו, פתחי ואמרי, (תהלים 135) אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. כד רוח צפון אתער ונחית לעלמא, נשיב ואמר, לדעת בארץ דרפך בכל גוים ישועתך. כנור בשעתא דאיהו מנגנא ביה בההוא רוחא, פתח ואמר יודוך עמים כלם (חסר) דוד כד הוה קם, ואתער עליה רוח קדשא, פתח ואמר, ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ. בגין לאמשכא טיבו דקודשא בריך הוא, מעילא לתתא. לבתר אתא דוד ברוח קדשא, וסדר לון פחדא, אסתכל בכלא האי קרא דכנורא, (בגין) דשלימו דיקרא דקודשא בריך הוא עילא ותתא.

[זהר חלק ב' - דף ס"ח ע"א]

בשעתא דשאר עמין אתכפיין, אתיין ואודאן ליה לקודשא בריך הוא, פיון דאינון אתכפיין, ואודן ליה, כדן אשתלים יקרא דקודשא בריך הוא עילא ותתא. בשעתא דאתא משה (דף ס"ח ע"א) לפרעה ואמר ליה יי' אלהי העברים נקרא עלינו וגו', פתח איהו ואמר לא ידעתי את יי'.

ובעא קודשא בריך הוא, דיתייקר שמייה בארעא, כמה דאיהו יקרא לעילא, פיון דאלקי ליה ולעמיה, אתא ואודי ליה לקודשא בריך הוא, דכתיב, (שמות ט) יי' הצדיק. איהו דהוה מלכא קרופינוס דכל עלמא, פיון דאיהו אודי, כל שאר מלכין אודון, דכתיב, (שמות טו) אז נבהלו אלופי אדום.

אתא יתרו, כומרא עלאה ורברבא, רב ממנא (דכל ממנא) דכל טעון אחרנין, ואודי ליה לקודשא בריך הוא, ואמר עתה ידעתי כי גדול יי' מפל האלהים, כדן אסתלק ואתייקר קודשא בריך הוא ביקריה עילא ותתא, ולבתר יהב אורייתא בשלימו, דשלטנו על כלא.

אמר רבי שמעון לר' אלעזר בריה, על דא כתיב, (תהלים 135) יודוך עמים אלהים יודוך עמים כולם. אתא ר' אלעזר ונשיק ידוי. בכה ר' אבא ואמר, (תהלים קג) פרחם אב על בנים. מאן ירחם על ר' אלעזר, ולאשלמא מלוי, בר רחמינו דמר, זכא חולקנא, דזכינא למשמע מלין אלין קמיה, דלא נכסוף בהו לעלמא דאתי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי אבא, הא פהו און לא פתיב ביתרו, פהו מדין פתיב. אמר ליה, פלא איהו חד. בקדמיתא חמוי דיוסף, פהו און אקרי. ולבתר חמוי דמשה, פהו מדין. וכלא רזא חדא, דהא אלין תרין משה ויוסף. בדרגא דרזא חדא קיימין, ברזא דאת ו'ו, תרין ווין פחדא. ומה דאתמר פהו מדין, רזא דא אשת מדינים. (משה ויוסף ברזא חדא קיימי, רזא דא ו'ו תרין כחדא)

ארים ידוי על רישיה ר' אבא ובכה, אמר, נהירו דאורייתא סלקא השתא עד רום רקיעא דכרסייא עלאה, לבתר דיסתלק מר מעלמא, מאן ינהיר נהירו דאורייתא. ווי לעלמא דישתאר יתום מינה. אבל מלין דמר יתנהירו בעלמא עד דייתי מלפא משיחא וכדין פתיב, (ישעיה יא) ומלאה הארץ דעה את יי וגו'.

וישמע יתרו כהן וגו, רבי חייא אמר, האי קרא אית לאסתכלא ביה, בקדמיתא פתיב, את כל אשר עשה אלהים למשה, ולבתר פתיב פי הוציא יי. אלא רזא דא את כל אשר עשה אלהים, דא שמא דאגין על משה ועל ישראל, ולא אתעדי מנייהו בגלותא. ולבתר, שמא עלאה אפיק לון ממצרים. דהא שמא קדישא דאפיק לון, ברזא דיובלא הוה.

דבר אחר את כל אשר עשה אלהים למשה, פד אתרמי לנהרא, וכד שזיב ליה מחרבא דפרעה, ולישראל עמו, דכתיב, (שמות ב) וישמע אלהים את נאקתם. וכתיב (שמות א) וכאשר יענו אותו פן ירבה וכן יפרוץ.

וישמע יתרו כהן מדין. רבי יוסי פתח, (תהלים קיא) פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו. מאי שנא, בכל שאר קראי, דבכלהו, תרין תיבין מאלפא ביתא, ובהאי קרא, ובקרא דאבתריה, תלת תלת. אלא, בגין לאשלמא שית סטרין, בהאי אלפא ביתא, האי לקבל תלת פורקנין דישראל, בר פורקנא קדמאה. קרא אחרא, לקבל תורה נביאים וכתובים. וכלא תליא בהאי חכמה.

פדות שלח לעמו, פד פריק קודשא בריך הוא לישראל, מגלותא דמצרים, ועביד לון נסין וגבורין. צוה לעולם בריתו, פד אתא יתרו, וקביל ליה קודשא בריך הוא, וקריב ליה לפולחניה. ומתמן, אתקריבו כל אינון גיורין, תחות גדפוי דשכינתא, מתמן ולהלאה, קדוש ונורא שמו. דהא פדין אתקדש שמייה דקודשא בריך הוא, דהא (מסטרא אחרא) יתקדש שמא קדישא, פד אתבר, ואתכפיא סטרא אחרא, כמה דהוה ביתרו.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ח ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ וְגו', וְכִי יִתְרוֹ שָׁמַע, וְכָל עֲלָמָא לֹא שָׁמְעוּ, וְהָא פְתִיב, (שמות טו)
שָׁמְעוּ עַמִּים יְרֻגְזוּן. אֵלָּא, כָּל עֲלָמָא שָׁמְעוּ, וְלֹא אֶתְבְּרוּ, וְאִיהוּ שָׁמַע וְאֶתְבְּר, (דף
ס"ח ע"ב) וְאֶתְכַפֵּיא מִקַּמְיָה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֶתְקַרַב לְדַחְלִיתָהּ.

סדר הלימוד ליום ט טבת [יום 98 בשנה]

רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּכַמְהָ אֶתְר תְּנִינוּ, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כָּל מַה דְעֵבֵד לְעֵילָא
וְתַתָּא כְּלָא אִיהוּ קְשׁוּט, וְעוּבְדָא דְקְשׁוּט. וְלִית לָךְ מְלָה בְעֲלָמָא דְבַעֲי בַר נָשׁ לְדַחֵיא
לִיָּה מְנִיָּה, וְלֹאֲנַהֲגָא בֵּיה קִלְנָא, דְהָא כְּלָהוּ עוּבְדָא דְקְשׁוּט אִינוּן, וְכֵלָא אֲצִטְרִיךְ
בְּעֲלָמָא.

דְהָא זְמַנָּא חֲדָא, הָוָה ר' אֲלַעְזָר אֲזִיל בְּאַרְחָא, וְהָוָה אֲזִיל עִמֵּיה ר' חֲזַקְיָה, חָמו
חַד חוּיָא, קָם ר' חֲזַקְיָה לְמִקְטְלֵיה. אָמַר לִיָּה ר' אֲלַעְזָר, שְׁבִיק לִיָּה לָא תְקַטְלִינִיָּה.
אָמַר לִיָּה, וְהָא מְלָה בִישָׂא אִיהוּ, דְקִטִּיל בְּנֵי נְשָׂא. אָמַר לִיָּה לְר' חֲזַקְיָה, וְהָא פְתִיב
(קהלת י) אִם יִשׁוּךְ הַנְּחָשׁ בְּלֹא לְחֹשׁ. לָא נְשִׁיךְ חוּיָא לְבַר נְשָׂא, עַד דְלַחֲשִׁין לִיָּה
מְלַעֲיָלָא, וְאִמְרֵי לִיָּה זִיל קִטִּיל לִיָּה לְפִלְנִיָּא.

וְלִזְמַנִּין כְּמַה דְעֵבֵיד הָאִי, הָכִי נְמִי שְׁזִיב לְבַר נְשָׂא, מִמְלִין אַחַרְנִין, וְעַל יְדוּי
אַרְחִישׁ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נִיסָא לְבְנֵי נְשָׂא, וְכֵלָא בִידָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תְלִיא,
וְכֵלָא אִיהוּ עוּבְדֵי יְדוּי, וְאֲצִטְרִיךְ עֲלָמָא לְהוּ, וְאִי לָאו דְאִצְטְרִיךְ לֹון עֲלָמָא, לָא
עֵבֵד לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא לָא בַעֲי בַר נְשָׂא לְאַנְהָגָא בְּהוּ קִלְנָא בְּמִלֵּי
דְעֲלָמָא. בְּמִלּוּי וּבְעוּבְדוּי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עַל אַחַת כְּמַה וְכַמְהָ.

פְּתַח וְאָמַר, (בראשית א) וַיְרֵא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. וַיְרֵא
אֱלֹהִים: דָּא אֱלֹהִים חַיִּים. וַיְרֵא: דְאֶסְתְּכַל לְאַנְהָרָא לֹון, וְלֹאֲשַׁגְחָא לֹון. אֶת כָּל אֲשֶׁר
עָשָׂה כְּלָא בְכָלְלָא חֲדָא, עֵילָא וְתַתָּא. וְהִנֵּה טוֹב: דָּא סְטָרָא דִימִינָא. מְאֹד: דָּא
סְטָרָא דְשְׂמָאלָא, וְהָא אוּקְמוּהָ, טוֹב: דָּא מְלֹאךְ חַיִּים מְאֹד: דָּא מְלֹאךְ הַמּוֹת. וְכֵלָא
רְזָא חֲדָא. רְזָא הוּא, לְאִינוּן דְמִסְתְּכְלֵי בְרִזָּא דְחַכְמָתָא.

וַיְרֵא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. בְּכָל עוּבְדָא דְבְרָאשִׁית, פְּתִיב, וַיְרֵא אֱלֹהִים כִּי
טוֹב, וְהִכָּא וַיְרֵא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. אֱלֹהִים לְתַתָּא, שְׁלִיט עַל תַּתָּאִי. אֱלֹהִים
לְעֵילָא, שְׁלִיט עַל עֵלְאִי. דָּא אִיהוּ רְזָא דְאֱלֹהִים חַיִּים, (נ"א דבר אחר כלא איהו אלהים
חיים) דְאֶנְהִיר וְאֲדִלִיק כָּל אִינוּן בּוּצִינִין עֵלְאִין וְתַתָּאִין, וּמִתְמַן נְפָקִין כָּל אִינוּן
נְהוּרִין לְאַנְהָרָא.

תוספתא בְּטַמִּירוּ דְטַמִּירִין, אַתְרֵשִׁים רְשִׁימוּ חַד, דְלָא אַתְחִזִּי וְלָא אַתְגַּלִּיא.
הָהוּא רְשִׁימוּ, רְשִׁים וְלָא רְשִׁים. מְאָרִי דְסְכְלָתְנּוּ, וּפְקַחִין דְעֵינִין, לָא יְכַלִּין לְמִיקָם

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בית. איהו קיימא דכלא. ההוא רשימו איהו זעיר, דלא אתחזיא ולא אתגליא. קיימא ברעותא, לקיימא כלא. לנטלא מה דנטלא, ממה דלית ביה רשימו, ולא רעותא, דלא אתחזי.

ההוא רשימו בעא לאחפיא גרמיה, ועביד ליה לגרמיה, לאתטמרא ביה, חד היכלא. ההוא היכלא אפיק ליה מגרמיה, ומתח ליה במתיחו רב וסגיא לכל סטרין, אוקיר ליה בלבושי יקר, פתח ליה חמשי תרעין.

לגו בגו, אתטמר ואתגניז ההוא רשימו. פיון דאתגניז ביה, ועאל בגויה, אתמליא נהורא. מההוא נהירו, נבעין נהורין, ונצוצין נפקין מאיבון תרעין, ונהרין כלא.

ההוא היכלא אתחפיא בשית יריען. איבון שית יריען, איבון חמש. לגו בגו איבון יריען, קיימא חד יריעא מרקמא, בההוא יריעה אתחפיא ההוא היכלא, מניה אשגח וחקמא לכלא.

[זהר חלק ב' - דף ס"ט ע"א]

האי היכלא איהו פקחא דעיינין, דלא ניים. איהו אשגח תדיר לאנהרא לתתא, מגו נהירו דההוא רשימו. ההוא סכלתנו, חכמתא טמירתא, רעו דרעותין (ס"א בעו דבעותין) הוי גניז וטמיר, ולא אתגליא, קיימא ולא קיימא. בריך הוא מטמיר דטמירו, בריך הוא לעלם ולעלמי עד אמן. (ע"כ תוספתא)

תא חזי, יתרו הוא דיהב עיטא למשה, על תקווא דדינין, הכי אצטרף. ורזא דא דאודי ליה לקודשא בריך הוא, וסדר קמיה תקווא דדינוי, לאחזאה מה דכתיב, (דברים א) פי המשפט לאלהים הוא, ולא לסטרא אחרא. ודינין לישראל אתייהבו, ולא לאחרא, דכתיב, (תהלים קמו) חקיו ומשפטיו לישראל. ותא חזי, לא ינהיג בר נש קלנא באחרא, ומלה דהדיוטא, מלה (דף ס"ט ע"א) איהו. דהא במשה כתיב, וישמע משה לקול חותנו וגו'. וישמע יתרו וגו'. פתח ואמר (תהלים יח) על פן אודך בגוים יי' ולשמך אומרה. דוד מלכא אמר דא ברוח קדשא, בשעתא דחמא, דהא יקרא דקודשא בריך הוא, לא אסתליק בסליקו ולא אתייקרא בעלמא, אלא מסטרא דשאר עמין. ואי תימא, הא קודשא בריך הוא לא אתייקר בעלמא, אלא בגיניהון דישראל. הכי הוא ודאי, דהא ישראל איבון הוי יסודא דשרגא לאנהרא, אבל כד שאר עמין אתאן ואודן ליה, בשעבודא דיקרא דקודשא בריך הוא, כדין אתוסף יסודא דשרגא, ואתתקף על כל עובדוי. בחבורא חדא, ושליט קודשא בריך הוא בלחודוי עילא ותתא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּגוֹנוֹא דָּא, כָּל עֲלָמָא, דְּחִילוֹ וְאִימְתָא נָפַל עֲלֵיהּוּ מִקְמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכִיּוֹן דְּאָתָא יְתְרוֹ, דְּאִיהוּ כּוּמְרָא עֲלָאָה, דְּכָל טְעוּן אַחְרָנִין, כְּדִין אֲתַתְקַף וְשְׁלִיט יְקָרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּלָא.

בְּגִין, דְּכָל עֲלָמָא, כַּד שְׁמַעוּ שְׁמַע גְּבוּרְתִּיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זְעוּ. וְכִלְהוּ הוּוּ מִסְתַּכְּלָן בִּיתְרוֹ, דְּאִיהוּ חֲפִים וְרַב מְמַנָּא דְכָל טְעוּן דְעֲלָמָא, כִּיּוֹן דְחֲמוּ, דְּאִיהוּ אָתָא וּפְלַח לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאָמַר עֵתָה יַדְעֵתִי כִּי גְדוֹל יְיָ מִכָּל הָאֱלֹהִים, כְּדִין כְּלָהוּ אֲתַרְחֲקוּ מִפּוּלְחָנֵיהוֹן, וַיִּדְעוּ דְלִית בְּהוּ מְמָשׁוּ. כְּדִין אֲתֵיקַר יְקָרָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּכָל סְטְרִין. וְעַל דָּא אֲתַרְשִׁים פְּרֻשְׁתָּא דָּא בְּאוּרֵייתָא, וְשִׁירוּתָא דְפְרֻשְׁתָּא הוּוּ בֵּיהּ בִּיתְרוֹ.

יְתְרוֹ חַד מִחֲפִימִין דְפְרַעָה הוּוּ. תְּלַת חֲפִימִין הוּוּ לִיהּ לְפְרַעָה, חַד יְתְרוֹ, וְחַד אִיּוֹב, וְחַד בְּלַעַם. חַד יְתְרוֹ: דְּלֹא הוּוּ פּוּלְחָנָא וּמְמַנָּא וְשְׁמָשָׁא וְכַכְבָּא דְשְׁלִיט עַל שׁוּלְטָנִיָּה, דְּלֹא הוּוּ יַדַּע פּוּלְחָנָא דְאֲתַחְזִי לִיהּ, וְהָהוּא שְׁמוּשָׁא דִילִיָּהּ. בְּלַעַם, הוּוּ חֲרָשָׁא בְּכָל מִינֵי חֲרָשִׁין בִּין בְּעוּבְדָא בִּין בְּמִלָּה.

אִיּוֹב הוּוּ דְחִיל בְּדְחִילוֹ, וּבְהָהוּא דְחִילוֹ הוּוּ עֲקָרָא דִילִיָּהּ, בְּגִין דְמִלָּה דְלַעֲיִלָּא, בִּין דְקְדוּשָׁה, בִּין דְסְטְרָא אַחְרָא, לֹא יְכִיל בְּרַ נֶשׁ לְאֲמֻשְׁכָּא רּוּחָא דְלַעֲיִלָּא לְתַתָּא וּלְמַקְרַב גְּבִיָּהּ, אֲלֹא בְּדְחִילוֹ. וְכִיּוֹן לְבִיָּהּ וְרַעוּתִיהּ בְּדְחִילוֹ וְתַבִּירוֹ דְלָבָא, וְכְדִין יִמְשִׁיךְ לְתַתָּא רּוּחָא דְלַעֲיִלָּא וְרַעוּתָא דְאַצְטְרִיךְ.

וְאִי לֹא יִשְׁוִי לְבִיָּהּ וְרַעוּתִיהּ בְּדְחִילוֹ לְהָהוּא סְטְרָא, לֹא יְכִיל לְאֲתַדְבָּקָא בֵּיהּ רַעוּתִיהּ, בְּרַ לְהַנִּי טוֹפְסֵי דְקִיקִין, וְלֹא בְכִלְהוּ, בְּגִין דְאִית בְּהוּ שְׁלֻטָנִין, דְאַצְטְרִיךְ לְגַבִּיָּהּ, רַעוּתָא דְלָבָא וְדְחִילוֹ. כָּל שְׁפָן אִינּוֹן מְלִין עֲלָאִין, דְאַצְטְרִיךְ דְחִילוֹ וְאִימְתָא וְרַעוּתָא יְתִיר.

יְתְרוֹ אַצְטְרִיךְ פּוּלְחָנִיָּה דְהָהוּא סְטְרָא תְדִיר, בִּין בּוּזְמָנָא דְאַצְטְרִיךְ לִיהּ לְבַר נֶשׁ, בִּין בּוּזְמָנָא דְלֹא אַצְטְרִיךְ לִיהּ, בְּגִין דְהָהוּא סְטְרָא יְהָא דְבִיק לְגַבִּיָּהּ, בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ לִיהּ. בְּלַעַם אֲתַדְבַּק בְּאִינּוֹן חֲרָשִׁין, כְּמָה דְאֲתַמַּר.

אִיּוֹב בְּסִגְיָאוֹ דְהָהוּא דְחִילוֹ דִילִיָּהּ אֲהָדָר בְּמַצְרִים לְמַדְחַל מִקְמֵיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כַּד חָמָא אִינּוֹן גְּבוּרִין וְנַסִּין, דְעַבְדֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַצְרִים. יְתְרוֹ, לֹא אֲהָדָר בְּכָל דָּא, עַד דְנַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמַּצְרַיִם, וְכָל אִינּוֹן קְשָׁרִין וְטַפְסִין דְקָשִׁירוּ מַצְרָאִי, לֹא הוּוּ כְלוּם, וְנַפְקוּ. וּלְבַתֵּר דְטַבַּע לֹון בִּימָא, כְּדִין תָּב, וְאֲהָדָר לְפּוּלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

בְּלַעַם לֹא תָב, וְלֹא אֲהָדָר, דְטַנּוּפָא (נ"א דַטַפְסָא) דְסְטְרָא אַחְרָא הוּוּ מִתְדַבֵּק בֵּיהּ, וְעַם כָּל דָּא אֲסַתְפְּלוּתָא דְמַרְחִיק הוּוּ מִסְתַּכְּלָן, בְּגוּ הָהוּא טַנּוּפָא (ס"א טַפְסָא)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואתדבקותא דסטרא אחרא. דהא בסטרא אחרא אית נהירו דקיק חד, דנהיר סחרניה, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ונגה לו סביב. ודא אסתפלותא זעיר (ועל דא) הוה מסתפל מרחיק, ולא בכלהו מלין.

וכד הוה מסתפל מלה זעיר מההוא נהירו, כבתר פותלא הוה, אמר ולא ידע מאי קאמר. והוה מסתפל בההוא נהירו בסתימו דעינא, ואתגלגל עינא, וחזי בר נש נהורא סתימא, ולא חזי. ורזא דא (במדבר כד) שתום העין, ואוקמוה שתום: סתום, וכלא חד.

[זוהר חלק ב' - דף ס"ט ע"ב]

דהא לית סטרא אחרא, דלית ביה (דף ס"ט ע"ב) נהירו דקיק זעיר מסטרא דקדושה, כגוונא דרוב חלמין, דבסגיאנות תבנא, אית חד גרעינא דחטין. בר אלין טפסי דקיקין חציפין, דכלהו מסאבי יתיר. ובהו הוה בלעם יודע.

זכאה חולקיה דמשה, דאיהו לעילא בכל קדושין עלאין, ואסתפל, במה דלא אתייהב רשו לבר נש אחרא בעלמא לאסתפל. וכמה דבלעם הוה חמי נהירו זעיר דקיק כמבתר פותלא, מגו ההוא סטרא אחרא. אוף הכי משה, מגו נהירו עילאה רב וסגי, הוה חמי לתתא כמבתר פותלא, חד חשוכא דקיק, דאתחזי ליה. ולא בכל זמנא, כמה דבלעם לא הוה מסתפל ההוא נהירו בכל זמנא.

זכאה חולקיה דמשה נביאה מהימנא, מה פתיב ביה, (שמות ג) וירא מלאך יי אליו בלבת אש מתוך הסנה. הסנה ודאי הוה בגו ההוא קדושה ואתדבק ביה. דכלא אתדבק דא בדא, טהור וטמא, לית טהור אלא מגו טמא.

ורזא דא, (איוב יד) מי יתן טהור מטמא. קליפה ומוחא דא בדא סלקא. ודא קליפה לא יתעדי ולא יתבר, עד זמנא דיקומון מתין מעפרא, כדין יתבר קליפה, ונהירו ינהיר בעלמא בלא סתימו מגו מוחא. זכאין אינון צדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

ואת שני בניה, אמר רבי חייא, וכי בניה ולא בניו של משה. אלא, בגין דאיהי אשתדלת אבתרייהו, בלא בעלה, קרא לון אורייתא בניה, ולא בניו. אמר רבי יוסי, אף על גב דבנוי דמשה הוו. מלה דקשוט בניה ודאי. ר' אלעזר אמר, הא משה הוה מזדווג באתר אחרא קדישא עלאה, ולא יקרא דיליה למקרי לון בניו. השתא אף על גב דבנוי הוו, בגין יקרא דההוא אתר דאזדווג ביה, קרא לון בניה הכא, לבתר קרא לון בניו מאי טעמא, בגין דההוא שעטא דמטו, הוה משה ממלל בשכינתא. לבתר דאתפרש ונפק לגבי חמוי, כדין פתיב (שמות יח) ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו וגו'.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ר' שמעון, אלעזר אלעזר, אנא חמינא בפרשתא דא, דאת שארי מלה פדקא יאות, וסימא לאו הכי. ודאי בגין יקרא דשכינתא, אנדווגותא עלאה דאזדווג ביה במשה, כתיב בניה. ואי תימא, והא כתיב ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה. כללא איהו כללא חדא. ובניו, בניו דיתרו, דהא לבתר דאתא משה לגביה, הוה ליה בנין.

והכי הוה בייעקב, דכיון דאתא לגביה דלבן, ושוי דיוריה ביה, הוה ליה בנין. אנה הכא משה, כיון דשוי דיוריה ביתרו, הוה ליה ליתרו בנין וכל ביתיה אייתי עמיה, למיעל לון תחות גדפי דשכינתא, ויתרו אמר למשה, אני חותנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה, ושני בניה כתיב, ולא כתיב ושני בניך. (ס"א ויבא יתרו חתן משה ובניו) בנין הוה ליה ליתרו, דכתיב, (שופטים א) ובני קני חתן משה עלו מעיר התמרים ובנוי שבק עם משה.

ויבא יתרו חתן משה. פתח ואמר, (ישעיה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יי' וגו'. האי קרא אוקמוה בכמה אתר. אבל זמינן שאר עמין למהך ולכתתא רגליהו, למיעל תחות גדפי דשכינתא. לכו ונעלה, כל טעוון דעלמא אית לון ירידה, וקודשא בריך הוא מאן דאתדבק ביה, אית ביה עליה.

אל הר יי', דא אברהם, דכתיב, (בראשית כב) אשר יאמר היום בהר יי' יראה, דהא אברהם קרי ליה הר. מה הר הפקירא לכל מאן דבעי בעלמא, אנה אתר דא קדישא, הפקירא לקבלא לכל מאן דבעי בעלמא. אל בית, דא יעקב, דקרא להאי אתר בית, דכתיב, (בראשית כח) אין זה פי אם בית אלהים.

[זוהר חלק ב' - דף ע' ע"א]

דבר אחר, הר ובית, אף על גב דכלא חד דרגא, (דף ע' ע"א) סליקו לדא מן דא, הר, לשאר עמין, כד אתאן לאעלא תחות גדפוי. בית, לישראל, למהוי עמהון פאתתא בבעלה. בדיורא חד בחדווה, ורביעא עליהו פאימא על בנין. תא חזי מה כתיב הכא ביתרו ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה וגו' כיון דכתיב אל משה אמאי כתיב אל המדבר. אלא עיקרא דכלא למה דהוה אתי אל המדבר. ומאן איהו הר האלהים דדא איהו אתר לגיורי לאתגיירא ועל דא כתיב אל משה אל המדבר למשה לגיירא לון ולאעלא לון תחות גדפי שכינתא אל המדבר הוה אתיין דאיהו הר האלהים למעבד נפשייהו

ובגין כך קיימא תהוא אתר, ברזא דהר דכל מאן דאתי זכי ביה. ואקרי (ויקרא קס"ח ע"א) גר צדק. והא אוקימנא, גר, אף על גב דאתדבק באתר דא עלאה קדישא, כיון דשבק עמיה ואבהתוי (ואתדבק בכריתו), גר (צדק) אקרי, כמאן דשוי מדוריה באתר דלא ידע מקדמת דנא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רזא דרזין (שמות יח) ואתה תחזה מפל העם. זה ספר תולדות אדם. דא ספר מאינון ספרין, סתימין ועמיקין, (נ”א דא ספרא מאינון סתימין ועמיקין) אמר ר’ שמעון, ארימית ידי בצלו למאן דברא עלמא, דאף על גב דבהאי קרא גלו קדמאי סתימין עלאין, אית לאסתכלא ולעיינא ברזין דספרא דאדם קדמאה, דמתמן אתמשכא ספרא גניזא דשלמה מלפא. זה: דתליא ביה כלא. זה: אילנא דחיי. זה: ולא אחרא דגלי. (מא”) זה: כמה דאת אמר, (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים, זה ניסן ולא אחרא.

זה ספר, לאשגחא ולגלאה תולדות אדם, אילנא דגלי תולדות אדם. ועביד איבין לאפקא לעלמא. זה ספר, למנדע חכמתא סתימא ועמיקא, דאתמסר לאדם קדמאה, בדיוקנא דבני נשא, חכמתא דא אתמסר לשלמה מלפא, וירית לה וכתב בספריה.

אוליפנא, דמשה אתקשי בדא, עד דאתת שכינתא ואוליפת ליה, והיא חמאת וברירת לכל אינון גוברין דאתחזון בפרצופא, ותמן אוליף משה חכמתא דא, ועייל בגויה, הדא הוא דכתיב ואתה תחזה מפל העם. ההוא דכתיב ביה (תהלים קב) ואתה הוא ושנותיה לא יתמו. (נחמיה ט) ואתה מחיה את כלם. (תהלים ג) ואתה יי’ מגן בעדי. ואתה תחזה, ותסתכל בהא. אנת, ולא אחרא, למנדע ולאסתכלא בשתינ רבוא. בשית סטרין אית לאסתכלא. בדיוקנין דבני נשא, ולמנדע חכמתא על בורייה. ואלין אינון בשערא. בעיינין. בחוטמא. בשפון. באפין. בידין. באינון שרטוטין דידין. ובשית סטרין אלין, כתיב ואתה תחזה. ואתה תחזה, בשערא,

השלמה מההשמטות (מובא בח”א סימן

בשערא, בגווינין דשערא. באריכו דשערא. בקמיטו דשערא. במצחא, בקמיטו דמצחא, באריכו, בשרטוטין. בפותיא. באודנין, בשערא דנחית עלייהו, או תחותייהו, או אבתרייהו דאודנין. באנפין. בעיינין. בגווינין דעיינין. בקריצין דעל עיינין. וכל נביאיא לא הוו משיגין לנבואה דאיהי בריתא דמלפא, ולא משיגין לה בכל אתר, כמו משה. אלא, מנהון הוו משיגין לה בריש”א. מנהון באדניין בשמיעה. מנהון בעיינין בראיה. מנהון בחוטמא בריחא. מנהון באנפין בדבור דמנהון בידיין לקבלא דורון. מנהון ברגלין הדא הוא דכתיב (יחזקאל ב’) בן אדם עמוד על רגלך. בצלותא

אלין דקימין בעמידה ומטרוניתא קמת בגינייהו בגין דאלין דאתקריאו רגלין אינון עבדין בג’ ראשונות ובג’ ובאמצעיות אחרונות דצלותא ובגין דא צריך עבדא למהוי בעמידה קדם מטרוניתא או קדם מלפא ומטרוניתא דתהא יתבא ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים פלהו נפקי רגלין וכמה דאת אמר (שמות ו’ י”ב) כשש מאות

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אָלָה רַגְלֵי וְכֻלְהוּ הוּוּ עֲבָדִין כְּמָה דַּאת אָמַר (ויקרא כ"ה) פִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים, מִיַּד דַּאתָּא מִשָּׁה קָרָא לֹון בְּנִין. הִדָּא הוּוּ דְכְתִיב (שמות ד') בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל: קָם חַד סָבָא מֵאֲלִין דְנַחְתוּ וְאָמַר מִמְתִּיבְתָּא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְהָא בְתַר דְנַפְקֵי יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, קָרָא לֹון עֲבָדִין. אָמַר, וְדָאֵי הָכִי הוּוּ. אֲבַל הוּוּ בַהוּן דַּאתְקִרְיָאוּ בְנִין וּבַהוּן הוּוּ עֲבָדִין, וּבַהוּן עִם. כְּמָה דַּאת אָמַר, שְׁלַח אֶת עַמִּי אֲבַל עֲבָדִין הוּוּ שֵׁשׁ מֵאוֹת אָלָה רַגְלֵי. אָמַר זְכָאָה חוּלְקָא דְבוֹצִינָא קְדִישָׁא דְהָכִי גַהֲרָא בֵיה אורִייתָא. לְבַתַּר דְהוּוּ נַפְקִין פְּלִיג לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ לְתַלְתַּת סְטָרִין. בְּנִין לְסְטָרָא חַד. עֲבָדִין לְסְטָרָא חַד. עֲמָא לְסְטָרָא חַד. וְהָא אוּקְמוּהָ. וּבְגִין דָּא רַגְלֵיִן. עֲלִייהוּ אֲתָמַר (יחזקאל ב') בֶּן אָדָם עֲמוּד עַל רַגְלֵיךָ וְאֵי עֲאֲלִין בְּצִלוֹתָא בְדַחֲלִילוּ וּרְחִימוּ דִיִּי הָא הִיכְלָא אֲתַפְתַּחַת לְגַבְיֵיהוּ כְּמָה דַּאת אָמַר (תהלים נ"א) אֲדֹנָי שְׁפַתִּי תַפְתַּח: (עד כאן מההשמטות)

בְּקַמִּיטִין דְמַצְחָא, בְּאֲלִין קְרִיצִין דְעַל עֵינִין. מְכַל הָעַם, בְּעֵינִין. בְּדוּקִין דְעֵינָא, וּבְקַמִּיטִין דְתַחֲתוּ עֵינָא. אֲנָשֵׁי חֵיל, לְמִיקָם חֵילָא דְבַהוּ בְהִיכְלִין דְמַלְפָּא. בְּצַהֲיָבוּ דְאֲפִין. בְּאֲפִין, בְּקַמִּיטוּ דְאֲפִין. בְּרִשְׁמִימוּ דְבַהוּ בְדִיקְנָא. שְׁנָאֵי בְצַע, בְּיַדִּין, בְּשִׁרְטוּטֵי יַדִּין, רְשִׁימִין דְבַהוּ. וְכֻלְהוּ שִׁית סְטָרִין רְמִיזוּן הָכָא, דַּאתְמַסְרוּ לְמִשָּׁה, לְאֲסַתְפְּלָא וּלְמַנְדַּע חֲכַמְתָּא סְתִימָאָה, וְחֲכַמְתָּא דָּא, יִרְתֵּן זְכָאֵי קְשׁוּט כְּדָקָא יְאוּת, זְכָאָה חוּלְקֵיהוּן.

כְּתִיב (איוב י) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישְׁנִי וְגו', (ע"ז ע"א) כְּגוּוּנָא דָּא עֲבַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ לְעֵילָא, דְרַגִּין עַל דְרַגִּין, אֲלִין עַל אֲלִין, סְתִימִין גּוֹ סְתִימִין, וְחֵיִלִין וְרִתִּיכִין, אֲלִין עַל אֲלִין, הָכִי עֲבִיד בְּכָל אֵינּוֹן, עֲרַקִין וְגִידִין, וְאֲלִין אֵינּוֹן גְּרַמִּין, וְקִימִין בְּקִימָא דְדְרַגִּין עֲלֵאִין, וְאֲלִין אֲקָרוּן (ויקרא ק"ע ע"א) בָּשָׂר, דְרַגִּין וּשְׁלִטְנוּתָא דְקִין כָּל בָּשָׂר, וְכָל אֵינּוֹן דַּאתְהַנּוֹן מִתְנַנָּא דְבָשָׂר, דְרִיחִין דְקַרְבָּנִין, וְאַחַרְבִּין דְשִׁלְטִין בְּבָשָׂר. וְעֵילָא מְכַלְהוּ עוֹר, מְשַׁכָּא (דַּאתְפְּטוּתָא דְרַקִיעַ וְאִיהוּ עוֹר דְמַשְׁכָּא) דְחַפִּי עַל כְּלָא.

כְּגוּוּנָא דְעֲבַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ כְכָבִים וּמְזֻלוֹת דְרַקִיעָא, בְּמַשְׁכָּא לְאֲסַתְפְּלָא בַהוּ, וְאֵינּוֹן אוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם, וּלְמַנְדַּע בַּהוּ חֲכַמְתָּא. הָכִי עֲבַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ בְּבִנְיָ נְשָׂא, רְשִׁימִין וְקַמִּיטִין בַּהוּוּ פְרַצוּפָא דְאָדָם, כְּאֵינּוֹן כְכָבִים וּמְזֻלוֹת, לְמַנְדַּע וּלְאֲסַתְפְּלָא בַהוּ חֲכַמְתָּא סְגִיָא, וּלְאֲתַנְהַגָּא בַהוּ גּוּפָא.

כְּמָה דְמַתְחַלְפֵי בְּמַשְׁכָּא חִיזוּ דְרַקִיעָא, דְכְכָבִיא וּמְזֻלֵי, לְפּוּם עוּבְדִין דְעֵלְמָא, הָכִי מַתְחַלְפִין חִיזוּ דְרְשִׁימִין וְקַמִּיטִין בְּמַשְׁכָּא דְבַר נֶשׁ, לְפּוּם עוּבְדוּי מְזֻמֵן לְזֻמֵן. וּמַלִּין אֲלִין לָא אֲתַמְסְרוּ אֲלָא לְזְכָאֵי קְשׁוּט, לְמַנְדַּע וּלְאֲלַפָּא חֲכַמְתָּא סְגִיָא.

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, מְזֻמֵן לְזֻמֵן, לְפּוּם עוּבְדוּי דְאָדָם, הָכִי אֲתִילִידוּ, וְאֲתִרְשִׁימוּ וְאֲתַחְלְפוּ בֵיה רְשִׁימִין מְזֻמֵן לְזֻמֵן. דְהָא בּוֹמְנָא דְרוּחָא קְדִישָׁא שְׂרִיא בְּגוּיָה, הָכִי עֲבִיד תּוֹלְדוֹת, וְאַחֲזֵי רְשִׁימִין הַהוּוּ רּוּחַ לְבַר.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּבְזִמְנָא דְמַתְעַבְרָא וְזוּ מְנִיָּה רוּחַ קְדָשָׁא, וְאַתְיָא רוּחַ מְסֻבָּא, וְהָוָא רוּחַ מְסֻבָּא
הוּא מְכַשְׁכְּשָׁא בְגוּיָה, וְאַחֲזִי לְבַר חִיּוּ דְיַדְעָאן, וְרְשִׁימִין דְּאַשְׁתְּמוּדְעֵן בֵּיהּ בְּקַמִּיטִין
בְּמִשְׁכָּא לְבַר. וְאַף עַל גַּב (דְּשַׁעְרָא וּמְצַחָא וְחוּטְמָא וְעֵינִין, וְכַל אֵינּוּן סִימְנִין, קִימִין עַל
קִיּוּמִיָּהוּ.)

זר"ה פס"ץ, אַתְּ דָּא דְּמַתְחַלְפָּא תְּדִיר בְּהָא חֲכַמְתָּא. בְּאַתְּ זִי"ן, מְלָה דְּקִימָא
בְּשַׁעְרָא הוּוּ וְסִימְנִין זִי"ן, וּמְאַנִּי קְרָבָא דְּשִׁמְשׁוֹן, בְּשַׁעְרָא. וְדָא הוּא גְזֵרָא דְּאַלְהִים
עָלֶיהָ. דְּקִימָא

שַׁעְרָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא, וְתִלְיָא. דָּא קִימָא בְּאַתְּ ז', וְאַתְחַבְרַב בֵּיהּ אַתְּ צ'. דָּא עָאֵל
וְאַפִּיק ס'.

אִי שַׁעְרָא דָּא תִלְיָא וְאוּכֹם, וּבְמִצְחָא תִלְתָּא שְׂרֻטוּטִין מְסֻטְרָא דִּימִנָּא, וְתִרִין
מְשֻׁמָּאֵלָא, וְלֹא מִתְחַבְרַן אֲלִין בְּאַלִּין. בְּסֻטְרָא יְמִנָּא אִיתְּ תִלְתָּא רְשִׁימִין דְּקִימִין,
דְּעִבְרִין עָלֶיהוּ. וְאַיְנוּן שְׁבִילִין לְמַעַבְרָא עַל אֵינּוּן שְׂרֻטוּטִין אַחְרָנִין. וּבְסֻטְרָא שְׁמֵאלָא
חֲמִשׁ, וְחַד מְנִיָּה זְעִיר בְּאַרְפִּיָּה. דָּא קִימָא בְּגוּ אַתְּ ז' וְאַתְּ י'. כְּדִין תְּשַׁכַּח קְרִיצִין
תְּקִיפִין דְּעַל חוּרֵי עֵינּוּי, דְּמִתְחַבְרַן דָּא בְּדָא.

דָּא אִיהוּ בְּרַ נֶשׁ מְאַרְיָה דְּרוּגְזָא, וְלֹא בְּבַהִילוֹ, וְנִיחָא דִּילֵיהּ בְּעַפּוּבָא. חָשִׁיב
בְּגִרְמִיָּה דְּאִיהוּ חֲכִים. וְלֹא חֲכִי. זְקִיָּה רִישָׁא לְאַסְתְּפִלָּא תְּדִיר. מְאַרְיָ מְצוּתָא לְבַר.
בְּבִיתִיָּה לְאוּ חֲכִי. אֲוִרִיתָא לָא חָשִׁיב לְאַסְתְּפִלָּא בְּהָ. מְלִין דְּבִנֵּי נֶשׂא חָשִׁיבִין עָלֶיהָ
כְּמִטּוּל, וְאַתִּיב מְלִין תְּקִיפִין עָלֶיהוּ. וְאִי מִתְפָּרְשֵׁן קְרִיצִין דָּא מִן דָּא, מְטוּ וְלֹא מְטוּ,
כְּדִין תְּשַׁכַּח בְּמִצְחָא לְסֻטְרָא דִּימִנָּא, תִּרִין שְׂרֻטוּטִין רְבֵרְבִין וְחַד זְעִירָא, וְתִרִין
רְשִׁימִין זְעִירִין דְּעָאֲלִין בִּינִיָּהוּ לְפּוֹתִיָּא. וְלְסֻטְרָא שְׁמֵאלָא תִרִין, חַד רְבֵרְבָא, וְחַד
זְעִירָא, וְחַד רְשִׁימוֹ זְעִיר דְּעָאֵל בְּחַד וְלֹא מְטִי לְתַנְיָנָא.

דָּא אִיהוּ מְאַרְיָה דְּרוּגְזָא, לְפּוּם שַׁעְתָּא אַתְּמִלִּי רוּגְזָא, וְלְפּוּם שַׁעְתָּא שְׁכִיךְ
רוּגְזִיָּה, וּמְאַרְיָ קְטָטָא בְּבִיתִיָּה, וְלֹא בְּרוּחַ נִיחָא. זְמַנָּא חֲדָא בְּעֵלְמָא (נ"א בִּיּוּמוֹ)
אַתִּיב תּוּקִפִּין לְבִנֵּי נֶשׂא. אַסְתְּפִלָּא לְתַתָּא. מְצַחִיָּה קְמִיט בְּרוּגְזִיָּה, וְדְמִי כְּכִלְבָּא, וּמְיָד
שְׁכִיךְ וְאַתִּיב רְכִיכִין. דָּא אִיהוּ בְּרַ נֶשׁ, דְּרוּחָא דִּילֵיהּ וְרַעוּתָא לְאַשְׁתְּדִלָּא דִּילֵיהּ,
בְּסַחֲוִרְתָּא (עזרא ד) וּמְנַדָּה בְּלוֹ וְהִלְךְ וּבְאַשְׁתְּדִלוּתִיָּה, סְלִיק לְמִמוּנָא. דְּהָא אַתְחַלְףָּ
אַתְּ י' בְּאַתְּ ס'.

וְאִי מִתְפָּרְשֵׁן קְרִיצִין דָּא מִן דָּא, וְשַׁעְרִין אַחְרָנִין עֵיילִין בֵּין דָּא לְדָא זְעִירִין. דָּא
נְטִיר דְּבִבּוֹ סְגִי תְּדִיר. טַב אִיהוּ בְּבִיתִיָּה. וְחַדִּי וְעִצִּיב בְּבִנֵּי נֶשׂא, דָּא קִימָא בֵּין י'
וּבֵין ס'. טְמִיר מְמוּנִיָּה. לָא בְּעִי לְאַגְלוּיָי, וְלְאַתְגְּלִי בְּעוּבְדוּי. קְמָצֵן אִיהוּ. וְשַׁעְרִיָּה
גְּבִיל דָּא עִם דָּא, וְתִלְיָא. לָא חָשִׁיב גְּרַמִּיָּה לְמַלְבֶּשׁ כְּדָקָא יְאוּת. מַה דְּלְבִישׁ לָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתתקון ביה. מצחיה רברבא, תלת שרטוטין בימינא, וארבע בשמאלא תרין רשימין עיילין בינייהו.

דא כד מליל פשיט משכא ואינן דמצחא, שרטוטין לא אתחזון כל כף. כפיף רישיה אזיל. ימינא מניה שמאלא. שמאלא מניה ימינא. עציב תדיר אנינא איהו, מאריה דלישנא בישא. חשיב גרמיה חפים בכל עובדוי. מארי דבבו בכל אינן דמשתדלן באורייתא.

בדרועא שמאלא, אית ליה רשימא אוכמא, וד' שערין זעירין בה, ותרין רברבין דתליין ביה סומקין. שערא שעיע ותלי, ואיהו, לאו סומק, ולא אוכם, מצחא דיליה לא רב ולא זעיר. דא קיימא בין את ס', ובין את י' פלילא באת ז'.

חד שרטוטא רב במצחיה, דאזלא בפותיא, מסטרא דא לסטרא דא. תרין שרטוטין אחרנין, אבל לא רשימין כל כף, דהא לא קיימין מסטרא דא לסטרא דא, כהאי. ארבע קמיטין זעירין קיימין, בין תרין קריצין, על רישא דחוטמא לעילא.

דא איהו מאריה דחדוה, חפים, פקית, וותרן בממוניה, בכל מה דאשתדל למנדע איהו חפים. לפום שעטא רגז, ולפום שעטא נח רוגזיה, לא נטר דבבו לעלמין. לזמנא טב, ולזמנא לאו הכי כל כף, קאים במתקלא. כד תב למאריה, מאריה אחיד בידיה, וסליק ליקר סגיא. כלא צריכין ליה. את ס' אזלא לדידיה תדיר יתיר מאת י'. כל אינן דיעטין עליה עיטא בישא, לא מצליחין, ולא אתקיים ההוא עיטא, ולא יכלין לאבאשא ליה. אתחזי רמאה ולא הכי הוא. את ס' ואת י' מגיחין עליה, ובגין כף סליק ונחית. כד תב למאריה, את ס' נצח, ואתעביד רעותיה בכלא. רחמן איהו. ובכי כד אתמלי רחמין.

חד רשומא אית ליה בדרועא ימינא, וקיימא פרצופא, ולית עליה שערין כלל. ואי שערא קמיטא, ולא תלי תחות אודנין, ואיהו קמיט לעילא מאודנין דא קיימא במלוליה.

מצחיה רב ולא כל כף. שרטוטין דיליה חמש. תלת עברין מסטרא דא לסטרא דא, ותרין לא עברין. מארי קטטה איהו, ובביתיה יתיר. כל עובדוי בבהילו, אתחזי טב, ולא הכי. שבח גרמיה במה דלא אית ביה. דא קאים באת ז' לחוד, וסליק למרחיק באת צ' לחוד, מטי ולא מטי את ס' לית ביה כלל. וותרן במלוליה ולא יתיר, אעיל גרמיה במה דלא אתחזי ליה, מאן דאשתתף בהדיה, אצטרף לאסתמרא מחמידו דיליה, אבל אצלח איהו בהדיה.

שערא דתלי ולא שעיע, ושעריה רב. חמש שרטוטין ביה, דמטו ולא מטו דא לדא, עיינן דיליה צהיבין פקחין. דא כפיף רישיה. אתחזי טב וזכאה, ולא הכי.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שְׁבַח גְרָמְיָהּ. אִי אֲשַׁתְּדֵל בְּאוֹרֵי־תֵא כֶּבֶד נֶשׁ רַב. תִּקְיָה בְיַצְרִיהָ. כַּד מְלִיל, אֶקְמִיט חוֹטְמִיהָ וּפְשִׁיט מִשְׁכָּא דְּמַצְחִיהָ. כָּל עוֹבְדוֹי לְחִיזוּ דְּבִנֵי נְשָׂא, אֲצַלַח בְּמִמוֹנָא, רְמָאָה אִיהוּ בְּכָל עוֹבְדוֹי. מְאָרֵי דְּלִישְׁנָא בִישָׂא. יַדַּע לְאַסְתְּמָרָא מִבְּנֵי נְשָׂא בְּכָלֵא. שְׁגַעוֹנָא בֵּיהּ, וְאַתְכֶּסֶי בְּמָה דְּאִיהוּ עֵבִיד. אֲעִיל קְטִיטִין בְּלַחֲשׁוֹ.

אוֹדְנׁוּי רַבְרַבְן, קְיִימִין בְּקִיּוּמֵיהוּ תַּחֲתוֹת שְׁעָרָא, דָּא קְיִימָא בְּאֵת ז' וְאֵת ז', וּבְגִין כַּךְ עוֹבְדוֹי לְחִיזוּ בְּנֵי נְשָׂא. בֵּין כְּתַפּוּי תְּלִינן תְּלַת שְׁעָרִין בְּלֵא רְשִׁימָא כָּלֵל. מֵאֵן דְּאֲשַׁתְּתַף בְּהִדְיָה לֹא אֲצַלַח. וְאִיהוּ אֲצַלַח בְּרְמָאוּתָא דִּילֵיהּ, וְאַתְחִזִי זַכָּאָה לְאַחֲרָא, וְחָשִׁיב דְּעֵבֵד לְקַבְּלֵיהּ עוֹבְדֵי קִשׁוּט.

שְׁעָרָא קְמִיטָא וְתִלֵי תַּחֲתוֹת אוֹדְנִין, אִי אִיהוּ רוּוק, חַד שְׁרִטוּטָא בְּמַצְחִיהָ, וְתִלַּת קְמִיטִין עַל רִישָׂא דְּחוֹטְמִין, בֵּין קְרִיצִין דִּילֵיהּ. מְאָרִיָּה דְּחֻדוּהָ אִיהוּ. פְּקִיחָא בְּכָלֵא. רְמָאָה. וּוְתָרֵן אִיהוּ, עֵבִיד וּוְתִרְנוּתָא לְאִינוּן דְּמְקַרְבִּין בְּהִדְיָה. דָּא קְיִימָא בְּאֵת ס' וְאֵת ז'. וְכַד הוּי סִיב, מִתְחַלְפֵן (ס'א צִיורָא דַּתּוּון) אַתּוּון, אֵת ז' בְּרִישָׂא, וְאֵת ס' בְּהִדְיָה. לֹאוּ אִיהוּ וּוְתָרֵן, אֲלֵא בְּבִיתֵיהּ. אֲצַלַח בְּמִמוֹנֵיהּ. רְמָאָה לֹא הוּי. אַעֲדֵי גְרָמְיָהּ מִהֵוּא אַרְחָא. עַל קְרִיצָא שְׁמָאֲלָא, אִית חַד רִישׁוּמָא זְעִיר, דְּמַחָה לֵיהּ בַּר נֶשׁ בְּיוּמֵי עוֹלִימוּי, אָטִים עֵינָא יְמִינָא. חֲמֵשׁ קְמִיטִין עַל רִישָׂא דְּחוֹטְמִיהּ, בְּפּוֹתֵיהּ בֵּין קְרִיצֵי עֵינׁוּי. שְׁעָרָא קְמִיטָא זְעִיר עַל רִישֵׁיהּ. קְמִיט דְּעֵינִין. דָּא אִיהוּ בְּאֵת ז' בְּלַחֲדוֹי. בְּלֵא סְכֻלְתָּנוּ. שְׁגַעוֹנָא בְּלֵבֵיהּ. בְּהִיל בְּעוֹבְדוֹי. חַד שְׁרִטוּטָא עַל מַצְחִיהּ. וְאַרְבַּע אַחֲרָנִין זְעִירִין. לִית בֵּיהּ מִהֵמְנוּתָא, לֹא יִשְׁתַּתַּף בַּר נֶשׁ בְּהִדְיָה, דְּלֵא יִצְלַח. חֲיִיבָא אִיהוּ לְמְאָרִיָּה בְּכָל עוֹבְדוֹי. חַד תּוֹלְדוּתָא זְעִירָא אִית לֵיהּ עַל יְרַכָּא שְׁמָאֲלָא. לְזַמְנִין אַתְמַחִי, וּלְזַמְנִין אַתִּיילִיד. וְאִי אַרְבַּע שְׁרִטוּטִין עַל מַצְחִיהּ, כָּל הַנֵּי אִית בֵּיהּ, אֲבָל לִית בֵּיהּ תּוֹלְדוּתָא. וְאִי תְּלַת רַבְרַבִּין וְתִלַּת זְעִירִין, שְׁפִירוּ דְּשְׁעָרָא אִיהוּ, וְאִיהוּ בְּאַמְצֵעִיתָא. עַד כָּאֵן רוּזָא דְּשְׁעָרָא.

מַצְחָא מִתְפָּרְשָׂא בְּשְׁעָרָא, וּמַצְחָא מִתְפָּרְשָׂא בְּעֵינִין, עֵינָא מִתְפָּרְשָׂא בְּשְׁעָרָא, לְד' סְטָרִין. בְּבֵת עֵינָא, בְּגוּוֹנִין דְּעֵינָא, בְּחוּרוֹ דְּעֵינָא, בְּאוּפְמוֹ דְּעֵינָא. כָּל אֲסַתְפְּלוּתָא לְאַסְתְּכָלָא, בְּכָל אִינוּן סִימְנִין דְּשִׁית דְּקַאמְרָן, לִית לְהוּ אֲלֵא מִי"ג שְׁנִין וּלְעִילָא, דְּאַתְפָּרְשָׂא רוּחַ קַדְשָׁא מְרוּחַ מְסַאבָּא. בַּר בְּשִׁרְטוּטֵי בְּלַחֲדוֹי, דְּשִׁרְטוּטִין בֵּין זְעִירָא וּבֵין רַב מִתְחַלְפֵי תְּדִיר וְכֵן בְּכָלֵהוּ.

כְּתִיב (שְׁמוֹת יח) וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אֲנָשִׁי חָיִל מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְגו', דְּאִילוּ עַל אִינוּן סִימְנִין אַחֲרָנִין בְּעָא וְלֹא אֲשַׁכַּח. וְכֵן (דְּבָרִים א) הָבּוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיְדוּעִים לְשִׁבְטֵיכֶם. מֵאִי יְדוּעִים. דְּאַשְׁתְּמוּדְעָאן בְּאִינוּן סִימְנִין, וְאַשְׁכַּח, בַּר נְבוּנִים דְּלֵא אֲשַׁכַּח.

עֵינָא בְּרוּזָא דְּאֵת ר' וְאֵת פ', דְּגִבִּינִין חוּרִין וְשְׁעָרָא סוּמְקָא. אִי גִבִּינִין דְּעֵינׁוּי חוּרִין, דָּא הוּא בַּר נֶשׁ דְּאַצְטְרִיכוּ בְּנֵי נְשָׂא לְאַסְתְּמָרָא מְנִיָּה. כָּל מְלוּי בְּרְמָאוּתָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פְּקִיחָא אִיהוּ. נְטִיר דְּבָבוּ. דָּא אִיהוּ בְּאֵת ר' בְּלַחֲדוּי. וְלֹא אֶתְחַבֵּר בְּהֵדִיָּה אֶת פ'. אֶת דָּא, אֲזֵלָא וּשְׂאֵט עָלֶיהָ, וְלֹא אֶתִישְׁבָּא בֵּיהּ. עֵינױ דְּדָא שְׁקִיעֵין, בְּהִיל בְּעוֹבְדוּי. וְכֵן כָּל מֵאן דְּעֵינױ שְׁקִיעֵין, אֲצִטְרִיךְ לְאַסְתְּמָרָא מְנִיָּה בְּכָל עוֹבְדִין. רַמָּאָה אִיהוּ, וּבְרַמָּאוּתִיָּה יְהִיב טַעְמָא לְמַלױ.

מְצַחָא דִּילֵיהּ רַב, וְלֹא עֲגוּלָא. תְּרִין רְשִׁימִין רַבְרַבִּין אֲזֵלִין בְּפּוֹתֵיא דְּמְצַחִיָּה, מְסִטֵּר לְסִטֵּר, וְאַרְבַּע זְעִירִין. שְׁעָרָא דִּילֵיהּ תְּלֵיא. קָרִיר מוּחָא אִיהוּ. וְעַל דָּא פְּקִיחָא הוּי. אֹדְנױ זְעִירִין, בְּדְרוּעוּי שְׁעָרָא רַב. נְקִיד אִיהוּ בְּנְקוּדִין דְּרְשִׁימִין אֹכְמִין. וְאִי רְשִׁימִין סוּמְקִין, תָּב לְזַמְנִין לְמַעַבְד טִיבוּ, וְאַתְקִיָּים בֵּיהּ זְמַנָּא זְעִירָא, וְלְזַמְנִין תָּב לְקַלְקוּלִיָּה. חֲמַדָּן אִיהוּ.

זְרַעָא דְּדוּד בְּהַפּוּכָא. דוּד מְלַכָּא יָרִית דָּא סוּמְקָא שְׁפִירָא, לְמַעַבְד דִּינָא, וְלְמַעַבְד שְׁפִירוּ דְּעוֹבְדוּי. עֵינױ עֵינִין דְּרַחֲמִי, יְתַבִּין עַל שְׁלִימוּ, סְלָקִין חֲנָא וְחֲסֵדָא. חַד חוּטָא יְרוּקָא אֲזִיל בְּגוּוּיָהּ. בְּשַׁעְתָּא דְּאַגָּח קַרְבָּא, הֵהוּא חוּטָא אֶתְהַפֵּךְ וְאַתְהוּי סוּמְקָא כּוּוּרְדָּא. נַח רוּגְזִיָּה בְּקַרְבָּא, תָּב הֵהוּא חוּטָא כְּמַלְקָדְמִין. נְסִין (כְּסִין) רַבְרַבִּין הוּוּ בְּעֵינױ. הוּוּ חֲדָאן. תְּאִיבִין לְמַחֲמִי. נְקוּדִין בְּתַלְת גּוּוּנִין, חַדוּ דְּלָבָא הוּוּ בְּלָב כְּלָא, חֵיבֵיא דְּמַסְתַּכְלִין בְּהוּ, הוּוּ זְעִין וְדַחֲלִין, סְלָקִין בְּלַבֵּיָּהּ אִימְתָא וְדַחֲלִין.

סדר הלימוד ליום י טבת [יום 99 בשנה]

מְצַחָא דִּילֵיהּ רַב עֲגוּלָא בְּשְׁפִירוּ, וְכָל אֶתּוּן אֶתְחַזוּן וְסְלָקִין בֵּיהּ, אֲלִין סְלָקִין וְאֲלִין נַחֲתִין. אֵינױן דְּנַחֲתִין סְלָקִין, יְהִיבִין דּוּכְתָא אֲלִין לְאֲלִין. בְּגִין כֵּךְ רְשִׁימִין דִּילֵיהּ סְלָקִין בְּאַרְכָּא לְעֵילָא. גְּבִינִין דְּעֵינױ רַחֲמִין לְרַחֲמֵנוּתָא. לָא אֹכְמִין וְלֹא סוּמְקִין, אֲלָא בֵּין תְּרִין גּוּוּנִין. בֵּת עֵינָא דְּלָגוּ, אַחױ כָּל דִּיוּקְנִין דְּעַלְמָא, חוּטָא סוּמְקָא סַחְרָא לֵיהּ, וְחַדּוּוּא סַחור סַחור כְּלָא.

שִׁירוּתָא, דְּחֵיבִין מְקַרְבִּין לְמַחֲמִי, אֵינױן חֵיבֵיא חֲמָאן לױן חֵיבֵיאן, רַחֲמִי חֲנָא וְחֲסֵדָא. לְבַתֵּר תּוּקְפָא וְדַחֲלױ וְאַמְתָּנוּ וְרוּגְזָא. וְעֵינױ יוּנִים לְגַבֵּיָּהּ. מֵאִי יוּנִים. דְּעַבְדִּין לױן אֹנְיָה לְחֵיבֵיא. כְּמָה דָּאֵת אֲמַר (וּיקרא כה) לָא תוּנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוּ וְכַתִּיב (שיר השירים א) עֵינֶיךָ יוּנִים. מְקַרְבֵּן, וּמְרַחֲקֵן. כָּל דִּיוּקְנִין דְּעַלְמָא כְּלָהוּ כְּלִילֵן בְּאַנְפּוּי. שְׁעָרָא דְּרִישִׁיָּה, הוּוּ רְשִׁים בְּגוּוּנִי שְׁבַעָה זִינֵי דְּהַבָּא.

חֲמִינָא בְּסַפְרָא דְּאָדָם קְדַמָּתָה, דְּאֲמַר הֵכִי דִּיוּקְנִין דְּמְשִׁחָא קְדַמָּתָה, לְסִיְהָרָא, גּוּוּן דִּילֵיהּ, זְהַב יְרַקְרַק בְּאַנְפּוּי. גּוּוּן דִּילֵיהּ, זְהַב אֹפִיר בְּדִיקְנִיָּה. גּוּוּן דִּילֵיהּ, זְהַב שְׁבָא בְּגַבֵּינױ. גּוּוּן דִּילֵיהּ (דְּכַרִּי הַיָּמִים ב ג) זְהַב פְּרוּיָם, בְּקַרִּיצִין דְּעַל עֵינױ. גּוּוּן דִּילֵיהּ, זְהַב סְגוּר בְּשַׁעְרָא דְּרִישִׁיָּה. גּוּוּן דִּילֵיהּ, זְהַב מוּפּוּ עַל חַדוּי בְּלוּחָא דְּעַל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לביה. גוון דיליה זהב תרשיש, על תרין דרועין. כל שבועה גוונין אלין, הווי רשימין, על כל אינון דוכתי דשערוי.

בדרועא ימינא, הווי חקיק ורשים רשומא חדא סתים מבני נשא, מגדל חקיק באריה. ואלף זעירא רשים בגויה, וסימנא דא (שיר השירים ד) אלף המגן תלוי עליו. כל זמנא דאגח קרבא, ההוא רשימא סלקא ובלטא, ועל מגדל מכשכשא האי אלף, וכדין אתתקף לאגחא קרבא. כד עאל בקרבא מכשכשא ההוא אריה, וכדין אתגבר באריה, ונצח קרבין. וההוא מגדל אתרהיט, וסימניה (משלי יח) בו ירוץ צדיק ונשגב. ונשגב דוד משנאוי דלא יכלין לגביה. ומן סמנין אלין ורשימין אלין, הווי רשימין בדרעיה שמאלא. רשומא דבר נש אחרא לאו כהאי.

עיינין צהיבין פקיעין, שגעונא בליביה. מצחא רב. שערוי סגיאין, תליין, רחיקין ממשכא דרישא. פקחא איהו. פום ממלל רברבן. שפון דיליה עתיקין מאריה דלישנא בישא.

במצחיה תלת שרטוטין, אי בעיניה תרין שורייקי סומקי, דא הווי באת ר' בלחודוי, ושורייקא זהיר לגבייהו. עבירה אודמנת לגביה, ואשתזיב מינה.

ואי שורייקא חדא סומקא לגו בעינא, קיימא בארפא, ותרין זעירין תחותיה, וחד דאעבר בעינוי. דדין אית ליה עיטא בישא, באתתא אסורה, ועדין עיטא קיימא. כדין תשתכח במצחיה, חד שרטוטא לארפא. מקריצא ימינא חד שערא וארבע זעירין תחותיה, וחד דאעבר בינייהו לפותייה.

ואי יתפרש מההוא חטאה, תשכח בעיניה, תרין שורייקי דקיקין, אזלין בפותייה דעינא, ולא אעבר חד בינייהו, וכן במצחא. ומזמן דאתפרש מההוא חובה, הוא מזמן ט' יום, דהא מתמן ולהלאה, יתמחון רשימין אלין, ויתילדו אחרנין.

עיינין דקיקין, ומתהפכן זעיר בסומקא. דא איהו פקחא. כל מלוי (ס"א בתיובתא) בחיובא. במצחוי תשכח רשימין תלת. חד רב, דאעבר מסטרא דא לסטרא דא. ותרין אחרנין דלא עברין. קריצין דעינוי רברבין. מאריה דקשיו איהו. כד מליל, קמיט בחוטמין, ברוגזיה, (ס"א א) אי בקשיו דלביה. זקוף שום ביש עליה. ביש בעיני דכלא. כלא שנאין ליה. אצלח לזמנין ולזמנין לא.

תלת שערין רברבין בחדוי על לביה. שפון דיליה עתיקין, מאריה גאותא בשגעונא. לישנא בישא. שערוי שעיעין רברבין וסגיאין. אנפוי אנפין אריכין זעיר, ועגולין זעיר, לזמנין אתחרט מפל מה דעבר ותב לקלקוליה. בעיניה תשכח שורייקי, תרין בעינא דימינא, וחד בעינא דשמאלא. אודנוי זעירין, קיימין בקיימא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זרעא דדוד בהפוכא. זרעא דדוד כל סימנין אלין לטב, ולמעבד טיבו. בר שפון רברבין, דכל מאן דשפוותיה רברבין, מאריה דלישנא בישא איהו, בין זכאה, בין חייבא. בר אי צדיק גמור הוא. ובזכיו דיליה נצח ונטיר גרמיה.

עיינין ירוקין, זעיר מגוון סומק אזיל בינייהו, במצחיה תרין רשומין, מסטרא דא לסטרא דא, וחד לעילא זעירא, וחד לתתא. איהו באת פ' ואת ר'. דא מצחיה רב בעגולא, איהו טב לכלא. יהיב מפל מה דאית ליה לכל בר נש. ותרן איהו. שערוי שעיע ותלי. בסטר ימינא אית ליה תוורו דשערי, מיזמא דאתברי.

מתניתיין. בני עלמא מאריהון דסכלתנו, פקיחין מאריהון עיינין, דמהימנותא, די הוה גניזא בכו. מאן מנכון דסליק ונחית. מאן די רוח אלהין קדישין ביה. ליקום ולינדע, בשעתא דסליק ברעותא דרישא חוורא, למברי אדם, בטש בגו בוצינא חדא, ובטש בוצינא בפשיטו דנהיר, וההוא פשיטו דבוצינא אפיק נשמתיין.

אוף הכי בטש גו טנרא חדא תקיפא, ואפיק ההוא טינרא שלהובא חדא מלהטא, מרקמא בכמה גווינין, וההוא שלהובא סלקא ונחתא, עד דההוא פשיטו (נ"א פטישו) בטש ביה, ותב ואתישב בדוכתיה, ואתעביד רוחא דחייא.

וההוא רוחא אתתחם, ונטיל גוון חד משמשא. נחית לתתא, נטיל גוון חד מסיהרא. סטא לימינא, נטיל גוון מינא, כליל בפומא דאריה חדא. סטא לשמאלא, נטיל גוון אשא, כליל בפומא דחד שור, סומקא פוורדא. סטא לקמיה, נטיל גוון רוחא, כליל בפומא דחד נשר רברבא, רב גדפין, מאריה דנוצתא, כל גווינין ביה מתחמאן. סטא לאחורא, נטיל גוון עפרא, כליל מד' סטרי עלמא. בפומא דאדם, וכל דיוקנין מסתכלן לגביה.

אתיישב ההוא רוחא בההוא עפרא, ואתלבש ביה. כדין ההוא עפרא, מכשכשא ונחת לתתא, וכנש עפרא מד' סטרין דעלמא, ואתעביד דיוקנא חדא ופרצופא, וההוא רוחא אתטמר מגו לגו. וההוא עפרא דאתכניש מד' סטרין בטש לגביה נפש כלילא בעפרא (ס"א ברוחא).

וההוא נפש איהו יסודא לעובדי גופא. כפום עובדין דההוא נפש בגופא, הכי אתחזי במשכא לבר. רוחא דא אתטמר לגו. וההוא אחזי לבר, סליק ונחית, ובטש באנפוי, ואחזי דיוקנין ורשימין. בטש במצחיה, אחזי דיוקנין ורשימין בטש בעינוי, ואחזי דיוקנין ורשימין. חדא הוא דכתיב, (ישעיה ג) הפרת פניהם ענתה בם.

בוצינא דאתמשך מניה מדידה, דחד חוטא ירוקא, שלהבותא דתהו. בטש בידיי בשעתא דבר נש נאים, ורשים רשימין ושרטוטין בידיה, וכפום עובדין דבר נש הכי אתרשים. ואלין אתוון מתהפכן מתתא לעילא, וידעי לון חברי קשוט, ברשימו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דַּאֲתוּוֹן דְּבוּצִינָא, וְכַל אֲלִין חִילִין דְּלָגוּ בְּבַר נֶשׁ, עֲבָדִין רְשׁוּמִין וּשְׂרָטוּטִין אֲתוּוֹן מִתְהַפְּכִין. מֵאֵן דְּרָקִים דָּא, רָקִים בְּשָׂפוּלִי מִשְׁכְּנָא. כְּמָה דַּאֲתָא אָמַר, (תהלים קלט) רְקַמְתִּי בְּתַחֲתִיּוֹת אָרְצִין. בְּרִידָא הוּא בְּרִידָא שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמִין. עֵינִין חוּרָא, וְאַבְרִין סוּמְקִין, בְּאַתְרֵיהּ דְּנַפְיָא מִינֵיהּ, דָּא אִיהוּ בְּאַתְרֵי פ’ וְאַתְרֵי ר’ כְּלִילָא כְּחַדָּא.

מִצְחֵיהּ רַב, תְּלַת שְׂרָטוּטִין סְלָקִין בְּמִצְחֵיהּ, שִׁית זְעִירִין אַחְרָנִין. סוּמְקָא הוּא וְלֹא סוּמְקָא, קְיִימָא בֵּין תְּרִין גְּוֹנִין. שְׁעָרֵיהּ אוּף הַכִּי. אַנְפוּי רַבְרַבִּין. שְׁעָרֵיהּ קְמִיט, וְלֹא כָּל כַּד. תְּלִי זְעִיר תַּחַת אוּדְנֵי. טַב אִיהוּ, מְאִרֵי דְמַהִימְנוּתָא, מְאִרֵי דְרוּגְזָא תְּקִיף, בְּשַׁעֲתָא דַּאֲתְרָגִין.

הַהוּא סוּמְקָא דְתַחַת עֵינָא, אַתְפְּשֵׁט בְּעֵינֵיהּ. רוּגְזֵיהּ בִּישׁ. בְּשַׁעֲתָא דְמַלְלִיל בְּרוּגְזֵיהּ סְתִים פּוּמִיָּה, וְנַפְיָא מְנַחֲרֵי. וְלִזְמַן זְעִיר נַח רוּגְזֵיהּ, וְלֹא כָּל רוּגְזֵיהּ, עַד יוּמָא אַחְרָא, אוּ תְּרִין יוּמִין. דָּא אֲצִלַּח לְזַמְנִין, וְלִזְמַנִּין לָא. אֲבַל קָאִים תְּדִיר בְּאַצְלָחוּתָא, בֵּין זְעִיר וּבֵין רַב.

וְאִי סוּמְקָא דְפּוּם עֵינָא, זְעִיר כְּחוּטָא, וְלֹא אַתְפְּשֵׁט בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזֵיהּ בְּעֵינָא, וְאִית בֵּיהּ כָּל הַנִּי סִימְנִין. חֲלָשָׁא בְּלַבָּא. וְאִיהוּ דְחִיל מְכַלָּא, שִׁינְתִּיהּ לָא אַתִּיבֵּיב בֵּיהּ. חֲשִׁיב תְּדִיר מְחֲשָׁבִין וְדְחִיל מְכַלָּהוּ. וְאַצְלָח לְכַלָּא. מְאִרֵיהּ דְגָרִיעַ (דגידא). לָא חֲשׁ לְגִיּוּפָא.

לְזַמְנִין תַּב בְּתִיּוּבְתָא וְדְחִיל. וּמַגּוּ דְחִילָא, כְּדִין תְּשַׁכַּח בְּעֵינֵיהּ יְמִינָא, הַהוּא סוּמְקָא דְפּוּם עֵינָא, בְּסוּפָא בְּשָׂפוּלִי עֵינָא, וְחַד שׁוּרִיָּקָא דְקִיק סוּמְקָא בְּעֵינֵיהּ שְׁמָאֲלָא, וְאִי מִתְחַלְפִי מַה דִּימִינָא לְשְׁמָאֲלָא, וְמַה דְשְׁמָאֲלָא לְיְמִינָא, כְּדִין אִיהוּ בְּקִלְקוּלִיָּה. וְתַב וְתַבֵּר גְּזִיזָא דְבְּרָדָא, בְּגִין לְאַעְבְּרָא עֲבִירָה.

תְּרִין קְמִיטִין עַל רִישָׁא וְתַלְתָּ דְעֵינָא, לְתַתָּא. וּבְרַגְלֵיהּ שְׁמָאֲלָא, בְּאַצְבָּעָא דְאַמְצָעִיתָא, שִׁית שְׁעָרִין, וּבְזַמְנָא אַחְרָא חֲמִשׁ, וְהַשְׁתָּא שִׁית, חַד זְעִירָא בִּינֵיהּ. עֵינִין אוּפְמִין, וְקָרִיצִין דְעַל עֵינֵי רַבְרַבִּין, סְגִיִּין שְׁעָרִין, אֲלִין עַל אֲלִין, וְאִינּוּן עֵינִין אוּפְמִין וִירוּקָא, אֲזִיל בְּגוּוִיָּהּ, וְהוּא יְרוּקָא אֲטַבַּע יְתִיר. הַאי אִית לֵיהּ חֲמִשׁ שְׂרָטוּטִין בְּמִצְחָא, תְּרִין דְעֵבְרִין מְסֻטָּר לְסֻטָּר. וְתַלְתָּ דְלָא עֲבָרִין וְכוּ’.

השלמה מההשמטות (סימן ז)

וְזֶה סִיּוּמוֹ, וְתַלְתָּ דְלָא עֲבָרִין, הַאי אִיהוּ בְּאַתְרֵי פ’ וְאַתְרֵי א’ וְכוּלָּא פ”א בְּאַשְׁלָמוּתֵיהּ. אַתְרֵי ר’, לִית בֵּיהּ כְּלָל. שְׁעָרֵי אוּכְמִין תְּלִיין וְלֹא שְׁעִיעִין, דָּא אִיהוּ בְּרַבְרַבִּין דְשִׁתִּיק תְּדִיר, אֲבַל פְּקִיחָא אִיהוּ, מְאִרֵיהּ דְלִישְׁנָא בִּישָׁא. מְלוּי בְּרוּגְזָא, פּוּם מְמַלְל רַבְרַבִּין, אֲצִלַּח וְלֹא אֲצִלַּח. מְאִרֵיהּ קְטֻטָּה בְּבִיתֵיהּ, לָא חִיִּישׁ לִיקְרָא דְבַר נֶשׁ, חַד בְּפּוּמָא וְחַד בְּלִבֵּיהּ, תְּפַכְּפַךְ בְּלִישְׁנֵיהּ. גְּבִינִין דִּילֵיהּ סְמְקִין זְעִיר. וְאִית קִימְטָא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תחות עיניה רב, אזיל עד חוטמא מסטר ימינא, ותרין תחותיה, חד מנייהו זעיר מאחרא. דא שכיב בנדה מיזמין זעירין וחוביה רשים ביה רשימין אלין.

בין כתפוי אית ליה רושם חד וד' שערין ביה חד מנייהו באמצעייתא רב ותלי, וג' אחרנין זעירין. ועד לא הוה עבירה דא, הוה תלת זעירין. וחד דאתרשם ביה דקיק וזעיר מפלהו. ההוא רושם הוה ביה מקדמת דנא אוכם, ואינן שערין חורין פלהו, השתא לאו הכי. אלא רושם אוכם וחד סומקא וטלופחא ברשימו באמצעייתא, וההוא שערא דאתרבי בין אחרנין. רישיה סומק ושאר חור.

אי תב בתיובתא, תשכח בעיניה ימינא חד חורא, חור גו ההוא אכמא. במצחיה ג' שרטוטין עברין, ותרין דלא עברין. ההוא רושם אוכם וסחרניה חוטא סומק ובגו ההוא חוטא חד שערא דקיק זעיר, ותלת שערין באמצעייתא פולהו כחדא זעירא. יחפם באורייתא (אי) יוליה, ולא יצלה בעובדוי.

ואי ירוקא דעינא לא יצטבע כל פה, ועינוי אופמין וחד חוטא וסומק זעיר אעבר בין אינן גוונין, כדין איהו באת פ' בשלימו, ובאות ר' בלחודוי. במצחיה תשכח שית שרטוטין. תלת עברין, ותלת לא עברין, שעריה תקיף ולא כל פה, תלי ולא תלי, האי איהו בשלימו לכל בר נש, קמץן איהו. לית ביה חידו, ואפילו בחדוה לא חזי בדוונא חזי. אטים אודניה שמאליה. בשינוי אית תלת רברבין מלעילא. ויהבין לון דוכתא אינן דלתתא. מהימנא איהו ולא (ו"ח דף כ"ו ע"ד) כל פה, אנפוי אריכין ולא שפירין. קליה כאתתא, ומילוי כאתתא, מקנח פומיה במלוי, אפתח אצבעאן דידי בלוליה. כד אזיל, אקדים ליה בלייתא דפרסאי, דלא יחוב בר נש לגביה. עליה כתיב (דברים כ"ד) פי תועבה היא לפני יי.

עיינין ירוקין ואלין סימנין ביה, ואנפוי אריכין שפירין. שערוי אוכמין ומריטין מלעילא ברישא, רישיה רב. כד אזיל, כפיף רישיה. קריצין דעינוי בקדמאה עלייהו כתיב (משלי א') מנע רגלך מנתיבתה.

עיינין רברבין וירוקין דא איהו בתרין אתוון, ר' פ"א. חד יחידא וחד בשלימו. במצחיה שרטוטא דאזיל ועבר מסטר לסטר, ותלת אחרנין אית דלא עברין. מצחיה רב. קריצין דעל עינוי, לא רברבין. בדיקניה שערא טפי. דא באנפוי שפירו סומק. שעריה שעיע ולא כל פה, דחיל חטאה איהו, רחים אורייתא איהו. רחים לאינן דמשתדלין בה. חדי בכלא, עביד טיבו לכלא, כדיבא לתועלתיה. מהימנא איהו לרזין דאורייתא. טב איהו למלין דעלמא. מאן דאשתתף בהדיה לא אצלת, לא איהו ולא אחרא. אצלח איהו בלחודוי דהא את ר' גרים. פגים איהו ברישיה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְעֵילָא רִישׁוּמָא דְחַד מְכַתְּשָׁא דְהוּוּ לִיה תַּמּוּ, דְעֵבֵד לִיה חַד רַבִּיא בְּאַבְנָא בְּלֹא רַעוּ וּכְוֹנָה, וְאִיכְסִי בְּשַׁעְרָא. וְהָהוּא רִישׁוּמָא דְמְכַתְּשָׁא כְּגִוּוּנָא דְגִימ״ל יוֹנִית. מְהִימְנָא אִיהוּ לְגַבִּיה בְּנֵי נְשָׂא, סְלִיק לְמַהוּי רִישָׁא דְעַמִּיה, עַד הָכָא רִזִּין דְעֵינִין.

וְאִית רִזִּין אַחֲרֵינִין דְעֵינִין דְמִתְפָּרְשִׁין מִנֵּיהּ. עֵינִין דְמַעְמָקִין וְחֵיכָאן, דָּא אִיהוּ בְּשְׁלִימוּ דְאַתּוּן בְּר דְקַדְמָא. ר' וּבִתְר פ' דָּא אִיהוּ בְּר נֶשׁ דְאַצְלַח בְּעוּבְדוּי ג' שְׂרֻטוּטִין בְּמַצְחִיה, מַצְחִיה עֵגִיל. עֵינֵי נְהִירִין מְרַקְמֵן עוּבְד צִיור (דכִּיין) קִימִין עַל שְׁלִימוּ. שְׁנָאוֹי יַפְלוּ תַּחֲוִתִּיה. פְּקִיחָא אִיהוּ, אַצְלַח בְּכָלָא, בְּהִיל בְּעוּבְדוּי. טָב אִיהוּ עִם בְּנֵי נְשָׂא, מְלוֹי בְּקִשְׁיוּ וּבְלֹא דְחִילוּ. וְתָרֵן אִיהוּ עֵבֵד טִיבוּ וְלֹא לְשִׁמָּה. וְתִלְיָא

שְׁעָרִיה שְׁעִיעַ וְלִישְׁנִיה כְּחַרְבָּא. תַּחֲוֹת עֵינֵי קִמִּיטִין תְּלַת רַבְרָבִין וְתַלַּת זְעִירִין, וְאִי אִית ד וְתַלַּת רַבְרָבִין. כְּדִין תַּשְׁפַּח תְּרִין (ו"ח דף כ"ו ע"א) שְׂרֻטוּטִין בְּמַצְחִיה עֵבֵרִין מְסִטֵר לְסִטֵר וּג' דְמִטוּ וְלֹא מְטוּ. תַּחֲוֹת טְבוּרִיה קִימָא רְשִׁימָא חַד צִיורָא דְרִישָׁא דְבֵר נֶשׁ אוֹפֵס וְחֹוּר. תְּרִין שְׁעָרִין תְּלִיין בֵּיה, הָהוּא בְּר נֶשׁ אֲתַכְּשֵׁל בְּאַתַּת גְּבֵר מִיּוֹמִין רְחוּקִין וְלֹא תָב מֵהָהוּא חוּבָה. מְרַעִין רַדְפִּין אֲבַתְרִיה, וְעַל דָּא אֵינֻן מְרַעִין, חַד דְצַעִיק לְאוּשְׁדָא שְׁתָּן וְלֹא יִכִּיל, דְעַד כְּעַן הָהוּא חוּבָה תְּלִיָּא בְּקַדְלִיה. דְנַחֲשׁ עֲקִימָא וְשְׁלִיט עָלֶיה בְּדָא, וְדָא לְסוּף יוֹמִין דְסִיבוּ.

וְאִי תָב בְּתִיּוּבְתָא בּוּזְמָנָא דְאִיהוּ בְּחִילִיה, הָהוּא רְשִׁימָא אֲזַעֲרַת דִּיּוֹקְנָא וְשְׁעָרִין לֹא תְלִיין בֵּיה כָּלֵל. וְאִי תָב בְּתִיּוּבְתָא בְּסוּף יוֹמוֹי כַּד מְרַעִין רַדְפִּין אֲבַתְרִיה, כְּדִין הָהוּא רְשִׁימָא קִמִּיט, וְשְׁעָרִין תְּלִיין בֵּיה, וְהָהוּא מְרַעָא לֹא אֲעֵדִיאוּ מִנֵּיה, מִגּוּ דְתִלְיָא בְּקַדְלִיה דְנַחֲשׁ, בְּגִין דְהָהוּא נַחֲשׁ, כִּיּוֹן דְאַחִית הָהוּא חוּבָה עַל קַדְלִיה, לִית מֵאן דִּיתִיר קְשָׁרָא מְקַדְלִיה. בְּגִין דְהָהוּא נַחֲשׁ לִית לִיה רְשׁוּ בִימֵי דְעוּלִימוּי דְבֵר נֶשׁ לְקְשָׁרָא הָהוּא חוּבָה עַל קַדְלִיה. וְקְשָׁרִין לִיה בְּקְשָׁרִין תְּקִיפִין וְאִיהוּ רַדְפִּין אֲבַתְרִיה דְהָהוּא בְּר נֶשׁ, וּמְלָקִי לִיה בְּהָהוּא בְּרִית דְחַב בֵּיה. וְאַף עַל גַּב דְתָב בְּתִיּוּבְתָא, יִצְוּחַ מִגּוּ עֲאָקוּ דְמְלָקִיּוּתָא.

הָהוּא חוּיָא דְלִיג וְעָל בְּהָהוּא קְשָׁרָא, בְּשַׁפּוּלֵי דְתַהוּמָא רַבָּה. כְּדִין רוּחַ לִיה לְבֵר נֶשׁ. וְהָהוּא נַחֲשׁ לְבֵר (לְבַתֵּר) יוֹמִין נְפִיק וְעֵבֵד דָּא. וּבּוּזְמָנָא דְמִית הָהוּא בְּר נֶשׁ, תְּלַת מָאָה שׁוּטְרֵי רַדְפִּין אֲבַתְרִיה דְהָהוּא בְּר נֶשׁ וְתַפְסִין לִיה, וְעֵלִין לִיה קִמִּי מְלָכָא. וּמְלָכָא קְדִישָׁא מְתַבֵּר אֵינֻן קְשָׁרִין, וְנַחֲוֹת הָהוּא חוּבָה מְעַל קַדְלִיה. וְעַל רְזָא דָּא כְּתִיב (ישעיה כ"ב) אִם יִכּוּפֵר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּמוּתוֹן. כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (ישעיה כ"ח) וְכּוּפֵר בְּרִיתְכֶם אֵת מוֹת, תָּבֵר הָהוּא קִימָא דִּילְכוּן, אֵת מוֹת. כְּמָה דָּאֵת אָמַר (בראשית ל"ב) אֲכַפְּרָה פָּנָיו. אֲבַטֵּל רְגִזִּיה, כְּדִין הָהוּא בְּר נֶשׁ, אֲזִיל לְהָהוּא עֲלָמָא נְקִי מֵהָהוּא חוּבָה, דְהָא קַבִּיל עוֹנְשִׁיה בְּהָאֵי עֲלָמָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכי תימא היכי משמע דבהאי עון אשת איש משתעי קרא, דכתיב הכא אם
יכופר העון הזה, וכתיב התם באיסור אשת איש שזנתה, ונקה האיש מעון. וכתיב
גבי אבנר (שמואל ב' ג') ותפקד עלי עון האשה היום. אי נמי, (ישעיה כ"ב) והנה ששון
ושמחה הרג בקר ושחוט צאן אכל ושתה. וכתיב התם (ז"ח דף נ"ו ע"ב) (משלי ל)
אכלה ומחתה פיה. וכתיב (בראשית ל"ט) כי אם הלחם אשר הוא אוכל. וכתיב (משלי
ט) מי פתי יסור הנה חסר לב, ואמרה לו (משלי ט) מים גנובים ימתקו ולחם סתרים
ינעם, ולא ידע פי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה, זהו כד (לא) קביל עונשיה
בהאי עלמא.

ואי אשתכח ביה זכות אבות, עונשיה בהאי עלמא בההוא עון. כמה דאת אמר
(תהילים פ"ט) ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עוונם. ופקדתי זעיר זעיר, (איוב ל) אם
בפידו להם שוע (ס"א אם יכפר להם שוגג) (שמות ל"ד) פוקד עון אבות על בנים. זעיר.
ונותן זעיר על דא וזעיר על דא. ואשתזיב הוא ואבוי מעונשא דההוא עלמא. דהא
ברא מזכי אבא. דלא

עיינין עקימין מסתכלאן באורח קשוט דא בלא את כלל. פרחין מניה כל אתון
בגין מארי דעינא בישא. חיזו דיליה בהפוכא. ההוא רע עין שליט עליה, ואי כשרן
עובדוי דההוא בר נש, לא שליט אלא על עינוי. ואצטרף בר נש לאסתמרא
מעינוי, בגין דסטרא אחרא שלטא עליהו. אינון עיינין חמדן כל ביש ואתעבדון
סרסורין לגביה ושייפי גופא נצחון, אבל שלטין. עינוי (אי) מסתכלאן.

מאן דבעי לאסתמרא מניה, לכתוב יו"ד בידיה ימינא ובידיה שמאלא זי"ן
ולפתח קמיה ולימר יו"ד באיפכא אתווי וישתזיב מניהו. דא איהו פגים לשמושא
דקדושא, בגיני כף לא שריין ביה אתון, והא אסתלקו מניה. דא איהו ברזא דההוא
קו ירוק דנפיק מתוהו במידידו דבוצינא. ואית לאסתכלא גו שרטוטין דידיא בימינא
ובשמאלא. וברזא דאינון שרטוטין דידין, תשכח דא.

מאן דעינא חד אטים ולא כל כף, ועינא אחרא פקיחא. מומא חד מאינון מומין
אית ביה. דא איהו באות ר' בלחודוי באשלמותיה ואת יו"ד מטי לגביה ולא מטי.
במצחיה ג' שרטוטין עברין וחד זעירא דאעבר. אוף הכי רשימא חדא סליק מעיניה
לקבל אודניה.

שעריה תלי ותקיף קריצוי רברבין, אית מומא מסטרא אחרא. אימא דילה אזלת
בחרשין כד הוה במעהא ונפקת לפתחי דאורחין בליליא. כד דא אתיליד, בגו תרין
שנין דיליה אתחלש, עד דאזער דיוקניה. ואמיה אזלת בליליא בהדיה, וקא עבדת
חרשין עליה. האי חדי בחדוה. לית ביה מהימנותא, (ז"ח דף נ"ו על גבי) משבח גרמיה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

במה דלית ביה. גם רוח, מלל בישין ועתיקין. ותרן איהו לית ביה קמצנו כלל. מארי דגיופא, אצלח ולא אצלח. חדידא בלישניה.

ואי חד שרטוטא במצחיה רב ותרין ועירין, דא אזל גו חרשין, והא אמיה עבדת להו. ומתחלפין שרטוטין דקא סלקין מעינא ימינא לעינא שמאלא. גם רוח איהו, אבל לית ביה בישא כלל, קמצן איהו לית ביה קצת גיופא. חדידא בלישניה איהו, בשפה דיליה אית ביה רושם חד סומק טפי. וחד שערא באמצעיתא אצבען די ברגליה שמאלא, קמיטין זקיפין מתפשטין. עיינין זבלגנין ירוקין, נחתין דמעין תדיר. האי אתדבק באת פ', ואת ר' לא אתישבת ביה. אי אית ליה ארבע שרטוטין במצחיה ועברין כולהו ותרין ועירין. מעיניה ועד שעריה.

תרין רשימין, ותלת ועירין בין קריצי עינוי. האי איהו בר נש דאזיל כפיף רישא, זינא חד מתלת מארי רשימין דתולדת צרעת אית ביה בזיניה. האי לאו מסאבא הוא למסגר. חדי איהו בכלא וחיך תדיר, כל מלוי חייכין בהו בני נשא. קמצן איהו בביתיה, באחרנין לאו הכי. לית ליה כסופא במלוי בגין דחמי דכלא חייכין בהו. גייפא איהו.

שערוי סמקין ועיר ולא שעיעין ולא קמיטין, ואית במצחיה תלת שרטוטין דעברין וג' ועירין דלא עברין וכל שאר סימנין ביה. האי (ז"ח ד"א נ"א אית ליה) לית ליה פגמו ורושם חד בעינא. דבר נש דהיה צד צפרין דעבד ביה בלא כונה באעא דהוה אושיד לצפרין, ואיהו אתרשים על עיניה שמאלא, לעילא מקרצוי באורפא, ההוא דהוה צד צפרין, אגזים ליה בההוא אעא, בגין דהוה אפרח צפרין ומחא ליה בלא כונה. האי אצלח למזוניה ולביתיה, ולא למכנש ממונא סגי. מהימנא איהו ולא כל פך, והאי מהימנותא במלין ועירין, אבל ברברבין לאו איהו מהימנא. מארי דלישנא בישא וכולא חייכין במיליה. פומיה רב שפוותיה רברבין, מאן דאשתתף בהדיה, אצלח בכלא, ואיהו אצלח. אוף הכי טב איהו לכל שתופא.

רשימא דההוא מכתשא עיינין עמיה, זבלגנין ירוקין וחד רשימו אופם סחרא לון האי (ז"ח דף צ"ו ע"ד) איהו באת פ"א, בשלימו דתרין אתוון, ואת ר' בלחודוי. דא רישיה רב וד' שרטוטין רברבין במצחיה וג' ועירין בין קריצוי. (וחד לעילא קריעא זעיר). על חוטמיה שערין רברבין, אנפוי רברבין, רישיה עגיל. וחד לעילא קריעא זעיר הוא גיבר חילא מארי זדונא במלין. שיעריה קמיט, גייפא איהו, ובלייליא אשתתף איהו לגייפא. לזמנין אתכשל איהו באנתו אסורה. דיקניה מלייא בשערין. האי אית ליה בדרועא שמאלא חד רשימו דחרבא דמחא ליה חד גבר אטים ימיניה, ביומא רביעאה דשבתא, כד בעא שמשא לאתכנשא. דהא בההוא זמנא אתער עליה חד חוטא דמאדים, ההוא חוטא דבסטר שמאלא. וההוא רשימא עמיקא (בז"ח

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ד"א איתא עקימו) בְּבִשְׂרָא בְּעִגּוּלָא, כַּד מְטָא לְיוֹמִין דְּסִיבוּ נְפִל מֵאַתֵּר דְּרִכִּיב בֵּיהּ, או סוּסְיָא או חֲמָרָא, או נְפִיל מִכְתָּלָא וּמְנִיָּה יִתְחַלֵּשׁ וַיְמוּת. דְּהָא חוּבָה דְּחֲמָא בְּעוּלְמוּי בְּהַבֵּל רְדִיף אַבְתָּרִיהּ. וְאִי הָהוּא גְבֵרָא תָב בְּתִיבְתָא, נְפִיל בְּאַמְצַע יוֹמוּי מְגוּ חוּלְשָׁא דְּבֵיהּ, וַיְמוּת.

וְאִי תָב בְּיוֹמֵי עוּלְמוּי, כְּדִין תִּשְׁכַּח שְׂרֻטוּטִין דְּמִצְחִיהּ, ג' רַבְרַבִּין וּד' זְעִירִין וְתָרִין תָּרִין מְגוּ עֵינוּי דְּסִלְקִין לְעֵילָא. הָאִי בְּאוּרַח אַרְעָא יְהָא מְרַעִיהּ וַיְפּוּל מְעַרְסִיהּ וַיְמוּת. דְּהָא לְעֵלְמִין נְפִילָה אֵית בֵּיהּ לְבִסוּף.

עֵינִין זְעִיר דְּקִיקִין, דְּלֹא אֶתְחַזְיִין גּוֹנִין דִּילְהוֹן לְפוּם שְׁעָתָא. וְכַד מִסְתַּכְּלָאן בְּהוֹן אֵינוֹן יְרוּקִין וְאוּפְמִין, הָאִי אִיהוּ שְׁפוּון חֲדִין וְאַפִּין אַרְיִכִין בְּחֲדִידוּ. כְּדִין תִּשְׁכַּח בְּמִצְחִיהּ ב' שְׂרֻטוּטִין וְחַד זְעִירָא בִּינֵיהוּ הָאִי אִיהוּ בְּאַת פ' בְּלַחוּדוּי וּבְאַת ר' בְּשִׁלְמוֹ. הָאִי אִיהוּ שְׁעָרִיהּ תְּלֵיָא וְלֹא שְׁעִיעַ. אֲצִלַּח בְּעוּבְדֵי יְדוּי, וּבְאוּרִיָּתָא אִי אֲשִׁתְּדֵל אוּף חָכִי. זְעִירָא אִיהוּ בְּשִׁיפֵי וְגַם בְּשָׂרָא לִית בֵּיהּ. גְּסוּת רוּחָא. מְמִלֵּל בְּגוּ חוּטְמוּי, בְּגִין דְּנוּקְבִין דִּילְהוֹן דְּחִיקִין, וּבְגִין כְּךָ נְפִיק רוּחָא בְּדְחִיקוּ לְסִטְר שְׁמַאלָא. בְּיִרְכָא דִּילִיָּה לְעֵילָא מְאַרְכּוּבָא, רְשִׁימָא חַד דְּמֵאַרְיָה חַבוּרָה דְּעַבְד לִיָּה חַד רַבִּיא בְּסַפִּין בְּיוֹמֵי עוּלְמוּי וְאַסְתַּכְּן בֵּיהּ. מְקַנָּא הוּא לְאַתְתִּיהּ עַד דְּבִנֵי נְשָׂא חֵיִיכִין מְנִיָּה, בְּעִי לְאַתְתַּקְנָא בְּגוּבְרִין אַחְרָנִין וְלֹא אֶתְתַּקֵּן וְחֵיִיכִין בֵּיהּ. הָאִי לֹא יִשְׁתַּתֵּף בְּר נֶשׁ בְּחֲדִיָּה (ו"ח דף צ"ח פ"א) דְּלֹא יִצְלַח. חֲמֵדִין אִיהוּ, אֲשִׁתְּדֵל בְּמָה דְּלֹא אֵית לִיָּה. חָשִׁיב גְּרַמִּיָּה דְּאִיהוּ גְבֵרָא רַבָּא, וְלֹאוּ חָכִי. זְכִי לְבָנוֹת וְלֹא לְבָנִים.

וְאִי מִתְחַלְפִין שְׂרֻטוּטִין תָּרִין זְעִירִין וְחַד רַבְרַבָּא בְּמִצְחִיהּ וְאַנְפוּי סְמִקִּין, זְכִי לְבָנִין וְלְבָרְתָא חֲדָא, או דִּילִידַת (בר) וְאַסְתַּלְקַת מְעֵלְמָא. כַּד אַתְּ חַד אֵית לִיָּה בְּתַר אוּדְנִיָּה יְמִינָא, רוּשָׁם דְּטְלוּפְחָא. וְחַד שְׁעָרָא דְּתְלֵיָא בְּרִישׁ אוּדְנִיָּה וְאַצְבָּעָא זְעִירָא בִּידָא שְׁמַאלָא כְּפִיָּה, כְּדִין תִּתְקִיִים וְתוּלִיד בְּנִין וּבָנוּ, אִי סִימְנִין אֵלִין יְהוֹן לָהּ בֵּין רַגְלָהּ, יְכַרַע וַיְפּוּל חַד בְּרָא בֵּין אֵינוֹן, דִּיָּהּ מְבוּעַ דְּנַבִּיעַ בְּאוּרִיָּתָא. הוּא מְקָרִיב וּמְפָזֵר מְבוּעִין וְנַחֲלִין דְּאוּרִיָּתָא וּבְשִׁנִּין זְעִירִין יִתְפַּנֵּישׁ מְעֵלְמָא. הָאִי אִיהוּ מְאַיְנוֹן אֵלְף דְּמִתְפַּנֵּשִׁין מְעֵלְמָא מְרִישׁ שְׁתָּא וְעַד רִישׁ שְׁתָּא בְּיוֹמִין קְדָמָאִין. מְדַאֲתַחְרַב מְקַדְשָׁא לֹא אֲשַׁכַּח בְּר שְׁתֵּין חֲסֵר חַד וְאַלִין אֵינוֹן דְּמִסְתַּלְקֵי מְעֵלְמָא כַּד יְהִיבֵי רִיחָא, עַד לֹא מְטָא זְמַנֵּיהּ. בְּגִין דְּכַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאל וְאוּלִיָּהּ אוּרִיָּתָא לְאַיְנוֹן יְנוּקִין דְּאַסְתַּלְקוּ מְעֵלְמָא כַּד יְהִיבוּ רִיחָא, אֵינוֹן קְדָמָאִי בְּאַיְנוֹן מְלִין מְהֵאִי עֵלְמָא עַד לֹא מְטָא זְמַנֵּיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִיָּה הָהוּא מְמַנָּא יוֹפִי"אל שְׁמִיָּה דְּקָאִים וְקָשִׁיר קְשָׁרִין דְּאוּרִיָּתָא. מֵאן הוּא דִּין דְּאַקְדִים לִי. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (איוב מ"א) מִי הִקְדִּימֵנִי וְאַשְׁלָם. וְאַשְׁלָם וְדָאִי. כְּדִין קְרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַטְטְרוּ"ן דְּאִיהוּ קָאִים גּוּ פְרוּכְתָא דְּפָרְסָא וְשְׁתֵּין אֵלְף רְבוּא מְאַרִי דְּאוּלְפָּנָא דְּאוּרִיָּתָא סְחָרְנִיָּה וְאִיהוּ מְקָשֵׁר קְשָׁרִין לְמֵאַרְיָה.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

אָמַר לִיה, מֵאֵן הָאֵי דְאֶקְדִים לִי, מִי הַקְדִימָנִי וְאֶשְׁלַם. אִיהוּ רְשִׁים גּוּ מִתִּיבְתָךְ אוּ
לֹא. אָמַר לִיה, מְאֲרִיָּה דְעֶלְמָא, לֹאֵו אִיהוּ בְּמִתִּיבְתָא דִּילִי, גּוּ מִתִּיבְתָךְ אִיהוּ. וְכָל
אֵינּוֹן דְקֶדְמִי תַחֲוֹת כָּל שְׁמִיָּא דִּילִיָּה (נ"א דִּילִי) הוּא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (אִיּוֹב מ"א) תַּחַת
כָּל הַשָּׁמַיִם לִי הוּא. בְּגִין דְתִרְיָן מִתִּיבְתִין אִית לְעִילָא. מִתִּיבְתָא דְהָהוּא נְעַר
מְטֻטְרוּן, וּמִתִּיבְתָא עִילָאָה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וּבְכָל אַתְר דְתַנִּינָן מִתִּיבְתָא
עִילָאָה, דָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. מִתִּיבְתָא דְרַקִיעָא, דָּא דְמְטֻטְרוּן. כְּדִין אָמַר לִיה
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אִי הֲכִי, לְקִיט לִיה גְּבֵאִי. לְקִיט לִיה וְאַרְח לִיה. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב
(שִׁיר הַשִּׁירִים ו') דוּדֵי יָרֵד לְגַנּוּ לְעֲרוּגוֹת הַבֶּשֶׂם. דוּדֵי, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּמָה
דָּאֵת אָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב') דוּדֵי לִי וְאֲנִי לוֹ הַרְוַעָה בְּשׁוֹשְׁנִים. יָרֵד לְגַנּוּ, דָּא גּוֹרָן
דְרַקִיעָא, דְקִימִי כְּגוֹרָן. לְעֲרוּגוֹת הַבֶּשֶׂם, דָּא מִתִּיבְתָא דְמְטֻטְרוּן. לְרַעוֹת בְּגַנִּים
וְלִלְקוּט שׁוֹשְׁנִים, לְעִינָא וְלֹאֶסְתַּכְלָא בְּאֵינּוֹן מִתִּיבְתָאן (ו"ח דף ג"ח ע"ב) דִּילִיָּה.

מֵאִי וְלִלְקוּט שׁוֹשְׁנִים, אֵל תְּקֵרִי שׁוֹשְׁנִים, אֵלָא שׁוֹשְׁנִים. אֵלִין אֵינּוֹן דְקֶדְמִי רוּחָא
בְּהָאֵי עֶלְמָא דְמִתְקַלִּי (בו"ח ד"א אִיתָא דְמִתְלַקֵּט) וּמִסְתַּלְקִי מֵהָאֵי עֶלְמָא עַד לָא מְטָא
זְמַנִּיָּהוּ. כְּדִין קָרִי הָהוּא נְעַר מְטֻטְרוּן לְגַבְרִיאֵל דִּי קֶסֶת הַסּוּפֶר בְּחֲרָצוּי וְאָמַר לִיה,
כְּתוּב פְּתַקָּא וְהֵב לְמַלְאָךְ הַמּוֹת עַל פְּלוּנֵי דִּילְקוּט לִיה מֵעֶלְמָא וְאֶתְלַקִּיט מִיָּד,
וְסַלְקִין לִיה לְמִתִּיבְתָא דְמְטֻטְרוּן בְּקֶדְמִיתָא. וְתַמָּן אָמַר תְּלַמוּדִיָּה דְאִיִּתִי בִּידֵיה,
וְאוּלִיָּה תַמָּן מָה דְאוּלִיָּה. לְבַתֵּר סַלְקִין לִיה לְמִתִּיבְתָא עִילָאָה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.
וְזַמִּינָא לְמִתִּיבְתָא דִּילִיָּה, וְתַמָּן אֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ בְּאֵינּוֹן דִּילִיָּה בְּרִזִי עֶלְאִין וְטַעֲמִי
אוּרִיָּתָא דְהוּו סְתִימִין בְּהָאֵי עֶלְמָא. וְיּוֹפִיאֵל רַב מְמַנָּא אֲזִיל מְגוּ מִתִּיבְתָא עִילָאָה
וְחַתִּים סְתִרִין וְרִזִי דְאוּרִיָּתָא מְגוּ תְרִי מִתִּיבְתָא כָּל מָה דְאֶקְשׁוּ בְּמִתִּיבְתָא דְרַקִיעָא
אֵינּוֹן דְמִתִּיבְתָא עִילָאָה, מְתַרְצִין בְּמִתִּיבְתָא עִילָאָה. דְלִית תַּמָּן פְּרָכִי וְקוּשְׁיִין אֵלָא
בְּמִתִּיבְתָא דְרַקִיעָא, וְחַתִּים מְתִרִי מִתִּיבְתֵי מְלִין דְאוּרִיָּתָא כְּדָקָא יְאוּת. וְעַל דָּא
כְּתִיב (תְּהִלִּים פ"ד) יִלְכוּ מִחִיל אֵל חִיל.

וְלִזְמַנָּא דְאִתִּי יִסְתַּלְקוֹן פְּרָכִי וְקוּשְׁיִין מְגוּ מִתִּיבְתָא דְרַקִיעָא, כְּמָה דְאֶתְמַר, יִלְכוּ
מִחִיל אֵל חִיל וְכְּתִיב (תְּהִלִּים קכ"ב) יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. עַד הֲכָא רִזִין
דְעִינִין (בו"ח ד"א אִיתָא בְּגוּ גוּוֹנִים לֹאֶסְתַּכְלָא) בְּאֵינּוֹן לֹאֶסְתַּכְלָא.

דִּיּוֹקְנִין דְחוּטְמָא. חוּטְמָא אִיהוּ חוּטְמָא (נ"א חוּטְמָא) וּפְרָצוּפָא דְבֵר נֶשׁ
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא. חוּטְמָא זְעִירָא (בו"ח ד"א אִיתָא עֲקִימָא וְכֵן לְקִמּוֹן) עֲמִיקָא דְלֹא אֶתִּישְׁבָּא
(אֶתִּישְׁבַת) כְּרָאוּי בְּאוּרְח מִיֶּשֶׁר דָּא אִיהוּ דְאֶבְד פְּרָצוּפָא דְבֵר נֶשׁ, וְדָא אִיהוּ לְאַתְ ה'
בְּלַחֲדוּי בְּלֹא שְׁלִימוּ, דָּא אִיהוּ דְאַרְח עֲנֻתְנוּתָא אֶתְעֵבֵר מְנִיָּה, חֲצִיפָא אִיהוּ.
שְׁעָרִיָּה בֵּין סוּמְק לְחוּר תְּלַת רְשִׁימִין רְבֵרְבִין עַל מְצַחִיָּה, וְג' אַחְרָנִין דְלֹא אֶתְחַזּוֹן
כָּל כְּפָ. תְּלַת שְׁרְטוּטִין אַחְרָנִין מְסֻטְרָא דָּא וּמְסֻטְרָא דָּא. שְׁפוּוֹן דִּילִיָּה רְבֵרְבִין.
בְּחֲצִיפוּתִיָּה מְמַלֵּל בְּקִשְׁיוֹ כָּל מָה דְבַעֵי, דְאוּרְח עֲנֻתְנוּתָא אֶתְעֵבֵר מְחוּטְמִיָּה (וּמַעַל)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

על אנפוי. דהא כסופא וענותנותא מיישר חוטמא על אנפין. והא לית ביה כלל. ובגין דאיהו חציפא, כדיב וחייה במלוי.

ואי מתעברן שרטוטין מעל מצחיה ואינן תלת רברבן וב' זעירין ושעריה אוכפם, הא איהו בין תרין אתוון במתקלא, דא נמיך רישא, וחייה במלוי. (ז"ח דף ג"ח ע"ג) כל כף צעירין רברבין מתערין עלוי ואשתזיב מפלהו, דא זכו זעירא מאבוי מגין עלוי. וההוא זכו אתרשים גו עמודא דקאים ביה ההוא נער, ואיהו זכי בחד יתמא בגין דכל ייתם וארמלא קיימין בפקדוניה דמטטרו"ן דקיימא לדיינא באינן ע' סנהדרין. בהיכלא דזכותא דיינן כל דינן דעלמא, בר מתלתא. בני, חיי, ומזוני. וכלהו בקראי כתיבי.

בני, גבי חנה (שמואל א א) ותתפלל על ה', על ה' דייקא. לעילא לעילא, אתרא דמזלא עילאה. חיי (ישעיה ל"ח) הנני יוסיף על ימיה, יוסיף דייקא. מזוני דכתיב (תהלים כ"ה) השלף על ה' יהבך והוא יכלכלך. על דייקא, (כדמוכח בפרשת עריות, וכן באדרא) ותמן דיינן בני עלמא ויהבין פתקא למלאך המות לקטלא לון ולנטלא רוחיהון.

והואיל ומשכונין עלאין וטבין דבני נשא בידי דקודשא בריה הוא, פקיד למטטרו"ן דיהון בנוי דההוא בר נש ואתתיה בפקדונא דיליה. ובגין דאסיר למשכנא לון משכונין על משכונין, לא יקומון. (ב"א ימותון) ועל דא מאן ישזיב לון מענויא, ההוא זכו אגין על בנוי. והא חד מנייהו דההוא זכו אגין עליה בעידן עקתיה. לדא אית ליה חד רושם במצחיה, חייבא או גייפא איהו, ולא אתחזי קמי בני נשא, דלא ידעין ביה. דא אצלת. ומאן דאתחבר בהדיה יצלח יתיר מניה.

סדר הלימוד ליום יא טבת [יום 100 בשנה]

חוטמא עמיקא (בז"ח ד"א איתא עקימא) ותריין נוקבין דיליה רברבין וסלקין לבר אינן פתחין דנחירוי, וחוטמא לא סליק, דא איהו באת ה' בשלימו. ד' שרטוטין (רברבן) רברבין במצחיה ושית זעירין. אודנוי רברבן, עינוי רברבן, ותריין רשימין אוכמין דקיקין בעיניה דימינא. שעריה לא אתתקן במזייה, בגין דאיהו רב ותקיף. רושם מכתשא במצחיה, דא סרפא (מרעא) בכל יומא זמין, פד אתרעם ברוגזיה. קריר חוטמיה ואתחזי חיור, תב מרוגזיה לזמן רב. מהימנא איהו במלין רברבין, ובזעירין לאו הכי. חמדן איהו, גופיה מלי מכתשין ואבעבועין בכל יומי שתא, ובר זמנא חד זעירא ביומין דסיתווא. אתנהיג בענותנותא בביתיה. תיאובתיה למיכל בכל אתר, אף על גב דלא יזמנן ליה. אי זכי באורייתא (ז"ח דף ג"ח ע"ד) ואוליה ינוקין, זכי בהו בש"ן תי"ו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בידיה ימינא רושם עמיקא, מתולדה דאתיליד ביה. תרין נשין אודמנו ליה קדמייתא תמות על (משברא) מתברא, תנייתא תזפה לתרין בנים, חד ימות זעיר בחלבא דאמיה, וחד יקום בעלמא, גייפא יתיר מבני נשא אחרנין. וחיין קיימין ביה, אבל לא כל כך.

חוטמא דאזיל בארז מישר ומתקנא על גבי אנפין, הא איהו באת ה"א בשלימו. דא אתגלי במצחיה תרין שרטוטין רברבין וה' זעירין, ותרין מסטרא ימינא לגביה שעריה מישר מתתא לעילא, שעריה בין אכס וסומק, תלייא על אודנוי. עינוי רברבין ירוקין, וחוטא סומקא סחרא לגו. אנפוי אריכין, דא אק רי אנפי נשר, דא מבנוי דסיחרא באשלמותא.

כד בעי לאזערא גרמיה טב איהו לגביה מאריה, דחיל חטאה איהו. ביומי עולימוי, איהו בלא מרעין אזיל בבריאותיה כגבור בלא דחילו, ביומין דסיבו נחית בנחיתו דסיחרא, חלשא ליהוי, מרעין רדפין אבתריה. דא זכאה במרעין יתכפרן. ואי מתחלפין סימנין ביומי עולימוי, ליהוי במרעין. בגין דאיהו כד סיחרא בעיא (נ"א כסיחרא דבעיא) לאנהרא. ויהא ההוא גברא במספנו. וביומין דסיבו, יהוי בלא מרעין, ובעותרא ויקר סגי. דהא כדין אנהירת סיחרא וקיימא באשלמותא. ודא איהו צדיק וטוב לו, ודא ענותנותא ביה. רחים הוא למאריה בכולא.

חוטמא אריכא וחד חדודא ברישא דחוטמא דנשרא, האי איהו בלא את כלל. שעריה קמיט. שרטוטין דמצחיה ג', אנפוי חדידן, עינוי זעירין, האי איהו חמדן במה דאית להו לאחרנין. כל עובדוי לאו בדחילו דשמיא, סניא אורייתא וסני למאן דלעאן בה, רחים לפום שעתא למשמע מלין דאורייתא, ולפום שעתא פרחין מניה. ברגליה שמאלא תרין אצבעין קמיטין דלא מתפשטין, וברגליה ימינא חד. האי איהו בחטאה דגנבה ולא תב מההוא חובה לעלמין. בין כתפוי תליין תרין שערין רברבין. בחדוי אית ג' שערין דתליין. אומי אומאה בכל רגעא ושעתא ולא אתהני. זמנין תרין בשתא (ז"ח דף נ"ט ע"א) ישתתף בר נש בהדיה ולא יתיר, ויצלת. והוא מאדר ועד ריש ניסן, ומאלול עד שית יומין בחשון, ולא יתיר. וביומין אלין יצלת מאן דישתתף בהדיה, דהא יומין אלין, יומין דאתון איבון, ומאן דלית ליה אתון אתאחד בהו.

ביומין אלין נפקין נשמתין ערטילאין ואיבון מתהדרן כמלקדמין, ולית לון זוגין. וביומין אלין נפקין אתון כ"ב. ושראן בהו, ומתעטרן בהו, וברחמי ישתכחו זוגין. ובירחין אחרנין וביומי אחרנין לאו, דהא מז' באדר, בטש בוצינא ואפיק אתון זעירין ובקעין רקיעין ונפקין לעלמא.

בזמנא דאינון נפקין, כל אינון נשמתין ערטילאין דהוו זמינין לאתהדרא נפקין בהדיהו, ואתאחדן באינון אתוון ונפקין על ידי דפרוונקא. בגין דכל בני עלמא כד אתבנון לאתציירא בהאי עלמא, כל ציירין דאתוון מתצייירין בהו על ידא דאינון ג' שותפין דקא מזדווג בניינא. והשתא אלין דקא מתהדרן כל אינון אתוון דקא אתצייירו בהו אחרנין, לא מתצייירי בהו. דהא אינון פרונקין לא מצייירין לון באתוון, כמה דאתציייר בקדמיתא מסטרא דאבא ואימא.

ואלין אתוון אזלין ומשטטן בעלמא, ואתאחדן בהו כל אינון דלית לון אתוון עד ריש ירחא דסיון. דהא כדין אתטמרן אלין ואתוון עלאין בעיין לאתגלאה. ומאלול אתטמרן אלין עלאין עד שיתא יומין בחשון, עד דיהדרון בני נשא מחובייהו ויתכפר לון, ומתהדרן אתוון כמלקדמין. ובין כף ובין כף אינון זעירין נפקן לקיימא עלמא ואלין אתאחדן בהו, בגין דלית לון אתוון כלל. דהא מאלול תלייא וקיימא תשובה ואתוון סלקין לגבה ובני עלמא מהדרן מחובייהו ומתהדרן לאתוון, וקיימי על עלמא תרין ירחין, ומסתלקין טבת ושבת.

מז' באדר נפקין אלין אחרנין, כמה דאתמר. ואלין דמתאחדן בהו מקדמי רחמי באלין יומין ותריין ירחין אחרנין אתטמרן (אסתמרן) בלהו, ואלין תמוזי ואב. ונפקין ימי הרעה באתוייהו, ושלטין אלין על עלמא ואחרנין אתטמרו. ובגין כף באינון יומין זכאה איהו מאן דישתויב מנייהו.

וכד חוטמא אריכא רב בפותיא לגבי (ז"ח דף נ"ט ע"ב) רישא דא איהו באת ה' ולזמנין את י' אתחבר בהדיה, דא איהו בר נש דאצלה. אנפוי קמיטין פתולדה דאבעבוועין. עינוי סמקין, דא איהו בין אינון (תולדת) תולדין דסגירא דעינוי, לזמנין זלגין דמעין.

קמיטין דמצחיה ד' ותריין עברין רשימין פאריח על גבי לבינה. שעריה רב, האי אצלה ודחיל חטאה. שבת גרמיה בכלא, יתיר ממה דאית ביה. ובזמנא דאתנענע (עינוי) זלגין דמעין ופאיבא בחוטמיה עד דאושיד לחה ירוקא, ודא קשיא מאינון זיני (דסגירו) סגירו. מאן דאשתתף בהדיה אצלה. מהימנא איהו בכלא.

על פתפיה שמאלא אית ג' רשימין, ב' סומקין וחד אופם. ברם אופם אית ליה תועלתא. האי משיף ליה לאתקרבא בבני נשא ואחיד בהו דלא יחשבון ליה כסגירא. מומא אתיליד ביה בליליא חד יומא דסתווא ביומי דעולמוי, דאכל נונא ושתא מיא ונפק לבר. ובההיא שעתא הוה שליט כוכב שבתאי בעלמא, וחד ענפא דיליה הוה משיף לאתפשטא לתתא. ונפק איהו בגלוייא דרישא, ומחא ביה על ידא דקורקפניי ושמרורוין תרין רוחין דשלטין בההוא ענפא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכד אתמחי האי בר נש, רשימו ביה תרין רשימין סומקין, והוא ענפא רשים ביה ההוא רשימו אוקמא, דהא מלוי דשבתאי באופם אשתמש. ורזא דא שליט ביומא דשבתא (ו"ח ג"א בעמא דשבתאי) ולא בעמא קדישא, בגין דעמא קדישא לית לון חולקא ואחסנתא בפוכבייא ומזלי, אלא בקודשא בריך הוא בלחודוי. ואצטרך לון לאחזאה חדוה ומיכלא ומשתייא ולבושין ולא תקנא ביתא ופתורא ביומא דא, דלאו הכי לכל אינון דאחידון.

בפוכבא דשבתאי דאיצטרך לון לאתענאה ולאחזאה עציבו ודאגה ורוגזא ולמלבש שחורים ולכסאה שחורים ולא למיכל בשרא וחמרא ומשחא, ולא לאתענא עינוגין דעלמא, אלא למיתב בדיורא עציב ולא תפרשא מן בני נשא. (בו"ח ד"א איתא וכדין וכ"ה בדפו") (וכדין) ותריין אלין רוחין קורקפנ"י ושמריר"ון אתמשכאן עלוי ואודעין ליה מלין דעלמא באמשכותא דשבתאי.

חזינא בספרא דשלמה מלכא, דאית בני נשא דאתיילידו פד שלטא ענפא דא, ואינון עציבין תדיר דלא חדאן לעלמין, בר אי לעאן באורייתא וקא אתאחדון בקודשא בריך הוא. עם כל דא, אי אית ביה בההוא בר נש יסודין ושרשין מזכו אבהן, ענפא דא דנפיק משבתאי, לזמנין נצח ליה ואחיד ליה. ואינון תרין רוחין מתפשטין ואזלין לנוקבא דטיגרא, דתמן מתפנשין כל רוחין ערטילאין דלא עאלין לגו פרגודא דמלכא, ואינון ערטילאין בהאי עלמא וכד נפקי מהאי עלמא משטטי לאעלא בההוא עלמא, ונעלין תרעא באנפיהו בכל סטרין דעלמא. ולא אשכחו ניחא עד דאינון נפקין ומשטטין בעלמא, ואלין אקרון בשמהן שכנות.

וביומא דשבתא פד אתקדש יומא, ואינון לאן עאלין לגו נוקבא דחד טיגרא דאיהו לבר מחומות גנתא בטורין דלבר, ומשתככי תמן כל יומא דשבתא. ולבתר נפקי ומשטטי בעלמא ומודיעין בחיזו דליליא מילין לבני נשא.

וכד נצח ענפא דא לההוא בר נש, אינון תרין רוחין אזלין לההוא נוקבא ומתעכבין תמן עד דנפיק שבתא. פיון דנפיק שבתא נפקין אינון נשמתיין ואינון רוחין בהדייהו ומתחברן פחדא ואתיין אינון תרין רוחין וחד נשמתא דגועא דההוא בר נש, ע' דרגין לאחורא ושראן על גבי ההוא בר נש רוחא בתר רוחא, ואודעין ליה מילין דעלמא. מנייהו קשוט ומנייהו לאו קשוט, מנייהו קשוט מסטרא דנשמתא ערטילאה, דהא אשכחת תמן ניחא. ומנייהו לאו קשוט מסטרא דאינון רוחין. ולזמנין אינון רוחין אודעין ליה מילין דקשוט לזמן קריב, ודא איהי נשמתא דלא אשכחת פרוקא (ס"א פרוונקא) לעלמא מע' דרגין לאחורא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּדִין כּוֹכַב שֶׁבְּתַאי מְשִׁיךְ לְהַאי עֲלָמָא אֵינוֹן רוּחִין, וּבְגִינָה לָא דְחִיל הֵוּא בַר נֶשׁ. שְׂרָאן עֲלוּהִי וְלָא אֲזַדְעוּעַ. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְמָאן דְאִית לִיה זְכוּ דְאִבְהֵן לְסִייעָא בְּכָל אֵינוֹן עוֹבְדִין.

חוטמא עקים וההוא עקימו סטא לסטר ימינא דא איהו בר נש דרשים באת ה' ולזמנין באת ר' ולא מתחברן כחדא. דא איהו (ז"ח דף כ"ט ע"ד) בר נש דממלל רפיכין. במצחיה שרטוטא חדא רברבא וד' זעירין (נ"א ואינון) ועינוי דקינין ולא כל כך, ואינון מתהפכין לסמקא. שערורי תליין שעיעין זעיר, שלשלאה רברבא הוה ליה, ותליא מניה סיועא. אית ליה מהימנא, איהו אצלח בעובדוי, דא אית ליה פגימו דמומא דאיהו סריס חמה, או תלייא בפיסא דביעוי חד ממעוי ולא אפיק זרעא כדקא יאות. בידא שמאלא אית אצבעא זעירא קמיט ולא אתפשט. (עכ"מ ונראה שחסר.)

אמר אדם קדמאה (תהלים קל"ט) לא נכחד עצמי ממך וגו'. מפאן דמוזוגא דדכר ונוקבא אתיאי נשמתא קדישא, זוגא דמלכא במטרוניתא. מאי טעמא, תחתיות ארץ, תרין (תחתיין) (נ"א תחומין) תחותין אית לההוא דאיכרי ארץ חפץ. אתרא דאתציירא נשמתא דדכורא ודימינא ואתרא דנשמתא דנוקבא לשמאלא ועל דא בעי אתערותא מסטרא דנוקבא הדא הוא דכתיב (ישעיה מ"א) העירותי מצפון ויאת, וכדין ממזרח שמש קורא בשמי. זוגא דשמשא בסיהרא, יעקב ברחל.

ויבא סגנים כמו חמר, אלין חילין דעלמא דנפקו מאדם קדמאה. בתר הכי (תהלים קל"ט) גלמי ראו עיניך, פשהייתי מוטל גולם בלי צורה. ממזרח למערב ראו עיניך הדורות העתידות לצאת ממני, פי (אתה) הוא קורא הדורות מראש.

ועל ספרך כלם יפתבו, זה ספר תולדות אדם לדיוקנין, דבהאי ספר של (כל) צדיקים הוו מתחקקון כל (וכל) דיוקנין דעלמא בצירופא דאתוון זר"ה פס"ץ ותמן כלם יפתבו בציריין דקמיטין במשכא דאדם, כגוונא דרקייע השמים דתמן כוכבייא.

(ישעיה מ) המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא, לזרעא דישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך דאינון אקרון אדם. דכתיב (יחזקאל ל"ד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ובגיניכון אתברי עלמא. הדא הוא דכתיב (ירמיה ב) קדש ישראל ליי ראשית תבואתה, דאינון עאלו במחשבה עד לא אתברי עלמא. וכלהו (תהלים קל"ט) על ספרך כלם יפתבו ימים יוצרו. לכלהו יומין עלאין במנין.

(שמות י"ב) משכו וקחו לכם. משכו יומין עלאין לאנהרא ליומין תתאין שס"ה ורביע יום, ומקצת יומא ככוליה יומא, לחושפן (ז"ח דף ס' ע"א) משכו. ומאן דמשיך מתמן, משיך נהירו לסיהרא לקדשא לה. (תהלים קל"ט) ולא אחד בהם, דא דוד משיחא דלא הוה ליה יומין לאתנהרא, ואיהו משיך ליה שבעין שנין, כמה דאת

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר (תהלים ל"ט) הנה טפחות נתתה ימי. מאי טפחות, ט' פחות. טב הכא דפחית לון מיומי אדם, למיהב ליה לדוד דהוה טוב רואי. טוב דיליה מאדם קדמאה דעבד עמיה צדקה בגין דיהא מוכן דוד לעשות צדקה לישראל. פגוונא דקביל דוד עני ואביון, הכי יהיב למסכני וכלא במשפט פמה דאת אמר (שמואל ב' ח) ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו.

ואתערו, שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם קדמאה, בגין דיעקב יושב אהלים ואוליה תמן בבית שם ועבר ואברהם ויצחק למפלח לקודשא בריך הוא, בגין דאיהו בכור. דכתיב (שמות ד) בני בכורי ישראל ועבודה בבכורות ודאי הוה.

ספרא דאדם קדמאה הוה ליה ליעקב וספרא דחנוך וספרא די ספירות דיצירה דאברהם אבינו. והא אתערו מסכת עבודה זרה דאברהם אבינו עליו השלום ת' פרקים, ומכל אינון ספרים אוליה ליעקב אבינו עליו השלום איש תם יושב אהלים, חכמתא סגיא, והוא שופריה. ושרטוטין דיליה פגוונא דשרטוטין דאדם קדמאה.

והא פגוונא דאדם קדמאה דאיהו קדם ליצירה, יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא, אנה הכי יעקב ראשון, ראשון לשלימו. קדש ישראל ליי ראשית וגו', דהוה ערסיה שלים, מה דלית הכי באברהם דנפיק מניה ישמעאל ובני קטורא ואינון סיגי הפסא. ואדם, דנפק מניה קין. ונת, דנפק מניה חם. ויצחק, דנפק מניה עשו, סיגי דהבא. אבל יעקב, ערסיה שלימא איהי. ועל דא ביה בחר ה' מכל העמים (תהלים קל"ה) כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו וכתיב (דברים ל"ב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. (ע"כ סתרי תורה). (עד כאן מההשמטות)

רבי יצחק ורבי יוסי, הוו יתבי יומא חד ולעאן באורייתא בטבריא. אעבר רבי שמעון, אמר לון במאי עסקיתו, אמרו ליה, בהאי קרא דאוליפנא מניה דמר, אמר לון מאי איהו. אמרו ליה, האי דכתיב, (בראשית ה) זה ספר תולדות אדם ביום ברוא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו. והא אתמר, דאחמי קודשא בריך הוא לאדם הראשון, כל אינון דרין דהוו זמינין למיתי לעלמא, וכל אינון פרנסין, וכל אינון חכימין, דהוו זמינין בכל דרא ודרא.

ורזא אוליפנא, זה ספר. אית ספר ואית ספר. ספר לעילא, ספר לתתא. ספר לתתא אקרי ספר הזכרון, ספר דההוא זכרון, ודא חד צדיק, ואקרי זה. ובגין דלא לאפרשא לון, דאינון תדיר כחדא ביחודא חדא, פתיב, זה ספר תרין דרגין דאינון חד, פללא דכר ונוקבא.

ודא איהו פללא חדא, דכל אינון נשמתין ורוחין דפרחין בבני נשא, פללא דכל תולדות, אינון ברזא תולדות אדם ודאי. דהא מההוא צדיק דקאמר, פרחין אינון נשמתין בתיאובתא חדא, ודא איהו שקיו דגנתא דאשקי ההוא נהר דנפיק מעדן,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּכַתִּיב, (בראשית ב) וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְאָדָם, דְּכַתִּיב תּוֹלְדוֹת אָדָם.

[זוהר חלק ב' - דף ע' ע"ב]

לְבַתַּר בְּיוֹם בְּרוּא אֱלֹהִים אָדָם, דָּא אָדָם דְּלִתְתָא, דְּהָא תְרִין אָדָם פְּתִיבִי בְּהָא (דף ע' ע"ב) קְרָא, חַד רְזָא דְלַעֲיִלָא, וְחַד רְזָא דְלִתְתָא, אָדָם דְּאִיהוּ רְזָא דְלַעֲיִלָא, אִיהוּ בְּגִנְזוֹ, דְּגִנְזוֹ קְרָא, בְּדָכַר וְנוֹקְבָא בְּרְזָא חֲדָא, דְּכַתִּיב זֶה סֵפֶר, דָּא פְּלָלָא דְכַר וְנוֹקְבָא פְּחֲדָא. פִּיּוֹן דְּעֵבְדוּ תּוֹלְדוֹת פְּחֲדָא, קְרָא לֹון אָדָם, דְּכַתִּיב תּוֹלְדוֹת אָדָם.

לְבַתַּר דְּאִתְגַּלְיָא מְלִתָא, מְגוֹ סְתִימוּ עֲלָאָה קְדַמָּאָה דְּקְרָא, בְּרָא אָדָם לְתִתָּא, דְּכַתִּיב בְּיוֹם בְּרוּא אֱלֹהִים אָדָם בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. בְּדַמּוֹת (ס"א דא איהו) דְּאָדָם אִיהוּ כְּהָא חִיזוּ דְּאִתְחַזִּי דְּיוֹקְנִין בֵּיהּ, וְאִינּוֹן דְּיוֹקְנִין לָא קְיִימִין בְּהֵהוּא חִיזוּ בְּדִיקְנָא בְּקִיּוּמָא, אֲלָא מִתְעַבְּרִין מִינֵיהּ, אוּף הֲכִי בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים.

דְּבַר אַחַר, בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים, דְּיוֹקְנָא דְּשִׁיפִין דְּכַר וְנוֹקְבָא, בְּרְזָא (תהלים קלט) דְּאִחוּר וְקָדָם. אַחוּר: בְּרְזָא דְשִׁמּוּר. וְקָדָם: בְּרְזָא דְזִכּוּר. וּבְאֲלִין תְּלִיין כָּל פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, שִׁית מָאָה וְתִלְיִסָר פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, כָּלְלָא דְכָלְלָא. וְתִנְיִנּוֹן, אַחוּר לְעוּבְדָא דְבְּרָאשִׁית, וְקָדָם לְעוּבְדָא דְמֶרְכַּבְתָּהּ. וְכָלְלָא דָּא בְּדָא תְּלִיא. בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים, בְּהֵהוּא דְּיוֹקְנָא מִמֶּשׁ, וְהָא אוּקִים לִיהּ מֶר.

תו, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם: לְדִיקְנִין, בְּרִזִּי דְּדִיקְנִין דְּבַר נֶשׁ, לְאִשְׁתְּמוּדְעָא בְּאִינּוֹן תּוֹלְדוֹת דְּבַר נֶשׁ, דְּיוֹקְנָא דְרִזִּין דְּבַר נֶשׁ, בְּשַׁעְרָא, בְּמִצְחָא, בְּעֵינִין, בְּאַנְפִּין. בְּשַׁפוּון, וּבְשַׁרְטוּטֵי יָדִין, וּבְאִוְדִנִין. בְּאֲלִין שְׁבַע בְּנֵי נֶשׂא אִשְׁתְּמוּדְעָן.

בְּשַׁעְרָא. הָאִי מָאָן דְּשַׁעְרֵיהּ קָמִיט, וְסָלִיק לְעִילָא עַל רִישֵׁיהּ, מָאָרִיָּה דְרִגְזוֹ. לְבִיָּה קָמִיט כְּטוּפְסָא, לָאוּ כְּשַׁרְאָן עוּבְדוּי. בְּשׁוּתְפוּ אִתְרַחַק מִנֵּיהּ.

[זוהר חלק ב' - דף ע"א ע"א]

שַׁעְרָא שְׁעִיעַ יִתִּיר, וְתִלִּי לְתִתָּא, טָב אִיהוּ לְשׁוּתְפוּ. וְרוּחָא אִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ. וְאִיהוּ בְּלַחוּדוּי לָאוּ הֲכִי. מָאָרִי דְרִזִּין אִיהוּ בְּאִינּוֹן רִזִּין עֲלָאִין. בְּרִזִּין זְעִירִין לָא (דף ע"א ע"א) קְיִימָא בְּהוּ. עוּבְדוּי כְּשַׁרְאָן וְלָא כְּשַׁרְאָן.

וְאִי תְלִי לְתִתָּא, וְלָא שְׁעִיעַ, לְבִיָּה לָא דְחִיל, מָאָרִיָּה דְּזוּדוֹנָא אִיהוּ. כְּסִיף בְּעוּבְדִין דְּכְשָׁרָן, וְיָאָן קָמִיָּה, וְלָא עָבִיד. וְכַד אִיהוּ סִיב, אֶהְדָּר לְמַהוּי דְחִיל וְיָאָן עוּבְדוּי. וְהִנֵּי מִיִּלִּי, בְּמִיִּלִּי דְעֲלָמָא. אֲבָל בְּמִיִּלִּי דְשַׁמְיָא, יִצְלַח מָאָן דְּיִקְרַב בֵּיהּ. לָא יִתְגַּלּוֹן לִיהּ רִזִּין עֲלָאִין, אֲבָל רִזִּין זְעִירִין טָב אִיהוּ לְנִטְרָא לֹון, מִמְּלָה זְעִירָא עָבִיד רַב, וּמְלוּי אִשְׁתְּמַעוּ. וְרְזָא דָּא זִי'ן, בְּאִינּוֹן אִתּוּן דְּשִׁיעוּרָא דְמֶר.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שְׁעָרָא אוּכְמָא יִתִּיר צְהִיב, אֲצֵלַח בְּכָל עוֹבְדוֹי בְּמִלֵּי דְעֵלְמָא, וּבְסַחֲוֵרָא, וּבְדַדְמִי לֹון. וְתָרֵן אִיהוּ דָא אֲצֵלַח לְחוֹדוֹי. מֵאֵן דְּמִתְחַבֵּר בְּהַדְיָה, לָא אֲצֵלַח לְיוֹמִין סְגִיָאִין, אֲלֵא אֲצֵלַח מִיַּד, וְהֵהִיא אֲצֵלְחוּתָא פְּרָחָא מְנִיָּה. וְרִזָּא דָא דְאִיהוּ בְּכֻלָּלָא דָּאֵת ז'.

שְׁעָרָא אוּכְמָא דְלָא צְהִיב, לְזֻמְנִין אֲצֵלַח, לְזֻמְנִין לָא אֲצֵלַח. דָּא אִיהוּ לְשׁוֹתְפוּ וּלְאֲשֵׁת־דְלָא בְּהַדְיָה, טָב לְזֻמֵן קָרִיב, וְלָא לְזֻמֵן רְחִיק, דְּהָא לְזֻמֵן רְחִיק יִחְשׁוּב מִחְשְׁבִין. וּבִגִּין דְלָא יִתְפָּרְשׁוּן מְנִיָּה, הוּי טָב לְזֻמֵן קָרִיב. דָּא יִצְלַח בְּאוּרִיָּתָא. אִי יִשְׁתַּדֵּל אֲבַתְרָהָא. וְיִצְלַחוּן בֵּיה אַחְרָנִין. לִית לִיה רְזָא, לְזֻמֵן רְחִיק. דְּחִיק לְבָא אִיהוּ. יַחְמִי בְּשִׁנְאוֹי. לָא יִכְלִין לִיה שְׁנְאוֹי, וְאִיהוּ דְּחִיק לְבָא, וְאִיהוּ בְּרִזָּא דָּאֵת ז', דְלָא קִיָּמָא בְּכֻלָּלָא דָּאֵת ז', אֲלֵא י' בְּלַחֲוֹדוֹי, בְּרִזָּא דְּאֲתוּוֹן דְּקִיקִין.

שְׁעָרָא דְּמָרִיט, יִצְלַח בְּעוֹבְדוֹי, וְרַמָּאָה אִיהוּ כַּפִּין בְּבִיתִיָּה. אַתְחֲזִי דְּחִיל חֲטָאָה לְבַר, לָאוּ הָכִי לָגוּ. דָּא עַד לָא סִיב. אִי שְׁעָרִיָּה מָרִיט, לְבַתֵּר דְּסִיב, אַתְהַפֵּךְ מִכַּפְּמָה דְּהוּה בְּקַדְמִיתָא, הֵן לְטָב הֵן לְבִישׁ.

[זוהר חלק ב' - דף ע"א ע"ב]

וְהֵנִי מִלֵּי שְׁעָרָא דְּמָרִיט בֵּין עֵינױ, עַל גְּבִי מוּחָא, בְּאַתֵּר דְּאַנַּח תְּפֻלִּין. וְאִי בְּאַתֵּר אַחְרָא דְּרִישָׁא, לָאוּ הָכִי. וְלָאוּ אִיהוּ (דף ע"א ע"ב) רַמָּאָה, אֲלֵא מְאָרִיָּה דְּלִישְׁנָא בִישָׁא. בְּלַחֲשׁוּ, בְּלָא אַרְמוֹת קָלָא. לְזֻמְנִין דְּחִיל חֲטָאָה אִיהוּ, לְזֻמְנִין לָא. וְדָא אִיהוּ בְּרִזָּא דָּאֵת ז', כַּד כְּלִיל אֵת י'.

עַד הָכָא, רִזִּין דְּשְׁעָרָא לְמָרִי מִדִּין, דִּיִּדְעִי אַרְחִי וְרִזִּי דְּאוּרִיָּתָא, לְאֲשֵׁת־מוֹדְעָא טְמִירוּ דְּבִנֵי נְשָׂא, דְּאִינֹון בְּצֻלָּם אֱלֹהִים סְתוּם שְׁמָא, דְּאֲתַפְּרֵשׁ לְכַמָּה אַרְחִין.

בְּרִזָּא דְּמַצְחָא, בְּאַתֵּר נ', דְּאִיהוּ שְׁלִימוּ דָּאֵת ז' וְז', לְזֻמְנִין אַתְּפֻלִּילַת בְּרִזָּא דָּאֵת ז', וּלְזֻמְנִין אִיהוּ בְּלַחֲוֹדָהָא. מַצְחָא דְּאִיהוּ דְּקִיק וְחַד, בְּלָא עֲגוּלָא דָּא הוּא בְּרִזָּא דְלָא מִתְיִשְׁבָּא בְּדַעְתִּיָּה, חָשִׁיב דְּאִיהוּ חֲפִים, וְלָא יָדַע. אַתְּבַהִיל בְּרוּחִיָּה. חִיָּךְ (ס"א נשיך) בְּלִישְׁנִיָּה כְּחוּיָא.

קְמִיטִין דְּמַצְחִיָּה רַבְּרָבָן, וְלָאוּ אִינֹון בְּזוּוּגָא. בְּשַׁעְתָּא דְּמִלִּיל אַתְּעִבִידוּ אִינֹון קְמִיטִין בְּמַצְחִיָּה, וְלָאוּ בְּזוּוּגָא. רְשִׁימִין אַחְרָנִין דִּי בְּמַצְחִיָּה כְּלָהוּ בְּזוּוּגָא. דָּא, בְּעֵי דְלָא לְאֲזַדְוּוּגָא לִיה, אֲלֵא זְמַנָּא זְעִירָא, וְלָא זְמַנָּא סְגִי. כָּל מַה דְּעֵבַד וְחָשִׁב, אִיהוּ לְתוֹעֲלִתִיָּה, וְלָא חִיִּישׁ לְתוֹעֲלִתָא דְּאַחְרָנִין. לָאוּ אִיהוּ מְאָרִי דְּרִזִּין כְּלָל. דָּא אִיהוּ, (משלי יא) הוֹלֵךְ רַכִּיל מַגְלָה סוּד, וְלָא חָשִׁיב מְלוֹי כְּלָל. דָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דָּאֵת נ' דְּכְלִילָא בְּאַתֵּר ז', וְלָא אַקְרִי נְאֻמָּן רוּחַ בְּקִיּוּמָא.

"זוהר ה'יומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מצחא דקיק בעגולא, דא איהו בר נש חפימא, במה דאסתפל. לזמנין אתבהיל ברוחיה. רחימו דיליה בחדוה. רחמן איהו על כלא, אסתפל במלין סגיאין. אי ישתדל באורייתא להוי חפים יתיר.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ב ע"א]

תלת קמיטין עלאין רברבין במצחיה בשעתא דאיהו מליל. תלת קמיטין קריב לעינא חד. ותלת קמיטין על עינא אחרא. בכי בשעתא דארגיו. דא איהו טב יתיר מפמה דאתחזי. ארמי בתר כתפוי כל מלין דעלמא, בין בעובדוי, בין במלין אחרנין, ולא חייש. אצלח באורייתא. כל בר נש (דף ע"ב ע"א) דישתדל בהדיה יתיר ממלין אחרנין דעלמא, לזמנין אתדבק רעותיה בקדשא בריך הוא, ולזמנין לא. בדינא לא אצלח. אתרחק איהו מן דינא. ורזא דא את נ' בלחודוי, דלא אתפלילת באת ז'. ובגין דלא אתפלילת באת ז', אתרחק מן דינא, ולא קאים ביה, ורחימותא איהו סטרא דיליה.

מצחא דאיהו בלא עגולא, ואיהו רברבא. האי איהו בר נש דכל זמנין פד קאים, וכד אזיל, כפיף רישיה. האי אתפלוג לתרין לסטרין, ואינן סטרי שגעונא. סטרא חדא איהו שגעונא דאתחזי, ובני נשא אחרנין ידעין שגעונא, דאשתמודעא קמי כלא. ואיהו טפשא.

במצחיה אית ד' קמיטין רברבין, לזמנין בשעתא דמליל קמיט לון במצחיה, ולזמנין דאתפשט מצחיה במשכיה, ולא אתחזון. אינן קמיטין אתחזון, קמיטין אחרנין רברבין בסטרא דעינוי, חייך למגנא. פומיה רברבא. לאו איהו בר נש לתועלתא. סטרא אחרא איהו. שגעונא דאתפסי ביה, ובני נשא לא מסתפלן ביה. ואיהו אתחכם במה דאשתדל, ואפילו באורייתא, אבל לא לשמה, אלא בגין לאתגאה בפני עמא. וכלא בלחישו ובגאות לבא, לאחזאה דאיהו זכאה ולא הכי. כל מלוי לאו אינן לשמא דקודשא בריך הוא, אלא בגין בני נשא. וחשיב מחשבין, ואנהיג גרמיה. כמנהגא דלבר, דיסתפלון ביה. האי איהו ברזא דאת נ', די בכללא דאת ז'.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ב ע"ב]

מצחא דאיהו בעגולא רברבא, פקיחא איהו, דברנו (ס"א דכרנו) דכלא ביה. ידע בכל מה דאשתדל, אפילו בלא אומנא דיוליף ליה. אצלח בכל מה דאשתדל. ובממונא, לזמנין אצלח, לזמנין לא. ממלה זעירא אסתכל במלין סגיאין. נבון אקרי. לא חייש למלין דעלמא, ואפילו דינדע דיתכסיף (דף ע"ב ע"ב) בהו לא חייש לון, ולא שוי על לביה. רכיך לבא איהו.

זוהר ה'יומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

תִּרְיָן קְמִיטִין עֲלָיִן רַבְרַבִּין בְּמִצְחִיהָ. חַד קְמִיטָא עַל עֵינָא חַד, וְחַד קְמִיטָא עַל עֵינָא אַחְרָא. וְאַשְׁתַּכְּחוּ תְּלַת קְמִיטִין רַבְרַבִּין בְּמִצְחִיהָ, בְּאַלְיָן דְּעֵינִין, בְּרַ קְמִיטָא תַּתְּאָה, דְּאִיהוּ אֲתַפְּלַג עַל עֵינִין. דָּא חֲשִׁיב מַחְשְׁבִין לְגוּ וְלֹא לְבַר. בְּגִין דְּלֹא חֲשִׁיב לְבַנֵּי נֶשָׁא בְּעוֹבְדוּי, וְדַחִיל אִיהוּ לְפּוּם שְׁעָתָא, וְלֹא יִתִּיר. לְפִיּוּסָא, אֲתַפְּיִסָא בְּעוֹבְדוּי דְּלְבַר מְקָמֵי בְּרַ נֶשׁ, לָאו אֵינּוּן, אֲלֵא לְזַמְנִין פְּרַבִּיא,

וְלְזַמְנִין בְּחֻכְמָה. דָּא אִיהוּ בְּרֹזָא דָּאֵת נ', דְּאִיהוּ בְּלַחֲדוּי, דְּלֹא אֲתַפְּלִיל בְּאֵת ז'. וְחַלְשָׁא אִיהוּ, דְּלֹא אֲתַפְּלִיל בְּאַלְיָן אֲתוּוֹן קְדָמָי, אֲלֵא אֲסַתְּמִיד לְאֵת ס' לְאֲתַפְּלִיל בֵּיה. וְלֹא בְּאֲתוּוֹן קְדָמָי. עַד הֵכָּא רִזִּין דְּחֻכְמָתָא דְּמִצְחָא.

בְּרֹזָא דְּעֵינִין, בְּרֹזָא דָּאֵת ס', בְּהֵוּא גּוּוּנָא דְּסַחְרָא לְבַר, וְכֻמָּה דִּיתְבָּא עֵינָא, דִּיתְבָּא עַל שְׁלִימו, דְּלֹא שְׁקִיעַ, הָאֵי לָאו רַמָּאָה הִיא, וְרַחֵיק מְרַמָּאוּתָא, דְּלֹא אִית בֵּיה כָּלִל.

גּוּוּנֵי דְּעֵינִין אֵינּוּן ד'. חוּרְוֵי לְבַר, דְּסַחְרָא עֵינָא, כְּגוּוּנָא דְּכָל בְּרַ נֶשׁ. לְגוּ מַנִּיה אֹכְמָא דְּסַחְרָא, וְאַתְפְּלִיל חוּרְוֵי וְאוּכְמוּ כַּחְדָּא. לְגוּ מַנִּיה יְרוּקָא. וְאַתְפְּלִיל בְּאוּכְמָא. לְגוּ מַנִּיה הֵוּא בֵּת עֵינָא, נְקוּדָא אוּכְמָא. דָּא אִיהוּ בְּרַ נֶשׁ דְּחִינֵי תְּדִיר, וְחַדִּי בַּחְדו. וְחֲשִׁיב מַחְשְׁבִין לְטַב, וְלֹא אֲשַׁתְּלִימו אֵינּוּן מַחְשְׁבִין, בְּגִין דְּסָלִיק לֹוּן מִיד מְרַעוּתִיה. אֲשַׁתְּדַל בְּמִילֵי דְּעַלְמָא. וְכַד אֲשַׁתְּדַל בְּמִילֵי דְּשַׁמְיָא, אֲצַלַח. הָאֵי אֲצַטְרִיד לְאֲתַתְּקַפָּא בֵּיה לְאֲשַׁתְּדַלָּא בְּאוּרִייתָא, דְּהָא יִצְלַח בֵּיה.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ג ע"א]

גְּבִינֵי עֵינֵי רַבְרַבִּין, וְכַסְיִין לְתַתָּא. בְּאֵינּוּן גּוּוּנִין דְּעֵינָא אִית רְשִׁימִין סוּמְקִין דְּקִיקִין בְּאַרְכָּא. אֵינּוּן רְשִׁימִין אֲקָרוּן אֲתוּוֹן זְעִירִין דְּעֵינָא. בְּגִין דְּאֵינּוּן גּוּוּנִין דְּעֵינָא. אֵי (דף ע"ג ע"א) נְהַרִּין בְּנְהִירו, הֵוּא נְהִירו סָלִיק אֲתוּוֹן לְאֲתַחְזָא, לְאֵינּוּן מְאָרֵי דְּמַדִּין. בְּאֵינּוּן רְשִׁימִין אַחְרָנִין דְּקִיקִין, וְהָאֵי אִיהוּ בְּאֵת ס', וְכַלִּילָא בְּאֵת ה'.

עֵינִין יְרוּקִין דְּסַחְרִין (נ"א דמסחרא) בְּחוּרְוֵי, וּמַתְּעַרְבִין אֵינּוּן יְרוּקִין, בְּהֵוּא חוּרְוֵי. רַחְמָנָא אִיהוּ, וְאִיהוּ חֲשִׁיב תְּדִיר לְתוּעֵלְתִּיהָ, וְלֹא חֲשִׁיב לְנִזְקָא דְּאַחְרָנִין כְּלּוּם.

גּוּוּנָא אוּכְמָא לֹא אֲתַחְזִי בֵּיה. חָמִיד אִיהוּ וְלֹא מְסַטְרָא בִּישָׁא. וְאֵי סָלְקָא בִּידִיה מְסַטְרָא בִּישָׁא, לֹא יִתּוּב מַנִּיה. מְהִימְנָא אִיהוּ בְּמָה דְּאַשְׁתְּמוּדְעָא. וּבְמָה דְּלֹא אֲשַׁתְּמוּדְעָא לָאו מְהִימְנָא אִיהוּ. מְאָרִיָּה דְּרִזִּין אִיהוּ, בְּמִלָּה דְּאִיהוּ רֹזָא, עַד דִּישְׁמַע לְהֵוּא רֹזָא בְּאַתְרַ אַחְרָא. פִּיּוֹן דְּשְׁמַע לִיה גְּלִי כְּלָא. וְלָאו עֲמִיה רֹזָא כְּלָל, דְּכָל מְלוּי לָאו אֵינּוּן בְּשְׁלִימו. גּוּוּנֵי עֵינֵי סַחְרִין בְּחוּרְוֵי וּבִירוּקָא. דָּא אִיהוּ בְּרֹזָא דָּאֵת ה', וְאַתְפְּלִיל בְּאֵת ז', וּבְאֵת ס'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עיינין צהיבין ירוקין, שגעונא אית ביה. ובגין שגעוניה איהו פום ממלל רברבן, ועביד גרמיה פבר נש רב, ברברבנו. ומאן דאתתקף ביה, נצח ליה. לא אתחזי לרוזין דאורייתא, דהא לא שכיך בלביה, באינן רוזין. דעביד גרמיה רב בהו. דא איהו ברזא דאת ה', ואתכליל באת ז' בלחודי, ואתרחק מאת ס'. ובגין דאיהו עבד גרמיה ברברבנו, אתרחק מניה מאת ס', ולא אתקריב בהדיה. דא פד איהו מליל, עביד קמיטין סגיאין במצחיה.

עיינין חוורן, דסחרן זעיר בירוקא, מאריה דרוגזא, ורחמנא איהו לרוב זמנין. וכד אתמלי רוגזא, לית ביה רחימו כלל, ואתהפך לאכזריות. לאו איהו מאריה דרוזין, דא איהו ברזא דאת ה', דאתכליל באת ס'.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ג ע"ב]

עיינין ירוקין וחוורן פחדא, וזעיר מגוון אוכם בהו, דא איהי מאריה דרוזין, ואצלח בהו. ואי שארי (דף ע"ג ע"ב) באצלחותא אצלח וסליק. שנאווי לא יכלין ליה, ואיהו שליט עליהו בשולטנו, ואתכפיין קמיה. דא איהו ברזא דאת כ', דאתכליל ברזא דאת ס'. ועל דא איהו שליט, אי שארי ביה. עד הכא רוזין דעיינין לאינן מארי דחכמתא.

רזא דאנפין, לאינן מארי דחכמתא פנימאה. דיוקנין דאנפין, לאו אינן ברשימין דלבר, אלא בגו רשימא דרוזין פנימאין. דדיוקנין דאנפין, מתהפכן מגו דיוקנין דרשימו דאנפין, סתימין ברוחא דשריא לגו. ומגו ההוא רוחא, אתחזי לבר דיוקנין דאנפין, דאשתמודען לגבי אינן חכימין.

דיוקנין דאנפין אשתמודען מגו רוחא. רוחא אית בבר נש, דרוזין דאתוון חקיין ביה. וכלהו אתוון סתימין גו ההוא רוחא, ולפום שעתא סלקין רשימין דאינן אתוון לגו אנפין. וכמה דאינן אתוון סלקין, הכי אתחזון אנפין, בדיוקנין רשימין לפום שעתא, בחיזו דלא קיימא. בר אינן מארי דחכמתא דאתקיימן בהו, ולא אתנשי מנייהו.

ההוא אתר דאקרי עלמא דאתי, (איהו רזא דאורייתא) ומתמן נפקא רזא דאורייתא, בכלהו אתוון דאינן כ"ב אתוון, כללא דכלא. וההוא נהרא דנפיק מעדן, נטיל כלא. וכד פרחן מניה אינן רוחין ונשמתין, כלהו מצטיירן בצירא דאינן אתוון, והכי נפקי כללהו. ובגין כך, רוחא דבר נש דמצטיירא בצירא דאתוון, עביד צירא באנפין.

סדר הלימוד ליום יב טבת [יום 101 בשנה]

אמר ליה רבי שמעון, אי הכי ציורא דאימא, לא מצטיירא גו ההוא רוחא, אמרו, הכי שמענא מניה דמר, דציורא דאתון מסטרא דלעילא, וציורא דאימא מצטיירא בההוא רוחא לתתא. ציורא דאתון אתגניזו לגו, וציורא דאימא בליט לבר.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ד ע"א]

ציורא דאימא, פני אד"ם, פני אר"ה, פני שו"ר, פני נש"ר. ורוחא עביד ציורא דכלהו לבר לפום שעטא, בגין דכל מה דאיהו מסטרא (דף ע"ד ע"א) דרוחא בלטה לבר, ואתחזי ואתגניז. וכל הני דיוקנין, אתחזיין, מתציירן בציורא דאתון אף על גב דאינון גניזין. אלן ארבע דיוקנין אתחזיין לפום שעטא, לאינון מארי דעיינין, דידעין ברוז דחכמתא לאסתפלא בהו.

ציורא קדמא'ה, פד אזיל בר נש בארע קשוט, אינון דידעין ברזין דמריהון מסתפלן ביה, בגין דההוא רוחא דלגו, מתתקנא ביה, ובליט לבר, ציורא דכלא. וההוא ציורא איהו ציורא דאדם, ודא איהו ציורא שלים יתיר מכל ציורין. ודא איהו ציורא, דאעבר לפום שעטא, קמי עינייהו דחפימי לבא. האי פד מסתפלן באנפוי לבר, אינון אנפין דקיימן קמיה, עיינין דלבא רחים לון.

ארבע סימנין דאתון אית בהו, שורייקא חד בליט בשכיבו, בסטרא דימינא, ושורייקא חד דכליל תרין אחרנין דאחידן ביה, בסטרא דשמאלא. ואלין ד' סימנים, אינון ד' אתון, דאקרון עדות וסימנא דא ע'. ההוא שורייקא דסטר ימינא, דבליט בשכיבו. ד' ואינון תרין אתון דמתחברן ביה (ס"א ו"ת אינון עדות) ו"ת אינון ההיא שורייקא דכליל תרין אחרנין, ודא איהו רזא דכתיב, (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו דכל מאן דחמא ליה הוה רחים ליה בלבוי, וברחימו אשתלים.

זרעא דדוד מתהפכן ביה חיזו דגונין, ובגין כך טעה שמואל, דכתיב, (שמואל א טז) אל תבט אל מראהו, בגין דסטרא אחרא הוה ביה באליאב, דלא הוה הכי בדוד, דיוקנין דדוד טמירין אינון, דהא דיוקנין דסטרא אחרא, אתפליל גו דיוקנין, וההוא דיוקנא דסטר אחרא אתחזי ביה בקדמיתא, דאעבר על עיינין לפום שעטא, ובהיל לבא ודחיל, ולבתר (שמואל א טז) וטוב רואי וי' עמו. ודא איהו עדות לגביה.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ד ע"ב]

דיוקנא דא דאדם, כליל כל דיוקנין, וכלהו כלילן ביה, האי לא בהיל ברוחיה. בשעטא דרוגזיה איהו בניחא, ומלוי בניחא, ומיד אתפייס. (דף ע"ד ע"ב) זרעא דדוד דאתחזי ביה ההוא דיוקנא בקדמיתא, דאעבר לפום שעטא על עיינין,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ברוגזיה בנייחא, מיד אתפייס. אבל נטיר דבבו פנחש לסופא. בגין דההוא סטרא גרמא ליה, דסחרא בכל סטרין. אבל מוחא דבגו קליפה ולבא מתישרא, ויציבא דא לאינן זכאין. אבל חייבין לא מתעברן מההוא דיוקנא קדמאא בישא, ואתחברן (ואסתאבן) ביה בכלא.

ציור”א תניינ”א, אי ההוא בר נש לא אזיל כל כך בארחא בישא, ואסטי מההוא ארחא, ותב למאריה, לא דהוא רגילא בארחוי דמתקנו, אלא איהו דהוה באינן אורחי מתעד, וסטי מנייהו ותב למאריה. האי איהו רוחא טבא שארי למשרי עלוי, ולא אתתקפא על זוהמא קדמאא דהוה ביה, ובליט לבר, באסתכלותא, דעיינין לפום שעתא, כחד דיוקנא דאריה דאתגבר האי בשעתא דחמי ליה, ההוא חיוזו גרים ליה לאעבר בלביה אריה דמתגברא לפום שעתא.

האי מסתכלן באנפוי לבתר, אינן אנפין דלבא לא רחים לון לפום שעתא, ומיד תב לביה ורחים ליה. כד מסתכלן ביה אכסיה, וחשיב דכלא ידעין ביה. אנפוי חפין דמא לפום שעתא, מתהפכן לחוורא או לירוקא.

תלת שוריין אית באנפוי. חד לימנא, דדא אתפשט באנפוי ואתאחיד ביה. חד דסלקא לחוטמיה לעילא, ותרין לשמאלא. וחד דאתפשט לתתא מאינן תרין, ואחיד בהאי ובהאי. ואלין אינן אתוון דמתחקקן באנפוי, ואינן בלטין דלא שכיבין. וכד מתיישבא וארגיל בארח קשוט, שכיבין.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ה ע"א]

ורזא דאינן אתוון איהו קריב. דא הוה רחיק, והשתא אינן אתוון בלטין באנפוי, וסהדין ביה בבהילו. וסימנא דא ק' (ד"א ה') מסטר ימינא אתוון אחרנין מסטר (דף ע"ה ע"א) שמאלא, ואף על גב דשוריין אחרנין אתחזון באנפוי, לא בלטין לבר כהני. בר בזמנא דהוה אזיל בעקימו.

האי איהו זרעא דדוד, אתהפך מחיוזו דא. בקדמיתא אתחזי בדיוקנא דאדם, ולבתר קיימא בדיוקנא דאריה, ואתפרש בדיוקנא דסטרא אחרא, ובכלא, מתהפכא משאר בני נשא.

ציור”א תלי”תאה, אי ההוא בר נש אזיל בארחא דלא מתתקנא, וסטי אורחוי מארחי דאורייתא, ההוא רוחא קדישא אסתלק מניה, ורוחא אחרא אתחזי ביה, ודיוקנא אחרא, ובליט לבר, באסתכלותא דעיינין דחפמי לבא, לפום שעתא דיוקנא דשור. בשעתא דחמאן ליה, מעברן בלבייהו ההוא דיוקנא, ואסתכלן ביה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ג' קורטמי סומקי באנפוי, בסטרא דימינא, ואינזון שורייקי סומקין דקיין. ותלת בשמאלא, ואלין אינזון אתון דבלטין ביה. חד איהו שורייקא דקיק בעגולא, ותרין דקיין אחרנין עליה, וכלהו בעגולא. וכדין שקיעין עינזי.

ורזא דאינזון אתון. חד איהו כ', תרין אחרנין ר"ת אינזון. וכן לסטר שמאלא, וסימנא דא הווא דכתיב, (ישעיה ג) הכרת פניהם ענתה בם ואלין אתון בלטין באנפין, על כל שאר שורייקין. ואי תב משמאלא לימינא, אתפפיא הווא רוחא ואתתקף רוחא דקדשא, ואלין שורייקין שכיבו, ואחרנין בלטין לבר, כמה דאתמר.

ורעא דדוד איהו בהפוכא, אתחזיא בדיוקנא דאריה בקדמיתא, ולבתר אתהדר בדיוקנא דשור. תרין שורייקין אוכמין באנפוי, חד מימינא, וחד משמאלא, ואלין אינזון אתון, חד אקרי ד', וחד אקרי ע', וכלא מתהפכא משאר בני נשא.

צינר"א רביע"אה, דא איהו צינרא דבר נש, דקיימא תדיר לאתתקנא על רזא דמלקדמין, האי איהו חיזו לחכימי לבא בדיוקנא דנשר. הווא רוחא דיליה איהו רוחא חלשא. האי לא אחזי באנפין אתון דבלטין לבר, דהא אתאבידו מניה, ואשתקעו בזמנא אחרא דמלקדמין, דאסתלקו מניה, ועל דא לא בלטין ביה.

ורזא דיליה, עינזי לא נהרין בנציצו, כד איהו בחדות. ובזמנא דספר שער רישיה ודיקניה. בגין דרוחיה לא נהיר ליה באתון, ואשתקע נציצו דיליה דהוה בקדמיתא. לא קיימא באסתכלותא דאנפין לאסתכלא. ורזא דהאי (קהלת ד) ושבח אני את המתים שפבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה. ורעא דדוד, (תהלים כה) סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ה ע"ב]

ברוחא דבר נש, אצטירי אתון, כמה דאתמר, ואיהו בליט לון לבר, ואתמסר חכמתא דא לחכימי לבא למנדע ולאשתמודעא, רוחא קיימא ברזא (בראשית ה) דזה ספר, וכלא ברזא דא קיימא, בר חיזו דאנפין דאתדן בגוונא אחרא, כפום שולטנו (דף ע"ה ע"ב) דרוחא, או מאריה דרוחא. וכאין אינזון חכימין דכלא אתמסר לון למנדע. עד הכא רזא דאנפין.

מכאן ולהלאה ברזא דשפון, באת פ' דכליל ברזא דאת ס'. שפון רברבן, דא איהו בר נש מליל בלישנא בישא, ולא אכסית, ולא דחיל, מארי דמחלוקת, רכילא איהו בין האי להאי. (משלי ו) ומשלח מדנים בין אחים. לאו איהו מאריה דרזין, וכד אשתדל באורייתא מכסה רזין, אבל מאריה דלישנא בישא, ולא שוי דחילו בלבית.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וסימנא דא, את פ' דכליל באת ר' ולא אתכליל באת ס'. האי איהו דאתחזי דאיהו זכאה, ולא דחיל חטאה איהו, ולא בעי לאשתדלא אבתריה, בגין דכל מלוי אינון בפומא ולא בגופא.

שפון עתיקין בעתיקו, ולא דקיקין. האי איהו בר נש מאריה דרוגזא יתיר. מאריה דדונא. לא יכיל למסבל מלה. מארי דלישנא בישא בפרהסיא, בלא פסופא כלל. לזמנין אשתדל בליצנותא. האי איהו בר נש דבעי לאתרחקא מגיה.

אתמלי דיקניה בשערא, ההוא, לישנא בישא, אורי עליה בפרהסיא, לית ליה פסופא. אשתדל במחלוקת. אצלח במלי דעלמא. חמי בשנאוי. דא איהו (משלי ו) קורץ בעיניו, על דא אתמר (משלי כא) העז איש רשע בפניו. דא איהו ברזא דאת פ' בלחודוי. דלא אתכליל באת ס' כלל. ולזמנין אתחבר באת ר' בהאי את ר' אתכליל.

ברזא דאודניו, מאן דאודניו רברבין, טפשא בליביה ושגעונא ברוחיה. מאן דאודניו זעירין, וקיימין על קיומא. פקיחא דלבא באתערוותא איהו. צבי לאשתדלא בכלא. ורזא דא את י' דאתכליל בכל שאר אתון.

עד הכא, רזין דדיקנין דבר נש. מכאן ולהלאה, רזין אחרנין באתון דמר, דלא קיימין גו פרצופא, אלא למנדע רזין דהאי פסוקא, גו דרגין עלאין, בזמנין ותקיפין דהאי עלמא, ולא זכינן בהו.

אמר ר' שמעון, בני, זכאין אתון בעלמא, דין, ובעלמא דאתי, וזכאין עיני, דיזכון למיחמי דא, פד איעול לההוא עלמא דאתי. בגין נשמתי קרי לעתיק יומין, האי קרא, (תהלים כג) תערוף לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רייה. וקודשא בריך הוא קרי עלן, (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים.

אוף אינון פתחו ואמרו, כתיב (יחזקאל א) וידי אדם מתחת כנפיהם, האי קרא אוקמוה חברייא, דאינון ידן לקבלא מאריהון דתויבתא דתבאן לגבי (נ"א לקבל) קודשא בריך הוא. אבל ידי אדם, אלין אינון דיוקנין ורזין עלאין, דשוי קודשא בריך הוא בבר נש, וסדר לון באצבען לבר ולגו. ובההוא כ"ף.

וקודשא בריך הוא פד ברא ליה לבר נש, סדר ביה, כל דיוקנין דרזין עלאין, דעלמא דלעילא, וכל דיוקנין דרזין תתאין, דעלמא דלתתא, וכלא מתחקקא בבר נש, דאיהו קאים בצלם אלהים, בגין דאקרי יציר כ"ף.

ורזא דכ"ף, דאת דא דאקרי כ"ף, דכתיב, (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו, דא איהו רזא דאת כ"ף. את דא, אית ביה רזין עלאין, ודיוקנין עלאין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בהאי כ”ף תליין עשר אמירן מימינא ומשמאלא, חמש מימינא, וחמש משמאלא, ואינון חד ברזא חדא.

(תנינן כתיב (יחזקאל כא) וגם אני אכה כפי אל כפי, דלהו דא עם דא בפלוגתא ויסתלקו ברכאן מעלמא, הואיל וגאותא דישראל אתיהיבת לעמין. כד מתחברן כחדא, כתיב, (במדבר ז) כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת רמז לחבורא חדא.) וכד הוּוּ בחבורא חדא, כתיב, ויברא אלהים את האדם בצלמו וגו’. ויברא אלהים (את האדם) דא סליקו דמחשבה ברזא פנימאה. את האדם: רזא דכר ונוקבא כחדא, בצלם אלהים רזא דכף (אחרא).

[זוהר חלק ב' - דף ע"ו ע"א]

כד אתברי אדם, מה כתיב, ביה, (איוב י) עור (בראשית כ' ע"ב) ובשר תלבישני (דף ע"ו ע"א) וגו'. אי הכי האדם מהו. אי תימא, דאינו אלא עור ובשר ועצמות וגידים, לאו הכי, דהא ודאי האדם לאו איהו אלא נשמטא. ואלין דקאמר עור ובשר עצמות וגידים, פלהו לא הוּוּ אלא מלבושא בלחודוי, מאנין אינון דבר נש, ולא אינון אדם. וכד האי אדם אסתלק, אתפשט מאנון מאנין דקא לביש.

עור דאתלבש ביה בר נש. וכל אינון עצמות וגידים, פלהו ברזא דחכמתא עלאה פגוונא דלעילא. עור פגוונא דלעילא, כמה דאוליף מר, באינון יריעות, דכתיב, (תהלים קד) נוטה שמים פריעה. (שמות כה) עורות אלים מאדמים ועורות תחשים. אינון מלבושין דלעילא, דמסככי למלבושא, אתפשטותא דשמים, דאיהו מלבושא דלבר. יריעות אינון מלבושא דלגו, ואיהו קרומא דסכיך על בשרא.

עצמות וגידים, אינון רתיכין, וכל אינון חיילין, דקיימין לגו. וכלהו מלבושין לפנימאה, רזא דאדם עילאה, דאיהו פנימאה.

אוף הכי רזא לתתא, אדם איהו פנימאה לגו. מלבושין דיליה פגוונא דלעילא. עצמות וגידין, פגוונא דקאמרן באינון רתיכין ומשיריין. בשר איהו סכיך על אינון משיריין ורתיכין, וקיימא לבר, ודא (ויקרא ק"ע ע"א) רזא דאתמשכא לסטרא אחרא. עור דסכיך על פלא, דא איהו פגוונא דאינון רקיעין, דסכיכו על פלא. וכלהו מלבושין לאתלבשא בהו. פנימאה דלגו רזא דאדם. וכלא רזא, לתתא פגוונא דלעילא. ועל דא ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים, (תרי אלהים הכא חד כלפי דכר וחד כלפי נוקבא) ורזא דאדם לתתא פלא איהו ברזא דלעילא.

בהאי רקיעא דלעילא, דמסכף על פלא, אתרשימו ביה רשימין, לאתחזאה ולמנדע באינון רשימין, דאתקביעו ביה מלין ורזין סתימין. ואינון רשימין דככביא ומזלי, דאתרשימו ואתקביעו בהאי רקיעא, דסכיך לבר. אוף הכי עור, דאיהו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סכוכא לבר בבר נש, דאיהו רקיעא דסכך על כלא, אית ביה רשימין ושרטוטין, ואינון ככביא ומזלי דהאי עור. לאתחזאה בהו, ולמנדע בהו, מלין ורזין סתימין, בככביא ומזליא, לעיינא בהו חפימי לבא, ולאסתפללא בהו למנדע אסתפלותא באנפין, ברזין דקאמרן, ורזא דא, (ישעיה מז) הוברי שמים החוזים בככבים.

ודא איהו, כד אינון נהירין וקיימין, בלא רוגזא. בזמנא דרוגזא שלטא עליה דבר נש, דינא אחרא אתמסר למנדע ביה. במה דלא אתיהיב לשלטאה, למנדע בזמנא דעינא (נ"א דדינא) שלטא ברקיעא.

אבל אסתפלותא דאנפין על ארח קשוט, בשעתא דאנפין נהירין, וקיימא בר נש על קיומא, ואינון רשימין אתחזון בארח קשוט, דכדין בההוא אסתפלותא יכיל לאתדנא על בורייה יתיר, ואף על גב דבכלא כל אינון חפימין יכלין לאסתפללא.

שרטוטי ידין ושרטוטי אצבען, לגו, כלהו קיימין ברזין אחרנין, למנדע במלין סתימין. ואלין אינון ככביא, דנהירין לאסתפללא גו מזלי, בטסירין עלאין.

אצבען קיימי ברזין עלאין. טופרי אצבעאן, דקיימין דחפין, לבר, הוא אוקמוה באינון רזין, דהוו (בראשית כ"א ע"א) פנים דלבר, ובהו אית רזין, לאינון חרשין, דמסתכלי בטופרי, בנהירו דמלה אחרא, דשלטא בהו, ואינון חרשין קא מסאבי לההוא אתר.

בטופרין אית זמנין, דנהרין בהו ככבין חורין דקיקין, ואלין אינון פתולדה דטלופחין, ואינון שקיעין כהאי מסמרא על לוחא. ולא אינון פאינון חורין אחרנין דלא שקיעין, אלא דקיימין לעילא. בהני דלא שקיעין, לית בהו ממשא. אבל הני דשקיעין חורין פתולדה דטלופחין אית בהו ממשא, ואית סימנא טבא ליה לבר נש בחדו (נ"א בהו) ויצלח בההוא זמנא. או גזרה אתגזר עליה ואשתזיב מינה.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ז ע"ב]

שרטוטי ידין ברזין עלאין, (דף ע"ז ע"ב) (שרטוטין) באצבען לגו. בידין ושרטוטין רברבין, ושרטוטין זעירין דקיקין עלאין בימינא. באינון אצבען דבהו ושרטוטין זעירין. באצבעא זעירא דימינא, אית רשימין דקיקין. אצבעא דא, קיימא תדיר על עובדין דבסטר אחרא.

בהאי אצבעא קיימין ושרטוטין, אינון דאצבעא אתפיל בהו. הני לאו אינון לאסתפללא, אלא אי אתוספן ביה. אי אתוספן תרין אחרנין, על ההוא ושרטוטא דאתפיל בהו. ארחא לא אודמן ליה. ואי יעבד לא יצלח.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בר אי קיימן בארפא, בין רשימא לרשימא, בזמנא דיתמשך משכא לאחורא, ואשתארו אינון רשימין דאשתמודען. האי יצלח בארפא. וסימן דא, תלת תלת בפותיא. וארבע בארפא. ורזא דא ז' מאתוון זעירין.

רשימא חד בארפא, ותרין תרין בפותיא. מארפא, ישמע מלין בזמן קריב, ולית ליה בהו תועלתא. ארבע רשימין בארפא, וד' רשימין בפותיא, ארפא אנדמן ליה בטרח סג'י, ולסופא לתועלתיה. ורזא דא ז' מאתוון אמצעיין, דבין זעירין ורבין.

חמש זעירין רשימין בפותיא לתתא, וארבע בפותיא לעילא, וארבע בארפא. נייחא ליה בביתיה, ועצלא איהו. וארפא הות מתתקנא קמיה, ולא בעי למעבד. ואי יעבד, יצלח בהווא ארפא, אבל לא עביד ליה, ועצלא הוי ורזא דא ז' דאיהי פשוטה.

באצבעא דאמצעייתא, האי אצבעא קיימא, למעבד עובדא הווא דחשיב. אי שרטוטא חדא קיימא בארפא, בין שרטוטי דפותיא, האי חשב מחשבין, ואסתלקן מניה, ודחיל ולא עביד, וההיא מחשבה לא אתעביד כלל.

אי תרין שרטוטין בארפא, דקיימין פד אתפשט משכא לאחורא. האי לאו ביה מחשבין, וחשיב מחשבין לפום שעטא, ואתעביד, ולא מחשבה דהרהר ביה כלל, אלא מחשבה דאיהו בבחילו וזעירא, אבל הרהורא ומחשבה לא.

ואי תלת רשימין בארפא. ובפותיא תרין או תלת, פד אתפשט משכא לאחורא. האי איהו בר נש דאיהו פקיחא, וחשיב מחשבין, וכל אינון מחשבין דאינון לסטר קודשא בריך הוא אתקיימן בידיה, ומחשבין אחרנין לאו הכי.

אי ארבע או חמשה בארפא, באתפשטו דמשכא פדקאמרן, (דא איהו) פד שראן על פותיא, בתלת, או בארבע, או מתרין ולהלאה. דא בר נש דמחשבוי לאבאשא, ואשתבח בהו. ודיקנה וגביני עינוי סומקין, מחשב לביש ואשתבח בהו. קצרא דיומין איהו. פקיחא איהו. ואכנע תדיר למכילן דביש. אצלח. ולסופא דיומין זעירין אסתלק מעלמא.

אסוותא להאי תיובתא. פדין אשתכחו תלת רשימין, או ארבע, ושריין על תרין. תלת רשימין או ד' בארפא ושריין על תרין בפותיא. דהא פפום מנהגא דבר נש, הכי מתחלפי שרטוטין, מזמן לזמן. ורזא דא (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם וגו', מרב אונים ואמיץ פח וגו'.

כמה דקודשא בריך הוא אחלף חילין וזמנין בככבי שמיא, יומא דא פך, וליומא אחרא פך. (ודא איהו דאמרינן בצלותא דערבית ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים כפום דחלופא דזמנים כך איהו מסדר כוכבים.) פפום דאדם דלגו כל

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עובדוי. הכי אתחזון בהאי רקיעא. והכי אתחזי בהאי משכא דהאי אדם תתא. דאיהו רקיעא, עור דחפיא על כלא.

וכלא כפום גוונא דאדם דלגו, דהאי לזמנין קאים בדינא, לזמנין ברחמי, כההוא גוונא ממש אחזי לבר. לזמנין כהאי גוונא, ולזמנין כהאי גוונא כגוונא דא לתתא בהאי אדם, כמה דאמרן, לזמנין כהאי גוונא, ולזמנין כהאי גוונא, ורוא דא את ז' אתפליל ביה את י'.

[זהר חלק ב' - דף ע"ז ע"א]

ורזין אלין באצבעין (דף ע"ז ע"א) דימינא, בזעירא וברברבא. וסימן (דברים א) פקטן כגדול תשמעון. אלו תרין אצבעין ברזין אלין, והכי אינון ברזין דאוליפנא מניה דמר, (ולא אינון) ברזי דרב ייסא סבא. מכאן ולהלאה שרטוטין אחרנין, דאקרון פלהו תולדות, ואינון תולדות אדם, כמה דכתיב, (בראשית ב) תולדות השמים, והא אתמר, דכלא רוא דא. כגוונא דא תולדות אדם, בכל אינון דיוקנין דאנפין, ובכל אינון דקאמרן. ובאלין תולדות דשרטוטי ידן, דאתחזיין ברזין פנימאין, כמה דאתחזי.

זה ספר תולדות אדם, לשרטוטין, סימן זר"ה פס"ץ. רזין לחפמי לבא, רזהס"ף, חמש אתוון, בחמש תרעין, למנדע חכמה בסוכלתנו.

תרעא קדמאה, ר'. בידא אית שרטוטין דקיקין, ושרטוטין רברבין. וכלהו מתערבי דא עם דא. שרטוטין רברבין דאית בידא, כד אינון תרין בארפא, ותרין בפותיא, ואחידו דא בדא, דא איהו ברזא דאת ה', וברזא דאת ר' ודחי לאת ז', ונטיל אלין תרין אתוון. בפותיא נטיל ה', בארפא נטיל ר', וסימן דיליה ה"ר.

דא אית ליה בידא שמאלא כהאי גוונא באלין שרטוטין רברבין. אבל אינון שרטוטין זעירין דנטלא ימינא, לא נטלא שמאלא. דימינא נטלא, חד שרטוטא דקיק לעילא בארפא, וחד שרטוטא דקיק לתתא, דאחיד בין אינון תרין שרטוטין רברבין. בפותיא אית חד שרטוטא דקיק, דאחיד לתתא באינון תרין דשריא עליה. ובשמאלא לאו הכי, ורוא דיליה איהו בימינא, ולא בשמאלא.

האי איהו בר נש, דלזמנין תאיב בביתא, ולזמנין בארפא, דא לא שכיד לביה בהאי ובהאי. כד איהו בביתא תאיב בארפא, וכד איהו בארפא, תאיב בביתא. אצלח תדיר בארפא, ולזמנין בביתא. דא אצלח באורייתא, וברזי דאורייתא אי אשתדל בהו. האי חמי בשנאוי, תועלתא לסגיאין ביה. עצלא איהו במלי דעלמא. אי אתער, אתערון לאוטבא ליה מלעילא. זכי במלוי. דא איהו חמידא ומפור ממונא. טב עינא איהו. צלותיה אשתמע. נחית וסליק בממונא.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

דא איהו דלזמנין מתבר לביה לגביה מאריה. וכדין אשתכחו תלת שרטוטין זעירין, דמעברן בהווא שרטוטא דקיק, דאתוסף על אינון תרין דפותיא, ורזא דא ה' דמתחברא עם ר'. דא ארחא, דא ביתא. דא חדוה, דא עציבו, דא תועלתא, דא עצלא, דא טב עינא, דא חמידא, ומפור ממונא. דא מתבר לביה, ותב למאריה.

תרעא תניינא, ז'. בימינא, בקסטירו דקולטא, רשימין שכיחי, כד אשתכחו תלת שרטוטין רברבין בפותיא, ותרין רברבין בארכא, וחד מאינון דארכא, אחיד באינון תרין דפותיא, וחד אחרא לא אחיד בהו. האי אית פסלו בזרעיה, מסטרא דאבוי, או מסטרא דאמיה.

וכדין משתכחי לתתא מאינון תלת שרטוטין דפותיא, תרין שרטוטין דקיקין, דאחידן בהו לתתא. האי איהו בר נש, מתקן עובדוי, קמי בני נשא, ולביה לא קשוט. ולזמנא דסיב, אהדר לאתתקנא. כדין אשתכחו אינון תרין שרטוטין בארכא, אחידן באינון דפותיא, דא עם דא. ותרין אחרנין עמהון באמצעיתא, דקיקין, ודא בארכא. ותלת דקיקין בפותיא, ורזא דא ז' דמתחברא באת ר'.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ז ע"ב]

וכד איהו סיב ותב כדקאמרן, אתתקן איהו ברזא דאת ר', ואתחבר באת ז'. לבתר כד האי אתתקן, איהו תדיר בלחישו, וכל עובדוי בלחישו. אבל לאו איהו בקיומא כדקא חזי בגין דהווא פסלו, עד לא אתיאישא ביה. (מכאן אוליפנא מאן דפסיל זרעיה עד תלת דרין לא אתיאישא הווא פסילו (דף ע"ז ע"ב) מלכשכשא. בגין כך תנינן ווי ליה להווא בר נש דפסל זרעיה ולא חייש ליקרא דמאריה. פסיל זרעיה ודאי.)

ולבתר דאתיאישא. הווא פסילו, כדין אשתכחו שרטוטין בינא ימינא, ארבע וחמש. ארבע בארכא, חמש בפותיא. ורזא דא ז', ואתחבר באת ה'. האי לזמנין אצלה, לזמנין לא אצלה. אצלה באורייתא, ולסוף יומי, אצלה אפילו בממונא.

תרעא תליתאה, ה'. בימינא, כד אשתכחו חמש שרטוטין בפותיא, ותלת בארכא, ואשתכח הווא שרטוטא דאמצעיתא מאינון תלת, דא איהו ברזא דאת ה', ואסתמיד באות ס'.

בזמנא דאשתכח הווא שרטוטא דאמצעיתא, דעאל ואחיד גו אינון חמש שרטוטין דפותיא, דא איהו בר נש עציב ורגזי גו ביתיה, ובגו בני נשא לאו הכי. קמץן איהו בביתיה, ורגזי וכפין, ולזמנין לא. לבר מביתיה לאו הכי. אצלה בעובדוי עלמא. כד אשתדל באורייתא אסתכיל זעיר ואתהדר בה. מהימנא איהו, אבל לאו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כָּל זְמַנָּא. וְהוּא זְמַנָּא דְלֵאוּ מְהִימְנָא, אַחְזִי גְוֹן קְשׁוּט, וְלֹא קְשׁוּט בְּשְׁלִימוּ. בְּדִינָא יִצְלַח. מְהִימְנָא אִיהוּ בְּרִזִין דְּאוּרִייתָא, דָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דָּאת ה', וְאַתְחַבְּר בְּאֵת ס'.

וְאִי אַרְבַּע שְׁרֻטוּטִין בְּפּוֹתֵיא, וְחַמֵּשׁ בְּאַרְכָּא, תְּרִין מְאִינֹן דְּאַרְכָּא, עָאֲלִין גּוּ אִינֹן אַרְבַּע, דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ חַדִּי בְּבִיתֵיה, וְאַתְחַזִּי עָצִיב לְבָא לְבַר, וְלֵאוּ חֲכִי דְכִיּוֹן דְּמַלְלִיל עִם בְּנֵי נֶשׂא, אַחְזִי חֲדוּ וְאַתְכּוּוֹן בְּמַלּוּי.

תְּלַת שְׁרֻטוּטִין זְעִירִין עָאֲלִין גּוּ אִינֹן דְּאַרְכָּא, דָּא אִית לֵיה חַד רְשִׁימוּ אוּכְם בְּגוּפֵיה, וְתַלְת שְׁעָרִין תְּלִיין בְּהֵהוּא רְשִׁימוּ, וְהֵהוּא רְשִׁימוּ אִיהוּ כְּעַגּוּלָא, וְחַד תְּבִירָא (חֲבוּרָא) בְּרִישֵׁיה. וְלֵהֲאִי רְשִׁימָא, קְרָאן לֵיה חֲכִימֵי לְבָא, דִּידְעִין רִזִין אֲלִין, רִישׁ נֶשְׂרָא. רְשִׁימוּ דָּא, אַתְחַזִּי לְזַמְנִין, בֵּין כְּתָפוּי. וְלְזַמְנִין, בְּדְרוּעָא יְמִינָא. וְלְזַמְנִין, עַל יְדָא יְמִינָא בְּאַצְבָּעוּי.

אִי רְשִׁימָא דָּא רִישׁ נֶשְׂרָא, אִיהוּ בְּאַרְח מִיֶּשֶׁר בְּתִיקוּנֵי, יִסְתַּלַּק לְעוֹתָרָא וְלִיקְרָא. וְאִי הֵהוּא רִישׁ נֶשְׂרָא אַתְחַפֵּךְ לְאַחֲוֹרָא, יִזְכֶּה לְבִנִין לְזַמְנִין. אֲבַל כַּד אִיהוּ סִיב, יִזְכֶּה לְעוֹתָרָא יְתִיר, וְלִיקְר סְגִיא, יְתִיר מְעוּלְמוּי, וְיִצְלַח בְּאוּרִייתָא, אִי אֲשַׁתְּדַל בְּה.

רִישׁ נֶשְׂרָא דָּא, אַתְחַזִּי לְזַמְנִין אוּכְמָא, וְלְזַמְנִין גְוֹן דְּלֹא סוּמְק זְעִיר, דְּלֹא אַצְטָבַע כָּל כַּךְ. לְזַמְנִין בְּשְׁעָרִין לְזַמְנִין שְׁעִיעַ, וְכֻלָּא חַד סִימְנָא אִיהוּ, וּבְחַד דִּינָא אַתְדִין.

וְאִי הֵהוּא גְוֹן סוּמְק אַצְטָבַע יְתִיר, וְקֵאִים בְּגוּוּנֵיה, זְמַן זְעִיר הוּא דְּאַצְטָבַע, בְּגִין דְּאֲלִין גְוּוּנִין, לְזַמְנִין קִימִין נְהִירִין, וְלְזַמְנִין חֲשׁוּכִין. וְאִי אַצְטָבַע הֵהוּא סוּמְק וְנְהִיר, כְּדִין אִית בִּידָא שְׁמָאֲלָא, תְּלַת שְׁרֻטוּטִין בְּאַרְכָּא, וְתַלְת בְּפּוֹתֵיא, וְחַד דְּקִיק עַל אִינֹן דְּפּוֹתֵיא, וְחַד דְּקִיק עַל אִינֹן דְּאַרְכָּא. וּבִידָא יְמִינָא אַתּוּסָה חַד בְּפּוֹתֵיא בְּלַחוּדוּי. הָאִי בַר נֶשׁ שְׁכִיב בְּנֶדְהָ, וְלֹא תַב מִינָה לְמֵאֲרִיָּה.

וְכַד תַּב בְּתִיבְתָא, אֲשַׁתְּאָרוּ אִינֹן שְׁרֻטוּטִין בִּידָא שְׁמָאֲלָא, וְהֵהוּא דְּאַתּוּסָה בִּימִינָא, אַתְעָדִי מְנִיָּה, וְאַתְעָדִי הֵהוּא סוּמְקָא, דְּלֹא אַתְחַזִּי נְהִיר כָּל כַּךְ מְנִיָּה. וְלְזַמְנִין דְּאַף עַל גַּב דְּתַב, לֹא אַעֲדִיו מְנִיָּה הֵהוּא סוּמְקָא, עַד זְמַן. הָאִי אִיהוּ בְּרִזָּא דָּאת ה', וְאַתְעָדִי אֵת ס', וְעַל תְּחוּתוּי אֵת י', וְאַתְחַבְּר אֵת ה' בְּאֵת י'. הָאִי בְּעִי תְּקוּנָא לְנַפְשֵׁיה בְּבִהִילוּ. חֲכִימָא דְּלְבָא דְּחַמִּי לֵיה, חוּבְתָא אִית עֲלֵיה, לּוֹמַר לֵיה זִיל אֲסִי לְנַפְשֵׁךְ.

וְאִי תְּלַת שְׁרֻטוּטִין בְּאַרְכָּא, וְחַד בְּפּוֹתֵיא, דָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דָּאת ה' בְּלַחוּדֵיה. וְלְזַמְנִין אַתְחַבְּר בְּרִזָּא דָּאת ז'. הָאִי אִיהוּ בַר נֶשׁ תְּאִיב בְּתַר בְּצַעֲרִין דְּעֲלָמָא. וְאִי לָאו, רְדִיף בְּתַר נֶשִׁין, וְתִיאוּבְתִיָּה נְאוּפִים. וְאַף עַל גַּב דְּתְּאִיב לְבַצְעִין דְּעֲלָמָא, הָאִי לֹא אַעֲדִיו מְנִיָּה, וְלֹא אַכְסִיף. עֵינּוּי שְׁקִיעִין וּמַלְלִיל בְּהוּ.

סדר הלימוד ליום יג טבת [יום 102 בשנה]

[זוהר חלק ב' - דף ע"ח ע"א]

אי תב למאריה מתחלפי שרטוטין. תלת בפותיא וחד לארפא, ואינן תרין דקיין (דף ע"ח ע"א) קיימין בקיומא, כדין רעו דיליה יתיר באתתיה, ואתדבק בה. חד דקיין יתיר, עאל בין אינן תרין דקיין. כדין אתחבר את ה' באת ז'.

ואי שרטוטא חד בארפא וארבע בפותיא, ותלת דקיין קיימין על ההוא חד, וחד על אינן ארבע. על דרועא שמאלא, אית ליה תלת קסטרין דקיין, דאתילידו ביה מימין ועירין, וחד שערא תליא, בההוא חד דרישא. האי איהו רדיף בתר נאופא דאשת חבריה. מאריה דדונא איהו. אגזים בעינא שמאלא, בלא מלולא כלל, ואשלים. ובגין דאיהו מאריה דדונא, לא חייש ליקרא דמאריה, לאתבא קמיה. לבתר קטיל חויה ליה, או בר נש סומקא.

ואי ארבע בארפא, ותלת בפותיא, ואינן דסקין לעילא אעדיו מגיה. האי, תבר לביה לגבי מאריה, ותב בתיובתא. כדין איהו ברזא דאת פ', ואתחבר באת ה'. על אליו, ועל אינן דכוותיה, כתיב, (ישעיה נז) שלום שלום לרחוק ולקרוב.

עד הכא, כל אינן רזין דתולדות אדם, דאינן תולדות, דאתילידו ביה מזמן לזמן, כפום ארחוי דבר נש. זכאה חולקיהון דאינן דיתבין קמיה דמר, וזכו למשמע מפומיה רזין דאורייתא. זכאה אינן בהאי עלמא, וזכאין אינן לעלמא דאתי. אמר ר' שמעון, זכאין אתון חבריא, דכל רזין לא אגיס לכו, כמה דוכתין עלאין אנדמנן לכו לעלמא דאתי.

פתח ואמר (שמות יח) ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע, האי קרא אוקמוה. אבל ואתה תחזה, תבחר לא כתיב. אלא תחזה: לפום חיזו דעיינין. במאי. בדיקנא דבר נש באלין שית סטרין דקאמרתון וכלא בהאי קרא. ואתה תחזה, חד, בשערא. מכל העם, תרין, במצחא. אנשי חיל, תלת, באנפין. יראי אלהים, ארבע, בעיינין. אנשי אמת, חמש, בשפון. שונאי בצע, שית, בידין. בשרטוטיהון.

דאלין אינן סימנין, לאשתמודעא בהו בני נשא, לאינן דרוח חכמתא שריא עלייהו. ועם כל דא, משה לא אצטריך דא, אלא מה כתיב, ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל. בגין דרוחא קודשא הוה אתי לגביה, ואודע ליה, וביה הוה חמי כלא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מִנָּא לָן, דְּכַתְיב כִּי יִהְיֶה לָהֶם דְּבַר בָּא אֲלֵי. בָּאִים אֲלֵי לָא פְתִיב, אֲלֵא בָא אֲלֵי, דָּא רוּחַ קוּדְשָׁא, דְּהוּא אֲתֵי לְגַבְיָהּ, וּבִיּהּ הוּא יָדַע, וְלֹא אֲצִטְרִיד לְכָל דָּא לְאַסְתְּפֻלָּא וְלַעֲיִנָּא, אֲלֵא לְפּוּם שְׁעָתָא הוּא יָדַע מְשָׁה.

כְּהַאי גְוֹנָא, יָדַע שְׁלֵמָה מְלָכָא, יָדַע בְּכוּרְסִיָּהּ, דְּרוּחַ קוּדְשָׁא שְׂרָיָא עָלֶיהָ, דְּכָל מֵאן דְּקָרִיב לְכוּרְסִיָּהּ, דְּחִילוּ וְאִמְתָּא נְפִיל עָלֶיהָ, וּבִיּהּ הוּא דָּאִין דִּינָא בְּלֹא סְהַדִּין. בְּגִין דְּדִיּוּקְנִין הוּוּ בְּכוּרְסִיָּהּ, וְכָל מֵאן דְּמִקְרַב בְּשִׁקְרָא, מְכַשְׁפָּשָׁא הֵהוּא דִּיּוּקְנָא, וְהוּוּ יָדַע שְׁלֵמָה מְלָכָא, דְּבִשְׁקָרָא קָאֲתֵי. בְּגִין כֵּךְ, אִימְתָּא דְּכוּרְסִיָּהּ הוּוּ נְפִיל עַל כְּלָא, וְכֻלְהוּ אֲשַׁתְּכַחוּ זַכָּאִין קָמִיָּה.

[זהר חלק ב' - דף ע"ח ע"ב]

מְלָכָא מְשִׁיחָא בְּרִיחָא, כְּמָה דָּאֲתָּ אָמַר (ישעיה יא) וְהָרִיחוּ בִּירְדָת יִי' וְלֹא לְמִרְאָה עֵינֵיו יִשְׁפּוּט וּגּוֹ'. וְתִלְתַּת אֲלֵין, דְּנֻוּ עֲלֵמָא, בְּלֹא סְהַדִּין וְהִתְרָאָה. שְׂאָר בְּנֵי עֲלֵמָא עַל פּוּם סְהַדִּין, עַל מִימְרָא אֲוִרִיָּתָא. חֲכִימִין דְּאֲשַׁתְּמוּדְעֵן בְּאִינּוֹן דִּיּוּקְנִין, עָלֵיָּהּ לְאַזְהָרָא לְבְנֵי עֲלֵמָא, וְלִמְיָהּ אֲסוּוֹתָא לְבְנֵי נְשָׂא, וְלֵאסִי נְפִשִׁיָּהּ. זַכָּאִין אִינּוֹן בְּהַאי עֲלֵמָא, וְזַכָּאִין אִינּוֹן בְּעֲלֵמָא דָּאֲתֵי. (שמות יט) בְּחֻדְשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגּוֹ', דְּשְׁלִיט בֵּיהּ אֲוִרִיא' לֵיהּ, רַב מְמַנָּא, וְתִלְתַּת מָאָה וּשְׁתַּיִן וְחֻמֶּשׁ רַבּוּא מְשֻׁרְיִין עֲמִיָּה, כְּחוּשְׁבָן יוֹמֵי שְׁתָּא. וְכֻלְהוּ אֵית לֹון תִּלְתַּת מָאָה וּשְׁתַּיִן וְחֻמֶּשׁ מִפְתָּחֻן נְהוּרִין, מֵהֵהוּא נְהוּרָא דְּנִפְקָא מְגוּ חֻשְׁמַל עֲלָאָה פְּנִימָאָה גְּנִיז וְסִתִּים, דִּי רִזִּין דָּאֲתוּוֹן קְדִישִׁין עֲלָאִין דְּשְׁמָא קְדִישָׁא, (דף ע"ח ע"ב) תְּלִיִן בֵּיהּ.

וְאִיהוּ רְזָא דְּאִישׁ תָּם, מְאָרִיָּה דְּבֵיתָא, אִישׁ הָאֱלֹהִים. תָּם: דְּתַמְן סִימָא וְקִשְׂרָא דְּתַפְלִיִן, (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם הוּא. וּבְדִיּוּקְנֵיהּ, קִימָא רְזָא דְּחֻשְׁמַל פְּנִימָאָה עֲלָאָה טְמִיר וּגְנִיז. וְכָל נְהוּרִין סְתִימִין עֲלָאִין נְקִיט אִיהוּ, וְנִפְקִי מִנֵּיהּ, וְכֻלְהוּ מְשֻׁרְיִין נְקִיטֵי אִינּוֹן מִפְתָּחֻן דְּהֵהוּא נְהוּרָא דְּנִפְקִי מְגוּ חֻשְׁמַל.

וְהֵהוּא נְהוּרָא, כְּלִיל בְּתֵרִין נְהוּרִין, וְאִינּוֹן חַד. נְהוּרָא קְדֻמָּאָה, אִיהוּ נְהוּרָא חֲוֹרָא, דְּלֹא שְׁלֵטָא בֵּיהּ עֵינָא, וְדָא אִיהוּ נְהוּרָא דְּגְנִיז לְצִדִּיקֵיָּא. כְּמָה דָּאֲתָּ אָמַר (תהלים צז) אֹור זָרוּעַ לְצִדִּיק וּגּוֹ'. נְהוּרָא תְּנִינָא, אִיהוּ נְהוּרָא מְנַצְצָא מְלַהֲטָא, כְּגוּוֹן סוּמְקָא. וְאֲתַפְלִילוּ תְּרִין נְהוּרִין כְּחַד, וְהוּוּ חַד.

וְהַאי אֲוִרִיא' לְ רַב מְמַנָּא, וְכָל אִינּוֹן מְשֻׁרְיִין, נְטִלֵי הֵהוּא נְהוּרָא, וּבְגִין דְּכְלִיל בְּתֵרִין, אֲקָרִי תְּאוּמִי'ם. וְעַל דָּא שְׁלֵטָא בֵּיהּ, הֵהוּא מְזֵלָא דְּאֲקָרִי בְּרִזָּא דִּילֵיהּ תְּאוּמִים, וּבִיּהּ אֲתִיָּהִיבַת אֲוִרִיָּתָא. וּמְכָאן אֲתַמְשְׁכָּאן דְּרִגִין לְתַתָּא, עַד דְּסִלְקִין בְּשִׁמְהוֹן, (ס"א לאנהגא) לְאַנְהָרָא עֲלֵמָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כָּל שָׂאָר מְזִלִי, לִית לֹון פֶּה וְלָשׁוֹן, וְהָאִי אֵית לִיה פֶּה וְלָשׁוֹן כְּלִילָן כְּחָדָא. וְעַל דָּא בְּאוּרִייתָא, (יהושע א) וְהִגִּית בּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה כְּתִיב. יוֹמָם, לְקַבֵּל לָשׁוֹן. לַיְלָה, לְקַבֵּל פֶּה. וְכֹלָא כְּלִיל כְּחָדָא. וּבְכֹלָא סָלִיק תְּאוּמִים.

תּוּמִים כְּתִיב, וְעַל רְזָא דָּא כְּתִיב תּוּמִים, (בראשית כה) וְהִנֵּה תּוּמִים בְּבִטְנָה. אִי תִימָא דְבִגִין תְּרוּוִייהו קְאָמֵר. לָאו הֲכִי, דְהָא עֲשׂוּ לָא סָלִיק בְּרִזָּא דָּא. אֲלֵא בְּגִין יַעֲקֹב קְאָמֵר, וְשִׁבְחָא דָּא, דְהוּהוּ בְּמַעְהָא דְהִתְחִיא צְדָקָתָא, קָא מְשַׁבַּח קְרָא. וּבְגִין דְהוּהוּ תַמָּן הָהוּא רָשָׁע, אֲסִתְלַק מִתַּמָּן אֲלָף.

וְכֹלָא רְזָא חָדָא. יַעֲקֹב נָטִיל בְּרִזָּא דִילִיה, תְּרִין יְרַחִין נִיסִין וְאִיִּיִר, וְאֲתַכְּלִיל אִיהוּ בְּרִזָּא דְסִיּוֹן, דְאִיהוּ תְּאוּמִים. עֲשׂוּ, נָטִיל בְּרִזָּא דִילִיה, תְּרִין יְרַחִין תַּמּוּזִי א״ב, וְאִיהוּ לָא אֲשַׁתְּכַח, וְאֲתַאֲבִיד, דְהָא אֲלוּ״ל לָאו דִילִיה הוּא, וְאֲפִילוּ א״ב, ט׳ יוֹם אִינּוֹן דִילִיה, וְלָא יִתִיר, וְאֲתַאֲבִיד, וְלָא אֲשַׁתְּכַח, וְלָאו אִיהוּ בְּרִזָּא דְתְּאוּמִים, אֲלֵא אֲתַפְרֵשׁ לְחֻדְיָה, וְסָטָא לְסָטָרָא אַחְרָא בְּאַפִּיסָה וְשִׁמְמוֹ, כְּמָה דְאֵת אָמֵר, (תהלים ט) הָאוּיב תַּמּוּ חֲרָבוֹת לְנִצָּח.

וּבְגִין דִיעֲקֹב אִיהוּ תְּאוּמִים, אֲתִיְהִיבַת אוּרִייתָא לְבְנוֹי בְּחֻדְשׁ תְּאוּמִים, וְאוּרִייתָא בְּרִזָּא דְתְּאוּמִים, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְתוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה. בְּחֻדְשׁ תְּלִיתָאִי, לְעַם תְּלִיתָאִי, בְּדַרְגִין תְּלִיתָאִין, תּוֹרָה תְּלִיתָאִי: תּוֹרָה, נְבִיאִים, וְכְתוּבִים. וְכֹלָא חֵד.

בְּחֻדְשׁ הַשְּׁלִישִׁי וְגו׳. פְּרָשְׁתָּא דָּא בְּהָאִי קְרָא אוּקְמוּהָ לִיה לְעֵילָא. תָּאנִי רַבִּי חֲזִיא, בְּהִהוּא זְמַנָּא דְמָטוּ יִשְׂרָאֵל לְטוֹרָא דְסִינַי, כְּנִישׁ לְהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזַרְעֵיין דִישְׂרָאֵל, וְאֲשַׁגַּח לִיה בְּכִלְהוּ, וְלָא אֲשַׁכַּח בְּכִלְהוּ זִרְעָא דִישְׂרָאֵל פְּסִלוּ, אֲלֵא כְּלָהוּ זִרְעָא קְדִישָׁא, כְּלָהוּ בְנֵי קְשׁוּט.

בְּהִהוּא זְמַנָּא אָמֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה, הִשְׁתָּא אָנָּא בְּעֵי לְמִיְהַב אוּרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, מְשִׁיךְ לְהוּ בְּרַחֲמֵימּוֹתָא דְאַבְהוֹן, בְּרַחֲמֵימּוֹתָא דְרַחֲמֵימְנָא לְהוּ, וּבְאַתְוּוֹן דְעֵבְדִית לְהוּ. וְאֵת הוּי לִי שְׁלוּחָא, וְאַתִּיב מְלִין אֲלִין. אָמֵר ר׳ יוֹסִי אָמֵר ר׳ יְהוּדָה, כִּף אָמֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה, בְּמִלָּה דָּא הוּי לִי שְׁלִיחָא מְהֵימְנָא, לְאַמְשַׁכָּא יִשְׂרָאֵל אֲבַתְרָאִי. (שמות יט) וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יי׳ מִן הַהָר וְגו׳. וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים, לְאַתְרָא דְפְרִישָׁן גְּדַפּוּי דְשְׁכִינְתָּא, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (תהלים יח) וַיִּט שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וְגו׳.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ט ע"א]

תָּאנָּא אָמֵר ר׳ יְהוּדָה, כִּף זְמַנָּא דְגְלוּפִי מְלַכָּא עֲלָאָה מְתִישְׁרֹן בְּאַתְרֵיהּ, עֲלָמִין כְּלָהוּ בְּחִידוֹ, וְכֹל עוֹבְדִין מְתִישְׁרֹן בְּקִיּוּמֵיהּ. (מאן כל עובדין מתישרון בקיומיהו) כְּמָה דְאֵת אָמֵר, (שמות לה) אֵת מַעֲשֵׂה יי׳ כִּי נֹרָא הוּא. מָאִי כִּי נֹרָא הוּא. אָמֵר ר׳

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אַלְעֹזֶר, שְׁלִימוּ דְכָלָא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (דברים י) הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. מַאי (דף ע”ט ע”א) וְהַנּוֹרָא. דָּא יַעֲקֹב. וְכַתִּיב, (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, פְּתִיגוּמוּ, גְּבַר שְׁלִים. שְׁלִים בְּכָלָא. כִּף כָּל עוֹבְדֵין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, שְׁלִימִין בְּשְׁלִימוּ, בְּקִיּוּמָא שְׁלִים.

תְּנִיא, רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, יוֹמָא חַד הוּהוּ קְאִימְנָא קָמִיה דְר’ יְהוּדָה סָבָא, שְׁאִילָנָא לִיה, מַאי דְכַתִּיב, (בראשית כח) וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נּוֹרָא וְגו’. מַאי קָא חֲמָא, דְקָאמַר דְאִיהוּ נּוֹרָא. אָמַר לִי, חֲמָא שְׁלִימוּ דְמַהִימְנוּתָא קְדִישָׁא, דְהוּהוּ שְׁכִיחַ בְּהוּא אַתְר, כְּגוּוּנָא דְלַעֲיָלָא. וּבְכָל אַתְר דְהוּי שְׁלִימוּתָא שְׁכִיחַ, אֶקְרִי נּוֹרָא.

אִימְנָא לִיה, אִי הָכִי, אִמְמֵי תְרַגּוּמוּ דְחִילוּ, וְלֹא שְׁלִים. אָמַר לִי, לִית דְחִילוּ אֶלָּא בְּאַתְר דְהוּי שְׁלִימוּתָא שְׁכִיחַ, וּבְכָל אַתְר דְהוּי שְׁלִימוּתָא שְׁכִיחַ, אַתְקִרִי נּוֹרָא. דְכַתִּיב, (תהלים לה) יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשֵׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו, מִמִּשְׁמַע דְקָאמַר כִּי אֵין מַחְסוֹר, בְּאַתְר דְלִית מַחְסוֹר, שְׁלִימוּתָא שְׁכִיחַ.

תְּאֵנָא (משלי ל) מִי עָלָה שָׁמַיִם וַיִּרְד, אָמַר ר’ יוֹסִי, דָּא הוּא מְשֵׁה, דְכַתִּיב וּמְשָׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים. מִי אָסַף רוּחַ בְּחַפְנֵיו, דָּא הוּא אַהֲרֹן. דְכַתִּיב, (ויקרא טז) וּמְלֹא חַפְנֵיו קְטֹרֶת סַמִּים דָּקָה. מִי צָרַר מַיִם בְּשִׁמְלָה, דָּא אֱלִיהוּ. דְכַתִּיב, (מלכים א יז) אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לִפִּי דְבַרִּי. מִי הִקִּים כָּל אֶפְסֵי אֲרֶץ, דָּא הוּא אַבְרָהָם. דְכַתִּיב בֵּיה, (בראשית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, אֵל תִּקְרִי בְּהַבְרָאָם, אֶלָּא בְּאַבְרָהָם.

הוּא תְנִי הָאִי, וְהוּא אָמַר, מִי עָלָה שָׁמַיִם, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. דְכַתִּיב בֵּיה (תהלים מז) עָלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה (מִי עָלָה תִקּוֹן בְּסוּד אֶת הָאוּר אִמְנַם בְּתִרְעוּעָה וַיִּרְד בְּסוּד וַיִּבְדֵּל, הַבְּדִילוּ לוֹ אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה) מִי אָסַף רוּחַ בְּחַפְנֵיו, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְכַתִּיב, (איוב יב) אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְגו’. מִי צָרַר מַיִם בְּשִׁמְלָה דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. דְכַתִּיב בֵּיה (איוב כו) צוּרֵר מַיִם בְּעַבְיוֹ. מִי הִקִּים כָּל אֶפְסֵי אֲרֶץ, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. דְכַתִּיב בֵּיה, (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים אֲרֶץ וּשְׁמַיִם. תו אָמַר, מִי עָלָה שָׁמַיִם וַיִּרְד וְגו’, אֶלִין אִינוּן אַרְבַּע קְטִירֵי עֲלָמָא, אֵשׁ רוּחַ מַיִם וְעָפָר.

אָמַר ר’ יִיסָא, אַתְחַזוֹן מְלוּי דְר’ יוֹסִי, דְלֹא מִתְקַיִמָאן. כַּד מְטוּ מְלִין אֶלִין לְגַבִּיה דְר’ שְׁמַעוֹן, אָנַח יְדוּי בְרִישֵׁיה דְר’ יוֹסִי וּבְרַכְיָה, וְאָמַר שְׁפִיר קָא אִמְרַת, וְהָכִי הוּא. אָמַר לִיה מְנָא לָךְ. אָמַר הָכִי אֹלִיפְנָא מֵאַבָּא, דְהוּהוּ אָמַר מְשִׁמִּיה דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא.

יוֹמָא חַד הוּהוּ יְתִיב ר’ שְׁמַעוֹן בְּתַרְעָא דְצַפּוּרִי, אָמַר לִיה ר’ יִיסָא, הָאִי דְאָמַר ר’ יוֹסִי, מִי עָלָה שָׁמַיִם וַיִּרְד וְגו’, זְמַנָּא חֲדָא אָמַר, דָּא מְשֵׁה. לְבַתֵּר אָמַר, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְבַתֵּר אָמַר, אֶלִין ד’ קְטִירִין אֵשׁ רוּחַ מַיִם וְעָפָר. וְחַמִּינָא לִיה לְמַר דְבְרַכְיָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ליה ודאי שפיר קא אמר, והכי הוא, וכלא חד מלה, וכלהו מלי אתקיימו בקודשא בריך הוא, וכלהו בחד מתקלא סלקא. אתרגיש ר' ייסא במלוי דר' שמעון, ואמר ודאי האי הכי הוא, והכי אוליפנא מקמיה דמר זמנא אחרא. (אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם, אלא באברהם. דכתיב, (תהלים פט) כי אמרתי עולם חסד יבנה. אבל)

וכלא שפיר. אבל סופא דקרא מאי קא מיירי דכתיב, (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו פי תדע. מה שמו תינת, מה שם בנו מהו. אמר ליה, רזא דמלה הא אוליפנא לר' אלעזר ברי. אמר ליה, לימא לי מר, דהא בחלמי שאילנא קמיה דמר האי מלה, ואמר לי, ואנשינא לה. אמר ליה, אי אימא תדכר. אמר ליה ודאי. דהא מה דאוליפנא קמי דמר יומא דא אדכרנא.

אמר ליה רזא דמלה, היינו דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל וכתיב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר. וברזא עלאה, והאי אקרי בנו. אמר ינוח דעתיה דמר, דהא רזא דא ידענא. אדהכי, לא אדכר ר' ייסא, חלש דעתיה, אזל לבייתה, אדמוך, אחזיאו ליה בחלמא, חד ספרא דאגדתא, דהוה כתיב ביה, חכמה ותפארת במקדשו.

[זוהר חלק ב' - דף ע"ט ע"ב]

אתער, אזל לגביה דרבי שמעון, נשק ידוי, אמר, הכי חמינא בחלמא. זמנא אחרא חמינא בחלמא, חד (דף ע"ט ע"ב) ספרא דאגדתא דאחזיו קמאי, והוה כתיב ביה, חכמה ותפארת במקדשו, חכמה לעילא, תפארת לתתא. במקדשו לגבייהו. והכי חמינא בחלמא זמנא חדא. והכי אשכחנא בפומאי. אמר ליה ר' שמעון, עד כען רביא אנת, למיעל בין מחצדי חקלא, והא פלא אחזיאו לך. ודא הוא דכתיב, מה שמו ומה שם בנו פי תדע. חכמה שמו, תפארת בנו.

(תנא) (שמות יט) ומשה עלה אל האלהים, זכאה חולקיה דמשה, דזכי ליקרא דא, דאורייתא אסהיד בגיניה כה. (תאני ר' יהודה) תא חזי, מה בין משה לשאר בני עלמא. שאר בני עלמא, כד סלקין, סלקין לעתרא, סלקין לרבו, סלקין למלכו, אבל משה כד סליק, מה כתיב ביה, ומשה עלה אל האלהים, זכאה חולקיה.

ר' יוסי אמר, מכאן אמרו חבריא, הבא ליטהר מסייעין אותו, דכתיב ומשה עלה אל האלהים. מה כתיב בתריה, ויקרא אליו יי. דמאן דבעי לאתקרבא, מקרבין ליה.

ויקרא אליו יי מן החר לאמר כה תאמר לבית יעקב וגו'. ר' יצחק פתח, (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך, זכאה חולקיה דההוא בר נש, דקודשא בריך

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוא אתרעי ביה, וקריב ליה, למשרי בגו היכלא קדישא, דכל מאן דאיהו אתרעי ביה לפולחניה, רשים הוא מרשימין דלעילא, למנדע דהא הוא אתבחר מקמיה דמלכא קדישא עלאה, למשרי במדורוי. וכל מאן דאשתכח ביה תהוא רשימא, אעבר בכל תרעין דלעילא, ולית דימחי בידוי.

ר' יהודה אמר, זכאה חולקיה דמשה, דעליה פתיב אשרי תבחר ותקרב, וכתוב ביה (שמות כד) ומשה נגש אל הערפל ונגש משה לבדו אל יי' והם לא יגשו. כה תאמר לבית יעקב: אלין נוקבי, ותגיד לבני ישראל: אלין דוכרין.

ר' שמעון אמר, כה תאמר, כמה דאת אמר (במדבר ו) כה תברכו. וכתוב, (תהלים קמה) וחסידיה יברכוכה, כלומר יברכו כה. כה תאמר לבית יעקב, באמירתה. והיינו מסטרא דדינא. ותגיד לבני ישראל, כמה דאת אמר, (דברים ד) ויגד לכם את בריתו. וכתוב (דברים כו) הגדתי היום ליי' אלהיך. לבני ישראל, דוכרין, דאתו מסטרא דרחמי.

אמר רבי יצחק, (ס"א יוסי) הואיל ואתינא להאי, מה הוא הגדתי היום ליי' אלהיך. ליי' אלהינו, מבעי ליה. אמר ליה ר' שמעון, וכי האי בלחודוי הוא. והא פתיב (דברים ח) כי יי' אלהיך מביאך אל ארץ טובה וגו'. (דברים ז) אשר יי' אלהיך נותן לך. (דברים ד) כי יי' אלהיך אש אוכלה הוא, וכלהו הכי.

אלא הכי תנינן, כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה. וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. מאי טעמא. משום דזרעא קדישא, לארעא קדישא סלקא. ושכינתא באתרה יתבא. והאי בהאי תליא. ומשה לא קאמר אלהיך, אלא לאינון דהוו זמינין למיעל לארעא קדישא, ולקבלא אפי שכינתא. ומה דלא אמר אלהינו, משום דהא משה לא זכה למיעל לארעא, ובגיני כה, אלהיך ודאי בכל אתר, משום דאינון הוו זמינין למיעל תמן.

אמר ליה ודאי הכי הוא. אבל הכא פתיב, (דברים כו) ובאת אל הפהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליי' אלהיך, והא אינון בארעא שריין, מאי טעמא אלהיך, ולא אלהינו. אלא אינון בעיין לאחזאה ולאודאה, דבגיני דחסד עלאה, זכאן לכל האי, ושריין בארעא, ועאלן לההיא ארעא, ועביד עמהון כל אינון טבאן, ובגיני כה, הוו אמרי מלין אלין לפהן, (ולא לבר נש אחרא) דכתיב הגדתי היום ליי' אלהיך, (והכי הוא ודאי) משום דאתי מסטרא דחסד.

[זוהר חלק ב' - דף פ' ע"א]

כה תאמר לבית יעקב, לההוא אתר דאתחזי להו. ותגיד לבני ישראל, בההוא אתר שלים דאתחזי להו, דהא יעקב וישראל, תרין דרגין אסתלקו, ובדרגא חד

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סלקין, אלא ישראל שלימותא דכלא (דף פ' ע"א) אקרי. ותגיד לבני ישראל, לאחזאה חכמתא, ולאשתעי ברוח חכמתא, טיבו וקשוט דעבד לון קודשא בריך הוא, דכתיב ויגד לכם את בריתו.

תניא, אמר ר' יוסי, זמנא חדא הוינא אזיל בארחה, והוה ר' חייא ברי עמי. עד דהוינא אזלין, אשפחנא חד גבר, דהוה לקיט בחקלא, עשבין לאסוותא. קריבנא לגביה, אמינא ליה, בר נש, קוטר א דקוטרי דעשבין למה. לא זקיף רישיה, ולא אמר מידי. אהדרנא זמנא אחרא ואמינא האי, ולא אמר מידי. אמינא ליה לרבי חייא ברי, או האי בר נש אטים או דנין, או שטיא, או חפימא. יתיבנא גבוי. לבתר לקיט אינון עשבין, ואחיד לון, וחפא עליהון טרפי גופנין.

אמר לון, אנא חמינא דיודאין אתון, ויודאין אמרי עליהו, דאינון חפימין, אי לא דחייסנא עלייכו השתא, תהוון רחיקן מבני נשא פסגירא דא, דמרחקין ליה מפלא, דהא אנא חמינא, דריחא דחד עשבא דהוה קריב גביכון, עאל בגופייכו, ותהוון רחיקין תלתא יומין. אלא אכילו אלין תומי ברא ותתסון,

אכלנא מנייהו דהוון שכיחין קמן, ואדמכנא, ואתקטרנא בזיעא, עד עידן סגי. לבתר אתערנא, אמר לון ההוא גברא, השתא אלהכון עמכון, דאשפחתון לי, דהא אסוותא דגופיכון על ידי אשתלים.

עד דהוינא אזלין, אמר לון, כל בר נש בעי לאשתעי בבר נש אחרא, כפום ארחוי, דהא לנוקבא כפום ארחוי. לגברא כפום ארחוי. לגברא דגברי כפום ארחוי. אמינא לרבי חייא ברי, היינו דכתיב, כה תאמר לבית יעקב ונתגיד לבני ישראל. (ס"א כה תאמר לבית יעקב בהווא אתר דאתחזי להו. ותגיד לבני ישראל בהווא אתר שלים דאתחזי להו. דהא יעקב וישראל תרין דרגין אינון ובדרגא חד סלקין אלא ישראל שלימותא דבלא אקרי)

אמר לון, חמיתון דלא זקיפנא רישאי, ולא אשתעינא בהדייכו, משום דאבא, חפימא בעשבין מפל בני דרא הוה. ואוליפנא מאבא ארחוי דכל עשבין, דבהון קשוט, ואנא בכל שתא מדוראי בינייהו.

והאי עשבא דחמיתון, דחפינא ליה בטרפי דגופנין אלין, בביתאי אית אתר חד, והוא לסטר צפון, ובהווא אתר נעיץ חד ריחיא, ומעינא דהווא ריחיא, נפיק חד גבר בתרין רישין, וחרבא שיננא בידיה ובכל יומא קא מצער לון. ואנא לקיטנא האי עשבא, וזילו אבתראי, ותחמון חיליה דהאי עשבא, ומה די אלהא עלאה גלי בעלמא, ולית מאן דידע ארחוי בכלא.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אזילנא אבתריה, עד דהוינא אזלי בארְחא, מאיך לחד נוקבא בעפרא, ושווי מההוא עשבא בנוקבא, נפק חד חוּיא ורישא דיליה סגי. נטל חד סנטירא, (נ"א סודרא) וקטיר ליה כחד גדיא. דחילנא. אמר לון זילו אבתראי.

עד דמטינא לבייתה. חמינא ההוא אתר בחשוכא, בתר חד כותלא. נטל חד שרגא ודליק דליקא סחרניה דההוא אתר דריחיא. אמר לון, ממה דתחמון, לא תדחלון ולא תשתעון מידי.

אדהכי, שרי חוּיא מקטרוי, וכתש בקיסטא מההוא עשבא. ושווי ברישיה דחוּיא. עאל חוּיא בההוא עינא דרחיא, ושמענא קלא דכל אתר מזדעזעא. בעינן למיפק, אחיד בידנא ההוא גברא, אמר, לא תדחלון קריבו גבאי.

אדהכי, נפק חוּיא שתית דמא, נקיט ההוא גברא מההוא עשבא, ושווי ברישיה כבדמיתא. עאל בההוא עינא דרחיא. לשעתא זעירא, חמינא, דנפיק מההוא עינא חד גברא בתרין רישין, וחוּיא שרייא סחרניה דקדלוי. עאל בההוא עינא דרחיא ונפק תלת זמני. הוה אמר, זקיטא זקיטא, ווי לאימיה דלההוא אתר אוביל ליה.

אדהכי, אתעקר ריחיא מאתריה, ונפקו, גברא וחוּיא, ונפלו ומיתו תרווייהו. ואנן דחילנא סגי. אמר לן ההוא גברא, דא הוא חילא דעשבא דאנא לקיטנא קמייכו, ובגיני כך לא אשתעינא בהדייכו, ולא זקיפנא רישאי, בשעתא דקריבתון גבאי.

[זוהר חלק ב' - דף פ' ע"ב]

אמר לון אילו (דף פ' ע"ב) ידעין בני נשא חכמתא, דכל מה דנטע קודשא בריך הוא בארעא, וחילא דכל מה דאשתכח בעלמא, ישתמודעון חילא דמאריהון, בחכמתיה סגיא. אבל לא טמיר קודשא בריך הוא חכמתא דא מבני נשא, אלא בגין דלא יסטון מארחוי, ולא יתרחיצו בההיא חכמתא וינשון ליה.

כד אתינא, ואמינא הני מלי קמיה דרבי שמעון, אמר ודאי חכימא הוה. ותא חזי, לית עשבא ועשבא דאתייליד בארעא, דלא הוה ביה חכמתא סגיא, וחיליה בשמיא סגיא. תא חזי, מן אזובא. דבכל אתר דבעי קודשא בריך הוא לדפאה לבר נש, (ויחי ר"נ ע"א) באזובא מתדכי. מאי טעמא. משום דיתער חיליה דלעילא דאתפקדא עלוי, דהא ההוא חילא דאתפקדא עלוי כד אתערא, מבערא רוח מסאבא, ואתדכי בר נש. ועלך אמינא בריך רחמנא דשזבך. (שמות יט) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על פנפי נשרים. מאי פנפי נשרים. אמר רבי יהודה ברחמי. דכתיב, (דברים לז) כנשר יעיר קנו וגו'. והיינו רזא דאמר ר' שמעון, (משלי ל) דרך הנשר בשמים. מאי בשמים. ברחמי. מה נשר אשתכח ברחמי על בנוי,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְדִינָא לְגַבֵּי אַחְרָנִין. כֶּךָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשֶׁתְכָח בְּרַחֲמֵי לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל, וְדִינָא לְגַבֵּי עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת.

ר' אֶלְעָזָר, הוּהוּ אֶזִּיל מִקְפוּטְקִיָּא לְלוּדָה, וְהוּהוּ אֶזִּיל ר' יוֹסֵי וְר' חֵיָּיא עֲמִיָּה, קָמוּ בְּנֵהוּרָא, כֶּד נִהִיר יִמְמָא, וְהוּוּ אֶזְלִי. אָמַר ר' חֵיָּיא, חֵמִינָא הָאֵי קָרָא דְכְּתִיב, (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי שׁוּר מֵהַשְּׂמָאל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן הָא אַרְיָה בִּימִינָא, שׁוּר מִשְּׂמָאלָא, (ק"כ ע"א) נֶשֶׁר בְּאֵן אֶתֶר דּוּכְתִיָּה.

אָמַר לִיה ר' אֶלְעָזָר, בְּאַתְרָא (נ"א דיעקב) דִּינִיקָא שְׂרִיָּא. מֵאֵי טַעֲמָא. מִשׁוּם דְנֶשֶׁר בְּכֻלָּא אֲשֶׁתְכָח, רַחֲמֵי לְבָנוּי, דִּינָא לְגַבֵּי אַחְרָנִין. כֶּךָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אוֹבִיל לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי. וּבְדִינָא לְגַבֵּי אַחְרָנִין, דְכְּתִיב וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׂרִים. וְכְתִיב כְּנֶשֶׁר יַעִיר קָנוּ.

מִנְלָן דְנֶשֶׁר רַחֲמֵי אַקְרִי. דְכְּתִיב דְרֹךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם. בְּשָׁמַיִם מִמֶּשׁ. וּבְגִינֵי כֶּךָ אַרְיָה לִימִינָא. שׁוּר לְשְׂמָאלָא. נֶשֶׁר בִּינֵיהוּ וְאַחִיד לֹון. אָדָם כְּלִיל כְּלָהוּ, וְכֻלָּא אֶתְכִלִּין בֵּיה, דְכְּתִיב וְעַל דְמוֹת הַכֶּסֶף דְמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלְיוּ מִלְמַעְלָה.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְגו'. ר' אַבְא פִתַח, (שיר השירים ח) אַחוֹת לָנוּ קָטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מַה נַעֲשֶׂה לְאַחוֹתָנוּ בַיּוֹם שְׂיִדְבֵר בֵּהּ. אַחוֹת לָנוּ קָטְנָה, דָּא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, דְאַקְרִי אַחוֹת לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְשָׂדִים אֵין לָהּ, הֵיִינוּ דְתַנִּינוּ, בְּשַׁעְתָּא דְקָרִיבוּ יִשְׂרָאֵל לְטוּרָא דְסִינֵי, לָא הוּהוּ בְהוֹן זְכוּוֹן, וְעוֹבְדֵין טְבִין, לְאַגְנָא עַלֵיָּהוּ, דְכְּתִיב וְשָׂדִים אֵין לָהּ. דְהָא אֵינּוֹן תְּקוּנָא וְשִׁפּוּרָא דְאַתְתָּא, וְלִית שִׁפּוּרָא דְאַתְתָּא אֶלָּא אֵינּוֹן. מַה נַעֲשֶׂה לְאַחוֹתָנוּ. מַה יַתְעִיב מִינָהּ, בְּשַׁעְתָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, יַתְגְּלִי בְטוּרָא דְסִינֵי, לְמַלְלָא בְּפִתְגְמֵי אוּרִייתָא, וַיִּפְרַח נִשְׁמַתְהוֹן מִנֵּיהוּ.

אָמַר ר' יוֹסֵי. בְּהוּא שַׁעְתָּא דְקָרִיבוּ יִשְׂרָאֵל לְטוּרָא דְסִינֵי, בְּהוּא לִילֵיא וְנִגְהִי, תְּלַתָּא יוֹמִין דְלָא אוּדוּגוּ לְאַנְתְּתֵיהוּ, אֶתוּ מְלֹאכִין עֲלֵאִין, וְקָבִילוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּאַחוּוּתָא. אֵינּוֹן מְלֹאכִין לְעֵילָא, וְיִשְׂרָאֵל מְלֹאכִין לְתַתָּא. אֵינּוֹן מְקַדְשִׁין שְׂמָא עֲלָאָה לְעֵילָא, וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְשִׁין שְׂמָא עֲלָאָה לְתַתָּא.

וְאַתְעֻטְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁבְעִין כְּתָרִין בְּהוּא לִילֵיא. וּמְלֹאכִי עֲלֵאֵי הוּוּ אִמְרֵי אַחוֹת לָנוּ קָטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ, דְלִית בְּהוּ זְכוּוֹן וְעוֹבְדֵין טְבִין. מַה נַעֲשֶׂה לְאַחוֹתָנוּ, כְּלוּמַר מַה יִּקָּר וְרָבוּ נַעֲבִיד לְאַחְתָּנָא דָּא בִּיּוֹמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יַתְגְּלִי בְטוּרָא דְסִינֵי לְמִיָּהּ לְהוּ אוּרִייתָא.

[זוהר חלק ב' - דף פ"א ע"א]

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, כְּתִיב הֵיוּ נְכוּנִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים אֵל תִּגְשׁוּ אֵל אִשָּׁה וְהֵיִינוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. ר' שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּשַׁעְתָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַתְגְּלָאָה (דף פ"א

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ע"א) בטורא דסיני, קרא קודשא בריך הוא לכל פמלייא דיליה, אמר לון, השתא ישראל רביין, דלא ידעין נימוסי, ואנא בעי לאתגלי עליהו, אי אתגלי עליהו בחילא דגבורה, לא יכלין למסבל. אבל אתגלי עליהו ברחמי, ויקבלון נימוסי, הדיא הוא דכתיב, ויהי ביום השלישי. ביום השלישי ודיא דאיהו רחמי מנלן. דכתיב, (שמואל ב כב) ויט שמים וירד.

ובהאי אתגלי קודשא בריך הוא לישראל, אקדים להו רחמי בקדמיתא. ולבתר אתייהיב להו אורייתא, מסטרא דגבורה. ביום השלישי, דהכי אתחזי להו, דבגיני כף ישראל אקרונ.

בהיות הבקר, דכתיב, (שמואל ב כג) בקר לא עבות. הא אי הוה עבות קדרותא אשתכח, ולא אתגלייא חס"ד. ואימתי אתגלייא חס"ד. בבקר. כמה דאת אמר, (בראשית מה) הבקר אור. דכד נהיר צפרא, חס"ד אשתכח בעלמא, ודינין מתעפרן. ובזמנא דלא נהיר בקר, דינין עד כען לא מתעפרן. דכתיב, (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. כיון דאתעפרן אינון ככביא ונהיר שמשא, ביה שעתיא כתיב, בקר לא עבות. וחס"ד אתער בעלמא תתאה, בהתיא שעתיא כתיב, בהיות הבקר. וכיון דמתעפרן ככביא בקר אשתכח. (נ"א דאתער בקר, דינין לא אשתכחו)

אמר ר' יוסי, בהיות הבקר שארי קודשא בריך הוא לאתגלאה בטורא דסיני. תאנא, בהיות הבקר, כד אתער זכותיה דאברהם, דכתיב ביה (בראשית יט) וישכם אברהם בבקר.

ויהי קלת וברקים, אמר רבי אבא, קלת כתיב חסר. תרין קלין דאהדרו לחד, דא נפקא מן דא, רוחא ממיא. ומיא מרוחא. תרין דאינון חד, וחד דאיהו תרי.

אמר רבי יוסי, קלת חד, ואיהו קלא רברבא תקיפא, דלא פסקת לעלמין, ההוא דכתיב ביה (דברים ה) קול גדול ולא יסף דהא שאר קלין אתפסקון, דתניא, בארבעה תקופין בשתא, קלא אתפסקת, וכדין דינין מתערין בעלמא. והאי קלא דכליל שאר קלין ביה, לא אתפסק לעלמין, ולא אתעבר מקיומא שלים ותוקפא דיליה. תאנא, האי קלא, קלא דקלין, קלא דכליל כל שאר קלין.

אמר ר' יהודה, לית קלא, אלא מסטרא דרוחא ומיא ואשא. וכלא (דבר אחר וכלא) עביד קלא, ואתכליל דא בדא, ועל דא כתיב קלת. וברקים, אמר רבי יוסי, היינו דכתיב, (תהלים קלה) ברקים למטר עשה, שלהובא בעוטרי, קטירא דרחמי בחיבתא, דלא (שקיע) שכיחו.

תנא, ר' יהודה אומר, בסטר גבורה, אורייתא אתייהיבת. אמר רבי יוסי, אי הכי בסטר שמאלא הוי. אמר ליה, אתהדר לימינא. דכתיב, (דברים לג) מימינו אש דת

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְמוֹ. וּכְתִיב (שמות טו) יְמִינְךָ יי' נֹאדְרֵי בְּכַח וְגו'. אֲשַׁכַּחן שְׁמֵאלָא דְאַתְחֹזֵר לְיְמִינָא, וְיְמִינָא לְשְׁמֵאלָא, הָא גְבוּרָה לְשְׁמֵאלָא (דבר אחר לימינא).

וְעֵנן כְּבֵד עַל הָהָר וְגו', עֵנְנָא תְקִיף, דְשָׁקִיעַ בְּאַתְרֵיהּ, דְלֹא נָטִיל. וְקַל שְׁפָר חֹזֵק מְאֹד, מְגוּ דְעֵנְנָא תְקִיף הוּהוּ, נְפִיק הַהוּא קְלָא, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (דברים ה) וַיְהִי כְשִׁמְעֶכֶם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תְּלַת חֲשׂוּכֵי הוּוּ, דְכְתִיב חֹשֶׁךְ עֵנן וְעַרְפֵּל. וְהַהוּא קְלָא הוּוה נְפִיק פְּנִימָאָה מִכְּלָהוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, פְּנִימָאָה דְכְלָא הוּוה, דְבִיָּה כְתִיב, קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף.

אָמַר ר' אַבְא כְתִיב (שמות כ) וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. רֹאִים, שְׁמַעִים מִבְּעֵי לֵיה. אֲלֵא הַכִּי תְנִינן, אֵינּוֹן קְלִין, הוּו מִתְגַּלְפֵי בְּהַהוּא חֲשׂוּכָא וְעֵנְנָא וְקְבֵלָא, וּמִתְחֹזֵיין בְּהוּ, כְּמָה דְאַתְחֹזֵי גּוּפָא, וְחֲמָאן מַה דְחֲמָאן, וְשְׁמַעִין מַה דְשְׁמַעִין, מְגוּ הַהוּא חֲשׂוּכָא וְקְבֵלָא וְעֵנְנָא, וּמְגוּ הַהוּא חִזּוּ דְהוּו חֲמָאן, הוּו נְהִירִין בְּנְהִירוֹ עֲלָאָה, וַיִּדְעִין, מַה דְלֹא יִדְעוּ דְרִין אַחֲרֵינִי, דְאַתּוּ בְּתַרְיֵיהוּ.

סדר הלימוד ליום יד טבת [יום 103 בשנה]

[זוהר חלק ב' - דף פ"א ע"ב]

וְכְלָהוּ, הוּו חֲמָאן אֲפִין בְּאֲפִין, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (דברים ה) פְּנִים בְּפְנִים דְבָר יי' עִמָּכֶם. וּמֵאֵן הוּו חֲמָאן. תְּאֵנִי רַבִּי יוֹסֵי, מְנַהֲרוּ דְאֵינּוֹן קְלִין, דְלֹא הוּוה קוֹל, דְלֹא הוּוה נְהִיר בְּנְהִירוֹ, דְמִסְתַּכְלֵי בֵיה כָּל גְּנִיזִין, וְכָל טְמִירִין, וְכָל דְרִין דֵּייתוֹן עַד מְלַכָּא מְשִׁיחָא. וּבְגִינֵי כַּף כְּתִיב וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת, רֹאִים (דף פ"א ע"ב) רֹאִיה מִמֶּשׁ.

אָמַר רַבִּי אֲלֵעֶזֶר, וְכָל הָעַם רֹאִים. רֹאִים: כְּמָה דְאַמִּינָא, דְחֲמוּ מְנַהֲרוּ דְאֵינּוֹן קְלִין, מַה דְלֹא חֲמוּ דְרִין בְּתַרְאִין אַחֲרֵינִין. אֶת הַקּוֹלֹת: כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (ישעיה ו) וְאָרָא אֶת יי'. וְאָרָא יי', לֹא כְתִיב, אֲלֵא אֶת יי'. אוּף הֲכָא, וְכָל הָעַם רֹאִים הַקּוֹלֹת לֹא נְאָמַר, אֲלֵא אֶת הַקּוֹלֹת.

כְּגוּוּנָא דָא, אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, דְהָא אֶתִין דְבְּאֹרֵייתָא, לְאַסְתַּפְּלָא בְּאֹרֵייתָא (נ"א בחכמתא) אֶתִייהִבוּ. (שמות כ) כִּבְד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ (משלי ג) כִּבְד אֶת יי' מִהוּנְךָ. וְכְלָהוּ לְאַתְפְּלָא בְּהוּ מְלָה אַחֲרָא. אוּף הֲכָא, אֶת הַקּוֹלֹת, לְאַסְגָּאָה הַהוּא קְלָא אַחֲרָא לְתַתָּא, דְכְנִישׁ לֹון לְגַבִּיָּה, מַה דְנְפִיק מְנִיָּהוּ, דְבִיָּה חֲמָאן וּמִסְתַּכְלֵין בְּחֲכֵמָתָא עֲלָאָה כָּל גְּנִיזִין עֲלָאִין, וְכָל רִזִין טְמִירִין וְסְתִימִין, מַה דְלֹא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתגלייא לדרין בתראין, דאתו בתריהון, ולא לדרין דייתון לעלמין, עד זמנא דייתי מלכא משיחא. דכתיב, (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב יי ציון.

ואת הלפידים, בקדמיתא ברקיס, והשתא לפידים. פלא חד. אבל מדאתתקנו בתקוני לאתחזאה, אתקרון הכי.

ואת קול השופר. תאני רבי יצחק, כתיב (תהלים סב) אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי, כמה דאת אמר, אנכי, ולא יהיה לך.

אמר רבי יהודה, קל בשפר מבעי ליה. השפר למה. אלא, החוא קול דאקרי שופר. דכתיב, (ויקרא כה) והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפורים, בדא אתברי (אתקרי) שופר.

אמר רבי יוסי, מה שופר, אפיק קלא, אשא ורוחא ומיא, אוף הכא, פלא אתפליל בהאי, ומדא נפקין קלין אחרנין.

אמר רבי אלעזר, קול דנפיק משופר, דמשמע דשופר חד, וקול נפיק מניה, ושופר בקיומיה שכית, ובגיני כך כתיב, קול השפר.

רבי יהודה אמר הכי, קול השפר, השפר כתיב חסר, כמה דאת אמר, (דניאל ו) שפר קדם דרויש. (דניאל ד) מלכי ישפר עלך. (דניאל ג) שפר קדמי לתחויא.

רבי שמעון אמר, קול השפר, אתרא דקלא נפיק מניה, אקרי שופר. תו אמר רבי שמעון, תא חזי, קול השופר: אתרא דקלא, היינו דכתיב, (דברים ח) פי על כל מוצא פי יי יחיה האדם. מאי מוצא פי יי. דא קול (ס"א דנפיק משופר והאי קול) השופר, הוא רב מפל שאר קלי תתאי, ותקיפא מפלהו, דכתיב וקול שפר חזק מאד, ועל כל שאר קלין לא אתמר חזק מאד. (נ"א אמר רבי שמעון) בהאי קול השופר תליא פלא, ודא הוא דאקרי קול גדול, דכתיב קול גדול ולא יסף. ואקרי (מלכים א יט) קול דממה דקה, גהירו דבוציני, דהוא נך ודקיק, וזכך ונהיר לכלא.

דממה, מהו דממה. אמר רבי שמעון, דבעי בר נש למשתוקא מניה, ולמחסם פומיה. כמה דאת אמר, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום. דממה איהי שתוקא דלא אשתמע לבר. וירא העם וינעו ויעמדו מרחק, דחמו מה דחמו. וינעו כמה דאת אמר (ישעיה ו) וינעו אמות הספים מקול הקורא.

תאנא, מה כתיב ביה ביחזקאל, כד חמא גבורן נימוסי קודשא בריך הוא, דכתיב, (יחזקאל א) וארא והנה רוח סערה באה וגו', רוח סערה אמאי. אמר רבי יוסי, לתברא ארבע מלפון. אמר רבי יהודה, תנינא, רוחא רבה, דאתער בנימוסי גבורה דלעילא באה מן הצפון. מצפון לא כתיב אלא מן הצפון הוא דאשתמודע לעילא, הוא דטמיר וגניז לעילא.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת, דְּהוּה אֶחָיד בֵּיהּ, (ס"א ולא אחיד, אחיד בסטרוי וכו'), וְלֹא הוּה אֶחָיד בְּסִטְרוֹי לְאִתְעָרָא דִּינָא, דְּתַנִּינוּ, תְּלַת זְמַנִּין בְּיוֹמָא, יִנְקָא הוּוּא דִּינָא קְשִׁיא, בְּקַרְדֵּיטִי גְלִיפִין מִסְטְרָא דְגְבוּרָה, הִדָּא הוּוּא דְכְּתִיב וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת. בְּגִין לְאִתְעָרָא בְּעֵלְמָא.

וּמָה מְבַסֵּם לֵיהּ, הוּוּא דְכְּתִיב בֵּיהּ וְנָגַהּ לוֹ סְבִיב. דְּהוּוּא זִיתָרָא דְאִסְחָר לֵיהּ מִכָּל סִטְרוֹי, מְבַסֵּם לֵיהּ, וּמִתְקִין לֵיהּ, בְּגִין דְּלֹא לְהוּי דִּינָא קְשִׁיא, וְיִיכְלוּן בְּנֵי נִשְׂא לְמִסְבְּלֵיהּ. (יחזקאל א) וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין חֲשָׁמֶל, תְּאֵנָא, וּמִתּוֹכָהּ: וּמַגְוָוָה. כְּעֵין חֲשָׁמֶל, מֵאֵי חֲשָׁמֶל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, (ק"ט ע"ב, ר"ג ע"ב, רמ"ז ע"א) חִיּוֹת אִשָּׁא מְמַלְלָא.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ב ע"א]

תְּאֵנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, חֲשָׁמֶל: מָה דְּהוּוּ לְבָא לְאִשָּׁא, דְכְּתִיב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כְּעֵין חֲשָׁמֶל. וְלֹא חֲשָׁמֶל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, מִגּוֹ אִשָּׁא דְאִיְהִי לְגוֹ בְּאִשָּׁא. כְּעֵין חֲשָׁמֶל דְּאִיְהִי בְּתַר אַרְבַּע דְּרָגִין, דְכְּתִיב, רוּחַ סַעְרָה, עָנָן גָּדוֹל, וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת, וְנָגַהּ לוֹ (דף פ"ב ע"א) סְבִיב. וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין חֲשָׁמֶל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, הוּוּא דְכְּתִיב בֵּיהּ וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת.

תְּנִיָא רַבִּי יוֹסִי בַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, חָמוֹ יִשְׂרָאֵל הָכָא, מָה דְּלֹא חָמָא יְחֻזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי, וְכִלְהוּ אִתְדַבְּקוּ בְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה יְקִירָא. חֲמִשָּׁה דְרָגִין דְקָלִין, חָמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּטוֹרָא דְסִינִי. וּבְחֲמִשָּׁה דְרָגִין אֵלִין אֲתִיְהִיבַת אֹרִייתָא. דְרָגָא תְּמִישָׁאָה הוּוּא, דְכְּתִיב קוֹל הַשֹּׁפָר. יְחֻזְקָאֵל לְקַבְּלֵיהוֹן חָמָא חֲמִשָּׁה דְרָגִין דְאִינּוֹן לְבַר מְאֵלִין, דְאִינּוֹן רוּחַ סַעְרָה, עָנָן גָּדוֹל, וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת, וְנָגַהּ לוֹ סְבִיב, וְעֵין חֲשָׁמֶל.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּיִשְׂרָאֵל כְּתִיב, (דברים ה) פָּנִים בְּפָנִים דְּבַר יְיָ וְגו'. בְּיְחֻזְקָאֵל כְּתִיב, כְּעֵין, וּדְמוּת, כְּמֵאֵן דְחָמִי בְּתַר כּוֹתְלִין סְגִיִּין, כְּמֵאֵן דְחָמִי בַר נִשׁ בְּתַר כּוֹתְלָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָה דְחָמוֹ יִשְׂרָאֵל, לָא חָמָא נְבִיאָה אַחְרָא, כָּל שְׂפָן מָה דְחָמָא מִשָּׁה, דְלֹא חָמָא נְבִיאָה אַחְרָא. (ס"א כל שכן בר נש אחרא) זְכָאָה חוּלְקִיָה, דְכְּתִיב בֵּיהּ, (שמות לה) וַיְהִי שֵׁם עִם יְיָ וְלֹא בְּחִיזוֹ אַחְרָא, כְּמָה דְכְּתִיב, (במדבר יב) וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, תָּא חֲזִי, כְּתִיב, (יחזקאל א) (ב' א') הִיָּה הִיָּה דְבַר יְיָ, נְבוּאָה לְשַׁעֲתָא הִיָּתָה. ר' יְהוּדָה אָמַר, לְקִיּוּמָא הוּוּא דְאִתָּא, דְאִצְטְרִיךְ לְמַהוּי בְּגִינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לְאִשְׁתְּמוּדְעָא דְהָא לָא שְׂבִיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּא, וּבְכָל אֲתַר דְמִתְפּוֹרִין יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, עֲמַחוֹן הוּוּא שְׂרִיא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הִיָּה הִיָּה: דְחָמָא וְלֹא חָמָא, דְקָאִים בְּאִינּוֹן מְלִין, וְלֹא קָאִים. הִדָּא הוּוּא דְכְּתִיב וְאִרָא כְּעֵין חֲשָׁמֶל, וְלֹא חֲשָׁמֶל אֲבַל יִשְׂרָאֵל, מָה כְּתִיב בְּהוּ, וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת, כָּל חַד וְחַד חָמָא, כְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דַתְנִיָא, כַּל חַד וְחַד הוּוּ קְיַמִּין שׁוּרִין שׁוּרִין, תְּחוּמִין תְּחוּמִין, וְכַדְקָא אַתְחִזִּי לְהוּ, חֲמוּ כַּל חַד וְחַד.

השלמה מההשמטות (סימן א)

(שמות כ) וְכַל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֵת הַלְפִידִים. וְכִי רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת אֵלָּא וְכַל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, אוֹתָן קוֹלוֹת שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כ"ט) קוֹל יי עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים. קוֹל יי בְּכַח. וְאוֹמֵר (ישעיה י) בְּכַח יְדֵי עֲשִׂיתִי. וְאוֹמֵר (ישעיה מח) אִף יְדֵי יְסֻדָּה אֶרֶץ. (תהלים כ"ט) קוֹל ה' בְּהַדָּר. וְאוֹמֵר (תהלים קי"א) הוֹד וְהַדָּר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ. (תהלים כ"ט) קוֹל יי שׁוֹבֵר אֲרָזִים, זֶה קִשְׁתִּי שֶׁמְשַׁבֵּר עֲצֵי אֲרָזִים וְעֲצֵי בְרוֹשִׁים. (תהלים כ"ט) קוֹל יי חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, זֶה שֶׁעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין הָאֵשׁ וּבֵין הַמַּיִם שֶׁחוֹצֵב כַּח הָאֵשׁ וּמוֹנֵעַ אוֹתוֹ מִלְּחַחֵף הַמַּיִם גַּם מוֹנֵעַ מִלְּכַבּוֹתוֹ. (תהלים כ"ט) קוֹל יי יַחֲלֵל מִדְּבָר, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים י"ח) וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. יוֹתֵר מִן הַמִּדְּבָר. (תהלים כ"ט) קוֹל יי יַחֲלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרוֹת וּבִהִיכְלוּ כֻלּוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד. דְּכִתִּיב (שיר השירים ב') הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה. הָא לְמַדְתָּ שֶׁבִשְׁבַע קוֹלוֹת נִתְּנָה הַתּוֹרָה וּבְכוֹלָם נִגְלָה עֲלֵיהֶם אֲדוֹן הָעוֹלָם, וְרָאוּם. וְהֵינּוּ, דְּכִתִּיב (שמות ב') וְכַל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת.

כְּתוּב אַחַד אוֹמֵר (תהלים י"ח) וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וְעָרְפֵל תַּחַת רַגְלָיו. וְכְתוּב אַחַד אוֹמֵר (שמות כ) כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם. הָא כִּי צַד אֵשׁ הַגְּדוּלָּה הִיְתָה בְּאֶרֶץ שְׁהוּא קוֹל אַחַד, וּשְׂאָר קוֹלוֹת הָיוּ בַשָּׁמַיִם דְּכִתִּיב (דברים ד) מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָךְ אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָךְ וְעַל הָאֶרֶץ הִרְאָךְ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וַדְּבַרְיוֹ שֶׁמַּעַתַּת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. וּמֵאִי הִיא גְּדוּלָּה, (שמאלו) וּמֵאלוֹ הִיָּה יוֹצֵא דְבוּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ שֶׁנֶּאֱמַר, וַדְּבַרְיוֹ שֶׁמַּעַתַּת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ.

וּמֵאִי (דברים ד) וַתִּמּוֹנָה אֵינְכֶם רוֹאִים זוֹלָתִי קוֹל, הֵהוּא כְּדֹאֵמַר לָהֶם מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל (דברים ד) כִּי לֹא רָאִיתֶם כֹּל תִּמּוֹנָה. תִּמּוֹנָה וְלֹא כֹל תִּמּוֹנָה. מִשָּׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמַלְךְ שֶׁהִיָּה עוֹמֵד עַל עֲבָדָיו מְעוֹטָף בְּכִסּוֹת לְבָנָה לֹא דֵי לְאִימַת הַמֶּלֶךְ שֶׁיִּסְתַּכְּלוּ בְּלְבוּשָׁיו וְעוֹד רְחוּק הִיָּה הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ קוֹלוֹ, יְכוּלִין לְרֹאוֹת גְּרוֹנוֹ אֲמַרְתָּ לֹא, הָא לְמַדְתָּ שְׂרָאוֹ תִּמּוֹנָה וְלֹא כֹל תִּמּוֹנָה. וְהֵינּוּ דְכִתִּיב, וַתִּמּוֹנָה אֵינְכֶם רוֹאִים זוֹלָתִי קוֹל. וְכִתִּיב (דברים ד) קוֹל דְּבָרִים אֶתֶם שׁוֹמְעִים.

כְּתוּב אַחַד אוֹמֵר וְכַל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְכְתוּב אַחַד אוֹמֵר קוֹל דְּבָרִים אֶתֶם שׁוֹמְעִים. הָא כִּי צַד, בְּתַחֲלִילָה רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. וּמָה רָאוּ שְׁבַע קוֹלוֹת שֶׁאֵמַר דּוֹד וְלִסוּף שֶׁמַּעוֹ הַדְּבָר יוֹצֵא מִבֵּין כָּלָם. וְהָא אֵינּוֹן עֶשֶׂר. דְּרַבֵּנָן אֲמַרִי דְכִלְהוּ אֲמַרִינָן (אמרן) כְּחֵדָא מְלֵתָא, כֵּן כִּלְהוּ כְּחֵדָא מְלֵתָא אֲמַרִינָן (אמרן). וְהוּוּ שְׁבַעָה מְאֲמָרוֹת בְּשִׁבְעָה קוֹלוֹת. וְעַל דָּא נֶאֱמַר קוֹל דְּבָרִים אֶתֶם שׁוֹמְעִים וַתִּמּוֹנָה אֵינְכֶם רוֹאִים

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זולתי קול. הא למדת דכלהו כחדא, מחדא מלתא אמרינן (אמרן). ובעבור שלא יטעו ישראל לומר אחרים יעזרוהו מן המלאכים, אף קולו לבדו לא יוכל להיות חזק כל כך, בעבור כך חזר וכללם.

דבר אחר שלא יאמרו העולם הואיל והם עשרה מאמרות לעשר מלאכים שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד, פתיב ביה אנכי וכלל כל העשרה. ומאי עשרה מלכים, שבע קולות ושלשה מאמרים. ומאי אמרים דכתיב (דברים כ"ו) וי' האמירך היום. ומאי נינהו שלשה, דכתיב (משלי ד') ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינה קנה בינה. כמה דאת אמר (איוב ל"ב) ונשמת שדי תבינם. נשמתו של שדי, היא תבינם, שלישית מאי הוי כדאמר ליה ההוא גברא סבא לתהוא ינוקא. במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור במה שהרשיתיה התבונן אין לך עסק בנסתרות.

תנא (משלי כ"ה) כבוד אלהים הסתר דבר. מאי דבר, כמה דאת אמר (תהלים קי"ט) ראש דברך אמת. (משלי כ"ה) וכבוד מלכים חקור דבר. מאי דבר, דכתיב (משלי כ"ה) דבר דבור על אפניו. אל תקרי אפניו, אלא אופניו: (עד כאן מההשמטות)

אמר רבי שמעון, רישי דעמא בלחודייהו, רישי דשבטין בלחודייהו. נוקבי בלחודייהו. ה' דרגין לימינא, וה' דרגין לשמאלא. הדא הוא דכתיב, (דברים כט) אתם נצבים היום כלכם לפני יי' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש וגו', הא ה' דרגין לימינא. וה' דרגין לשמאלא מאן אינון. היינו דכתיב, (דברים כט) טפכם, נשיכם, וגרף אשר בקרב מחניף, מחטב עציף, עד שאב מימיה. הא ה' דרגין לשמאלא.

כלהו דרגין אתתקנו כגוונא דלעילא. לקבליהון ירתו ישראל אחסנת עלמין, עשר אמירן, דבהו תליין כל פקודין, וכל זכוון, וכל ירותת אחסנא, דאינון חולקא טבא דישראל.

תאנא, בההיא שעתא דקודשא בריך הוא אתגלי בטורא דסיני, הוו חמאן כל ישראל, כמאן דחמי נהורא בעשישתא, ומההוא נהורא הוה חמי כל חד וחד, מה דלא חמא יחזקאל נביאה.

מאי טעמא. משום דאינון קלין עלאין, אתגליאו (נ"א אתגליפו) בחד, כמה דאמינא, דכתיב, וכל העם רואים את הקולות. אבל ביחזקאל, שכנינתא אתגלי ברתכווי, ולא יתיר, והוה חמי, כמאן דחמי בתר פותלין סגיין.

אמר רבי יהודה, זכאה חולקא דמשה, דכתיב ביה, וירד יי' על הר סיני ויקרא יי' למשה, זכאה דרא, דכתיב ביה, ירד יי' לעיני כל העם על הר סיני.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, כתיב (דברים לג) מימינו אש דת למו, דהא מימינא אתגלי מה דאתגלי. מה בין האי להאי. אמר ר' יוסי, הכא בסיני, רישא וגופא דמלכא, דכתיב, (שמואל ב כב) ויט שמים וירד, ובאתר דאית רישא, אית גופא, אבל ביחזקאל כתיב (יחזקאל א) ותהי עליו שם יד יי', דאתגלי ידא, ולא גופא. ותנינן, אפילו בידא, יד יי' עלאה, יד יי' תתאה.

תא חזי, כתיב נפתחו השמים ואראה מראת אלהים. מראת כתיב חסר, לאתחזאה דבגין שכינתא קאמר, דהא ואראה מראת חסר, מראה חד. אמר ר' ייסא, וכי שכינתא לאו כלא. אמר רבי יוסי, לא דמי רישא דמלכא, לרגלוי דמלכא, אף על גב דכלא הוי בגופא דמלכא.

תא חזי, בישעיהו כתיב, (ישעיה ו) וארא את יי', ביחזקאל כתיב, ואראה מראת אלהים, הכא את, התם מראת. מה דחמא דא, חמא דא. זכאה חולקיה דמשה, דלא הוה נביאה מהימנא שלימא פוותיה.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ב ע"ב]

וארא את יי', את דייקא. ואראה מראת אלהים, מראת דייקא. ובדרגא חד הוה. אי (דף פ"ב ע"ב) הכי, אמאי לא פריש ישעיה כולי האי. אמר רבי יוסי, דא כליל, דא פריש. מאי טעמא פריש כולי האי יחזקאל. אלא, כלא אצטריך בגיניהון דישראל, דינדעון חביבותא דחביב להו קודשא בריך הוא, דשכינתיה ורתיכוו אתיין לדדירא ביניהו בגלותא.

אמר רבי חייא, בארץ כשדים, והא כתיב (ישעיה כג) הן ארץ כשדים זה העם לא היה, אמאי אתגלי שכינתא תמן. אי תימא בגיניהון דישראל, הוה טב דתשרי שכינתא בגווייהו, ולא יתגלייא. אלא, הכי תאנא, אי לאו דאתגלייא לא הוה ידעין.

והא דאתגלייא, מה כתיב, על נהר פבר, על מיא, באתר דלא יסתאב, ולא (ויחי רכ"ב ע"ב) שריא מסאבותא. וההוא נהרא, הוה חד מארבע נהרין, דנפקין מגנתא דעדן, דכתיב על נהר פבר. מאי פבר. דכבר הוה. מאתר דשכינתא שריא עלוי. וכתיב ותהי עליו שם יד יי', שם, ולא באתר אחרא.

אמר רבי חייא, כתיב ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה. תאנא ברזא עלאה, ארבע חיוון אית, דאינהו לגו בגו היכלא קדישא, ואינן קדמאי, עתיקין דעתיקא קדישא, כללא דשמא עלאה. ויחזקאל חמא, דמות דרתיכין עלאין, דהא הוא חמא, מאתר דלא הוה נהיר כל כף. תאנא, פגוונא דלעילא, אית לתתא מיניהו, וכן בכלהו עלמין, כולהו אחידן דא בדא, ודא בדא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואי תימא לעילא יתיר דחמא. תנינן, משה חמא באספקלריא דנהרא, וכלהו נביאי לא חמו אלא מגו אספקלריא דלא נהרא, דכתיב ואראה מראת אלהים. וכתוב (במדבר יב) אם יהיה נביאכם יי במראה אליו אתודע וגו' לא כן עבדי משה וגו', וכתוב פה אל פה אדבר בו.

אמר רבי יוסי, תא חזי, דנביאין פלהו לגביה, פנוקבא לגבי דכורא, דכתיב פה אל פה אדבר בו ומראה. ולשאר נביאים (כתיב, במראות ולמשה יי) במראה אליו אתודע. במראה ולא מראת. כל שפן יחזקאל, דאפילו מראה לא כתיב ביה, אלא מראת חסר, וכל שפן דכתיב במשה, ולא בחידות, אלא כל מלה על בורייה. זכאה איהו דרא, דנביאה דא שרי בגווייהו.

אמר רבי יוסי ברבי יהודה, אפין באפין חמו ישראל זיו יקרא דמלפיהון, (נ"א דמאריהון) ולא הוה בהון סומין, וחגרין, וקטיעין, וחרשין. סומין, משמע דכתיב וכל העם רואים. חגרין, דכתיב ויתיצבו בתחתית ההר. קטיעין וחרשין, נעשה ונשמע. ולזמנא דאתי כתיב (ישעיה לה) אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלם. (שמות כ) וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. רבי יהודה פתח, (תהלים קו) מי ימלל גבורות יי' ישמיע כל תהלתו. בכמה ארחין, אורייתא אסהידת בבר נש, דלא יחוב קמי מאריה. בכמה ארחין, יהיב ליה עיטא, דלא יסטי מארחוי לימינא ולשמאלא. בכמה ארחין יהיב ליה עיטא, היך יתוב קמי מאריה, וימחול ליה.

דתנן, שית מאה ותלת עשר זיני עיטא, יהיב אורייתא לבר נש, למהוי שלים במאריה, בגין דמאריה בעא לאוטבא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי. ויתיר בעלמא דאתי, דהא תנינן, פל מה דקודשא בריך הוא אשלים ליה לבר נש, מאינן טבאן דזכי בהו לעלמא דאתי אשתלים בהו. מאי טעמא. משום דעלמא דאתי דקודשא בריך הוא הוי. (ואי תימא דהאי עלמא לאו דידיה הוא אלא)

[זוהר חלק ב' - דף פ"ג ע"א]

והכי תנינן, האי עלמא לקבליה דעלמא דאתי, לא הוי אלא כפרוודור לגבי טרקלין. (בגין כך עלמא דאתי דקודשא בריך הוא הוי) וכד זכי תהוא זכאה, בדידיה זכי. דתניא, כתיב (דברים יח) ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו. מאי טעמא. משום דיי' הוא נחלתו. זכאה חולקיה, מאן דזכי לאחסנא אחסנתא עלאה דא. זכי בה בעלמא דא, ובביתא דהאי עלמא. כף בעלמא דאתי, ובביתא עלאה קדישא, דכתיב, (ישעיה נו) ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם, (דף פ"ג ע"א) זכאה חולקיה דההוא זכאה, דמדוריה עם מלכא בביתה.

ר' שמעון אמר, זכאה חולקיה דההוא זכאה, דזכי להאי דכתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על יי', עם יי' לא כתיב, אלא על יי'. מאי על יי'. אתר דעלאין ותתאין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתמשכן מיניה, ותאבין להווא אתר, דכתיב, (תהלים קכא) מאין יבא עזרי. וכתיב, (דניאל ז) ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי. ותיאובתא וענוגא דצדיקיא, לאסתכלא להווא זיוא, דכל זיוא מיניה נפקא, ואתמשכן מניה כל אינון כתרין.

תו אמר רבי שמעון, תנינן בהאי קרא אז תתענג על יי, סופיה דקרא מה פתיב, והרפבתיך על במותי ארץ, על ההוא אתר דאקרי במותי ארץ, איהו לעילא מהאי ארץ, וההוא אתר דאקרי במתי ארץ, היינו שמים. והיינו דכתיב על במתי ארץ. על יי אמר ר' אבא, אז תשב לא כתיב, אלא אז תתענג על יי, היינו שמים. דכתיב, (תהלים נו) רומה על השמים אלהים. והרפבתיך על במתי ארץ, היינו ארץ החיים, ממשמע דכתיב על במותי, לאכללא ציון וירושלים, דאקרון במתי ארץ, והיינו שמים דלעילא, וארץ דלעילא. ומלה דאמר ר' שמעון, הכי הוא, וכלא חד, דכתיב ועד עתיק יומיא מטה וגו', וכל הגי מילי לאתר חד סלקין.

אמר ר' אבא לרבי שמעון, לימא לי מר, האי קרא פוליה, במאי אוקימנא ליה, דכתיב אז תתענג על יי והרפבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך. אמר ליה, הא פלא אתמר, דתפנוקא ועדונא על יי כתיב, אתר דאיהו לעילא. וכתיב ועד עתיק יומיא מטה וגו'. על במתי ארץ כמה דאתמר.

והאכלתיך נחלת יעקב אביך. כמה דכתיב, (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו', והיינו נחלת יעקב. וברפתא דבריה יצחק ליעקב, על האי שמים קאמר. וברכיה בברפתא, דזמינן בנוי דיעקב, לאחיא ביהווא טלא לזמנא דאתי, דכתיב ויתן לך האלהים. לך ולא לאחרא. מטל השמים, דביה זמינן מתיא לאחיא לזמנא דאתי, דנפיק מעתיקא לזעירא דאפין, ושריא בהאי שמים. אסתפל ר' אבא ואמר, השתא אשתמע פלא ואשתכח דברפתא דיצחק, עלאה ממאי דחשיבנא.

תאנא (תהלים כו) מי ימלל (ס"ד ע"א) גבורת יי. מי ימלל, מי ידבר מבעי ליה. אמר ר' חייא, כמה דאת אמר, (דברים כג) וקטפת מלילות בידך. גבורת יי, דסגי אין אינון, ונפקין מגבורה חד. ותאנא, חד גבורה עלאה, עטרא דעטרין, מתעטרא, ונפקין מיניה חמשין תרעין. מנהון ימינא, ומנהון שמאלא. וכל חד וחד גבורה אתקרי, וכל חד וחד מתעטרא, בקרדיטי גליפין גהורין, וכלהו אקרון גבורת יי.

אמר רבי חייא, גבורת יי חסר כתיב, דהא פלהו פלילין בדא. ישמיע כל תהלתו: דא הוא שכינת זיו יקרית דקודשא בריך הוא, דכתיב ותהלתו מלאה הארץ.

אמר רבי שמעון, כתיב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו', שם האחד פישון וגו'. הא אלין בשמהן אקרון. והני ארבע מההוא נהר דנפיק אתמשכן. מה שמייה דההוא נהרא דנפיק. אמר ר' שמעון, (ויקרא נ"ה ע"א) יובל שמייה. דכתיב, (ירמיה יז) ועל יובל ישלח שרשיו, וכתיב ולא ימיש מעשות פרי. מאי טעמא לא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ימיש, משום דעל יובל ישלח שרשיו. ועל דא פתיב (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ובגין כך פתיב יוצא, (ויקרא ס”ה ע”ב) יוצא ואינו פוסק.

תאנא אמר רבי שמעון פתיב (שמות כ) וידבר אלהים את כל הדברים וגו', וידבר, בגין לאכרזא מילין. דתאנא, בשעתא דקודשא בריה הוא אתגלי, ושאר למלא, עלאין ותתאין אתחלחלו, ונפקו נשמתהון דישראל.

[זוהר חלק ב' - דף פ”ג ע”ב]

ותאנא ההוא מלה, הוה טאס מלעילא לתתא, ומתגלפא בארבע רוחי עלמא, וסלקא ונחתא. כד סלקא, אשתאבא מטורי דאפרסמונא (דף פ”ג ע”ב) דכיא, ואשתאבא בהווא טלא דלעילא, ואסחר בסחרניהון דישראל, ותבת בהון נשמתהון ואסחר ומתגלפא באתריה, בלוחי אבנא. וכן כל מלה ומלה.

אמר רבי שמעון, כל מלה ומלה הוה מליא בכל אינון טעמין, בכל אינון מלין גזרין, אגרין, ועונשין, רזין וסתרין כאסקופא (נ”א כאספוקא) דא, דאיהי מליא מכלא.

ובשעתא דהוה נפיק ההוא מלה, אתחזי חד. וכד הוה מתגלפא באתרוי אתחזון בהווא מלה, שבועין ענפין, דסלקין בגוה, וחמשין פתרין (נ”א רתיכין) חסר חד מהאי גיסא, וחמשין חסר חד מגיסא אחרא כפטישא דא, בזמנא דאיהו בטש בטנרא. כמה דאת אמר (ירמיה כג) וכפטיש יפוצץ סלע. והוה חמאן כל ישראל עינא בעינא, והוה חדאן.

וכלהו דרין בתראין פלהו אודמנו לתמן, וכלהו קבילו אורייתא בטורא דסיני, דכתיב, (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו', ואת אשר איננו פה עמנו היום. וכלהו כל חד וחד כדקא חזי ליה. וכלהו חמאן ומקבלין מלין.

אלהים: דא גבורא. את: דאתכליל בימינא, כמה דתנינן (בראשית א) את השמים, דאיהו ימינא. ואת הארץ, דאיהו שמאלא. דכתיב, (ישעיה מח) אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים. וימינא דא הוא את. כל: לאכללא כל שאר פתרין. הדברים: מתקשרן דא בדא האלה: כל אינון טעמין, כל אינון רזין, כל אינון סתרין, גזרין ועונשין.

לאמר: למהוי ירותא לכלא. דכתיב, (דברים לג) תורה צוה לנו משה מורשה וגו'. דאי תימא לגלאה מה דלא אצטרין לגלאה לכל בר נש, פתיב אנכי יי' אלהיה. כמה דאנא טמירא וסתים, כך יהיו מלין אלין טמירין וסתים בלבך.

דבר אחר וידבר אלהים, חד. את כל הדברים האלה לאמר הא חמש דרגין אחרנין. ר' יהודה אמר, וידבר אלהים: גבורת. את: ימינא. כל: דא ודא (האלה, אינון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאתגליין דכתיב וכל העם ראים את הקולת דבר אחר כל) אַמַר ר' יצחק, לְאֶכְלָא אַבְרָהָם דְכָתִיב, (בראשית כד) וַיִּי בָרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל.

הַדְּבָרִים: לְאֶכְלָא שְׂאֵר כְּתָרִין דְּאֶתְכַסֵּיין. הָאֵלֶּה: אֵינּוֹן דְּאֶתְגְּלִיין. וְכָתִיב וְכָל הָעָם רֵאִים אֶת הַקּוֹלֶת. לְאֶמַר: דָּא הוּא דְכָתִיב, (משלי יב) אִשְׁתּוּ חֵיל עֵטְרַת בַּעֲלָהּ. וְכָתִיב, (ירמיה ג) לְאֶמַר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ.

אַמַר ר' יצחק, אַמַאי אֶתְיַהֲבֵת אֲוֵרִייתָא בְּאֶשָׁא וְחִשׁוּכָא, דְכָתִיב, (דברים ד) וְזָהָר בּוֹעֵר בְּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֲשׁוֹךְ עָנָן וְעָרְפֵל. דְכָל מָאן דִּישְׁתַּדֵּל בְּאֲוֵרִייתָא, אֶשְׁתַּזִּיב מֵאֶשָׁא אַחֲרָא דְגִיּהֲנָם, וּמְחִשׁוּכָא דְמַחֲשָׁכִין כָּל שְׂאֵר עַמִּין לְיִשְׂרָאֵל, דְּבִזְכוּתֵיהּ דְאַבְרָהָם אֶשְׁתַּזִּיבוּ יִשְׂרָאֵל מֵאֶשָׁא דְגִיּהֲנָם.

דְתַנִּיא אַמַר לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם, כָּל זְמַנָּא דְבִנְיָה יִשְׁתַּדֵּלֵן בְּאֲוֵרִייתָא, יִשְׁתַּזִּיבוּן מֵאֵלִין. וְאִי לָא, הָא נִוְרָא דְגִיּהֲנָם דְשִׁלְטָא בְהוּ, וַיִּשְׁתַּעֲבְדוּן בִּינֵי עַמְמֵיָא. אַמַר לִיה, בְּתַרִי קְטוּרֵי לָא מוֹדְקָפֵן מְלִין, אֶלָּא אִי נִיחָא קַמָּךְ, יִשְׁתַּזִּיבוּן מִנוּרָא דְגִיּהֲנָם, וַיִּשְׁתַּעֲבְדוּן בִּינֵי עַמְמֵיָא, עַד דִּיתַזְבִּיבֵן גַּבְךָ. אַמַר לִיה יְאוּת הוּא וְדַאי, הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (דברים לב) אִם לֹא פִי צוּרִים מְכָרָם. מָאן הוּא צוּרִים. דָּא הוּא אַבְרָהָם. דְכָתִיב, (ישעיה נא) הַפִּיטוּ אֶל צוּר חֲצַבְתֶּם. וַיִּי הַסְּגִירָם, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְאַסְתַּכֶּם עַל יְדוּי.

אַמַר ר' יהודה, מִיּוֹמָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד יוֹמָא דְאֶתְיַהֲבֵת אֲוֵרִייתָא, חֲמִשִּׁין יוֹמִין הָווּ. מֵאִי טַעְמָא אַמַר ר' יהודה, מִשׁוּם אֵינּוֹן שְׁנֵי דְיִוְבְלָא, דְכָתִיב, (ויקרא כה) וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה.

תַּאנָּא, אַמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַהוּא יוֹבְלָא אֶפְיָק לֵוִן לְיִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. וְאִי תִימָא דְיִוְבְלָא מִמֶּשׁ. אֶלָּא (מ"ו ע"ב, פ"ה ע"ב) מִסְטָרָא דְיִוְבְלָא הוּא, וּמִסְטָרָא דְיִוְבְלָא אֶתְעַר דִּינָא עַל מִצְרַיִם, וּבְגִינֵי כַּף חֲמִשִּׁין אֵלִין דְיִוְבְלָא הוּוּ.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ד ע"א]

תַּאנָּא, לְקַבֵּל דָּא, חֲמִשִּׁין זְמַנִּין אֶתְמַר וְאֶדְכַּר בְּאֲוֵרִייתָא, נְמוּסִין דְמִצְרַיִם, וְשִׁבְחֵי אֵינּוֹן כְּלָהוּ, אֲשֶׁר (דף פ"ד ע"א) הוּצֵאתִיךְ. (דברים ד) וַיּוֹצִיאֲךָ. (שמות יג) כִּי בֵּיד חֲזָקָה הוּצִיאֲךָ. וְכָלְהוּ זְמַנֵּי, חֲמִשִּׁין אֵינּוֹן, וְלֹא יִתִּיר, מִשׁוּם דְכָלָּא בְיִוְבְלָא אֶתְעַטַּר, וּמִסְטָרָא דְיִוְבְלָא אֶתָּא כְּלָא. וּבְגִינֵי כַּף, אֲוֵרִייתָא דְאֶתִי מְגַבְרָה, אֶתְעַטַּרַת בִּימִינָא. דְכָתִיב, (דברים לג) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ. וְתַנִּיא חֲמִשָּׁא קָלִין הוּוּ. וְכָלְהוּ אֶתְחַזִּיאֵוּ בְהוּ, וְאֶתְכְּלִילוּ בְהוּ, וְאֶתְעַטְרוּ בְדָא.

אַמַר ר' שְׁמַעוֹן, בְּהַהוּא זְמַנָּא דְקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אֲוֵרִייתָא, יוֹבְלָא דָּא אֶעְטַר בְּעַטְרוּי לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּמִלְכָּא דְאֶתְעַטַּר בְּגוּ חִילֵיהּ. דְכָתִיב, (שיר השירים ג) צִאֲנָה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְרַאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה לֹא אָמוּ. מֵאֵן אָמוּ. דָּא יוֹבְלָא.
וְיֹבְלָא אֶתְעָטֵר, בְּחֻדוֹה בְּרַחֲמֵי בְּשָׁלִימוֹ. דְּכְתִיב, (תהלים קיג) אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה. מֵאֵן
אִם הַבְּנִים. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן דָּא יוֹבְלָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, עַל דָּא כְּתִיב, (משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶיךָ. מֵאֵן
אָבִיךָ וְאִמְךָ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ בְּסַפְרָא דְּצִנְיָעוּתָא, דְּכְתִיב, (ויקרא יח)
עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה וְוִי לְמֵאֵן דְּגִלִּי עֲרִייתָהוֹן.

תָּאנָא, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעֲתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַגְלִי בְּטוּרָא דְּסִינֵי,
אֲזִדְעָזַע טוּרָא. וּבְשַׁעֲתָא דְּסִינֵי אֲזִדְעָזַע, כֹּל שְׂאָר טוּרֵי עֲלָמָא אֲזִדְעָזַעוּ, וְהוּוּ סְלִקִּין
וְנַחֲתִין, עַד דְּאוּשִׁיט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְדוּי עֲלֵיהוּ, וְאֲתִישְׁבוּ. וְקָלָא נְפָקָא וּמְכֻרָא,
(תהלים קיד) מַה לָּךְ הַיָּם כִּי תִנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסּוּב לְאַחֲרֵי הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילָם וְגו'.

סדר הלימוד ליום טו טבת [יום 104 בשנה]

וְאֵינּוֹן תְּבָאֵן וְאִמְרִין, מְלַפְנֵי אָדוֹן חוּלֵי אַרְץ. אָמַר ר' יִצְחָק, מְלַפְנֵי אָדוֹן, דָּא
אִימָא, דְּכְתִיב אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה. חוּלֵי אַרְץ, דָּא אִימָא תִתְאַה. מְלַפְנֵי אֱלוֹהֵי יַעֲקֹב,
דָּא הוּא אָבִיא, דְּכְתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל הַאִי כְּתִיב בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה
לֹא אָמוּ.

מֵהוּ בַּעֲטָרָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּמָה דְּכְתִיב, (שמואל א כג) וְשֹׁאֵל וְאֲנָשִׁי עוֹטְרִים
אֶת דָּוִד. מִשּׁוּם דְּמִתְעָטֵר, בְּחוּרָא בְּסוּמְקָא וּבִירוּקָא, בְּכָל גּוּוּנִין דְּכֻלְהוּ כְּלִילִין בֵּיהּ,
וְאִסְתַּחֲרִין בֵּיהּ. אָמַר ר' יְהוּדָה, בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה לֹא אָמוּ. מֵאֵן עָטָרָה. דְּכְתִיב, (ישעיה
מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר. וְכְתִיב (ישעיה ס) וּבֵית תַּפְּאֵרְתִי אֲפַאֵר.

אָמַר ר' יִצְחָק, אֲוִרִיתָא אֲתִיהִיבַת בְּאִשָּׁא אוֹכְמָא, עַל גְּבֵי אִשָּׁא חוּרָא, לְאִכְלָלָא
יְמִינָא בְּשִׁמְאָלָא, וְשִׁמְאָלָא דְּאֲתַחְזֹר יְמִינָא, דְּכְתִיב מִיְמִינוּ אִשׁ דַּת לָמוּ.

אָמַר רַבִּי אָבִיא, בְּשַׁעֲתָא דְּתַנְנָא דְּסִינֵי הוּוּ נְפִיק, סְלִיק אִשָּׁא, וּמִתְעָטֵר בְּהַהוּא
תַּנְנָא בְּאֲתַגְלִיָּא, כְּאֲתַכְלָא דָּא, וְסְלִיק וְנַחֲתִית, וְכָל רִיחִין וּבּוֹסְמִין דְּבַגְנָתָא דְּעֵדֵן,
הוּוּ סְלִיק הַהוּא תַּנְנָא, בְּחִיזוּ דְּחוּרָא וְסוּמְקָא וְאוֹכְמָא, הַדָּא הוּא דְּכְתִיב, (שיר השירים ג)
מִקְטָרֶת מֵר וּלְבוֹנָה מִכָּל אֲבָקַת רוּכַל.

הַהוּא תַּנְנָא מֵאֵן הוּוּ. אָמַר ר' יִצְחָק, (נ"ח ע"ב) שְׂכִינְתָא דְּאֲתַגְלִי לְתַמָּן, כְּמָה
דְּאֲתַ אָמַר, (שיר השירים ג) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתַמְרוֹת עֶשֶׂן. אָמַר ר' יְהוּדָה,
לְמָה לָּךְ כּוֹלֵי הַאִי הָא קָרָא שְׁלִים הוּא, דְּכְתִיב וְהָרַסִּינִי עֶשֶׂן כֹּלּוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד
עָלָיו יי' בְּאִשׁ וַיַּעַל עֶשֶׂנוּ כְּעֶשֶׂן הַכְּבֹשֶׁן. זְכָאָה עָמָא דְּחַמָּאן דָּא, וַיְדַעִין דָּא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי חייא, כד אתגליפו אתוון בלוחי אבנא, הוּו מתחזיין בתרין סטרין, מסטרא דא, ומסטרא דא, ולוחין מאבן סנפירינון הוּו, ואתגליפו ואתחפיין באשא חוורא, ואתוון הוּו מאשא אוכמא, ומתגלפן בתרין סטרין, מסטרא דא ומסטרא דא.

אמר ר' אבא, לוחין הוּו בעינייהו, ואתוון הוּו טאסין, ומתחזיין בתרין אשין, אשא חוורא, ואשא אוכמא, לאתחזאה כחדא, ימינא ושמאלא, דכתיב, (משלי ג) אךך ימים בימינה בשמאלה וגו'. והא כתיב מימינו אש דת למו. אלא מסטרא דגבורה הוּו, ואתכלילת בימינא. ובגין כך אשא חוורא ואשא אוכמא.

תאנא, כתיב (שמות לב) והלחת מעשה אלהים המה וגו', (מעשה אלהים ודאי) אמר רבי יהודה, והלחת כתיב, חד. תרי הוּו ומתחזיין חד. ועשר אמירן מתגלפי בהו. חמש כלילן בחמש, למיהוי פלא ימינא. מעשה אלהים המה ודאי.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ד ע"ב]

רבי יצחק אמר, של סנפירינון הוּו, (דף פ"ד ע"ב) ותרין אבנין הוּו. ואבנין הוּו סתימאן. נשיב קודשא בריך הוא ברוחא, ואתפשטו ואתגליפו תרין לוחין. ר' יהודה אמר, כעין סנפירינון הוּו. (דהוה אבן טבא) משמע דכתיב מעשה אלהים המה.

אמר ליה, אי הכי, סנפירינון דא דהוה אבנא טבא יקירא משאר אבנין, לאו עובדא דקודשא בריך הוא אינון. אמר ליה, במאי אוקימנא מעשה אלהים המה. המה דייקא. אלא תא חזי, כתיב והלחת מעשה אלהים. הלחת כתיב, ולא כתיב והאבנים מעשה אלהים המה.

אמר ר' שמעון, פלא חד הוא, אבל אלין תרין לוחין עד לא אתברי עלמא הוּו, ואסתלקו מערב שבת, ועבד לון קודשא בריך הוא, ועובדוי הוּו.

ממה אתעבידו. תאנא, מההוא טלא עלאה, דנגיד מעתיקא קדישא. וכד נגיד ואתמשך לחקל דתפוחין קדישין, נטל קודשא בריך הוא תרין פפורי מנייהו, ואתגלידו, ואתעבידו תרין אבנין יקירין. נשב בהו, ואתפשטו לתרין לוחין, תדא הוא דכתיב מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא. כמה דכתיב, (דברים ט) כתובים באצבע אלהים.

תאנא, אצבע אלהים. ההוא אצבע סליק לעשרה. כמה דאתמר, אצבע אלהים היא. וכל אצבע ואצבע סליק לעשרה, עד דאתעביד ידא שלימתא, דכתיב, (שמות יד) וירא ישראל את היד הגדולה.

אמר ר' יהודה, חרות על הלחת, נקיבן הוּו אבנין, ואתחזיאו לתרין סטרין, חרות גלופא דגליפין. אמר ר' אבא, מהאי סטרא אתחזי סטרא אחרא, ואתקרי מהכא, מה דכתיב בסטרא אחרא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי אלעזר אמר, בנס הוּו פתיבין, דכל בני נשא, הוּו אמרין וסהדין, דהא מכתב אלהים הוא ודאי, דהא כל בני עלמא לא יכלין למנדע לון כמה דהוּו.

לדעתיהו דאינון דאמרין, נקיבין הוּו, מי פתיב חרות בלחת, על הלחת פתיב. אלא הכי תאנא, חמשא קלין אינון לימינא, וחמשא לשמאלא. ואינון דשמאלא כלילין בימינא. ומן ימינא, אתחזון אינון דשמאלא, והכא פלא איהו ימינא, ואתכלילין אלין באלין, מאן דהוּו בסטרא דא, חמי לסטרא אחרא, וקרי לון לאינון אתוון. דהא תנינן, שמאלא אתחזר ימינא, דכתיב מימינו אש דת למו, ובגין כף מכתב אלהים הוא ודאי.

הא פיצד, מאן דהוּו מסטרא דא, הוּו קרי בדא, אנכי יי' אלהיך. ומאלין אתוון הוּו חמי, וקרי לא תרצח. הוּו קרי לא יהיה לך. והוּו חמי וקרי, לא תנאף. והוּו קרי לא תשא את שם יי' אלהיך לשוא. והוּו חמי וקרי לא תגנב. וכלא מסטרא דא, וכף לכלהו, וכדין מסטרא אחרא, וכלהו כלילין דא בדא כהאי גוונא. הדא הוא דכתיב, (שמות לב) מכתב אלהים הוא. מכתב אלהים הוא ודאי.

וירד משה אל העם ויאמר אליהם. רבי יוסי אמר, מאי אמירא דא דכתיב ויאמר אליהם, ולא פתיב מאי קאמר. אמר רבי יצחק, תא חזי, ארחא דעלמא הוא, כד אתי חדותא לבר נש, או כד אתי צערא, עד לא ידע מניה לא יכיל למסבל, דהא לבא אתפרח לשעתא. וכד ידע מניה, קאים בקיומיה, ויכיל למסבל. כל שכן הכא, (נ"א והכא לאו הכי) דהא משה אמר לון כל מה דהוּו לבתר, ואתקיף לבייהו במלין, ולא יכילו למסבל. כל שכן אי לא אמר לון מידי. ובגין כף ויאמר אליהם בקדמיתא, ואתתקיף לבייהו. ולבתר וידבר אלהים.

ועם כל דא, לא יכילו למסבל, דהא תנינן, אמר ר' יהודה אמר ר' חייא אמר ר' יוסי, כד שמעו מלה דקודשא בריך הוא, פרחת נשמתיהו, וסלקא נשמתיהו דישראל, עד כורסי יקרא דיליה, לאתדבקא תמן.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ה ע"א]

אמרה אורייתא קמיה דקודשא בריך הוא, וכי למגנא הוינא מתרי אלפי שנין, עד לא אתברי עלמא, למגנא פתיב בה, (ויקרא יז) ואיש (דף פ"ה ע"א) איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם (ויקרא כד) ואל בני ישראל תדבר לאמר. (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים. אן אינון בני ישראל. בה שעתא, אהדרת אורייתא נשמתיהו דישראל, כל חד וחד לאתריה. אורייתא אתקיפת, ואחידת בהו בנשמתיהו, לאהדרא להו לישראל הדא הוא דכתיב, (תהלים יט) תורת יי' תמימה משיבת נפש. משיבת נפש ממש.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תאנא, כתיב (דברי הימים א כט) וישב שלמה על כסא יי' למלך, כמה דכתיב, (מלכים א י) שש מעלות לכסא. ר' אבא אמר, דקיימא סיהרא באשלמותא. דתנינן, ביומי דשלמה, קיימא סיהרא באשלמותא.

אימתי באשלמותא. (נ"א תאנא כתיב ותרב חכמת שלמה וגו' מאי ותרב, אמר ר' אבא דקיימא סיהרא באשלמותא מאי באשלמותא) דקיימא בחמשה עשר, כמה דתנינן, אברהם. יצחק. יעקב. יהודה. פריץ. חצרון. רם. עמינדב. נחשון. שלמון. בועז. עובד. ישי. דוד. שלמה. פד אתא שלמה, קיימא סיהרא באשלמותא. הדיא הוא דכתיב, וישב שלמה על כסא יי' למלך. וכתיב שש מעלות לכסא. כלא כגוונא דלעילא.

ביומי דצדקיה, קיימא סיהרא בפגימותא, ואתפגים. כמה דאת אמר, (ישעיה ג) וירח לא יגיה אורו. דתנינן, (ויקרא מ' ע"ב) ביומי דצדקיה, אתפגים סיהרא, ואתחשכו אנפיהו דישראל.

פוק וחשיב, רחבעם. אביה. אסא. יהושפט. יהורם. אחזיהו. יואש. אמציהו. עוזיהו. יותם. אחז. יחזקיהו. מנשה. אמון. יאשיהו. צדקיהו. וכד אתא צדקיהו אתפגים סיהרא וקיימא על פגימותא. דכתיב, (ירמיה נב) ואת עיני צדקיה עור. ביה זמנא (איכה ב) השליך (ויקרא קי"ד ע"א) משמים ארץ. האי ארץ אתעברא מקמי שמים, ואתרחקת מניה, ואתחשכא האי ארץ. (כלומר דקיימא סיהרא בפגימותא).

תאנא, בשעתא דקיימו ישראל על טורא דסיני שארי סיהרא לאנהרא, דכתיב, (שמואל ב כב) ויט שמים וירד. מהו וירד. דקריב שמשא לגבי סיהרא, ושרי לאנהרא סיהרא. דכתיב, (במדבר ב) דגל מחנה יהודה מזרחת.

בטורא דסיני, אתמנא יהודה, רופינס במלכותא, דכתיב, (הושע יב) ויהודה עוד רד עם אל ועם קדושים נאמן. (נ"א רבי יצחק אמר מהכא ויהודה עוד רד עם אל הוי שולטנא בשעתא דהאי אל שליט מלכותיה על טורא דסיני בהאי שעתא שליט מלכותא דיהודה) מהו ועם קדושים נאמן. פד אמר קודשא בריך הוא לישראל, ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש, נאמן הוה יהודה לקבלא מלכותא, ושארי סיהרא לאנהרא. (שמות כ) אנכי יי' אלהיך אשר הוצאתיך וגו' ר' אלעזר פתח, (משלי א) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמן. שמע בני מוסר אביך: דא קודשא בריך הוא ואל תטוש תורת אמן: דא כנסת ישראל. מאן כנסת ישראל. דא בינה. כמה דכתיב, (משלי א) להבין אמרי בינה

ר' יהודה אמר, מוסר אביך: דא היא חכמה. ואל תטוש תורת אמן: דא היא בינה. ר' יצחק אמר, הא והא, חד מלה אתפרשו. דתנינן, (בראשית מ"ז ע"ב) אורייתא

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מַחֲכֵמָה דְלַעֲיָלָא נִפְקַת. ר' יוֹסֵי אָמַר, מִבִּינָה נִפְקַת, דְּכֹתִיב לְהַבִּין אֲמַרֵי בִינָה, וְכֹתִיב וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אֲמָרָךְ.

אָמַר ר' יְהוּדָה, אֲוֹרֵייתָא מַחֲכֵמָה וּבִינָה אֲתַפְלִילַת, דְּכֹתִיב, שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אֲמָרָךְ. ר' אַבָּא אָמַר, בְּכֹלֵא אֲתַפְלִילַת, דְּכִיּוֹן דְּבִאֲלִין תִּרְיִן אֲתַפְלִילַת, אֲתַפְלִילַת בְּכֹלֵא. בַּחֲסֵד, בְּדִינָא בְּרַחֲמֵי. בְּכֹלֵהוּ שְׁלִימוּתָא דְאַצְטְרִיךְ מְלָה. אֵי מְלָכָא וּמְטְרוֹנֵיתָא מְסַתְכָמִין, כֹּלֵא מְסַתְכָמִין. בְּאַתְרֵי דְאֲלִין מְשַׁתְּכָחִין, כֹּלֵא מְשַׁתְּכָחִין.

ר' יוֹסֵי אָמַר, אָנְכִי: דָּא שְׁכִינְתָּא. כְּמָה דְכֹתִיב, (בראשית מו) אָנְכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה. יי' אֱלֹהֶיךָ: (נ"א כלא סליק לעילא, למהר כלא חד) (דא כנסת ישראל דכתיב ואל תטוש תורת אמך) ר' יצחק אָמַר, אָנְכִי: דָּא שְׁכִינְתָּא. וּפְסָקָא טַעֲמָא. כְּמָה דָּאֵת אָמַר (בראשית כז) אָנְכִי עָשׂוּ בְּכוֹרְךָ. יי' אֱלֹהֶיךָ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כְּמָה דְכֹתִיב, (דבהם ד) מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֵךְ אֶת קוֹלוֹ. וְכֹתִיב אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם. מִן הַשָּׁמַיִם (מִן הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.)

[זוהר חלק ב' - דף פ"ה ע"ב]

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. אֲשֶׁר: אַתְרֵי דְכֹלֵא מְאֲשְׁרִין לִיה. (דף פ"ה ע"ב) הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: דָּא יוֹבְלָא. כְּמָה דְתַנִּינָן, מִסְטְרָא דִּיּוֹבְלָא נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. וּבְגִין כֶּךָ, חֲמִשִּׁין זְמַנִּין אֲדַפְרֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּאֲוֹרֵייתָא. חֲמִשִּׁין יוֹמִין לְקַבְּלָא אֲוֹרֵייתָא. חֲמִשִּׁין שָׁנִין לְחִירוֹ דְעַבְדִּין.

מִבֵּית עֲבָדִים: כְּמָה דְכֹתִיב, (שמות יב) הִפַּח כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְתַנִּינָן אֲלִין כְּתַרְיִן תַּתְּאִין, דְּאֲתַרְחִיצוּ בְּהוּ מִצְרַאֵי. כְּמָה דְאֵית בֵּיתָא לְעֵילָא, אֵית בֵּיתָא לְתַתָּא. בֵּיתָא קְדִישָׁא לְעֵילָא, דְכֹתִיב, (משלי כד) בַּחֲכֵמָה יִבְנֶה בַּיִת. בֵּיתָא תַתְּאָה לְתַתָּא, דְלָא קְדִישָׁא, כְּמָה דְכֹתִיב מִבֵּית עֲבָדִים.

תָּאנָא, בְּשַׁעֲתָא דְאֲתַמַּר אָנְכִי, כֹּל אֵינּוֹן פְּקוּדֵי אֲוֹרֵייתָא, דְּמַתְּאֲחֲדוֹן בְּמִלְכָּא קְדִישָׁא עֲלָאָה, בְּסְטְרָא (ס"א דא) כֹּלֵהוּ הוּהוּ כְּלִילָן בְּהַאי מְלָה.

כְּמָה דְתַנִּינָן, כֹּל פְּקוּדֵי אֲוֹרֵייתָא, מַתְּאֲחֲדוֹן בְּגוּפָא דְמִלְכָּא. (דבר אחר במלכא קדישא עלאה) מְנַהוֹן בְּרִישָׁא דְמִלְכָּא, וּמְנַהוֹן בְּגוּפָא, וּמְנַהוֹן בְּיַדֵי מִלְכָּא, וּמְנַהוֹן בְּרַגְלוֹי, וְלִית מֵאֵן דְנִפְיָק מִן גּוּפָא דְמִלְכָּא לְבַר. וּבְגִין כֶּךָ, מֵאֵן דְפִשְׁעַ בְּחַד פְּקוּדֵי אֲוֹרֵייתָא, כְּמֵאֵן דְפִשְׁעַ בְּגוּפָא דְמִלְכָּא, כְּמָה דְכֹתִיב, (ישעיהו יו) וַיִּצְאוּ וַראוּ בַפְּגָרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. בִּי מִמֶּשׁ. וְוִי לְחִיבֵיָא, דְעַבְרִין עַל פְּתַגְמֵי אֲוֹרֵייתָא, וְלָא יִדְעִין מַאי קָא עַבְדִּין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דָּאָמַר ר' שְׁמַעוֹן, הָהוּא אֲתֵר דְּאִיהוּ חָב לְגַבְיָהּ, הָהוּא אֲתֵר מִמֶּשׁ גְּלִי חוּבְיָהּ. (ואמר ר' שמעון קודשא בריך הוא ממש גלי חוביה) חָב בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִי חוּבְיָהּ, דְּכַתִּיב, (איוב כ) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאָרֶץ מִתְקוּמָמָה לוֹ. יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאָרֶץ מִתְקוּמָמָה לוֹ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (נ"א דא כנסת ישראל).

תְּנִיא, שָׁמַיִם גְּלִיין חוּבְיָהּ דְּבַר נֶשׁ. וּבְשַׁעְתָּא דְּאִיהוּ גְּלִיא חוּבְיָהּ, אָרֶץ עֶבֶד דִּינָא דְּבַר נֶשׁ, דְּכַתִּיב וְאָרֶץ מִתְקוּמָמָה לוֹ, לְמַעַבְדַּי דִּינָא בֵּיהּ. אָמַר ר' יוֹסִי, תְּנִינן מִשְׁמִיָּה דְּר' שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְיַהֲבַת אוּרִייתָא, אִימָא וּבְנִין בְּשְׁלִימוּתָא אֲשַׁתְּכַחוּ, דְּכַתִּיב, (תהלים קיג) אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה.

אָנְכִי יִי אֱלֹהֵיךָ. אָנְכִי, כְּמָה דְּתַנִּינן, בַּת הֵיטָה לוֹ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, הִיא שְׂכִינְתָּא. וְדָא בַּת. יִי אֱלֹהֵיךָ, דְּכַתִּיב (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וְכַתִּיב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, הָא בֵּן.

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, דְּכַתִּיב, (ויקרא כה) יוֹבֵל הִיא קֹדֶשׁ תְּהִיָּה לָכֶם, וְכַתִּיב (תהלים קיג) אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה. וְקִדְשָׁתֶם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרֵאתֶם דְּרוּר, הָא אִימָא וּבְנִין. יִתְבָּא אִימָא יִתְבִּין בְּנִין. (ועלמין) פְּלָהוּ בְּחֻדוּהָ בְּשְׁלִימוּתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה. מִתְעַבְרָא אִימָא, פְּלָהוּ מִתְעַבְרָן בְּדוּכְתִייהוּ. וְכַתִּיב, (דברים כב) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְתַנִּינן, לָא יַעֲבִיד בַּר נֶשׁ חוּבֵי לְתַתָּא, בְּגִין דְּאִתְעַבְרָא אִימָא מֵעַל בְּנִין.

אָמַר ר' יִצְחָק, כְּלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כְּלָא הוּא. כְּלָא חַד. וּמְלִין אֵלִין, לְמַחְצְדֵי חֻקְלָא אֲתַגְלִיין. זְכָאִין אִינוּן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאִתֵּי.

תְּאֵנִי אָמַר ר' אֶלְעָזָר, כְּתִיב, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. וְכַתִּיב, (בראשית ב) בַּיּוֹם עָשׂוֹת יִי אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. בְּמָאי אוּקְיָמְנָא הָנִי קְרָאִי, הָא תְּנִינן, דְּתַרוּוִייהוּ כְּחֻדָּא אֲתַבְרִיאוּ. מְלַמֵּד, שְׁנִטָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוּ יְמִינוּ וּבְרָא הַשָּׁמַיִם, וּנְטָה קוּ שְׁמָאלוּ, וּבְרָא אֵת הָאָרֶץ. בְּקִדְמִיתָא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, וּלְבַתֵּר אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.

תְּנִין, כְּתִיב, (הושע ב) בַּיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נָאִם יִי אֶעֱנֶה אֵת הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֵת הָאָרֶץ. אֶעֱנֶה אֵת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם מִמֶּשׁ. דְּכַתִּיב, (ישעיהו טו) הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי. וְהֵם יַעֲנוּ אֵת הָאָרֶץ. הָאָרֶץ מִמֶּשׁ, דְּכַתִּיב וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵי. שָׁמַיִם, שָׁמַיִם עֲלָאִין. וְאָרֶץ, אָרֶץ עֲלָתָא. דְּתַנִּיא, כַּד אֲתַקֵּן שָׁמַיִם דָּא בְּתִיקוּנוֹי, (אתקון) לְקַבְלִיָּה דְּהֵאִי אָרֶץ, וְתִיאובְתִיָּה לְקַבְלָהּ, בְּחַד דְּרָגָא דְּאֶקְרִי צְדִיק. כְּמָה דְּכַתִּיב, (משלי י) וְצְדִיק יִסּוּד עוֹלָם, וְאֲתַדְבֵּק בְּהֵאִי אָרֶץ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק ב' - דף פ"ו ע"א]

ומרישא דמלפא, עד ההוא אתר דשארי האי צדיק, אתי חד נהרא (דף פ"ו ע"א) קדישא, משחא דרבות, ואטיל בסגיאנות תיאובתא, בהאי ארץ קדישא, ונטל פלא האי ארץ. ולבתר, מהאי ארץ אתון פלא, עילאי ותתאי. פד תיאובתיה לאתדבקא בנוקבא, דאפיק זרעא דרבות, מרישא דמוחא, בההוא אמה, ואטיל בנוקבא, ומניה מתעברא נוקבא, אשתכת, דכלהו שייפין דגופא, פלהו מתדבקן בנוקבא, ונוקבא אחידא פלא. פדוגמא דא תנינן, כל דאשלים לעשרה קדמאי דבי פנישתא, נוטל אגר פלהו. ר' יוסי אומר, לקבלי דכלהו.

ר' יצחק אומר, פתיב (שמואל ב כב) ויט שמים וירד, וכתיב וירד יי' לעיני כל העם על הר סיני, (ד"א לא גרסינן תנא) ויט שמים וירד, לאן נחת. אי תימא דנחת לסיני, על הר סיני פתיב ולא פתיב בהר סיני.

אלא, ויט שמים וירד, לאן נחת. אומר ר' יוסי, (אמר רבי יהודה אמר רבי חייא) נחית בדרגוי, מדרגא לדרגא, ומפתרא לכתרא, עד דאתדבק בהאי ארץ, וכדין אתנהר סיהרא, וקיימא באשלמותא. הדיא הוא דכתיב ויט שמים וירד, להאי ארץ. וכדין פתיב, על הר סיני. מה קיימא על הר סיני, הוי אימא דא שכנתא.

ר' אבא אומר מהכא, (שמות יט) מפני אשר ירד עליו יי' באש. וכתיב (דברים ד) פי יי' אלהיך אש אוכלה הוא. וכתיב, (בראשית יט) ויי' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מן השמים. ויי' המטיר דא הוא ארץ מאן אתר נטיל האי, סופיה דקרא מוכח, דכתיב מאת יי' מן השמים, מן השמים ממש. רבי חייא אומר מהכא, וידבר אלהים את כל. כל, פלא דכלא, דהא בהאי תליא פלא. (שמות כ) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני. רבי יצחק אומר, אלהים אחרים, לאפקא שכנתא. על פני, לאפקא אפי מלפא. דבהו אתחזי מלפא קדישא, ואינון שמייה. והוא אינון. הוא שמייה, דכתיב, (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי. הוא ושמייה חד הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמיא.

תאני רבי שמעון, זכאין אינון ישראל, דקודשא בריך הוא קרא לון אדם, דכתיב, (יחזקאל לה) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, (ויקרא א) אדם פי יקריב מכם. מאי טעמא קרא לון אדם. משום דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם. אתם ולא שאר עמין. ובגין כך אדם אתם, אתם קרויין אדם, ואין עובדי פוכבים ומזלות קרויין אדם.

דתניא, אומר ר' שמעון, פיון דבר נש ישראל אתגזר, עאל בברית דגזר קודשא בריך הוא באברהם, דכתיב (בראשית כד) ויי' ברך את אברהם בכל. וכתיב (מיכה ז) חסד לאברהם. ושארי למיעאל בהאי אתר. (נ"א אדם) פיון דזכה לקיימא פקודי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אורייתא, עאל ביה בהאי אדם, (נ"א אתר) ואתדבק (ויחי רי"ו ע"א) בגופא דמלכא, וכדין אקרי אדם.

וזרעא דישראל אקרון אדם. תא חזי, פתיב ביה בישמעאל, (בראשית טז) והוא יהיה פרא אדם. פרא אדם, ולא אדם. פרא אדם, משום דאתגזר. ושירותא דאדם הוה ביה, דכתיב, (בראשית יז) וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמולו את בשר ערלתו, כיון דאתגזר, עאל בהאי שירותא, דאקרי כל. הדא הוא דכתיב, (בראשית טז) והוא יהיה פרא אדם, ולא אדם. ידו בכל, ידו בכל ודאי, ולא יתיר, משום דלא קביל פקודי אורייתא. שירותא הוה ביה, בגין דאתגזר, ולא אשתלים בפקודי אורייתא. אבל זרעא דישראל, דאשתלימו בכלא, אקרון אדם ממש, וכתיב (דברים לב) כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו.

אמר רבי יוסי, בגין דא, כל פרצופין שרו, בר מפרצופא דאדם. ר' יצחק אמר, כד אתעבד, אתחזי דגליפא גו גליפין דאשלמותא. אמר רבי יהודה, היינו דאמרי אינשי קיטרוי בזיקא, בטפסא שכחי.

[זהר חלק ב' - דף פ"ו ע"ב]

רבי יהודה הוה אזיל מקפוטקיא ללוד, למחמי לרבי שמעון, דהוה תמן, והוה רבי חזקיה אזיל עמיה. אמר רבי יהודה לר' חזקיה, הא דתנינן, קמי ר' שמעון, והוא יהיה (דף פ"ו ע"ב) פרא אדם, ודאי כד הוא. ודא הוא ברירא דמלה. סופיה דקרא דכתיב, ועל פני כל אחיו ישכון. מהו ועל פני כל אחיו ישכון.

אמר ליה, לא שמענא, ולא אימא. דהא אוליפנא, פתיב (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה. אשר שם משה, אתה יכול לומר. דלא שם משה, אי אתה יכול לומר.

פתח ר' יהודה ואמר, (דברים ל) כי הוא חייך וארץ ימיה. מאן דזכי באורייתא, ולא אתפרש מינה, זכי לתרין חייך, חד בעלמא דין, וחד בעלמא דאתי. דכתיב חייך, תרי. וכל מאן דיתפרש מינה, כמאן דמתפרש מן חיי, ומאן דמתפרש מר' שמעון, כאילו מתפרש מכלא.

ומה בהאי קרא דאיהו פתח פתחא, לא יכילנא למיעאל בה. פתגמי אורייתא דסתימין, על אחת כמה וכמה. ווי לדרא, דר' שמעון בן יוחאי יסתליק מינה. דכד אנן קיימין קמי דר' שמעון, מבוועין דלבא פתיחין לכל עיבר, וכלא מתגליא. וכד אתפרשנא מינה. לא ידענא מידי, וכל מבוועין סתימין.

אמר ר' חזקיה, היינו דכתיב, (במדבר יא) ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים, כבוצינא דא, דנתהרין מינה כמה בוצינן, והוא בקיומיה שכח.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כך ר' שמעון בן יוחאי, מארי דבוצינין, הוא נהיר לכלא, ונהורא לא אעדי מניה, ואשתכח בקיומיה. אולו עד דמטו לגביה.

כד מטו גביה, אשכחוהו, דהוה יתיב ולעי באורייתא, והוה אמר, (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטה ולפני יי' ישפוך שיחו. כל צלותא דישראל צלותא, וצלותא דעני עלאה מפלהו. מאי טעמא. משום דהאי סלקא עד כורסי יקרא דמלכא, ואתעטר ברישיה. וקודשא בריך הוא משתבח (נ"א מתעטר) בההיא צלותא ודאי. תפלה דעני, תפלה אקרי.

כי יעטה. עטופא דא, לאו עטופא דכסו הוא, דהא לית ליה. אלא, כתיב הכא כי יעטה. וכתיב התם, (איכה ב) העטופים ברעב. ולפני יי' ישפוך שיחו, דיקבל קמי מאריה, ודא ניחא ליה קמי קודשא בריך הוא, משום דעלמא מתקיימא ביה, כד לא אשתכחו שאר קיימי עלמא בעלמא. ווי למאן דההוא מספנא יקבל עלוהי למאריה, משום דמספנא קריב למלכא יתיר מפלהו, דכתיב, (שמות כב) והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני.

ולשאר בני עלמא, זמנין דשמע, זמנין דלא שמע. מאי טעמא. משום דדיריה דמלכא בהני מאני תבירי, דכתיב, (ישעיה נז) ואת דפא ושפל רוח. וכתיב (תהלים לה) קרוב יי' לנשברי לב. (תהלים נא) לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה.

מפאן תנינן, מאן דנזיף במספנא, נזיף בשכינתא, דכתיב ואת דפא ושפל רוח. וכתיב (משלי כב) כי יי' יריב ריבם וגו'. בגין דאפוטרופא דלהון תקיפא, ושליטא על כלא, דלא אצטריך סהדי, ולא אצטריך לדיינא אחרא, ולא נטיל משכונא, כשאר דיינא. ומה משכונא נטיל, נשמתי דבר נש, דכתיב וקבע את קובעיהם נפש.

תו אמר תפלה לעני, כל אתר דאקרי תפלה, מלה עלאה היא, דהיא סלקא לאתר (דקודשא בריך הוא אחד) עלאה. תפלה דרישא, אינון תפלי דמלכא, דאנח להו.

ר' שמעון אסחר רישיה, וחמא לר' יהודה ולר' חזקיה, דמטו גביה. בתר דסיים אסתפל בהו. אמר להו, סימא הוה לכו ואתאביד מנייכו. אמרו ליה, ודאי דפתחא עלאה פתח מר, ולא יכילנא למיעאל בה.

אמר, מאי היא. אמרו ליה, (בראשית טז) והוא יהיה פרא אדם, וסופיה דקרא בעינא למנדע, דכתיב ועל פני כל אחיו ישכון, מהו על פני כל אחיו. דהא ברירא דכוליה קרא ידענא, והאי לא ידענא, דסיפיה דקרא, לא אתחזי פרישיה.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ז ע"א]

אמר לון, חייכון, כלא חד מלה היא, ובחד דרגא סלקא. תאנא, כמה פנים לפנים, אית ליה לקודשא בריך הוא. פנים דנהרין. פנים דלא נהרין. פנים תתאין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פנים (דף פ"ז ע"א) רחיקין. פנים קריבין. פנים דלגו. פנים דלבר. פנים דימינא. פנים דשמאלא.

תא חזי, זכאין אינון ישראל קמיה דקודשא בריך הוא, דאחידן באנפין עלאין דמלכא. באינון פנים דהוא ושמיה אחידן בהו, ואינון ושמיה חד הוא. ושאר עמין אחידן באינון פנים רחיקין, באינון פנים תתאין. ובגיני כן אינון רחיקין מגופא דמלכא, דהא חמינא כל אינון דמצרים, קריבוי דישמעאל, כמה אחין וקריבין הוו ליה, וכלהו הוו באנפין תתאין, באינון פנים רחיקין.

ובגיניה דאברהם, כד אתגזר ישמעאל, זכה, דשוי מדוריה וחולקיה באתר דשליטא על כל אינון פנים רחיקין ותתאין, על כל אינון פנים דשאר עמין. הדא הוא דכתיב ידו בכל, ובגיני כן על פני כל אחיו ישכון, כלומר, ישוי מדוריה וחולקיה לעילא מפלהו, דכתיב ידו בכל, דשלטא על כל שאר פנים דלתתא. ובגין כן על פני כל אחיו ודאי, דלא זכו כוותיה.

אתו רבי יהודה ור' חזקיה, ונשקו ידוי. אמר רבי יהודה, היינו דאמרי אינשי, חמרא בדרדיא, ונביעא דבירא, בקטירא דקיורא אתעטר. ווי לעלמא, כד יסתלק מר מניה. ווי לדרא, דיתערע ביהווא זמנא. זכאה דרא דאשתמודעון ליה למר. זכאה דרא דאיהו שרי בגויה.

אמר רבי חזקיה, הא תנינן, גיורא כד אתגזר, אקרי (ויקרא קס"ח ע"א) גר צדק, ולא יתיר. והכא אמר מר ידו בכל. אמר רבי שמעון, כלא אתקשר בחד. אבל גיורא תנינן. שאני ישמעאל, דלאו גיורא הוא. בריה דאברהם הוה, בריה דקדישא הוה. וכתיב ביה בישמעאל, (בראשית יז) הנה ברכתי אותו. פתיב הכא, ברכתי אותו. וכתיב התם, (בראשית כד) ויי' ברך את אברהם בכל. ועל כן פתיב, ידו בכל.

ובגיני כן פתיב, על פני כל אחיו ישכון. דאי שאר קריבוי אתגזרו (ס"א אתגיררו) אקרון גירי צדק, ולא יתיר, והוא יתיר ועלאה מפלהו. כל שכן אינון דלא אתגזרו, דקיימין באינון אפין רחיקין, באינון אפין תתאין. ואיהו, מדוריה לעילא מפל פנים דידהו, ומפל פנים דעמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות, הדא הוא דכתיב, על פני כל אחיו ישכון. אמר רבי יהודה, קודשא בריך הוא בגין כן אכריז ואמר, לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, דדא הוא מהימנותא דיליה. (שמות כ) לא תעשה לך פסל וכל תמונה. הא אתמר. ואמר רבי יוסי, כל פרצופין שרי, בר מפרצופא דאדם, דהא האי פרצופא שליט בכלא.

דבר אחר, לא תעשה לך פסל וכל תמונה. רבי יצחק פתח, (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את בשרף. כמה אית ליה לבר נש לאזדהרא על פתגמי אורייתא, כמה אית ליה לאזדהרא דלא יטעי בהו, ולא יפיק מאורייתא מה דלא ידע, ולא קביל

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

מַרְבִּיָּה. דְּכָל מֵאן דְּאָמַר בְּמִלֵּי דְאֹרִייתָא מַה דְּלֵא יַדַּע, וְלֵא קַבִּיל מַרְבִּיָּה, עָלֶיהָ כְּתִיב לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְאַתְפְּרַעָא מְנִיָּה, בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, בּוּזְמָנָא דְנִשְׁמַתִּיהָ בְּעֵיָא לְמִיעָאֵל לְדוּכְתָא, דְחִיִּין לָהּ לְבַר, וְתִשְׁתַּצִּי מִהֵוּא אַתְרֵי דְצָרִירָא בְּצָרוּרָא דְחִיִּי דְשָׂאֵר נִשְׁמַתִּין. (רבי יהודה אומר מהכא) כְּמָה דְתַנְיָנָן, (קהלת ה) לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ. קוֹלְךָ: דָּא הִיא נִשְׁמַתִּיהָ דְבַר נִשׁ. אָמַר רַבִּי חֵיִיא, עַל דָּא כְּתִיב, כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ אֵל קְנָא. מֵאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְקָנִי לְשִׁמְיָה בְּכָלֵא. אֵי בְּגִין פְּרָצוּפִין מְקַנֵּי לְשִׁמְיָה, מִשּׁוּם דְמִשְׁקַר בְּשִׁמְיָה. אֵי מִשּׁוּם אֹרִייתָא.

תַּנְיָנָן, אֹרִייתָא כְּלָא שְׂמָא קַדִּישָׁא הִיא, דְלִית לָךְ מְלָה בְּאֹרִייתָא דְלֵא כְּלִיל בְּשִׂמָא קַדִּישָׁא. וּבְגִינֵי כַּךְ, בְּעֵי לְאֹדְהָרָא, בְּגִין דְלֵא יִטְעֵי בְשִׁמְיָה קַדִּישָׁא, וְלֵא יִשְׁקַר בֵּיהּ. וּמֵאן דְמִשְׁקַר בְּמִלְכָּא עֲלָאָה, לֵא עֲאֲלִין לִיהּ לְפִלְטְרוּי דְמִלְכָּא, וְיִשְׁתַּצִּי מְעֵלְמָא דְאַתִּי.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ז ע"ב]

סדר הלימוד ליום טז טבת [יום 105 בשנה]

אָמַר רַבִּי אַבָּא, כְּתִיב הֲכֵא לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה. וְכְתִיב הֲתָם, (דף פ"ז ע"ב) (שמות לה) פֶּסֶל לָךְ שְׁנֵי לַחַת אַבְנִים. כְּלוּמַר, לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל, לֹא תַעֲבֹד לָךְ אֹרִייתָא אַחְרָא דְלֵא יַדַּע, וְלֵא אָמַר לָךְ רַבִּי. מֵאֵי טַעְמָא. כִּי אֲנִכִּי יִי אֱלֹהֶיךָ אֵל קְנָא, אֲנָא הוּא דְזְמִין לְאַתְפְּרַעָא מִינְךָ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, בְּשַׁעְתָּא דְנִשְׁמַתָּא בְּעֵיָא לְמִיעָאֵל קַמָּאי, כְּמָה זְמִינִין לְשַׁקְרָא בְּהָ, וְלַעֲיִילָא לָהּ גּוּ גִיהֲנָם.

תַּנְיָא, אָמַר ר' יִצְחָק, לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ וְגו', דְבַעֲי בַר נִשׁ דְלֵא לְשַׁקְרָא בְּשִׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א דבר אחר לא תעשה לך פסל וְגו' דבְּעֵי בַר נִשׁ דְלֵא לְשַׁקְרָא בְּשִׁמְיָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמֵאֵי אִיהוּ, דָּא בְּרִית אַתְּ קִימָא קַדִּישָׁא דְמֵאן דְמִשְׁקַר בְּהָאֵי בְּרִית מִשְׁקַר בְּשִׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא) דְקִשְׂרָא קְדָמָאָה, דְאַתְקִשְׂרוּ יִשְׂרָאֵל בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כַּד אַתְגְּזְרוּ. וְדָא הוּא קִיּוּמָא קְדָמָאָה דְכָלֵא, לְמִיעָאֵל בְּבְרִית דְאַבְרָהָם, דְהוּא קִשְׂרָא דְשְׁכִינְתָּא. וּבַעֲי בַר נִשׁ, דְלֵא לְשַׁקְרָא בְּהָאֵי בְּרִית, דְמֵאן דְמִשְׁקַר בְּהָאֵי בְּרִית, מִשְׁקַר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מֵאֵי שַׁקְרָא. הוּא, דְלֵא יִיעוּל הָאֵי בְּרִית בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מלאכי ב) וּבַעַל בַּת אֵל גִּבּוֹר.

ר' יְהוּדָה אָמַר מִהֲכָא, (הושע ה) בִּינִי בְּגִדּוֹ כִּי בְּנִים זָרִים יִלְדוּ. מֵאן דְמִשְׁקַר בְּהָאֵי בְּרִית, מִשְׁקַר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מִשּׁוּם דְהָאֵי בְּרִית בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲדָא, וְכְתִיב לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְגו'. (שמות כ) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם. ר' אֶלְעָזָר הוּהּ אֲזִיל בְּאַרְחָא, וְהוּהּ ר' חֵיִיא עֲמִיָּה. אָמַר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ר' חייא, פתיב (דברים כא) וראית בשביה אשת יפת תאר וגו', מאי טעמא. והא פתיב לא תתחתן בם. אמר ליה, בעוד דברשותיהו קיימי.

ותא חזי, לית לך אנתו בעמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות פשרה פדקא חזי. דתנינן, אמאי אסמיה פדשתיא דא, לבן סורר ומורה. אלא בודאי, מאן דנסיב האי אתתא, בן סורר ומורה ירית מינה. מאי טעמא. משום דקשה למעבר זוהמא מינה, וכל שפן ההיא דאתנסיבת בקדמיתא, דדינא בדינא אתדבק, ואסתאבת בה, וקשיא זוהמא למעבר מינה, והיינו דאמר משה בנשי מדין, (במדבר לא) וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו.

זכאה חולקיה, דההוא בר נש דירית אחסנתא דא, ונטיר לה. דבההוא אחסנתא קדישא אתדבק בר נש בקודשא בריך הוא, כל שפן אי זכי בפקודי אורייתא, דהא פשיט מלכא ימיניה לקבליה, ואתדבק בגופא קדישא. ועל דא פתיב בהו בישראל, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם. וכתיב (דברים יד) בנים אתם ליי'. בנים אתם ממש. דכתיב, (שמותד) בני בכורי ישראל. וכתיב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר. (שמות כ) לא תשא את שם וגו'. ר' שמעון פתח, (מלכים ב ד) ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית. אמר לה אלישע, פלום אית לך על מה דתשרי ברכתא דקודשא בריך הוא, דתנינן אסור ליה לבר נש, לברכא על פתורא ריקניא. מאי טעמא. משום דברכתא דלעילא, לא שריא באתר ריקניא.

ובגיני פך, בעי בר נש לסדרא על פתוריה, חד נהמא, או יתיר, לברכא עלוי. ואי לא יכיל, בעי לשירא מההוא מזונא דאכל, על מה דיברך. ולא ישתכח דיברך בריקניא.

פיון דאמרה, אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוף שמן. אמר ודאי הא ברכתא שלימתא בהאי, דכתיב, (קהלת ז) טוב שם משמן טוב. דשמא קדישא משמן נפקא, לאתברכא, לאדלקא בוצינין קדישין. מאי (ט' ע"א) שמן דא. (כמה דאת אמר בראשית ב' ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן) ר' יצחק אמר, כמה דאת אמר, (תהלים קלג) כשמן הטוב על הראש וגו'. ר' אלעזר אומר, אלין טורי דאפרסמונא דכיא.

אמר ר' שמעון, טוב שם, כמה טבא שמא עלאה, דבוצינין עלאין קדישין, פד פלהו נהרין משמן טוב, כמה דאמינא. ואסיר ליה לבר נש, לאדכרא שמיה דקודשא בריך הוא בריקניא. דכל מאן דאדכר שמא דקודשא בריך הוא בריקניא, טב ליה דלא אתברי.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ח ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ר' אלעזר אומר, לא אצטרף למדבר שמא קדישא אלא בטר מלה. (דף פ"ח ע"א) (כלומר עלמלה) דהא שמא קדישא, לא אדכר באורייתא, אלא בטר תרין מלין, דכתיב בראשית ברא אלהים.

רבי שמעון אומר, לא אדכר שמא קדישא, אלא על עולם שלם. דכתיב, (בראשיתב) ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים. מכאן, דלא לאדכרא שמייה קדישא בריקניא. וכתיב לא תשא את שם יי' אלהיך לשוא. (ס"א כתיב לא תשא את שם יי' אלהיך לשוא דלא לאדכרא שמא קדישא בריקניא אלא בברכתא או בצלותא ומאן דאדכר שמא קדישא בריקניא דלא בברכתא או בצלותא כה נשמתיה נפקא מיניה זמינן לאתפרעא מיניה ולנקמא מיניה נוקמין דכתיב כי לא ינקה יי' את אשר ישא את שמו לשוא)

ותנינן, אומר רבי יוסי, מהו ברכה. שמא קדישא. בגין דמיניה משתכח ברכתא, לכל עלמא. וברכתא לא אשתכח על אתר ריקניא, ולא שרייא עלוי, הדא הוא דכתיב לא תשא את שם יי' אלהיך לשוא. (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק אומר, כתיב (שמות כ) ויברך אלהים את יום השביעי, וכתיב במן (שמות טז) ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. כיון דלא משתכח ביה מזוני, מה ברכתא אשתכח ביה.

אלא הכי תאנא, כל ברבאן דלעילא ותתא, ביומא שביעאה תליין. ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, משום דהוא יומא, מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא, כל חד ביומוי, מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה.

ובגיני כה, מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא, בעי לסדרא פתורא, ולא תקנא סעודתא בליליא דשבתא, בגין דיתברך פתוריה, כל אינון שיתא יומין, דהא בההוא זמנא, אנדמן ברכה, לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא, וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא. ועל כה, בעי לסדרא פתוריה בליליא דשבתא, בנהמי ובמזוני.

רבי יצחק אומר, אפילו ביומא דשבתא נמי. רבי יהודה אומר, בעי לאתענגא בהאי יומא, ולמיכל תלת סעודתי בשבתא, בגין דישתכח שבעא וענוגא בהאי יומא בעלמא.

רבי אבא אומר, לאנדמנא ברכתא באינון יומין דלעילא, דמתברכאן מהאי יומא. והאי יומא, מליא רישיה דזעיר אנפין, מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא, ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין, תלת זמני, מכד עייל שבתא, דיתברכון בלהו כחדא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל דא בעי בר נש, לאתענגא תלת זמנין אלין, דהא בהא תליא מהימנותא דלעילא, בעתיקא קדישא, ובזעיר אפין, ובחקלא דתפוחין. ובעי בר נש לאתענגא בהו, ולמחדי בהו. ומאן דגרע סעודתא מנייהו, אחזי פגימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סגי.

בגיני פך, בעי לסדרא פתוריה, תלת זמני, מִכַּד עייל שבתא, ולא ישתכח פתוריה ריקניא, ותשרי ברכתא עליה, כל שאר יומי דשבתא. ובהאי מלה, אחזי, ותלי מהימנותא לעילא.

רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא, קלא נפיק ומכרוז עליה, (ישעיה נח) אז תתענג על יי, דא סעודתא חדא, לקבל (ויקרא רפ"ח ע"ב) עתיקא קדישא דכל קדישין. והרכבתיך על במתי ארץ, דא סעודתא תניינא, לקבל חקלא דתפוחין קדישין. והאכלתיך נחלת יעקב אביה, דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אפין.

ולקבלייהו בעי לאשלמא סעודתיה, ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי, ולמחדי בכל חד וחד מנייהו, משום דאיהו מהימנותא שלימתא. ובגין פך, שבתא אתיקר, מכל שאר זמנין וחגי, משום דכלא ביה אשתכח, ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגי. אמר רבי חייא, בגין פך, משום דאשתכח כלא ביה, אידכר תלת זמני. דכתיב, (בראשית ב) ויכל אלהים ביום השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך אלהים את יום השביעי.

[זהר חלק ב' - דף פ"ח ע"ב]

רבי אבא, (נ"א רב המנונא סבא) כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא, הוי חדי, בכל חד וחד, והוה אמר, דא היא סעודתא קדישא, דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא אחרא הוה אמר, דא היא סעודתא דקודשא בריך הוא. וכן בכלהו סעודתי, והוה חדי בכל חד וחד. כד הוה (דף פ"ח ע"ב) אשלים סעודתי, אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא.

רבי שמעון, כד הוה אתי לסעודתא, הוה אמר הכי, אתקינו סעודתא דמהימנותא עלאה, אתקינו סעודתא דמלכא, והוה יתיב וחדי. כד אשלים סעודתא תליתאה, הוה מכרוז עליה, אז תתענג על יי, והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך.

אמר רבי אלעזר לאבוי, אלין סעודתי היך מתתקנין. אמר ליה, ליליא דשבתא, כתיב, והרכבתיך על במתי ארץ. ביה בליליא, מתברכא מטרוניתא, וכלהו חקל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תפוחין, ומתברכא פתוריה דבר נש, ונשמתא אתוספת, והוא ליליא, חדוה דמטרוניתא הוי. ובעי בר נש למחדי בחדוותא, ולמיכל סעודתא דמטרוניתא.

ביומא דשבתא, בסעודתא תננינא, כתיב (ישעיה נח) אז תתענג על יי. על יי ודאי. דהיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא, וכלהו עלמין בחדוותא, ושלימו וחדוותא דעתיקא עבדינו, וסעודתא דיליה הוא ודאי.

בסעודתא תליתאה דשבתא, כתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך. דא היא סעודתא דזעיר אפין, דהוי בשלימותא. וכלהו שיתא יומין, מההוא שלימו מתברכן. ובעי בר נש למחדי בסעודתיה, ולאשלמא אלין סעודתי, דאינון סעודתי מהימנותא שלימתא, דזרעא קדישא דישראל, די מהימנותא עלאה, דהא דילהון היא, ולא דעמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות. ובגיני כך אמר, (שמות לא) ביני ובין בני ישראל.

תא חזי, בסעודתי אלין, אשתמודעון ישראל, דאינון בני מלכא. דאינון מהיכלא דמלכא, דאינון בני מהימנותא, ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו, אחזי פגימותא לעילא, ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למסכני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגי, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרוש על פניכם פרוש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגין, דכתיב פרוש חגיכם. פרוש חגיכם קאמר, ולא פרוש שבתכם. וכתיב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמתא דקודשא בריך הוא. שמתא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אמר רבי יוסי, ודאי כך הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילין בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בנין ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם ניחין. בהדין יומא, כל דינין אתפפין, ולא

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. בהדין יומא, חדוותא ותפנוקא אשתמע, במאתן וחמשין עלמין.

תא חזי, בכל שיתא יומי דשבתא, כד מטא שעתא דצלותא דמנחה, דינא (קנ"ו ע"א) תקיפא שלטא, וכל דינין מתערין. אבל ביומא דשבתא, כד מטא עדן דצלותא דמנחה, רעוא דרעוין אשתכח, ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה, וכל דינין מתכפין, ומשתכח רעותא וחדו בכלא.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ט ע"א]

ובהאי רצון, אסתלק משה, נביאה מהימנא קדישא מעלמא. בגין למנדע, דלא בדינא אסתלק, וההיא שעתא (דף פ"ט ע"א) ברצון דעתיקא קדישא נפק נשמתייה, ואתטמר ביה. בגין כך, (דברים לה) ולא ידע איש את קברתו פתיב. מה עתיקא קדישא, טמירא מפל טמירין, ולא ידעין עלאין ותתאין. אוף הכא, האי נשמתייה דאתטמר בהאי רצון, דאתגליא בשעתא דצלותא דמנחה דשבתא, פתיב ולא ידע איש את קברתו והוא טמיר מפל טמירין דעלמא, ודינא לא שלטא ביה. זכאה חולקיה דמשה.

תאנא, בהאי יומא, דאורייתא מתעטרא ביה, מתעטרא בכלא, בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין, בשבעין ענפין דנהורא, דזוהרין מפל סטרא וסטרא. מאן חמי, ענפין דנפקין מפל ענפא וענפא, חמשא קיימין בגו אילנא, פלהו אנפין בהו אחידן. מאן חמי, אינון תרעין דמתפתחן בכל סטר וסטר, פלהו מזדהרין ונהרין, בההוא נהורא דנפיק ולא פסק. קל כרוזא נפיק, אתערין קדישי עליונין, אתערין עמא קדישא, דאתבחר לעילא ותתא. אתערין חדוותא לקדמות מאריכון. אתערין בחדוותא שלימתא. אוזדמנו בתלת חדוון, דתלת אבהן. אוזדמנו לקדמות מהימנותא, דחדוה דכל חדוותא. זכאה חולקכון, ישראל קדישין, בעלמא דין ובעלמא דאתי. דא הוא ירותא לכון, מפל עמים עובדי עבודת פוכבים ומזלות. ועל דא פתיב, ביני וביני בני ישראל.

אמר ר' יהודה, הכי הוא ודאי. ועל דא פתיב זכור את יום השבת לקדשו וכתוב (ויקרא יט) קדושים תהיו פי קדוש אני יי'. וכתוב, (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש יי' מכובד.

תאנא, בהאי יומא, כל נשמתייהון דצדיקיא, מתעדנין בתפנוקי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. ורוחא חדא מענוגא דההוא עתיקא קדישא מתפשטא (ההוא מתפשט) בכלהו עלמין, וסלקא ונחתא, ומתפשטא לכלהו בני קדישין, לכלהו נטורי אורייתא, ונניחין בנייחא שלים, מתנשי מפלהו, כל רוגזין, כל דינין, וכל פולחנין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קשין. הַדָּא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה יד) בְּיוֹם הַנִּיחַ יְיָ לָךְ מַעֲצָבֶךָ וּמַרְגִּזֶךָ וּמִן הַעֲבוּדָה הַקָּשָׁה.

בְּגִינֵי כֶּךָ, שְׁקִיל שַׁבְּתָא לְקַבֵּל אוֹרֵייתָא, וְכֹל דְנָטִיר שַׁבְּתָא, כְּאִילוּ נָטִיר אוֹרֵייתָא כְּלָא. וְכְתִיב (ישעיה נו) אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבַּת מַחֲלָלוּ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מַעֲשׂוֹת כָּל רָע. אֲשַׁתְּמַע, דְּמֵאן דְנָטִיר שַׁבַּת, כְּמֵאן דְנָטִיר אוֹרֵייתָא כְּלָא.

ר' יודאי שאיל ליה לר' שמעון, יומא חד דאערע עמיה בארְחא, אַמַר לִיה, ר', הָא כְּתִיב (ס"א בפרשתא דשבת) בְּפִרְשֵׁתָא דָּא שַׁבַּת, דְּאָמַר יִשְׁעִיָּה, דְכְתִיב, (ישעיה נו) כֹּה אָמַר יְיָ לְסַרְיִסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי וְגו', וְנִתְתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמוֹתַי וְגו'. מַה קָא מִיִּירִי.

אַמַר לִיה, קְפוּטְקָאָה, חֲמֻרָךְ קִטְרִי בְטִיפְסָא, וּנְחִית, דְּמִלָּה דְאוֹרֵייתָא בְּעֵי צְחוּתָא. אוֹ אִפְכִי לְאַחוּרָךְ, וְזִיל אַבְתְּרָא, וְתַכּוּוֹן לְבָךְ. אַמַר לִיה, בְּגִינֵיה דְּמַר עֲבִידְנָא אַרְחָא, וּבְתַרִּיה דְּמַר אֲסַתְכַּל בְּשַׁכִּינְתָא.

אַמַר לִיה, תָּא חוּזִי, מִלָּה דָּא הָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא, וְלֹא פְרִישׁוּ מִלָּה. כֹּה אָמַר יְיָ לְסַרְיִסִים. מֵאן סַרְיִסִים. אֵלִין אֵינּוֹן חֲבַרְיָא, דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא, וּמְסַרְסִי גְרַמְיִיהוּ כָּל שִׁיתָא יוֹמִין דְּשַׁבְּתָא, וְלַעֲאן בְּאוֹרֵייתָא, וּבְלִילֵיא דְשַׁבְּתָא מְזַרְזִי גְרַמְיִיהוּ בְּזוּגָא דְלַהוֹן, מְשׁוּם דִּידְעֵי רְזָא עֲלָאָה, בְּשַׁעְתָּא דְּמִטְרוּנֵיתָא אֲזַדְּוּגַת בְּמִלְכָּא.

וְאֵינּוֹן חֲבַרְיָא דִּידְעֵין רְזָא דָּא, מְכוּוֹנִין לְבִייהוּ לְמַהִימְנוּתָא דְּמֵאֲרִיהוֹן וּמִתְבַּרְכָּאן בְּאִיבָא דְּמַעִיהוֹן בְּהַהוּא לִילֵיא. וְדָא הוּא דְכְתִיב, אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ, כְּמַה דָּאתָּ אָמַר, (בראשית לו) וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר.

וְאִקְרוּן סַרְיִסִים וְדָא, בְּגִין לְחַכָּאָה לְשַׁבְּתָא לְאַשְׁכַּחַא רְעוּא דְּמֵאֲרִיהוֹן, דְכְתִיב וּבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר חֲפְצָתִי. מֵאִי בְּאֲשֶׁר חֲפְצָתִי. דָּא זְוּגָא דְּמִטְרוּנֵיתָא. וּמַחֲזִיקִים בְּבֵרִיתִי, כְּלָא חַד, בְּבֵרִיתִי סִתָּם. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְּמֵאן דָּאתְקַדְּשׁ בְּקְדוּשָׁה דָּא, וְיַדְע רְזָא דָּא.

[זוהר חלק ב' - דף פ"ט ע"ב]

תָּא חוּזִי, כְּתִיב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל (דף פ"ט ע"ב) מְלֹאכְתְּךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לִי אֱלֹהֶיךָ וְגו', כָּל מְלֹאכְתְּךָ, בְּאֵינּוֹן שִׁיתָא יוֹמֵי עֲבִידְתִּיהוּ דְּבִנֵי נְשָׂא וּבְגִין הָאִי מִלָּה. לֹא מְזַדְּוּגִי חֲבַרְיָא, בַּר בְּזִמְנָא דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח מְעִבְדְתִּיהוּ דְּבִנֵי נְשָׂא, אֲלֹא עֲבִידְתִּיהָ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמֵאִי עֲבִידְתִּיהָ. זְוּגָא דְּמִטְרוּנֵיתָא, לְאַפְקָא נְשַׁמְתִּין קְדִישִׁין לְעֲלָמָא.

וּבְגִין כֶּךָ, בְּהָאִי לִילֵיא חֲבַרְיָא מְתַקְדְּשִׁי בְּקְדוּשָׁה דְּמֵאֲרִיהוֹן, וּמְכוּוֹנִי לְבִייהוּ, וּנְפַקִי בְּנֵי מַעְלִי, בְּנִין קְדִישִׁין, דְּלֹא סִטָּאן לִימִינָא וְלִשְׁמַאלָא, בְּנִין דְּמִלְכָּא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ומטרוניתא. ועל אלין פתיב, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם, ליי' אלהיכם ודאי. בגין דאלין אקרין בגין דיליה, בגין למלכא ולמטרוניתא.

והא דעתייהו דחברייא דידעין רזא דא, בדא מתדבקן. ובגין כף אקרין בגין לקודשא בריך הוא. והני אינון דעלמא מתקיימא בגינייהו. וכד סליק עלמא בדינא, אסתפל קודשא בריך הוא באינון בנוי, ומרחם על עלמא. ועל דא פתיב (ירמיה ב) כלה זרע אמת. זרע אמת ודאי. מהו אמת. עזקא קדישא שלימתא. כמה דאת אמר (מיכה ז) תתן אמת ליעקב. (אמת דא קודשא בריך הוא) וכלא חד. ובגיני כף, זרע אמת ודאי.

אמר ליה ר' יודאי, בריך רחמנא דשדרני הכא, בריך רחמנא, דהא מלה דא שמענא מפומך. בכה רבי יודאי. אמר ליה ר' שמעון, אמאי קא בכית. אמר ליה, בכינא, דאמינא דווי לאינון בני עלמא, דארחיהון כבעירי, ולא ידעי ולא מסתפלי, דטב לון דלא אתבריא. ווי לעלמא כד יפוק מר מניה, דמאן יכיל לגלאה רזין, ומאן ינדע לון, ומאן יסתפל בארחי אורייתא.

אמר ליה, חייך, לית עלמא אלא לאינון חברייא, דמשתדלי באורייתא וידעין סתימי אורייתא. ודאי בקשוט גזרו חברייא על עמא דארעא, דמחבלין ארחיהו, ולא ידעין בין ימינא לשמאלא, דהא אינון כבעירי, דיאות למעבד בהו דינא, אפילו ביום הכפורים. ועל בגינייהו פתיב, (הושע ב) כי בני זנונים המה, בני זנונים ממש.

אמר ליה, ר', האי קרא בעי לאתיישבא בארחוי. פתיב (ישעיה נו) ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו. אתן להם מבעי ליה, מהו אתן לו.

אמר ליה, תא חזי, ונתתי להם בביתי, מהו ביתי. כמה דאת אמר (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא. (שמא דקודשא בריך הוא אקרי בית) ובחומותי, כמה דאת אמר (ישעיה סב) על חומותיך ירושלם הפקדתי שומרים יד ושם, כלומר דישלפון נשמתינן קדישין מדוכתא דא. והוא יד, חולק באשלמותא. טב, מליא מבנין ומבנתן. שם עולם אתן לו, להוא חולק שלים. אשר לא יפרת לדרי דרין. דבר אחר אתן לו להוא דידע רזא דמלה, ויתפוון במה דבעי לכוונא.

תו אמר ר' שמעון, פתיב, (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. מאי טעמא. בגין דלא אתחזי דינא בהאי יומא. ואי תימא הא לגבוה סלקא. בכל מושבותיכם קאמר, ולא לגבוה. והוא דסלקא לגבוה, לאכפיא לדינא אחרא סלקא. דתנינו, אית אשא אכלא אשא. ואשא דמדבחא, אכלא אשא אחרא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובגיני כד, אתגליא עתיקא קדישא בהאי יומא, מכל שאר יומין. ובזמנא דאתגליא עתיקא, לא אתחזי דינא כלל. וכל עלאין ותתאין משתפחין בחדוותא שלימתא, ודינא לא שלטא.

[זוהר חלק ב' - דף צ' ע"א]

תאנא, כתיב (שמות לא) כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ. ששת ימים ודאי, ולא בששת. והני יומין קדישין עלאין, אקרון יומי דשמא קדישא אתפליל בהו, ואינון אתפלילן ביה. זכאה חולקיהון דישראל מכל עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, עלייהו כתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים פולכם היום. (דף צ' ע"א) (שמות כ) כבד את אביך ואת אמך. רבי חייא פתח, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן וגו'. ונהר, דא נביעו דמבוועא, דנפיק תדיר ולא פסק. ומנהרא דמבוועא דא, אתשקיא כל גנתא דעדן. והוא נהרא דמבוועא קדישא, אקרי א"ב. מאי טעמא. משום דאיהו נביעא לאתזנא לגנתא.

רבי אבא אמר, עדן ממש אקרי אב. משום דהאי עדן, משתכח מההוא אתר, דאקרי אין. ובגיני כד, אקרי אב. והא אוקימנא, מאתר דשארי לאתמשכא כלא, אקרי אתה, ואקרי אב. כמה (עיי' סוף הספר גי' מספר לבנת הספיר) דאת אמר, (ישעיה ג) כי אתה אבינו.

ר' אלעזר אמר, כבד את אביך, דא קודשא בריך הוא. ואת אמך, דא כנסת ישראל. את אביך, את דייקא, לאכללא שכנתא (דבר אחר עילאה). רבי יהודה אמר, כבד את אביך, סתם. ואת אמך, סתם. דהא כלא הוה במניינא. את, לרבות כל מה דלעילא ותתא.

רבי יוסי אמר, האי דאמר רבי אבא, מאתר דשארי לאתמשכא כלא, אקרי אתה, שפיר. דהא אוליפנא, ההוא דטמיר ולא אית ביה שירותא, קרינן הוא. מאתר (ויקרא ב', ע"א וע"ב, ר"ץ ע"א) דשירותא אשתכח, קרינן אתה. ואקרי אב. וכלא חד. בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמיא אמן.

רבי חזקיה אמר, ודאי כלא חד. כבד את אביך, דא קודשא בריך הוא. ואת אמך, דא כנסת ישראל. דהא תנן, אמר רבי שמעון, כתיב (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם, ההוא אתר דאקרי בנים. ובגיני כד סתימא דמלה, כבד את אביך ואת אמך, לאכללא כלא, דלעילא ותתא. ר' יצחק אמר, לאכללא ביה רביה, דהוא אעיל ליה לעלמא דאתי. אמר רבי יהודה, בכללא דקודשא בריך הוא הוי.

תאנא, בהני חמש אמירן, כליל כלא. בהני חמש אמירן, אתגליפו חמש אחרנין, ודאי חמש גו חמש. הא פיצד. אנכי יי' אלהיך, (פ"ד ע"ב) לקבל לא תרצח. דתנינן,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה) תְּרִין אַלִּין, בְּכֻלָּא חָדָא אֲתַכְלִילוּ, דְּמֵאן דְּקָטִיל, אֲזַעִיר דְּמוּתָא וְצִלְמָא דְּמֵאֲרִיָּה. דְּכְתִיב, (בראשית ט) כִּי בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. וְכְתִיב (יחזקאל א) וְעַל דְּמוּת הַכֶּסֶף דְּמוּת כְּמֵרְאָה אָדָם.

אָמַר ר' חֲזִיא, כְּתִיב (בראשית ט) שִׁפְךָ דֵּם הָאָדָם בְּאָדָם דְּמוֹ יִשְׁפֹּךְ וְגו', (שפך דם האדם) מֵאן דְּשִׁפִּיךְ דְּמָא, כְּאֵלוֹ אֲזַעִיר דְּמוּתָא וְצִלְמָא דְּלַעִילָא, כְּלוּמַר, לָא אֲזַעִיר דְּמוּתָא דָּא, אֲלָא דְּמוּתָא אַחְרָא, מִשְׁמַע דְּכְתִיב שִׁפְךָ דֵּם הָאָדָם בְּאָדָם דְּמוֹ יִשְׁפֹּךְ. בְּאָדָם עֲלָאָה, מְטִי הָאִי פְּגִימוּתָא, מִתְּהוּא דְּמָא דְּאוּשִׁיד. מֵאִי טַעְמָא. מְשׁוּם כִּי בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. וּבְגִין כֶּךָ, הָא בְּהָא תְּלִיא.

לָא יְהִיָּה לָךְ, לְקַבֵּל לָא תְּנַאָף דָּא מִשְׁקָר בְּשִׁמְא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֲתַרְשִׁים בִּיהַ בְּבַר נֶשׁ. וּבְדָא, כְּמָה וְכְמָה חוּבִין וְגוּרִין וְעוֹנְשִׁין, תְּלִיין. וּמֵאן דְּמִשְׁקָר בְּהָאִי, מִשְׁקָר בִּיהַ בְּמִלְכָּא, דְּכְתִיב, (הושע ה) בִּינִי בְּגָדוֹ כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ. וְכְתִיב לָא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם, וְהָא בְּהָא תְּלִיא.

לָא תִשָּׂא לְקַבֵּל לָא תְּגַנוּב. וְכְתִיב (משלי כט) חוֹלֵק עִם גִּנְבֵי שׁוֹנֵא נִפְשׁוֹ אֲלָהּ יִשְׁמַע וְלֹא יִגִּיד. וְדָאִי הָא בְּהָא תְּלִיא, דְּהָא גִנְבָא לְדָא אֲזַדְּמוּ, לְאוּמָאָה בְּשִׁקְרָא. מֵאן דְּעֵבִיד דָּא, עֵבִיד דָּא.

זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַבֵּל לָא תַעֲנָה בְּרַעְךָ עַד שְׁקָר. דְּאָמַר ר' יוֹסִי, שַׁבַּת סְהַדוּתָא אֲקָרִי. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְסַהְדָּא עַל הָא דְּכְתִיב כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי' וְגו'. וְשַׁבַּת כְּלָלָא (נ"א סהדותא) דְּכֻלָּא. וְאָמַר ר' יוֹסִי, מֵאִי דְּכְתִיב, (מיכה ז) תִּתֵּן אֲמַת לַיעֲקֹב, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שמות לא) וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, וּמֵאן דְּאִסְהִיד שְׁקָרָא, מִשְׁקָר בְּשַׁבַּת, דְּהִיא סְהַדוּתָא דְּקִשׁוּט, וּמֵאן דְּמִשְׁקָר בְּשַׁבַּת, מִשְׁקָר בְּאוּרִייתָא כְּלָא. וּבְגִין כֶּךָ, הָא בְּהָא תְּלִיא.

[זוהר חלק ב' - דף צ' ע"ב]

כִּפְדֵי אֶת אֲבִיךָ, לְקַבֵּל לָא תַחֲמַד אִשְׁתִּי רַעְךָ. וְאָמַר ר' יִצְחָק, כִּפְדֵי אֶת אֲבִיךָ, אֲבִיךָ מִמֶּשׁ. דְּהָא מֵאן דְּחִמִּיד אֲתַתָּא, וְאוּלִּיד בַּר, הֵהוּא בַר אוֹקִיר לְאַחְרָא, דְּלָא (דף צ' ע"ב) אֲבוּי. וְכְתִיב כִּפְדֵי אֶת אֲבִיךָ וְגו', לָא תַחֲמַד בֵּית רַעְךָ, שְׂדֵהוּ. וְכְתִיב הֲכֹא, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יי' אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ. הֵהוּא דִּיְהִיב לָךְ, יְהֵא דִּילָךְ, וְלֹא תַחֲמַד אַחְרָא. וְדָאִי הָא בְּהָא תְּלִיא.

וְאַלִּין חֲמֵשׁ קַדְמָאִי, כְּלִילִין חֲמֵשׁ אַחְרָנִין. וּבְגִינֵי כֶּךָ, (דברים לג) מִיִּמִּינוֹ אֵשׁ דַּת לְמוֹ. דְּכֻלָּא אֲתַעֲבִיד יְמִינָא. וְעַל דָּא, בְּחִמְשָׁה קָלִין אוּרִייתָא אֲתִיְהִיבַת. אָמַר ר' יְהוּדָה, כְּלָהוּ הוּוּ חֲמֵשׁ גּוֹ חֲמֵשׁ. לְקַבֵּלִיהוֹן חֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תאני ר' אלעזר, באלין עשר אמירן, אתגליפו כל פקודי אורייתא, גזירין ועונשין. דכיא ומסאבא. ענפין ושרשין. אילנין ונטיעין. שמיא וארעא. ימא ותהומי. דהא אורייתא שמא דקודשא בריך הוא הוי, מה שמא דקודשא בריך הוא אתגליף בעשר אמירן, אוף אורייתא אתגליפא בעשר אמירן. אלין עשר אמירן אינון שמא דקודשא בריך הוא. ואורייתא כלא שמא חד הוי, שמא קדישא דקודשא בריך הוא ממש.

זכאה חולקיה, דמאן דזכי בה. מאן דזכי באורייתא, זכי בשמא קדישא. (דקודשא בריך הוא ממש) ר' יוסי אמר, בקודשא בריך הוא ממש זכי, (ס"א וכנסת ישראל) דהא הוא ושמיה חד הוא, בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין אמן. (שמות כ) לא תעשון אתי אלהי פספס ואלהי זהב. אמר ר' יוסי, (דבר אחר לא גרסינן מאי טעמא. משום דכתיב) (חגי ב) לי הפספס ולי הזהב, אף על גב דלי הפספס ולי הזהב, לא תעשון אתי, אתי: כלומר אותי.

אמר ר' יצחק, כתיב (ירמיה י) מאין פמוף יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה וגו', (גדול אתה וגדול שמך) גדול אתה, היינו לי הפספס. וגדול שמך בגבורה, היינו ולי הזהב. אלין תרין גוונין לא מתחזיין, ולא מתפארן, בר פד אינון גליפין באתר חד, באן אתר אתגליפו. בישראל. כאן אתחזון גוונין לאתפארא, כמה דאת אמר (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

ר' יהודה פתח, (ישעיה סא) שוש אשיש בה' תגל נפשי באלהי וגו', זכאה חולקיהון דישראל, מעמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות, דחדוותא ותפנוקא דלהון בקודשא בריך הוא, דכתיב שוש אשיש ביי'. כיון דאמר ביי', אמאי כתיב באלהי. אלא הכי אמרו ישראל, אי ברחמי אתי עלנא, שוש אשיש ביי'. אי בדינא, תגל נפשי באלהי.

סדר הלימוד ליום יז טבת [יום 106 בשנה]

מאי טעמא. משום דאלין ביה אתגליפו, דכתיב, (ישעיה סא) כי הלבישני בגדי ישע. מהו בגדי ישע. גוונין, דאתגליפו לאסתכלא ביה. כמה דאת אמר, (שמואל ב כב) ישעו וגו' אל יי'. ישע אסתכלותא הוא. מאן דבעי לאסתכלא בי, בגוונין דילי יסתכל. מאי טעמא. משום דכתיב, (ישעיה סא) מעיל צדקה יעטני, צדקה ממש, דגוונין ביה אתגליפו. כחתן יכהן פאר, הא גוונא חד. וכפלה תעדה כליה, הא גוונא אחרא. וכד גוונין מתחברן, ביה שעטא אתחזיין, וכלהו תאיבין לאחזאה, ולאסתכלא ביה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ר' יוסי אמר, שוש אשיש בניי, תרין חדון. בניי: ברחמי. תגל נפשי, הא (חד חדה) בדינא. אמר ר' יהודה, בכלא חדה על חדה. וחדה דציון, זמין קודשא בריך הוא לאחדאה לישראל, בחדוותא יתיר מפלא, דכתיב, (ישעיה לה) ופדויי יי' ישובון ובאו ציון ברנה וגו', ופדויי יי' ישובון, הא חד. ובאו ציון ברנה, הא תרי. ושמחת עולם על ראשם, הא תלת. ששון ושמחה ישיגו, הא ארבע. לקבליהון דארבע זמנין דאתפזרו ישראל ביני עממיא. וכדין כתיב (ישעיה יב) ואמרתם ביום ההוא הודו ליי' קראו בשמו וגו'.

השלמה מההשמטות (סימן ב)

ואלו הם י"ב פקודין. א' יחוד יי'. ב' ליראה את יי'. ג' למנדע דאית דייין ואית אגר טב וכו'. ד' לקדש את יי'. ת להתפלל בכל יום שחרית מנחה ערבית. ו' לעסוק בתורה. ז' למול את הבן. ח' קדש לי כל בכור. ט' תפילין. י' ציצית. י"א מזוזה. י"ב למסור נפשו בדבקות (ה). אלו הם י"ב פקודי שמור. א' דלא למיהב רבו לעבודה זרה. ב' דלא למבני מגדל לעבודה זרה. ג' אל תפנו וגו' (שלא) להרהר אחריהם. ד' לא תשתחוה להם. ה' דלא לאתכפייא, דהיינו לא תעבדם. ו' דלא לתחליף יחודא דמאריה דהיינו ההמיר. ז' דלא להרהרא, דהיינו לא תתורו וגו'. ח' שלא לשאול באוב. ט' שלא לשאול בידעוני. י' שלא לדרוש אל המתים. י"א דלא למעבד חרשין דהיינו וחובר חבר. י"ב ושם אלהים אחרים שלא תזכירו: (עד כאן מההשמטות) (שמותכ) וידבר אלהים את כל הדברים האלה. כל הדברים, כללא דא, הוא כללא דכלא, כללא דלעילא ותתא.

[זהר חלק ב' - דף צ"א ע"א]

אנכי, רזא דעלמא עלאה, ברזא דשמא קדישא יה"ו. אנכי, אתגליא ואתגניז. אתגליא ברזא קדישא דכרסייא, דסיהרא קיימא בשלימו פחדא, כד שמשא שלטא, וסיהרא אתנהירת, ולית לה שבחא, בר שבחא (דף צ"א ע"א) דנהורא דנהיר עלה.

אנכי, באשלמות רזין דשלימו דכורסייא לתתא, ואסתלקו חיון קדישין, ואיהי אתתקנת בתקונהא. וכד איהי שפירא בחיזו, ובעלה אתי לגבהא, כדין אקרי אנכי.

אנכי, רזא דכלא פחדא, בכללא דכל אתוון, בשבילי אורייתא, דנפקו מגו רזא עלאה, בהאי אנכי, תליין רזין עלאין ותתאין. אנכי, רזא למיהב אגר טב לצדיקיא, דקא מחפן ליה ונטרי פקודי אורייתא, בהאי, אית לון בטחונא כדקא חזי לעלמא דאתי, וסימניך (בראשית מא) אני פרעה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אנכי ולא יהיה לך, אתמר ברזא דאורייתא, ודא איהו זכור ושמור. אנכי, רזא סתימא וגני, בכל אינון דרגין דעלמא עלאה, בכללא חדא. וכיון דאתמר אנכי, אתחבר כלא כחדא, ברזא חדא.

אנכי, רזא דתרין פרסוון. אני יי דכורסיא אחרא (נ"א אני כורסיא חדא. כ', כורסיא אחרא עלאה).

אנכי, דקא אתדכי מקדשא, ונוכראה לא אתקרב בהדיה, ומקדשא נהיר בלחודוי, דקא אתבטל בההיא שעתא יצר הרע מעלמא, וקודשא בריך הוא אסתלק ביקריה בלחודוי, וכדין אתמר אנכי יי אלהיך. רזא שלים, בשמא קדישא. א': ליחדא רזא דשמא קדישא בדרגוי, למהוי חד. בגין דרזא דיליה איהו ו'. נ': רזא למדחל מקודשא בריך הוא, ולמנדע דאית דין ואית דיין, ואית אגר טב לצדיקייא ופורענות לרשיעיא, בגין דרזא דיליה ה' תתאה.

כ': לקדשא שמא קדישא בכל יומא, לאתקדשא בדרגין קדישין, ולצלאה צלותא לגביה בכל זמנא, לאסתלקא כתרא עלאה, רזא דכורסיא עלאה, על גבי חיוון עלאין, פדקא יאות, ורזא דיליה ה' עלאה. י': לאשתדלא באורייתא יממא וליילי, ולמגזר גזירו, ברזא לתמניא יומין, ולקדשא בכרא. ולאנחא תפילין וציצית ומזוזה. ולממסר נפשא לגבי קודשא בריך הוא, ולאדדבקא ביה. אלין אינון תריסר פקודין עלאין, דכלילן רל"ו פקודין אחרנין דאינון ברזא דאנכי, כללא דזכור. ואת דא, לא אתחלה באתר אחרא דא, בגין דאיהי י', רזא עלאה, כללא דאורייתא, ובאלין תריסר, אית תריסר מכילין דרחמי, דתליין מנייהו, וחד דשלטא למהוי תליסר.

לא יהיה לך, רזא דשמור, בתלת מאה ושתין וחמש פקודי אורייתא. ל': רזא דלא למיהב יקר ורבו לאלהא אחרא. ל': מגדלא דפרח וסליק באוירא, דלא יסטי לבא, למבני לה לאלהא אחרא, כמה דאית רזא, דבונא מגדלא. (לאלהא אחרא) ל': דלא למפני בדיוקנא דעבודה זרה, דלא להרהרא אבתרהא, דלא לסגדא, ולא לאכפיא גרמיה לאלהא אחרא.

א': דלא לחלפא יחודא דמריה, בגין טעוון אחרנין. א': דלא להרהרא דאית אלהא אחרא בר מניה. א': דלא למסטי בתר בידין ודכורו, ברזא דדיוקנא דאדם, ולא בדיוקנא אחרא. א': דלא למשאל מן מתייא, ולא למעבד חרשין. א': דלא יומי בפומי, בשמא דאלהא אחרא. עד הכא, תריסר אחרנין, דאינון פקודי שמור. ובאלין תריסר, תליין תלת מאה וחמשיין ותלת פקודי דשמור אחרנין, דכלילן באלין תריסר, ורזא דא אנכי.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי שמעון, תו תנינן, אנכי כללא דעילא ותתא, כללא דעלאין ותתאין, כללא דחיון קדישין, דכלילן ביה, כללא הוא ברזא דאנכי. לא יהיה לך לתתא, רזא דתריסר חיון תתאין.

לא תעשה לך פסל. פסלו מההוא אתר עלאת, מההוא אתר קדישא. פסל. פסולת דקדושא דאיהו רזא דטעווא אחרא. ורזא דא, כמה דאת אמר (יחזקאל א) וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון וגו'. וכל תמונה הדא הוא דכתיב, (יחזקאל א) ואש מתלקחת. כי אנכי יי' אלהיך, בגין לאתערא לבא לגבי עילא, ולא לנחתא לתתא ולא למקרב לתרע ביתא. אל קנא, דקנאה איהו בההוא אתר.

[זוהר חלק ב' - דף צ"א ע"ב]

ורזא דא, (משלי ל) תחת שלש רגזה ארץ. ואיהו לא תעשה לך, חד. פסל, תרין. וכל תמונה, תלת. וארץ דא, על דא (דף צ"א ע"ב) אתרגיות. (שמות כ) פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. אלנא חדא, דאינציב חדא, ותרין זמנין, ותלת זמנין, וארבע זמנין, ואתפקד על חובי קדמאי, אב ובן. שלישי ורביעי חד הוא כד לא אתתקן, ולא חייש לאתתקנא, וכן בהפוכא דדא, לאילנא דאיהו אתתקן בדקא חזי, וקאים על קיומיה (נ"א כדין) ועושה חסד וגו'.

רעיא מהימנא פקודא י"ב, לאומאה בשמיה בארז קשוט. ומאן דאומי שבועה, הוא כליל גרמיה, באינזן ז' דרגין עלאין, דשמא דקודשא בריך הוא אתכליל בהו. והא שיתא אינזן. ההוא בר נש דאומי אומאה דקשוט על פי בית דין, כליל גרמיה בהו, והוא שביעאה, לקיימא שמא קדישא בדוכתיה. ועל דא כתיב, (דברים ו) ובשמו תשבע. ומאן דאומי אומאה למגנא ולשקרא, גרים לההוא אתר דלא יתקיים בדוכתיה.

אומאה לקיימא פקודא דמאריה, דא איהו שבועה דקשוט, כד ההוא יצר הרע מקטרג לבר נש, ומפתה ליה למעבר על פקודא דמאריה. דא איהו אומאה דמאריה אשתבח ביה, ואצטריך ליה לבר נש לאומאה במאריה על דא, ואיהו שבחא דייליה. וקודשא בריך הוא משתבח ביה. כגון בועז, דכתיב, (רות ג) חי יי' שכבי עד הבקר.

דהא יצר הרע הוה מקטרג ליה, ואומי על דא. נדר איהו לעילא, ואינזן חיי מלכא, רזא דרמ"ח שייפין, ותריסר קטירין, כחושבן ונד"ר. ועל דא חמיר משבועה. חיי דמלכא אליו, דיהיב חייין לכל אליון שייפין, ואקרון הכי בגין אינזן חייין, ואינזן חייין נחתין מעילא לתתא. לההוא מקורא דחייין. ומההוא מקורא נחתין לתתא, לכל אינזן שייפין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שבועה לקיימא דרגא דלתתא, רזא דשמא קדישא. ודא אקרי מלך עצמו, דרוחא עלאה וגופא דיליה, למשרי בגויה, ולדיירא ביה, ברוחא דשאר גופא. ועל דא אקרי מלך עצמו דרוחא עלאה תאיבה דיליה למשרי בגויה עצמו דההוא דסתיר לעילא. ובגין כה, מאן דאומי בקשוט, הוא מקיים לההוא אתר, וכד קאי האי אתר מקויים, כל עלמא. נדר שריא על פלא, על מצוה, ועל רשותא דלאו הכי בשבועה, והכי אוקמוה חברייא. (ע”כ רעיא מהימנא) (פקודא י”ג לאתעסקא בפריה ורביה וכו’ עד בכל סטרין. ומשם תלך ויקרא מ”ג ע”ב וביום השמיני)

(שמות כ) לא תשא, רזא דא הא אוקמוה חברייא. בגין דקודשא בריך הוא פד שתיל עלמא, אטבע גו תהומי, צורא חדא, חקיקא בשמא קדישא, ואטבע לה לגו תהומא. וכד מיא בעאן לסלקא, חמאן רזא דשמא קדישא, חקיק על ההוא צורא, ותייבין ומשתקעין, והדרין לאחורא, ושמא דא קיימא עד יומא דא, גו תהומא.

ובשעתא דאומין בני נשא על קשוט, בקיומא דקשוט, ההוא צורא סלקא, ומקבלא ההוא אומאה, ואהדר ואתקיים על תהומא, ועלמא אתקיים, וההוא אומאה דקשוט קיים עלמא.

ובשעתא דאומי בני נשא אומאה לשקרא, ההוא צורא סלקא לקבלא לה לההיא אומאה, פיון דחוי דאיהו דשקרא. כדין ההוא צורא דההו סליק, תב לאחורא, ומיין אזלין ושטין, ואתון דההוא צורא, פרחן גו תהומי, ואתבדרן, ובעאן מיא לסלקא לחפייא עלמא, ולאחורא ליה כמלקדמין.

עד דזמין (נ”א דרמיז) קודשא בריך הוא, לחד ממנא, יעזריאל, די ממנא על שבועין מפתחו, ברזא דשמא קדישא, ועאל לגביה דההוא צורא, וחקיק ביה אתון כמלקדמין, וכדין אתקיים עלמא, ואהדרו מיין לדוכתייהו. (נ”א דההוא צורא ורגיש להו לאתון דשמא קדישא וחקיק להו כמלקדמין ואהדרו מיין לדוכתייהו וכדין אתקיים עלמא) ועל דא פתיב לא תשא את שם ה’ אלהיך לשוא.

רעיא מהימנא פקודא כ”ד, למהוי דכיר יום השבת, כמה דאת אמר זכור את יום השבת לקדשו. רזא דשבת, הא אוקימנא בכל אינון דוכתי, יומא דוכרנא דניחא דעלמא ואיהו פללא דאורייתא. ומאן דנטיר שבת, כאילו נטיר אורייתא פלא. והא אתמר, דוכרנא דשבת, לקדשא ליה בכל זיני קדושין. מאן דאדכר למלכא, אצטריך לברכא ליה, מאן דאדכר שבת, צריך לקדשא ליה והא אתמר.

זכור לדכורא איהו. שמור איהו לנוקבא. (ודא בלא פרודא) יום שבת, רזא דכל מהימנותא, דתליא מרישא עלאה, עד סופא דכל דרגין, שבת איהו פלא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תלת דרגין אינון, וכלהו אקרין שבת. שבת עלאה. שבת דיומא. שבת דליליא.

השלמה מההשמטות (סימן ח)

ברזא דשמור דבור לילה. דהא היא תורת ה', תורה שבעל פה. משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וגו' והא אתערעו על תורה שבעל פה, דאילו תורה שבכתב הא כתיב (דברים ל"א) ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יי לאמר לקח את ספר התורה הזה, ודא ליליא אתחזי להאי. להאי דאחיד בשמשא. ומלכא דאתיא מניה, משה. נהיר לון לישראל ארבעין שנין שמשא ביומא, ותורת ה' דא מעלי דשבתא ברזא חדא וכו': (עד כאן מההשמטות) וכלהו חד ואקרי כלא שבת. וכל חד, פד איהו שלטא, נטיל לחברוי, וזמין לון בהדיה, בההוא שולטנו דיליה. וכד האי אתי לעלמא, פלהו אתיין וזמינין בהדיה.

פד אתי ליליא, זמין בהדיה לשבת דיממא, וזמין ליה בהיכליה, ואתטמר בהדיה. כיון דהאי אתיא, שבת עלאה אתמשך עליה, וכלהו גניזין בהיכלא דליליא ובגין דא סעודתא דליליא חמור מביממא (ס"א כדביממא).

פד אתי יממא, זמין בהדיה לתרין אלין אחרנין, דרגא עלאה ודרגא תתאה, דא דאנהיר ליה, ודא דאתנהיר מניה. וכלא פחדא אקרי שבת, ושלטין ביומא דשבת. ואלין תלת דרגין, אינון כללא ורזא דכל אורייתא, תורה שבכתב, נביאים וכתובים. מאן דנטיר שבת, נטיר אורייתא כלא.

תרין מרגלן אינון, וחד סיכתא בהדיהו, בגווייהו, דקאים בין האי ובין האי. מרגלא עלאה לית ביה גוון, לית בה חיזו באתגלייא.

האי מרגלא, פד שארי לאתגלייא, נהרין, ו' אתוון גליפין, בלטין ונצצין ובקעין בקיעין וקסטירין, ונהרין כל חד וחד. ואינון ו' אתוון, אינון תרין שמהן מחקקין בההוא מרגלא. וביומא דשבת, נצצין ונהרין, ופתחין פתחין, ונפקי ושלטי. ואינון אהי"ה יה"ו, מתנצצי אתוון, ובנצצו דלהון, עאלין דא בדא, ונהרין דא בדא.

וכד עאלין דא בדא, נהרין דא מגו דא, בתרין גוונין. חד גוון חוור, וחד גוון סומק. ומאינון תרין גוונין, אתעבידו תרין שמהן אחרנין, עד דסלקין אתוון לשבע שמהן.

א' נפיק ונצין, ועאל באת ו', ונהרין תרווייהו, בתרין גוונין, ואינון תרין שמהן, חד אקרי ידו"ד, וחד אקרי א"ל, ונהרין פחדא. ה' נפיק ונצין, ועאל באת ה' ונהרין תרווייהו, בתרין גוונין, ואינון תרין שמהן, חד אקרי ידוד רזא דאלהים. וחד אקרי אלהים. ונהרין פחדא. י' עאל ב"י, ונהרין ונצצין פחדא, ועאלו דא בדא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ונהרין תרווייהו, גליפין מחקקון כחדא, ואיננו זקפן רישא, נהרין מנצצין ענפין סלקין מהאי סטרא, ומהאי סטרא, ואיננו חד סרי ענפין.

ואלין תרין אתוון דנהרו, מתחבקן דא בדא, איננו ידו"ד ידו"ד מצפן מצפן, ברזא דתליסר מכילן דרחמי. ואלין תרין אתוון, כד עאלין דא בדא, וכד מתחבקן דא בדא, (וכד מתדבקן דא בדא) זקפין רישא, ונהרו ומנצצן על כלא, באיננו חד סרי ענפין, דנפקין בכל (דף צ"ב ע"ב) סטר.

ה' דאשתאר, איהי סלקא בשמא חד, לאתחברא בהדיהו, ואיהי אדני. וכל אלין שמחה, בלטיין ונצצין ונפקי ושלטי בהאי יומא. פיון דאלין שלטי, נפק ההוא מרגלא עלאה, בלטא מנצצא. ומגו נציצו דילה, לא אתחזי בה גוון.

כד נפקא, בטש באלין שמחה, חד שמא מנייהו אדני, דאיהו שביעאה, מתעטרא ועאל במרגלא תתאה, ואתיישב שמא אחרא תחותיה, ואיהו י"ה. ואסתחר ההוא מרגלא עלאה ביה, ומתעטרא ההוא נציצו דנצין, בהאי שמא.

לבתר דכניש (נ"א דבטש) בהני שמחה, נפקין מינייהו שבעים ענפין לכל סטר, ומתחברן כלהו כחדא, ואתעביד רתיכא וכרסייא חדא, לההוא מרגלא עלאה, ושלטא בעטרוי, מלכא בכרסייא, ביומא דא, וחדי כלא. פיון דחדי כלא, יתיב מלכא על כרסייא, וסליק בשבעין ענפין כרסייא, כדקאמרון.

ואיננו תרין (תרומה קל"ב ע"א) אתוון, סלקין ונחתין, ונהרין ומתעטרין אתוון כ"ב, (ס"א בכ"ב אתוון) כלא דאורייתא. בטשי בתרי (קל"ב ע"א) אתוון קדמאי, וסלקי לחד, בשית שבטין, ולחד בשית שבטין אחרנין. ואלין איננו י"ב שבטין דישראל עלאה.

תו, אלין תרין אתוון, (נ"א קדמאי סלקין) סלקין ונחתין, ובטשי בתרין אתוון, דסופא דכ"ב אתוון. וסלקי, חד בחמש דרגין, וחד בחמש דרגין. ואלין עשר אמירן (ס"א לשכללא) לאכללא לכ"ב אתוון, י"ב שבטין בתרין אתוון, (ס"א קדמאי) כלא דאורייתא ועשר אמירן דתרין אתוון דסופא, הא כ"ב אתוון, דסופא דאורייתא. ורזא דא, ירית מרגלא עלאה, בההוא כרסייא דע"ב, ונהרין כ"ב אתוון.

מרגלא תתאה, בשעתא דיתב מרגלא עלאה בההוא כרסייא דע"ב, ונהרין כ"ב אתוון. כדין ההוא מרגלא תתאה דהוא בחשוכא, מסתפל בההוא נהירו, בחילא דתוקפא דאיננו אתוון, דאתרשים בהון, דאקרונ אדני, וכדין אתנהיר וסליק ההוא נהורא, ונטיל כל איננו כ"ב אתוון עלאין, ושאיב לון ההוא מרגלא בגויה, ונהיר נהירו דנצין לע"ב עיבר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פִּיּוֹן דְּהַאי מְרַגְלָא, נְצִיץ וּשְׂאִיב לְאַיְנוֹן אַתּוּן בְּהֵדָה, כְּדִין מְרַגְלָא עֲלָאָה אַתְמֶשֶׁךְ בְּהַדְיִיחָה, וְאַתְדַּבֵּק מְרַגְלָא בְּמְרַגְלָא, וְהוּי כְּלָא חַד. וְדָא אִיחָו רְזָא חַדָּא דְתוֹשְׁבַחְתָּא, וְהָא אוּקְיָמְנָא.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ב ע"א]

אַתּוּן, כַּד נְצִיץ מֵהַאי סְטָרָא, וּמֵהַאי סְטָרָא, דָּא אִיחָו סִיכְתָּא דִּי בְּגוּוּיִיחָה, בִּין מְרַגְלָא לְמְרַגְלָא, כְּדִין אַתְעֲבִידוּ רְזָא דְשִׁמְא קְדִישָׁא דְמ"ב אַתּוּן. בְּכָלָא רְזָא דְשִׁמְא קְדִישָׁא דְע"ב אַתּוּן, דְרַתִּיכָא עֲלָאָה, וְכָלָא, הָאִי וְהָאִי, אַתְקְרִי שַׁבַּת, וְדָא אִיחָו רְזָא דְשַׁבַּת. (ע"כ רעיא מהימנא).

(דף צ"ב ע"א) (שמות כ) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבֹּת לְקַדְּשׁוּ דָּא אִיחָו רְזָא דְבְרִית קְדִישָׁא. וּבְגִין דְּבַהֲאִי בְרִית קְיִימִין כָּל מְקוּרִין דְּשִׁיפֵי גּוֹפָא, וְאִיחָו כָּלֵל כְּלָא. כְּגוּוֹנָא, דָּא שַׁבַּת אִיחָו כְּלָלָא דְאֹרִייתָא, וְכָל רְזִין דְאֹרִייתָא בֵּיה תְלִיין, וְקִיּוּמָא דְשַׁבַּת, כְּקִיּוּמָא דְכָל אֹרִייתָא, מֵאֵן דְנָטִיר שַׁבַּת, כְּאִילוּ נָטִיר אֹרִייתָא כְּלָא.

זְכוֹר רְזָא דְדְכוּרָא אִיחָו, רְזָא דְדְכוּרָא דְנָקִיט כָּל שִׁיפֵי דְעֲלָמָא עֲלָאָה. אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת, לְאַסְגָּאָה מְעֵלֵי שַׁבַּתָּא, דְאִיחָו לִילָה, וְדָא אִיחָו אֶת. לְקַדְּשׁוּ, דְאַצְטְרִיךְ קְדוּשָׁה מְגוּ עֲמָא קְדִישָׁא, וְלְאַתְעֲטְרָא בְּהוּ כְּדָקָא חֲזִי.

זְכוֹר, אַתְר דְלִית לֵיה שְׁכַחָה, וְלֹא קְיִימָא בֵּיה שְׁכַחָה דְהָא לִית שְׁכַחָה (בראשית קצ"ג ע"ב) בְּאַתְר דְבְרִית עֲלָאָה, וְכָל שְׁכֵן לְעִילָא. וְלִתְתָּא, אִית שְׁכַחָה, אַתְר דְאַצְטְרִיךְ לְאַדְכָּרָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קט) יִזְכֹּר עוֹן אֲבוֹתָיו וְגו'. וְאִית תַּמָּן מְמַנֵּן, דְאַדְכָּרֵן זְכִיין דְבַר נֶשׁ, וְחֻבּוּבִי.

וְלִית שְׁכַחָה קָמִי בְּרַסְיָא קְדִישָׁא, מַה דְאִיחָו קָמִיָּה. וּמֵאֵן אִיחָו קָמִיָּה. זְכוֹר. וְכָל שְׁכֵן לְעִילָא. בְּגִין דְכָלָא רְזָא דְדְכוּרָא אִיחָו, וְתַמָּן אַתְגְּלִיף רְזָא דְשִׁמְא קְדִישָׁא יד'ו. וְלִתְתָּא, אַצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְּשָׁא, וּבְמַה אַתְקַדְּשׁוּ. בְּזְכוֹר, דְהָא מְנִיָּה נְטִיל כָּל קְדוּשָׁן וְכָל בְּרַכָּאן. וְדָא, כַּד מִתְעֲטְרִי מְעֵלֵי שַׁבַּתָּא, עַל עֲמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, בְּצִלוֹתֵין וּבְבַעוּתֵין, וּבְסִדּוּרָא דְחַדוּת.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ג ע"א]

וְאִי תִימָא, זְכוֹר, לֹא אַצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְּשָׁא, דְהָא מְנִיָּה נְפָקִין כָּל קְדוּשֵׁין דְעֲלָמָא. לְאוּ הִכִּי. דְהָא דָּא אַצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְּשָׁא בִימְמָא, וְדָא אַצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְּשָׁא בְּלִילָא, וְכָל קְדוּשֵׁין נְטִלִין לֹון יִשְׂרָאֵל לְבַתֵּר, וְאַתְקַדְּשׁוּן בְּקְדוּשֵׁי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (דף צ"ג ע"א) (שמות כ) כִּפֹּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, בְּכָל זִינֵי יָקָר, לְמַחְדֵי לֹון בְּעוֹבְדֵי דְכִשְׂרָאן, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (משלי כג) גִּיל יְגִיל אֲבִי צְדִיק, וְדָא אִיחָו יְקָרָא דְאֲבוּי וְדָאמִיָּה.

רעיא מהימנא כפד את אביך ואת אמך. כפדהו בכסות נקייה, דהיינו כנפי

מצוה, (משלי ג) כפד את ה' מהונך, דא תורה ומצות. הדא הוא דכתיב, (משלי ג) אורף ימים בימינה בשמאלה וגו'. דעני לאו איהו בר נש, אלא מן התורה ומן המצות, אשתמודע, דבתר דאוקמוה מארי מתניתין אין עני אלא מן התורה ומן המצות, דעתרא דבר נש אורייתא ומצות.

ובגין דא, כפד את יי' מהונך, ולא תשתדל באורייתא, כדי להתגדל בה. כמה דאוקמוה חברייא, ואל תעשם עטרה להתגדל בהם, ולא תאמר אקרא בעבור שיקראוני רבי, אלא (תהלים לה) גדלו ליי' אתי. כפד את יי' מהונך, כפן דאיהו חייב ביקרא דאבוי ואמיה.

בגין דאיהו משותף מתרין טפין, דמנהון נוצר בר נש. מטפה דאבוה, חורו דעייניו, וגרמין ואברין. ומטפה דאמיה, שחור די בעייניו, ושערא ומשכא ובשרא. ורביאו ליה באורייתא, ועובדין טבין.

דבר נש חייב ללמד בנו תורה, דכתיב, (דברים ו) ושננתם לבניך. ואי לא אוליף ליה אורייתא ופקודין, כאילו עביד ליה פסל, ובגין דא לא תעשה לך פסל. ועתיד להיות בן סורר ומורה, ומבזה אבוי ואמיה, וגוזל מניה כמה ברכאן. דהואיל ואיהו עם הארץ, חשיד איהו על כלא, ואפילו על שפיכות דמים, וגילוי עריות, ועבודה זרה. דמאן דאיהו עם הארץ. ואזיל לאתר דלא אשתמודעון ליה, ולא ידע לברכא, חשדינן ליה דאיהו עובדי עבודה זרה. (ע"כ רעיא מהימנא).

כפד את אביך כמה דאת אמר כפד את יי' מהונך. מהונך: מממונה. מהונך: מחנה. בחדוה דנגונא, למחדי לבא, דהא דא חדוה דלבא, כגונא דא נגונא דכל עלמא. עובדין דכשראן דההוא ברא, חדי לבא דאבוה ודאמיה. מהונך, מממונה לכל מה דאצטריכו.

כגונא דבר נש אוקיר לקודשא בריך הוא, הכי אצטריך לאבא ולאמא, בגין דשותפותא חדא אית לון בקודשא בריך הוא עליה. וכמה דאצטריך למדחל לקודשא בריך הוא, הכי אצטריך למדחל לאבוה ולאמיה, ולאוקיר לון כחדא, בכל זיני יקר.

למען יאריכון ימיה, בגין דאית יומין לעילא, דתליין בהו חיי בר נש בהאי עלמא. ואוקימנא על אינון יומין דבר נש בההוא עלמא לעילא, וכלהו קיימין קמי קודשא בריך הוא, ובהו אשתמודען חיי דבר נש. על האדמה אשר יי' אלהיה נותן לך. אבטחותא לאתהניא באספקלריא דנהרא, ורזא דא על האדמה, דא אספקלריא דנהרא, באינון יומין עלאין, דנהרין מגו מבוועא דכלא.

”זהר היומי” – לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מאי שנא, באלין תרין פקודין דאורייתא, דכתיב בהו למען יאריכון ימיה, בדא, ובשלוח הקן. אלא תרין פקודין אלין, בלהו תליין לעילא. אבא ואמא, רזא דזכור ושמור כחדא. ובגניי כד פתיב למען יאריכון ימיה. ובשלוח הקן, דכתיב, (דברים כב) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך וגו', רזא דעלמא עלאה, דלא אתייהיב ביה רשו לאסתכלא, ואצטריך לשלח מגו שאלתא ואסתכלותא ביה.

ואת הבנים תקח לך, דכתיב, (דברים ד) כי שאל נא לימים ראשונים וגו' מקצה השמים ועד קצה השמים. אבל לעילא מקצה השמים, שלח תשלח מרעיוניך למשאל.

[זוהר חלק ב' – דף צ"ג ע"ב]

ובדא פתיב, למען ייטב לך והארכת ימים, למען איטב לך לא פתיב, אלא למען ייטב לך. ויאריכון ימיה לא פתיב, אלא והארכת ימים. למען ייטב לך, שהוא אתר דאוטיב לכלא, ואיהו עלמא דסתים וגניו. והארכת (דף צ"ג ע"ב) ימים, כמה דכתיב, תקח לך, ברשותא דבר נש איהו.

ואי אזדמן ליה עובדא וכוון ביה, זכאה איהו. ואף על גב דלא מכוין ביה, זכאה איהו, דעביד פקודא דמריה. אבל לא אתחשיב כמאן דעביד רעותא לשמה, וכוון ביה, ברעותא דאסתכלותא ביקרא דמריה, כמאן דלא ידע למסבר סברא, דהא ברעותא תליא מלה לשמה. ובעובדא דלתתא לשמה, אסתלק עובדא לעילא, ואתתקן כדקא יאות.

כגוונא דא, בעובדא דגופא, אתתקן עובדא דנפשא, בההוא רעותא. דהא קודשא בריך הוא בעי לבא, ורעותא דבר נש. ואפילו הכי, אי לא תמן רעותא דלבא דאיהו עקרא דכלא, על דא צלי דוד ואמר, (תהלים ז) ומעשה ידינו פוננה עלינו וגו'. דהא לית כל בר נש חפים, לשואה רעותא ולבא, לתקנא כלא ויעביד עובדא דמצוה. על דא צלי צלותא דא, ומעשה ידינו פוננה עלינו.

מאי פוננה עלינו. פוננה, ואתקין תקונך לעילא כדקא יאות. עלינו, אף על גב דלית אנן ידעי לשואה רעותא, אלא עובדא בלחודוי. מעשה ידינו פוננהו. למאן. ליהוה דרגא דאצטריך לאתתקנא. פוננהו, בחבורא חדא באבהו, למהוי מתתקנא בהון, בהאי עובדא, כדקא יאות.

השלמה מההשמטות (סימן ט זה נמצא בספר ישן)

גרסינן בזוהר, מאן דאחיד באורייתא, סמכא ליה ומחזקה ליה על ירכוי, דלא יסטי לימינא ולשמאלא. זכאין אינון ישראל דקודשא בריך הוא יהב לון אורייתא לגלאה לון רזין עלאין. עלייהו כתיב (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם וגו'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ותא חזי, פד יהיב קודשא בריך הוא אורייתא לישראל רשים לה ברזא דשמא קדישא. אמר (שמות כ) אנכי יי אלהיך, ברזא דחסד אברהם אחיד בה, ולקבליה מצות עשה ורזא דא תפקידתא קמייתא דפקיד קודשא בריך הוא לאברהם, מצות עשה הוה. דכתיב (בראשית י"ב) לך מארצך ובגין כך חושבן מצות עשה רמ"ח כחשבון אברהם. (שמות ד') לא יהיה לך אלהים אחרים וגו' ברזא דגבורה דאחיד בה יצחק, דכל אינון אלהים אחרים ואינון סרכין ממנן מסטריה ינקין, וכן עשו וכל אינון ממנן דיליה. דהא יצחק במצות לא תעשה אחיד. ותפקידתא קמייתא דיליה, מצות לא תעשה הוה, דכתיב (בראשית כ"ו) אל תרד מצרימה.

ומצות לא תעשה מסטרא דדינא קא אתי, דהא מענישין ליה לבר נש פד עבר עלה. ובגין כך חושבן מצות לא תעשה ברזא דדרגא דיליה ברזא דשס"ה לקבל יומין דשמשא דנהיר מסטרא דגבורה. דהא הוא דכתיב (שופטים ה) כצאת השמש בגבורתו.

לא תשא ברזא דגבור"ה, דתפארת דאקרי אמת ואיקרי בה יעקב שלימא ויניק תרין חולקין, מצות עשה ומצות לא תעשה. דהא הוא דכתיב (בראשית כ"ה) ויעקב איש תם יושב אהלים. ועאל לכל סטרין לרחמי ולדינא, למצות לא תעשה ולמצות עשה. ואיקרי שלים בגין דשבועה משלמא אתייה.

ועל דא ברזא דעשה ולא תעשה. וכמה דאיהי לא תעשה פד איהי לשקרא הכי איהי מצות עשה פד איהי באמת. דכתיב (ירמיה ד') ונשבעת חי יי באמת במשפט ובצדקה וכתיב (דברים י) ובשמו תשבע. (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו, ברזא דברית, דהוא יסוד דאחיד ביה יוסף. ועל דא אקרי שבת, דהא יוסף פל אקרי, שבת נמי כ"ל דכל ענוגא ותפנוקא נפיק מניה לקיימא עלמין כלהון (כלהו). ועל דא שבתא כלא (כלל) דעשה ולא תעשה, בגין דיוסף נמי בוכרא דנטיל תרין חולקין.

תא חזי בדברות משנה תורה פתיב (דברים ט"ו) וזכרת פי עבד היית במצרים ויפדך יי אלהיך משם, הכא אוליף לון אורייתא רזא עילאה. דהא ההוא צדיקא דאזדבן חיים לעבדא במצרים ואחילו (ודחילו) ליה, לקבליה איהו זכור את יום השבת.

סדר הלימוד ליום יח טבת [יום 107 בשנה]

ובגין כך אמר לון קודשא בריך הוא לישראל, בבעו מנכון הווי דכירין ההוא צדיקא דאזדבן על ידיכו והוה לעבדא במצרים, ובההוא חובה אתגזר עליכו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לֹאֲשֶׁתֶּעֱבֹדָא בְּכוּ בַּמִּצְרַיִם, וְלִכְפָּרָא הֵוָא חוּבָה דְּזַבִּינְתוֹן לֵיהּ. נְטָרוּ יוֹמָא דְשַׁבְּתָא וְיִשְׁתַּבֵּיך לְכוּן, דְּהָא יוֹמָא דְשַׁבְּתָא לְקַבְּלִיה אִיהוּ, כְּדִאוּקִימְנָא בְּרוּזָא דְמַהִימְנוּתָא.

יוֹמָא קַדְמָאָה לְקַבְּלִיה דְּאַבְרָהָם, הֵוָא דְכְּתִיב (תהלים נ"ב) חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם. יוֹמָא תַנְיִינָא לְקַבְּלִיה דְּיִצְחָק, וּבְגִין כֶּךָ יִתִּיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִידָן עֲלֵמָא. יוֹמָא תְּלִיתָאָה לְקַבְּלִיה דְּיַעֲקֹב דְּאִיהוּ קוּ אֲמֻצְעִי, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב בֵּיהּ בְּעוּבָדָא דְּבְרָאשִׁית יְקוּוּ הַמַּיִם.

יוֹמָא רְבִיעָאָה לְקַבְּלִיה דְּדָוִד, דְּכְּתִיב בֵּיהּ (בראשית א) יְהִי מְאֲרָת, מְאֲרָת חֶסֶד דְּהָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָהּ, אֲלֵא מָה דְּאֲתִייהִיב לָהּ עַל יְדָא דְּצַדִּיק, הַכִּי נִמְי דָּוִד כְּתִיב בֵּיהּ עֲנִי וְאֲבִיוֹן, וְלִית חַיִּים אֲלֵא מָה דְּאֲתִייהִיב לֵיהּ מִיּוֹמֵי דְּאָדָם קַדְמָאָה שְׁבַעִין שָׁנִין. יוֹמָא חֲמִישָׁאָה לְקַבְּלִיה דְּמֹשֶׁה. יוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְקַבְּלִיה דְּאַהֲרֹן. וְאִינוֹן שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרָאשִׁית דְּלַעֲיָלָא אִינוֹן דְּרַמְיוֹן בְּקֶרָא (דברי הימים א כ"ט) לָךְ יִי הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרָה וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹדֵד כִּי כָּל, וְאִינוֹן חוּלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא.

בְּרוּזָא דָא הַגְּדוּלָּה בְּרוּזָא דְאַבְרָהָם. הַגְּבוּרָה בְּרוּזָא דְיִצְחָק וְהַתְּפָאֲרָה בְּרוּזָא דְיַעֲקֹב. הַנְּצִיחַ חוּלְקָא דְּמֹשֶׁה. הַהוֹדֵד חוּלְקָא דְּאַהֲרֹן. כִּי כָּל (לקבל) לְקַבְּלִיה חוּלְקָא דְּיוֹסֶף. הַמְּמַלְכָּה חוּלְקִיה דְּדָוִד. וְיוֹסֶף שַׁבְּתָא אֲקָרִי לְתַתָּא לְקַבְּלֵי צַדִּיק חַי עַלְמִין, דְּאֲקָרִי שַׁבְּתָא לַעֲיָלָא וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב (דברים ה) עַל כֵּן צוּר יִי אֱלֹהֵיךָ.

תָּא חֲזִי, כִּד בְּעוּ יִשְׂרָאֵל לְמַכְבָּשׁ לְאַרְעָא דְּכַנְעַן אֲקִיפוּ לָהּ שִׁיתָא יוֹמִין. (זמנא) חָדָא בְּכָל יוֹמָא, לְקַבְּלֵי אִינוֹן זַכָּאֵי קְשׁוּט דְּעַלְיָהוֹן מְתַקִּיִם עֲלֵמָא. וּבִיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, שְׁבַע זְמַנִּין, לְקַבְּלֵי יוֹמָא דְשַׁבְּתָא, דְּאִיהוּ לְקַבְּלֵי צַדִּיק דְּאִיהוּ זֶן לְהוּ וּמְקִיִם לְהוּ דְּכְּתִיב (משלי ט) חֲצִבָה עֲמוּנָהּ שְׁבַעָה. וְכְּתִיב (משלי י) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, אִיהוּ יִסּוּדָא וְעִיקְרָא דְּכָל אִינוֹן זַכָּאֵין. וְאִי לָאו זְכוּתָהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא, לָא הוּוּ יְכַלִּין לְמַכְבָּשָׁה. הֵדָא הוּא דְּכְּתִיב (דברים ט) לֹא בְּצַדִּיקָתְךָ וּבִיּוֹשֶׁר לְבַבְךָ וּגּוֹ' וּלְמַעַן הַקִּים אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם. (שמות כ) כִּפַּד אֶת אֲבִיךָ, בְּרוּזָא דְּנִצְחָא דְּאַחִיד בְּהַ מֹשֶׁה וַיְנִיֵק לָהּ. דְּהָא מֹשֶׁה הוּוּ מוֹקִיר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוּרִייתָא.

תָּא חֲזִי, אִי לָאו אֲוִרִיתָא דְּאֲתִייהִיבַת עַל יְדוּי דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה רַבָּה, לָא הוּוּ יַדְעִין בְּנֵי נְשָׂא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלָא הוּוּ מוֹקִירִין לֵיהּ. דְּהָא עַל יְדָא דְּאוּרִיתָא אוּלְיָהּ בַּר נֶשׁ פּוֹלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָה וְאוּקִיר לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין כֶּךָ כִּפַּד אֶת אֲבִיךָ, לְקַבְּלִיה דְּמֹשֶׁה אִיהוּ.

דְּבַר אַחַר, כִּפַּד אֶת אֲבִיךָ, דָּא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב. וְאֶת אִמְךָ, דָּא תוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פֶה. דְּכִמָּה דְּאַבָּא יְהִיב שְׁפַע לְאִמָּא, הַכִּי נִמְי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב יְהִיב שְׁפַע לְתוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פֶה. לָא תִרְצַח לְקַבְּלֵי דְּרַגָּא דְּהוֹדֵד דְּאַחִיד בְּהַ אַהֲרֹן וּבְגִין כֶּךָ לָא תִרְצַח. בְּגִין דְּכָד קְטָלִין לֵיהּ לְבַר נֶשׁ, הֵוָא זִיּוּא וְהוֹדֵד עֵילָאָה דְּעַלְיָה נְטָלִין מְנִיָה. הֵדָא הוּא דְּכְּתִיב

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

(דניאל י) והודי גהפך עלי וגו' ובגין כך אזוהר לון קודשא בריך הוא לבני נשא, דההוא שופרא עילאה דיהיב עליהון דלא יטלון ליה מנהון ואיהו נמי רזא דשלא. ובגין כך קאים אהרן לכפרא ולנכסא נכסת קודשין, ועל פומיה כפר לעמך ישראל. לא תנאף ברזא דצדיק דאחיד בה מאן דאחיד בה, ואיהו רזא דחכמתא. דהא פנסת ישראל לא אתחברת אלא בההוא דחזי ליה ביסודא דעלמא וצדיק יסוד עולם.

דבר אחר, הכי אוליפנא ברזא דמהימנותא, כב"ד, לקבל פנסת ישראל. לא תרצח, לקבל דרגא דנצ"ח. לא תנאף, לקבל דרגא דהו"ד. דבר אחר, כבד לקבל (בראשית א) יהי מאורות דעובדא דבראשית. לא תרצח לקבל (בראשית א) ישראל המים שרץ נפש חיה, בגין כך נפש חיה לא תקטול. לא תנאף לקבל (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למינה, בגין כך לא תנאף באתתא דלאו מינה, דלאו איהי בת זוגך.

דבר אחר, הוא סיומא דעשר אמירן דאורייתא, לקבל עתיקא דעתיקין ראשיתא דכלא, לאחדא סופא ברישא, למהוי כלא חד. והא דלא שארי בהו בקדמיתא, לאולפא רזא עילאה עד אן אתר אתייהיבת ליה רשותא למשה, ומאן אתר קביל אורייתא מזעיר אנפין. אמר ז' אמירן, לקבל ז' דרגין עלאין דרמיזין בקרא לך יי הגדולה וגו' ועד ההוא אתר אסתפל משה דכתיב (מקרא זה כתמונתו לא נמצא בתורה, וראה שמות ל"ג י"א ודברים ל"ד י) פנים בפנים דבר יי עם משה. פנים דא ברא קדישא, בפנים דא בריתא. פנים דא ברית, בפנים דא ארון. וכיון דאתחברו, דבר יי. ומאן אינון, שבועה אמירן. דאינון (ואינון) ג' דרגין עלאין דעתיקא קדישא, אתאמרו לקבליהון ג' אמירן בתראין וסליקו מתתא לעילא.

לא תגנוב, לקבל אימא עילאה בינה דינקא מחכמה, ומאן דאית ביה בינה, אקרי מבין דבר מתוך דבר, כמאן דגניב וגניב מה דאית בלבא דחכם דאוליף ליה חכמתא. ואורייתא דאף על גב דאשתרי לגביה בינה לינקא מחכמה, גניבה אית מסטרא אחרא דאסיר, ואמר לא תגנוב סתם.

לא תענה ברעך, לקבל דרגא עילאה דחכמתא דהא בר נש לא יכיל לאתבא פתגם, אלא בגין דרגא דרוחא עילאה דחכמתא דאית ביה. הדא הוא דכתיב (איוב ט"ו) החכם יענה דעת רוח. ואף על גב דהאי ענייה דאיהו עני, אית בהו קיומא דעלמא וסיועא לעלמא למנדע למאריה, ואיהו ברזא דמהימנותא. אית ענייה מסטרא אחרא דאסיר. הדא הוא דכתיב, לא תענה וגו'.

לא תחמוד, לקבל דרגא סתימאה עילאה דכל מחשבון ביה תליין, ולית בעלמא דינדע ההוא דרגא, בגין דאיהו סתימא דסתימין. וכד סליק במחשבה עילאה טמירא, ברא עלמא עילאה ועלמא תתאה ברגעא חדא הדא הוא דכתיב (ישעיה מ"ח)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יעמדו יחדו, וההיא מחשבה סתימאה. ובר נש אית ליה מחשבה סתימאה, דלית דידע בה אלא קודשא בריך הוא בלחודוי. ויהבה ביה בבר נש למחשב מילין דאורייתא, מילין דמצות. בגין (דההיא) דההוא מחשבה עילאה נגדא מבוועין דילה לאתרא דחכמתא ולא אתפרש כלל.

ומהאי חכמתא עילאה נפקת תורה ונגיד שקיותה עד ההוא אתרא דחכמה תתאה דאקרי מצות. ועל דא מאן דחשיב למעבד מצוה כאילו עשאה, בגין דגרים למיתי ספוקא דברכאן מההיא מחשבה עילאה עד אתר דאקרי מצוה. וכאילו עשאה, כמה דאת אמר, (במדבר ט"ו) ועשיתם אותם. ומחשבה דא רישא דכולא ואף על גב דבסטרא דמחשבה עילאה אתיהיב ליה רשותא למלין דמצוה מילין, דלאו מצוה אסירין, הדא הוא דכתיב לא תחמוד.

ותא חזי, מאי טעמא פולחו אמירן לקבל כל פתרא ופתרא, מצות עשה באתרא דחזי ליה ומצות לא תעשה באתרא דחזי ליה. ואינון תלתא בתראי אינון לא תעשה מכללא דעשה, כדאוקימנא בכלהו. אף על גב דהאי שרי, האי אסיר. בגין דאינון לקבל עתיקא דעתיקין דחסד ורחמים גדולים תליין ביה ולא אתחזי אלא למצות עשה. בגין כף דייק מנייהו דלא יתפני בר נש (כהן גדול) לסטרא אחרא ורשים להו במצות לא תעשה ואזהר לון לבני נשא בלאו, על האי אמירה בתראה, דאיהי כללא דאורייתא.

ומאן דעבר על האי, כאילו אעבר על כל אורייתא. בגין דאיהו לעילא ראשיתא דכולא, כללא דכלא. ואי בר נש עבר על האי ואסטי מחשבתיה מאורחין דאורייתא, כדן אתדבק בסטרא אחרא דשקר, וכדין אתי לידי לא תענה ברעך וגו'. כדאשפחן גבי אחאב דחמיד פרמא דנבות וכדין אסהידו עליה שקרא. ומהאי אתי בר נש למעבר על פלהו אמירן. אבל כד איהו אזיל באורחי דאורייתא וחשיב באורייתא ובפקודוי, כדין אתפשט ההיא מחשבה בכלהו דרגין מסטרא דאמת מסטרא דמהימנותא עילאה.

ותא חזי דהא געיצין פולחו אמירן דלא לאסטאה מחשבתיה ורעותיה לסטר אחרא. וכד בר נש מתדבק בהאי, כדין פלהו עלמין מתמלאן ברכאן עלאין דנגדין מעתיקא סתימא דילה: (עד כאן מההשמטות) (שמות כ) לא תרצח. לא תנאף. לא תגנב. לא. פסקא טעמא בכל הני תלת. ואי לא דפסקא טעמא, לא הוי תקונא לעלמין, ויהא אסיר לן לקטלא נפשא בעלמא, אף על גב דיעבור על אורייתא. אבל במה דפסקא טעמא, אסיר, ושרי.

לא תנאף. אי לאו דפסקא טעמא, אסיר אפילו לאולדא, או למחדי באתתיה חדוה דמצוה. ובמה דפסקא טעמא, אסיר ושרי.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לא תגנב. אי לא דפסקא טעמא, הוה אסיר אפילו למגנב דעתא דרביה באורייתא. או דעתא דחכם, לאסתכלא ביה. או דיינא דדאין דינא לפום טענה, דאצטריך ליה למגנב דעתא דרמאה, ולמגנב דעתא דתרווייהו, לאפקא דינא לנהורא. ובמה דפסקא טעמא, אסיר ושרי. (שמות כ) לא תענה ברעך עד שקר. הכא לא פסקא טעמא, בגין דאסיר הוא כלל כלל. ובכל מילי דאורייתא, קודשא בריך הוא שוי רזין עלאין, ואוליף לבני נשא ארחא, לאתתקנא בה, ולמתך בה. כמה דאת אמר, (ישעיה מח) אני יי' אלהיך מלמדך להועיל מדריכה בדרך תלך.

אוף הכי, (שמות כ) לא תחמד, לא פסיק טעמא כלל. ואי תימא, אפילו חמודא דאורייתא אסיר, פיון דלא פסקא. תא חזי, בכלהו עבדת אורייתא כלל, ובהאי עבדת פרט. בית רעך שדהו ועבדו וגו', בכל מילי דעלמא. אבל אורייתא, איהי חמודת תדיר, שעשועים, גנוזי דחיי, ארפא דיומין, בעלמא דין ובעלמא דאתי.

הני עשר אמירן דאורייתא, אינון כללא דכל פקודי אורייתא, כללא דעיקרא ותתא, כללא דכל עשר אמירן דבראשית. אלין אתחקקו על לוחי אבנין, וכל גנוזין דהו בהו, אתחזון לעיניהון דכלא, למנדע ולאסתכלא ברזא דתרי"ג פקודין דאורייתא דכלילן בהו, כלא אתחזי לעיינין, כלא איהו בסכלתנו, לאסתכלא בלבא דישראל כלהו, וכלא הוה נהיר לעיניהו.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ד ע"א]

בההוא שעתא, כל רזין דאורייתא, וכל רזין עלאין ותתאין, לא אעדי מינייהו. בגין דהו (דף צ"ד ע"א) חמאן עינא בעינא, זיו יקרא דמריהון, מה דלא הוה כההוא יומא, מיומא דאתברי עלמא, דקודשא בריך הוא אתגלי ביקריה על טורא דסיני.

ואי תימא, הא תנינן דחמאת שפחה על הים, מה דלא חמא יחזקאל גביאה, יכול כההוא יומא דקאימו ישראל על טורא דסיני. לאו הכי. בגין דההוא יומא דקיימו ישראל על טורא דסיני, אעבר זוהמא מנייהו, וכל גופין הו מציחצחון, כצחצחא דמלאכין עלאין, כד מתלבשן בלבושי מציחצחון, למעבד שליחותא דמריהון.

ובההוא מלבושא מציחצחא, עאלין לאשא, ולא דחלין. כגוונא דההוא מלאכא דמנוח, כד אתחזי ליה, ועאל בשלהובא, וסליק לשמיא, דכתיב, (שופטים יג) ויעל מלאך יי' בלהב המזבח. וכד אעבר מינייהו ההוא זוהמא, אשתארו ישראל גופין מציחצחין בלא טנופא כלל, ונשמתין לגו כזוהרא דרקייעא, לקבלא נהורא.

הכי הו ישראל, דהו חמאן ומסתכלן גו יקרא דמריהון, מה דלא הוי הכי על ימא, דלא אתעבר זוהמא מנייהו בההוא זמנא. והכא בסיני דפסקא זוהמא מגופא,

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אֲפִילוּ עוֹבְרִין דְּבַמְעֵי אַמֵּן, הוּוּ חֲמָאן וּמְסַתְפְּלֵן בִּיקְרָא דְמַרְיָהוֹן. וְכִלְהוּ קַבִּילוּ כָּל חַד וְחַד, בְּדָקָא חֲזֵי לֵיהּ.

וְהָהוּא יוֹמָא, הוּוּהּ חֲדוּהּ קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְתִיר מִיוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עֲלָמָא, בְּגִין דְּיוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עֲלָמָא, לֹא הוּוּהּ בְּקִיּוֹמָא, עַד דְּקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרֵייתָא, דְּכְתִיב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי.

כִּיּוֹן דְּקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרֵייתָא עַל טוֹרָא דְסִינַי, כְּדִין אַתְבַּסֵּם עֲלָמָא, וְאַתְקִימוּ שְׁמֵיָא וָאָרְעָא, וְאַשְׁתַּמוּדַע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא וְתַתָּא, וְאַסְתַּלַּק בִּיקְרִיָה עַל כָּלָא. וְעַל הָהוּא יוֹמָא כְּתִיב (תהלים צג) יְיָ מָלַךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְיָ עֵז הַתְּאוֹדָה. וְאִין עֵז, אֱלֹא תוֹרָה. שְׁנַאֲמַר (תהלים כט) יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

זוהר פרשת משפטים

[אמרו המגיהים מתחלת הפרשה עד מעשה ידי להתפאר קי"ד א' הוא מן הסבא ויגענו ומצאנו הנסחא מדויקת תלי"ת.]

פְּתַח ר' שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שמות כא) וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לִפְנֵיהֶם, תְּרַגּוּם, וְאֵלֵּן דִּינֵיָא דְתַסְדֵּר קְדָמֵיהוֹן. אֵלֵּן אֵינּוֹן סְדוּרִין דְּגִלְגוּלָא, דִּינֵין דְּנִשְׁמַתִּין, דְּאַתְדַּנּוּ כָּל חַד וְחַד לְקַבֵּל עוֹנְשֵׁיהּ. (שמות כא) כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרֵי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעִית יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חֲנָם. חֲבַרְיָא, עֵידֵן הֲכָא, לְגִלְגָּא כַּמָּה רִזִּין טְמִירִין דְּגִלְגוּלָא. כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרֵי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד. כִּד נִשְׁמַתָּא אַתְחִיבַת בְּגִלְגוּלָא, אִם הִיא מְסֻטְרָא דְהָהוּא עֶבֶד מְטֻטְרוֹן, דְּאִיהוּ (ק"ה ע"ב, ט"ו ע"א, צ"ו ע"א) כְּלִיל שִׁית סְטְרוֹן, כְּתִיב בֵּיהּ שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד, גִּלְגוּלִין דִּילָהּ לֹא מִתְחִיבָא אֱלֹא שִׁית שָׁנִין, עַד דְּאַשְׁלִימַת שֵׁשׁ דְּרָגִין, מַהֲהוּא אַתְר דְּאַתְנַטְלִית.

אָבַל אִם נִשְׁמַתָּא הִיא מְסֻטְרָא דְשְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי שְׁבִיעִית וְדָאֵי מַה כְּתִיב, וּבְשִׁבְעִית יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חֲנָם, דְּצַדִּיק, וְדָאֵי לִית בֵּיהּ מְלָאכָה, כִּיּוֹן דְּלִית בֵּיהּ מְלָאכָה, לִית בֵּיהּ שְׁעֵבוּד. וְנִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי מִתְמָן, אַתְמַר בֵּיהּ וּבְשִׁבְעִית יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חֲנָם, לִית בֵּיהּ שְׁעֵבוּדָא.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ד ע"ב]

אֲדַחְכֵּי, הָא (דף צ"ד ע"ב) סְבָא נַחַת לְגַבִּיָהּ, אָמַר לֵיהּ, אֵי הָכִי, רַבִּי, מַה תּוֹסַפֶּת לְנִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי מִנָּה, דְּאַתְמַר בֵּיהּ, (שמות כ) לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אֲתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְגו'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ליה, סבא סבא, ואת שאיל דא, דודאי האי על נשמתא דצדיק אתמר, דאף על גב דאתחייב לאחתא בגלגולא בכל אלין, אפילו בעבד ואמה, ובעירן דאינון אופנים, או בכל חיון, דמנהון נשמתין דבני נשא, כתיב בה לא תעשה כל מלאכה. והאי איהו, (ויקרא כה) לא תעבד בו עבודת עבד, בצדיק דאיהו יום השבת, לא תעבד בו עבודת עבד, דאיהו יום דחול.

אבל סבא סבא, שבת (ד"א נשמתא) דאיהי בת יחידה, ואיהי בת זוגיה דצדיק, דאיהו שבת. מאי אם אחרת יקח לו. אמר ליה הא ודאי הבדלה, חולו של שבת, דאית אחרא דלא אתקריאת חולו של שבת, אלא חולו של טמאה שפחה. אמר ליה. והא חולו של שבת מאי היא. אמר ליה, דא אמתא, דאיהי גופא דבת יחידה דעלה אתמר, אם אחרת יקח לו.

תא חזי, נשמתא אית דאתקריאת אמה, ואית (נשמתא) שכנתא דאתקריאת שפחה, (ונשמתא) ושכנתא אית דאתקריאת בריתא דמלפא. הכא אית איש, דאתמר ביה (שמות טו) יי איש מלחמה. ואית איש, דאתמר ביה (דניאל ט) והאיש גבריאל.

ובגין דא, נשמתא דאיהי מחייבא בגלגול, אם היא בריתא דקודשא בריך הוא, אי תימא דאזדבן בגופא נוכראה, דתמן שלטנותא דיצר הרע דאיהו מסטרא דסמאל. חס ושלום. דהא כתיב, (ישעיה מב) אני יי הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן דאיהו יצר הרע.

וההוא גופא, דשריא בריתא דמלפא, אי תימא דאזדבן בכתרין תתאין דמסאבו, חלילה וחס. עלה אתמר (ויקרא כה) והארץ לא תמכר לצמיתות פי לי הארץ. מאן גופא דבריתא דמלפא. דא מטטרון. והאי גופא איהו אמה דשכינתא, אף על גב דאיהי נשמתא דאיהי בריתא דמלפא שבוייה תמן, בגלגולא אתיא דאתין גלגולין בגין דאתית תמן, מה כתיב בה (שמות כא) וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.

ועוד וכי ימכור איש, דא קודשא בריך הוא. את בתו: אלו ישראל, דאינון מסטרא דבת יחידה, אתקריאו בתו. ואי תימא דיפקון, כגוונא דאלין מסטרא דעבד, דאיהו מטטרון, דנפקו במנוסה ממצרים, לא תצא כצאת העבדים, הדא הוא דכתיב, (ישעיה נב) כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו.

תא חזי, בר נש כד אתיליד, (ויקרא רכ"ד ע"ב) יתבין ליה נפשא מסטרא דבעירא, מסטרא דדכיו, מסטרא דאלין דאתקרון אופני הקודש. זכה יתיר, יתבין ליה רוחא, מסטרא דחיות הקודש. זכה יתיר, יתבין ליה נשמתא, מסטרא דכרסייא. ותלת אלין, אינון אמה עבד ושפחה דבריתא דמלפא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זכה יתיר, יִהְיֶה לִי נֶפֶשׁ בְּאַרְחָא אֲצִילוֹת, מִסְטָרָא דְבֵת יַחֲדָה, וְאַתְקִירָאֵת אִיהִי בֵּת מְלָךְ. זָכָה יִתִיר, יִהְיֶה לִי רוּחָא דְאֲצִילוֹת. מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְאַקְרִי בֵּן לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם. זָכָה יִתִיר, יִהְיֶה לִי נֶשְׁמַתָּא, מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאַמָּא. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נֶשְׁמַת חַיִּים. מֵאֵי חַיִּים. אֵלָא אֵינּוֹן יִיָּהּ, דְעָלִייהוּ אַתְמַר, (תהלים קנ) כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ, וְאַשְׁתְּלִים בֵּיהּ יְדוּד.

זָכָה יִתִיר, יִהְיֶה לִי יְדוּד בְּשְׁלִימוֹ דְאַתּוּוֹן, יוּד ה"א וְאו"ו ה"א, דְאִיהוּ אָדָם, בְּאַרְחָא אֲצִילוֹת דְעִילָא, וְאַתְקִירִי בְּדִיוֹקְנָא דְמֵאֲרִיָּה. וְעָלִיָּה אַתְמַר, (בראשית א) וַרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וְגו'. וְהֵאֵי אִיהוּ שׁוֹלְטָנוּתִיָּה בְּכָל רְקִיעֵין, וּבְכָל אוֹפְנִים וּשְׂרָפִים וְחַיּוּוֹן, וּבְכָל חַיִּילִין וְתוֹקֶפִין דְלְעִילָא וְתַתָּא. וּבְגִין דָּא, כַּד בַּר נֶשׁ זְכִי בְּנֶפֶשׁ מִסְטָרָא דְבֵּת יַחֲדָה, אַתְמַר בֵּיהּ, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֵבֵדִים.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ה ע"א]

רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי אֶעְרְעוּ חַד לִילֵיא בְּמַגְדֵּל דְצוּר. אַתְאַרְחוּ תַמָּן וְחֲדוּ דָא בְּדָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כַּמָּה חֲדִינָא דְחִמִּינָא אֲנִפִּי שְׂכִינְתָא, דְהִשְׁתָּא בְּכָל אַרְחָא דָא, אֲצִטְעֵרְנָא בְּחֲדָא סְבָא, טִייעָא, דְהוּה שְׁאִיל לִי (דף צ"ה ע"א) כָּל אַרְחָא.

מֵאֵן הוּא נְחֻשָׁא, דְפִרְחָ בְּאוּרָא, וְאוּזִיל בְּפִרוּדָא, וּבֵין כַּף וּבֵין כַּף, אֵית גַּיְחָא לְחַד נְמֻלָּה, דְשָׁכִיב בֵּין שְׁנוּי. שְׂרִי בְּחַבּוּרָא וְסִיִּים בְּפִרוּדָא. וּמֵאֵי אִיהוּ נִשְׂרָא, דְקָא מְקַנְנָא, בְּאִילֵין דְלָא הוּה. בְּנוּי דְאַתְגַּזְלוּ, וְלֹאוּ מִן בְּרִיין. דְאַתְבְּרִיאוּ בְּאַתְרֵי דְלָא אַתְבְּרִיאוּ. כַּד סְלַקִּין גַּחְתִּין, כַּד גַּחְתִּין סְלַקִּין. תְּרִין דְאֵינּוֹן חַד, וְחַד דְאֵינּוֹן תְּלַתָּא. מְהוּ עוֹלִימְתָא שְׁפִירְתָּא, וְלִית לָהּ עֵינִין, וְגוּפָא טְמִירְתָּא וְאַתְגַּלְיָא, אִיהִי נְפֻקָת בְּצַפְרָא, וְאַתְכַּפְּסִיאת בִּימְמָא. אַתְקַשְׁטַת בְּקִשּׁוּטִין דְלָא הוּו.

כָּל דָּא שְׁאִיל בְּאַרְחָא, וְאַצְטְעֵרְנָא. וְהִשְׁתָּא אֵית לִי גַיְחָא. דְאִילוּ הוּינָא כְּחֲדָא, אַתְעַסְקָנָא בְּמִלֵּי דְאוּרִייתָא, מַה דְהוּינָן בְּמִלִּין אַחְרַנִּין דְתַהוּ. אָמַר רַבִּי חֵיָא, וְהוּהוּ סְבָא טִייעָא, יְדַעַת בֵּיהּ כְּלוּם. אָמַר לִיָּה, יְדַעַנָּא, דְלִית מְמִשּׁוּ בְּמִלּוּי. דְאִילוּ הוּה יְדַע, יִפְתַּח בְּאוּרִייתָא, וְלֹא הוּה אַרְחָא בְּרִיקְנִיָּא. אָמַר רַבִּי חֵיָא, וְהוּהוּ טִייעָא אֵית הֲכָא, דְהָא לְזַמְנִין בְּאֵינּוֹן רִיקְנִין, יִשְׁפַח גְּבַר זַגִּין דְדַתְבָּא. אָמַר לִיָּה, הָא הֲכָא אִיהוּ, וְאַתְקִין חֲמַרְיָה בְּמִיכְלָא.

קְרוּ לִיָּה, וְאַתָּא לְקַמִּיָּהוּ. אָמַר לוֹן, הִשְׁתָּא תְּרִין אֵינּוֹן תְּלַת, וְתַלַּת אֵינּוֹן כְּחַד. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא אֲמִינָא לָךְ, דְכָל מְלוּי רִיקְנִין, וְאֵינּוֹן בְּרִיקְנִיָּא, יְתִיב קַמִּיָּהוּ.

אָמַר לוֹן רַבָּנָן, אֲנָא טִייעָא אַתְעַבִּידְנָא, וּמִיּוּמִין זְעִירִין, דְהָא בְּקַדְמִיתָא לֹא הוּינָא טִייעָא, אֲבַל בְּרָא חַד זְעִירָא אֵית לִי, וְיַהֲבִית לִיָּה בְּבֵי סְפָרָא, וּבְעֵינָא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דִּישְׁתָּדֵל בְּאוֹרֵייתָא. וְכֵד אֲנָא אֲשַׁכְחָנָא חַד מִרְבְּנֵן דְּאֹזִיל בְּאַרְחָא, אֲנָא טְעִין אֲבִתְרֵיהּ, וְהָאִי יוֹמָא, חֲשִׁיבְנָא דְּאֲשַׁמְעַ מְלִין חֲדָתִין בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא שְׁמַעְנָא מְדִי.

אָמַר ר' יוֹסִי, בְּכָל מְלִין דְּשְׁמַעְנָא דְּקֹאמְרַת, לֹא תוֹוֹהֵנָא, אֲלֵא מַחַד. אוֹ אֲנִת בְּשִׁטּוֹתָא אֲמְרַת, אוֹ מְלִין רִיקָנִין אֵינּוֹן. אָמַר הֵהוּא סְבָא, וּמֵאֵן אֵיהִי. אָמַר עוֹלִימְתָא שְׁפִירְתָא וְכוּ'.

פִּתַח הֵהוּא סְבָא וְאָמַר, (תהלים קיח) יי' לִי לֹא אִירָא מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. יי' לִי בְּעֲזָרִי וְגו'. טוֹב לְחַסוֹת בְּיְי' וְגו'. כְּמָה טְבִין וְנַעֲיָמִין וְיִקְרִין וְעֲלֵאִין מְלִין דְּאוֹרֵייתָא, וְאֲנָא הִיכִי אֵימָא קָמִי רְבִנּוֹן, דְּלֹא שְׁמַעְנָא מִפּוֹמִיֵּהוּ עַד הַשְּׁתָא, אֲפִילוּ מְלַח חֲדָא. אֲבַל אֵית לִי לְמִימַר, דְּהָא לִית כְּסוּפָא כְּלָל לְמִימַר מְלִי דְּאוֹרֵייתָא קָמִי כְּלָא.

אֲתַעֲטֵף הֵהוּא סְבָא, פִּתַח וְאָמַר, (ויקרא כב) וּבֵת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִיא בְּתֵרוּמַת הַקִּדְשִׁים לֹא תֹאכַל. הָאִי קָרָא, אֲקָרָא אַחְרָא סְמִידָ, (ויקרא כב) וּבֵת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוִרִיהָ מִלְּחָם אָבִיהָ תֹאכַל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ. הֵנִי קָרָאִי כְּמִשְׁמַעֵן. אֲבַל מְלִין דְּאוֹרֵייתָא מְלִין סְתִימִין אֵינּוֹן

וְכְמָה אֵינּוֹן מְלִין דְּחֻכְמָתָא דְּסְתִימִין בְּכָל מְלַח וּמְלַח דְּאוֹרֵייתָא, וְאֲשַׁתְּמוּדְעֵן, אֵינּוֹן לְגַבֵּי חֲפִימִין, דִּידְעִין אַרְחִין דְּאוֹרֵייתָא. דְּהָא אוֹרֵייתָא לָאוּ מְלִין דְּחֻלְמָא אֵינּוֹן, דְּקָא אֲתַמְסֵרֵן לְמֵאֵן דְּפִשֵׁר לֹוֹן, וְאֲתַמְשִׁכֵן בְּתֵר פּוֹמָא, וְעַם כָּל דָּא אֲצִטְרִיכוּ לְמִפְּשֵׁר לֹוֹן לְפּוֹם אַרְחֻי. וְמָה אֵי מְלִין דְּחֻלְמָא אֲצִטְרִיכוּ לְמִפְּשֵׁר לֹוֹן לְפּוֹם אַרְחֻי, מְלִין דְּאוֹרֵייתָא דְּאֵינּוֹן שְׁעִשׁוּעִין דְּמִלְכָא קְדִישָׁא, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה דְּאֲצִטְרִיכוּ לְמַהֲרָ בְּאַרְחָ קְשׁוּט בְּהוּ, דְּכְתִיב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם דְּרַכִּי יי' וְגו'.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ה ע"ב]

הַשְּׁתָא אֵית לְמִימַר, וּבֵת כְּהֵן, דָּא נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה, בְּרִתִּיהָ דְּאַבְרָהָם אֲבִינוּ קְדָמָאָה לְגִזְרִין, וְאֵיהוּ מְשִׁיךְ, לָהּ לְהָאִי נִשְׁמַתָּא מֵאַתֵּר עֲלָאָה. מָה בֵּין קָרָא דְּאָמַר וּבֵת אִישׁ כְּהֵן, וּבֵין קָרָא דְּאָמַר וּבֵת כְּהֵן, וְלֹא כְּתִיב אִישׁ. אֲלֵא, אֵית כְּהֵן דְּאֲקָרִי אִישׁ כְּהֵן, וְלֹא כְּהֵן מִמֶּשׁ. וְעַל אַרְחָא דָּא, הָוָה (איש) כְּהֵן, וְהָוָה סִגְן, וְהָוָה כְּהֵן גְּדוֹל, וְהָוָה כְּהֵן דְּלָאוּ אֵיהוּ גְּדוֹל. כְּהֵן סְתָם, רַב וְעֲלָאָה יִתִּיר מֵאִישׁ כְּהֵן. וְעַל דָּא אֵית נִשְׁמַתָּא, (דף צ"ה ע"ב) וְאֵית רוּחָא, וְאֵית נַפְשָׁא.

וּבֵת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר, דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּאֲתַמְשִׁכֵת מֵאַתֵּר עֲלָאָה, וְעֲאֵלַת לְגוֹ סְתִימוּ דְּאֵילָנָא דְּחִיִּי. וְכֵד רוּחָא דְּכִהְנָא עֲלָאָה נִשְׁבָּא, וְיִהִיב נִשְׁמַתִּין בְּאֵילָנָא דָּא, פְּרַחִין מִתְמֵן אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין, וְעֲאֵלִין בְּאוּצֵר חַד.

וְוִי לְעֲלָמָא, דְּלֹא יִדְעִין בְּנֵי נִשָּׂא לְאַסְתְּמֵרָא, דְּקָא מְשִׁכִין מְשִׁיכוּ בְּהַדִּי יִצֵר הָרַע, דְּאֵיהוּ אִישׁ זָר, וְהָאִי בֵת כְּהֵן פְּרַחַת לְתַתָּא, וְאֲשַׁכְחַת בְּנֵינָא בְּאִישׁ זָר. וּבְגִין דְּאֵיהוּ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רעותא דמרה, עאלת תמן ואתפפיתא, ולא יכילת לשלטאה, ולא אשתלימת בהאי עלמא. כד נפקת מניה, היא בתרומת הקדשים לא תאכל, כשאר כל נשמתין, דאשתלימו בהאי עלמא.

תו אית בהאי קרא, ובת כהן פי תהיה לאיש זר. עלובתא איהי נשמתא קדישא, פי תהיה לאיש זר, דקא אתמשכת, על גיורא דאתגייר, ופרחת עליה מגן עדן בארץ סתים, על בניינא דאתבני מערלה מסאבא, דא הות לאיש זר.

ודא הוא רזא עלאה יתירא מכלא. בעמודא דקיימא לטקלין, גו אוירא דנשבת, אית טיקלא חדא בהאי סטרא, ואית טיקלא אחרא בהאי סטרא. בהאי סטרא מאזני צדק. ובהאי סטרא מאזני מרמה. והאי טיקלא, לא שכיף לעלמין, ונשמתין סלקין ונחתין עלין ותבין, ואית נשמתין עשיקין, כד שלטא אדם באדם, דכתיב, (קהלת ח) עת אשר שלט האדם באדם לרע לו, לרע לו ודאי.

אבל האי נשמתא, דהות לסטרא אחרא, איש זר, ואתעשקת מניה, דא איהי לרע לו. לו: להווא איש זר, ואיהי בתרומת הקדשים לא תאכל, עד דעביד בה קודשא בריך הוא מה דעביד, אתא קרא ואמר ובת כהן פי תהיה לאיש זר הכי הוא.

הכא אית רזא, היך מתעשקן נשמתין. אלא האי עלמא אתנהג כלא, באילנא דדעת טוב ורע. וכד אתנהגן בני עלמא בסטרא דטוב, טיקלא קיימא ואכרע לסטרא דטוב. וכד אתנהגן בסטרא דרע, אכרע להווא סטרא. וכל נשמתין דהוו בהיא שעטא בטיקלא, הוו עשיק לון, ונטיל לון.

אבל לרע לו, דאינון נשמתין כפיין (ס"א חפיין) לכל מה דאשכחן מסטרא בישא, ושיצאן ליה. וסימנא לדא, ארונא קדישא, דאתעשק גו פלשתים, ושלטו ביה, לרע לון. אוף הכי. הני נשמתין אתעשקין מסטרא אחרא לרע לון.

מה אתעבידו מאינון נשמתין. חמינן בספרי קדמאי, דמנייהו הוו אינון חסידי אומות העולם. ואינון ממזרי תלמידי חכמים, דקדמן לכהנא רבא עמא דארעא, וחשוב בעלמא, אף על גב דעאל לפני ולפנים. בכה האי סבא רגעא חדא, תוהו חברייה, ולא אמרו מדי.

פתח ההוא סבא ואמר, (שמות כא) אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי וגו'. האי פרשתא על רזא דא אתמר, וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים אם רעה וגו'. מאריה דעלמא מאן לא ידחל מינה, דאנת שליט על כל מלכין דעלמא, כמה דאת אמר (ירמיה י) מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה וגו'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כמה אינון בני נשא בעלמא, דקא משתבשון בהאי קרא, וכלהו אמרי, אבל קרא דא לא אתיישר בפומייהו. וכי קודשא בריך הוא מלך הגוים איהו, והלא מלך ישראל איהו, והכי אקרי, דהא כתיב, (דברים לב) בהנחל עליון גוים וגו'. וכתיב (דברים לב) פי חלק יי' עמו. ועל דא אקרי מלך ישראל. ואי תימא דאיהו מלך הגוים אקרי, הא שבחא דלהון דקודשא בריך הוא מלך עלייהו, ולא כמה דאמרין דאתמסרין לשמשין ולממנן דיליה.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ו ע"א]

ותו סיפא דקרא, דכתיב, (ירמיה י) פי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין פמוך. כל האי, שבחא איהו לשאר עמין, ותוהא איהו, היך לא מסתלקי בהאי קרא לרום (דף צ"ו ע"א) רקיעא. אלא, דקודשא בריך הוא סמא עינייהו, ולא ידעי ביה כלל, דהא מה דאנן אמרי דכלהו אין, ואפס, ותהו. דכתיב, (ישעיה מ) כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו, הא עקרא עלאה רבא ויקרא שוי לון קרא דא.

אמר ליה ר' חייא והא כתיב (תהלים מז) מלך אלהים על גוים וגו'. אמר ליה, אנא חמינא דבתר כתלייהו הוית, ונפקת בהאי קרא לסייעא לון, הוה לי לאתבא בקדמיתא, על מה דאמינא. אבל פיון דאשכחנא לך בארחא, אעבר לך מתמן, ומתמן איהך לאעברא כלא.

תא חזי, כל שמהן, וכל פנויין דשמהן, דאית ליה לקודשא בריך הוא, כלהו מתפשטן לארחייהו, וכלהו מתלבשין אלין באלין, וכלהו מתפלגין לארחין ושבילין ידיען. בר שמא יחידאה, בריר דכל שאר שמהן, דאחסין לעמא יחידאה, בריר מכל שאר עמין, ואיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דכתיב, (דברים לב) פי חלק יי' עמו. וכתיב (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' בשמא דא ממש, יתיר מכל שאר שמהן.

ושמא חד מכל שאר שמהן דיליה, ההוא דאתפשט ואתפלג לכמה ארחין ושבילין, ואקרי אלהים. ואחסין שמא דא, ואתפלג לתתאי דהאי עלמא, ואתפלג שמא דא, לשמשין ולממנן דמנהגי לשאר עמין. כמה דאת אמר, (במדבר כב) ויבא אלהים אל בלעם לילת. (בראשית כ) ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה. וכן כל ממנא וממנא דאחסין לון קודשא בריך הוא לשאר עמין, בשמא דא כליין. ואפילו עבודה זרה בשמא דא אקרי. ושמא דא מלך על גוים, ולא ההוא שמא, דא ההוא דמלך על ישראל, דאיהו יחידאה, לעמא יחידאה, לעמא דישראל, עמא קדישא.

ואי תימא, על ארחא דא נוקים קרא דכתיב, (ירמיה י) מי לא יראך מלך הגוים, דדא איהו שמא דקא מלך על גוים, אלהים דהא דחילו ביה שריא ודינא ביה שריא. לאו הכי, ולא על דא אתמר, דאי הכי אפילו עבודה זרה בכללא דא איהו.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

אבל פיון דכתלא דהוית סמיה אבתריה, אתנסת, קרא קאים על קיומא, באסתכלותא זעיר. מי לא יראך מלך הגוים, ואי תימא דמלך הגוים על קודשא בריך הוא אתמר, לאו הכי. אלא, מאן הוא מלך הגוים דלא יראך, דלא דחיל מינה, ולא יזדעזע מינה. מי מלך הגוים דלא יראך. פגוונא דא (תהלים קיג) הללויה הללו עבדי יי' הללו את שם יי'. מאן דשמע ליה, לא ידע מאי קאמר, פיון דאמר הללויה, אוף הכי הללו עבדי יי', דהוה ליה למכתב, עבדי יי' הללו את שם יי'. אוף הכא. הוה ליה למכתב, מי ממלך הגוים דלא יראך. אלא פלא על תקוניה אתמר.

פי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין פמוך, מהו מלה דאתפשט בינייהו בחכמתא דלהון, מאין פמוך וכלהו אודאן על דא, פד חמאן בחכמתא דלהון עובדך וגבורתך, אתפשט מלה דא בינייהו, ואמרי מאין פמוך בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם. מאין פמוך אמרי, ואתפשט בינייהו. חדו חברייא, ובכו ולא אמרו מדי. אוף הכי בכה איהו כמלקדמין.

פתח ואמר (בראשית כא) ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה וגו', חברייא אתערו, דבעאת שרה לפנאה עבודה זרה מביתא, ועל דא פתיב כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה. הכא פתיב וכי ימכר איש את בתו, דא נשמתא בגלגולי על עובדין בישין דעלמא. לאמה: ההוא סטרא אחרא בגלגולא בישא דטיקלא, דאהדר, והא אתעשקת, לאפקא לה מתמן. ודאי לא תצא כצאת העבדים, כל אינון נשמתין דמתעשקו.

מאן אינון הכא. איהו רזא, אלין אינון נשמתין דינוקין זעירין, פד אינון ינקי מגו תוקפא דאמהון. וקודשא בריך הוא חמי, דאי יתקיימון בעלמא, יבאשון ריחיהון, ויחמצון פחומץ דא. לקיט לון (רמ"ח ע"ב, רמ"ט ע"ב) זעירין, בעוד דיהבי ריחא.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ו ע"ב]

מה עביד. שביק לון לאתעשקא בינדא דההיא אמה, ודא איהי לילית דכיון (דף צ"ו ע"ב) דאתיהיבו ברשותה, חדאת (נ"א אחדא) בההוא ינוקא, ועשיקת ליה, ואפיקת ליה מעלמא, פד איהו יניק בתוקפא דאמיה.

סדר הלימוד ליום יט טבת [יום 108 בשנה]

ואי תימא, אינון נשמתין דיעבדון טב לעלמא. לאו הכי. דכתיב אם רעה בעיני אדניה, דיחמיץ ההוא גברא בה לבתר יומין, אי אתקיים בה. דא אתעשקת, ואחרא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לא אתעשקת. ועל אלין פתיב, (קהלת ד) ואראה את כל העשוקים וגו' והיינו אם רעה בעיני אדניה.

אשר לא יעדה, לא באלף פתיב. אי תימא, דהא בההוא סטרא אחרא, אזמין לה קודשא בריך הוא מיומא דהות. לא. והשתא בגלגולי טיקלא, לו יעדה בוא"ו. מה דלא הות מקדמת דנא.

והפדה, מאי והפדה. פריק לה קודשא בריך הוא השתא, דסלקא ריחא, עד לא תחמיץ, וסליק לה לרומי מרומים, (קי"ג ע"ב) במתיבתא דיליה, ואי תימא פיון דאתעשקת מההוא סטרא אחרא, יהיב לה, כמה דאמרו לחסידי (ר"ה ע"ב) שאר עמין, ולא יפון ממזרי תא חזי. אתא קרא ואוכת, לעם נכרי לא ימשול למכרה ודאי, בבגדו בה, דעשיק לה בעשיקו דגלגולא דטיקלא, אלא לישראל ודאי, ולא לאחרא. וכד נפקת מן טיקלא, לא תצא כצאת העבדים, אלא מתעטרא בעטרהא בארמא על רישיה.

ואי תימא, דהאי סטרא עאלת לה בההוא ינוקא. לאו הכי. אלא נטלת לה, וחדאת בהדה, ופרחת מן ידהא, ועאלת בההוא אתר, ואיהי פקידת לההוא ינוקא, וחדאת ביה, וחיכת ביה, ותאיבת (נ"ח, ס"ה ע"א) לההוא בשר, עד דלבתר נטיל קודשא בריך הוא נשמתיה, והיא לגופא. ולבתר כלא איהו ברשותא דקודשא בריך הוא.

תא חזי, (שמות כא) לא תצא כצאת העבדים, מאי הוא. אלא, בשעתא דנפקת מן טיקלא וההוא סטרא בחדו, רשים לה לקודשא בריך הוא, וחתים לה בחד גושפנא, ופריש עלה לבוש יקר דיליה, ומאן איהו. שמא קדישא דאקרי אלוח. ודא הוא בבגדו בה, לבושא יקרא דמלכא פריש עלה וכדין איהי נטירא, דלא אתמסרת לעם נכרי, אלא לישראל לחוד.

ודא איהו דכתיב, (איוב כט) כימי אלוה ישמרני, ועל רזא דא פתיב הכא, לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה, בעוד דלבוש יקר דמלכא בה. פיון (בראשית צ"ד ע"א, שמות קע"ב ע"ב, ויקרא ע"ב ע"ב) דבגדו בה, פתיב לעם נכרי לא ימשל למכרה.

מה רשו אית לההוא סטרא בה. תא חזי, כל בני עלמא כלהו, ברשותיה דמלכא קדישא, וכלהו אית לון זמנא בהאי עלמא, עד דאיהו בעי לסלקא לון מן עלמא, ודא לית ליה זמנא, ועל דא איהי חייבת בהו, וחדאת בהו.

תו, אזהרותא לבר נש (בהאי עלמא) אית בהני קראי, וכמה עיטין טבין עלאין אינון, בכל מילי דאורייתא, וכלהו קשוט, בארח קשוט, ואשתמודען לגבי חכימין, דידיעי ואולי בארח קשוט. בזמנא דבעא קודשא בריך הוא למברי עלמא, סליק

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ברעותא קמיה, וצייר כל נשמתין דאינון זמינין למיהב בבני נשא לבתר, וכלהו אתציירו קמיה בההוא ציורא ממש, דזמינין למהוי בבני נשא לבתר, וחמא כל חד וחד.

ואית מנהון דזמינין לאבאשא ארחיהו בעלמא, ובשעתא דמטא זמניהו, קרי קודשא בריך הוא לההיא נשמתא, אמר לה, זילי עולי בדוך פלן. בגוף פלן. אתיבת קמיה, מאריה דעלמא, די לי בעלמא דא דאנא יתבא ביה, ולא איהך לעלמא אחרא, דישתעבדון בי, ואהא מלוכלכא ביניהו. אמר לה קודשא בריך הוא, מן יומא דאתבריאת, על דא אתבריאת למהוי בההוא עלמא. כיון דחמאת נשמתא כד, בעל כרחא נחתת ועאלת תמן.

אורייתא דיהבת עיטא לכל עלמא חמאת הכי, אוהירת לבני עלמא, ואמרת, חמו פמה חס קודשא בריך הוא עליכו, מרגליתא טבא דהות ליה, זבין לכו למגנא, דתשתעבדון בה בהאי עלמא.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ז ע"א]

וכי ימכר איש: דא קודשא בריך הוא. את בתו: דא נשמתא קדישא. לאמה: למהוי אמה משתעבדא ביניכו (דף צ"ז ע"א) בהאי עלמא. במטו מנייכו, בשעתא דמטי זמנא לנפקא מהאי עלמא, לא תצא כצאת העבדים, לא תפוק מתטנפא בחובין, תפוק בת חורין, ברירה נקיה, בגין דיחדי בה מארה וישתבח בה ויהיב לה אגר טב, בצחצוחי דגנתא דעדן. כמה דאת אמר (ישעיה נח) והשביע בצחצחות נפשך, ודאי כד תפוק ברירה נקיה כדקא יאות.

אבל אם רעה בעיני אדניה, כד נפקת מלוכלכא בטנופי חובין, ולא אתחזיאת קמיה כדקא יאות, ווי לההוא גופא, דאתאביד מההיא נשמתא לעלמין. בגין, דכד נשמתין סלקין ברירן, ונפקין נקיין מהאי עלמא, כל נשמתא ונשמתא, עאלת בספרא (שלח קנ"ו ע"ב) דאחממתא דמלכא, וכלהו בשמהן, ואמר דא היא נשמתא דפלגיא, זמינת תהא לההוא גופא דשבקת, וכדין כתיב, לו יעדה, בו.

וכד נפקת רעה בעיני אדניה, דקא אסתאבא בחובין, ובטנופא דחטאין, פדין לא יעדה בא'. ואתאביד ההוא גופא מינה ואיהי לא אזדמנת לגביה בר תהיא דמארה אתרעי, ותב בתיובתא דגופא בה, כדין כתיב, והפדה. כמה דאת אמר (איוב לג) פדה נפשו מעבור בשחת. והפדה, האי איהו בבר נש, דעיטא דיליה, דיפרוק לה, ויתוב בתיובתא, ולתרין סטרין קאמר קודשא בריך הוא, והפדה בתיובתא. לבתר דתב בתיובתא, פדא לה מארחא דגיהנם.

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה. מֵאֵן עִם נְכָרִי. עֲלוּבְתָא אִיְהִי נִשְׁמַתָּא, דְּכַד נִפְקַת מְעֻלְמָא, וְבַר נֶשׁ אֲסִי אֲרַחֲיָה בְּהֵדָה, הִיא בְּעָאֵת לְסַלְקָא לְעֵילָא, גּוּ מְשַׁרְיִין קַדִּישִׁין, בְּגִין דְּמְשַׁרְיִין קַדִּישִׁין קִיִּימִין בְּהֵוּא אֲרַחָא דְגֵן עֵדֵן, וּמְשַׁרְיִין נּוֹכְרָאִין קִיִּימִין בְּהֵוּא אֲרַחָא דְגִיְהֵנָם.

זְכָתָה נִשְׁמַתָּא, וְהֵוּא נְטִירוֹ, וּפְרִישׁוּ דְלְבוּשָׁא יְקִירָא עָלָה. כְּמָה מְשַׁרְיִין קַדִּישִׁין, קָא מְתַעְתְּדֵן לָהּ, לְאַתְחַפְרָא בְּהֵדָה, וּלְמִיעָאֵל לָהּ לְגֵן עֵדֵן. לֹא זְכָתָה, כְּמָה מְשַׁרְיִין נּוֹכְרָאִין מְתַעְתְּדֵן לְמִיעָל לָהּ בְּאַרְחָא דְגִיְהֵנָם. וְאִינּוֹן מְשַׁרְיִין דְּמִלְאֲכֵי חֲבֵלָה זְמִינִין לְמַעְבַּד בַּהּ נּוֹקְמִין, אֲתָא קָרָא וְאוֹכַח, לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה, אֲלִין מִלְאֲכֵי חֲבֵלָה. בְּבַגְדוֹ בַּהּ, אִיְהוּ נְטִירָא, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲבִיד לָהּ נְטִירָא, דְּלֹא יִשְׁלוּט בַּהּ עִם נְכָרִי, בְּהֵוּא פְרִיסוֹ דְנְטִירוֹ עָלָה. (שְׁמוֹת כ"א) וְאִם לְבַנו יִיעֲדָנָה, תָּא חֲזִי כְּמָה אִית לִיה לְבַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא דְלֹא יִסְטִי אֲרַחֲוִי בְּהֵאִי עֲלְמָא, דְּאִי זְכָה בַר נֶשׁ בְּהֵאִי עֲלְמָא, וְנְטִיר לָהּ לְנִשְׁמַתָּא כְּדָקָא יְאוּת, הֵאִי אִיְהוּ בַר נֶשׁ דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵיה, וְאַשְׁתַּבַּח בֵּיה בְּכָל יוֹמֵיָא, בְּפַמְלֵיָא דִילֵיה, וְאָמַר, חֲמוּ בְרָא קַדִּישָׁא דְאִית לִי בְּהֵוּא עֲלְמָא, כְּךָ וְכָךְ עֲבִיד, כְּךָ וְכָךְ עוֹבְדוֹי מְתַתְקֵנּוּ.

וְכַד הֵאִי נִשְׁמַתָּא, נִפְקַת מְהֵאִי עֲלְמָא, זְכִיָּא נְקִיָּה בְרִירָה, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲנַהֲיר לָהּ בְּכְמָה נְהוּרִין, בְּכָל יוֹמֵיָא קִיאֲרֵי עָלָה, דָּא הִיא נִשְׁמַתָּא דְפִלְגֵיָא בְרִי, נְטִירָא לִיהוּי לִיה לְהֵוּא גּוּפָא דְשִׁבְק.

וְדָא הוּא דְכְתִיב, וְאִם לְבַנו יִיעֲדָנָה כְּמִשְׁפַּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָהּ, מֵאִי כְּמִשְׁפַּט הַבְּנוֹת. הֵכָא אִית רְזָא לְחַכְמִין, בְּגוֹ טַנְרָא תְקִיפָא, רְקִיעָא טְמִירָא, אִית הִיכְלָא חֲדָא, דְּאֲקִרֵי הִיכְל אֲתַבָּה. (קמ"ו ע"א) וְתַמְן אִינּוֹן גְּנֻזִין טְמִירִין, וְכָל נְשִׁיָּין דְרַחֲמִימוּ דְמִלְכָא אִינּוֹן תַּמְן, וְאִינּוֹן נִשְׁמַתִּין רַחֲמֵיָא דְמִלְכָא עָאֲלִין תַּמְן.

כִּינּוֹן דְּמִלְכָא עָאֵל בְּהֵוּא הִיכְלָא דְמִלְכָא, תַּמְן כְּתִיב, (בראשית כט) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשַׁכַּח תַּמְן לְהֵחִיא נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא, קָדִים מִיַּד וְנִשְׁיָק לָהּ, וְגַפִּיָּה לָהּ, וְסָלִיק לָהּ בְּהֵדִיָּה, וְאַשְׁתַּעֲשַׂע בַּהּ.

וְדָא הוּא כְּמִשְׁפַּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָהּ, כְּדִינָא דְאַבָּא עֲבִיד לְבְרַתִּיה, דְּאִיְהִי חֲבִיבָא לְגַבִּיָּה, דְנִשְׁיָק לָהּ, וְגַפִּיָּה לָהּ, וְיַהֲיִב לָהּ מִתְנָן. כְּךָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲבִיד, לְנִשְׁמַתָּא זְכָאָה בְּכָל יוֹמֵיָא, כְּמָה דְכְתִיב כְּמִשְׁפַּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָהּ.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ז ע"ב]

הִינּוֹ דְכְתִיב (ישעיה סד) יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה לּוֹ, כְּמָה דְהֵאִי בְרַתָּא, אֲשֻׁלִּימַת עֲשִׂיָּה בְּהֵאִי עֲלְמָא. אוּף הֵכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשֻׁלִּים לָהּ עֲשִׂיָּה אַחְרָא בְּעֲלְמָא דְאַתִּי,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּכַתִּיב, עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים זֹולְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ. וְהִכָּא כְּתִיב (דף צ"ז ע"ב) יַעֲשֶׂה לָּהּ. עַל פֶּן. הֵהוּא סְבָא אֲשֶׁתַּטַּח, וְצִלֵי צְלוֹתָא. בְּכַה כְּמִלְקַדְמִין.

וְאָמַר (שמות כא) אִם אַחֲרַת יִקַּח לּוֹ וְגו', מֵאִי אִם אַחֲרַת, וְכִי נִשְׁמַתָּ אַחֲרָא זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְבָּא לְצַדִּיקֵיָא בְּהַאי עֲלָמָא, וְלֹאוּ הַאי נִשְׁמַתָּ דְּאֲשְׁלִימַת בְּהַאי עֲלָמָא רַעוּתָא דְּמֵאֲרַה, אִי הֲכִי לִית אֲבִטְחוּתָא לְצַדִּיקֵיָא כְּלָל. מֵאִי אִם אַחֲרַת יִקַּח לּוֹ.

פֶּתַח הֵהוּא סְבָא וְאָמַר, (קהלת יב) וַיֵּשׁוּב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. הַאי קָרָא אוּקְמוּהָ חֲבַרֵיָא, בְּחַרְבֵּן בֵּי מְקוּדְשָׁא. (ותמן תנינן) וַיֵּשׁוּב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה. הִכָּא אִיהוּ מֵאִי דְּכַתִּיב, (בראשית יב) וְהִכְפַּעְנִי אֶזְבָּרְךָ, כְּשֶׁהָיָה וְדָאִי. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה, מֵאִי וְהָרוּחַ תָּשׁוּב. דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי רוּחַ קוּדְשָׁא. כַּד חֲמַתָּ שְׂכִינְתָּא, בְּאִינוּן עֶשֶׂר מִסְּעוֹת דְּקָא נִטְלָא, וְלֹא בְּעוּן יִשְׂרָאֵל לְאַתְבָּא בְּתִיבְתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשִׁלְטָא סְטְרָא אַחֲרָא עַל אַרְעָא קוּדְשָׁא, וְאוּקְמוּהָ חֲבַרֵיָא.

תָּא חֲזִי, רוּחָא דְּבַר נֶשׁ זַכָּא, אֲתַעֲטֵר בְּדִיקוּנָא בְּגִין עֵדוֹן דְּלִתְתָּא, וּבְכָל שְׁבִתֵי וּמוֹעֲדֵי וְרִישֵׁי יְרַחֵי, מִתַּעֲטֵרֵן רוּחֵי, וּמִתַּפְשְׁטוּן, וְסִלְקִין לְעֵילָא. כְּמַה דְּעֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּהֵיִא נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה קוּדְשָׁא לְעֵילָא, הֲכִי נְמִי עֵבִיד בְּהַאי רוּחָא, לְתַתָּא בְּגִין עֵדוֹן לְתַתָּא, דְּקָא סִלְקַת קָמִיָּה. וְאָמַר דָּא אִיהִי רוּחָא דְּפִלְגְנִיא גּוּפָא, מִיַּד מַעֲטָרָא לָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַאי רוּחָא בְּכַמָּה עֲטָרִין, וְאֲשֶׁתַּעֲשֶׂע בַּהּ.

וְאִי תִימָא, דְּהָא בְּגִין רוּחָא דָּא, שְׂבִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה דְּעֵבִיד לְנִשְׁמַתָּא. לֹאוּ הֲכִי. אֲלֹא שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעֵנְתָהּ לֹא יִגְרַע, אֲלִין אִינוּן תְּלַת שְׁמַהֵן עֲלָאִין, דְּעֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים זֹולְתָךְ.

וְכִלְהוּ בְּעֲלָמָא דְּאִתֵּי וְאֲתַמְשְׁכוּ מִתְּמָן. חַד מְנַיְהוּ שְׂאֲרָה, מְשִׁיכוּ דְּנַצִּיצוּ וְנַחֲרִו, דְּנַחֲרִי בְּאַרְחַ סְתִימִים, מְזוּנָא (לן) דְּזִין כְּלָא, וְאִקְרִי יְדוּ"ד בְּנִקּוּדַת אֱלֹהִים. שְׂאֲרָה בְּהַפּוּךְ אֲתוּוּן, אֲשֶׁר ה' וְדָא (בראשית מט) מֵאֲשֶׁר שְׁמֵנָה לְחֵמוֹ, וְדָא הוּא שְׂאֲרָה.

כְּסוּתָהּ: פְּרִישׁוּ דְּמִלְכָּא. דָּא מְשִׁיכוּ אַחֲרָא, דְּנַחֲרִי וְנִטִיר לָּהּ תְּדִיר, פְּרִישׁוּ דְּלְבוּשָׁא דְּמִלְכָּא, דְּפָרֵשׁ עָלָה אֱלוּהָ. דָּא בְּבִגְדוֹ בַּהּ תְּדִיר, דְּלֹא אֲתַעֲדֵי מִינָהּ, וְהַאי אִיהוּ כְּסוּתָהּ.

וְעֵנְתָהּ, מֵאֵן אִיהוּ. דָּא מְשִׁיכוּ דְּעֲלָמָא דְּאִתֵּי, דְּבֵיהּ כְּלָא. י"י צְבָאוֹת אִיהוּ, וְדָא אִיהוּ דְּנַחֲרִי בְּכָל נַחֲרִין סְתִימִין עֲלָאִין דְּאִילְנָא דְּחַיִּי, דְּבֵיהּ עוֹנָה טְמִירָא, דְּמִתְּמָן נִפְקַת. וְכֹל דָּא בְּעֵדוּנָא וְכְסוּפָא דְּעֲלָמָא דְּאִתֵּי.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תלתא הני לא יגרע לה, כד איהי זכאת כדקא יאות. ואי לא איהי כדקא יאות, הני תלתא גרעאן מנה, דלא יתעביד לה עטרה אפילו מחד מנייהו, תא חזי, מה כתיב, ואם שלש אלה לא יעשה לה, דלא זכאת בהו, ויצאה חנם אין כסף תפויק מקמיה, ודחיין לה לבר. אין כסף, לית לה כסופא, ולית לה עדונא כלל.

עד פאן אוכחת אורייתא, דכל עיטין בה תליין, ויהיבת עיטא טבא לבני נשא. מכאן ולהלאה נהדר למלין קדמאין, בההוא נטירו עלאה, דקא פריש עלה קודשא בריך הוא, בגין דלא תהא לעם נכרי, דהא בגדו בה, ונטירו איהו לה תדיר. (שמות כא) ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. אמר ההוא סבא, חברייא, כד תהכון לגבי ההוא טינרא דעלמא סמיך עליה, אמרו ליה, דינדכר יומא דתלגא דאזדערו פולין לחמשין ותריין גוונין, והדר אקרין האי קרא, והוא יימא לכוין.

אמרו במטו מינד מאן דשארי מלה הוא יימא. אמר לון, ודאי דינדענא דזכאן אתון, ואית לרמזא לכוין רמזא דחכימין, ועל מה דאנא אימא, כד תדכרון ליה סימנא דא, הוא ישלים על דא. השתא אית לומר, מאן הוא דאקרי בן לקודשא בריך הוא.

[זהר חלק ב' - דף צ"ח ע"א]

תא חזי כל (דף צ"ח ע"א) ההוא דזכי (ק"א ע"א, קי"ג ע"א) לתליסר שנין ולהלאה, אקרי בן לכנסת ישראל. וכל מאן דאיהו מבן עשרין שנין ולעילא וזכי בהו, אקרי בן לקודשא בריך הוא ודאי (דברים יד) בנים אתם ליי אלהיכם.

כד מטה דוד לתליסר שנין, וזכה בההוא יומא דעאל לארביסר, כדין כתיב, (תהלים ב) יי אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. מאי טעמא. דהא מקדמת דנא לא הוה ליה ברא, ולא שראת עליה נשמתא עלאה, דהא בשני ערלה הוה, ובגין כך, (קכ"ח ע"ב) אני היום ילדתיך, היום ודאי ילדתיך. אני, ולא סטרא אחרא, כמה דהוה עד השתא, אני בלחודאי. בר עשרין שנין, מה כתיב בשלמה, (משלי ד) כי בן הייתי לאבי, לאבי ממש ודאי.

ואם לבנו ייעדנה. בר תליסר שנין ולהלאה, דהא נפקא מרשו דסטרא אחרא דאזדמנת ליה, מה כתיב כמשפט הבנות יעשה לה. מהו כמשפט הבנות. תנינן, בכל יומא ויומא, חמי קודשא בריך הוא לההוא ינוקא דקאי ברשו דערלה, ואיהו נפיק מינה, ואתמשך לבי ספרא, ותבר לה, ואזיל לבי כנישתא, ותבר לה. מה עביד קודשא בריך הוא לההיא נשמתא. אעיל לה לאדרא דיליה, ויהיב לה מתנן, ונבזבזן סגיאין, וקשיט לה בקשוטין עלאין, עד זמנא דאעיל (בראשית קמ"ז ע"ב) לה לחופה בההוא (גו ההוא) בר, מתליסר שנין ולעילא.

אם אחרת יקח לו. הכא אית רזא דרזין, לחפימין אתמסרי, ואית לאודעא בקדמיתא מלה חדא. תא חזי, ביומא דשבתא בשעתא דאתקדש יומי, נפקי נשמתין מגו אילני דחיי, ומנשבן אינון נשמתין קדישין לתתאי, ונייחין בהו כל יומא דשבתא. ולבתר דנפיק שבתא, סלקין פלהו נשמתין ומתעטרן בעטרין קדישין לעילא. (וכד מתעטרן בהווא טבא אלין אינון בעליו דהווא טיבו ודאי) אוף הכי, קודשא בריך הוא אומין להווא בר נש, ודא הוא נשמתא אחרת, ואף על גב דדא זמינא ליה, נשמתא דהות ליה בקדמיתא, שארה דקדמיתא, כסותה וענתה לא יגרע, כמה דאתמר.

בכה הווא סבא כמלקדמין, ואמר איהו לנפשיה, סבא סבא, כמה יגעת לאדבקא מלין קדישין אלין, והשתא תימא לון ברגעא חדא. אי תימא דתיחס עלייהו על אינון מלין ולא תימא לון, הא פתיב (משלי ג) אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך לעשות.

מאי אל תמנע טוב מבעליו. אלא, קודשא בריך הוא ופנסת ישראל אינון הכא. דהא בכל אתר דמלין דאורייתא אמרין, קודשא בריך הוא ופנסת ישראל אינון תמן, וצייתי לון. וכדין, הווא אילנא דטוב ורע, בשעתא דאזלין מתמן, וצייתו אינון מלין, הווא סטרא דטוב אתגבר, ואסתלק לעילא, וקודשא בריך הוא ופנסת ישראל מתעטרן בהווא טוב, ואלין אינון בעליו דהווא טוב.

סבא סבא, את אמרת מלין אלין, ולא ידעת אי קודשא בריך הוא הכא, ואי אלין דקיימי הכא זכאין למלין אלין. לא תדחל סבא, דהא הוית בכמה קרבין דגברין תקיפין, ולא דחילת, והשתא אנת דחיל, אימא מילך, דהא ודאי הכא איהו קודשא בריך הוא ופנסת ישראל, וזכאין אינון אלין דהכא. ואי לאו הכי, לא אערענא בהו, ולא שרינא באלין מלין. אימא מלוך סבא, אימא בלא דחילו.

פתח ואמר, (תהלים קד) יי' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת. יי' אלהי: (ט' ע"א, רי"ו ע"ב) דא שירותא דמהימנותא, סליקו דמחשבה, ועלמא דאתי, רזא חדא בלא פרודא. גדלת: דא שירותא, יומא קדמאה, ואינון יומין עתיקין, סטרא דימינא. מאד: דא (ס"ח ע"ב) הווא סטרא דשמאלא.

הוד והדר לבשת: אלין תרין בדי (ויחי רכ"ב) ערבות. עד הכא, פיון דמטא לגו אילנא דחיי, אתטמר, ולא אסתלק (ס"א ולא בעי) למהוי במניינא, בגין הווא מאד. מאי מאד. שמאלא, דכל ענפין דלתתא ובכללא ענפא מרירא חדא. ועל דא אתטמר הווא אילנא דחיי, ולא בעא למהוי במניינא דא, עד דאהדר כמלקדמין, ושבח בגוונא אחרא.

[זוהר חלק ב' - דף צ"ח ע"ב]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואמר, עטה אור פשלמא דא שירותא (דאור) (דף צ"ח ע"ב) דיומא קדמא. נוטה שמים, הכא אתפליל שמאלא, ולא אמר מאד, אתפליל שמאלא בימינא, למהוי נהיר בכללא דשמים. (תהלים קד) המקרה במים עליותיו, הכא נפיק בחדוה ההוא אילנא דחיי, נהר דנפיק מעדן, ואשתרשו ביה במימוי אינון תרי בדי ערבות, דאינון גדלין במימוי, הדא הוא דכתיב (נ"א) ההוא אילנא דחיי ואשתרשו ביה אינון תרי בדי ערבות, דאינון גדלין במימוי וההוא נהרו דנפיק מעדן ודא הוא) המקרה במים עליותיו. מאן עליותיו. אלן בדי ערבות.

ודא הוא דכתיב, (ירמיה יז) ועל יובל ישלח שרשיו. ודא הוא רזא דכתיב, (תהלים מז) נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים. מאן פלגיו. אלן אינון שרשיו. והכי אקרוין, עליותיו, שרשיו, פלגיו, פלהו אשתרשו באינון מיין דההוא נהר. (תהלים קד) השם עבים רכובו. דא מיכאל וגבריאל, אלן הם עבים. המהלך על פני רות, למיהב אסוותא לעלמא, ודא איהו רפאל. מכאן ולהלאה עושה מלאכיו רוחות וגו'. סבא סבא, אי כל הני ידעת, אימא ולא תדחל, אימה מילך וינהרון מלין דפומך. חדו חבריא, והו צייתין בחדוה למלוי קדישין. אמר אי סבא אי סבא, במה עיילת גרמך, עאלת בימא רבא, אית לך לשטטא ולנפקא מתמן. (שמות כא) אם אחרת יקח לו, כמה גלגולין עתיקין הכא, דלא אתגלון עד האידינא, וכלהו קשוט בדקא יאות, דלית לאסטאה מארח קשוט, אפילו כמלא נימא. בקדמיתא (נ"א השתא) אית לאתערא, (צ"ה ע"ב) נשמתין דגירין פלהו, פרחן מגו גנתא דעדן בארח סתים, פד מסתלקן מהאי עלמא, נשמתהון דקא רווחא מגו גנתא דעדן, לאן אתר תיבין.

אלא תנינו, מאן דנטיל ואחיד בנכסי גירין בקדמיתא, זכי בהו. אוף הכי כל אינון נשמתין קדישין עלאין, דקא זמין לון קודשא בריך הוא לתתא פדקאמרן, פלהו נפקין לזמנין ידיען. (וסלקין) (בראשית ל"ה ע"ב) בגין לאשתעשעא בגן עדן, (דלעילא) ופגען באינון נשמתין דגירין, מאן דאחיד בהו מאלין נשמתין, (דסלקין) אחיד בהו וזכי בהו, ומתלבשן בהו, וסלקין. וכלהו קיימי בהאי לבושא ונחתו גו גנתא בלבושא דא. בגין דבגנתא דעדן, לא קיימאן תמן, אלא בלבושא, כל אינון דקיימי תמן.

אי תימא, דבגין האי לבושא, גרען אינון נשמתין מכל ענוגא דהוה לון בקדמיתא. הא פתיב, אם אחרת יקח לו שארה פסותה ועונתה לא יגרע. בגנתא קיימי בלבושי דא, דקדמן לאחדא בהו וזכי בהו, וכד סלקין לעילא, מתפשטן מניה, דהא תמן לא קיימן (קפ"ו ע"ב, ר"י ע"ב, רכ"ט, נ', נ"ח, ס"ז) בלבושא.

בכה ההוא סבא כמלקדמין, ואמר לנפשיה, סבא סבא, בודאי אית לך למבפי, בודאי אית לך לאושדא דמעין, על כל מלה ומלה, אבל גלי קמי קודשא בריך

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

הוא ושכינתיה קדישא, דאנא ברעו דלבא, ובפולחנא דלהון קאמינא, בגין דאינון בעליו דכל מלה, ומתעטרן בהו.

כל אינון נשמתין קדישין, פד נחתי להאי עלמא, בגין למשרי כל חד על דוכתייהו, דאתחזון בהו, לבני נשא. פלהו נחתי מתלבשן באינון נשמתין דקא אמרן, והכי עאלין בזרעא קדישא. ובמלבושא דא, קיימי לאשתעבדא מנייהו בהאי עלמא. וכד אשתאבן אינון מלבושין ממלין דהאי עלמא, אינון נשמתין קדישין, אתזנן (נ"א אתהנון) מריחא דקא אריחא, מגו לבושיהון אלין.

קודשא בריך הוא כל מלין סתימין דאיהו עביד, עאל לון באורייתא קדישא, וכלא אשתכח באורייתא, וההיא מלה סתימא גלי לה אורייתא, ומיד אתלבשא בלבושא אחרא, ואתטמר תמן, ולא אתגלי. וחכימין דאינון מליין עיינין, אף על גב דההיא מלה אסתים בלבושה (תמן), חמאן לה מגו לבושה, ובשעתא דאתגלי ההיא מלה עד לא תיעול בלבושא, רמאן בה פקיהו דעינא, ואף על גב דמיד אסתים, לא אתאביד מעינייהו. (נ"א מינייהו)

[זוהר חלק ב' - דף צ"ט ע"א]

בכמה דוכתיין אזוהר קודשא בריך הוא על גיורא, (בגין) דזרעא קדישא, יזדהרון ביה, ולבתר נפיק מלה סתימא מנרתקה. (דף צ"ט ע"א) וכיון דאתגלי אהדר לנרתקה מיד, ואתלבש תמן.

כיון דאזוהר על גיורא בכל אינון דוכתיין, נפק מלה מנרתקה ואתגלי, ואמר (שמות כג) ואתם ידעתם את נפש הגר. מיד עאלת לנרתקה, ואהדרת בלבושה ואתטמרת, דכתיב פי גרים הייתם בארץ מצרים, דחשיב קרא, דבגין דאתלבש מיד, לא הוה מאן דאשגח בה. בהאי נפש הגר, ידעת נשמתא קדישא במלין דהאי עלמא, ואתהניאת (ואשתאבת) מנייהו.

פתח ההוא סבא ואמר, (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל החר וגו', ענן דא מאי היא. אלא דא הוא דכתיב, (בראשית ט) את קשתי נתתי בענן. תנינן, דההוא קשת אשלחת לבושוי, ויהיב לון למשה, (רכ"ט ע"א) ובההוא לבושא סליק משה לטורא ומניה חמא מה דחמא, ואתהני מכלא. עד ההוא אתר, אתו אינון חברייא, ואשתטחו קמיה דההוא סבא, ובכו ואמרו, אלמלא לא אתינא לעלמא, אלא למשמע מלין אלין מפומך די לן.

אמר ההוא סבא, (אם אחרת יקח לו) חברייא, לאו בגין דא בלחודוי שרינא מלה, דהא סבא כגיני, לאו במלה חדא עביד קיש קיש, ולא קרי, כמה בני עלמא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בערבוביא בסכלתנו דלהון, ולא חמאן בארז קשוט באורייתא, ואורייתא קרי בכל יומא בנהימו (נ”א ברחימו) לגבייהו, (דבני נשא) ולא בעאן לאתבא רישא.

ואף על גב דאמינא, דהא אורייתא מלה נפקא מנרתקה, ואתחזיאת זעיר, ומיד אתטמרת. הכי הוא ודאי. ובזמנא דאתגליאת מגו נרתקה ואתטמרת מיד, לא עבדת דא, אלא לאינן דידעין בה, ואשתמודעאן בה.

משל למדת הדין, לרחימתא, דאיהי (צ”ה ע”א) שפירתא בחיזו, ושפירתא בריוא, ואיהי טמירתא בטמירו גו היכלא דילה, ואית לה רחימא יחידאה, דלא ידעין ביה בני נשא, אלא איהו בטמירו. ההוא רחימא, מגו רחימא דרחים לה עבר לתרע ביתה תדיר, וקיף עינוי לכל סטר. איהי, ידעת דהא רחימא אסחר תרע ביתה תדיר, מה עבדת, פתחת פתחא זעירא בההוא היכלא טמירא, דאיהי תמן, וגליאת אנפיה לגבי רחימאה, ומיד אתהדרת ואתפסיאת. כל אינן דהו לגבי רחימא, לא חמו ולא אסתפלו, בר רחימא בלחודוי, ומעוי ולביה ונפשיה אזלו אבתרה. וידע דמגו רחימו דרחימת ליה, אתגליאת לגביה רגעא חדא, לאתערא (ס”א לגביה רחימו ליה). הכי הוא מלה דאורייתא, לא (ר”ל ע”ב) אתגליאת, אלא לגבי רחימאה. ידעת אורייתא, דההוא חכימא דלבא אסחר לתרע ביתה כל יומא, מה עבדת, גליאת אנפיה לגביה, מגו היכלא, וארמיזת ליה רמיזא, ומיד אהדרת לאתרה ואתטמרת. כל אינן דתמן, לא ידעי, ולא מסתפלי, אלא איהו בלחודוי, ומעוי ולביה ונפשיה אזיל אבתרה. ועל דא, אורייתא אתגליאת ואתפסיאת, ואזלת ברחימו לגבי רחימאה, לאתערא בהדיה רחימו.

תא חזי, ארזא דאורייתא כף הוא, בקדמייתא פד שריא לאתגלאה לגבי בר נש, (ברגעא) ארמיזת ליה ברמיזו, אי ידע טב. ואי לא ידע, שדרת לגביה, וקראת ליה פתי. ואמרת אורייתא, לההוא דשדרת לגביה, אמרו לההוא פתי, דיקרב הכא, ואשתעי בהדיה. הך הוא דכתיב, (משלי ט) מי פתי יסור הנה חסר לב וגו’. קריב לגבה, שריאת למללא עמיה, מבתר פרוכתא דפרסא ליה, מלין לפום ארחוי, עד דיסתפל זעיר זעיר, ודא הוא דרשא.

[זוהר חלק ב' - דף צ”ט ע”ב]

לבתר, תשתעי בהדיה, מבתר שושפא דקיק, מלין דחידה, ודא איהו הגדה. לבתר דאיהו רגיל לגבה, אתגליאת לגביה אנפין באנפין, ומלילת בהדיה כל רזין סתימין דילה, וכל ארחין סתימין, דהו בלבאה טמירין, מיזמין קדמאין. כדן (דף צ”ט ע”ב) איהו בר נש שלים, בעל תורה ודאי, מארי דביתא, דהא כל רזין דילה גליאת ליה, ולא רחיקת, ולא כפיאת מיניה כלום.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמרה ליה, חמית מלה דרמוז דקא רמיונא לך בקדמיתא, כך וכך רזין הוו, כך וכך הוא. כדין חמי, (ס"א דעלאין) דעל אינון מלין לאו לאוספא, ולא למגרע מנייהו. וכדין פשטיה דקרא, כמה דאיהו, דלאו לאוספא ולא למגרע אפילו את חד. ועל דא, בני נשא אצטריכו לאודהרא, ולמרדה אבתרא דאורייתא, למתוי רחימין דילה, כמה דאתמר.

תא חזי (שמות כא) אם אחרת יקח לו, גלגולין דמתגלגלן בהאי קרא, כמה רברבין ועלאין אינון, דהא כל נשמתין עאלין בגלגולא. ולא ידעין בני נשא ארחוי דקודשא בריה הוא, והיאך קיימא טיקלא, והיך אתדנו בני נשא בכל יומא, ובכל עידן, והיך נשמתין עאלין בדינא, עד לא ייתון להאי עלמא, והיך עאלין בדינא, לבתר דנפקי מהאי עלמא.

סדר הלימוד ליום כ טבת [יום 109 בשנה]

כמה גלגולין, וכמה עובדין סתימין, עביד קודשא בריה הוא בהדי כמה נשמתין ערטילאין, וכמה רוחין ערטילאין אזלין בההוא עלמא, דלא עאלין לפרגודא דמלבא. וכמה עלמין אתהפך בהו ועלמא דאתהפך בכמה פליאן סתימין. ובני נשא לא ידעין, ולא משגיחין, והיך מתגלגלין נשמתין, כאבנא בקוספיתא. כמה דאת אמר, (שמואל א כה) ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע. (והואיל אתדכי לגלאה) השתא אית לגלאה, דהא כל (ויקרא כ"ט ע"א) נשמתין, מאילנא רברבא ותקיפא דהוא נהר דנפיק מעדן נפקי. וכל רוחין, מאילנא אחרא זעירא נפקין. נשמה מלעילא רוח מלתתא, ומתחברן כחדא, כגוונא דדכר ונוקבא. וכד מתחברן כחדא, כדין נהרין נהירו עלאה. ובחבורא דתרווייהו אקרי נר. (משלי כ) נר יי' נשמת אדם. מהו נ"ר. נשמה רוח. ועל חבורא דתרווייהו כחדא אקרי נר, דכתיב נר יי' נשמת אדם.

נשמה ורוח: דכר ונוקבא לאנהרא כחדא, ודא בלא דא, לא נהרין, ולא אקרי נר, וכד מתחברן כחדא, אקרי כלא נר. וכדין אתעטף נשמה ברוח, לקיימא תמן לעילא, בהיכלא טמירא, דכתיב, (ישעיה נז) כי רוח מלפני יעטוף. יתעטף לא כתיב, אלא יעטוף. מאי טעמא. בגין דנשמות אני עשיתי, תמן לעילא בגנתא, בהיכלא טמירא, אתעטף ואתלבש נשמה ברוח, כמה דאתחזי.

וכיון דבההוא היכלא, לא הוי, ולא אשתמש אלא ברוח ונשמה, נפש לא אתי לתמן, (נ"א מתמן) אלא מתלבש בההוא רוח תמן, וכד נחתא לגו גן עדן דלתתא, (בהאי עלמא) אתלבש בההוא רוחא אחרא דאמינא, ההוא דנפיק מתמן, והוה מתמן, ובכלהו שריא בהאי עלמא, ואתלבש בהו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ההוא רוח דנפיק מהאי עלמא, דלא אתרבי (דלא אתדכי) ולא אתפשט בהאי עלמא. אזלא בגלגולא, ולא אשכח נייחא, אתי בגלגולא בעלמא, כאבנא בקוספיתא, עד דישכח ההוא פרוקא דיפרוק ליה, ואייתי ליה בההוא מאנא ממש, דהוה איהו אשתמש ביה, ודביק ביה תדיר רוחיה ונפשיה, והות בת זוגיה, רוחא ברוחא, וההוא פרוקא בני ליה כמלקדמין.

וההוא רוחא דשבק ואתדבק בההוא מאנא, לא אתאביד. דהא לית מלה אפילו זעירא בעלמא, דלא הוי ליה אתר ודוכתא לאתטמרא ולא תפנשא תמן, ולא אתאביד לעלמין. ובגין כך, ההוא רוחא דשבק בההוא מאנא, תמן הוא, ודאי רדיף בתר עקרא ויסודא דיליה, דקא נפיק מיניה, ואייתי ליה, ובני ליה בדוכתיה, באתר דההוא רוח בת זוגיה, (לך לך פ"ה ע"ב) דנפקת בהדיה, ואתבני תמן כמלקדמין. ודא איהו בריה חדתא השתא בעלמא, רוחא חדתא וגופא חדתא.

[זוהר חלק ב' - דף ק' ע"א]

ואי תימא, רוח דא הוא מה דהוה. הכי הוא אבל לא אתבני, אלא בגין ההוא רוחא אחרא דקא שבק בההוא מאנא, (דף ק' ע"א) הקא אית רזין (ס"א רזא דרזין בההוא מאנא). בספרא דחנוך, בניינא דא דאתבני, לא אתבני, אלא בההוא רוחא אחרא דשבק תמן, בההוא מאנא. וכד שארי לאתבנאה, דא משיך אבתריה דההוא רוח דאזיל ערטילאה, ומשיך ליה לגביה, ותמן תרי רוחות דאינון חד. לבתר, דא איהו רוח, ודא איהו נשמה, ותרווייהו חד.

אי זכה לאתדכאה כדקא יאות, תרווייהו אינון חד, לאתלבשא בהו נשמתא אחרא עלאה. כמה דאית לשאר בני עלמא, רוח, דזכאין בהו נשמתין, אינון דקדמן ואחידן בהו, ורוחא אחרא מלעילא. ונשמתא קדישא אתלבשא בהו. אוף הכי נמי, מדיליה ממש אית תרין רוחין, בגין לאתלבשא בהו נשמה עלאה.

יהא לדין גופא אחרא, דקא אתבני השתא חדתא, ההוא גופא קדמאה דשבק, מה אתעביד מניה. או האי בריקנייא, או האי בריקנייא. לפום סכלתנו דבר נש אשתמע, דהאי קדמאה דלא אשתלים בקדמיתא, אתאביד, הואיל ולא זכה. אי הכי, למגנא אשתדל בפקודי אורייתא, או אפילו בחד מנייהו. והא אנו ידעינו, דאפילו ריקנין שבישראל, כלהו מליין מצות פרמון. וגופא דא, אף על גב דלא אשתלים, לאתרבאה, ולמזפי ולמסגי בעלמא, פקודין אחרנין דאורייתא נטר, דלא אתאבידו מניה, וכי למגנא הוו.

חברייא חברייא, פקיחו עיניכו, דהא אנה ידענא, דהכי אתון סברין וידעין, (נ"א סלקא דעתין) דכל אינון גופין, ציונין אינון בריקנייא, דלא אית לון קיומא לעלמין. לאו הכי, וחס לן לאסתכלא באלין מלין.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פְּתַח סֶבֶא וְאָמַר, (תהלים קו) מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. מֵאֵן הוּא בְּעֵלְמָא, דִּיכִיל לְמַלְלָא גְבוּרָן, דְּעֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵלְמָא תְּדִיר. תְּהוּא גּוּפָא קְדָמָא דְשִׁבְק, לָא אֲתַאבִּיד, וְקִיּוּמָא לְהוּי לִיה לְזִמְנָא דְאַתִּי. דְּהָא עוֹנֵשִׁיה סְבַל בְּכַמָּה זִינִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא מְקַפַּח אַגְרָא דְשׁוּם בְּרִיין דְּבָרָא, בַּר אֵינּוּן דְּנִפְקוּ מִגּוֹ מְהִימְנוּתָא דִּילִיה, וְלָא הוּוּ בְּהוּ טַב לְעֵלְמִין. וְבַר מְאִינּוּן דְּלָא פְּרָעוּ בְּמוּדִים, דְּהֵנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבִיד מְנִייהוּ בְּרִיין אַחְרַנִּין, בְּגִין דְּלָא יִתְבְּנִי תְּהוּא גּוּפָא דִּיּוֹקְנָא דְּבַר נֶשׁ, וְלָא יְקוּם לְעֵלְמִין. אֲבַל הֵנִי לָאוּ הֵכִי.

מַה עֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אִי תְּהוּא רוּחַ, זְכִי לְאַתְתְּקְנָא בְּהַאי עֵלְמָא, בְּהַהוּא גּוּפָא אַחְרָא, מַה עֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. תְּהוּא פְּרוּקָא דְקָא פְּרִיק לִיה, תְּהוּא רוּחַ דִּילִיה דְקָא אֲעִיל תְּמָן, וְשִׁתְּךָ וְעֵרַב בְּהַהוּא רוּחַ דְּהוּוּ בְּהַהוּא מְאִנָּא, וְדַאי לָא אֲתַאבִּיד, וּמַה אֲתַעְבִּיד, דְּהָא תְּלַת רוּחִין תְּמָן, (ס"א בְּהַהוּא גּוּפָא אַחְרָא בִּיה יְקוּם וּמַה עֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. תַּא חֲזִי תְּהוּא פְּרוּקָא דְקָא פְּרִיק לִיה. רוּחַ דִּילִיה הַא אֲעִיל תְּמָן וְשִׁבִיק וְשַׁחַף וְעֵרַב בְּהַהוּא מְאִנָּא. וְהַהוּא רוּחַא קְדָמָא דְּהוּא בְּהַהוּא מְאִנָּא וְאַתְדַּבֵּק בִּיה וְדַאי אֲשַׁתְּאַר תְּמָן וְלָא אֲתַאבִּיד וּבְגִין כֵּךְ תְּהוּא רוּחַא דְשִׁבֵּק בְּהַהוּא מְאִנָּא וְאַתְדַּבֵּק תְּמָן הוּא רְדִיף בְּתַר עֵיקְרָא דִּילִיה וְיִסוּדָא דִּילִיה דְקָא נְפִיק מִינִיה וְאִייתִיה לִיה וּבְנִי לִיה בְּדוּכְתִּיה בְּאַתֵּר דְּהוּוּת בְּתַר זִוגִיה. הַא תְּלַת רוּחִין תְּמָן) חַד, דְּהוּוּ בְּהַהוּא מְאִנָּא, וְאַשְׁתְּאַר תְּמָן. וְחַד, תְּהוּא דְאַתְמֶשֶׁךְ תְּמָן דְּהוּוּ עֲרִטִילָאָה. וְחַד, תְּהוּא דְאַעִיל תְּמָן תְּהוּא פְּרוּקָא, וְאַתְעֵרַב בְּהוּ. לְמַהוּי בְּתַלְתַּת רוּחִין אִי אֲפֶשֶׁר. וּמַה אֲתַעְבִּיד.

אָלָא, כִּף אֵינּוּן גְּבוּרָן עֲלָאִין, דְּעֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. תְּהוּא רוּחַא דְאַעִיל תְּמָן תְּהוּא פְּרוּקָא, בִּיה אֲתַלְבֵּשׁ תְּהִיא נְשִׁמְתָא, בְּאַתֵּר דְּלְבוּשָׁא דְגִיּוּרִי, (וְהוּא) וְתְּהוּא רוּחַא עֲרִטִילָאָה, דְּתַב תְּמָן לְאַתְבְּנָאָה, לְהוּי לְבוּשָׁא לְנְשִׁמְתָא עֲלָאָה. וְתְּהוּא רוּחַ דְּהוּוּ בְּקְדָמִיתָא, דְאַשְׁתְּאַר בְּהַהוּא מְנָא, פְּרַח מִתְּמָן. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִמִּין לִיה אַתֵּר, בְּגוֹ רְזִין פּוּיִן דְטַנְרָא, דְּבְתַר כְּתָפוּי דְגִן עֵדֵן, וְאַתְטַמֵּר תְּמָן. וְאַסְתַּלֵּק לְתְּהוּא גּוּפָא קְדָמָאָה, דְּהוּא בְּקְדָמִיתָא. וּבְהַהוּא רוּחַ יְקוּם תְּהוּא גּוּפָא, וְדַא אִיהוּ חַד דְאַינּוּן תְּרִין, דְקָא אֲמִינָא (לְעִילָא).

אֲבַל תְּהוּא גּוּפָא, עַד דְּלָא יְקוּם, עוֹנֵשִׁיה סְגִיא דְּהָא בְּגִין דְּלָא זְכָה לְאַתְרַבָּאָה, נְחִיתִי לִיה לְגוֹ (תִּיקוּנִין ע"ט ע"א) אֲדָמָה, דְּסִמִּיךְ לְאַרְקָא. וְאַתְדֵּן תְּמָן. וְלְבְתַר סְלִקִּין לִיה לְהַאי תִּבְל. הֲשִׁתָּא נְחִית, וְהֲשִׁתָּא סְלִיק, הָא סְלִיק, וְהָא נְחִית, לִית לִיה שְׁכִיכוּ בַר בְּשַׁבְתִּי, וּבִיּוּמִין טְבִין וּבְרִישֵׁי יְרַחִי.

[זוהר חלק ב' - דף ק' ע"ב]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואלין דמיכין באדמת עפר, (דף ק' ע"ב) אדמת, מאדמת. עפר מתבל. ועל אלין פתיב, (דניאל יב) ורבים משיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם. כל אלין דלא זכו לאתתקנא אבל אי זכה ההוא רוחא ערטילאה, דתב כמלקדמין, לאתתקנא. זכאה איהו, דהא ההוא רוחא דאתמר ביה, דאתטמר בטנרא, יתתקן בההוא גופא קדמאה. ועל אלין פתיב אלה לחיי עולם ואלה לחרפות וגו'. כל אינון דלא זכו לאתתקנא.

ואלין אינון גבורן עלאין, דמלפא עלאה קדישא, ולא אתאביד כלום. אפילו הבל דפומא אתר ודוכתא אית ליה, וקודשא בריך הוא עביד מינה מה דעביד. ואפילו מלה דבר נש, ואפילו קלא, לא הוי בריקנייא, ואתר ודוכתא אית להו לכלא.

האי דאתבני השתא, ונפק לעלמא בריה חדתא, לית ליה בת זוג. ועל דא לא מכריזי, דהא בת זוגיה אתאבידת מינה, בת זוגיה דהות ליה, אתעבידת אמיה, ואחיה אביה.

סבא סבא, מה עבדת, טב הוה לך שתיקא, סבא סבא, הא אמינא דעאלת בימא רבא, בלא חבלין, ובלא דגלא, מה תעביד. אי תימא דתסלק לעילא, לא תיכול. אי תימא דתיחות לתתא, הא עמקא דתהומא רבא, מה תעביד. אי סבא אי סבא, לא אית לך לאהדרא לאחורא. בעדנין אלין, לא הוית, ולא אתרגילת, לאתחלשא בתוקפך, דהא ידעת, דבר נש אחרא בכל דרא דא, לא עאל בארבא בעמיקא דא דאנת תמן.

בריה דיוחאי ידע לאסתמרא ארחוי, ואי עאל בימא עמיקא, אשגח בקדמיתא, היך יעבר בזמנא חדא, וישוטט בימא, עד לא ייעול ואנת סבא, לא אשגחת בקדמיתא. השתא סבא, הואיל ואנת תמן, לא תחלש בתוקפך, לא תשבוק כל ארחה, למשטטא לימינא ולשמאלא, לארכא ולפופתייא, לעמקא ולרומא, לא תדחל. סבא סבא, אתתקף בתקפך, כמה גברין תקיפין תברת בתקפיהון, וכמה קרבין נצחת.

בכה, פתח ואמר, (שיר השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו. האי קרא אוקמוה, והכי הוא. אבל צאינה וראינה, וכי מאן יכיל למחמי במלך שלמה, דהוא מלכא דשלמא דיליה, והא סתים הוא, מפל חילי מרומין דלעילא, בההוא אתר, (ישעיה סד) דעין לא ראתה אלהים זולתך. ואת אמרת צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה. ותו, דהא כבוד דיליה, פלהו מלאכי עלאי שאלי ואמרי, איה מקום כבודו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אָלָא, מַה דְּאָמַר צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְכָּה שְׁלֵמָה, בְּעֵטְרָה פְּתִיב, וְלֹא פְתִיב וּבְעֵטְרָה דְּכָל מַאֲן דְּחָמֵי הֵהוּא עֵטְרָה, חָמֵי נַעַם מַלְכָּא דְשְׁלָמָא דִּילֵיהּ. שְׁעֵטְרָה לּוֹ אַמּוֹ, הָא תְּנִינָן, קָרִי לָהּ בֵּת, וְקָרִי לָהּ אַחוּת, קָרִי לָהּ אִם, וְכָלֵא אִיהוּ. וְכָלֵא הוּי, מַאֲן דִּיסְתַּפֵּל וַיִּנְדַּע בְּהַאי, יִנְדַּע חֲכַמְתָּא יְקִירָא.

הַשְׁתָּא מַה אַעֲבִיד, אִי אִימָא, רְזָא סְתִימָא דָּא, לָא אַצְטְרִיךְ לְגַלְאָה. אִי לָא אִימָא, יִשְׁתַּאֲרוֹן זַפְאִין אֲלִין, יִתְמִין מֵהַאי רְזָא, נְפֹל הֵהוּא סְבָא עַל אַנְפוּי, וְאָמַר, (תהלים לא) בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִית אוֹתִי יי' אֵל אֱמֶת. מְאֵנָא דְהוּת לְתַתָּא, הִיךְ יִתְעַבִּיד לְעֵילָא, בְּעֵלָה דְהוּה לְעֵילָא, הִיךְ יִתְהַפֵּךְ וְהוּה לְתַתָּא. בֵּת זַוְגִיָּה אַתְעַבִּידֵת אֲמִיָּה. תְּוּוּהָ עַל תְּוּוּהָ. אַחוּהָ אָבוּהָ. אִי אָבוּהָ דְקַדְמִיתָא, יִפְרוֹק לֵיהּ, יְאוּת, אָבֵל אַחוּהָ דְלִיהוּי אָבוּהָ, וְכִי לָא תְּוּוּהָ אִיהוּ דָּא. עֲלָמָא בְּהַפּוּכָא אִיהוּ. וְדַאי עֲלָאִין לְתַתָּא, וְתַתָּאִין לְעֵילָא.

[זוהר חלק ב' - דף ק"א ע"א]

אָלָא, (דניאל ב) לְהוּא שְׁמִיָּה דִי אֱלֹהָא מְבַרַךְ מִן עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא דִי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּילֵיהּ הִיא. וְהוּא מְהַשְׁנֵא עַדְנֵיא וּזְמַנֵּיא וְגו' יַדַּע מַה בְּחָשׁוּכָא וּנְהוּרָא עֲמִיָּה שָׂרָא. תָּא חֲזִי, מַאֲן דְשָׂרִי בְּנְהוּרָא, לָא יִכִּיל לְאַסְתַּכְּלָא וּלְמַחֲמֵי בְּחָשׁוּכָא. אָבֵל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָאוּ הֲכִי, (דף ק"א ע"א) יַדַּע מַה בְּחָשׁוּכָא, אַף עַל גַּב דְּנְהוּרָא עֲמִיָּה שָׂרָא. מַגּוּ נְהוּרָא, אַסְתַּכְּלָא בְּחָשׁוּכָא, וַיַּדַּע כָּל מַה דְתַמְנָן.

הֲכָא, אֵית לְאַקְדָּמָא בְּקַדְמִיתָא, מְלָה חֲדָא, דְאָמְרוּ קַדְמָאִי, בְּאִינוּן חֲזוּי לִילֵיא. דְתַנּוּ, מַאֲן דְאֲתִי עַל אֲמִיָּה בְּחֲלָמָא, יִצְפָּה לְבִינָה. דְכַתִּיב, (משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, הֲכָא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא, אִי בְּגִין דְאִיְהִי אִם יְאוּת, וְהוּה לֵיהּ לְמַכְתַּב הֲכִי, דְמַאֲן דְחָמָא אֲמִיָּה בְּחֲלָמָא, יִזְכִּי לְבִינָה. אָבֵל מַאֲן דְאֲתִי עַל אֲמִיָּה אֲמִאִי.

אָלָא רְזָא עֲלָאָה אִיהוּ, בְּגִין דְאֲתַהַפֵּךְ וְסָלִיק מִתַּתָּא לְעֵילָא. בְּרָא הוּה בְּקַדְמִיתָא, כִּיּוֹן דְסָלִיק לְעֵילָא, אַתְהַפֵּךְ אִילְנָא, וְאַתְעַבִּיד אִיהוּ מְעֲלָמָא עֲלָאָה, וְשְׁלִיט עֲלָהּ, וְזָכִי לְבִינָה.

בְּקַדְמִיתָא כַּד סָלִיק אִינְשׁ לִי"ג (צ"ח ע"א) שְׁנִין, מַה פְּתִיב, (תהלים ב) יי' אָמַר אֲלִי בְּנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִיךָ, כְּדִין אִיהוּ לְתַתָּא מִינָה. כִּיּוֹן דְסָלִיק עֲלָהּ, הִיא אִיהוּ מְעֲלָמָא עֲלָאָה. דְהָא אַסְתַּלַּק בְּדַרְגָּא דִּיוֹסָף, וְדָא (ס"א ודאי) זָכִי לְבִינָה.

אוּף הֲכִי הִיא מְאֵנָא, בְּקַדְמִיתָא אִיהוּ הוּה בְּדַרְגָּא דִּיוֹסָף, בְּעַל אִילְנָא תַתָּאָה, קִיּוּמָא בְּרַעוּתִיָּה, וְשְׁלִיט עֲלֵיהּ, דְהָא כָּל נוֹקְבָא, בְּדִיוֹקְנָא דְנוֹקְבָא אִילְנָא תַתָּאָה קִיּוּמָא. כִּיּוֹן דְאִיְהוּ לָא בְּעָא לְקִיּוּמָא בְּהַהוּא דְרַגָּא דִּיוֹסָף, וְלָא אַתְקִיִּים לְשִׁמְשָׁא

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

בֵּיהּ, וְלֹא־פֶשֶׁא בְּעֵלְמָא, וְלִמְעַבְדַּ תּוֹלְדִין, כְּדִין נְחִית לְתַתָּא, וְאַתְּעִבִידַת אִיהִי אַמִּיהּ.
וְהָהוּא פְּרוּקָא, יְרִית יְרוּתָא דִּיּוֹסָף, דְּהָוָה הוּא בְּקַדְמִיתָא וְאִיהוּ נְחִית לְתַתָּא.

כִּיּוֹן דְּנְחִית לְתַתָּא, כְּדִין אֲתַקִּיִּים בֵּיהּ, יִי אֲמַר אֵלֵי בְנֵי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלַדְתִּיךָ.
אַתְּהַפֵּךְ אֵילְנָא, מַה דְּהָוָה תְּחוּתִיהּ וְאִיהוּ שְׁלִיט עָלֶיהָ, אַתְּהַדְר וְשְׁלִיט הָהוּא אֵילְנָא
עָלֶיהָ, וְאִיהוּ נְחִית לְתַתָּא. כִּיּוֹן דְּאִיהוּ נְחִית לְתַתָּא, הָהוּא דִּירִית יְרוּתָא אַתְר דִּיּוֹסָף,
אָבוּי אַקְרִי, אָבוּי הוּי וְדַאי, כֹּלָא אִיהוּ עַל תְּקוּנִיהּ וְדַאי כְּדָקָא יָאוּת.

בְּקַדְמִיתָא הָוָה מְעֵלְמָא דְדַכּוּרָא, וְהָא אֲתַעְקַר מִתְּמֹן, וְהִשְׁתָּא אִיהוּ מְעֵלְמָא
דְּנוּקְבָא. וְמַה דְּהָוָה אִיהוּ שְׁלִיט עָלֶיהָ, שְׁלִטָא אִיהִי עָלֶיהָ, וְאַתְּהַדְר לְמַהוּי בְּעֵלְמָא
דְּנוּקְבָא. וְעַל דָּא לִית לִיהּ בַּת זוּג כְּלָל. וְלֹא מְכַרְזִי עָלֶיהָ, עַל נוּקְבָא. דְּהָא מְעֵלְמָא
דְּנוּקְבָא אַתְּהַדְר אִיהוּ.

וְהָהוּא גּוּפָא קַדְמָאָה דְשִׁבְקָא, אֲלִמְלָא יְנַדְעוֹן וְיִסְתַּפְלוֹן בְּנֵי עֵלְמָא, צַעְרָא דָּאִית
לִיהּ, כִּד יִתְעַקַּר מְעֵלְמָא דְדַכּוּרָא, וְאַתְּהַדְר לְעֵלְמָא דְנוּקְבָא. יְנַדְעוֹן, דְּהָא לִית
צַעְרָא בְּעֵלְמָא, כְּהָהוּא צַעְרָא. בַּת זוּג לִית לִיהּ, דְּהָא לֹא קִיִּמָּא בְּאַתְר דְדַכּוּרָא. לֹא
מְכַרְזִי עָלֶיהָ, עַל נוּקְבָא, דְּהָא מְעֵלְמָא דְנוּקְבָא אִיהוּ. וְאִי אִית לִיהּ בַּת זוּג, הוּי
בְּרַחְמִי, אַעֲרַעַת בְּהַדִּי (נ"א בחד) נוּקְבָא, דְּעַד כְּעַן לֹא אִית לָהּ בַּר זוּג. וְעַל דָּא
תְּנִינֹן, דִּילְמָא יְקַדְמְנוּ אַחַר בְּרַחְמִים. אַחַר תְּנִן. וְכֹלָא אִיהוּ עַל תְּקוּנִיהּ.

וְעַל דָּא כְּתִיב (ויקרא כב) וּבַת כַּהֵן כִּי תִהְיֶה אֲלֻמְנָה וְגִירוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה
אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוִרִיהָ. וּבַת כַּהֵן, הָא אוּקִימְנָא מְלָה דָּא. אֲלֻמְנָה, מַהְהוּא גּוּפָא
קַדְמָאָה. וְגִירוּשָׁה, דְּלֹא עָאלַת לְפִרְגוּדָא דְמִלְכָּא, דְּכָל אֵינּוֹן דְּלֹא קִיִּמִי בְּעֵלְמָא
דְדַכּוּרָא, לֹא אִית לָהּ בֵּיהּ חוּלְקָא. הוּא אֲשַׁתְּמִיט וְאַעְקַר גְּרַמִּיהּ מְעֵלְמָא דְדַכּוּרָא,
לֹא אִית לִיהּ חוּלְקָא בֵּיהּ וְעַל דָּא אִיהִי גִירוּשָׁה. וְזָרַע אֵין לָהּ, דָּאִי הָוָה לָהּ זָרַע, לֹא
אַתְּעַקַּר מִנֶּיהָ, וְלֹא הָוָה נְחִית לְעֵלְמָא דְנוּקְבָא.

וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ, מֵאֵן בֵּית אָבִיהָ. דָּא עֵלְמָא דְנוּקְבָא, דְּהָהוּא עֵלְמָא בֵּית
אָבִיהָ אַקְרִי, וְהָהוּא מְאָנָא דְהָוָה אַתְתַּקֵּן לְאַשְׁתַּמְשָׂא בֵּיהּ, אַתְּהַפֵּךְ וְאִיהוּ נְחִית
לְתַתָּא, וְהָהוּא מְאָנָא סְלִיק לְעֵילָא. כְּנַעֲוִרִיהָ, כְּהָהוּא זְמָנָא דְכְּתִיב, אֲנִי הַיּוֹם
יְלַדְתִּיךָ, יְלַדְתִּיךָ וְדַאי, יִשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִיו, כְּמַה דְּהָוָה (בְּקַדְמִיתָא) מִתְּלִיסַר שְׁנִין
וְלַעֲיָלָא.

[זוהר חלק ב' - דף ק"א ע"ב]

אִי זָכַאת לְאַתְתַּקְנָא, הוּאִיל וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ, מְלַחֵם אָבִיהָ תֹּאכֵל, (דף ק"א
ע"ב) תַּתְּעַנֵּג מַהְהוּא עֲנוּגָא. דְּעֵלְמָא דְנוּקְבָא, דְּאֲכִילִי מִנְהֵמָא דְאַבִּירִים, דְּנְחִית
מְלַעֲיָלָא. אָבֵל לְאַסְתַּפְלָא וְלֹאֲתַהֲנִי בְּמַה דְאַתְהַנּוֹן שְׂאֵר צְדִיקִיָּא, לֹא יְכֹלָא בְּגִין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּהוּה זֶר לְתַמּוֹן. וְעַל דָּא לָא אָכִיל קֳדָשׁ אַבְל אָכִיל תְּרוּמָה, דְּאִיהוּ יְתִיב בְּעֵלְמָא דְנוֹקְבָא.

וּמַגּוּ דְּאִיהוּ מְעֵלְמָא דְנוֹקְבָא, לָא אָכִיל לִיה אֱלָא בְּלִילָה, דְּכַתִּיב, (ויקרא כב) וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁהַר וְאַחַר יֹאכֵל מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחֲמוֹ הוּא. דְּהָא קֳדָשׁ דְּאִיהוּ מְעֵלְמָא דְּדַכּוּרָא, לָא אֲתֵאכִיל אֱלָא בַּיּוֹם. בְּגִינֵי כֹךְ (ירמיה ב) קֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִי יְרֵאֵת תְּבוּאָתָהּ, (בראשית ל"א ע"ב) שִׁירוּתָא עֲלָאָה דְּכָל עֲלְמָא דְּדַכּוּרָא, (נ"ט ע"א) קֳדָשׁ אִיהוּ, וּמַה דְּסֻלִּיק בֵּיה, בְּקֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל הוּוּ, וּבְגִינֵי כֹךְ קֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִי יְרֵאֵת תְּבוּאָתָהּ.

כַּד רוּחִין פְּקִידָאן, בְּאִינוּן זְמַנִּין דְּפְקִדִין לְבֵי קְבָרֵי, אִינוּן לָא פְּקִדִין, דְּהָא לָא זְכָאן לְעֵלְמָא דְּקֳדָשׁ, דְּכַתִּיב, (ויקרא כב) וְכָל זֶר לָא יֹאכֵל קֳדָשׁ. וְאִי לָא זְכָה הֵהוּא רוּחָא לְאֲתַתְקְנָא כְּדָקָא יְאוּת, כִּיּוֹן דְּאֵהֲדַר בְּגִלְגּוּלָא, אֲפִילוּ בְּהוּא אֲתֵר, בְּתְרוּמָה לָא אָכִיל, וְזֶר אֲקָרִי, אֲפִילוּ לְעֵלְמָא תְּתָאָה וְלָא אָכִיל בָּהּ. עַד הָכָא בְּרוּזָא דָּא.

סָבָא סָבָא, כִּיּוֹן דְּשִׁרְיָאָת לְשִׁטְטָא בִּימָא רַבָּא, זִיל בְּרַעוּתְךָ, לְכָל סִטְרִין דִּימָא. הַשְׁתָּא אִית לְגִלְגָּאָה, דְּהָא אֲמִינָא, דְּהָא פְּרוּקָא כַּד אֲתִי, עָאֵל גְּבִי הֵהוּא מְאָנָא, דְּקָא אֲמִינָא, אֲעִיל תַּמּוֹן, וְדַבִּיק תַּמּוֹן רוּחָא (דעלמא) דִּילִיָּה בְּהוּא מְאָנָא וְלָא אֲתֵאבִיד כְּלוּם, אֲפִילוּ הַבֵּל דְּפּוּמָא, יְאוּת הוּא וְכֹךְ הוּא. סָבָא סָבָא, אִי תִימָא וְתַגְלִי, אִימָא בְּלָא דְּחִילוּ.

שָׂאָר בְּנֵי נֶשָׂא דְּעֵלְמָא, דְּקָא מְסַתְּלִקֵי מִנִּיהּ, וְהָא יְדַעְנָא, דְּרוּחַ דִּילִיָּה שְׂבִיק בְּהֵיָא אֲתֵתָא דְּהוּת לִיה, וְרוּחָא אֲעִיל תַּמּוֹן, מַה אֲתַעְבִּיד מֵהוּא רוּחַ. וְאִי נְסָבָא הָאִי אֲתֵתָא, אוּף הָכִי, מַה אֲתַעְבִּיד מֵהוּא רוּחַ דְּשִׁבְק בָּהּ בְּעֵלָה קְדַמָּאָה, דְּהָא גְּבַר אַחֲרָא אֲתִי עֲלָה.

לְאֲתַקְיִמָא רוּחַ בְּרוּחַ לָא אֲפִשֶׁר, דְּהָא הָאִי דְּאֲתִי עֲלָה הַשְׁתָּא, רוּחַ אֲעִיל בָּהּ. וְכֵן הֵהוּא קְדַמָּאָה דְּאֲסַתְּלִיק, רוּחַ אֲעִיל בָּהּ. הֵהוּא קְדַמָּאָה דְּאֲסַתְּלִיק בְּנִין הוּוּ לִיה, וְדָא דְּהַשְׁתָּא לָאו פְּרוּקָא אִיהוּ, רוּחַ דְּשִׁבְק הֵהוּא קְדַמָּאָה בְּהוּא מְאָנָא, וְאֲתָא הָאִי אַחֲרָא וְאֲעִיל בָּהּ רוּחַ, וְדָאִי לָא יְכֻלִי תְּרוּיְהוּ לְאֲתַקְיִמָא בְּהוּא גּוּפָא דְּאֲתֵתָא כְּחֲדָא, אִי נִימָא דְּאֲתֵאבִיד, אִי אֲפִשֶׁר, מַה אֲתַעְבִּיד מִנִּיהּ.

אוּף הָכִי אִי אִיהִי לָא אֲתַנְסִיבַת, הֵהוּא רוּחָא דְּשִׁבְק בָּהּ בְּעֵלָה, מֵאִי אֲתַעְבִּיד מִנִּיהּ. אִי נִימָא דְּאֲתֵאבִיד, לָאו הָכִי. כָּל דָּא צְרִיךְ לְגִלְגָּאָה הַשְׁתָּא. סָבָא סָבָא, חֲמִי מַה עֲבַדַת, וּבְמַה אֲעִילַת גְּרַמְדֵי. קוּם סָבָא, אָרִים דְּגִלְךָ. קוּם סָבָא, וְאֲשְׁפִיל גְּרַמְדֵי קָמִי מְאָרְךָ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פֶּתַח הַהוּא סָבָא וְאָמַר, (תהלים קלא) יי' לא גְבַהּ לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְגו'. דוֹד מְלָכָא אָמַר דָּא, בְּגִין דְּהוּה מְלָכָא עֲלָאָה, וְשְׁלִיטָא עַל כָּל מְלָכִין עֲלָאִין, וְשְׁלִיטִין דְּאִית מְמוֹרָה וְעַד מְעָרְב, וְלֹא סְלִיק עַל לְבִיָּה לְאַסְטָאָה מְאַרְחָא, וְתַדִּיר שְׁפִיל לְבִיָּה קָמִי מְאַרְיָה, וְכַד הוּה לְעֵי בְּאוּרִייתָא, הוּה מְתַגְבֵּר כְּאַרְיָא, וְעֵינֹי תַדִּיר מְאַיְכִין בְּאַרְעָא, מְדַחֲלוּ דְמְאַרְיָה. וְכַד הוּה אֲזִיל בֵּין עַמָּא, לֹא הוּה בִּיָּה גְסוּת רֹחָא כְּלָל.

וְעַל דָּא כְּתִיב, יי' לֹא גְבַהּ לְבִי וְגו', לֹא גְבַהּ לְבִי, אֲפֹה עַל גַּב דְּאַנָּא מְלָכָא שְׁלִיטָא עַל כָּל שְׂאָר מְלָכִין דְּעֲלָמָא. וְלֹא רָמוּ עֵינֵי, בְּזַמְנָא דְּאַנָּא קִיַּמָּא קַמָּךְ, לְעֵי בְּאוּרִייתָא. וְלֹא הִלְכְּתִי בְּגְדוּלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי, בְּשַׁעֲתָא דְּאַנָּא אֲזִיל בֵּין עַמָּא. וְאִי דוֹד מְלָכָא אָמַר הֵכִי, שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְאַנָּא כַּמָּה אֲנָא שְׁפִיל לְבָא, וּמְאַיְךְ עֵינָא קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא. וְחַס לִי, דְּבְמַלְיָן קְדִישִׁין דְּאוּרִייתָא, יְרוּם לְבִיאִי. בְּכַה וְדַמְעוּי נַפְלִין עַל דִּיקְנִיָּה.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ב ע"א]

אָמַר, סָבָא לָאִי בַחֲלֵא, כַּמָּה שְׁפִירָאן דְּמַעִין עַל דִּיקְנֵךְ, כַּמָּה דְּהוּה שְׁפִיר מְשַׁחָא טָבָא, כַּד הוּה נְחִית עַל דִּיקְנָא דְּסָבָא טָבָא דְּאַהֲרֹן. אִימָא מִלְּךְ סָבָא (דף ק"ב ע"א) דְּהָא מְלָכָא קְדִישָׁא הֵכָא. שְׂאָר בְּנֵי נְשָׂא דְּעֲלָמָא, דְּקָא אֲסַתְּלִקוּ מִנֵּיהּ, וְשִׁבְקוּ רֹחָא בְּהַהוּא מְאַנָּא, דְּהוּוּ מְשַׁתְּמָשִׁי בִּיָּה, וְאַתְנַסִּיבַת, וְאַתָּא אַחְרָא וְאַעִיל בְּהַהוּא מְאַנָּא רֹחָא אַחְרָא, מָה אַתְעֵבִיד מְהַהוּא קְדַמָּאָה, כַּמָּה דְּאַתְמַר.

תָּא חוּזִי, כַּמָּה עֲלָאִין גְּבוּרָאן דְּמְלָכָא קְדִישָׁא, דְּקָא עֵבִיד, וּמֵאַן יְכִיל לְמַלְלָא לֹון. כַּד הָאִי בַעֲלָה תְנִינָא, אֲתִי וְאַעִיל רֹחָא בְּהַהוּא מְאַנָּא, רֹחָא קְדַמָּאָה, מְקַטְרָגָא בְּהָאִי רֹחַ דְּעָאֵל, וְלֹא אַתִּישְׁבֵּן כַּחְדָּא.

וּבְגִינֵי כַּה, אַתְתָּא לָא אַתִּישְׁבַת כַּדְקָא יְאוּת, בְּהַדִּי בַעֲלָה תְנִינָא, בְּגִין דְּרוּחָא קְדַמָּאָה מְכַשְׁפָּשָׂא בַּהּ, וּכְדִין אִיהִי דְּכִירַת לֵיהּ תַדִּיר, וּבְכַאֲת עָלֶיהּ, או אַתְאַנְחַת עָלֶיהּ, דְּהָא רֹחָא דִּילֵיהּ, מְכַשְׁפָּשָׂא בְּמַעָהָ כַּחוּיָא, וּמְקַטְרָגָא בְּהַדִּי רֹחַ אַחְרָא, דְּעָאֵל בַּהּ מְבַעֲלָה תְנִינָא. עַד זְמַן סְגִי מְקַטְרָגִין דָּא בְּדָא.

וְאִי אַעֲבַר דָּא דְּעָאֵל, לְהַהוּא (אַתְעֵרוּ) דְּהוּה קְדַמָּאָה (לְכַתְּרֵי), דָּא קְדַמָּאָה גְּפִיק וְאַזִּיל לֵיהּ. וְלִזְמַנִּין, דְּדַחֲתִי דָּא קְדַמָּאָה לְהַהוּא תְנִינָא, וְאַתְעֵבִיד לֵיהּ מְקַטְרָגָא, עַד דְּאַפִּיק לֵיהּ מְעֲלָמָא. וְעַל דָּא תְנִינָן, דְּמַתְרִין וְלַהֲלָאָה, לֹא יִסַּב בַּר נֶשׁ לְהָאִי אַתְתָּא, דְּהָא מְלַאךְ הַמּוֹת אַתְתְּקַף בַּהּ, וּבְנֵי עֲלָמָא לֹא יַדְעִין, דְּהָא רֹחָא כִּיּוֹן דְּאַתְתְּקַף וְקָא נִצַּח לְהַהוּא רֹחָא אַחְרָא תְנִינָא, מְכַאֵן וְלַהֲלָאָה לֹא יַתְעַרְבַּ בַּר נֶשׁ אַחְרָא בְּהַדְּהָא.

חֲבַרְיָא, הָא יַדְעֵנָא דְּבַאֲתַר דָּא אִית לְכוּ לְמַקְשֵׁי, וְלִימָא אִי הֵכִי לֹא מִית בְּדִינָא הָאִי תְנִינָא, וְלֹא דִינִין לֵיהּ מְלַעֲיָא. תָּא חוּזִי, כַּלָּא אִיהוּ בְּדִינָא, דִּינִצַּח פְּלוּנֵי

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

לפלוני או דלא יקטרג עליה פלוני לפלוני. ומאן דנסיב ארמלתא, כמאן דעאל בימא, ברוחין תקיפין, בלא חבלין, ולא ידע אי יעבר בשלם, אי יטבע גו תהומי.

ואי דא דעאל ההוא רוחא תניינא, אתתקיף ונצח לההוא קדמאה, ההוא קדמאה נפק מתמן ואזיל ליה. לאן אתר אזיל ליה, ומה אתעביד. סבא סבא מה עבדת. חשבת דתמלל זעיר, ונפקת להאי, הא עאלת באתר דלא עאל בר נש אחרא, מן יומא דדואג ואחיתופל עבדו בעיין אלין, באינן ארבע מאה בעיי, דהוּו בעאן על מגדלא דפרח באורא, ולא אתיב עלייהו בר נש, עד דאתא שלמה מלכא, ובידר לון כל חד וחד על תקוניה. סבא סבא, רזא עלאה דהוה טמירא, אתית לגלאה, מה עבדית.

סבא סבא, בקדמיתא הוה לך לנטרא ארחה, ותסתפל ברישא. אבל השתא, לאו שעתיא לאתטמרא. סבא, אהדר בתקפך. ההוא רוח דנפק, לאן אזל. בכה ואמר, חבריא, כל הני בכיין דקא בכינא, לאו בגיניכו הוא, אלא דחילנא למארי עלמא, דגלינא ארחהו סתימין, בלא רשו. אבל גלי קמי קודשא בריך הוא, דלא ליקרא דיילי עבידנא, ולא ליקרא דאבא, אבל רעותי לפולחנא דייליה, ואנא חמינא, יקרא דחד מנייכו, בההוא עלמא, ואחרא ידענא דהכי הוא. אבל לא גלי קמאי, והשתא חמינא.

תנינן, דחיין גברא מקמי גברא, בכמה ארחהו סתימין (וילך רפ"ד ע"א) אתדחיין. ההוא רוחא קדמאה, דאתדחי מקמי ההוא תניינא, לאן אזיל. ההוא רוחא, נפיק ואזיל, ומשטטא בעלמא, ולא ידיע, ואזיל לגו קברא דההוא בר נש, ומתמן משטטא בעלמא, ואתחזי בחלמא לבני נשא, וחמאן בחלמא דיוקנא דההוא בר נש, ואודע לון מלין לפום ארחהו דההוא רוח קדמאה, דקא אתמשך מניה, כמה דאיהו בההוא עלמא, הכי משטטא האי, ואודע בהאי עלמא.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ב ע"ב]

והכי אזיל ומשטטא בעלמא, ופקדת תדיר לההוא קברא, עד (אחורי הדף) זמנא דרוחות פקדן לגבי קברייהו דגופין. פדין, האי רוחא, אתחבר בההוא רוח דייליה, ואתלבש ביה, ואזיל ליה. פד עאל לדוכתיה, אתפשט מניה. ודוכתא אית ליה (באינן רוחין בגן עדן) (דף ק"ב ע"ב) באינן היכלין דגן עדן, או לבר, לפום ארחוי דכל חד וחד, ותמן אתטמר.

וכד רוחין פקדן להאי עלמא, דמתין נזקקין לגבי חייך, לא נזקקין אלא בההוא משיכו דרוחא, וביה אתלבש רוחא אחרא. ואי תימא, אי הכי, תועלתא איהו לרוחא, והאי אתתא תועלתא עבדת לכלא. לאו הכי, דאלמלא לא אתנסיבת לגבי אחרא, והאי רוחא קדמאה לא מתדחייא מקמי האי גברא אחרא, תועלתא אחרא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוּה לִיה, בְּגוּוּנָא אַחְרָא, וְלֹא יְהֵא לְאִי בְּעֵלְמָא, כְּמָה דְהוּי, וְלֹא יִזְדַּקֵּק לְגַבֵּי חַיִּין דְהֵאֵי עֵלְמָא, כְּמָה דְהוּי מְשֻׁטָּא הֵכָא וְהֵכָא.

אִי הֵכִי זְוּוּגָא תְנַיִנָא דְהֵאֵי אַתְתָּא, לֹא הוּי מְלַעֲיָלָא. וְאֵת אַמְרַת דְאַתְדַּחֲיָא גְבַר מְקַמֵּי גְבַר, וְאִמְיָנָא דְהֵאֵי בְּעֵלְהָ תְנַיִנָא, דְנָסִיב לְאַתְתָּא דָּא, אִיהוּ בֵּת זְוּוּגִיָּה מְמֵשׁ. וְהֵוּא קְדַמָּאָה לָאוּ בַר זְוּוּגִיָּה מְמֵשׁ הוּה. וְהֵאֵי תְנַיִנָא דִּילִיָּה הוּה, וְכַד מְטָא זְמַנִּיָּה, אַתְדַּחֲיָא דָּא מְקַמֵּיָּה. וְדָאֵי הֵכִי הוּא, דְהֵא לֹא אַתְדַּחֲיָא הֵוּא רִוּחַ קְדַמָּאָה, דְהוּה בְּהֵאֵי אַתְתָּא. אֲלֵא בְּגִין דְהֵאֵי תְנַיִנָא, דְאִיהוּ בַר זְוּוּגָה. (דְבַר אִיהֵי בֵּת זְוּוּגִיָּה) (הֵאֵי תְנַיִנָא).

וְכַל אֵינּוֹן תְנַיִנִין, דְאַתְדַּחֲיִין מְקַמֵּי קְדַמָּאִין. קְדַמָּאִין הוּוּ בְּנֵי זְוּוּגִיָּהוּ, וְלֹא הֵנִי. וּבְגִין כְּדָ, לֹא אֵיִת לֹוֹן קִיּוּמָא בְּהַדִּיָּהוּ, וְאַתְדַּחֲיָא רִוּחַ תְנַיִנָא מְקַמֵּי רִוּחַ קְדַמָּאָה. וּבְגִין כְּדָ, מֵאֵן דְנָסִיב אַרְמִלְתָּא, קְרִינֵן עֲלֵיהָ, (מְשֻׁלֵּי ז') וְלֹא יָדַע כִּי בְנַפְשׁוּ הוּא. (מְשֻׁלֵּי א) כִּי חָנַם מְזוּרָה הֲרָשֶׁת וְגו' וְלֹא יָדַע אִי הֵיא בֵּת זְוּוּגִיָּה מְמֵשׁ אִי לָאוּ.

אַרְמִלְתָּא דְלֹא נְסִיבֵת, אַף עַל גַּב דְאֵתֵי בַר זְוּוּגָה, וְאִיהֵי לֹא בְּעֵאת לְאַתְנַסְבָּא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא פִיִּיף לָה מִן דִּינָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲזַמִּין לְהֵוּא בַר נֶשׁ אַתְתָּא אַחְרָא, וְלֹא עֵאלֵת בְּדִינָא כְּהֵאֵי (ס"א ולית עליה בי דינא בהאי) בְּהֵוּא עֵלְמָא, וְאֵף עַל גַּב דְלִית לָה בַר, דְהֵא אַתְתָּא לֹא אַתְפַּקְדַּת אַפְרִיָּה וְרַבִּיָּה, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ.

אַתְתָּא דָּא דְלֹא אַתְנַסִּיבֵת זְמַנָּא תְנַיִנָא, הֵוּא רִוּחַ דְשִׁבְק בְּהָ בְּעֵלְהָ מָה אַתְעֵבִיד מְנִיָּה. יְתִיב תַּמָּן תְרִיסַר יְרַחֵי, וּבְכַל לֵילִיא וְלֵילִיא, נְפִיק וּפְקִדָּא לְנַפְשָׁא, וְאַתְהַדְרַר לְאַתְרִיָּה. לְבַתֵּר תְרִיסַר יְרַחֵי, דְקָא אַסְתַּלֵּק דִּינָא דְהֵוּא גְבַרָא, דְהֵא כָּל אֵינּוֹן תְרִיסַר יְרַחֵי, הֵא רִוּחָא אַתְכַּפֵּיָּא בְּעַצִּיבּוּ כָּל יוּמָא. לְבַתֵּר תְרִיסַר יְרַחֵי, נְפִיק מִתַּמָּן, וְאִזִּיל וְקִיָּמָא לְתַרְעָא גֵן עֵדֵן, (אַחֲוֵי הַדְּפָ) וּפְקִדָּא לְהֵאֵי עֵלְמָא, לְגַבֵּי הֵוּא מֵאֲנָא, דְנְפִיק מְנִיָּה. וְכַד הֵאֵי אַתְתָּא אַסְתַּלְקַת מְעֵלְמָא, הֵוּא רִוּחַ נְפִיק וְאַתְלַבֵּשׁ בְּהֵוּא רִוּחַ דִּילָהּ, וְזַכָּאת בֵּיה לְגַבֵּי בְּעֵלְהָ, וְנַהֲרִין תְרוּוִיָּהוּ, כְּדָקָא יְאוּת, בְּחַבּוּרָא חֲדָא.

פִּיּוֹן דְאַתִּינָא לְהֵאֵי אַתֵּר, הֲשַׁתָּא אֵיִת לְגַלְגָּלָה אַרְחִין סְתִימִין, דְמֵאֲרֵי עֵלְמָא, לֹא יָדַעִין בְּהוּ בְנֵי נֶשׁא. וְכַלְהוּ אֲזַלִּין בְּאַרְחַ קְשׁוּט, כְּמָה דְאַתְ אֲמַר (הוּשַׁע יֵד) כִּי יִשְׂרָיִם דְרַכֵּי יִי' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וּפּוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם. וּבְנֵי נֶשׁא לֹא יָדַעִין, וְלֹא מְשַׁגְּיַחִין, כְּמָה אֵינּוֹן עֵלְאִין, עוּבְדִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְכְמָה מְשַׁנְיִין אֵינּוֹן, וּבְנֵי עֵלְמָא לֹא יָדַעִין, וְכַלְהוּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, דְלֹא סְטָאֵן לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא.

הֵנִי דְמַתְגַּלְגְּלִין, דְקָא אַתְתַּרְכוּ בְּתְרוּכִין מְהֵוּא עֵלְמָא, וְלִית לֹוֹן בֵּת זְוּוּג. בֵּת זְוּוּג דְקָא מְזוּדוּוּגֵן בְּהֵאֵי עֵלְמָא, מֵאֵן אֵינּוֹן, אֵינּוֹן נֶשִׁין, דְקָא מְזוּדוּוּגֵן בְּהַדִּיָּהוּ בְּהֵאֵי עֵלְמָא. דְהֵא (תְרִיךְ לָה וְלִית לִיה בֵּת זְוּוּג כְּאֵינּוֹן גְבַרִין דְלֹא תְרִיכוּ וְקָא מְזוּדוּוּגֵן בְּהַדִּי נֶשִׁיָּהוּ) לְכַלְהוּ בְנֵי נֶשׁא, אֵיִת לֹוֹן בֵּת זְוּוּג, בַּר מְהֵאֵי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק ב' - דף ק"ג ע"א]

חמו השתא, כמה אינון רברבין ועלאין גבורן דיליה. תנינו, מאן דמתרף אתתיה קדמאה, מדבחא אחית עלוי דמעין. מדבחא אמאי. אלא, הא אמינא, דכל נשין דעלמא בדיוקנא דהאי מזבח קיימי, ועל דא (נשא קפ"ד ע"א) ירתאן אינון שבע ברבאן, דכלהו מכנסת ישראל אינון. ואי איהו (דף ק"ג ע"א) מתרף לה, אהדר אבנא (נ"א דמדבחא עלאה) לגרעונא. מאי טעמא. בגין דמתחברן תרוכין בהדי הדדי.

ורוא דא דכתיב, (דברים כד) וכתב לה ספר פריתות ונתן בידיה וגו', ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר. ממשמע דאמר, והלכה והיתה לאיש, לא ידענא (דההיא אזלה לגבי בעלה דתריך לה, (נ"א דליתיה) ההוא דתריך לה) מאי אחר. אלא כמה דאתמר, אחר תנו, ואחר כתיב, ואחר קרינו ליה, דכתיב, (איוב ח) ומעפר אחר יצמחו. ותרוכין מתחברן כחדא, תרוכין דההוא עלמא, ותרוכין דהאי עלמא. ומה דהות האי אתתא, בדיוקנא עלאה, הא אשתעבדא לדיוקנא תתאה, קרינא ליה אחר.

וקרינו ליה אחרון, אחרון מנלן. דכתיב, (איוב יט) ואחרון (ק"ה ע"ב) על עפר יקום. והכא כתיב ושנאה האיש האחרון. או פי ימות האיש האחרון. אחרון, שני מבעי ליה. ואי תימא, דלא תזדווג אפילו לעשרה, דא בתר דא. לאו הכי. וכי לבעלה דא תזדווג, ולא לאחרא, מאי אחרון.

אלא דא איהו האי אחר דקאמרן, ואיהו אחר, ואיהו אחרון. השתא אבנא מתגלגלא בקוספתא. אחר אמאי אקרי הכי דהא כל בניינא נפל, ואתהדר לעפרא, איהו הוה מה דהות, ולא אחרא. אמאי קרינו ליה אחר. אוף הכי אמאי אקרי אחרון, וכי אחרון איהו, והא אי יתישר יאות, ואי לא, יהדר ויתגלגל ויתנטע כמלקדמין, אמאי אקרי אחרון.

אבל תא חזי, כתיב (בראשית א) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד, מאי טוב. תנינו, דא מלאך דטוב. מאד, דא מלאך המות. ולכלא קודשא בריך הוא אזמין תקונוי.

תא חזי, כתיב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, נהר דא, לא שכין לעלמין, מלאפשא ולמסגי ולמעבד פירין. ואל אחר אסתרס, ולית ליה תיאובתא לעלמין, ולא אפיש, ולא עביד פירין, דאלמלי עביד פירין, יטשטש לכל עלמא.

ובגין כן, בר נש דגרים לההוא סטר דיפוש בעלמא, אקרי רע, ולא חמי אפי שכינתא לעלמין, דכתיב, (תהלים ה) לא יגורף רע. האי בר נש, דמתגלגלא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגלגולא, אי איהו עבר ואתדבק בהוא אל אחר, דלא עביד פירין, ולא אפיש בעלמא, בגין כך אקרי אחר, ושמא גרים ליה, איהו הוא, ואחר אקרי, אחר ודאי.

אחרון: מקדמא ואילך, אחרון קרינן ליה, ואחרון אקרי. תניינא איהו, ומיד אקרי אחרון, והכי קרי ליה קודשא בריך הוא אחרון, בגין דיתתקן למהוי אחרון, ולא יתוב כמלקדמין. תליתאה אוף הכי. וכן בכל זמנין, מקדמא ואילך. הכי אקרי אחרון, והכי אצטריך למקרי אחרון, דאלמלא אתקרי מיד תניינא, הא פתיחו דפומא לאהדרא כמלקדמין, והוא בניינא אסתתר.

מנלן. מבית שני דאקרי אחרון, דכתיב, (חגי ב) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון. דהא מקדמא ואילך, אחרון אקרי, דהא לא יהא פתיחו דפומא, דהוא בניינא ינפול, ויתהדר כמלקדמין.

סדר הלימוד ליום כא טבת [יום 110 בשנה]

אוף הכי דא, אחרון קרינן ליה. ובגין כך פתיב, לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה. לא יוכל, לא יקחנה מבעי ליה, מאי לא יוכל. אלא פיון דהאי אתתא אתדבקת באחר, ונחתת לאשתעבדא בדרגא תתאה, לא בעי קודשא בריך הוא, דאיהו יתוב מדרגא דיליה, למיהב איבא, ולא תדבקא בהוא דרגא דלאו דיליה.

ותא חזי, אי האי אתתא לא אתנסיבת, אפילו תזנה בכל גוברין דעלמא, אי בעי בעלה יתוב לגבה, אבל אי אתדבקא בנשואין לאחר, (נ"א ואחר) דא (האי) לא יוכל לשוב לדרגא קדמאה, דהוה בקדמיתא לגבה. לא יוכל ודאי לאתבא להוא דרגא לעלמין.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ג ע"ב]

אחרי אשר הטמאה. תנינן, דהטמאה בלביתה. אי הכי, אפילו אי תתרחק ותזנה בלא נשואין. אלא, פיון דאתדבקת לאחר, הא קבילת עלה חולקא דהוא סטרא, ובעלה (דף ק"ג ע"ב) קדמאה דאיהו מסטרא אחרא טבא דטוב, לא יהא ליה בה חולקא לעלמין, ולא יפיש כלל להוא אתר. הא אם שלחה האיש האחרון, או פי ימות האיש האחרון, לקדמאה אסורא, אבל לשאר בני נשא, תשתרי. דילמא תשפח אתרא כמלקדמין, ואחרון יקום דיזדווג בהדה.

מאן דאית ליה בנין מאתתיה קדמיתא, ואעיל האי לגו ביתיה, ההוא יומא אתדבק בחרבא קשיא דמתהפכא, בגין תרין סטרין. חד, דהא תרין דחת לון לבר, והשתא איהו תליתאה. ותו, מאנא דאשתעבד (נ"א דאשתתף) ביה אחר, היך ייתי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אִיהוּ לְמִיָּהב בֵּיה רוּחַא דִּילִיָּה, וְיִשְׁתַּתַּף בְּהֶדְהָ, וְיִתְדַבֵּק בָּהּ. לָאוּ דְאִיְהִי אֶסְוֵרָא, אֲבָל וְדְאִי שְׁתּוּפָא בִישָׂא אִיהוּ לְגֵרְמִיָּה. (כדאמרן)

רְבִי לְוִיטָס אִישׁ כְּפַר אֲוֵנוּ, הָוָה חֲיִיךְ וּמִתְלַוְצִיךְ עַל אֲתַתָּא דָּא, כַּד חָמִי מֵאֵן דְּאֲזַדְּוֵג בְּהֶדְהָ, וְהָוָה אָמַר, (משלי לא) וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן כְּתִיב, מֵאֵן דְּאֲתַדְּבַקַת בֵּיה בְּאִישׁ אַחֲרוֹן, חֲיוּכָא אִיְהִי לְבַתֵּר.

הַשְׁתָּא, אִית לְאַהֲדָרָא וּלְעֵינָא, עַל אֲתֵר (נ"א אילנא) חַד רַב וְעֵלְמָה, דְּהָוָה בְּעֵלְמָא, וּגְזַעָא וְשִׂרְשָׁא דְקִשׁוּט, וְאִיהוּ עוֹבֵד אֲבִי יִשְׁי אֲבִי דְּוֹד. דְּהָא אֲתַמַּר דְּאַחֲרוֹן הָוָה, הֵיךְ נִפְק שִׂרְשָׁא דְקִשׁוּט, מִגּוֹ אֲתֵר דָּא.

אֲלָא, עוֹבֵד אֲתַתְּקוֹן בְּתַקוּנָא עֵלְמָה, וְאַהֲדָר שִׂרְשָׁא דְאִילְנָא דְקָא אֲתַהֲפֵךְ, עַל תַּקוּנִיָּה, וְאַסְתְּלִיק בֵּיה, וְאַתְתְּקוֹן כְּדָקָא יְאוּת, וְעַל דָּא אֲקָרִי עוֹבֵד. מַה דְּלָא זְכוּ הֲכִי, שְׂאֵר בְּנֵי עֵלְמָא.

אֲתַא אִיהוּ, פְּלַח וְאַעֲדָר עֲקָרָא וְשִׂרְשָׁא דְאִילְנָא, וְנִפְק מֵאַנְפִּין מְרִירָן, וְאַהֲדָר (נ"א ואעדר) וְאַתְקוֹן בְּנוֹפָא דְאִילְנָא אַחֲרָא עֵלְמָה, אֲתַא יִשְׁי בְּרִיָּה, וְאַחֲסִין לִיָּה, וְתַקִּין לִיָּה, וְאַתְאַחַד בְּעַנְפוּי (קע"ה ע"ב) דְּאִילְנָא אַחֲרָא עֵלְמָה, וְחִבֵּר אִילְנָא בְּאִילְנָא, וְאַסְתְּבַכוּ דָּא בְּדָא. כִּיּוֹן דְּאַתָּא (ק"ע ע"א) דְּוֹד, אֲשַׁכַּח אִילְנִין מִסְתַּבְּכוּן וּמִתְאַחַדוֹן דָּא בְּדָא, כְּדִין יְרִית שְׁלִטְנוּ בְּאַרְעָא, וְעוֹבֵד גְּרִים דָּא.

בְּכַה הָוָה סְבָא וְאַמַּר, אִי סְבָא סְבָא, וְלָא אֲמִינָא לָךְ, דְּעֵלַת בִּימָא רַבָּא, הַשְׁתָּא אַנְתָּ הוּא גּוֹ תְהוּמֵי רַבְרַבִּין, אֲתַתְּקוֹן לְסִלְקָא. סְבָא סְבָא, אַנְתָּ גְרַמַת דָּא, דְּאַלְמֵלָא הָוִית שְׁתִּיק בְּקַדְמִיתָא, הָוָה יְאוּת לָךְ, אֲבָל הַשְׁתָּא לָא יְכִילַת וְלִית מֵאֵן דְּאַחִיד בִּידְךָ, אֲלָא אַנְתָּ בְּלַחוּדְךָ. קוּם סְבָא וְאַסְתְּלַק בְּסִלְקוּ.

עוֹבֵד דָּא, אֲתַתְּקוֹן וְנִפְק מִגּוֹ חֲקַל בִּישָׂא, דְּגוֹבִין בִּישִׁין. אֲתַא יִשְׁי בְּרִיָּה, וְאַתְקִין וְאַעֲדָר אִילְנָא, וְעַם כָּל דָּא, (ועובד) דָּא רְזָא דְרִזִּין, וְלָא יְדַעְנָא אִי אִימָא, אִי לָא אִימָא. אִימָא מִילְךָ סְבָא, וְדְאִי אִימָא, בְּדָא יְדִיעָאן כָּל שְׂאֵר בְּנֵי גְלְגוּלָא. (נ"א עובד אילנא אתקין) עוֹבֵד עִם כָּל דָּא אִילְנָא אֲתַקִּין. כַּד אֲתַא דְּוֹד מְלַכָּא, בְּאִילְנָא תַתְּאַה דְּנוֹקְבָא אֲשְׁתָּאֵר, וְאַצְטְרִיךְ לְקַבְלָא (בראשית קס"ה ע"א) חֲיִין מְאַחֲרָא, וּמַה אִי הָאִי דְּאַתְתְּקוֹן, וְאַתְקִין כָּלָא, הֲכִי. שְׂאֵר בְּנֵי עֵלְמָא דְּאַתְיִין בְּגְלְגוּלָא, דְּלָא יְכִלִּין לְאַתְתְּקוּנָא הֲכִי, עַל אַחַת כְּמַה וְכְמַה.

בְּכָל סְטְרִין אֲתַהֲפֵךְ בְּגְלְגוּלָא. פְּרִיץ הֲכִי הָוָה. בַּעַז הֲכִי הָוָה. עוֹבֵד הֲכִי הָוָה. (ס"א) וְעַם כָּל דָּא אִילְנָא אֲתַתְּקוֹן) וּבְכָלָא נִפְיָק אִילְנָא מִסְטְרָא דְרַע, וְאַתְדַּבֵּק לְבַתֵּר בְּסְטְרָא דְטוֹב. בְּקַדְמִיתָא, (בראשית לח) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע. (אונן אוף הכי) מְחֻלוֹן אוּף הֲכִי, וְלָאוּ כָּל כְּפָ. אֲבָל בְּהִנֵּי אֲתַעֲפֵל רַע, וְנִפְיָק טוֹב לְבַתֵּר, (נפק) הָוָה דְּכְתִיב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביה, (שמואל א טז) וטוב ראי. (שמואל א טז) וי' עמו. הכא קיימא אילנא תתאה על תקוניה, ומלך אלהים על גוים.

בשירותא דכלא, מעקרא ויסודא עלאה, אשתרשו דרגין, ראובן שמעון לוי יהודה, מה פתיב ביה, (בראשית כט) הפעם אודה את יי, וכתיב ותעמוד מלדת. היינו (ישעיה נד) רני עקרה לא ילדה. בגין דכד אתיליד יהודה, נפקת נוקבא מתדבקא בדכורא, ולא הות על תקוניהא אנפין באנפין, ולא אתפשרת לאולדא פיון דנסר לה קודשא בריך הוא, ואתקין לה, (ס"א אנפין באנפין) כדין אתפשרת לאתעברא ולאולדא.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ד ע"א]

ובספרא דחנוף, ותעמוד מלדת, לאו על לאה אתמר, אלא על רחל אתמר, והיא דמבכה (דף ק"ד ע"א) על בניה, והיא דאשתרשת ביהודה: יה"ו ד"ה. ותעמוד מלדת, דהא לא אתתקנא.

בקדמיתא, דיוקנא דלעילא הוה כלא ראובן: או"ר ב"ן. (בראשית א') ויאמר אלהים יהי אור, ימינא אור. (ב"ן) שמעון שמאלא אור בההוא סיגא דדהבא בהדיה שם עון. לו"י: חבורא דכלא, לאתחברא מתרין סטרין. יהודה: נוקבא בהדי דכורא מתדבקת, יה"ו, דא דכורא. ד"ה, דא נוקבא דהות בהדיה.

ד"ה, אמאי ד"ה. אלא ד', באתדבקותא דרע בהדה, איהי דל"ת, מסכנא איהי, ואצטריך לאתבא בגלגולא, לאתעכלא ההוא רע, ולמתבלי בעפרא. ולבתר לצמחא בסטרא דטוב, ולנפקא ממסכנו לעתירו, וכדין ה'. ועל דא, יה"ו ד"ה.

פוק סבא, מגו תהומי, לא תדחל, כמה ארפין ומינין לך, בשעתא דתשוטט ימא, בגין לנייחא בהו. בכה כמלקדמין ואמר, מארי דעלמא, דילמא יימרון משרין עלאין, דאנא סבא, ובכי פינוקא. גלי קמך, דעל יקרך אנא עבידנא, על יקרא דילי, דהא בקדמיתא הוה לי לאסתמרא, דלא איעול בימא רבא, והשתא פיון דאנא ביה, אית לי לשטטא בכל סטרין, ולנפקא מניה. (בראשית כט) יהודה אתה יודוך אחיה, (ס"א כולהו אודאן על שמא דא והיינו וכו') היינו דאנן אמרין ברוך אתה. איהו ברוך ואיהי אתה, לכלהו בנוי לא אמר יעקב אתה, אלא לאתר דאצטריך. דא איהו אתה.

שמא דא, (נ"א ודאי אתה) יודוך אחיה, כלתו אודן לך על שמא דא, ודאי אתה יודוך אחיה, על שמא דא, אסתלק ואתכפיא סטר אחרא, בגין דכד אתקרי ואדכר, הא נפקת סטרא אחרא בהדה. פיון דאמרי אתה, שלטנו ורברבנו אית לה, וסטרא אחרא אתכפייא, ולא אתחזיאת תמן. ודאי בשמא דא אתרשים ואתבריר מסטרא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אחרא. וְדָא אֶסְתְּלֵקוּ וְשִׁלְטְנוּ דִּילֵיהּ, וְתַבִּירוּ וּבִישׁ לְסִטְרָא אַחְרָא. כִּיּוֹן דִּיּוּדוּף אַחִידָא
עַל שְׂמָא דָא, אַתְּהּ, כְּדִין יָדוּף בְּעַרְףָא אוּיְבִיבָא, מִיַּד אַתְּכַפְּיִין לְגַבְדָא, וְשְׂמָא דָא גָרִים.

יְדַעְנָא חֲבַרְיָא יְדַעְנָא, דְּהָא אַתְּהּ שְׂמָא דָא, אַתְּוֹן אַמְרִין לְאַתְרָא אַחְרָא עַלְאָה,
דְּכַתְיַב, (תהלים קי) אַתְּהּ כְּהֵן לְעוֹלָם, בִּימִינָא עַלְאָה. שְׁפִיר אִיהוּ, דְּהָא כִּיּוֹן דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן אוֹדֵן לֵיהּ עַלְאִין וְתַתְּאִין, וְזָכָה לְכָלְא, כֹּל מַה דְּאִיהוּ אָמַר, הִכִּי אִיהוּ וְשְׁפִיר.

אָבַל כִּד תְּהוּוֹן מְטָאן לְגַבִּיָּהּ, אָמְרוּ לֵיהּ, וְאִדְכְּרוּ לֵיהּ, יוֹמָא דְּתַלְגָּא, כִּד (צ"ו ע"ב)
זְרַעְנָא פּוֹלִין, לְחַמְשִׁין וְתַרִּין גְּוּוֹנִין. דְּהָא אַתְּהּ כְּהֵן, הִכָּא אַתְּקִשְׁר כּוֹס דְּבִרְכָה
בִּימִינָא, בְּלֹא פְרוּדָא כְּלָל. וּבְגִין כֵּן, אַתְּהּ כְּהֵן לְעוֹלָם, הִכָּא אַתְּקִשְׁר כּוֹס בִּימִינָא,
כְּדָקָא יָאוּת.

וְעַל דָּא אָמַר קָרָא, יְהוּדָה אַתְּהּ, לְהָאִי אַתְּהּ יוּדוּף אַחִידָא, וְלֹא כְּתִיב יְהוּדָה יוּדוּף
אַחִידָא, וְלֹא יְתִיר, אֲלֵא עַל שְׂמָא דְּאִתְּהּ. אַתְּהּ, אַתְּרָא דָא, אַצְטְרִיד לְשְׂמָא דָא, וְלֹא
אַחְרָא.

יְהוּדָה, אָבָא קְדַמָּאָה, וְאָבָא תַנְיִינָא, וְלֹא הוּוּ בֵּיהּ חֲלוּפָא לְעַלְמִין. וּבְגִין כֵּן פְּרִין
אַתְתְּקַף בֵּיהּ בְּתוּקְפוּי, מַה דְּלֹא הוּוּ הִכִּי לְכָל בְּנֵי עַלְמָא. וְעַל דָּא בְּנִינָא דְדוּד,
שְׂאָרֵי חֲשַׁבְנָא מִפְּרִין, וְלֹא מִבְּעוּז, דְּהוּוּ בֵּיהּ שְׁנוּיָא. חֲבַרְיָא, אִי תַשְׁגַּחוּן, לָאוּ מְלִין
בְּסַתְיִמוּ קָא אַמִּינָא, וְאִף עַל גַּב דְּסַתְיִמִין אִינּוּן.

וְעַל דָּא, יְהוּדָה רוּחַ שְׂמָא דָא, דְּאִקְרִי אַתְּהּ. קָם עַל בּוּרְיָה זְמַנָּא קְדַמָּאָה, וְזְמַנָּא
תַנְיִינָא, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי לְעַלְמִין. וּבְנוּי דִּיהוּדָה וְזַרְעָא דִּילֵיהּ, אוֹדֵן וְאִמְרִין כִּי אַתְּהּ
אָבִינוּ. מַה דְּלִית הִכִּי לְשְׂאָר בְּנֵי גְלַגּוּלָא לְעַלְמִין. שְׂאָר בְּנֵי גְלַגּוּלָא, תַרִּין אָבִהוּן,
תַרִּין אָמְהוּן, אִית לוֹן גְּוּוֹן לְבְנִינָא. וְרוּזִין אֵלִין, בְּעַמְקֵי יַמָּא, בְּלָבָא דְּתַהוּמֵי אִינּוּן,
מֵאֵן יְכִיל לְאַפְקָא לוֹן. קוּם סְבָא, אַתְּגַבְר וְאַתְתְּקַף בְּתוּקְפָה, אִפִּיק מִרְגְּלֵן מַגּוּ תַהוּמֵי.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ד ע"ב]

בְּעוּז, אַתְחַזִּי דְּהוּוּ בֵּיהּ שְׁנוּיָא, כִּד אוּלִיד לְעוּבְדָא, דְּהָא עוּבְדָא (ס"א עובדא) בְּשְׁנוּיָא
הוּוּ. לָאוּ הִכִּי. אַבְצָן הוּוּ בְּעוּז, הוּוּ אָבָא קְדַמָּאָה, דְּלֹא עֵבֵד שְׁנוּיָא. וְאִי תִימָא,
אִיהוּ הוּוּ, וְדָאִי כִּד אַתְעַר לְעוּבְדָא דָא, בֵּיהּ הוּוּ, מֵאֵן דְּהוּוּ תַקִּיף כְּאִרְיָא וּכְלִיתָא
בֵּיהּ הוּוּ. בְּגִין דְּלֹא (דף ק"ד ע"ב) לְהוּי שְׁנוּיָא בֵּיהּ בְּדוּד, וְאַתְהֵדֵר מְלָה לְעַקְרָא
קְדַמָּאָה, בְּגִין דִּיהָא כְּלָא מֵאָבָא חֲדָא, וְשִׁלְשָׁלָא חֲדָא. וְכָלְא חֲדָא, וְלֹא הוּוּ שְׁנוּיָא
בְּגְלַגּוּלָא דְּזַרְעָא דְדוּד. וְעַל דָּא, אַתְּהּ מְרִישָׁא וְעַד סוּפָא, בְּלֹא שְׁנוּיָא כְּלָל.

הַשְׁתָּא, נְפַקַת סְבָא, מְעַמְקֵי לְבָא דִימָא. יְהוּדָה אַתְּהּ, וְדָאִי מְרִישָׁא וְעַד סוּפָא
וְלֹא אַתְחַזִּי לְכָל שְׂאָר בְּנִין, לְאַתְקְרִי אַתְּהּ, אֲלֵא לֵיהּ בְּלַחֲדוּי. וְכַפָּא חוּלְקִיָה דְדוּד,
דְּהִכִּי אַתְבְּרִיר, וְאַסְתְּלֵק מִשְׂאָר עַקְרָא דְבְנֵי נְשָׂא בְּאַרְעָא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יודוך אחיך, יודוך כל בני עלמא מבעי ליה, מאי טעמא אחיך. אלא ארץ כל בני עלמא, לא מתיבמין לגלגולא, אלא מסטרא דאחין, ואחא אזדמן ליבומא, (ואתה בגרמך, אזדמנת ליבומא). והכא כלהו אחיך יודוך, דלא ישתלשל מנייהו, ולא מחד מנייהו, שלשולא דמלכו, אלא אתה בלחודך. אתה, מרישא ועד סופא אתה עבדת, ומינך נפק, כל שלשולא וגזעא (דיוקנא וגופא) דאריה.

בניך, בני אריה, דלא אתעברו לשנויא דאחיק, לא אתחלפו לטלה, ולא לשור, ולא לגדי, ולא לשום דיוקנא אחרא, אלא אריה שארי למבני, ואריה סיים בנינא. כל שלשולך, בני אריה נינהו. דאלמלא אתא גלגולא מסטרא דאחוך, יתחלפון כל דיוקנין, ויתערבון אלין באלין. ועל דא יודוך אחיך, דלא הוה חד מנהון, בגלגולא דשלשלאה דבנך. ידך זקיף, דלא הוה בך ערבוביא אחרא מנייהו. והיינו מטרף בני עלית, דלא הוה טרפא לאחרא על פתורך. פרע, במיתת ער. רבין, במיתת אוני. לבתר אתגבר פארי, לאקמא לפרין. וכלביא, לאקמא לזרח. מי יקימנו, דכתיב, (בראשית לח) ולא יסף עוד לדעתה. ותרגום ולא פסק. מי יקימנו, מאן הוא דיימא, אסורה אתתא דא. מאן הוא דיימא, הואיל ואשלימת ארחה, לא אצטריכא לך יתיר, יבמה דא, פיון דאשלימת ארחה, לא אצטריכת לך יתיר, ואתחזיאת לאתפרשא מינה, אבל מי יקימנו, ודאי מתמן ולהלאה איהי דיליה. דהא אפיק מאן דמכשפש במעהא. רזא סתימא הכא, אחוה דבר נש אמאי. תו יהודה דהוה אבוי אמאי. אלא, ההוא דמכשפש במעהא, חמי דמאן דהוה נטיר ליה, מקטרג ליה קטרוגין, בכל סטרין. בעי לאפקא. פיון דנפיק, זמין לאחרא ההוא רוח אחרא, ואתיין לאעלא כמלקדמין, עד דאתבני כמלקדמין, בחילא דקטרוגא תקיף דקא מקטרג באחוח. מתמן ולהלאה שריאת אתתא דא ליה. זכאה חולקא דיהודה, בקדמיתא הוה גור. לבתר אריה, דקא אתגבר ואתפשט בחיליה (ולבטר) אריה. וסיים בלביא. כל שאר בני עלמא לאו הכי, ועל דא יהודה כדקאמרן.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ה ע"א]

ראובן שמעון לוי, הא תלתא, כדקאמרן. יהודה אתחבר בהדייהו, וכלא כדקא יאות. יששכר זבולון, תרין ירכין. אתר דינקי נביאי קשוט. יששכר ירכא ימינא, כתיב (דברי הימים א יב) ומבני יששכר יודעי בינה לעתים (ס"א זבולון ירכא שמאלא) וכתיב, (דברים לג) שמח זבולון בצאתה, ובשעורא רברבא, כתיב, (בראשית מט) זבולון לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות. מאי טעמא. בגין דוירכתו על צידון. שיעורא (ס"א דירך דידיה) עד צידון. בנימין, אשתאר לעילא בין ירכין, דהא (בראשית קמ"ג ע"ב) יוסף הוה דיוקניה בארעא, ולאשתמשא בעלמא דא, ועמיה אשתמש משה, דכתיב, (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. בנימין אסתלק לעילא, בנימין צדיקו דעלמא. מברכין לתתא, דן ונפתלי גד ואשר. בירכא שמאלא, דן עד

"זוהר ה'יומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

פֶּרְקָא דְרַגְלָא. פֶּרְקָא דְרַגְלָא נִפְתְּלִי. וּבְגִין כֹּה, נִפְתְּלִי אֵילָה שְׁלוּחָה, קַל בְּרַגְלוּי. בִּירְכָא יְמִינָא. גָּד, וְהוּא יְגוּד עֵקֵב, עַד פֶּרְקָא דְעֵקֵב. אֲשֶׁר פֶּרְקָא דְעֵקֵב יְמִינָא. (דברים לג) וְטוֹבֵל בְּשֶׁמֶן רַגְלוֹ. וּכְתִיב בְּרוּל וּנְחָשֶׁת מִנְעֻלֶיךָ. כָּל אֵלִין, אֵינּוֹן דִּיִּקְנִין עֲלֵאִין, דִּיִּקְנָא דְלַעֲיֵלָא. וּבְגִין דְהוּוּ בְרִיין מִמֶּשׁ בְּהַאי עֲלֵמָא, אֲתַקְנַת בְּהוּ שְׁכִינְתָא, (דף ק"ה ע"א) בְּאֵלִין תְּרִיסַר פֶּרְקִין, תְּרִיסַר מְתִיחִין, דְאֲתַמְתְּחוּ מִיִּשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ. דְכְּתִיב, (בראשית מט) כָּל אֵלָה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עֶשֶׂר. מְתִיחִין דִּיִּשְׂרָאֵל, אֵלָה אֲקָרוּן. לְאֲתַמְתְּחָא שְׁמָא דְמ"י, לְמַהוּי בְּנֵינָא כְּדָקָא יְאוּת, לְמַהוּי יִשְׂרָאֵל בְּכָלְלָא דְשְׁמָא דְאֵלֵהִים. אֵל"ה אִיהוּ יִשְׂרָאֵל בְּכָלְל. מ"י חֶבֶר (נ"א ברא) אֵלָה בְּהִדְיָה, וְהוּוּ בְּנֵינָא שְׁלִים עַל תְּקוּנֵיהָ, שְׁמָא חֲדָא מִמֶּשׁ. הֲדָא הוּא דְאָמַר לִיהָ לְיַעֲקֹב, הֵהוּא מְמַנָּא דְעֶשׂוֹ, דְכְּתִיב, (בראשית לב) כִּי שָׁרִית עִם אֱלֹהִים, (עם אנשים ותוכל) לְעֵילָא, בְּתַקּוּנָא קְדָמָא, בְּבְנֵינָא קְדָמָא. כָּל אֵלָה, וְדַאי בְּנֵינָא קְדָמָא אִיהוּ. וְעַל דָּא, לִית שְׂצִיאוֹ לְיִשְׂרָאֵל, לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֲלָמִין. וְחַס וְשְׁלוֹם אֲלֵמָא יִשְׁתַּצִּיאוּ, שְׁמָא דָּא לֹא הוּי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (יהושע ז) וְהִכְרִיתוּ אֶת שְׁמֵנוּ מִן הָאָרֶץ וּמַה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. שְׁמָא גְדוֹל, דָּא, בְּנֵינָא קְדָמָא, שְׁמָא קְדָמָא אֱלֹהִים. וְהִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֵינּוֹן בְּגִלּוּתָא, כְּבִיכּוֹל כָּל בְּנֵינָא נִפְל. לְזַמְנָא דְאֲתִי, כַּד יִפְרוֹק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבְנוּי מְגִלּוּתָא, (מתחבר) מ"י וְאֵל"ה דְהוּוּ בְּפְרוּדָא בְּגִלּוּתָא, יִתְחַבְרוּן כְּחֲדָא, וְשְׁמָא דְאֱלֹהִים יְהֵא שְׁלִים עַל תְּקוּנֵיהָ, וְעֲלֵמָא יִתְבַּסֵּם. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיהו ס) מִי אֵלָה כְּעַב תַּעֲוִפִינָה וְכִיּוֹנִים אֵל אֲרַבְתִּיהֶם. וּבְגִין דְאִיהוּ שְׁמָא חֲדָא, לֹא כְּתִיב מִי וְאֵלָה, אֵלָא מִי אֵלָה, שְׁמָא חֲדָא, בְּלֹא פְרוּדָא, וְהוּא אֱלֹהִים. דְהִשְׁתָּא בְּגִלּוּתָא, אֲסִתְלַק מִי לְעֵילָא, כְּבִיכּוֹל אֵימָא מְעַל בְּנִין. וּבְגִין נִפְלוּ. וְשְׁמָא דְהוּוּ שְׁלִים, דְהוּוּ שְׁמָא עֲלָא רַבְרָבָא קְדָמָא, נִפִּיל. וְעַל דָּא, אֲנִן מְצַלֵּן, וּמְקַדְשֵׁן בְּבִתֵי כְּנִסְיוֹת, עַל שְׁמָא דָּא, דִּיתְבְּנִי כְּמַה דְתוּה. וְאֲמַרִי יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. אֲמִן (קס"ה ע"ב) יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ. מֵאֵן שְׁמִיהָ רַבָּא. הֵהוּא קְדָמָא דְכָלָא, בְּגִין דְלִית לִיהָ בְּנֵינָא אֵלָא בְּהֲדִין. מ"י לֹא יִתְבְּנִי לְעוֹלָם, אֵלָא בְּאֵלָה. וְעַל דָּא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא, מִי אֵלָה כְּעַב תַּעֲוִפִינָה. וְיַחְמוּן כָּל עֲלֵמָא, דְהָא שְׁמָא עֲלָא אֲתַתְקֵן עַל תְּקוּנֵיהָ. וְאִי שְׁמִיהָ רַבָּא דָּא אֲתַקֵּן, וְאֲתְבְּנִי עַל תְּקוּנֵיהָ, הָא יִשְׂרָאֵל שְׁלִיטִין עַל כָּלָא, וְכָל שְׂאָר שְׁמֵהֶן יִתְהַדְרוּן עַל תְּקוּנֵיהוּ, וְיִשְׂרָאֵל שְׁלִיטִין עַל כָּלָא, דְהָא כְּלָהוּ תְלִיין בְּשְׁמִיהָ רַבָּא, קְדָמָא לְכָל בְּנֵינִין. רְזָא דָּא, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמִין. קְדָמָא לְכָל בְּנֵינִין, שְׁמָא דָּא אֲתְבְּנִי. דְכְּתִיב, (ישעיהו מ) שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְּרָא אֵלָה, בְּרָא שְׁמִיהָ עַל תְּקוּנֵיהָ, וְכַד בְּרָא אֵלָה, בְּרָא (שְׁמִיהָ) לִיהָ בְּכָל חִילִין דִּיתְחַזּוּן לִיהָ, לְמַהוּי שְׁמִיהָ עַל תְּקוּנֵיהָ כְּדָקָא יְאוּת, דְכְּתִיב, (ישעיהו מ') הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ה ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מאי במספר. אלא ברא חד דנהיר מסייפי עלמא עד סייפי עלמא, אית ליה לקודשא בריה הוא, והוא אילנא רבא ותקיף. רישיה מטי לצית שמיא, וסופיה מתחן שרשוי, ואשתרשן בעפר קדישא, ומספר שמיה. ותליא בשמים עלאין, וחמש רקיעין תליין מניה, עד האי מספר, וכלהו נטלין שמא דא בגיניה דכתיב, (תהלים יט) השמים מספרים, בגין האי מספר, פלהו (ד"א בגין האי שמא מספר) שמים רווחין שמא דא בגיניה, ועל דא המוציא במספר צבאם, דאלמלא מספר דא, לא ישתכחון חיילין ותולדין לעלמין. ועל דא כתיב, (במדבר כג) מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל, תרין אינון, דמנו עאנא, ועאלו בחושבנא על ידיהו, בגין דלא שלטא בהו עינא בישא. מי מנה עפר יעקב, הא חד, דעביד חושבנא. ומספר את רבע ישראל, הא מונה אחרא. ועל תרין אלין לא שלטא בהו עינא בישא, דהא מי מנה לעפר יעקב, אלין אינון אבנין (ד"א דרגין) קדישין, אבנין מפולמין, דמנהון נפקי מיין לעלמא. ועל דא כתיב (בראשית כח) והיה זרעך בעפר הארץ. מה ההוא (וישלח ק"ע) עפר, עלמא מתברך בגיניה. אוף הכי (בראשית כב) והתברכו בזרעך כל גויי הארץ. בעפר הארץ ממש. ומספר דאיהו מונה תניינא, מנה לרבע כל אינון נוקבין, מרגלן עלאין, דמטה דשכיב עליה ישראל. ומתמן (דף ק"ה ע"ב) ולהלאה, איהו מונה לכלא, בגין דאיהו טוב עין. הדא הוא דכתיב, מונה מספר לככבים. מאן הוא מונה לככבים. מספר. מונה מספר לככבים, על ידוי עברין פלהו בחושבנא, ולזמנא דאתי, (ירמיה לג) עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה, ולא ידעינן מאן הוא. אלא בגין דבההוא זמנא, יהא כלא ביחודא בלא פרודא, כלא ליהוי (וכלא ליהוי) מונה חד.

קום סבא, אתער ואתגבר בחילך, ושוט ימא. פתח ואמר, (במדבר כג) מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל. בשעתא דיתער קודשא בריה הוא לאחייא מתיא, הני דאתהדרו בגלגולא, תרין גופין ברוחא חדא, תרין אבהו, תרין אמהו, פמה גלגולין מתגלגלן על (ודא) דא, אף על גב דאתמר, והכי הוא, אבל מי מנה עפר יעקב, ואיהו יתקין כלא, ולא יתאביד פלום, וכלא יקום. והא אתמר, (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו. אדמת עפר הני, כמה דאתמר בספרא דחנוך, כד חברייא אסתכלו באינון אתוון (דטסין) באוירא ביה, ואינון אע"ד פמת"ר, היינו, אדמ"ת עפ"ר. היינו (קהלת ד) ושבח אני את המתים שכבר מתו, אדמת עפר אינון אתוון וקלא אתער ואודע והכי אמר בבניינא (ק"ג ע"ב) תניינא. עפר, עפר קדמאה. אדמת תניינא, דאתתקן עקר קדמאה פסולת לגביה. אדמת עפר פלהו, יקיצו. אלה דאתקנו, לחיי עולם. (ס"א יקיצו כמה דאתמר בספרא דחנוך. חברייא איסתכלו באינון אתוון אדמ"ת עפ"ר (ואינון אע"ד פמת"ר) אינון אתוון טסאן באוירא וקלא אתער ואודע (ס"א ואכריז) הקיצו ורננו שוכני עפר ודא איהו בניינא תניינא דאתתקן והכי אמר בספרא דחנוך בניינא תניינא עפר דאתתקן. קדמאה אדמת.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והוא קדמאה פסולת לגבי תניינא דאתתקן והני ישני אדמת עפר כלהו יקיצו אלה דאתתקנו לחיי עולם) מאן עולם. דא עולם דלתתא דהא לא זכו למהר בעולם דלעילא. ואלה דלא זכו, לחרפותו לדראון עולם. מאי לחרפות, אלא בגין דסטרא אחרא יתעבר מעלמא, וקודשא בריך הוא, אלין דהו מנביעו דההוא סטרא, ישאר לון, לתוהא בהון כל בני עלמא. כל דא מאן גרים, ההוא דלא בעי לאפשא בעלמא, ולא בעי לקיימא (ס"א בדרגא דההוא נהר דאיהו) ברית קדישא, על דא גרים כל מה דגרים, וכל הני גלגולין דקא אמינא עלה עד הכא. (הדא הוא) עד פאן סבא. שתיק רגעא חדא, וחברייה הו תוהין, ולא הו ידעין, אי הוה יממא, אי הוה ליליא, אי קיימי תמן, אי לא קיימי.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ו ע"א]

פתח ההוא סבא ואמר, (שמות כא) פי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית וגו'. קרא דא אוכת, על כל מה דאתמר. תא חזי, כל דכורא, קאים בדיוקנא, בעלמא דדכורא. וכל נוקבא קאים בדיוקנא, בעלמא דנוקבא. בעוד דאיהו עבדא דקודשא בריך הוא אתדבק ביה, באינן שש שנים קדמוניות, ואי אעקר גרמיה מפולחניה, יעקר ליה קודשא בריך הוא מאינן שש שנים, דעלמא דדכורא, ואתמסר (צ"ד ע"א) לבר נש, דאיהו משית סטרין, יפלא ליה שית שנין, ויתעקר משית שנין (קדמוניות) דלעילא. לבתר נחית מתמן, ואתמסר בעלמא דנוקבא. הוא לא בעא לקיימא בדכורא, נחית וקיימא בנוקבא. אתתא נוקבא, דאיהי שביעית, ונטלא ליה, הא מכאן ולהלאה, מעלמא דנוקבא איהו. לא בעא לקיימא בה, ובפירוקא דילה, נחית לתתא, ואתדבק לתתא, ואתאחיד בסטרא אחרא. מכאן ולהלאה, אתעקר מעלמא דדכורא, ומעלמא דנוקבא. הא אתאחד, באינן עבדים דאינן מסטרא אחרא. השתא פיון דהכי הוא, איצטריך פגם, ולמעבד ביה רשימו דפגם, דהא כל פגם דסטרא אחרא איהו, ומיובל ולהלאה אתהדר לגלגולא, ותב לעלמא כמלקדמין. (ס"א אי זכי ואתתקן גרמיה אתבר) ואתדבק בההוא עלמא דנוקבא, ולא יתיר. זכה עביד תולדין בעלמא דנוקבא, וכלהו רזא דכתיב, (תהלים מה) בתולות אחריה רעותיה מובאות לה. וזכאה איהו כד אתתקן וזכי לכך. ואי לא זכה אפילו בגלגולא דיובלא, הא איהו כלא הוה אתהדר, ולא אשלימו יומי, לאתנסבא בעלמא, ולמעבד תולדין. מה כתיב, אם בגפו יבא בגפו יצא. אי יחידאי יעול בההוא עלמא בלא (דף ק"ו ע"א) תולדין, ולא בעא לאשתדלא בהאי, ונפק מהאי עלמא יחידאי, בלא זרעא, אזיל כאבנא בקוספיתא, עד ההוא אתר דטנרא (ק' ע"א) תקיפא, ועאל תמן ומיד נשב רוחא דההוא יחידאי, דקא אשתביק מנוקביה, ואזיל יחידאי, (צ"ה ע"א) כחויא דלא אתחבר באחרא באורחא, ונשיב ביה. ומיד נפק מגו ההוא אתר דטנרא תקיפא, הוא בלחודוי, ואזיל ומשטטא בעלמא, עד דקא אשכח

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פרוקא לאתבא. והיינו אם בגפו יבא בגפו יצא, האי דלא בעא לאתנסבא, למהוי ליה תולדין.

אבל אם בעל אשה הוא, דקא אתנסיב, ואשתדל באשתיה, ולא יכיל, שהוא לא אתתרף פההוא אחרא, לא ייעול יחידאי, ולא נפיק יחידאי, אלא אם בעל אשה הוא, קודשא בריך הוא לא מקפח אגר כל בריין, אף על גב דלא זכו בבני, מה פתיב ויצאה אשתו עמו. ותרווייהו אתיין בגלגולא, וזכיין לאתחברא פחדא כמלקדמין. והאי לא נסיב אתתא דתרוכין, אלא תהיא דאשתדל בה בקדמיתא, ולא זכו, השתא יזכו פחדא, אי יתקנון עובדין, ועל דא ויצאה אשתו עמו. (שמות כא) אם אדוניו יתן לו אשה וגו'. (השתא) אהדר קרא למלין אחרנין, (ס"א למלה קדמאה) להווא דנפיק יחידאי בלא נוקבא כלל, ויפרוק ליה ההוא דוכתא דאקרי שביעית. והווא שביעית אקרי אדוניו, אדון כל הארץ איהו. אם דא אדוניו חס עליה, ואתיב ליה להאי עלמא יחידאי כמה דהוה, ויהיב ליה אתתא תהיא דמזבח אחיתת עלוי דמעין, ואתחברא פחדא. וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה כמה דאתמר. דהא אי תב, ואתקין ההוא אתר דפגים בחייו, אתקבל קמי מלכא קדישא, נטיל ליה, ואתקין ליה על תקונוי לבתר. ודא אקרי בעל תשובה, דהא ירית מותביה, דהווא אתר, דהווא גהר דנגיד ונפיק, ואתקין גרמיה ממה דהוה בקדמיתא. (ס"א ההוא אתר דפגים ואתקין ליה על תיקונוי בחייו אתקבל קמי מלכא קדישא ונטיל ליה לבתר ודא אקרי בעל תשובה דהא אתקין גרמיה ממה דהוה בקדמיתא) פיון דאתקין ותב בתיובתא, הא סליק על תקוניה. דלית מלה בעלמא, ולית מפתחא בעלמא, דלא תבר ההוא דתב בתיובתא. מאי יצא בגפו. הא אתמר, אבל תו רזא אית ביה, יצא בגפו, כמה דאת אמר, (משלי ט) על גפי מרומי קרת, מה להתם עלוייא וסליקו, אוף הכא עלוייא וסליקו, אתר דמריהון דתיובתא סלקין, אפילו צדיקים גמורים לא יכלין למיקם תמן. ובגין כך פיון דתב בתיובתא, קודשא בריך הוא מקבל ליה ודאי מיד.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ו ע"ב]

תנינן, לית מלה בעלמא דקיימא קמי תשובה, ולכלא קודשא בריך הוא מקבל ודאי. ואי תב בתיובתא הא אודמן לקבליה ארח חיים, ואף על גב דפגים מה דפגים, כלא אתקין, וכלא אתהדר על תקוניה, דהא אפילו במה דאית ביה אומאה, (קמי קודשא בריך הוא קרי ביה כי יי צבאות יעץ ומי יפר דא איהו רזא סתימא. ותו כד קודשא בריך הוא אומי אומאה לא אומי אלא אם לא יעביד תיובתא דהא לית פתגמא דקיימא קמי תיובתא ועל כלא מכפר קודשא בריך הוא כד עבדין תיובתא שלימתא) קודשא בריך הוא מקבל, דכתיב, (ירמיה כב) חי אני נאם יי כי אם יחיה פניהו וגו' וכתיב (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה עירי וגו'.

ובתר דתב בתיובתא פתיב, (דברי הימים א ג) ובני יכניה אסיר בנו וגו', מכאן דתשובה מתבר פמה גזרין ודינין, וכמה שלשלאין דפרזלא, ולית מאן דקיימא קמי דתיובתא. ועל דא פתיב, (ישעיה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי. אשר פשעו בי, לא פתיב, אלא הפושעים בי, דלא בעאן לאתבא, ולא תנחמא על מה דעבדו. אבל פיון דאתנחמו, הא מקבל לון קודשא בריך הוא. בגין כך, בר נש דא, אף על גב דפשע ביה, ופגים באתרא דלא אצטריך, ותב לקמיה, מקבל ליה, וחס עליה, דהא קודשא בריך הוא (דף ק"ו ע"ב) מלא רחמין איהו, ואתמלי רחמים על כל עובדוי, כמה דאת אמר (תהלים קמה) ורחמיו על כל מעשיו. אפילו על בעירי ועופוי מאטון רחמוי. אי עלייהו מאטון רחמוי, כל שפן על בני נשא, דיידעין ואשתמודעאן לשבחה למאריהון, דרחמוי מאטון עלייהו, ושראן עלייהו. ועל דא אמר דוד, (תהלים קיט) רחמיך רבים יי' כמשפטך חייני. אי על חייבין מאטון רחמוי, כל שפן על זכאין. אלא מאן בעי אסוותא, אינון מארי פאבין, ומאן אינון מארי פאבין. אלן אינון חייבין, אינון בעאן אסוותא ורחמי, דקודשא בריך הוא (רחמי) עלייהו, דלא יהון שביקין מגיה, ואיהו דלא אסתלק מגייהו, ויתובון לקבליה. פד מקרב קודשא בריך הוא, בימינא מקרב. וכד דחי, בשמאלא דחי. ובשעתא דדחי, ימינא מקרב. מסטרא דא דחי, ומסטרא דא מקרב, וקודשא בריך הוא לא שביק רחמוי מגייהו.

תא חזי, מה פתיב (ישעיה נז) וילך שובב בדרך לבו. וכתוב בתריה, דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלים נחמים לו ולאבליו. וילך שובב, אף על גב דחייבין עבדון, כל מה דעבדין בזדון דאזלין בארחה דלבייהו, ואחרנין עבדין בהו התראה, ולא בעאן לצייתא לון. בשעתא דתבין בתיובתא, ונטלין ארחה טבא דתיובתא, הא אסוותא זמינא לקבליהו. השתא אית לאסתפלא, אי על חייא אמר קרא, או על מתייא אמר קרא. דהא רישא דקרא, לאו איהו סיפא. וסיפא, לאו איהו רישא. רישא דקרא, אחזי על חייא. וסופיה אחזי על מתייא. אלא, קרא (ס"א רישא דקרא) אמר, בעוד דבר נש איהו בחייו, והכי הוא, וילך שובב בדרך לבו, בגין דיצר הרע דביה, תקיף ואתתקף ביה, ועל דא אזל שובב, ולא בעי לאתבא בתיובתא. קודשא בריך הוא חמי ארחוי, דקא אזלין בביש, בלא תועלתא, אמר קודשא בריך הוא, אנא אצטריכנא לאתקפא בידיה, הדא הוא דכתיב דרכיו ראיתי, (וארפאהו) דקא אזלין בחשוכא, אנא בעי למיהב ליה אסוותא הדא הוא דכתיב וארפאהו, קודשא בריך הוא איהו אעיל בלביה ארחיה דתיובתא ואסוותא לנשמתייה. ואנחהו, מאי ואנחהו. כמה דאת אמר (שמות לכ) לך נחה את העם. אנחגי ליה קודשא בריך הוא בארחה מישר, כמאן דאתקף בידא דאחרא, ואפקיה מגו חשוכא. ואשלים נחומים לו ולאבליו, הא אתחזי דמיתא איהו, (אלא) אין, ודאי מיתא איהו, וקיימא בחיין דהואיל (אלא דאיהו איהו וקיימא בחיין והואיל) ואיהו רשע, מיתא אקרי. מהו ואשלים

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נחומים לו ולאבליו. אלא קודשא בריך הוא עביד טיבו עם בני נשא, דכיון דעאל מי”ג שנין ולהלאה, פקיד עמיה (בראשית קמ”ד ע”ב, קס”ה ע”ב) תרין מלאכין נטורין דנטורי ליה, חד מימיניה, וחד משמאליה. כד אזיל בר נש בארח מישר, אינון חדאן ביה, ואתקיפו עמיה בחדוה, מכרזן קמיה ואמרי, הבו יקר לדיוקנא דמלכא. וכד אזיל בארח עקימו, אינון מתאבלן עליה, ומתעברן מניה. פיון דאתקיף ביה קודשא בריך הוא, ואנהיג ליה בארח מישר, פדין פתיב, ואשלם נחמים לו ולאבליו. ואשלם נחומים לו בקדמיתא, דאיהו אתנחם על מה דעבד בקדמיתא, ועל מה דעבד השתא, ותב בתיובתא. ובתר פן ולאבליו, אינון מלאכין דהוו מתאבלן עליה כד אתעברו מניה, והשתא דאתהדרו בהדיה, הא ודאי נחומים לכל סטרין. והשתא איהו חי ודאי.

חי בכל סטרין, אחיד באילנא דחיי, וכיון דאחיד באילנא דחיי, כדין אקרי בעל תשובה, (נשא קכ”ב ע”ב) דהא פנסת ישראל, תשובה אוף הכי אקרי. ואיהו בעל תשובה אקרי. וקדמאי אמרו, בעל תשובה ממש. ועל דא, אפילו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד, במקום שבעלי תשובה עומדים.

סדר הלימוד ליום כב טבת [יום 111 בשנה]

[זהר חלק ב' - דף ק”ז ע”א]

דוד מלכא אמר, (תהלים נא) לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי וגו', לך לבדך, מאי לך לבדך. אלא, בגין דאית חובין, דחטי בר נש לקודשא בריך הוא ולבני נשא. ואית חובין דחטא לבני נשא, ולא לקודשא בריך הוא. ואית חובין דחטי לקודשא בריך הוא בלחודוי ולא לבני נשא. (אחרא) דוד מלכא, חב לקודשא בריך הוא בלחודוי, ולא לבני נשא. ואי תימא הא (דף ק”ז ע”א) חב ההוא חובה דבת שבע, ותנינו, מאן דאתי על ערוה אתתא ברעותה אסרה על בעלה, וחב לחבריה, וחב לקודשא בריך הוא. לאו הכי הוא דההוא דאת אמר. בהיתרא הוה, ודוד דייליה נקט, וגט הוה לה מבעלה, עד לא יתך לקרבא, דהכי הוה מנהגא דכל ישראל, דיהבין גט זמן לאתתיה, כל דנפיק חילא. וכן עבד אוריה לבת שבע. ולבת דעבר זמן והות פטורא לכלא, נטל לה דוד. ובהיתרא עבד כל מה דעבד. דאלמלא לאו הכי, ובאסורא הוה, לא שבקה קודשא בריך הוא לגביה. והיינו דכתיב לסהדותא, (שמואל ב יב) וינחם דוד את בת שבע אשתו. סהדותא דאשתו היא, ודאי אשתו, ובת זוגו הות, דאזדמנת לגביה, מיומא דאתפרי עלמא. (ורוא דמלתא מלכותא דלעילא דאיהו אתעביד רגלה רביעא למרכבתא עלאה ואתקרי בת שבע על אבן אחת שבע עיניים) הא סהדותא דלא חב דוד חובה דבת שבע פדקאמרן. ומה היא חובה דחב, (אלא) לקודשא בריך הוא בלחודוי, ולא לאחרא. דקטל לאוריה בחרב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בני עמון, ולא קטליה איהו בשעתא דאמר ליה ואדני יואב, דהא דוד הוה רבון עליה, (ועל יואב) וקרא אוכת, דכתיב, (שמואל ב'כג) אלה שמות הגבורים אשר לדוד, ולא אשר ליואב, ולא קטליה ההיא שעתא, וקטליה בחרב בני עמון. וקרא אמר, ולא נמצא אתו דבר, (מלכים א' טו) רק בדבר אוריה החתי. רק למעוטי קא אתי, בדבר אוריה, ולא באוריה. וקודשא בריך הוא אמר, ואותו הרגת בחרב בני עמון, וכל חרב בני עמון, הוה חקיק ביה חויא עקים, דיוקנא דדרקון, ואיהו עבודה זרה דלהון. אמר קודשא בריך הוא, יִהְיֶה חֵילָא לְהַהוּא שְׁקוּץ. (ד"א דכיון דחרב בני עמון אתגבר ההיא שעתא על אוריה כמה תוקפא תקיף ההוא חויא עקימא) בגין דבשעתא דקטלו בני עמון לאוריה, וסגי אין מבני ישראל עמיה, ואתגבר בההיא שעתא חרב בני עמון, כמה תקפא אתתקף ההיא עבודה זרה שקוץ.

ואי תימא, אוריה לא הוה זכאי, כיון דכתיב עליה אוריה החתי. לאו הכי, זכא הוה, אלא דשמא דאתריה הוה חתי. כמה דאת אמר (שופטים יא) ויפתח הגלעד, על שום אתריה אתקרי הכי.

ועל דא בדבר אוריה החתי, דשקוץ בני עמון אתגבר על מחנה אלהים, דמשריתא דדוד, דיוקנא ממש דלעילא הוה. ובההוא שעתא דפגים דוד משריתא דא, פגים לעילא משריתא אחרא. ועל דא אמר דוד, (תהלים נא) לך לבדך חטאתי. לבדך, ולא לאחרא. דא הוה ההוא חובה דחב לגביה. ודא הוא בדבר אוריה. ודא הוא בחרב בני עמון.

כתיב, (דברי הימים ב' טז) כי יי' עיניו משוטטות בכל הארץ, אלן (ויחי רמ"ח ע"א) נוקבין. וכתיב (זכריה ד) עיני יי' המה משוטטים, אלן דכורין, והא ידיען אינון. דוד אמר (תהלים נא) והרע בעיניך עשיתי. בעיניך, לפני עיניך מבעי ליה. אלא מאי בעיניך, אמר דוד, בההוא אתר דחבנא, בעיניך הוה. דהוינא ידע, דהא עיניך הו זמינין, וקיימין קמאי, ולא חשבנא לון, חרי חובא דחבנא, ועבדנא, באן אתר הוה, בעיניך.

למען תצדק בדברך תזכה בשפטך, ולא יהא לי פתחון פה למימר קמך. תא חזי, כל אומנא, כד מליל, באומנתיה מליל. דוד בדיחא דמלפא הוה, ואף על גב דהוה בצערא, כיון דהוה קמי מלפא, תב לבדיחותיה, כמה דהוה, בגין לבדיחא למלפא.

אמר, מארי דעלמא, אנא אמינא, (תהלים כו) בחנני יי' ונסני, ואת אמרת דלא איכול לקיימא בנסיונה. הא חבנא, למען תצדק בדברך, ויהא מילך קשוט, דאלמלא לא חבנא, יהא מלה דיילי קשוט, ויהא מילך בריקניא, השתא דחבנא, בגין דלהוי מילך קשוט, יהיבנא אתר לצדקא מילך, בגין כף עבידנא, למען תצדק

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּדַבְרֵךְ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ. אֶהְדָּר דָּוִד לְאוֹמְנוּתֶיהָ, וְאָמַר גּוֹ צַעֲרֶיהָ מְלִין דְּבִדְיָחוּתָא לְמַלְכָּא.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ז ע"ב]

תַּנְיִנּוּ, לָאוּ דָּוִד אֶתְחַזֵּי לְהֵוּא עוֹבְדָא, דְּהָא אִיהוּ אָמַר, (תהלים קט) וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי (אנקיד חלל כבר הוה חלל בקרבי) (דף ק"ז ע"ב) הָכִי הוּא. אֲבָל אָמַר דָּוִד, בְּלִבָּא אֵית תְּרִין הֵיכְלִין, בְּחַד דְּמָא, וּבְחַד רוּחָא, הֵוּא חַד דְּמַלְיָא דְּמָא, בֵּיה דְּיִוְרָא לְיַצֵּר הָרַע. וְלִבִּי לָאוּ הָכִי, דְּהָא רִיקָן אִיהוּ, וְלֹא יְהִיבִית דְּיִוְרָא לְדְמָא בִּישָׂא, לְשַׁכְנָא בֵּיה יַצֵּר הָרַע, וְלִבִּי וְדָאִי חָלַל אִיהוּ, בְּלֹא דְיִוְרָא (נ"א דמא) בִּישָׂא, וְכִיּוֹן דְּהָכִי הוּא, לָא אֶתְחַזֵּי דָּוִד לְהֵוּא חוֹבָה דְּחַב אֶלָּא, בְּגִין לְמִיָּהֵב פְּתִיחוּ דְּפוּמָא לְחִיבֵיָא, דְּיִמְרוּן, דָּוִד מְלָכָא חַב וְתַב בְּתִיּוּבְתָא, וּמְחַל לֵיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כֹּל שְׁפָן שָׂאֵר בְּנֵי נְשָׂא. וְעַל דָּא אָמַר (תהלים נא) אֲלַמְּדָה פּוֹשְׁעִים דְּרַכִּיךְ וְחַטָּאִים אֲלִיךְ יִשׁוּבוּ.

וּכְתִיב, (שמואל ב טו) וְדָוִד עָלָה בְּמַעְלָה הַיְתִים עוֹלָה וּבּוֹכָה וְרֹאשׁ לּוֹ חֲפוּי וְהוּא הוֹלֵךְ יַחַף. רֹאשׁ לּוֹ חֲפוּי, וְיַחַף אָמַי. אֶלָּא, נְזוּף הוּא, עֶבֶד גְּרַמִּיהָ נְזוּף, לְקַבְּלָא עֲנָשָׁא. וְעַמָּא הוּוּ רְחִיקִין מִנִּיהָ ד' אַמּוֹת. זַכָּאָה עֲבָדָא דְּהָכִי פִּלַּח לְמַאֲרִיָּה, וְאִשְׁתַּמוּדַע בְּחוּבֵיהָ, לְאַתְבָּא מִנִּיהָ בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא.

תָּא חֲזִי, יִתִּיר הוּא, מַה דְּעֵבֶד לֵיהָ שְׁמַעֵי בֵּן גְּרָא, מִכָּל עֲקָתִין דְּעֵבְרוּ עָלֶיהָ עַד הֵוּא יוֹמָא, וְלֹא אֶתִּיב דָּוִד לְקַבְּלֵיהָ מְלָה דְּהָכִי הוּוּ יְאוּת לֵיהָ, וּבְדָא אֶתְכַפְּרוּ חוּבוּי. הַשְׁתָּא אֵית לְאַסְתְּכָלָא, שְׁמַעֵי תְלַמִּיד חָכָם הוּוּ, וְחַכְמָתָא סְגִיָּאָה הוּוּ בֵּיה, אָמַי נְפִיק לְגַבֵּי דָּוִד, וְעֵבִיד לֵיהָ כֹּל מַה דְּעֵבֶד. אֶלָּא מֵאַתֵּר אַחְרָא הוּוּ מְלָה, וְאַעִיל לֵיהָ בְּלִבֵּיהָ מְלָה דָּא. וְכֹל דָּא לְתוּעֵלְתָא דְּדָוִד. דְּהָא הֵוּא דְּעֵבֶד לֵיהָ שְׁמַעֵי, גְּרַמָּא לֵיהָ לְמִיתֵב בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא, וְתַבֵּר לְבֵיהָ בְּתַבֵּירוּ סְגִי, וְאוּשִׁיד דְּמַעִין סְגִיָּאִין, מִגּוֹ לְבֵיהָ קָדָם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אָמַר, (שמואל ב טז) כִּי יִי' אָמַר לּוֹ קָלֵל. יַדַּע, דְּהָא מֵאַתֵּר עֲלָאָה אַחְרָא נַחַת מְלָה.

תְּרִין פְּקוּדִין, פְּקִיד דָּוִד לְשַׁלְמָה בְּרִיָּה, חַד דְּיִוָּאֵב, וְחַד דְּשְׁמַעֵי, עִם שָׂאֵר פְּקוּדִין דְּפְקִיד לֵיהָ. דְּיִוָּאֵב: דְּכְתִיב, (מלכים א ב) וְגַם אֶתָּה יַדְעֵת אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה. מְלָה סְתִימָא הוּוּ, דְּאַפִּילוּ שְׁלֵמָה לָא הוּוּ לֵיהָ לְמַנְדַּע, וְלֹא יַדַּע אֶלָּא בְּגִין דְּיַדְעוּ אַחְרָנִין, אֶתְגְּלִי (לֵיהָ) לְשַׁלְמָה. וְעַל דָּא אָמַר, וְגַם אֶתָּה יַדְעֵת וְגו'. מַה דְּלֹא אֶתְחַזֵּי לָךְ לְמַנְדַּע.

דְּשְׁמַעֵי: כְּתִיב, וְהִנֵּה עִמָּךְ שְׁמַעֵי בֶּן גְּרָא. מֵאִי וְהִנֵּה עִמָּךְ, זְמִין הוּא עִמָּךְ תְּדִיר, רַבּוּ הוּוּ. וּבְגִין כֹּף לָא אָמַר עַל יוֹאָב וְהִנֵּה עִמָּךְ יוֹאָב. אֲבָל שְׁמַעֵי דָּא, דְּאַשְׁתַּכַּח עִמִּיהָ תְּדִיר, אָמַר וְהִנֵּה עִמָּךְ.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר בנה לך בית בירושלם. אן הוא חכמתא דשלמה מלכא בהאי. אלא כלא בחכמתא עבד, ולכל סטרין אשגח, דהא חכים הוה שמעי, ואמר שלמה, בעינא דיסגי אורייתא בארעא על ידוי דשמעי, ולא יפוק לבר.

תו מלה אחרא אשגח שלמה בחכמתא, דכתיב, (שמואל ב טז) יצא יצוא ומקלל. מאי יצא יצא תרי זמני, ויצא ויקלל סגי. (ליה) אלא, חד יציאה, דנפק מבי מדרשא לגבי דוד. וחד יציאה, דנפק מירושלם, לגבי עבדוי דמית עלוי. יציאה חדא לגבי מלכא, ויציאה תניינא לגבי עבדין. וכל דא חמא שלמה, ואשגח ברוח קודשא, ההוא יציאה תניינא. ועל דא אמר, והיה ביום צאתך, ידע דביציאה ימות. (שמואל ב טז) ועפר בעפר מהו. אמר שלמה לגבי אבא בעפר הוה. לגבי שמעי במיא, דכתיב והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון. עפר התם, והכא מיא. תרווייהו דן שלמה, למהוי עפר ומיא פסוטה, למאן דאסטין ארחא לגבי אבוי.

כתיב (מלכים א ב) והוא קללני קללה נמרצת. וכתיב ואשבע לו ביי' לאמר אם אמיתך בחרב. מאי בחרב. וכי שמעי טפשא הוה, דאילו הכי אומי ליה, דלא יימא בחרב לא. אבל בחנית או בגירא אין.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ח ע"א]

אלא תרין מלין הכא. חד אמר ינוקא, בריה דנונא רבא ההוא (דף ק"ח ע"א) דקשקשוי סלקין לרום ענגין. אומאה דדוד מלכא, כד הוה בעי לאומאה, אפיק חרבא דיליה, דתמן הוה חקיק שמא גליפון, ותמן אומי. וכך עביד לשמע, דכתיב ואשבע לו ביי' לאמר אם אמיתך בחרב. במאי הוה אומאה דא. בחרב. (ס"א בהאי חרב דשמא קדישא חקיק ביה אומי) בחרב אומי. ומלה אחרא, דן שלמה, אמר, בקללה אתא לגבי אבא, במלין, הא מלין לגביה, ובשם המפורש קטליה, ולא בחרב. ובגין דא עבד שלמה הכי.

השתא אית לאסתכלא, דכיון דאומי ליה דוד, אמאי קטליה, דאתחזי דהא אומאה דא בעלילה הוה, דהא לבא ופומא לא הוו כחדא. אלא ודאי דוד לא קטליה, והא ידיעא, כל שייפין דגופא מקבלין כלא, ולבא לא מקבלא אפילו כחוטא דנימא דשערא. דוד מלכא לבא הוה, וקביל מה דלא אתחזי ליה לקבלא, ובגין כך, (מלכים א ב) וידעת את אשר תעשה לו פתיב. ותו, דהא אילנא גרים למהוי נטיר ונוקם כחויא.

כתיב (תהלים נא) פי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה. זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. פי לא תחפוץ זבח, וכי לא בעי קודשא בריך הוא דיקרבון קמיה קרבנא, והא איהו אתקין לגבי חייביא קרבנא, דיקרבון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויתכפר להו חובייהו. אלא דוד לקמי שמה דאלהים אמר, וקרבנא לא קרבין לשמה דאלהים, אלא לשמה דיו”ד ה”א וא”ו ה”א. דהא לגבי דינא קשיא מדת הדין, לא מקרבין קרבנא. דכתיב, (ויקרא א) אדם פי יקריב מכם קרבן ליי. ליי, ולא (ויקרא ה' ע"א) לשמה דאלהים. וכי תקריב קרבן מנחה ליי. זבח תודה ליי. זבח שלמים ליי.

ובגין כך, פיון דדוד מלפא, לגבי אלהים אמר. אצטריך למכתב, פי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה. דהא לשמה דא לא מקרבין, אלא רוח נשברה. דכתיב זבחי אלהים רוח נשברה. קרבנא דאלהים, עציבו, ותבירו דלבא. ובגין כך, מאן דחלם חלמא בישא, עציבו אצטריך לאחזאה, דהא במדת אלהים קיימא, וזבח דמדת דינא, עציבו אצטריך ורוח נשברה, והוא עציבו מסתייה לחלמא בישא, ולא שלטא דינא עלוי. דהא זבח דאתחזי למדת דינא, אקריב קמיה.

לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה, מאי לא תבוה, מפלל דאיכא לב דאיהו בוזה. אין. היינו לב דאיהו גאה, לב בגסות רוחא, היינו לב דאיהו בוזה, אבל לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה.

היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם. מאי היטיבה, אתחזי דהא טיבו אית בה, והשתא היטיבה על ההוא טיבו. ודאי הכי הוא, דהא מן יומא דקודשא בריך הוא אשתדל בבנין בי מקדשא לעילא, עד (ויקרא רכ"א ע"א) כען, ההוא הטבה דרצון, לא שרייא על ההוא בנין, ועל דא לא אשתכלל. דהא בשעתא דרצון דלעילא יתער, ייטיב וידליק נהורין דההוא בנין, וההוא עבידתא, דאפילו מלאכין דלעילא, לא ייכלון (לא) לאסתפלא בההוא בי מקדשא, ולא בההוא בנין. וכדין בי מקדשא, וכל עובדא אשתכלל.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ח ע"ב]

תבנה חומות ירושלם, וכי מן יומא דאשתדל בבנין בי מקדשא עד כען, לא בנה לון. (א) אי חומות ירושלם עד כען לא בנה, בי מקדשא על אחת כמה וכמה. אלא קודשא בריך הוא, כל עובדוי, לאו כעובדי דבר נש. בני נשא כד בנו בי מקדשא לתתא, בקדמיתא עבדו שורי קרתא, ולבסוף עבדו בי מקדשא. שורי קרתא בקדמיתא, בגין לאגנא עלייהו, ולבתר בניינא דביתא. קודשא בריך הוא לאו הכי, אלא בני בי מקדשא בקדמיתא, ולבסוף, כד יחית ליה משמא, ויותיב ליה על אתריה, כדין יבנה חומות ירושלם עד דאנון שורין דקרתא. ועל דא אמר דוד עליו השלום, (תהלים נא) היטיבה ברצונך את ציון בקדמיתא, ולבתר תבנה (דף ק"ח ע"ב) חומות ירושלם.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הכא אית רזא, כל עובדין דעביד קודשא בריך הוא, בקדמיתא אקדים ההוא דלבר, ולבתר מוחא דלגו, והכא לאו הכי. תא חזי, כל אינון עובדין דעביד קודשא בריך הוא, ואקדים ההוא דלבר, מוחא אקדים במחשבה, ובעובדא ההוא דלבר, דהא כל קליפה מסטרא אחרא הוי, ומוחא מן מוחא, ותדיר סטרא אחרא אקדים ורבי ואגדיל ונטיר איבא. כיון דאתרבי, זרקין ליה לבר, (איוב כו) ויכין רשע וצדיק ילבש, וזרקין לההיא קליפה, ומברכין (עקב רע"א ע"א) לצדיקא דעלמא. אבל הכא, בבניינא דבי מקדשא, דסטרא בישא יתעבר מעלמא, לא אצטרך, דהא מוחא וקליפה דייליה הוי. אקדים מוחא, דכתיב היטיבה ברצונה את ציון בקדמיתא, ולבתר תבנה חומות ירושלם. ההיא חומה דלבר, דאיהי קליפה, דייליה היא ממש. דכתיב, (זכריה ב) ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב. אני ולא סטרא בישא.

ישראל, אינון מוחא, עלאה דעלמא. ישראל סליקו במחשבה בקדמיתא, עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, דאינון קליפה, אקדימו. דכתיב, (בראשית לו) ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל. וזמין קודשא בריך הוא, לאקדמא מוחא, בלא קליפה. דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי ראשית תבואתה, מוחא קדים לקליפה. ואף על גב דמוחא יקום בלא קליפה, מאן הוא דיושיט ידא למיכל מניה, בגין, (ירמיהב) דכל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי.

בההוא זמנא, (תהלים נא) אז תחפוץ זבחי צדק. בגין, דהא פדין, יתחבר פלא בחבורא חדא, ויהא שמא שלים בכל תקוניה. וכדין קרבנא להוי שלים, ליי אלהים. דהשתא אלהים לא אתחבר לקורבנא, דאלמלא אתחבר ביה, כמה אלהים יסלקון אודנין לאתחברא תמן. אבל בההוא זמנא, (תהלים פו) כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך. ואין אלהים אחרא.

ובההוא זמנא פתיב, (דברים לב) ראו עתה פי אני אני הוא ואין אלהים עמדי (ראו עתה) ראו פי אני אני הוא סגי, מאי עתה. אלא דלא הוה קדם לכו, וההוא זמנא ליהוי. אמר קודשא בריך הוא, עתה ראו, מה דלא תיכלון למיחמי מקדמת דנא.

פי אני אני, תרי זמני אמאי. אלא לדייקא, דהא לית תמן אלהים, אלא הוא. דהא כמה זמנין, דאתמר אני זמנא חדא, ולא יתיר, והוה תמן סטרא אחרא. אבל השתא אני אני הוא ואין אלהים עמדי, דהא כל סטרא אחרא אתעבר, ודייקא אני אני.

אני אמית ואחיה, עד השתא מותא הות מסטרא אחרא, מפאן ולהלאה, אני אמית ואחיה, מפאן דבההוא זמנא, כל אינון דלא טעמי טעמא דמותא. מניה תהא לון מותא, ויקים לון (מיד). אמאי. בגין דלא ישתאר מההוא זוהמא בעלמא כלל,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויהא עלמא חדתא, בעובדי ידוי דקודשא בריך הוא. (תנינן י' דברים כו' קי"ג ע"ב)
(שייך לעיל ק"ו ע"א) (שמות כא) ואם אמר יאמר וגו' לא אצא חפשי. כמה דאתמר
בדין פגים ליה פגימו. אם בגפו יבא, מהו בגפו. תנינן, כתרגומו, בלחודוי. יאות
הוא. אבל הא תנינן, כל עלמא, לא קאים, אלא על גפא חדא, דלוינתן.

ורוא דא, בשעתא דקיימא דכר ונוקבא, דדכר ונוקבא ברא לון קודשא בריך
הוא, ובכל מה דאזלין, עלמא מודעזע, ואלמלא דסרס קודשא בריך הוא דכורא,
וצנן ית נוקבא, הוו מטשטשין עלמא. ועל דא לא עבדין תולדין, (דבר אחר ומאן
דלא עביד תולדין בגפו) אם בגפו יבא, תחות ההוא גפא, דלא עביד תולדין עאל.
והואיל וכן, בגפו יצא, לתמן אתדחא, ולא עאל לפרגודא כלל, ואתדחא ואטריד
מההוא עלמא. בגפו יצא, בגפו יצא ודאי.

תא חזי, מה פתיב, (ויקרא כ) ערירים ימותו, ערירים (כתיב) כלל דכר ונוקבא.
ברוא דדכורא עאל, וברוא דנוקבא יפוק. עאל בהאי, ויפוק בהאי. והאי איהו
אתר, דקא אתדבק ביה בההוא עלמא, דהא קודשא בריך הוא לא בעי דיעול
קמיה, מאן דמסרס גרמיה בהאי עלמא.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ט ע"א]

תא חזי, מן קרבנא. דלא (דף ק"ט ע"א) הוו מקרבין קמיה סרוסא, ואפיקו ליה,
דלא יתקרב לקמיה, ופקיד ואמר, (ויקרא כב) ובארצכם לא תעשו. וכן לדרי דרין
אסיר לסרוסי בריין, דברא קודשא בריך הוא בעלמא. דהא כל סרוסא, דסטרא
אחרא איהו. ואי איהו אשתדל, ונסיב איתתא, ולא עביד תולדין, ולא בעא, ואף
על גב דאית ליה איתתא, או אי היא לא בעאת, ועאל לההוא עלמא, בלא
תולדין, מה פתיב. אם בעל אשה הוא, ולא אשגחו לפעל ידוי דמאריהון, ויצאה
אשתו עמו, איהו יעול בגפו דדכורא, ואיהי בנוקבא. בגפו יבא בגפו יצא כמה
דאתמר, כלל על תקונייה.

אם אדניו יתן לו אשה, כמה דאתמר, אם אדניו, דא איהו אדון כל הארץ. יתן
לו אשה, מהכא, דלאו ברשותא דבר נש קיימא למיסב אתתא. אלא (כלא משלי ט"ז
פ"ס מאזני משפט י"י) כלל במאזנים לעלות. יתן לו אשה, דהא לאו ברשותיה איהו.
ומאן איהי. ההיא דלאו דיליה, ולא אודמנת לגביה, ומאן איהי. ההיא דהות זמינא
לאחרא, ואקדים האי ברחמי, ונטיל לה, דא אתייהיבת ליה, דלא אתחזיאת ליה.
וקודשא בריך הוא חמי מרחיק, וחמי לההיא אתתא, דזמינת לאפקא תולדין
בעלמא. אקדים האי ברחמי, ואתייהיבת ליה, ועביד איבין, וזרע זרעא, באתתא
(ס"א בגנתא) דלאו דיליה, בגין כך, האשה וילדיה תהיה לאדניה, והוא יצא בגפו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אי ענייא מסכנא, כמה אשתדל בריקניא, לאה ואשתדל למעבד פירין, בגנתא דלאו איהי דיליה, ונפק בריקניא.

סבא סבא, בעדנין (נ”א בעניינין) אלין, לא הוית ברגליך דחי לתרעא, כמאן דשכיב בארעא בלא תוקפא, דהא אתחלש ומחלשא סגי, דלא יכיל, דחי ברגלוי. אתתקף סבא, ולא תדחל. הא ענייא מסכנא, דאשתדל בריקניא, אימא אמאי. אי בגין דזרע בגנתא אחרא דלאו דיליה, יאות. אי הכי (ס”א אבל הכא) קודשא בריך הוא יהיב ליה ההוא גנתא למזרע בה, דהא איהו לא נטיל לה. אלא תא חזי כל מלין דקודשא בריך הוא עביד פלהו בדינא אינון ולא הוי מלה בריקניא האי דקודשא בריך הוא יהיב ליה אתתא ועבד בה פירין ואיבין לאו האי כשאר בני גלגולא ולא דמי מאן דאשתדל בהאי עלמא לאסגאה אילנא (ס”א ולא יכיל) למאן דלא בעא לאסגאה ולאשתדלא ואעקר ואפיל טרפין דאילנא ואזער איבא דיליה.

האי דאדניו יהיב ליה אתתא, בגין למעבד איבין, הא אשתדל בקדמיתא בגין לאסגאה אילנא, ולא יכיל. זכיינ כל כף לית ליה, (ס”א דבנין גם כן לית ליה) דאי הוה זכאה כדקא יאות, לא הוה תב בגלגולא, (כאבנא בקוספיתא) דהא כתיב, (ישעיה נו) ונתתי לכם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מפנים ומבנות. והשתא דלא זכה, קודשא בריך הוא חמי, דהא אשתדל ולא יכיל, האי, אדוניו יתן לו אשה, כמה דאתמר. וכיון דחס עליה קודשא בריך הוא, ויהיב ליה ברחמי, קודשא בריך הוא גבי מדידיה בקדמיתא, ונטיל מה דגרע ההוא מפועא, ובגין כף, האשה וילדיה תהיה לאדניה, ולבתר ייתוב, וישתדל על גרמיה, לאשלומי גרעוניה. עד הכא רזא דקרא.

סבא סבא, את אמרת על דא, דברינקניא אשתדל, ולא אשגחת עלך, דברינקניא את אזיל כמה דאמרת, דהא קרא רדיף אבתרך, דסתיר כל בניינא דבנית עד השתא, ואת חשיב דאנת משטטא ימא לרעותך. ומאי איהו. דכתיב, ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי וגו’.

[זוהר חלק ב' - דף ק”ט ע”ב]

אי סבא סבא, לאי חילא, מה תעביד, חשבת דלא ליהוי מאן דרדיף אבתרך, הא האי קרא רדיף אבתרך, ונפיק מבתר כתלא, כאילה בחקלא, מדלג דלוגין אבתרך, תליסר דילוגין דליג אבתרך ואדביק לך, מה תעביד סבא. השתא אית לך לאתגברא בחילך. דהא גיבר תקיף הוית עד יומא. סבא סבא, הוי דכיר יומא (צ”ז ע”ב) דתלגא, כד זרענא פולין, והוה כמה גוברין בני (דף ק”ט ע”ב) חילא, לקבלך, ואנת בלחודך, נצחת תליסר גברין תקיפין, בני חילא, דכל חד מנייהו קטיל אריא, עד לא ייכול.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אי לאינן תליסר גוברין נצחת, הני תליסר דלית בהו חילא, אלא מלין, על אחת פמה וכמה. אמר יאמר כתיב. אלא קודשא בריך הוא ארחיה למעבד דינא לכלא. כד מטא זמנא דהאי אתתא לאשכחא בר זוגיה מה עביד קטיל לדין, ונטיל לה ההוא בר זוגא, ואיהו נפיק מהאי עלמא בלחודוי יחידאת.

ואם אמר יאמר, הא אוקמוה חברייא כפשטיה דקרא. ואם אמר, בשירותא דשית שנין, יאמר, בסופא דשית שנין, עד לא יעול שביעאה, דהא אי אמר, כד איהו אפילו ביומא חד משביעאה, מלוי בטלין. מאי טעמא. העבד כתיב, בעוד דאיהו עבד, בשתא שתיתאת. אמר בשירותא דשית שנין, ולא אמר בסופא דשית שנין, לאו כלום הוא, ובגין כך, תרי זמני אמר יאמר.

והכא, בעוד דאיהו בהאי אתתא, אסגי (ויקרא רמ"ד ע"א) צלותין ובעותין בכל יומא, לגבי מלכא קדישא, כמה דהוה שירותא ברחמי, הכי הוא סופא ברחמי, ודא הוא אמר יאמר. אמור בקדמיתא, כד אקדים ברחמי. יאמר בסופא ויתקבל ברחמי. ומה יאמר. אהבתי את אדוני, דבגין דא, ובסגיא דצלותין, רחים ליה לקודשא בריך הוא. אתקין עובדוי, ואמר אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי. וקודשא בריך הוא קביל ליה, בההוא תיובתא, ובאינון סגיא דצלותין. מה עביד קודשא בריך הוא, מה דהוה זמין לאהדרא ליה בגלגולא, ולמסבל עונשין בהאי עלמא, על מה דעבד, לא אהדר ליה להאי עלמא. ומה עביד, קריב ליה לבי דינא דמתיתתא דרקיעא, ודיינין ליה, ומסרין ליה לבי מלקיותא, וארשים ליה קודשא בריך הוא, היך אתמסר לבי עונשא, ופגים ליה, למתוי תחות שלטניה דערלה, (נ"א ופקיד ליה למהר תחות שולטנא דיובלא) עד זמן ידיעא, ובתר פריק ליה.

אי בההוא זמנא דקא עבדין ליה פגימו, אי מטא יובלא, אפילו יומא חד ליובלא, אתחשב כמה דאשכח זמנא עד יובלא, הכי אתענש ולא יתיר. אתא יובלא, ואפרוק, ועאלין ליה גו פרגודא. עד הכא. אסתים עינוי ההוא סבא, רגעא חדא.

פתח ואמר, (מיכה ו) שמעו הרים את ריב יי' והאיתנים מוסדי ארץ פי ריב ליי' עם עמו וגו'. אי סבא, עד השתא הוית בעמקי ימא, והשתא דלגת בטורין תקיפין, למעבד עמהון קרבא. אלא ודאי עד כעון, בימא תקיפא אנת, אבל עד דאזלת בעמקי ימא, פגעת באינון טורין תקיפין, די בגו ימא, ואערעת בהו. השתא אית לך לאגחא קרבא בעמקי ימא, ובהנהו טורין.

סבא לאי חילא, מאן יהבך בדא, הוית בשלם, ובעית לכל האי, אנת עבדת, אנת סביל. השתא לית לך, אלא לאגחא קרבא, ולנצחא פלא, ולא למהדר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְאַחֲרָא. אֲתַקֵּף בְּחִילָךְ, חֲגוּר חֲרָצֶף, וְלֹא תִדְחַל, לְתַבְרָא הַנִּי טוּרִין, דְּלֹא יִתְתַקְפוּן
לְגַבְרָ. אִימָא לֹון, טוּרִין רְמָאִין, טוּרִין תְּקִיפִין, הִיךְ אַתוּן מִתְתַקְפִין.

תְּרִי קְרָאִי פְתִיבִי, חַד פְתִיב, (מיכה ו) קוּם רִיב אֶת הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת
קוּלְךְ. וְחַד פְתִיב, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְיָ. אֲלֵא אִית טוּרִין, וְאִית טוּרִין. אִית טוּרִין,
דְּאִינּוֹן טוּרִין (ג' ע"א) רְמָאִין לְעֵילָא לְעֵילָא, לְאֵלִין פְתִיב, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְיָ.
וְאִית הָרִים, דְּאִינּוֹן טוּרִין תְּתַאֲרִין לְתַתָּא מְנַיְהוּ, לְאֵלִין פְתִיב, קוּם רִיב אֶת הַהָרִים.
דְּהָא רְדִיף מְצוּתִין, (תיקונין נ"ג) אִית לְגַבְיְהוּ. וְעַל דָּא אִית טוּרִין וְאִית טוּרִין.

וְאִי תִימָא, סְבָא, הָא פְתִיב וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת, אֵלִין גְּבָעוֹת כָּל (ק"ב ע"ב, קכ"ט
ע"ב) אִינּוֹן דְלְתַתָּא, וְהִשְׁתָּא אַנְתְּ עֵבִיד לֹון הָרִים. אֲלֵא הַכִּי הוּא, לְגַבְי אִינּוֹן טוּרִין
רְמָאִין, אֲקָרוּן גְּבָעוֹת. כִּד אִינּוֹן בְּלַחוּדִיְהוּ אִינּוֹן הָרִים אֲקָרוּן.

[זוהר חלק ב' - דף ק"י ע"א]

תָּא חֲזִי, פְתִיב וְהָאִיתְנִים מוּסְדֵי אַרְצֵי, פִּיּוֹן דְכְתִיב שְׁמַעוּ הָרִים, (דף ק"י ע"א) מֵאֵן
אִינּוֹן הָרִים, וּמֵאֵן אִינּוֹן אִיתְנִים. אֲלֵא, הָרִים וְאִיתְנִים כְּלָהוּ חַד. אֲבָל אִינּוֹן תְּלַת
עֲלֵאִין לְעֵילָא עַל רִישֵׁיְהוּ. וְאִינּוֹן תְּלַת לְתַתָּא מְנַיְהוּ. וְכְלָהוּ חַד. הָרִים לְעֵילָא,
וְעַלֵיְהוּ אֲמַר דְּוֹד (תהלים קכא) אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים. וְאֵלִין אִינּוֹן תְּלַת קְדָמָאִי.
וְהָאִיתְנִים מוּסְדֵי אַרְצֵי, אֵלִין אִינּוֹן תְּלַת בְּתַרְאִי, לְתַתָּא מְנַיְהוּ, תְּרִי סְמְכֵי בֵיתָא,
וְחַד חֲדוּה דְבֵיתָא, וְאֵלִין אֲקָרוּן מוּסְדֵי אַרְצֵי. אִיתְנִים אִינּוֹן, וְאִיתְנִים אֲקָרוּן.

סְבָא סְבָא, הָא יְדַעַת, מֵאֵן דְאַגַּח קְרָבָא, אִי לָא יְדַע לְאַסְתְּמָרָא, לָא יִנְצַח
קְרָבִין, אֲצִטְרִיךְ לְמַחָאָה בִּידֵיהָ, וְלְאַסְתְּמָרָא בְּרַעֲיוֹנֵיהָ, מַה דִּיהָ חָשִׁיב אַחְרָא, דִּיהָ
חָשִׁיב אִיהוּ, וְיָד יִמִּינָא זְמִינָא תְּדִיר לְמַחָאָה. וּמַחְשְׁבוֹי וִידָא שְׁמַאֲלִית, זְמִינָא תְּדִיר
לְקַבְלָא וְלְאַסְתְּמָרָא, וְיִמִּינָא כְּלָא. הַשְׁתָּא אֲמַרְת וְהָאִיתְנִים, אִיתְנִים אִינּוֹן לְתַתָּא,
וְהָרִים לְעֵילָא. אֲסְתְּמַר סְבָא, דְּהָא רַעֲיוֹנָא אַחְרָא לְקַבְלָךְ, דְכְתִיב, (תהלים פט)
מִשְׁפִּיל לְאִיתֵן הָאֲזֹרְחִי. וְדָא אִיהוּ אֲבַרְהָם סְבָא, וְאֲקָרִי אִיתֵן, וְאִי אֲבַרְהָם אִיהוּ
אִיתֵן, יִצְחָק וְיַעֲקֹב אִיתְנִים אֲקָרוּן. קוּם סְבָא, דְּהָא יְדַעַת רַעֲיוֹנָא דָּא הוּי מַחִי
לְרַעֲיוֹנָךְ. (במדבר כד) וְיִשָּׂא מְשֻׁלוֹ וְיֹאמַר אִיתֵן מוֹשְׁבֶךָ וְשִׁים בְּסַלְעַ קַנְפֶךָ. אִיתֵן: דָּא
(ק"ט ע"ב, בלק י"ד ע"א) בְּקֶר דְאַבְרָהָם. וְהֵינּוּ, (בראשית מה) הַבְּקֶר אֹור. דָּא עֲמוּדָא,
דְּכָל עֲלָמָא קִימָא עֲלֵיהָ, וְנַהֲרִי דִילֵיהָ מֵאַבְרָהָם יֵרִית. נַהֲר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן אֲקָרִי. אִי
סְבָא סְבָא, הָא רַעֲיוֹנָא אַחְרָא לְקַבְלָךְ, וְלֹא יְדַעַת לְאַסְתְּמָרָא, הִכִּי מְגִיחִין קְרָבָא.
סְבָא, אֵן הוּא תּוֹקֶפָא דִילְךָ, וְדָאִי (קהלת ט) לֹא לְגַבּוּרִים הַמְלַחֲמָה.

פְתִיב מִשְׁפִּיל לְאִיתֵן הָאֲזֹרְחִי, וְכְתִיב מִשְׁפִּיל לְדוּד, דָּא נַהֲר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, דְּאִיהוּ
תּוֹרְגְמָן לְדוּד, לְאוּדְעָא לֵיהָ, מֵאִינּוֹן מְלִין סְתִימִין עֲלָאִין. אִי מִשְׁפִּיל אִיהוּ נַהֲר
דְּנַפְיָךְ מֵעֵדֶן. אִיתֵן הָאֲזֹרְחִי אֲבַרְהָם, אִיהוּ לְעֵילָא וְדָאִי, הָא יְדַעַת. וְאֵף עַל גַּב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאנא סבא, על רעיונא דא מחינא. איתן האזרחי, תרין דרגין אינון. כמה דאת אמר, בקר אור. אור, הוא אברהם. (ויקרא ו' ע"א, כ"ב ע"ב) בקר הוא נהר. אוף הכי, איתן האזרחי, אזרח, הוא אברהם. איתן, כמה דאתמר, דא ההוא נהר דנגיד ונפיק מעדן.

השתא סבא, קום קאים על רתיכה, דהשתא תנפול ולא תיכול למיקם. הא שלמה מלכא, אתי בחילוי ורתיכוי וגברוי ופרשוי, ואתי לקבלה, קום פוק מן חקלא, דלא ישכח לך תמן. כתיב (מלכים א ח) ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האיתנים בחג וגו'. ירח דאתילידו ביה האיתנים, ומאן אינון. אבהן, ואינון איתני עולם. וירח דא, איהו תשרי. דאלפא ביתא אהדר למפרע מתתא לעילא.

סדר הלימוד ליום כג טבת [יום 112 בשנה]

ותו ממילך, יאות דתפוק מן חקלא, ולא תשתכח תמן. אילו כתיב משכיל איתן האזרחי כדקאמרת. השתא כתיב משכיל לאיתן האזרחי. לית קרבך כלום, ותפוק מן חקלא, בעל כרחך ולא תתחזי תמן.

אי סבא עניא מסכנא, היכי תפוק. אי הכי, ינצחון לך ותערוק מן חקלא, כל בני עלמא ירדפון אבתרה, ולית לך אנפין לאתחזאה קמי בר נש לעלמין. הכא אומינא, דלא אפוק מן חקלא, והכא אתחזי אנפין באנפין בשלמה מלכא, וכל איש ישראל, וגוברין ופרשין ורתיכין דיליה. קודשא בריך הוא יסייע לך סבא, דהא לאי חילא אנת. קום סבא אתגבר בחילך ואתתקף, דעד יומא דא הוית גיבר תקיף בגוברין.

[זוהר חלק ב' - דף ק"י ע"ב]

פתח ואמר, משכיל לאיתן האזרחי. אלו כתיב משכיל לדוד, כדקאמרת, אבל משכיל לאיתן, אית משכיל ואית משכיל. אית משכיל לעילא, ואית משכיל (בראשית ט"ז ע"ב) לתתא. משכיל לאיתן בזמנא דההוא נהר, קם בתאובתא כל שייפן חדאן ומתחברן לגביה, ואי הוא (דף ק"י ע"ב) סליק, עד דמוחא עלאה אתפייס לגביה, וחדוי לקבליה. וכדין משכיל לאיתן האזרחי, משכיל ליה, ואודע ליה על ידא דאברהם (ס"א על ידוי דאברהם) רחימוי, כל מה דאצטריך, וההוא מוחא עלאה משכיל לאיתן. וכד דוד מלכא, אתתקן בתיאובתא לגביה, איהו משכיל לדוד. כמה דהוה מוחא עלאה, משכיל ליה. ועל דא, אית משכיל, ואית משכיל. (אית משכיל).

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בִּירַח הָאֵיתָנִים, דְּאֵתְלִידוּ בְּהָא יֶרַח אֵיתָנִים, בְּנִינָא לְתַתָּא אִיהוּ כְּגֻוּנָא דְלַעֲלָא,
וְאֵתְלִידוּ בֵּיה הָרִים וְאֵיתָנִים. הָרִים סְתִימִין. אֵיתָנִים: יֶרֶכִין תְּקִיפִין כְּנַחֲשָׁא, וְהָהוּא
אֵיתָן בִּינֵיהוּ.

קוּם סְבָא, הוּי מַחֵי לְכָל סְטָרִין, בְּשַׁעְתָּא דְסָלִיק מְשָׁה לְקַבְּלָא אֹרֵייתָא, מָסַר לִיה
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁבַעִין מִפְתָּחֵן דְאֹרֵייתָא. כַּד מְטָא לְתַשְׁעָה (וּשְׁתִּיין) וְחַמְשִׁין, הוּוּ
חַד מִפְתָּחָא גְנִיז וְסְתִים, דְלֹא הוּוּ מָסַר לִיה, אֲתַחְנֵן לְקַמִּיָּה. אָמַר לִיה, מְשָׁה, כָּל
מִפְתָּחֵן עֲלֵאִין וְתַתָּאִין בְּהָאִי מִפְתָּחָא תְלִיין. אָמַר לְקַמִּיָּה, מְאָרִיָּה דְעֲלָמָא, מַה שְׁמִיָּה.
אָמַר לִיה אֵיתָן. וְכָל אֵינֻן אֵיתָנִים בֵּיה תְלִיין, וּבֵיה קִימָן לְבַר מְגוּפָא דְתוֹרָה
שְׁבַכְתָּב אִיהוּ. אוֹדַע לִיה, וּמְשַׁכֵּיל לִיה, אִיהוּ עֲקָרָא וּמִפְתָּחָא דְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

וְכַד אֲתַתְּקַנְתָּ תוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה לְגַבִּיָּה, עֵיקָרָא דְהִיכְלָא הוּוּ מִפְתָּחָא (בְּרַאשִׁית ל"ז
ע"ב) דִּילָהּ, (לְגַבִּיָּה) וְדָאִי כְּדִין מְשַׁכֵּיל לְדוּד. וּמְגוּ (קִי"ח ע"ב) דִּירְתָא תוֹרָה שְׁבַעֲלָ
פֶה, (לְגַבִּיָּה) אֲתוּוֹן לְמִפְרַע. עַל דָּא אֲקָרִי תְשַׁר"י תְשַׁר"ר אִיהוּ, אָבֵל בְּגִין דְאִיהוּ רְזָא
דְשַׁמָּא קְדִישָׁא חֲתִים בֵּיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ, אֲת דְשַׁמִּיָּה י'. בְּמִזְבַּח, חֲתִים בֵּיה ה',
הֲרִשְׁתָּ עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ. אֲתַת דְבוֹרָה, וְחֲתִים בֵּיה ו', וְהֵינֵנו דְכַתִּיב, (שׁוֹפְטִים ה) וְתִשַׁר
דְבוֹרָה. וּבְאַתָּר דָּא, חֲתִימוּ דְשַׁמָּא קְדִישָׁא, דְאַחֲתִים בֵּיה.

וְהָהוּא מִפְתָּחָא, כַּד פִּתְחָא בְּתוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה, בְּעֵינֵן לְאַשְׁתַּמוּדְעָא לִיה, וְדָא אִיהוּ
(מ"ז ע"ב) תְּנִיא, אֵיתָן מוֹשְׁבָה, בְּרִייתָא לְבַר מְגוּפָא. אֵיתָנִים: אֵינֻן תְּנָאִים. עֲמוּדִים
סְמִכִין, לְבַר מְגוּפָא. הַשְׁתָּא אֵית לְאוֹדְעָא מְלָה, בְּזִמְנָא דְאֵלִין לְגַבִּי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב,
אֲקָרוּן אֵיתָנִים. לְגַבִּי תוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה, אֲקָרוּן תְּנָאִים. אֵיתָן, לְגַבִּי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב.
תְּנִיא, לְגַבִּי תוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה. וְכָלֹא כְּדָקָא יֵאוּת.

חֲבַרְיָא, הָא אָנָּא בְּחַקְלָא. שְׁלֵמָה מְלָכָא, וְגוּבְרִין תְּקִיפִין דִּילָהּ. יֵיתִי וְיִשְׁכַּח חַד
סְבָא, לָאִי בְּחִילָא, תְּקִיף גִּיבְר, נְצַח קְרַבִּין. הָא יְדַעְנָא דְאַתָּא, וְקִימָא לְבַתֵּר טִינְרָא
דְחַקְלָא, וְהוּוּ אֲשַׁגַּח בִּי, וְהִיךְ גְּבוּרְתִי קִימָא בְּחַקְלָא, בְּלַחֲדוּי אֲשַׁגַּח, דְאִיהוּ אִישׁ
שְׁלוֹם, מְאָרִיָּה דְשְׁלָמָא, וְאֶזְל לִיה. הַשְׁתָּא סְבָא, גְּבוּרְתֵךְ עֲלֵךְ, וְאַנְתָּ בְּלַחֲדוּךְ
בְּחַקְלָא, תוּב לְאַתְרֵךְ. וְשָׂאֲרֵי זֵינְךָ מְעַלְךְ. (ד"א כמאן דנפיק מן חקלא) (מיכה ו) שְׁמַעוּ
הָרִים אֲת רִיב יי' וְהָאֵתָנִים מוֹסְדֵי אֲרֵץ. שְׁמַעוּ הָרִים כְּדַקְאֲמָרֵן. וְהָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי
אֲרֵץ, מוֹסְדֵי אֲרֵץ וְדָאִי, דְהָא מְנַיְיָהוּ אֲתוּן, וּמְנַיְיָהוּ קַבֵּיל כָּל יוֹמָא, וְאֵינֻן מוֹסְדֵי
אֲרֵץ. (מיכה ו) כִּי רִיב לָהּ עִם עַמּוֹ, מֵאֵן הוּוּ דִיכֵיל לְמִיקָם בְּרִיב דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ
(כָּל שְׁכֵן) בִּישְׂרָאֵל. וְעַל דָּא אָמַר לְאֵלִין, שְׁמַעוּ הָרִים אֲת רִיב ה', דָּא אִיהוּ מְצוּתָא
חַדָּא. קוּם רִיב אֲת הָהָרִים, מְצוּתָא תְנִינָא. דְנְצַח בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ, כָּל אֵלִין
רִיבּוֹת לִישְׂרָאֵל, וְכָל אֵינֻן תּוֹכְחוֹת, כְּלָהוּ כְּפִאָּא דְאוּכַח לְבְרִיָּה, וְהָא אוּקְמוּהָ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביעקב כתיב, בשעתא דבעא לנצחא בהדיה, מה כתיב, (הושע יב) וריב ליי עם יהודה ולפקוד על יעקב. מה ריב איהו, כמה דכתיב, (הושע יב) בפטן עקב את אחיו. על האי מלה אתא תוכחה, וכל אינון ריבות. וכי לאו מלה רברבא איהו, בפטן עקב את אחיו וגו'. האי לאו מלה זעירא איהו, מאי דעביד בפטן. וכי עוקבא עביד בפטן, אין ודאי.

ס"א (נ"א והא אתמר) (אבל) בכלא, דחה יעקב לעשו אחוי, בגין דלא יהא ליה חולקא כלל. עשו לא התרעם אלא מחד דאינון תרין, דכתיב, (בראשית כז) ויעקבני זה פעמים. פעמים מבעי ליה, מאי זה. אלא, חד דאקיש לתרין. חד דנפק לתרין. ומאי ניהו. בכרתי אתהפכו אתוון, והוה ברפתי. זה פעמים: חד, דאתקש לתרין.

ולא ידע עשו מה דעבד ליה בפטן, אבל רב ממנא דיליה ידע הוה, וקודשא בריך הוא ארגיש שמיא וחיילייהו לקלא דא, דהא ברכה ובכורה לא תבע ממנא דיליה, ולא אמר. דהא ברכה הוה ליה למתבע, ולא תבע. אחוה הא תבע ודאי, דכתיב, (ישעיה נח) ומבשרך לא תתעלם ולא בעא יעקב למיהב ליה למיכל, עד דנטל מניה בכורתא דיליה.

מאי בכורה נטל מניה, הבכורה דלעילא ותתא. בכרה חסר ו'. פדין עקב את אחיו, ודאי דעבד ליה עוקבא, וארמי ליה לאחורא. מאי אחורא. אקדים ליה, דיפוק בקדמיתא להאי עלמא. אמר יעקב לעשו, טול אתה האי עלמא בקדמיתא, ואנא לבתר.

תא חזי, מה כתיב, (בראשית כה) ואחרי כן יצא אחיו וידו אחות בעקב עשו. מאי בעקב עשו. וכי סלקא דעתך דהוה אחיד ידיה ברגליה, לאו הכי. אלא, ידו אחות במאן דהוה עקב, ומנו עשו. דהא עשו עקב אקרי, משעתא דעקב ליה לאחוי, ומיזמא דאתברי עלמא עקב קרי ליה קודשא בריך הוא, דכתיב, (בראשית ג) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. אנת דאקרי עקב, תשופנו בקדמיתא. ולבסוף הוא דימחי רישך מעלך. ומנו. סמא"ל. דאיהו רישא דחויא, דמחי בהאי עלמא.

ועל דא בפטן עקב את אחיו, שוי עליה למהוי עקב, ונטל עשו האי עלמא בקדמיתא, ודא רזא דכתיב, (בראשית לו) ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל. ודא איהו רזא דאמר שלמה מלכא, (משלי כ) נחלה מבוהלת בראשונה ואחריתה לא תבורך, בסוף עלמא.

ועל דא (הושע יב) בפטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים. מאי ואונו. הכי אמרו בחילא ותוקפא דיליה יאות, אבל לאו הכי. ברירו דמלה, יעקב דיוקנא עלאה הוה, וגופא קדישא. דלית גופא מיזמא דהוה אדם הראשון, כגופא דיעקב,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּשׁוּפְרִיָּה דְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, הֵהוּא שׁוּפְרִיָּה מִמֶּשׁ הוּה לִיה לִיעֶקֶב. וּדְיֻקְנֵיה דִיעֶקֶב,
דְיֻקְנֵא דְאָדָם הָרֵאשׁוֹן מִמֶּשׁ.

[זוהר חלק ב' - דף קי"א ע"א]

אָדָם הָרֵאשׁוֹן, בְּשַׁעֲתָא חֻיָּא דְאִתָּא וְאִתְפַּתָּה עַל יְדוּי, יְכִיל חֻיָּא לִיה. מֵאִי
טַעֲמָא. בְּגִין דְלֹא הוּה תּוּקְפָא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְעַד כְּעַן לֹא אִתְיִלִּיד מֵאֵן דְהוּה
תּוּקְפָא דִילִיָּה. וּמִנּוּ תּוּקְפָא דְאָדָם הָרֵאשׁוֹן. דָּא שֵׁת, דְהוּה בְּדִיֻקְנֵא דְאָדָם הָרֵאשׁוֹן
מִמֶּשׁ, דְכַתִּיב, (בראשית ה) וַיֻּלְד בְּדַמּוֹתָיו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת. מֵאִי בְּדַמּוֹתָיו
כְּצִלְמוֹ. דְהוּה מְהוּל. וְכַד אִתָּא מִמֶּנָּא דְעָשׂוּ לְגַבֵּי דִיעֶקֶב, כְּבַר אִתְיִלִּיד תּוּקְפָא
דִיעֶקֶב, דְאִיהוּ יוֹסֵף. וְזִהוּ וּבְאֻזְנֵי שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים. (עד כאן מצאתי)

הָאִי קָלָא דְאִתְתָּא, דִּיכְלָא קָלָא דְחֻיָּא לְאִחְדָּא בְּהָ, כְּכֻלְבָּא בְּכֻלְבְּתָא, מֵאֵן אִיהוּ.
(דף קי"א ע"א) אֲלֵא תָא חֻי, דְלִית בְּכֻל קָלִין דְנִשְׁיֵן דְעֵלְמָא, דִּיכְלָא קָלָא דְחֻיָּא
לְאִתְדַבְּקָא בְּהָ, וְלֵאִתְאִחְדָּא בְּהָ, וְלֵאִתְשַׁתְּפָא בְּהָ. אֲלֵא תְרִין נִשְׁיֵן אִינוּן דִּיכְלָא קָלָא
דְחֻיָּא לְאִתְאִחְדָּא בְּהוּן, חֲדָא. הָאִי דְלֹא נְטִירַת סוּאָבוּת נְדוּתָהּ, וַיְמִי לְבוּנָהּ, כְּדָקָא
יְאוּת, אוּ דְאִקְדִּימַת יוֹמָא חֲדָא לְטַבּוּל. וְחֲדָא, הָאִי אִתְתָּא דְמֵאִחְרַת לְבַעֲלָהּ עוֹנָה
דִּילָהּ לְמַעַבְד צַעֲרָא לְבַעֲלָהּ, בַּר אִי אִיהוּ לֹא חֵיִישׁ, וְלֹא אֲשַׁגַּח לְדָא.

אֲלִין אִינוּן תְּרִין נִשְׁיֵן, דְהָא כְּמָה דְאִקְדִּימוּ, הֲכִי אִינוּן מִתְאִחְרוּן, לְגַבֵּי קָלָא
דְנַחֲשׁ, עַד דְאִדְבִּיק קָלָא בְּקָלָא, וְכֻמָּה דְמִתְאִחְרוּן לְמַעַבְד צַעֲרָא לְבַעֲלָהּ (בעבודה)
בְּעֻבּוּבָא דְמִצּוּתָהּ, הֲכִי אִקְדִּים קָלָא דְנַחֲשׁ, לְאִתְדַבְּקָא בְּהֵיא קָלָא דְאִתְתָּא. וְאֲלִין
אִינוּן תְּרִין נִשְׁיֵן, דְקָלָא דְנַחֲשׁ אִחִיד בְּקָלָא דְלֵהוּן, כְּכֻלְבָּא בְּכֻלְבְּתָא, סוּאָבוּתָא בְּתַר
סוּאָבוּתָא, זִינָא בְּתַר זִינִיָּה.

וְאִם תֵּאמַר, מָה אִיכְפַת לָן, אִי אִחִיד קָלָא בְּקָלָא, אִי לֹא אִחִיד. וּוִי דְהֲכִי
מִתְאִבְדֵן בְּנִי עֲלֵמָא בְּלֹא דַעֲתָא. הָאִי קָלָא דְאִתְתָּא, כְּד אִתְעַרְב וְאִשְׁתַּתְּףָּ בְּהִדִּי
קָלָא דְנַחֲשׁ, בְּשַׁעֲתָא דְחֵיִיבַת וּמְרַשְׁעַת נְפֻקַת מִגּוֹ אִיפָּה וּמְשַׁטָּטָא בְּעֵלְמָא, אִי עֲרַעַת
בְּהִנֵּי תְרִין קָלִין, קָלָא דְנַחֲשׁ, וְקָלָא דְאִתְתָּא, וְאִתְתָּא אִתְחַמַּמַת בְּהוּ, וְאִינוּן בְּהָ,
וְכִיּוֹן (ס"א דמתחממן רוחא אזלין בהדה) דְאִתְחַמַּמַת, מִתְעַבְדִּין רוּחָא, וְאִגְלִים בְּהִדְהָ, עַד
דְּמִשְׁטָטָא, וְעָאֵל בְּמַעֲהָ דְהָאִי אִתְתָּא.

[זוהר חלק ב' - דף קי"א ע"ב]

וְהָאִי יְנוּקָא דִילִידַת, כְּד אִתְתָּא הֵהִיא חֵיִיבַתָּא, פְּקִידַת לִיה לְהֵהוּא רוּחָא, דְאִיהוּ
חֲבוּרָא בִישָׂא, קָלָא דְנַחֲשׁ, דְמִכְשָׁכְשָׂא בְּהָ, וְאִיהוּ מְחֵיכָא בִינוּקָא, עַד דְאִתְתָּא הֵהִיא
חֵיִיבַתָּא, כְּאִתְתָּא דְפְקִידַת בְּרָא לְאִתְתָּא אַחְרָא, וּמִפְטָפֻטָּת לִיה וְחֵיִיכַת לִיה,
בְּפְטָפוּטָא עַד דְתִיתִי אִמִּיָּה. כְּד עֲבַדָּא הָאִי רוּחָא. וְזִמְנִין סְגִיָּאִין, דְאִיהוּ שְׁלִיחָא
דְהֵהִיא חֵיִיבַתָּא, וְקֻטְלָא לִיה, חֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (קהלת ד) וּמִיד עוֹשְׁקֵיהֶם כַּח. וְלֹא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(דף קי"א ע"ב) כמה דאתון אמרין. אלא ההוא כח דההוא רוחא, ועל דא, תרין זמנין פתיב בהאי קרא, ואין להם מנחם. חד מלילית חייבתא, וחד מההוא רוחא.

אי סבא, השתא אית לך רחימין, ואת משתעי, כמאן דלא חמית אינון מגיחי קרבא, הא פלהו בשלמא עמך. השתא מכאן ולהלאה, לא אעדי מנאי מאני קרבא בדיל לאדכרא שמי.

ההוא חטאת רובין, קאים על פתחא ככלבא. בזמנא דקלא בתרייתא, דיהיבת אתתא, נפיק, איהו דליג מעל פתחא ואתעבר מתמן, ואזיל אבתרה. מאי טעמא. בגין דקודשא בריך הוא שדר חד מפתחא דיליה, וקלא פרחא, ומפתחא אתיא, וחויא אזל בתר קלא דהוא נפיק לעלמא, ועד טורא דבטנא אזיל, ומכשכשא, עד עידן דאתנקיאת, מההוא זוהמא, דנשיכין דחויא בישא. וקודשא בריך הוא, מסבב סובבין, ועביד עובדין פדקא יאות.

וכל דא, בגין דההוא בטן אתדחיא. הא ודאי, אתדחיא מההוא בטן, ולית ליה חולקא, ואתדחי מבטן דלתתא, דשאר נשין דעלמא דאף על גב דעביד צער לא אתייהיב ליה רשו לשלטאה ביה. ומאן בטן אתייהיב ליה, ואיהו שליט עליה. ההוא בטן דסוטה, דכתיב, (במדבר ה) וצבתה בטנה, בגין דהאי בטן, עביד ביה נוקמין לרעותיה, והאי בטן דיליה איהו, וקודשא בריך הוא יהיב ליה בגין דלא אתדחי מכלא. השתא רחימין דילי, אציתו. לא חמינא לכו, ומלילנא לכו. (קהלת א) כל הדברים יגעים, לא יכיל איניש למללא, אפילו מלין דאורייתא יגעים אינון.

פתיב, (בראשית לט) ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו, וכתיב וירא פי לא יכול לו ויגע בכף ירכו. וההוא ירך דרווח מייעקב. וההוא ירך בחלישו דיליה (בראשית נ"א ע"ב, קמ"ד ע"א) עד דאתא שמואל. מאי בחלישו דלא משיך נבואה. פד אתא שמואל, נטל ההוא ירך, וסלקיה מההוא אתר, וחטף ליה מניה, ומההוא זמנא אתעדי מניה, ולא הוה ליה חולקא בקדושה פלל.

קודשא בריך הוא לא קפת, ולא דחי ליה מכלא, בגין דנטל שמואל ירך דיליה, אלא יהיב ליה חולקא חדא. מאי איהי. יהיב ליה ההוא ירך ובטן דסוטה, חלף ההוא ירך ובטן, דאעדי מניה. ועל דא תרווייהו יהיב ליה קודשא בריך הוא, למחוי אתרא דקדשא פנוי מכל סאבותא.

ולגפיל ירך. מהו ולגפיל, ונפלה ירכה ולצבות, וצבתה ירכה מפעי ליה. אלא, כמאן דאשדי גרמא לכלבא, ואמר ליה, טול האי לחולקך. ומכלא לא אבאיש קמיה, אלא דגזלו (ס"א דאפיקו) מניה ירך, בגין דאיהו יגע ולא עליה, ורווח ליה ואפיקו ליה מניה. ועל דא, קודשא בריך הוא אפיל ליה, גרמא דא דסוטה, ואפיק ליה פדקאמרן, ובדא איהו רוי וחדי.

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

כל אינון רתיכין וסייעתא דיליה, בעאן תדיר ירף, ואזלי בכסופא אבתריה. ובגין דא, (קי"ב ע"ב) הני ברכי דרבנן דשלהי, מן דא איהו. דכל כסופא דלהון, בתר ירף איהו, וכל שפן ירף דרבנן, וכל מלה אהדר לאתריה, וקודשא בריך הוא לא גרע פלום, מפל מה דאצטריך, ולא בעא דיקרב לקדושה, בר עמיה ועדביה חולקיה ואחסנתיה. כמה דעביד קודשא בריך הוא לעילא, הכי עבדי ישראל לתתא, והכי אצטריך למעבד, והכי תנינו, אסיר ליה לישראל, למילף אורייתא לעובדי פוכבים ומזלות, דכתיב, (תהלים קמז) מגיד דבריו ליעקב וגו', לא עשה כן לכל גוי וגו'.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ב ע"א]

ועל דא דחי ליה יעקב, ודחי ליה שמואל, דלא יחא ליה חולקא (דף קי"ב ע"א) בקדושא. ובגין דא, כל נטירו דבבו לישראל, על דא איהו. לכלבא דחטיף עופא דכיא מן שוקא, ואייתי ליה, ועד לא אתבר, אתא חד בר נש וחטפא מניה, לבתר דהיב ליה חד גרמא גרירא בלא תועלתא.

כף לשרו של עשו, אפיקו ליה מההוא בטן, חטיפו מניה תהוא ירף. לבתר דהבו ליה גרמא חד, תהוא בטן ותהוא ירף דסוטה, ולא אחרא. הא גרמא, דקא יתבו ליה לחולקיה ועדביה, וערב ליה. ובגין כף, כל דינין דקודשא בריך הוא דינין דקשוט אינון, ובני נשא לא ידעין, ולא משגיחין לקודשא בריך הוא. וכלהו בארח קשוט. היא אסטיאת גרמה מבעלה, כמה דאת אמר (משלי ב) העוזבת אלוף נעוריה וגו', אוף הכי אתתא, כגוונא דילה בארעא.

תא חזי, מאן דאשכח חברא כוותיה, דעביד פעובדוי בעלמא, רחים ליה, ואתדבק בהדיה, ועביד עמיה טיבו. אבל סטרא אחרא לאו הכי, פיון דאשכח מאן דשבק סטרא דקדושה דקודשא בריך הוא, ועביד פעובדוי, ואתדבק בה, כדין בעיא לשיצאה ולאפקא ליה מעלמא. האי אתתא, עבדת פעובדהא, ואתדבקת בה, חזי מה דעבדת בה, וצבתה בטנה ונפלה ירכה. קודשא בריך הוא לאו הכי, מאן דשביק לסטרא אחרא, ואתדבק ביה בקודשא בריך הוא, כדין רחים ליה, ועביד ליה כל טיבו דעלמא. השתא סבא אתקין גרמיה, דהא חזיא אזיל ליה, ובעא לאתגרא בהדה, ולא יכיל.

פתח ואמר (קהלת א) מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש, וכי לא אתא שלמה אלא לאולפא מלה דא. אלו אמר (ס"א וכי מה אתא שלמה מלכא לאלפא במלה דא ותו אלו אמר) בעמלו שיעמול יאות, דהא אשתאר עמל, דאית ביה יתרון. אלא פיון דכתיב בכל עמלו, הא כללא דכלא, דלא אשתאר פלום דאית ביה יתרון. אלא, לאו לכל אדם אמר שלמה מלה דא, אלא אדם אית בעלמא, דאיהו משתדל תדיר בביש ולאבאשא, ולא אשתדל בטב אפילו רגעא חדא. ועל דא כתיב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עֲמְלוּ, וְלֹא כְּתִיב יִגְיעוּ. עֲמְלוּ: כְּמָה דַּאת אָמַר, (תהלים ז) יָשׁוּב עֲמְלוּ בְּרֵאשׁוֹ.
(במדבר כג) וְלֹא רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל. יִגְיעוּ: כְּמָה דַּאת אָמַר (תהלים קכח) יִגְיעַ כַּפִּיךָ
כִּי תֹאכַל וְגו'. וְכְתִיב (בראשית לא) וְאֵת יִגְיעַ כַּפִּי רָאָה אֱלֹהִים. אָבַל עֲמְלוּ, כְּתִיב,
(תהלים י) עֲמַל וְכַעַס. אֲשֶׁת־דְּלוּתֶיהָ הוּא תְּדִיר לְבִישׁ, וְעַל דָּא אִיהוּ תַחַת הַשָּׁמֶשׁ.
בְּשַׁעֲתָא דְהָאִי אָדָם אֲשֶׁת־דִּלְבַּל בְּבִישׁ, עַל הָאִי כְּתִיב, (איוב יח) לֹא נִין לוֹ וְלֹא נִכְד
בְּעַמּוֹ וְגו', דְהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי, דְלֹא יַעֲבִיד תּוֹלְדִין, דְאֶלְמַלְא יַעֲבִיד
תּוֹלְדִין, הוּוּ מְטַשְׁטָשׁא עֲלֵמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, מַה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמְלוֹ. וּמֵאן
דְלֹא יִשְׁתַּדֵּל לְמַעַבְד תּוֹלְדִין, אֲתַדְבֵּק בְּהָאִי סִטְרָא דְאָדָם בִּישָׁא וְעַל תַּחוּת גְּדַפּוּי.

רוּת אָמְרָה, (רות ג) וּפְרִשְׁתָּ כְּנַפְיךָ עַל אִמְתֶּךָ, בְּגִין לְאִזְדוּגָא בְּהַדְיָה דְצַדִּיקָא,
לְמַעַבְד תּוֹלְדִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּרִישׁ גְּדַפּוּי עַל בַּר נֶשׁ, בְּגִין לְאַפְשָׁא בְּעֲלֵמָא.
לְמֵאן דְלֹא בְּעֵי לְמַעַבְד תּוֹלְדִין, בְּגַפּוֹ יָבֵא, בְּגַפּוֹ דְהָהוּא בִישׁ, דְאִיהוּ אִזִּיל עֲרִירִי,
כְּחֻיָּא דָּא, (צ"ה ע"א) דְאִזִּיל יַחֲדָאִי. בְּגַפּוֹ יָצָא, (כְּמָה דַּאת אָמַר הַשְּׁתָא) אִיהוּ דְלֹא
אֲשֶׁת־דִּלְבַּל לְמַעַבְד תּוֹלְדִין, הָא אֲתַמַּר כָּל מַה דְאֶצְטְרִיךְ. (ס"א תא חזי, דאית לאהדרא
סבא, במלין קדמאין)

רִיב דְעַבְד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא אֲתַמַּר, רִיב: דְכְּתִיב, (מיכה ו) קוּם רִיב אֶת
הַהָרִים. מֵאִי אִיהוּ. אֶלָּא, אִינוּן טוֹרִין דְלַתְתָּא. אִמְאִי רִיב דָּא. בְּגִין דְבָהוּ תְלִיָּא, כָּל
חֻבָּא דְעַבְדִּין יִשְׂרָאֵל, לְגַבֵּי אַבּוּהוֹן דְבִשְׁמִיָּא. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְיִשְׂרָאֵל הוּוּ יַדְעִין
שְׁמוּשָׁא דְכָל מְלָאכִין עֲלֵאִין דְבִשְׁמִיָּא, וְלֹא אָנִיס לְהוּ, אֶפִּילוּ שְׁמָא דְחַד מְנַיְיָהוּ,
וְכָל שְׁמוּשָׁא דְלַהוֹן.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ב ע"ב]

וּבְתַרִּין סִטְרִין הוּוּ טַעְאָן אַבְתַּרְיָהוּ. חַד, דְהוּוּ יַדְעִין לְאַמְשָׁכָא חִילָא דְלַהוֹן,
דְכַכְבֵּיא וּמְזִלֵי בְּאַרְעָא. וְחַד, דְהוּוּ יַדְעִי לְאוּמָאָה לֹוֹן, בְּכָל מַה דְאֶצְטְרִיכוּ. וְעַל דָּא
בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד בְּהוּ רִיב וְדִינָא. וְכִיּוֹן דְכַהוֹן לְהוּי רִיב וְדִינָא, כָּל
שְׁלִשׁוּלָא נִפְל דְהָא לָא יְהוּי בֵּיה תּוֹעֲלָתָא. וּבְגִין כַּהֲ, קוּם רִיב וְגו'. וְתַשְׁמַעְנָה
הַגְּבָעוֹת קוּלְחָה. (דף קי"ב ע"ב) מֵאן גְּבָעוֹת. אֶלִּין אִינוּן אִמְהוֹת, (ק"ט ע"ב, קפ"ט ע"ב)
דְרַגִּין דְאֶקְרוּן (תהלים מה) בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ וְגו', וּבְגִין כַּהֲ וְתַשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוּלְחָה.
דְהַכִּי הוּוּ עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל, עַד דְאֲשֶׁתַּתְּפוּ בְּדַרְגִּין תַּתְּאִין.

תָּא חֻזִי, דְאִית לְאַהֲדָרָא סְבָא, בְּמַלְיָן קַדְמָאִין, דְהַכִּי הוּוּ עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל, עַד
דְאֲשֶׁתַּתְּפוּ בְּדַרְגִּין תַּתְּאִין יַרְךָ דְקָא אֲמַרוּן, סְגִי אֲתַקִּיפוּ לֹוֹן יִשְׂרָאֵל, בְּהָהוּא יַרְךָ.
מְרַדְכִי הוּוּ אַחְמִי לְהָהוּא רְשַׁע דְהָמֵן הָהוּא יַרְךָ דִּילִיָּה, וְעַל דָּא הוּוּ רְגִיזוּ, מְלָה
דְאֲתַחֲזִי לִיָּה, וְאִיהוּ אַרְגִּיזוּ לִיָּה בְּהַדְיָה. חָמוּ חֲבַרְיָא, מַה כְּתִיב, (בראשית כז) וְתַקַּח

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת וגו'. באלין לבושין דיליה, גזל דיליה, ואפיק ליה מכל ברפאן דיליה, ומבכרותא.

ובגין כן, עילה דקא אשכחו רתיכין דיליה, לרבנן, איהו דחופיא דלהון למאני דרבנן תדיר. (קי"א) לירכין דלהון. ולמאנין דלהון. ואלין תרין מלין דסטר אחרא הוו, וכל דא בגין דגזלו לון מניה. לית להו עילה אלא לרבנן. ובגין כן, הני מאני דרבנן דקא בלו מחופיא דלהון איהו, והני ברכי דשלהי, מנייהו הוא ודאי. ומדלהון הוו, ומנהון נטלי עילה, וממה דהוו מנייהו. בעאן לרבנן, דאינון כללא דההוא יושב אהלם, ועל דא לית עילה בלא עילה, ועל דא לית מלה, בלא דינא, וכל מלה תב לאתריה.

שלמה אמר, (קהלת ד) ושבתני אני ואראה את כל העשוקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיד עושקיהם כח ואין להם מנחם. האי קרא ארמיזנא ביה, (קי"א ע"ב) ואתמר. אבל שבתני אני, וכי מאן אתר תב שלמה. אי נימא, לבתר דאמר מלה דא, תב כמלקדמין, ואמר מלה אחרא, יאות אבל שבתני ואראה (ויקרא רל"ג ע"א).

תמן תנינן, בכל יומא הוה אקדים שלמה בצפרא, והוי שוי אנפוי לסטר מזרח, וחמי מה דחמי, ולבתר תב לסטר דרום, וחמי מה דחמי והדר תב לסטר צפון, וקאים תמן. מאיך עינוי וזקיף רישיה.

בהאי שעטא, הא עמודא דאשא ועמודא דעננא, הוו אתיין, ועל ההוא עמודא דעננא, הוה אתי נשרא חדא. וההוא נשרא הוא רברבא ותקיף, וכן הוה אתי, גדפא ימינא, על גבי עמודא דאשא, וגופא וגדפא שמאלא, על גבי עמודא דעננא. וההוא נשרא הוי מייתי תרין טרפין בפומהא, אתא עמודא דעננא, ועמודא דאשא, וההוא נשרא עליהו, וסגדין לקמיה דשלמה מלפא.

אתא נשרא, ומאיך לקמיה, ויהיב ליה אינון טרפין, נטיל לון שלמה מלפא, והוה מריח בהו, והוה ידע בהון סימן, ואמר דא איהו דנופל, ודא איהו דגלוי עינים. בשעטא דתרין טרפין הוו, הוה ידע דתרווייהו, (בלק ר"ח ע"א) נופל וגלוי עינים בעאן לאודעא ליה מלין.

מה עביד, חתים כרסייה בגושפנא, דהוה חקיק ביה שמא קדישא. ואיהו נטיל עזקא דחקיק עליה שמא קדישא, וסליק לאגרא, ורכיב על ההוא נשרא, ואזיל ליה. וההוא נשרא, הוה מסתלק, לרום עננין, ובכל אתר דאיהו עבר, הוה אתחשף נהורא. חפימי דהוו בההוא אתר דאתחשף נהורא, הוו ידעי, והוו אמרי, שלמה מלפא הא אזיל, ואעבר הכא, ולא ידעי לאן אתר הוה אזיל. טפשין דהוו תמן, הוו אמרי, עננין הוו אינון, דקא אזילי וחשיף עלמא.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

גבה נשרא בהדיה, ופרח ארבע מאה פרסין, עד דמטא לטורי חשוף. ותמן איהו תרמוד במדבר בהרים, ואיהו נחית תמן. זקיף רישיה, וחמי טורא חשוף, והוה ידע תמן כל מה דאצטריך. והוה ידע דתמן יעול. הוה רכיב על נשרא כמלקדמין, וטאס ועאל לגו טורין, עד ההוא אתר דזיתא תמן, קרא בחילא ואמר, (ישעיה כו) יי' רמה ידך בל יחזיון וגו'.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ג ע"א]

עאל תמן, עד דקריב לההוא אתר, שוי עוקא קמייהו, וקריב, ותמן הוה ידע כל מה דבעי מאינן חכמתן נוכראין, דבעי למנדע. פיון דהו אמרין ליה כל מה דבעי, פדין הוה רכיב על ההוא (דף קי"ג ע"א) נשרא, ותב לאתריה. פיון דהוה יתיב על פורסייה, אתיישב בדעתיה והוה ממלל בדעתיה מלין דחכמתא יקרא. בההיא שעתא הוה אמר, ושבתי אני ואראה, שבתי ודאי מההוא ארחא, שבתי מההיא חכמתא, ואתיישבת בלבאי ובדעתאי. וכדין ואראה את כל העשוקים. וכי זעירין אינן בעלמא דאיהו אמר את כל העשוקים (נ"א סלקא דעתך דכל עשיקין דהו בעלמא, הוה חמי שלמה מלכא). אלא, מאי עשוקים אלין דהוא אמר. אינן ינוקין דמתין בתוקפא דאמהון, דקא עשוקים מכמה סטרין, עשוקים באתר עלאה דלעילא, ועשוקים לתתא. והא חברייה אתערו, והכי הוא, אבל סגי אין אינן. קום סבא, אתער בחילך. סבא אימא מילך, דודאי בלא דחילו תימא.

לית עשוק פאינן עשוקים, דהוה איהו עשיק בקדמיתא, או מתלתא לאחרא, פמה דכתיב, (שמות כ) פוקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים.

היך הוה עשיק. שלמה מלכא צווח ואמר (משלי כח) אדם עשוק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו. פיון דהוא עשוק, בדם נפש, הוא, או בנו, או בן בנו, יהון עשוקין בטיקלא, דכתיב עד בור ינוס אל יתמכו בו. עד ההוא בור רק ינוס מאתר קדישא, ואל יתמכו בו בהאי עלמא. פיון דאיהו עשוק בדם נפש, איהו, או זרעיה, להו עשוקים מההוא סטרא אחרא.

אית עשוק, משאר עשוקים, פמה דאת אמר (ויקרא יט) לא תעשוק את רעה. איהו עבר ועשק, איהו עשוק בבנו, מההוא סטרא אחרא. ובגין כך אמר, את כל העשוקים. אמר שלמה, קאימנא בכל אינן עשוקים, בכל סטרין דעשק.

ואמאי אינן עשוקים. אשר נעשו תחת השמש. אשר נעשו, אשר גרו מבעי ליה, מאי אשר נעשו. אי עשייה איהי לשבחא, לאו עשייה דלהון אלא לעילא מן שמשא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אבל ודאי נעשו. היך נעשו. אלא פיון דעשוקים מרוחיהון תמן, אמאי אתיין להאי עלמא. אלא רוחין ודאי נעשו, אתעבידו ברוחין ובגופא בהאי עלמא, פיון דאשתכלל גופא דלהון, ואתעביד ההוא רוחא בגופא נך ונקי בלא לכלוכא דחובין, בהאי עלמא, כדין אתעשק גופא, כמה דאתעשק רוחא. והאי איהו גופא, דאתהני ביה יתיר מכלא. ועשוקין אחרנין אית, בכמה זינין מרוחין תמן, ולא נעשו בגופין. אבל אלין, אינון עשוקים אשר נעשו.

אית אחרנין, אשר נעשו, ואטרחו בני נשא למאריהון. ומאן איהו. מאן דעשיק אתתא דחבריה בטמירו, או באתגלייא. וההוא ולדא דאתיליד מנייהו, עשוק איהו, בלא רעותא דמאריהון, ולא ידע בעלה דאתתא, אינון עובדין עשוקין אינון, ואטרחו לקודשא בריך הוא למעבד לון גופא, ולציירא לון צורה, אלין עשוקים אשר נעשו. אשר נעשו ודאי גופין דלהון, על פרחא. בגין כך, שלמה מלפא אמר, (קהלת ד) ואראה את כל העשוקים, בכל זיני עשוקים קאימנא, אינון אשר נעשו ואתעבידו בעשייה.

כמה דהני (דבר אחר איהו בערלה, אינו רבי ועביד ולבתר עשוקין ליה מינה הכי) אינון עשוקין, דכבר נעשו בערלה רבי ונטיל וגדיל גופא, ועביד ליה, ולבתר עשוקין לון מניה, ונטלין לון, הרי עשוקים אשר נעשו, ועל כלא קאים שלמה מלפא ואמר, קאימנא על כל העשוקים אשר נעשו.

והנה דמעת העשוקים, כלא אושדין דמעין, עם טענה קמי קודשא בריך הוא. הני אושדין דמעין, דהא ערלה רבי לון, וגדיל לון, עד י"ג שנין, ולבתר עשוקין לון מערלה, ונטיל לון קודשא בריך הוא, הא לך עשוקין אשר נעשו פבר.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ג ע"ב]

עבר עבירה קטלין ליה. לון אית טענה, וזמינין לומר, מארי דעלמא, תינוק בר יומיה דחב, דיינין ליה דינא. אנא בר יומיה הוינא, דהא (צ"ח ע"ב) מההוא יומא קרי ליה קודשא בריך הוא בן, דכתיב (תהלים ב) יי' אמר אלי בני אתה אני (דף קי"ג ע"ב) היום ילדתיה, מאריה דעלמא, יליד בר יומא, דינא עבדין ליה, הרי דמעת אינון העשוקים ואין להם מנחם.

ואית עשוק אחר, ההוא עשוק דאקרי ממזר, כד נפק מעלמא, מיד מפרישין ליה מקהלתא דעמא קדישא. ההוא ממזר, עניא מסכנא, אושיד דמעין קמי קודשא בריך הוא, ואטעין קמיה, מאריה דעלמא, אי אבהתי חאבו, אנא מה חובא עבידנא, הא עובדאי, מתתקנון לקמך הו, והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם. וכן לכל אינון עשוקים, אית לון טענה קמי קודשא בריך הוא, ומההיא טענה לית לון מנחם, ולית דיתיב מלה על לבהון.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ומה דאמר (את כל העשוקים) והנה דמעת העשוקים, אלן אינון דמתין בתוקפא דאמהון, אלן עבדין לאושדא דמעין, לכל בני עלמא, בגין דלית דמעין דנפקי מלבא, כהני דמעין, דכל בני עלמא תווהין ואמרין, דינין דקודשא בריך הוא קשוט אינון, ועל ארץ קשוט אזלי. הני מספני ינוקי דלא חאבו, אמאי מיתו. אן דינא דקשוט, דעביד מארי עלמא. אי בחובי אבהתהון אסתלקי מעלמא, אמאי. ודאי אין להם מנחם.

תו, והנה דמעת העשוקים, תהוא דמעה דלהון ביהוא עלמא, דקא מגינין על חייא. דתנן אתר אית מתתקנא לון ביהוא עלמא, דאפילו צדיקים גמורים לא יכלין לקיימא תמן, וקודשא בריך הוא רחים לון, ואתדבק בהו, ואתקין בהו, (צ"ו ע"ב) מתיבתא עלאה דיליה. ועלייהו פתיב, (תהלים ח) מפי עוללים ויונקים יסדת עז. ומאי תועלתא עבדין תמן, ואמאי סלקין תמן. דכתיב, (תהלים ח) למען צורריך להשבית אויב ומתנקם. וכן אית אתר אחרא לבעלי תיבתא. (תחזור לעיל דף ק"ו תנינן לית מלה)

סדר הלימוד ליום כד טבת [יום 113 בשנה]

תנינו, עשרה דברים אתבריאו בערב שבת כו'. הפתב והמכתב והלוחות. דכתיב והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא. מאי איריא מדהכי דערב שבת הוה, ודילמא אלף שנין לבתר, או בשעתא דקיימו ישראל על טורא דסיני. אלא, ודאי הכי הוא דבערב שבת הוה. תא חזי, בכל עובדא דבראשית, לא אתמר שם מלא, אלא אלהים, בכל מה דאתברי. וכלהו שם אלהים, עד דכל עובדא אשתכלל בערב שבת. מדאשתכללו כל עובדא, אקרי יי אלהים, שם מלא.

ואף על גב דבשם אלהים אתברי כלא, לא אשתכלל בעשיה, כל מה דאתברי, עד ערב שבת. בהיא שעתא אשתכלל כלא בעשיה, דכתיב, (בראשית ב) מלאכתו אשר עשה. מפל מלאכתו אשר עשה. וקיימא במעשה. ועל דא כתיב, והלחת מעשה אלהים, כד אשתכלל עלמא, בשם אלהים במעשה, ולא לבתר, דכתיב יי אלהים ובדא אשתכלל עלמא, וקיימא על קיומיה.

תא חזי, בהיא שעתא דתבר משה הלוחות, דכתיב, (שמות לב) וישבר אותם תחת ההר. צף אוקיינוס מאתריה, וסליק לשטפא עלמא. חמא משה דאוקיינוס סליק לגבייהו, והוה בעי לשטפא עלמא, מיד ויקח את העגל אשר עשו וישרוף אותו באש וגו', ויזר על פני המים. קם משה על מי אוקיינוס ואמר, מיא מיא מה אתון בעאן. אמרו וכי אתקיים עלמא אלא באורייתא דלוחות, ועל אורייתא דשקרו בה ישראל (ד"א ועבדו עגלא דדהבא, אנן בעאן לשטפא עלמא..)

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מיד אמר לון, הא כל מה דעבדו בחובא דעגלא, הא מסיר לכון, ולא די כל אינון אלפין דנפלו מנייהו, מיד ויזר על פני המים. לא הוּו משתככי מיא, עד דנטיל מיא מנייהו ואשקי לון, מיד אשתקע אוקיינוס באתריה.

דהא בההוא מדבר לא הוּו מיא, דכתיב, (במדבר כ) לא מקום זרע וגו'. ומים אין לשמות. ואי תימא, לבירא דמרים ארמי ליה. חס ושלום, דתמן שדי משה דכרנא בישא דא למשתי לבתר. ותו, דעד כאן לא הוּו להו בירא, עד דאתו למדבר מתנה, דכתיב, (במדבר כא) באר חפרוה שרים וגו'. וממדבר מתנה. מתמן ירתו בירא. כתיב הכא על פני המים, וכתיב התם (בראשית א) על פני תהום.

[זהר חלק ב' - דף קי"ד ע"א]

חרות על הלחת, מאי חרות על הלחת. הכי אוקמוה, חירות ממלאך המות, חירות משעבוד מלכיות, (דף קי"ד ע"א) חירות מפלא, הכי הוא. ומאי חרות. גושפנקא דעלמא דאתי, דביה הוּו חירות, בכל מיני חירות. ואלמלא לא אתברו, כל מה דאתא לעלמא לבתר, לא אתא, והוּו ישראל דיוקנא דמלאכין עלאין דלעילא. ועל דא אכריז קרא ואמר, והלוחת מעשה אלהים וגו', לא תימא דלבתר דעלמא אשתכלל, ואדכר שם מלא הוּו, אלא בשעתא דאשתכלל בשם אלהים, עד לא ייעול שבת.

המה, מאי המה. הפוך מה'ה הוּו. מתרין סטרין הוּו. חדא בעובדא, וחדא דחירות לעילא, רשים לעילא לנטרא לכלא. ועל דא המ'ה. והמכתב מכתב אלהים הוא, אשא אוכמא על גבי אשא חוורא. מכתב אלהים הוא, היינו דכתיב, (במדבר יח) ועבד הלוי הוא. חרות כמה דאתמר, דהא יובל קרי חרות, ועביד חירות לכל עלמין.

עד כאן חברי'א. מפאן והלאה תנדעון, דהא סטרא בישא, לא שלטא עליכו ואנא ייבא סבא, קאימנא קמייכו, לאתערא מלין אלין, קמו אינון, כמאן דאתער משינתיה, ואשתטחו קמיה, ולא הוּו יכלין למלא. לבתר שעתא בכו.

פתח רבי חייא ואמר, (שיר השירים ח) שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך וגו', שימני כחותם, בשעתא דאתדבקא פנסת ישראל בבעלה, איחי אמרת שימני כחותם, (ויחי רמ"ד ע"ב) ארחא דחותם, פיון דאתדבק בההוא אתר דאתדבק שביק ביה כל דיוקניה, אף על גב דההוא חותם אזיל הכא והכא, ולא קיימא תמן, והא אתעבר מניה, כל דיוקניה שביק תמן, ותמן קיימא. אוף הכי אמרת פנסת ישראל, פיון דאתדבקנא בך, כל דיוקני ליהוי חקיק בך, דאף על גב דאיזיל הכא או הכא, תשכח דיוקני חקיק בך, ותדכר לי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכחותם על זרועך, כמה דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני, אוף הכי, תהא דיוקני חקיק תמן. ובכן אהא בך מתדבקא לעלמין, ולא אתנשי מינך. כי עזה כמות אהבה, תקיפא כמות אהבה, בתוקפא תקיף, כההוא אתר דשריא ביה מותא. אהבה, ההוא אתר דאקרי אהבת עולם.

קשה כשאול קנאה, אוף הכי, דהא אלין שמחו, מההוא סטרא אינון. רשפיא רשפי אש, מאן אינון רשפי אלין. אינון אבנין ומרגלן טבאן, דאתילידו מההוא אש. שלהבת יה. מההוא שלהובא, דנפקא מעלמא עלאה, ואתאחדא בכנסת ישראל, למהוי פלא חד יחודא, ואנון, הא אהבה ורשפין דשלהובא דלבא אבתרך, יהא רעוא, דדיוקנא דילן, תהא חקוקה בלבך, כמה דדיוקנא דילך חקיק בלבן. נשק לון, וברייך לון ואזלו.

כד מטו לגבי דרבי שמעון, וסחו ליה כל מה דאירע לון, חדי ותווה, אמר, זכאין אתון דזכיתון לכל האי, ומה הויתון בהדי אריא עלאה, גיבר תקיף, דלא הוו כמה גיברין לגביה כלום, ולא ידעתון לאשתמודעא ליה מיד. תוהנא, איך אשתזבתון מעונשא דיליה, אלא קודשא בריך הוא בעא לשזבא לכון, קרא עלייהו, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. (משלי ד) בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תפשל. (ישעיהו ס) ועמך פלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. (ע"כ מן רב יבא סבא).

רעיא מהימנא (מ) פי ינצו אנשים. אלין, מיכאל וס"מ. ונגפו אשה חרה, דא פנסת ישראל. ויצאו ילדיה, בגלותא. ענוש יענוש, דא ס"מ, כאשר ישית עליו בעל האשה, דא קודשא בריך הוא.

פקודא (מא) בתר דא, להשיב אבדה. ואבתריה להשיב הגזל. אמר בוצינא קדישא, קודשא בריך הוא עתיד לאהדרא לך, אבדה דאבדת בגין ערב רב, ודא פלה דילך, דבזמנא דעבדו ערב רב ית עגלא, נפקת פלה דילך, הדא הוא דכתיב, (שמות לב) וישלך מידו את הלחת.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ד ע"ב]

ואתמר בך לך רד, התם קא רמיז נחיתו דילך, בגלותא רביעאה, לך: (דף קי"ד ע"ב) כגון (בראשית יב) לך לך מארצך וגו'. הכא ש, (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר. הכא קא רמיז לך, לך ג' זמנין (בגלגולא) בגלותא. רביעאה רד, בגין בת יחידה, פלה דילך, דנפלה. הדא הוא דכתיב, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום. ומיד דאנת נחית בגיניה, תקום עלך והאי (איהו השבת אבדה, והאי אורייתא דאתגליא על ירך האי) איהו השבת אבדה דילך, דלאו למגנא אתגליא לך אורייתא, יתיר מפל ישראל, ואסתלקת לגבך, כמאי דבאר דאסתלקו לגבך, ולא לאבנהו,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולא לבר נש, דהא באר מפרת אדוניה. ואורייתא דא, אתמר עליה, (במדבר כא) ומשם בארה היא הבאר וגו'. הבאר היא מליא, ולא נפקין מימיה לבר. ואיהו באר מיא דאורייתא, דאפיק כל מיין, וכל מיין דעלמא עאלין ביה, ולא נפקין מימיה לבר.

ואיהו באר דאפילו כל בני עלמא שאבין מניה מיא, ואפילו כל ענני עלמא, לא חסרין מניה, אפילו כחוט השערה. בגין דבאר דא, לית ליה סוף, יתיר עמוק הוא מדאורייתא, דאתמר בה (איוב יא) ורחבה מני ים. ובכד דיליה, מאן דשאבי מניה מיא, איהו בלע (ס"א כל מימין וכל חכמתין) כל חכמתין דעלמא, כל שכן באר עצמו.

וכן עתיד קודשא בריך הוא לאהדרא לך גזל דילך, דאיהו מטה, דאתמר ביה (שמואל ב כג) ויגזול את החנית מיד המצרי, דעלך אתמר איש מצרי. ובגלותא דילך ובגלגולא דילך, יפריש לך ערי מקלט, לשזבא, מפמה דרדפין אבתרך, דלית להון סוף.

והאי איהו פקודא, (מב) (חדא) להפריש ערי מקלט, למאן דקטל, בגין ההוא מצרי דקטלת במצרים, דתמן הוה נחש הקדמוני וכל משרייתיה, דהו סחרין ליה, וקטלת ליה בלא זמניה, ולא דחלת מרודפין דיליה, דבכמה אתרין רדפו אבתרך, כמה נשין בנערותך, דאינון נעמ"ה אגר"ת לילי"ת אוכמא. וקודשא בריך הוא יחיב לך ערי מקלט, לאשתזבא מנהון, ואינון שערי תשובה.

בגין דאת בן יה, ברא דאבא ודאמא. בתר דהדרת בה"א בתויבתא, אסתלקת בבניה, יה"ו, אילנא דחיי, ובגינה את זכי לאת ה', בגין דאעילת גרמך אבתרהא, בתויבתא לאהדרא לה למרך, ולסלקא לה מגלותא, ולא לקבלא אנת אגרא.

וקודשא בריך הוא, שוי שמייה בך, ובגין דמחשבה דילך הות לעלת העלות, שוי בך מחשבתיה, דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ועלת העלות, איהו מיחד אלין אתון בך, לאשתמודעא ליה באלין אתון.

ובגין דאת הוית גומל חסד עם שכונתא, דכל פקודין דילך לקיימא, איהו חסיד המתחסד עם קונו. יחב לך מדת חסד. ובגין דנטררת פקודין דלא תעשה, והוה לך לאתגברא על יצרך, למקשר ליה תחות ירך, ולא אשתדלת בהאי פקודא, אלא לקשרא סמאל תחות ידא דקודשא בריך הוא. ובת זוגיה דאיהי שפחתא בישא, תחות יד גבירתא. לון ולכל ממנן ולכל משריין דלהון. קודשא בריך הוא יחב לך, מדת גבורה דיליה, למהוי בסיעתך דיתחלחלון וידחלון מינה, סמאל ובת זוגיה, וכל ממנן ומשריין דלהון, ויהון קשורים בשלשלאי תחות ירך.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ובגין דהדרת בתיובתא, באות ברית, נחית בינה יהו, לאתחברא בצדיק. בגיגף, קודשא בריך הוא יהיב לך אות ברית צדיק דייליה. ובגין דמחשבה טובה עבדת כלא, הכי נחית שמא מפרש (דמרך) עלך, ומתמן, (נ"א רשומא דנחית) נחית עלך.

ובגין דאנת תשתדל בכל יומא, בתרין שפון דילך בצלותא, לשבחא למרך, באדני שפתי תפתח, בתרין שפון דילך. בנביאים ובכתובים. ובכל מיני זמר ונגון בצלותא. קודשא בריך הוא נחית לון בשפון דילך. כל שפן דרגא דילך, עמודא דאמצעיתא, וביה אשתדלת בכל יומין דילך בקשוט, קודשא בריך הוא יהביה לך, לסלקא לך ביה, בתורת אמת, כלילא מכל מדות ואתון. בשמא מפרש, בד' אתון.

[זוהר חלק ב' - דף קט"ו ע"א]

דקדם דחזרת בתיובתא (דף קט"ו ע"א) לא הוית, אלא באילנא דטוב ורע, עבד ונער הוה שמך בקדמיתא, (שמות ב) והנה נער בוכה, עבד נאמן, הדא הוא דכתיב, (במדבר יב) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. והוא רע, שותפא דעבד, גרם לך למחטי בסלע, בגין דמטה דאתמסר לך, (נ"א בידך) הוה דאילנא דטוב ורע, (תיקונין צ' ע"ב) מטטרו"ן טוב. סמא"ל רע.

וכען, דחזרת בתיובתא, ואתדבקת באילנא דחיי, הא נפקת מעבד, ואתהדרת בן לקודשא בריך הוא. ומטה דאתמסר בידך, יהא עין חיים, ו' דאיהו בן י"ה, ותיעול (ד"א ותיעול) במ"ט אנפין דילך באורייתא, ויתעבד מוט. ויתקיים בך, (תהלים נה) לא יתן לעולם מוט לצדיק. מ"ט אנפין, מ"ט אתון דשמע ישראל, וברוך שם, שית תיבין דיחודא עלאה, ו' עלאה תפארת. שית תיבין תניינין, דברוך שם, ו' תניינא צדיק. מ"ט. באמצעיתא א. וישאוהו במוט בשנים.

בלא וא"ו באמצעיתא, איהו מ"ט. (נ"א בלא א' דאמצעיתא דו"ו) וצדיק מ"ט לפני רשע. ומאן גרע דא. א'. אחד מחמשים. דחמשין תרעין אתיהיבו לך, חסר חד, כמה דאוקמוה מארי מתניתין, חמשים שערי בינה נמסרו למשה, חוץ מאחד. והאי איהו א', דחסר מחמשים, ואשתאר מ"ט, ודא גרים לך צדיק מ"ט לפני רשע. מאי רשע. דא סמא"ל.

והאי איהו מ"ט, מן מטה דילך, דאתמר ביה (שמות יז) ומטה האלהים בידי. (דמטה אחרא אית לך) מטה דילך הוא מטה דמשה, ובגין דא א, דאיהי בינה, חזרת לך, כמה דאוקמוה במתניתין, אלהי בינה. דחזרת לך בתיובתא, ותיעול בין ו"ו, ואתעבד וא"ו, לקיים בך לישראל, (ישעיה נד) וברחמים גדולים אקבצך. (ירמיה ל"א) (ובתחנונים אובילים) מתמן ואילך יתקיים בך, לא יתן לעולם מוט לצדיק.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

בַּהֲהוּא זְמַנָּא, יִתְקַיְימוּ בְּךָ תְּרִין פְּקוּדֵין. חַד, (דברים כב) הָקָם תְּקִים עֲמוּ. תְּנַיִנָּא,
(שמות כג) עֲזוּב תְּעֲזוּב עֲמוּ. הָקָם עִם ו' עֲלָאָה, מְשִׁיחַ רֵאשׁוֹן. תְּקִים עִם ו' תְּנַיִנָּא.
עֲמוּ, דָּא בֶּן עֲמָרָם, דְּסִלְיַת לְבִינָה דְּאִיְהִי א'.

וּלְמַאן הָקָם תְּקִים. לְאֵת ה'. דְּנִפְלַת בְּאַלְפָּה חֲמִשָּׁאָה, בְּתַר ע"ב, כְּמִנְיָן עֲזוּב
תְּעֲזוּב עֲמוּ. עֲזוּב: ע"ב ז"ו. וְדָא ע"ב שְׁמֵהּ, וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט. דָּא וַא"ו מִן וְה"ו, תְּמַן
עוֹר, וְלֹא קִימָה, וְהָאִי אִיְהוּ עֲזוּב תְּעֲזוּב, תְּמַן (דברים יא) בְּעַת"ו יוֹרָה וּמְלַקוּשׁ
וְאִסְפַּת דְּגִנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ, דְּאִינּוֹן יִשְׂרָאֵל. לְקַט שְׂכַחָה וּפְאָה, (ויקרא יט) לְעַנִּי
וּלְגַר תְּעֲזוּב אוֹתָם. הֲכָא אוּלִיפְנָא. פְּקוּדָא תְּלִיתָאָה.

וְצַרִיךָ לְאַחֲזָרָא עֲלֵייהוּ, דְּהָא מְסִטְרָא דְּצַדִּיק, עֲנִי, עֲזוּב תְּעֲזוּב, צַדִּיק. עֲמוּ, דָּא
בֶּן עֲמָרָם. וְהָאִי אִיְהוּ לְעַנִּי וּלְגַר תְּעֲזוּב אוֹתָם. גַּר אַנְתָּ כְּגוּוֹנָא דְּאַתְמַר בְּךָ
בְּקַדְמִיתָא עִם עֲנִי, (שמות יח) גַּר הֵייתִי בְּאַרְצָא נְכַרְיָה.

אַבְל הֲקָמָה, בְּדַרְגָּא דִּילָךְ, הָקָם ו' תְּתָאָה. תְּקִים עֲמוּ: עִם בֶּן עֲמָרָם, בְּדַרְגָּא
עֲלָאָה דִּילָךְ, תְּפִאָרְתָּ. בְּמ"ה דִּילָךְ, שְׁמָא מְפָרֵשׁ בְּשְׁלִימוּ. בְּתַר ק' ק' דְּהָקָם תְּקִים,
(ובגין דא הקם תקים) אֲשֶׁתָּאָר תִּים. מְאִי קָא אַחֲזִי. (בראשית כה) יַעֲקֹב אִישׁ תָּם. עֲמוּ:
עִם בֶּן עֲמָרָם, יוֹקִים. הָקָם: צַדִּיק. תְּקִים: תָּם.

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא לְפָדוּת עֶבֶד עֲבְרִי וְאִמָּה הֶעֱבְרִיָּה, לְיַעֲד אִמָּה הֶעֱבְרִיָּה, לְדוֹן
בְּקִנְיָן עֶבֶד עֲבְרִי, הֶעֱנֵק תְּעֲנִיק לּוֹ. הֵדָא הוּא דְּכְתִיב, כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבְרִי שֵׁשׁ
שָׁנִים יַעֲבֹד. מְאִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד. וּמְאִי קִנְיָן דִּילִיָּה. אֲלָא בְּסִתְרֵי תוֹרָה, מְטִטְרוּן
עֶבֶד יי', פְּלִיל שִׁית (צ"ה ע"א) סְטְרִין, כְּחוּשְׁפֵּן שִׁית אַתּוּן דִּילִיָּה, שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה.
וּבְהוֹן אִית לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה, לְמַהוּי לִיָּה עֶבֶד, (ס"א ממוכר) לְמַעֲבַד קִנְיָן
כְּסָפוּ, דְּכֶסֶף יְמִינָא, דְּאַבְרָהָם חֶסֶד דְּרָגָא דִּילִיָּה, אוּרִייתָא מִתְּמַן אַתִּיהִיבַת.

[זוהר חלק ב' - דף קט"ו ע"ב]

וּמַאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּהַ, בְּגִין לְזַפְּאָה (בה) לְעֲלָמָא דְּאַתִּי, אֲקָרִי קִנְיָן. כְּסָפוּ: עֲלָמָא
דְּכְסוּפָא. קִנְיָן: עַל שֵׁם (בראשית יד) אֵל עֲלִיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאַרְצָא. (משלי ד) קִנְיָה חֲכָמָה
קִנְיָה בִינָה. קִנְיָה לּוֹ ד"ת. רַבּוּ בְּתַר דְּקִנְיָה לּוֹ, גְּאוּלָּה תְּהִיָּה לּוֹ. אִית דְּאִיְהוּ קִנּוּי (ליה)
לְעוֹלָם, וְאִית דְּאִיְהוּ קִנּוּי לִיָּה שִׁית שָׁנִין. מַאן דְּאִיְהוּ קִנּוּי לִיָּה לְעוֹלָם, כְּתִיב בִּיָּה,
וְרָצַע אֲדוֹנָיו אֵת אֲזוּנוּ בְּמַרְצֵעַ וְעֶבְדוֹ לְעוֹלָם. לִיָּת עוֹלָם, אֲלָא עוֹלָמוּ (דף קט"ו ע"ב)
שֶׁל יוֹבֵל, דְּאִינּוֹן חֲמִשִּׁין. וְדָא קְרִיאַת שְׁמַע, דְּתְמַן כ"ה כ"ה אַתּוּן, עֲרַבִית וְשַׁחֲרִית.
נ' תְּרַעִין דְּבִינָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּתֵר דְּמִיחַד בְּהוֹן בְּר נֶש לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ עֶבֶד דִּילִיָּה, בְּעוֹל תְּפֻלִּין עַל רִישִׁיָּה. וְאִזְן דִּילִיָּה רְצִיעָא פְּתִיחָא לְמִשְׁמַע קְרִיאַת שְׁמַע, דְּשְׁמַע, בְּכָל לְשׁוֹן שְׂאֲתָה שׁוֹמַע, דְּהֵינּוּ מִשְׁמַעוֹת.

דְּמֵאן דְּפֻדְיוֹן דִּילִיָּה תְּלוּיָה בְּקְרִיאַת שְׁמַע, דְּאִיהוּ רְזָא דְּחֻמְשִׁין, לִית לִיָּה פְּדִיוֹן עַל יַד אַחְרָא בְּגִלְגּוּלָא, דְּמְרוּצָע הוּא לְמֵאֲרִיָּה, הֵכָא לָא אֲתַמַּר (ויקרא כה) אוֹ דוּדוֹ אוֹ בֶן דוּדוֹ יִגְאָלְנוּ. דְּבִצְלוֹתָא דְּבֵר נֶש, אִיהוּ כְּעֶבֶד, דְּאֲתַמַּר בֵּיה שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד. וְאִין עֲבוּדָה, אֲלָא תְּפֻלָּה. שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד: ג' רֵאשׁוֹנוֹת, וְג' אַחְרוֹנוֹת דְּשְׁלִיחַ צְבוּר אֲפִיק לִיָּה לְבֵר נֶש יְדֵי חוּבְתוֹ, לְמֵאן דְּלָא יַדַּע לְצַלָּאָה בְּהוּ דְּצַדִּיק חֵי עֲלָמָא, אֲתַקְרִי בְּהוּ, עַל שְׁמִיָּה. בְּעַז, צַדִּיק, גּוֹאֵל, קְרוֹב, וְנֵאֲמָן. (נ"א ותמן) (תהלים קמה) קְרוֹב י"י לְכָל קוֹרְאִיו. וְטַב לִיָּה לְבֵר נֶש, (משלי כז) שְׁפָן קְרוֹב מֵאֲחַ רְחוּק, דְּהֵינּוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאִיהוּ בֶן יָה, דְּאֲסַתְּלַק לְעֵילָא דְּאִיהוּ בִּינָה, דְּעוֹלָם דָּא, עוֹלָמוֹ שֶׁל יוֹבֵל, דְּאִיהוּ חֻמְשִׁין אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא. דְּבַעֲלָמָא דִּין, יְכִיל בְּר נֶש, לְמַהוּי לִיָּה פְּדִיוֹן בְּצַדִּיק, ו' שָׁנִין דְּכֻלִּיל תֵּלַת קַדְמָאִין, וְתֵלַת בְּתַרְאִין דְּצְלוֹתָא. ו' זַעֲרָא, אֵינּוֹן (נ"א איהו) שִׁית שָׁנִין יַעֲבֹד.

אֲבַל בְּעֲלָמָא דְּאֲתִי, דְּאִיהוּ עוֹלָמוֹ שֶׁל יוֹבֵל, דְּתַמָּן נ' אֲתוּוֹן דְּקְרִיאַת שְׁמַע, לִית שְׁלִיחַ צְבוּר אֲפִיק לִיָּה מְחוּבָּה. בְּגִין דְּלִית לִיָּה פְּדִיוֹן עַל יְדֵי אַחְרִים. וּבְגִין דָּא שְׁמַע, בְּכָל לְשׁוֹן שְׂאֲתָה שׁוֹמַע. וּבְגִין דָּא קָא רְמִיז, אִם אִין אֲנִי לִי מִי לִי. מ"י: וְדָאִי עוֹלָמוֹ שֶׁל יוֹבֵל.

מִיד דְּשְׁמַעוּ מְלִין אֲלִין, מְאֲרִי מְתִיבְתָּאן דְּהוּ נַחְתִּי עִם בּוּצִינָא קְדִישָׁא, פְּתַחוּ וְאֲמַרוּ, רְעִיא מְהִימְנָא, פִּי שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דְּבִתְרוּוִיָּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פַּה אֵל פַּה מְלִיל עֲמָךְ בְּקְרִיאַת שְׁמַע, דְּאֲתַמַּר בֵּיה, (תהלים קמט) רוֹמְמוֹת אֵל בְּגְרוֹנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בִּינָם. דְּהָא וְדָאִי, י', רִישָׁא דְּחַרְבָּא, דְּאֲסַחַר שְׁפַה דִּילָךְ. ו', לִישְׁנָא דְּחַרְבָּא דִּילָךְ. ה', תְּרִין פִּיפִיּוֹת, בְּתִרִין שְׁפוּוֹן דִּילָךְ. וְהָא וְדָאִי, שְׁמָא דְּמַרְךָ, מְמַלֵּל בְּפוּמְךָ. יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, אִיהוּ בְּמַחְשְׁבְתָךְ דְּאֲפִיק אֲלִין חֻמְשִׁין מְפוּמְךָ.

בּוּדָאִי, בְּגִין מְלִין אֲלִין, אֲלִיָּהוּ אֲתַעֲכַב לְעֵילָא, דְּתַפִּיס אִיהוּ. דְּלָא נַחֲתִית לְגַבְךָ, דְּהָא בְּכַמָּה עֲתָרָא הוּא נַחֲתִית לְגַבְךָ. וְאִיהוּ תַפִּיס לְעֵילָא, דְּלָא נַחֲתִית לְגַבְךָ. בְּגִין דְּעַנְיֻתָא דִּילָךְ, אִיהוּ פְּרוּקָא לְיִשְׂרָאֵל. וּבְגִין דָּא מְשִׁיחַ אָמַר, עַד דִּיִּתִי עָנִי, וְהָאִי אִיהוּ דְּכַתִּיב, (ישעיה נג) וּבְחִבּוּרְתוֹ נִרְפָּא לָנוּ.

אָמַר לוֹן, אִי חֵכִי, נַעֲבֹד לִיָּה הַתְּרָה, וִיָּהָא נַחֲתִית לְגַבְאִי, דְּחֻשִׁיב הוּא גַבְאִי, מְכָל מְמוּנָא דְּעֲלָמָא. וְהָא אֲנָא מְחִיל וְשָׂרִי לִיָּה, וּמְתִיר לִיָּה אוּמָאָה. וְאֲתוּוֹן אוּף חֵכִי שָׂרוּ לִיָּה וְאִי צְרִיךְ הַתְּרָה יִתִיר, נִשְׁתַּדֵּל בְּהַתְּרִיתָה, דִּיָּהָא נַחֲתִית גַבְאִי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ליה בוצינא קדישא, שבועת יי, איהי שכינתא, בת יחידה. ולא למגנא תקינו תלת בני נשא, למפטר ליה. אלא, ש' דשבת, תלת ענפי אבהן, בת יחידה. שבועה. דאשתתפת (ס"א בה כורסיא ודאי) בהו.

בודאי, שבועה לא חלה אלא על דבר שיש בו ממש. נדר חל, אפילו על דבר שאין בו ממש. והא אוקמוה במתניתין. ולא עוד, אלא יתיר אמרו, נדרים על גבי שבועות עולין, וכל הנשבע כאלו נשבע במלך עצמו. וכל הנודר, כאילו נודר בחיי המלך.

אמר לון רעיא מהימנא, מארי דמתיבתאן, ידענא בכו, דאתון ידעין, אבל ההוא דמחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, יחדש לון חדושין, דהא ודאי אמר קהלת, (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש, אבל למעלה מן השמש, יש לו. ובסתרי תורה אנא בעינא למימר, (תהלים פד) שמש ומגן יי אלהים צבאות, בעלמא דיליה, ולא בעלמא דהדיוט, אף על גב דזה לעומת זה עשה האלהים, מגו חשוכא, נפיק נהורא.

[זוהר חלק ב' - דף קט"ז ע"א]

ובודאי עלמא דאתי, בינה, איהי למעלה מהשמש, דאיהו עמודא דאמצעייתא. נדרים מתמן, על גבי שבועה עולים, וחלין על דבר שאין בו ממש, בגין דשבועה איהו עלמא דין, דלית ליה קיומא, אלא על יסוד, הדא הוא דכתיב, (משלי י) וצדיק יסוד עולם. (דף קט"ז ע"א) וביה אומאה, דכתיב, (רות ג) חי יי שכבי עד הבקר. דשכינתא תתאה, פותל מערבי, דיורא דיליה. על שם דאיהו תל שהכל פונים בו. כ"ו ת"ל, ידו"ד כ"ו, ודאי שכינתא, איהו תל דיליה. על שם, (שיר השירים ה) קוצותיו תלתלים שחורות כעורב ואוקמוה על כל קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות. (קוץ) ד' מן אחד, תל שהכל פונים בו. והאי קוץ, הוא אחיד בין א"ח, ובין ד', הדא הוא דכתיב, (דברי הימים א כט) פי כל בשמים ובארץ, ותרגם יהונתן, דאחיד בשמיא ובארעא.

ועליה אוקמוה מפל מקום בחגיגה, על מה העולם עומד, על עמוד אחד ששמו צדיק, שנאמר וצדיק יסוד עולם. ובודאי איהו ברית דשבועה, דעליה קיימין א"ח ד', דאינון שמיא וארעא, דכתיב, (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתני. א"ח שמים, הדא הוא דכתיב, (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים. ד', הארץ. הדא הוא דכתיב, (ישעיה יו) והארץ הדום רגלי.

ובגין דברית אחיד בין שמיא וארעא, וביה שבועה, הדא הוא דכתיב, חי יי שכבי עד הבקר. מאן דאומי בשמיה לשקרא, כאילו הרס בניינא דשמיא וארעא, ואהדר עלמא לתהו ובהו. דאי בר נש יעדי קוצא דד' מן אחד ישתאר אחר, סמאל

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

באתריה שקר. וכאלו ההוא בר נש בני שמיא וארעא על שקר. וקושטא קאי, שקרא לא קאי. הרס בניינא, ונפלו שמיא וארעא.

והאי איהו כאילו השליך משמים ארץ תפארת ישראל. דמאן יהיב ארץ בשמים, דקאמר (איכה ב) השליך משמים ארץ. אלא ודאי דא שכנינתא, ותפארת עמה, דלא אתפרש מינה בנפילו דילה, לקיים בה (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן. ומנלן דאמת נפל עמה, דכתיב, (דניאל ח) ותשלך אמת ארצה. ומאן דאומי קושטא, הוא מקיים (תהלים פה) אמת מ' ארץ ת' צמת, דאיהו עמודא דאמצעיתא, דביה איהו קיימא בניינא. הדא הוא דכתיב בר' א אלהים א' ת, ולבתר השמים ואת הארץ. ובגין דשבועה, איהו בניינא דעלמא דא, לית ליה קיימא בלא יסוד, דבר שיש בו ממש. נדר, דאיהו עלמא דאתי, על גבי שבועה סליקת, ואיהי חלה על דבר שאין בו ממש, דלא צריכה יסוד לקיימא עליה, דאיהו ברית, דביה תשמיש המטה. ובגין דא, ביום הכפורים, עלמא דאתי, דביה תקינו כל נדרי, אסור בתשמיש המטה.

תמן אות ברית, י' איהי תגא על ספר תורה צדיק, כמה דאוקמוה העולם הבא, אין בו, לא אכילה, ולא שתיה, ולא תשמיש המטה, אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם.

ובגין דלית (ס"א דאית) שמוש בעלמא דין בתגא, אוקמוה מארי מתניתין, כל המשתמש בתגא חלה. דתגא לתתא, בעלמא דין איהי. נקודה שמושא דאתוון. אבל בעלמא דאתי, לית שמושא באתוון, ובגין דא ספר תורה לית ביה נקודה באתווי, אלא תגא, ובגין דא, מאן דמשתמש בספר תורה חלה. והכי, מאן דמשתמש במי ששונה הלכות, עליה אוקמוה רבנן, דאשתמש בתגא חלה.

אתו כלהו מארי מתיבתאן, ואשתטחו קמיה, ואמרו ודאי קודשא בריך הוא מליל בפומך, וליה אנן סגדין. ואנן אשתמודעין במלין אלין, דלית ילוד אשה אחרא בר מינה, יכיל למללא לון. ודאי מלין אלין, קא סהדין בך, דאנת הוא דאתמר ביה, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו. לית לעכבא לאליהו גבך, אלא לפייסא ליה לקודשא בריך הוא, לנחתא ליה לגבך, מליא עותרא, מלייא סגולות לגבך.

רעיא מהימנא, עבד נאמן, לגבך עבד עברי, (דברים טו) העניק תעניק לו. העניק ליה, תעניק לבנוי, במלין גניזין אלין. (דברים טו) ומגרנך: גרנה של תורה דילך. ומיקבך, בגרן ויקב קרא ממלל, כמה דאוקמוה מארי מתניתין, בפסולת גרן ויקב הכתוב מדבר.

[זוהר חלק ב' - דף קט"ז ע"ב]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יִקְ"ב: (ק"ט ע"א, רס"ב ע"א) י'חוד. ק'דושה. ב'רְכָה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְדָא שְׂכִינְתָא, דְאִיהִי בְרָכָה, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מִימִינָא. וְאִיהִי קְדוּשָׁה מְשֻׁמָּא לִיהָ. וְאִיהִי יְחוּדִיהָ, בְּאַמְצָעֵיתָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הַכִּי סִלְקִין אֲתוּוֵי דִילֵיהָ, יב"ק. כְּגוּוּנָא (דף קט"ז ע"ב) דָּא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּחֻשְׁבָּן יב"ק. וּמֵאֵן דְאִיהוּ בְּק"י בְּהַלְכָה דִילֵיהָ, דְאִיהִי שְׂכִינְתָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲמִיהָ. דְבִגְיָנָה לָא יָזוּז מִנֵּיהָ לְעֵלָם. דְאִית הַלְכָה דְאִיהִי נְעֵרָה דִילָהּ, מִסְטְרָא דְנְעֵרָה, וּבִגְיָנָה אֲתַמַּר הַלְכָה כְּפִלּוּנֵי. אֲבָל הַלְכָה דִילָךְ, רַעִיא מְהִימְנָא, אִיהִי דְאֲתַמַּר בָּהּ, הַלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינֵי, מִפִּי הַגְּבוּרָה, יְהִיב לָךְ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּרַתָּא דִילֵיהָ.

וּבִגְיָן דָּא, עַל הַלְכוֹת אַחֲרָנִין אֲתַמַּר, (משלי לא) רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל. עַל הַלְכָה דִילָךְ אֲתַמַּר, וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה. דְאֲתַגְּבַרְת עַל כְּלָהּ, בְּגְבוּרָה. (שופטים ו) יי' עֲמָךְ גְּבוּר הַחֵיל. אֲתַקִּין (ס"א אֲתַתְקַפֵּת) בָּךְ, וְאַשְׁלִים בְּנֵינָא דְמִלְכָּא, וְאִיהוּ בְּנֵי בְּנֵינָה עַל פּוּמָךְ, וְעַל יַדְךָ, זַפְאָה חוּלְקָךְ.

פְּתַח רַעִיא מְהִימְנָא וְאֲמַר, (בראשית מח) הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רַע, דְאִיהִי שְׂכִינְתָא, דְאֲתַמַּר בָּהּ, (שמות יד) וַיִּסַּע מִלְאָךְ הָאֱלֹהִים. יְבָרַךְ לָכוּ בְעֵלְמָא דְאֲתִי. וַיִּדְגּוּ לָרַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, בְּעֵלְמָא דִין. לְמַהוּי שְׁלֹטְנוֹתֵכוֹן בְּתַרִין עֲלָמִין, דְאֲתוֹן חֵיִין. דְמֵאֵן דְאִיהוּ מְעֵלְמָא דָּא, חֵי אֲתַקְרִי. כְּמָה דְכְּתִיב, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. חַיִּים תִּמְן, חַיִּים הִכָּא.

מַה דְלָאוּ הַכִּי, מֵאֵן דְאִיהוּ מְלוּבֵשׁ בְּאַלִּין קְלִיפִין, דְעוֹר וּבִשָּׁר וְעֲצָמוֹת וּגְיָדִים דְגוּפָא שְׁפֵלָא, דְרוּחָא הוּא מִית תִּמְן. מַה מִיתָא, לָא חֲמִי וְלָא שְׁמַע וְלָא מְמַלֵּל וְלִית לֵיהָ תְנוּעָה בְּכָל אַבְרִין דִילֵיהָ. הַכִּי רוּחָא, לָא חֲזָא דְלַעִיל מְנִיָּה. דְאֲתַמַּר בְּאוּרִייתָא עֲלִייהוּ, דַּע מַה לְמַעְלָה מִמָּךְ, עֵין רוּאָה וְאֵזֶן שׁוֹמַעַת, וְכָל מַעֲשֵׂיךָ בְּסִפְרָא נִכְתְּבִים. דְכְּמָה מְלָאכִין אֲזִלִין עֲמִיהָ, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן, (תהלים צא) כִּי מְלָאכִיו יִצְוֶה לָךְ. וְלִית לֵיהָ רְשׁוּ בְהָאֵי גוּפָא, לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוֹן, וְלִמְשַׁמַּע בְּקַלְיָהוֹן, דְאִינּוֹן חֵיִין דְאֲשָׂא, (פ"א ע"ב) מְמַלְלִין וּמְקַדְּשִׁין וּמְבָרְכִין וּמְיַחֲדִין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, עִם יִשְׂרָאֵל כְּחֵדָּא. כָּל שְׁפָן לְשְׂכִינְתָא, דְאִיהִי עֲלִייהוּ. כָּל שְׁפָן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ לְעֵילָא מִן שְׂכִינְתֵיהָ, דְבָהּ מְקַבֵּל צְלוֹתֵין דִישְׂרָאֵל.

וּבִגְיָן חוּבִין, הוּוּ מְתַלְבְּשִׁין בְּאַלִּין קְלִיפִין. כְּגוּוּנָא דְאָדָם, דְחוּבֵי אַבְהַתְהוֹן בִּידֵיהוֹן. וְהָאֵי אִיהוּ דְאוּקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין, כְּשְׁאוּחֲזִין מַעֲשָׂה אַבּוּתֵיהֶם בִּידֵיהֶם. וּבִגְיָן אֲלִין קְלִיפִין דְחוּבִין, אָמַר קְרָא, (ישעיה נט) כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם. וּבִגְיָן אֲלִין קְלִיפִין, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְתַפְסִיא בְּכְמָה גְדַפִּין. דְאֲתַמַּר בְּהוֹן, (ישעיה ו) בְּשֹׁתִים יִכְסֶה פָּנָיו וּבְשֹׁתִים יִכְסֶה רַגְלָיו וְגו'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְעֵתִיד לְבֹא, (ישעיה ל) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ. דְּאִתּוֹן בְּהָאֵי עֲלָמָא, דְּלִית לְכוּן קְלִיפִין וְעוֹרִין, אֵית לְכוּן רְשׁוֹ לְאַסְתְּפֻלָּא בְּבִנֵי עֲלָמָא, וּבְנֵי עֲלָמָא (ס”א לית) אֵית לֹון רְשׁוֹ לְאַסְתְּפֻלָּא בְּכוּ. וּבְגִין דָּא, עֲלִיכּוֹ אֲתַמַּר דְּאִתּוֹן חִיִּין, וְעֲלָמָא דְלְכוּן, עוֹלָם חַיִּים. אָבֵל עֲלָמָא שְׁפֻלָּא, דָּא עוֹלָם הַמֵּתִים, דְּכָל אֱלֹהוֹת דְּאוּמִין דְּעֲלָמָא, מִבְּלַעֲדֵי יִי, פְּלִהוֹן מֵתִים.

אָמַר לִיה רַבֵּי שְׁמַעוֹן, (בוצינא קדישא) (נ”א רעיא מהימנא) עִם כָּל דָּא, דְּאִנְתָּ לָּא יִכִּיל לְאַסְתְּפֻלָּא בְּבִנֵי עֲלָמָא דְּאִתֵּי בְּעֵינִין, וְלֹא בְּמִלְאֲכֵיא, כָּל שְׁכֹן בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְשִׁכְנֵיתֵיהּ, אָבֵל בְּעֵין הַשְּׁכָל דְּלִבָּךְ, אֲתָ חֲזִי בְּכָלָא בְּבִנֵי עֲלָמָא דְּאִתֵּי, וּבְמִלְאֲכֵין וּבְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ. דְּסַחְרִין לָךְ. וּבְגִין דָּא אָמַר שְׁלֵמָה, דְּכִתִּיב בֵּיה (מלכים א ה) וַיַּחֲפֹם מִפֶּלֶא הָאָדָם, (קהלת א) וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת.

אָבֵל בְּנִבּוּאָה, לִית לְכוּן רְשׁוֹ לְאַסְתְּפֻלָּא בֵּיה (כל שכן) נְבִיא בְּעֵין הַשְּׁכָל, אֱלָא בְּעֵינִין, דְּאִתֵּי מְרָאָה וְחֲזִיוֹן דְּעֵינִין, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (במדבר יב) בְּמִרְאָה אֱלִיוֹ אֲתוּדַע. וְעוֹד בְּחֲזִיוֹן לִילָה, מְרָאָה בִּימָמָא, חֲזִיוֹן בְּלִילֵיא, וְכָלָא בְּעֵינִין, וְלֹא בְּעֵין הַשְּׁכָל דְּלִבָּא. וְעֵינִין אֵינּוֹן תְּרִי סְרַסוּרֵי דְּלִבָּא, וּמִשְׁמֵשִׁין דִּילֵיהּ. וְאִתֵּי מְלָכָא בִּינֵיהּ (לגבייהו), וּבְגִין דָּא, חָכָם עֲדִיף מְנַבִּיא. וְהָכִי הוּא תְּרִין אוּדְגִין, תְּרִין שְׁמַשִּׁי דְּלִבָּא.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ז ע"א]

וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן, הֵלֵב רוּאָה, וְהֵלֵב שׁוּמַע. וְלֹא עוֹד, אֱלָא דְּאִתְּמַר בְּלֵב, הֵלֵב מִבִּין, הֵלֵב יוֹדַע. (שמות לא) וּבְלֵב כָּל חָכָם לֵב נִתְּתִי חֲכָמָה. הָרִי חֲכָמָה וְתַבּוּנָה וְדַעַת בְּלִבָּא. דְּבַהוֹן אֲתַעְבִּידוּ שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְתַהוּמִין. וּבַהוֹן אֲתַעְבִּיד מִשְׁכְּנָא, (דף קי"ז ע"א) הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (שמות לא) וְאַמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֲכָמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת. מַה דְּלִית כּוּלֵי הָאֵי בְּעֵינִין.

סדר הלימוד ליום כה טבת [יום 114 בשנה]

וְרַעֲיָא מְהִימְנָא, מֵאֵן דְּכוּלֵי הָאֵי בְּלִבֵּיהּ, יִתִּיר חֲזִי מִן נְבִיא, כָּל שְׁכֹן מִחֲשַׁבְתָּא דִּילָךְ. דְּלִית לָהּ סוּף, וּבַהּ תַּסְתְּפֻלָּא, בְּהַהוּא, דְּלִית בֵּיה סוּף, מַה דְּלֹא הוּא לָךְ רְשׁוֹ בְּקַדְמֵיתָא לְאַסְתְּפֻלָּא בְּעֵינִין. הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (שמות לג) וְרִאִיתָ אֶת אַחֲוֵי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ.

אֲלִין טְפֵשִׁי דְּלִבָּא, אֵינּוֹן מֵתִין, וְסוּמִין בְּאֲלִין קְלִיפִין. אָבֵל לְגַבְךָ, לֹא אֵינּוֹן חֲשִׁיבִין כְּלוּם, וְלֹא מְפַסְיָקִין בֵּינָךְ לְבִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ, וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא דְּאִתֵּי, וּמִלְאֲכֵין, דְּהָכִי יִיעוֹל לְגַבְךָ בְּאֵינּוֹן חֲלוּנִין, דְּעֵינִין, וְאוּדְגִין, וְנוֹקְבֵי חוּטְמָא, וּפּוּמָא. כְּמִלְכָּא דִּיעוֹל בְּאַתְפְּסֵיא לְחֲדָרֵי חֲדָרִים, לְמִלְלָא עִם בְּרִיהּ. וּבְגִין דָּא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מְצַלִּין יִשְׂרָאֵל בֵּיהּ בְּצִלּוֹתָא דְלֵהוֹן, (משלי כ') אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן רוּאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב וְאִין כָּל דְּבַר נְעֻלָּם מִמֶּךָ.

וְהֵינּוּ דְאָמַר שְׁלֵמָה, (שיר השירים ב) מְשַׁגְיָה מִן הַחֲלוּנוֹת וְגו'. וְאֵלִין אֵינּוּן חֲלוּנוֹת, דְּעֵינִין וְאוּדִינִין וְנוֹקְבֵי חוּטְמָא וּפּוּמָא בְּאֵלִין שְׁבַעָה נוֹקְבִין, נְשִׁמְתָא סְלִיקַת, בְּשַׁבְעָה מֵינֵי בּוּסְמִין, וְהָכִי צִלּוֹתָא סְלִיקַת בְּאֵלִין ז' בּוּסְמִין, דְאֵינּוּן (שיר השירים ד) נְרִד וְכַרְכָּם קָנָה וְקַנְמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מִר וְאַהֲלוֹת עִם כָּל רְאֵשֵׁי בְשָׂמִים. בַּהֲהוּא זְמַנָּא דְצִלּוֹתָא הָכִי סְלִיקַת, מְקַטְרַת מִר וְכו'. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאִיל עֲלֵה, (שיר השירים ג) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מְקַטְרַת מִר וְלִבְנָה וְגו'. מִי זֹאת וְדַאי, מִסְטָרָא דְמ״י אֵיהוּ וְדַאי בִּינָה, כְּלִילָא מְשַׁבְעָה מֵינֵי בּוּסְמִין.

וְדַא קְרִיאַת שְׁמַע, כְּלִילָא מְחַמְשִׁין תְּרַעִין, דְאֵינּוּן כ״ה כ״ה. כְּלִילָא מְשַׁבְעָה בְּרַכָּאן, בְּשַׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֵיהּ, וְאַחַת לְאַחֲרֵיהּ, וּבְעֶרְב שְׁתֵּים לְפָנֵיהּ, וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֵיהּ. וְאֵינּוּן, (דברי הימים א כט) הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד, עַד לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה, דְאֵיהִי מְלָכוֹת. דְאֵיהִי כְּלִילָא מְתַלַּת בּוּסְמִין. מְקַטְרַת מִר, דַּא כְּתַר. וְלְבוֹנָה, דַּא חֲכָמָה. מְכַל אֲבָקַת רוּכַל, דַּא בִּינָה. קוּם אֲשֵׁלִים פְּקוּדִין דְמֶרְךָ. (שמות כג) לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרַעוֹת וְגו', אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטּוֹת. אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטּוֹת, לִית רַבִּים פְּחוֹת מִג' וְאִי לִית בֵּית דִּין בְּג', לִית לְהַטּוֹת בְּתַר דִּינֵיהּ. בֵּית דִּין: שְׁכִינְתָּא. בְּג': תַּלְת חִיּוֹן דְמֶרְכַּבְתָּא דִילָהּ, וְאֵיהִי דִין תּוֹרָה, דִין אֲמַת, עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא. וְכָל דִּיין דְלֹא דִין דִין אֲמַת לְאֲמַתוֹ, דַּא אֵיהוּ כְּאֵילוֹ אֲשֵׁלִים סְמָא״ל בְּעֲלָמָא. (דניאל ח) וְתִשְׁלַךְ אֲמַת אֲרַצְהּ, וְאֵפִיל שְׁכִינְתָּא עִמֵּיהּ, וְיֻקָּים גִּיהֶנָּם, בַּת זּוּגִיָּה דְסְמָא״ל, עִם סְמָא״ל. בְּאַתַּר דְּדִין אֲמַת, יוֹקִים שְׁפַת שְׁקַר. דִין אֲמַת, עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא. שְׁפַת שְׁקַר גִּיהֶנָּם וְסְמָא״ל.

וּבְגִין דַּא, כַּד דִּיין דִין דִין, גִּיהֶנָּם פְּתוּחָה לְפָנֵינוּ מְשִׁמְאֵלוּ, בַּת זּוּגִיָּה דְסְמָא״ל. וְחָרַב עַל צוּאָרוֹ, מְלֶאךָ הַמּוֹת. סְמָא״ל מְאַחֲרוּי מַעַל צוּאָרֵיהּ. וְגַן עֵדֵן פְּתוּחָ לִימִינֵיהּ, וְעֵץ הַחַיִּים פְּתוּחָ לְקַמִּיָּה, עַל רִישֵׁיהּ.

אִי דִין דִּינָא דְשְׁקָרָא, שְׁלִיט עָלֵיהּ מְלֶאךָ הַמּוֹת, וְשַׁחִיט לֵיהּ, וְלִבְתַּר אוֹקִיד לֵיהּ בְּגִיהֶנָּם. וְאִי דִין דִין אֲמַת, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיעוּל לֵיהּ לְגַן עֵדֵן, וְאַטְעִים לֵיהּ מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְכְּתִיב עָלֵיהּ, (בראשית ג) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם. דְאַתְּבְּרִי בְּאוּרִיָּתָא, דְאַתְמַר בְּהּ, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהּ. עֵץ חַיִּים, תְּפָאֶרֶת. (ויקרא ג' ע"א, תיקונים ס"ו ע"ב) חַיִּים דִּילֵיהּ חֲכָמָה וּבִינָה. חַיִּי הַמְּלַךְ וְדַאי.

וְלְעוֹלָם, דִּינָא דְמְלָכוֹתָא, דִּינָא. וְדִינָא בְּלֵב, וְאַתְמַר בֵּיהּ, הֲלֵב רוּאָה. וּבְגִין דַּא, אִין לוֹ לְדִיין אֲלָא מַה שְׁעֵינֵינוּ רוּאוֹת. וְהָכֵא לִית דִּיין, אֲלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מַה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת, (דברי הימים ב טז) פִּי יִי עֵינֵינוּ מְשׁוּטָטוֹת. (איוב לה) עֵינֵינוּ עַל דְּרָכֵי אִישׁ.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ז ע"ב]

וּבְהוֹן, (שיר השירים ב) מְשַׁגְּיַח מִן הַחֲלוּנוֹת. בּוֹ נוֹקְבִין דְּבַר נֶשׁ, בְּתַרְיִן עֵינֵינוּ, וְתַרְיִן אוֹדְנֵינוּ, וְתַרְיִן נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא, וּפּוּמָא. הָא ז' דְּאִמָּא עֲלָאָה. וְהָכִי בְּעוּבְדוּי אֶסְתַּכַּל בְּשַׁבַּע, מְסִטְרָא דְשְׁכִינְתָּא תַתְּאָה, בְּב' יְדִין וְצוּאָר תַלְתָּ, וְגוּף וּבְרִית תַרְיִן, הָא חֲמִשׁ. תַרְיִן רַגְלֵינוּ, הָא שַׁבַּע. י'ה, יו"ד ה"א, בְּשַׁבַּע אֲתוּוֹן דִּילֵיהּ, אֶסְתַּכַּל בְּשַׁבַּע נוֹקְבִין דְרִישָׁא, (דף קי"ז ע"ב) נְקָבִים: עַל שֵׁם נְקָבָה, דְנְקָבֵיהּ פְּתוּחוֹת לְקַבֵּל. ו"ה, וּא"ו ה"א, בְּשַׁבַּע אֲתוּוֹן דִּילֵיהּ, אֶסְתַּכַּל בְּשַׁבַּעַה אַבְרִין דְלַתְתָּא, דְאֵינּוֹן תְּקוּנָא דְגּוּפָא, דְבְהוֹן עֲשִׂיתָּהּ מְצוֹת.

אֲשֵׁתוֹ פְּגוּפָא דְמִיָּא. וְעַל שֵׁם פְּקוּדֵינוּ, אֲתַקְרִיאוּ אַבְרָם. עַל שֵׁם שְׁכִינְתָּא, גּוּפָא. דְמְסִטְרָא אַחְרָא לְבוּשָׁא, דְאֵינּוֹן עוֹר וּבָשָׂר. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב י) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי וּבְעֲצָמוֹת וְגִידִים תִּשְׁכַּכְנִי, בְּאֲתַר דְלִית שְׁכִינְתָּא, הֵהוּא גּוּפָא לָא אֲתַקְרִי, אֲלָא לְבוּשָׁא דְאָדָם. דְאֵיהוּ תוֹרָה, (במדבר יט) זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם פִּי יָמוֹת בְּאֵהָל. (ישעיה מה) כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית. וּבְאֲתַר דְתַמְנֵן מְצוֹת, אֲתַקְרִי גּוּפָא דְאָדָם, כְּגוֹן גּוּפֵי הַלְכוֹת, וּפְסָקֵי דֵינֵינוּ.

קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שׁוּפְט, עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא. מְסִטְרָא דְבִינָה, דְאֵיהוּ יְדוּ"ד. (קי"ח ע"א) דֵינֵינוּ, מְסִטְרָא דְמַלְכוּת. שׁוּטֵר, הוּא שְׁלִיט, (מסטר דיוסף הצדיק מתמן בראשית מ"ב) וְיוֹסֵף הוּא הַשְׁלִיט. וְכָל סְפִירָיו, אֵינּוֹן שׁוּפְטִים, מְסִטְרָא דְאִמָּא עֲלָאָה, דְתַפְאֲרַת שׁוּפְט. וְאֵינּוֹן שׁוּטֵרִים, מְסִטְרָא דְמַלְכוּת. דְצַדִּיק מְתַמְנֵן שׁוּטֵר וּמוֹשֵׁל. (ופקודא בטר דא מינוי שופטים וכו' תמצאנו בריש פרשת שופטים דף רע"ד ע"ב) (שמות כג) מְדַבֵּר שְׁקַר תִּרְחַק וְנָקִי וְצַדִּיק אֵל תִּהְרֹג וְגו'. פְּקוּדָא לְהַשׁוּוֹת הַבַּעֲלִי דֵינֵינוּ, וְלְהַתְרַחֵק מְדַבֵּר שְׁקַר, דְלָא יִימְרוּן מִשׁוּא פְּנִים (יש בדבר). דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַמַּר בֵּית, (דברים י) אֲשֶׁר לֹא יֵשָׂא פְּנִים. וְל"א יְק"ח שַׁח"ד, בְּסוּפֵי תִיבוֹת אֶחָד. הָאִי דֵינֵינוּ, צְרִיךְ לְמַהוּי כְּגוּוֹנָא דְאֶחָד, דְאֵיהוּ יְדוּ"ד אֶחָד, דְלָא יִקַּח שַׁחַד, דִּיהָא אֵיהוּ בְּדִיוֹקְנֵיהּ. וּבְדִינָא לְהַשׁוּוֹת תְּרוּוּיָהּ כְּאֶחָד, וְלָא יֵטָה דֵינָא לְדָא יִתִּיר מִן דָּא, אֲלָא בְתַקְלָא חַד, עַד דִּיקַבְלוֹן דֵינָא. וּלְבַתֵּר, כָּל חַד אֲתַדּוֹן, כְּפּוּם עוּבְדוּי.

וְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתֵינוּ, צַדִּיק יִצַּר הַטוֹב שׁוּפְטוֹ. רְשָׁע, יִצַּר הָרַע שׁוּפְטוֹ. בִּינּוּנֵינוּ, זֶה וְזֶה שׁוּפְטוֹ. מֵאֵן דְאֵיהוּ מְאִילָנָא דְחַיִּי, לִית לֵיהּ דֵינָא כְּלָל, לִית לֵיהּ יִצַּר הָרַע, וְדָא צַדִּיק גְּמוּר, וְדָא צַדִּיק וְטוֹב לוֹ. וְלִית טוֹב, אֲלָא תוֹרָה. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי ד) כִּי לִקַּח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ. וְצַדִּיק וְרַע לוֹ, מְסִטְרָא דְעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע. וְאִמָּאֵי אֲתַקְרִי צַדִּיק בְּתַר דְרַע לוֹ, דְאֵיהוּ יִצַּר הָרַע. אֲלָא, בְּגִין דְטוֹב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שְׁלִיט עָלֶיהָ, אֶתְקַרֵי צְדִיק וְרַע לוֹ. דִּהְוֵא רַע אִיהוּ תַחֲוֹת רְשׁוּתִיהָ. (ס”א כעבדא תחות רביה)

רְשַׁע וְטוֹב לוֹ, אִמְאֵי אֶתְקַרֵי רְשַׁע. בְּגִין דְּאִיהוּ אֶסְתַּלַּק לְמַהוּי רִישָׁא יֵצֵר הָרַע דִּילֵיהָ, וְטוֹב אִיהוּ תַחֲוֹת רְשׁוּתִיהָ, כְּעַבְדָּא תַחֲוֹת רְבִייהָ. וְאַף עַל גַּב דְּרְשַׁע אִיהוּ מְכַתִּיר אֶת הַצְּדִיק, וְיַכִּיל צְדִיק גְּמוּר לְאַעֲנִשָׁא לֵיהָ, (משלי יז) גַּם עָנוּשׁ לְצְדִיק לֹא טוֹב, בְּגִין הֵוֵא טוֹב דְּאִיהוּ תַחֲוֹת רַגְלוּי דְרְשַׁע, לִית לְאַעֲנִשָׁא לֵיהָ, דְּאוּלַּי יַחֲזוּר בְּתִשׁוּבָה וְיִתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵיהָ, וִיהָ עֶפֶר תַחֲוֹת רַגְלוּי.

דְּמַסְטְרָא דְרְשַׁע וְטוֹב לוֹ, (נ”א שכנינתא) שְׂכִינְתָּא, (רות ג) וְתַגַּל מְרַגְלוּתֵינוּ וְתִשְׁכַּב. הָאֵי אִיהוּ (משלי ל) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ. (דבר אחר ומסטרא דצדיק גמור) שִׁפְחָה, יֵצֵר הָרַע נוֹקְבָא. יֵצֵר הָרַע, דְּכַר. בְּגִינֵיהָ אֶתְמַר, (ישעיה מב) וְכַבּוּדֵי לְאַחַר לֹא אֶתְנָן. (במדבר א) וְהָזֶרַח הִקְרַב יוֹמָת.

וּמַסְטְרָא דְצְדִיק וְרַע לוֹ, שְׂכִינְתָּא אִיהִי עֵטְרָה עַל רִישָׁא דְבַר נֶשׁ, וְשִׁפְחָה יֵצֵר הָרַע, אֶתְכַפֵּיָא תַחֲוֹת גְּבִירְתָּהּ. וּמַסְטְרָא דְצְדִיק גְּמוּר, לִית זֶר, וְלִית יֵצֵר הָרַע. וּמַסְטְרָא דְרְשַׁע גְּמוּר, לִית לֵיהָ חוּלְקָא בְּשְׂכִינְתָּא, דְּלִית חוּלְקָא לְבַר נֶשׁ בְּשְׂכִינְתָּא, אֶלָּא מַסְטְרָא דְטוֹב.

וְלִית כָּל שְׂכִינְתָּא שְׂקִילִין, דִּהָא שְׂכִינְתָּא דְאֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, אִיהוּ כְּרַסְיָא, אֲבָל שְׂכִינְתָּא דְאֵילָנָא דְחַיִּי, עָלָה אֶתְמַר, (תהלים ה) לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע. אֲבָל (ד”א אלא) בְּגִין דְּאֶתְמַר בָּהּ, (תהלים קג) וּמְלַכּוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, מֵאֵן דְּפָגִים אֶתְר דִּילָהּ, אֶתְחַשְׁבֵּיב כְּאֵילוּ עֵבִיד בְּמַטְרוֹנִיתָא קָלָנָא. דְּקָלָנָא דְמַטְרוֹנִיתָא אִיהוּ, מֵאֵן דְּמַזְלוּל בְּאֶתְרָהָא. וְקָלָנָא דְמַטְרוֹנִיתָא, דְּמַלְכָּא אִיהוּ.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ח ע"א]

כָּל שְׁפָן מֵאֵן דְּאֶעֱבַר לָהּ מֵאֶתְרָהָא, וְשׁוּי שִׁפְחָה בְּאֶתְרָהָא. דְּבַכָּל אֶתְר דְּאִיהוּ פָּגִים, מַטְרוֹנִיתָא לֹא שְׂרִיא תַמָּן, אֶלָּא שִׁפְחָה, דְּאִיהִי פָּגִימָא, שְׂרִיא בְּאֶתְר פָּגִים. וּפָגִימוּ דְבַר נֶשׁ דְּחֻבּוּי, פָּגִים בְּכָל אַבְרִין דִּילֵיהָ, עַד דְּלֹא אֶשְׁכַּחַת מַטְרוֹנִיתָא אֶתְר לְשְׂרִיא תַמָּן. וְלִית לֵיהָ תַקּוּנָא (דף קי"ח ע"א) עַד דְּיַחֲזִיר לָהּ עַל כָּל אַבְרִין דִּילֵיהָ.

אִמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, רַעֲיָא מְהִימְנָא, בְּגִין דָּא, אַנְתָּ מְתַקֵּן, בְּחַבּוּרָא דָּא, דְּרַמ"ח פְּקוּדִין. לְאַמְלַכָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל אַבְרִים דְּשְׂכִינְתָּא, בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְלִית אַנְתָּ חַיִּישׁ לִיקְרָךְ. זַכָּאָה חוּלְקָךְ, דְּכַגּוּנָא דְאַנְתָּ מְמַלִּיךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל אַבְרִים דְּשְׂכִינְתָּא, דְּאֵינוֹן בְּעַלִּי מַדּוּת, דְּכָל יִשְׂרָאֵל. מְאִירֵי מַדּוּת, אֵינוֹן אַבְרִים דְּשְׂכִינְתָּא, הַכִּי עֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשְׂרִיא שְׁמִיהָ עָלְךָ, וְיַמְלַכִּינְךָ, עַל כָּל מְשַׁרְיִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין (שופטים ער"ה ע"א לא יקום עד אחד).

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קום רעיא מהימנא, לסדרא דינין בהלכות נזקין, בסדורא דשמא דא, הוי"ה. דאיהו, (תהלים סח) רכב אלהים רבותים אלפי שנאן, דאינון, שור נשר אריה אדם, דהא מסטרא דימינא, דתמן ידו"ד, ד' חיון, הכי איהו סדורא דלהון, אדם אריה נשר שור. וכפום שנויין דהויין, הכי איהו תנועה וסדורא דחיון. וחיון דסטרא אחרא, דאינון נזיקין דשמאלא, הכי סדורייהו, שנאן. ובגין דא, התחלה דלהון, השור. קשור בד' אבות נזיקין, השור והבור והמבעה וההבער וסיומא דלהון אדם, מועד.

קום אתער בדינין. פתח רעיא מהימנא ואמר, (תהלים נא) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. אדנ"י, בהפוך אתון דינ"א. ובגין דא, אמרו מארי מתניתין, דינ"א דמלכותא דינא. כל דינין בהאי שמא אתדנו. (ס"א בה' בד' וכו') בד', בג'. בד': שכנתא (ס"א בית דין בג' בית דין שכינתא בג') לקבל תלת אבהן. עמודא דאמצעיתא, דיין אמת, והוא דיין, לדון מסטרא דאדנ"י, דתמן איהו דיין אמת. ומסטרא דשם אלהים, שופט. הדיא הוא דכתיב, (תהלים עה) כי אלהים שופט.

ומה דינין אינון. חד, לדון בנזקי שור. תניינא, לדון בנזקי בור. תליתא, לדון בנזקי אש. רביעא, לדון בנזקי אדם. ואבתרייהו, לדון בדיני ארבע שומרים. שומר חנם. ושומר שכר. והשואל. ונושא שכר. (ס"א והשוכר) לקבלייהו, דינין ארבעה. דין חלוקת השותפים. דין חלוקת קרקעות. דיני עבדים ושפחות. דיני תובע ונתבע, בכמה מיני תביעות דחייב ממון, וגזל, ואבדה, או שמזיק לחברו, והורגו באחד מארבע מיתות בית דין.

אדון איהו קודשא בריך הוא, באדנ"י. לדון בכל מיני דינין, לשפחה בישא, פי תירש גבירתה. דמינה כל נזיקין אשתכחו, דאינון (כל) מלאכי חבלה, דמנייהו נשמתהון של רשעים, כמה דאוקמוה מארי מתניתין, (בראשית כ"ט ע"א) נשמות הרשעים הן הן המזיקים בעולם. אל אחר, מזיק, גזלן רשע. ובת זוגיה, סם המות.

נזק שבת ובשת ורפוי, לשכינתא ובנהא. שבת, דבטולא דאורייתא, דבטילת לבנהא. ורפוי, דגרמת לון דמתרפין מדברי תורה. נזק, בכמה נזקין דמלאכי חבלה, מארי משחית אף וחימה. ובשת, דהו מביזין לשכינתא בפוכבים ומזלות, שקרא דלהון, והו אמרין איה אלהיה. וכמה גזלות מן שפחה בישא, דאתמר בה (ישעיה ג) גזלת העני בבתיכם.

כמה ברפאן, גזלת לשכינתא, שפחה בישא. בכובד המס, ובכובד כמה דינין משונים על בנהא, וכמה קרבנין דבי מקדשא, דבטילת למטרוניתא. ובשת דמטרוניתא, דאשתארת ערומה, מד' בגדי זהב דנהרין, מד' טורי אבן, בי"ב אבנין מרגלן. מעיל בכמה זגין ורמונים. וארבע בגדי לבן, דבהון הות מטרוניתא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מתקשטא קדם מלפא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ט) וראיתיה לזכר ברית עולם. וגזלת לה לגברתה, כמה מאכלין דקרנבין.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ח ע"ב]

שור מועד בעלה, עאל לבי מלפא (קצ"א ע"א) רבוניה, בארבע אבות נזיקין דיליה, (דאינון, יחזקאל א') מפני שור מהשמאל לארבעתם) עון ומשחית אף וחמה, דכלהו מועדין לקלקל. בגופא דיליה, הרביץ על הפלים, מזבח מנורה שלחן ושאר מאנין, רבץ עליהו ושברתן. ובשן דיליה, אכיל כל קרנבין דמאכלים דפתורא, ושאר אברגלוי רפסא. (ומדקא כלא ושאר דאינון אמוהן ופדרין שיירי מנחות ברגלוי רפסא) ובקרן דיליה, קטל פהני וליואי. תרס כלא, (איכה ב) חלל (דף קי"ח ע"ב) ממלכה ושריה.

הבור, נוקבא בישא, לילית, בבית דילה, דאיהי בית הסהר, תפיסת למטרוניתא ובנהא, שפחה בישא, בגלותא דילה, ושוייאן לון, בכמה שלשלאין ואסורין לבנהא, ידיהו מהדקן לאחורא. (איכה א) היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח. ולא עוד אלא (איכה א) כל מכבדיה הזילוה פי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור.

ולא עוד, אלא זונה דאיהי הבער, דהיינו אש, (איכה ד) ויצת אש בציון. לבתר קם אדם בליע"ל רשע, רביעי לאבות נזיקין, דאתמר ביה אדם מועד לעולם, בין ער בין ישן, ושלח את בעירו, ואכיל ושצי וגדע פרמים ופרדסים דירושלם, ושצי כלא.

רבון עלמא, אנת קשוט, ואורייתך קשוט, יהבת לן מצות תפילין, (מ"ג ע"א) לצדיקים גמורים איהו אגרא פפום עובדיהו, פאר על רישייהו. ומשמשין לאבוהון ואמהון, כגוונא דגופא, דכל אברים דיליה משמשין לרישא. הכי אתתא, משמשא לבעלה.

ואית מלאכין דאינון משמשין לגופא, ומלאכין דמשמשין לנשמתא. וכגוונא דאית אפרשותא בין גופא לנשמתא, הכי אית אפרשותא בין מלאכין דגופא, למלאכין דנשמתא. ואית נשמתא לנשמתא. ומלאכין למלאכין, (קהלת ה) פי גבוה מעל גבוה שמר וגבוהים עליהם. ואלין דאינון נשמתא לנשמתא, פלהו חד. ואף על גב דארח מתלא, אינון כגופא אצל נשמתא אלין לאלין, בגין דמקבלין אלין מאלין. הכי שכנתא, (נשמתא) אף על גב דאיהי לקבל שאר נהורין דבריאה, כנשמתא אצל גופא, לקבל קודשא בריך הוא חשיבא כגופא. אבל כלא חד. הכא גופא ונשמתא כלא חד. מה דלאו הכי בבר נש, דגופיה ונשמתיה בפרודא. דא חומר, ודא שכל. דא חיי, ודא מותא. אבל קודשא בריך הוא חיים, ושכינתיה חיים, הדא הוא דכתיב, (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכל אינון דרשימין בסימנין דקודשא בריך הוא ושכינתיה, אינון רשימין ביומין דחול, באות דתפלין, ובאות דמילה. ורשימין בזכור ושמור בשבת. רשימין בתורה שבכתב, דאתיהיבת מימינא. ובתורה שבעל פה, דאתיהיבת משמאלא. וקודשא בריך הוא, זכור מימינא, ושמור משמאלא. ושכינתא, זכירה מימינא, ושמירה משמאלא. אינון תפלין דרישא דבר נש, ותפלין דיד. והכי שכינתא, (תהלים יט) תורת יי' תמימה, ומצוה דיליה. והאי מסטרא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו פליל דינא ורחמי. זכור ושמור. אתקריאת איהי זכירה שמירה. ובכל פקודין איהי שקילה לגביה במדרגה.

אבל מסטרא דחסד, קודשא בריך הוא זכור, ושכינתא שמור. כמה דאוקמוה מארי מתניתין, זכור לזכר, ושמור לכלה. בגין דבימינא ובשמאלא ענפין מתפרדין, כגוונא דכנפי ריאה, דאינון פרודות מלמעלה. לקבליהו חיון, (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה. ולקבל פתוחות דספר תורה. לתתא תרווייהו ביחודא חדא, כגון סתומות דספר תורה, דלית תמן פרודא. ובגין דא, באתר דיחודא, דאיהו גופא, דומה לשדרה דלולב, אם נפרצו, או נפרדו עליו פסול.

בכמה רשימין רשים קודשא בריך הוא לישראל, לאשתמודעא לגבי מלאכין. אלין דימינא, דתליין מקודשא בריך הוא. או אלין דשמאלא, דתליין משכינתא. או אלין דתליין מקודשא בריך הוא. ושכינתיה ביחודא חדא. ודאי אלין דאית בהון תורה, רשימין בחסד. ואלין דאית בהון מצוה, רשימין בגבורה. ואלין מארי דתפלין, ואות שבת, ואות ברית, רשימין בצדיק.

ובעירן, עמי הארץ, אינון רשימין באעברו דערלה ופריעה. עופין, בזפק ובקרקבן נקלה, באעברו דזפק, וקליפה דקרקבן אינון רשימין עופין למיכל, ובעירן, בתרי סימנין, מעלת גרה, ומפרסת פרסה. פלהו רשימין בתרי סימנין, כגוונא דערלה ופריעה, דמתעברן מעמא קדישא.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ט ע"א]

אבל תלמידי חכמים, פלהון רשימין מנהון, בכרסייא. ומנהון, במלאכי, בארבע חיון דכרסייא. מנהון בככביא (דף קי"ט ע"א) ובמזלי. ומנהון רשימין, במדות דקודשא בריך הוא אשתמודעין. ואינון דמתעסקין באורייתא ובמצות, לשמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, שלא על מנת לקבל פרס, אלא כברא דאיהו מחוייב ביקרא דאבוהי ואמיה, דא אתקשר ודאי ואתרשים, בעמודא דאמצעיתא ושכינתיה, כאילו ביה הוה חד. ומאן דאית ביה תורה בלא מצוה, או מצוה בלא תורה, כביכול כאילו הוה ביה בפרודא. אבל בדא ודא, כאילנא, דענפוי מתפרדין לימינא ולשמאלא, ואילנא יחודא דתרווייהו, באמצעיתא.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ליה, ובחביבו דיליה, לא המנין ליה במשריין דלהון, אלא אינון גופייהו, נטרין ליה.

[זוהר חלק ב' - דף קי"ט ע"ב]

בגין דהוא רוחא דילך, מסטרא דעמודא דאמצעייתא איהו, דאיהו ו' כליל אבא ואימא, דאינון י"ה. נפש דילך. בת יחידא, מסטרא דאת ה', שכנינתא תתאה, לא זזת מינה. וכגוונא דאבא ואימא נטרין ברא, הכי נטרין ברתא. במשריין עלאין, דאינון מחנים. ובמחשבה עלאה, סלקין לרוחא דילך, כמה דאוקמוה, ישראל עלה במחשבה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואימתי רוחא דילך סליקת במחשבה. פד איהי שלימא, ואתמר בה, (תהלים קנ) כל הנשמה תהלל יה. (דף קי"ט ע"ב) ובנפשא דאיהי ה'.

רוח יי' אתמר ביה, (יחזקאל לו) כה אמר יי' מארבע רוחות באי הרוח. ואינון, (ישעיה יא) רוח יי', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה וגו', (שלים) שלום בארבע אתוון, סליק במחשבה, ועלת העלות מעטר ליה בכתר. בכל האי יקר, רוחא דילך, סליק ונחית בכל ליליא. וכל מלין דאתגליין (נ"א לך בחסד ועלייהו אתמר ואתם וכו') על פתר (דברים ד) ואתם הדבקים ביי', אתם, ולא אומין עובדי פוכבים ומזלות. ובגין דא, (שמות כב) זבח לאלהים יחרם, אלהים אחרים. בלתי ליי' לבדו.

זכאה עמא קדישא, דאתקריאו עאנא דקודשא בריך הוא, למקרב גרמייהו קרבנין קמיה. כמה דאתמר, (תהלים מד) פי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה. וקרבין גרמייהו כעאנין, בתעניתא. דמעוט חלבא ודמא, דתעניתא, איהו חשיב יתיר מקרבנא דבעירן, דהוה מתמעט דמא וחלבא וכל אינון אמורין ופדרין, דמתאכלין כל ליליא.

זכאין אינון, (ס"א ישראל) דמקרבין רוחין דלהון, קרבנין קדם יי'. ובכל ליליא ולייליא, דרוחא דלהון היא העולה לגביה, אי סליק לה, בתורה ומצוה, בתורה, דאיהי עשר אמירן, דאתייהבו מאת י' דבעשר דברן, מאתוון ה"ה. (ס"א בו, בשית) בשית חומשי תורה בספר בראשית. חמשה אינון דאתקריאו חמשה חומשי תורה. שתיתאה ספר בראשית אקרי. ובמחשבה דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאתמר ביה, ישראל עלה במחשבה. ולאן אתר סליק. לגבי פתר דתמן עלת העלות, מופלא ומכוסה.

זכאה מאן דסליק ליה במצוה, דאיהי מצות תפילין, דבהון ארבע פרשיות, דבהון שם ידו"ד. י': קדש לי. ה': והיה פי יביאך. ו': שמע ישראל. ה': והיה אם שמוע. במחשבה. לקשרא לה ביד, דשכינתא איהו י"ה כלילא ממעשה דאיהי ה'. ודבור דאיהי בינה, כלילא ו' ספיראן. ובמחשבה דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ידו"ד. י"ד

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

אֲתוּוֹן, כְּחוֹשֶׁבֶן יָד. וְאֲתַרְמִיזוּ בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיין, וּבֵיתָא דְתַפְלִין א', וְתַרְיִן רְצוּעֵי דְרִישָׁא, (נ"א ודידה) שְׁבַע. דְתַרְיִן שִׁינִין תִּשְׁעָ. וְקִשְׁרָא דְרְצוּעָה עֶשְׂרָ. וְד' פְּרָשִׁיין דִּידָ, (ס"א הרי י"ד.) יָד דְשְׁכִינְתָא, יָד יְדוּ"ד. בְּגִינָה אֲתַמְרָ, (תהילים לא) בִּידָ אֲפָקִיד רוּחִי וְגו'. רוּחַ אֲתַפְקִיד לִידוּ"ד. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נְחִית לְגַבִּינָה, לְקַבְּלָא לִיהָ לְגַבִּי שְׁכִינְתָא. וְנִטְרִי לִיהָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ. וּמֵאֵן גָּרִים דָּא. מֵאֵן דְּבַכְל מְצוּהָ וּמְצוּהָ, סְלִיק שְׁכִינְתָא לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

וְע' (ויקרא רמ"ט ע"ב) תִּיבִין דִּיעֲנֵךְ י"י בְּיוֹם צָרָה. וּבְמֵאֵי צְוּחַת. אֲלָא וְדֵאֵי יִשְׂרָאֵל אֵית בְּהוֹן מְאִרֵי תוֹרָה, מְלֶאכִים, מְסֻטָּרָא דְאֵילַת הַשַּׁחַר, דְּאֵיהִי שְׁכִינְתָא. וְתַרְיִן דְּרַגִּין אֵינּוּן, בְּקָר וְשַׁחַר, וְעֲלִייהוּ אֲתַמְרָ, (תהילים טו) נְעִימוֹת בִּימִינָךְ נְצַח. (ק"י ע"א) בְּקָר דְאַבְרָהָם, דְּאֵיהוּ חֶסֶד, דָּא סְלִיק יְתִיר בְּיוֹמָא דְפּוֹרְקָנָא, אֲבָל שַׁחַר אֲקָדִים לְיוֹמָא דְפּוֹרְקָנָא. וּמֵאֵי אֵיהוּ. נְצַח, דְשְׁכִינְתָא מְסֻטָּרִיהָ אֲתַקְרִיאַת אֵילַת הַשַּׁחַר. וּבְגִין דָּא, ל"מ נְצַח, תַּמָּן נְצַח, תַּמָּן ל"מ. דְּאֵינּוּן ע' קָלִין דְצוּחַת אֵילַת הַשַּׁחַר עַל בְּנֵהָא, דְאֲתַתְקַף עֲלִייהוּ קְדוּוֹתָא בְּגִלוּתָא, שַׁחְרוּת הַשַּׁחַר בְּע' שְׁנִין בְּתַרְאִין, (בשבעים) בְּהוּוּא זְמַנָּא יְתַקִּים בְּיִשְׂרָאֵל, (ישעיה כו) כְּמוֹ הָרָה תִקְרִיב לְלֶדֶת תְּחִיל תִּזְעַק בְּחַבְלֶיהָ כֵּן הֵינּוּ מִפְּנֵיךְ י"י. וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ י"י אֱלֹהֵינוּ.

וּבְהוֹן אֵילַת אֲעִילַת רִישָׁהָ בֵּין בְּרַכָּהָא. רִישָׁא, אֵיהוּ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם. בֵּין בְּרַכָּהָא דְאֵינּוּן נְצַח וְהוּד. וְאוּמֵי לָהּ בֵּיהָ, לְמַפְרַק לְבִנְהָא בְּבִקְרָה, דְּאֵיהוּ אַרְיָה בְּקָר יְמִינָא דְאַבְרָהָם, מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד דְנִפְיֵק מִיהוּדָה, דְאֲתַמְרָ בֵּיהָ, (בראשית מט) גֹּוֹר אַרְיָה יְהוּדָה. וּבְגִין דָּא, (רות ג) חֵי י"י שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר.

וּבָהּ (ישעיהו סג) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תַּפְאֲרָתוֹ בּוֹקֵעַ מִים וְגו', בְּגִין דְתַפְאֲרַת דְרַגָּא דְמֹשֶׁה גּוֹפָא, וְחֶסֶד דְרוּעָא דִילֵיהָ, וּמֹשֶׁה אֲתַקְשֵׁר בְּע"ב דְּאֵיהוּ חֶסֶד, דְרַגָּא דְאַבְרָהָם. דְהֵכִי סְלִיק בְּחוֹשֶׁבֶן ח"י. וּו"ו מִן וִיסַע וִיבֵא וִיט, תִּלְת עֲנַפֵי אֲבָהוּ, ש. דְאֲתַקְשֵׁר בְּש' שֶׁל מֹשֶׁה. דְאֲתַמְרָ בְּהוֹן (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל וְגו', וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן. מ"ה מִן מֹשֶׁה, וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. (ס"א דאיהו) דְרוּעָא שְׂמַאלָא, אֲתַמְרָ בֵּיהָ, שְׂמַאל דּוּחָה, וִימִין מְקַרְבַת. דְאָף עַל גַּב (דף ק"כ ע"א) דְאֲקָדִים בְּתַשְׂרִי, דְאוּקְמוּהָ בֵּיהָ מְאִרֵי מְתִנִּיתִין, בְּתַשְׂרִי עֲתִידִין לְהַגָּאֵל. תְּהֵא דּוּחָה, בְּגִין דְלֹא יְמוּת מְשִׁיחַ בֶּן אֲפָרַיִם, דּוּחָה מְתַשְׂרִי דְאֵיהִי שְׂמַאל. עַד דִּיקְרַב יְמִין, פֶּסַח דְרוּעָא יְמִינָא. לְקִיִּים בָּהּ, (מיכה ז) כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ נִפְלְאוֹת וְהֵאֵי אֵיהוּ בְּנִיסָן נִגְאָלוֹ וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהַגָּאֵל. לְקִיִּים בְּהוֹן (ישעיה נד) וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵתִיךְ אֲמַר גְּאֻלְךָ י"י.

וּלְבַתֵּר נְטִלֵי כְּלָהּ מְגִבּוּרָה, דְמַנְיָה מְשִׁיחַ בֶּן אֲפָרַיִם, לְנִטְלָא נוֹקְמָא מְשַׁנְאוֹי. דְהֵכִי בְּעֵי לְנִקְאָה עֲבוּרָא, דְאֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, בִּימִינָא. וּלְבַתֵּר לְאוּקְדָא קֶשׁ, בְּשְׂמַאלָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הָדָא הוּא דְכְתִיב, (עובדיה א) וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּהּ וּבֵית עֵשָׂו לְקֶשׁ וּדְלָקוּ בָהֶם וְאָכְלוּם. וּכְנִישׁוּ דְעֵבֹרָא, דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא. בֵּיהּ (בראשית כה) וַיֹּאסֶף (אל עמיו). לְאֵן אֲתָר. לְבֵיתָא, דָּא שְׁכִינְתָּא.

אָבֵל בְּדִרְגָא דְמִשִּׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, אִיהוּ דְקָא רְמִיז, (במדבר כב) עֲתָה יִלְחָכוּ הַקְּהָל אֶת כָּל סְבִיבְתֵינוּ כְּלַחוּף הַשּׁוֹר אֶת יָרֵךְ הַשְּׂדֵה. דְעֲלִיָּהּ אֲתָמֵר, (תהלים צב) בְּפִרְחֵי רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשָׂב וְגו'. מִפְּסָח וְעַד תְּשׁוּרֵי, יְהֵא פּוֹרְקָנָא דְאִיהוּ עַד. וּמִתְמָן וְאִילָךְ יְהֵא הַשְּׂמֵדָה דְלַחוּן, (תהלים צב) לְהַשְּׂמֵדִם (פורקנא) עֲדֵי עַד. (נ"א ולא עד בכלל, אלא עד דמטי לעד, מתמן ואילך להשמדם עדי עד) כַּד מָטוּ לְתִשְׁרֵי דְאִיהוּ שׁוֹר, בֵּיהּ כְּלַחוּף הַשּׁוֹר.

וּסְמִיכָה (ס"א דִּישְׂרָאֵל וּמָטוּ דְלַחוּן בִּימִינָא וְכו') דְלַחוּן דִּישְׂרָאֵל, בִּימִינָא דְאִיהוּ אַרְיָה. אָבֵל קִימָה דְלַחוּן בְּגוּפָא דְאִילָנָא. וְהֵאֵי אִיהוּ כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּבִרוּךְ, צְדִיק. דְאֲתָמֵר בֵּיהּ בְּיוֹסֵף הַצְּדִיק, (בראשית לז) וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֱלֻמֵּיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּיֶן לְאֱלֻמֵּי. וְהֵאֵי אִיהוּ, (רות ג) חֵי יִי' שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר. וְכָל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף בְּשֵׁם, דְרָגָא דְמִשְׁה רַבִּינוּ לְעֵילָא. (ס"א ובמשה) וּמִשְׁה לְתַתָּא, בֵּיהּ יְקוּמוּן כָּל יִשְׂרָאֵל, כְּאֲבָרִין דְגוּפָא, דְבֵיהּ כְּלָהוּ זְקִיפִין בְּעֵמִידָה. וּבְהֵאֵי אִיהוּ כָּל הַזּוֹקֵף, זוֹקֵף בְּשֵׁם, בְּגִין דְעֲלִיָּה אֲתָמֵר, (שמות לג) וְאֲדַעֵךְ בְּשֵׁם, יְהוֹן מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד, דְאִיהוּ אַרְיָה, מִימִינָהּ. וּמִשִּׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, דְאִיהוּ שׁוֹר, מִשְׁמָאֲלִיָּה. מִימִינָא אֲבָרָהֶם, מִשְׁמָאֲלָא יִצְחָק, וְאִיהוּ נִשְׂר בְּאִמְצָעִיתָא. שְׁלִשְׁתַּל דְלַחוּן, מִסְטָרָא דִיעֲקָב. ש' דְמִשְׁה, קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלִשׁוּ. מִסְטָרָא דְאַרְיָה, ג' אֲנַפִּין דְאַבְתָּן, אֲתַקְרִיאוּ אַרְיָוֹת. בְּקָר. מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא אֲתַקְרִיאוּ פָרִים מְנַגְחִים. וּמִסְטָרָא (פ' ע"ב) דְאִמְצָעִיתָא, אֲתַקְרִיאוּ נְשָׂרִים. וְעֲלִיָּהּ אֲתָמֵר (שמות יט) וְאִשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאֲבִיא אֶתְכֶם אֵלַי. הָא אִינוּן ט'. עֲשִׂירָאָה, וּרְבִיעָאָה, אָדָם (מה שמו) דְמִשְׁה דְרָכִיב עַל תְּלַת חִיוּן.

וְאֲתָמֵר בִּישְׂרָאֵל, (בראשית א) וַיְרִדוּ בְדִגְתַּת הַיָּם, מִמְּנֵן דִּימָא, בְּסִטְרָא דְנַחֲשׁ, דְהוּא שְׂרָה דְמִצְרַיִם, דְאֲתַפְּשֵׁט בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה, מֵיָם עַד יָם. וּבְעוּף הַשָּׁמַיִם, עֲרַבּוּבֵיָא בִישָׂא. עֲמֻלָקִים, (בראשית ר"ה ע"א) נְפִילִים, תְּעֲרוּבַת דְכָל אוּמִין, בְּכָל סִטְרָא, בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה, בֵּין בִּישְׂרָאֵל, בֵּין בִּישְׁמַעֵאל, בֵּין בְּעֵשָׂו. (באומות העולם) וּבְבַהֲמָה, אֵלִין בְּנֵי עֵשָׂו. דְשׁוּלְטָנְתָּהוּן בְּכָל הָאָרֶץ.

וַיְתַקֵּים בְּמִשִּׁיחַ, (תהלים עב) וַיְרִד מֵיָם עַד יָם וּמִנְהַר עַד אֲפְסֵי אָרֶץ. וְהָכִי בְּב' מִשִּׁיחִין, וְהָכִי בִישְׂרָאֵל, וְכֹלָא בּוֹכּוֹת מ"ה (שמו) דְמִשְׁה. וַיִּיתוּן, גַּם דְמִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד, מִיְהוּדָה, אַרְיָה רָשִׁים עָלֶיהָ, וְגַם דְמִשִּׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, שׁוֹר רָשִׁים עָלֶיהָ. וְגַם דְשִׁילָה, אַרְיָה לִימִינָא, שׁוֹר לְשְׁמָאֲלָא, נִשְׂר בְּאִמְצָעִיתָא, וְאָדָם עַל כְּלָהוּ. וְד' אֲנַפִּין לְכָל חַד. ד' שְׁבֻטֵין דְג' חִיוּן, י"ב. וּלְגַבֵּי אָדָם, דְאִיהוּ מַה שְׁמוֹ, בְּנֵי מִשְׁה, דְבַתְּהוּא זְמַנָּא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יתקיים במשה (במדבר יד) ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. בהוא זמנא, (קהלת ג) מ'ה ש'היה הו"א ש'היה. (קהלת ג) ואשר להיות כבר היה.

סדר הלימוד ליום כו טבת [יום 115 בשנה]

והאלהים יבקש את נרדף, ישראל דאתמר בהון, (יחזקאל לה) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, הו נרדפים קדם ערב רב, זאבים בישין, הא (בראשית מט) בנימין זאב יטרף לגבייהו, דטרף לון, ויתקיים בהוא זמנא, בפקר יאכל עד. דהיינו עד פי יבא שילה, ודא בקר דאברהם. ולערב יחלק שלל דא ערב דיצחק, דתמן תרין משיחין. בחד ייכול (ס"א ממונא) ממנא דאומין דעלמא. ובחד יחלק לון לישראל.

[זוהר חלק ב' - דף ק"ב ע"ב]

ישראל דאינון אילת, נרדפין קדם רשיעיא אריות. ויתער נפתלי, דאיהו אילה שלוחה הנותן אמרי שפר. יתער בימינא (דף ק"כ ע"ב) דאיהו אריה משיח בן דוד, דאתמר ביה, (בראשית מט) גור אריה יהודה מטרה בני עלית. ויחזקון (ד"א ויחזור) על אומין דעלמא, פרע שכב עלייהו, למטרף לון מי יקימנו, בהוא זמנא נחזי מאן הוא אלה אחרא, דיקים ליה מלטרופ עלייהו, או אומה ולישן. וישראל דהו פיונה, נרדפין קדם נשר, מסטרא דעופין דאומין דעלמא. בהוא זמנא, יתער נשר, ויתפרש גדפהא, על ערבוני דאומין, ועשו וישמעאל, דאינון עמלקים, וערבוניא בישא דישראל, וטרף לון, דלא ישתאר חד מנייהו, לקיים מה שנאמר בישראל, (דברים לב) יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר.

מתמן ואילך, אין מקבלים גרים, כמה דאוקמוה מארי מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח. ואומין עובדי פוכבים ומזלות דעלמא דישתארו, יתער קודשא בריך הוא חיה דאדם, לשלטאה עלייהו. לקיימא בהון, (ישעיה ס) פי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו. לקיים בישראל, (בראשית א) וירדו בדגת הים וגו'. (בראשית ט) ומוראכם וחתכם וגו'.

ומסטרא דתבואות, ה' מיני נהמא, תבירין מפלהו. ואינון, חטה, ושעורה, וכסמת, ושבלת שועל, ושיפון. אמתיל לון לישראל, דא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, בה'. כד יפקון מגלותא, הכי יהון תבירין, עד דיתבריר אוכל מתוך פסולת, דהיינו קש, ערב רב, עד דיתבררו וישתמודעו ישראל בניייהו, כבר, דאתבריר מגו מוץ ותבן. ועד דיתבררו מנייהו, י' דאיהו מעשר, לא שריא על ה', דאיהו נהמא, דה' מינין, לקיימא אומאה, (שמות יז) פי יד על פס יי'. ובגין דא, מוץ ותבן, אינו מחוייב במעשר, עד דיתבריר. לבתר דיתבריר,

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 1278]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מתכנשין לְהווא אַתְר דְּאַקְרֵי יְרוּשָׁלַם. כְּמָה דְחֻטָּה, דְּבַתְר דְּאַתְבְּרִיר קֶשׁ וְתַבְנִי, מְכַנְשִׁין לָהּ לְאוּצָר. הִכִּי יִתְכַנְשׁוּן יִשְׂרָאֵל, דְּאַיִנוּן בַּר, לְיְרוּשָׁלַם, דְּאַיְהִי בְנוּיָה עַל הַר יִי, דְּאַתְמַר בְּהַ, (תהלים כד) מִי יַעֲלֶה בְהַר יִי וְיִמִּי יִקּוּם בְּמִקּוּם קִדְשׁוֹ נְקִי כַפַּיִם וְיַבֵּר לְלִבֵּי. נְקִי כַפֵּר, דְּאַיְהִי עֲבוּרָא כַד בְּרִיר מְגוּ פְסוּלָת. בְּהוּוּא זְמַנָּא, נְשִׁקוּ בַר כְּדְבָקְדָמִיתָא, דְּאַתְמַר בֵּינָה, (שיר השירים א) יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיחֻו. בַּר תְּרַגּוּם בְּנִי, בְּהוּוּא זְמַנָּא דִּיהוּן נְקִיִּים כַּפֵּר, מְגוּ קֶשׁ וְתַבְנִי. שְׂרִיא שְׁמִיָּה עֲלֵיחֻו, וְקִרָא לֹון, (שמות ד) בְּנִי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל.

וְהִכִּי מְכַל אֵילָנִין, לִית תְּבִיר כְּגַפְנִי. בְּנֻטְיַעוּ דִּילִיָּה תְּבִיר, בְּעַנְבִּים דִּילִיָּה תְּבִיר, דְּאַיִנוּן כְּתִישִׁין בֵּין רַגְלִין. וְהִכִּי זִית זִיתִים דִּילָה כְּתִישִׁין. בְּגִלוּתָא אֲמַתִּילוּ יִשְׂרָאֵל בְּהוּן, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים פ) גִּפְן מִמְצָרִים תִּסְיַע. וְכֵן בְּגִלוּת רְבִיעָאָה, (ישעיה ה) כִּי כָרַם יִי צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְכַגּוּוּנָא דָּא לְזִית מְשׁוּלִים יִשְׂרָאֵל, (ירמיה יא) זִית רַעֲנָן יִפֶּה פְרִי תֵאֵר. וְבַגִּין דָּא, (תהלים קכח) אֲשַׁתְּךָ כְּגַפְנִי פּוֹרִיָּה בִּירְפָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיָּךְ כְּשִׁתִּילִי זִיתִים. סְמִיךְ דָּא לְדָא, בְּגִין דְּאַיִנוּן תְּבִירִין בְּגִלוּתָא.

וְלְבַתְר דִּיהוּן נְקִיִּים מְגוּ פְסוּלָת, יִתְקַדְשׁוּן לְבֵי מְקַדְשָׁא, בֵּינִי לְנִסְכָּא עַל גְּבִי מְדַבְחָא, וְזִיתִים לְאַדְלָקָא בּוֹצִינָא שְׂרַגִּין לְמַנְרָתָא. וּמֵאֵן זָכָה לְהֵאֵי. יִי דְלָא יִתְנַסֵּף לְכּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת. דְּעַרְב רַב אֵינּוּן יִי דְנִתְנַסֵּף לְכּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת, וּמְנַהוּן מְשׁוּמְדִים, מִינִים, אֲפִיקוּרְסִים מְשׁוּמְדִים לְעֵבִירוֹת שְׁבַכְל הַתּוֹרָה כְּלָה.

וְיִשְׂרָאֵל דְּאַתְמַר בְּהוּן (תהלים קכו) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מִעֲשִׂיהֶם. עַד דִּיהוּן דְּרוּכִין בֵּין רַגְלֵיחֻו, בְּגִלוּתָא לָא אַתְבְּרִירוּ מְנִיָּהוּ. וְבַגִּינֵיחֻו אֲמַר דּוּד עָלִיו הַשְּׁלוֹם, (תהלים מט) לָמָּה אִירָא בִימֵי רַע עוֹן עַקְבֵי יִסְבְּנִי. וְעֲלֵיחֻו אֲמַר שְׁלֹמָה, (שיר השירים א) צֵאֵי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן. בִּיעַקְבֵי. דְּעֲלִיָּה אַתְמַר, לְגַבִּי נַחֵשׁ הַקְּדָמוּנִי דְּפִתִּי לְחוּה, (בראשית ג) הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֻ עַקְבֵי. בְּתַר דִּיִּפְקוּן מִן גְּלוּתָא, נְמַשְׁלִים לְתַפּוּחִים, וְלְכָל רִיחִין טָבִין. כְּגּוּוּנָא דְּמַפְקְנוּ דְּמַצְרִים, דְּכְּתִיב בֵּינָה (שיר השירים ח) תַּחַת הַתְּפּוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ.

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, לְהַבִּיא בְּפוּרִים, וְאַבְתְּרִיָּה לְהַתּוֹדוֹת עַל הַבְּפוּרִים, וְאַבְתְּרִיָּה לְהַתּוֹדוֹת עַל הַמַּעֲשֵׂר. וּמֵאֵרִי מִתְנִיתִין, מְקַשִּׁים עַל הַמַּעֲשֵׂר, דְּאַי יְהֵא קָדָם לְקִיטָתוֹ, אוֹ אַחַר לְקִיטָתוֹ עֲשׂוּרוֹ. כְּגוּן אַתְרוּג, דְּאַתְמַר בֵּינָה בְּאֵילָן, הִלֵּךְ אַחַר חֲנֻטָּה. אִית מֵאֵן דְּאַמַר, אַחַר בְּשׁוּל הַפִּירוֹת. וְאַתְרוּג מְקַצְתוּ דּוּמָה לְאֵילָן, וּמְקַצְתוּ לְתַבּוּאָה, דְּאַיִנוּן זְרַעִים, דְּאַתְמַר בְּהוּן, דְּלֵאֲחַר לְקִיטָתוֹ עֲשׂוּרוֹ. דְּאַיִלָן לָאו אִיחֻו, אֲלָא עַד אַחַר גְּמַר בְּשׁוּלוֹ.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"א ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובגין דא, תקינו המוציא (דף קכ”א ע”א) מאתר דבשולו יפה. לאפקא פת שרוף, אלא ממקום שהוא מוטעם. והכי תבואה, בתר לקיטתו, איהו כבישול פירות. וישראל, אינון משולים לאילן ולתבואה, דאתמר בהון (שמותכג) ראשית בפורי אדמתך תביא בית יי’ אלהיך. והכי (דברים יח) ראשית גז צאנך תתן לו. דאינון ישראל. דאתמר בהון, (יחזקאל לה) ואתן צאני. והכי ישראל, (ירמיה ב) קדש (נ”א קדש ישראל) ליי’ ראשית תבואתה, לאחר לקיטתו מן גלותא, עשור. ואתקריאו קדש ליי’.

וישראל אתקריאו אילנא רבא ותקיף, ומזון לכלא ביה. ביה אורייתא, דאיהי מזונא לעילא. ביה צלותא, דאיהי מזונא לתתא. (נ”א לעילא) ואפילו מלאכין לית לון מזונא, אלא בישראל. דאי לאו דישראל יתעסקון באורייתא, לא הוה נחית לון מזונא, מסטר דאורייתא, דאמתילא לעץ, הדא הוא דכתיב, (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה. ולא יבא, דאיהי מצות.

והכי אורייתא אמתילא למיא. והני לאשא. ולא הוה נחית מיא מלעילא, וחמה דאיהי אשא, לא הוה נחית (ס”א מלעילא) לבשלא פירות האילן. אלא, בגין ישראל. ובגין דא אתמר בישראל, (שיר השירים ב) התאנה חנטה פגיה, אלן מארי מצות. והגפנים סמדר נתנו ריח, כד פתחין בתיובתא, ומיד אתמר בישראל, קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך, מן גלותא.

ובגין דא באילן, דאיהו עץ החיים, באורייתא, באילן דמשתדלין בה, אזלין בתר חנטה, ומעשרין ליה, דשריא יו”ד עליהו, דאיהי חכמ”ה, א’ מי’ ובה מתפנשין ה”ה, דאינון פירות האילן. ומאן אילן. ו’ אבל שאר עמא, אחר לקיטתו מן גלותא, עשורו. אינון צדיקים דאתמר בהון, (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר. הדר בעובדיהון, דאחיזאן במארי תורה ומצות, ואחר חנטה אזלין לגבייהו (נ”א ולגבי זרעים דתבואה ואחר חנטה אזלין לגבייהו) פאילן.

ובגין דא אוקמוה במסכת קדושין, וקא משמע לן דאתרוג פירק, מה ירק דרפו ליגדל על כל מים, ובשעת לקיטתו עשורו. אוף אתרוג נמי דרפו ליגדל וכו’ ומסטרא דחכמה, אין מים אלא תורה. ובאתר אחרא לעילא, והא דתנן, אתרוג שוה לאילן בשלשה דרכים, הא אתרוג, אחיד ב’ סטרין, ואתרוג איהו דיוקנא דלבא, דאחיד לעילא ואחיד לתתא. אחיד לעילא, הלב רואה. אחיד לתתא, בדעת. כמה דאוקמוה, הלב יודע. דעת איהי אילנא, תורה איבא דיליה. עיינין דאינון פקודין, דבהון הלב רואה. (ע”כ רעיא מהימנא, שלח לך דף קע”ד ע”א ראשית עריסותיכם וכו’).

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמרו המגיהים מצאנו ראינו הפקודים האלה בהעתקות הנמצאות עמנו היום מוטעים לכן אל נא ישיתו המעיינים עלינו חטאת. ועם העתקות מדויקות יתקנו המעוות וישימו העקוב למישור וכעת הגהנום כיד ה' הטובה עלינו

(שמות כב) וְאֲנָשִׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (איוב כח) וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאִיזָה מְקוֹם בִּינָה. זָכַאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לִיקְרָא לֹון, יְתִיר (נ"א ביקרא דלהון) עַל כָּל שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא. בְּקֹדְמִיתָא אָמַר לֹון, (שמות יט) וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלֶכֶת כְּהַנִּים. לָא אַעְדִּי רְחִימוּתָא סְגִיָּאָה מִנְהוֹן, עַד דְּקָרָא לֹון וְגוֹי קְדוּשׁ דְּאִיהוּ יְתִיר. לָא אַעְדִּי רְחִימוּתָא מִנְהוֹן, עַד דְּקָרָא לֹון (דברים יד) כִּי עִם קְדוּשׁ אָתָּה. לָא אַעְדִּי רְחִימוּתָא מִנְהוֹן, עַד דְּקָרָא לֹון (שמות כב) וְאֲנָשִׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי דְּאִיהוּ יְתִיר מִכָּלֵא.

כְּתִיב וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא. אֹורִייתָא (בראשית מ"ז ע"ב) מְחַכְמָה נְפֻקָת, מֵאַתָּר דְּאֶקְרִי (נ"ט) קֹדֶשׁ. וְהַחֲכָמָה נְפֻקָת, מֵאַתָּר דְּאֶקְרִי קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְכֵן יוֹבְלָא אֶתְקַרִי קֹדֶשׁ. דְּכְתִיב, (ויקרא כה) יוֹבֵל הִיא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם. וְיִשְׂרָאֵל כְּלִילָן מִנִּיְהוּ, תְּדָא הוּא דְּכְתִיב וְאֲנָשִׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"א ע"ב]

בְּקֹדְמִיתָא קְדוּשׁ, וְהַשְׁתָּא קֹדֶשׁ. מַה (ויקרא רצ"ט ע"א) בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דָּא לְעִילָא לְעִילָא, וְדָא לָאוּ הֲכִי. דְּכְתִיב, (ישעיה ד) וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשׁ יֵאָמַר לוֹ. בְּהָאֵי אָתָּר אֶקְרִי (דף קכ"א ע"ב) קְדוּשׁ וְלְעִילָא לְעִילָא קֹדֶשׁ.

רַבִּי אַבְבָּא הוּוּ אָזִיל בְּאַרְחָא, וְהוּוּ אָזִיל עִמִּיהָ רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, (ס"א דתנינן) וְאֲנָשִׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי, מִנְגָלָן. אָמַר לִיה, הָא רַבִּי יוֹסִי וְכִלְהוּ חֲבֵרִיָּא שְׁפִיר קְאָמְרוּ, וְהֲכִי הוּא. מִנְגָלָן. דְּכְתִיב, (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִינִי רְאִשִׁית תְּבוּאָתָהּ, רְאִשִׁית: וְדָאֵי חֲכָמָה אֶקְרִי רְאִשִׁית, דְּכְתִיב, (תהלים קיא) רְאִשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְיָ.

וּמְשׁוּם דִּישְׂרָאֵל אֶקְרוּן קֹדֶשׁ (ישראל) בְּשִׁלְמוֹ דְּכָלֵא, כְּתִיב (שמות כב) וּבִשְׂרָ בְּשֻׁדָּה טְרֵפָה לָא תֹאכְלוּ. דְּהָא יִשְׂרָאֵל דְּאֵינּוֹן שְׁלָמִין עַל כָּלֵא, לָא יִנְקִין מִסְטָרָא דְּדִינָא קְשִׁיָּא. לְכָלֵב תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוֹ. לְכָלֵב וְדָאֵי, דְּהוּא דִּינָא חֲצִיפָא תְּקִיפָא עַל כָּלֵא. כִּיּוֹן דְּדִינָא תְּקִיפָא שְׂרִיָּא עֲלוּי, וְאַטִּיל זוּהֶמָא בֵּיה, אָסִיר לְהוּ לְאֵינּוֹן דְּאֶקְרוּן קֹדֶשׁ. אֶלָּא לְכָלֵב תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוֹ וְדָאֵי, דְּאִיהוּ דִּינָא חֲצִיפָא, דִּינָא תְּקִיפָא יְתִיר מִכָּלֵא, דְּכְתִיב, (ישעיה נו) וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁוּ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, פד אדפר נבלה באורייתא, פתיב בישראל קדוש, ולא קדש. הכא פתיב, ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו. והתם בנבלה פתיב, (דברים יד) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה וגו', כי עם קדוש אתה. קדוש ולא קדש, דהא נבלה מסטרא דישראל אתעביד, דלא פסיל האי אלא ישראל. וסגיאין גוונין, אית בה בנבלה. כמה דאוקימנא.

אמר רבי שמעון, פתיב הכא ואנשי קדש תהיון לי, וכתוב התם כי עם קדוש אתה ליי' אלהיך. ליי' אלהיך, לי מבעי ליה. אלא התם (ס"א אלא הכא) לעילא לעילא. והכא (ס"א והתם) שכנתא. וכתוב, (ישעיה ד) והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו ולא קדש. בכאן קדוש, ולעילא קדש. פתיב קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, בה"א כמה דאוקימנא. ועל דא ואנשי קדש תהיון לי ודאי.

רבי יצחק הוה יתיב קמיה דרבי שמעון, אמר ליה הא פתיב קדש ישראל ליי' סופיה דקרא פתיב כל אוכליו יאשמו, מאי קא מיירי. אמר ליה רבי שמעון, שפיר קא אמר, כל אוכליו יאשמו, היינו דכתיב, (ויקרא כב) ואיש כי יאכל קדש בשגגה וגו'. וכתוב, וכל זר לא יאכל קדש. ומשום דישראל אקרונ קדש, פתיב כל אוכליו יאשמו. אתא רבי יצחק ונשיק ידוי, אמר, אי לא אתינא הכא אלא למשמע מלה דא סגי.

אמר ליה רבי, הא תנינן, דקדש, יתיר לעילא מן קדוש. אי הכי, הא פתיב (ישעיה ו) ק' ק' ק' יי' צבאות, ודא שלימו דכלא. אמר ליה תא חזי, פד מתחברן כחדא, כלהו אתעבידו חד ביתא, והאי (ויקרא צ"ג) ביתא, אקרי קדש. כללא דכלהו קדוש ובגיני כף קדש, הוא כללא, דכלא אתפליל ביה. וישראל פד אתפלל בהו מהימנותא שלימתא קדש אקרונ, כללא דכלא, דכתיב קדש ישראל ליי'. ובגיני כף, ואנשי קדש תהיון לי.

לגיון חד שאיל לר' אבא, אמר ליה, לא פתיב ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, אי הכי, מאי דכתיב, (תהלים קיא) טרף נתן ליראיו. טרף נתן לפלבים מבעי ליה, אמאי נתן ליראיו. אמר ליה, ריקא, מי פתיב טרפה נתן ליראיו, טרף פתיב. ואי תימא, טרף כטרפה. נתן ליראיו ודאי דמלה דא, לא יהביה לאזדהרא ביה, אלא לאינן דחלי שמיה, ודחלין ליה. בגין כף האי מלה לא יהיב לכו, דהא ידע דאתון לא דחלין ליה, ולא נטרין פקודוי, ובגין דהאי מלה חומרא דאורייתא, ובגין לאזדהרא בה, נתן ליראיו, ליראיו ודאי, ולא לאחרי. וכל חומרי דאורייתא, לא יהיב לון קודשא בריך הוא, אלא לאינן דחלי חטאת, לאינן דחלי פקודוי ולא לכו.

”זהר היומי” – לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תאני רבי אלעזר, כתיב (ס"א קדש ישראל וכתוב ואנשי וגו') ואנשי קדש תהיון לי, מהו ואנשי. ולבתר קדש, אלא ואנשי קדש ודאי. דתנינן, לא נפקו ישראל לחירו, אלא (בראשית ל"א ע"ב) מסטרא דיובלא. בתר דנפקו לחירו, נקיט לון האי יובלא בגדפוי, ואקרון גוברין דיליה. בגין דיליה, וכתוב ביה ביובלא, (ויקרא כה) יובל היא קדש תהיה לכם, קדש ודאי, לכם ודאי. ובגין כה, ואנשי קדש תהיון לי, אנשי קדש ודאי, גוברין דיליה ממש.

[זוהר חלק ב' – דף קכ"ב ע"א]

וקודשא בריך הוא אמר דא, (דף קכ"ב ע"א) ועל דא זכו ישראל לאתקרי אחים לקודשא בריך הוא, דכתיב, (תהלים קכב) למען אחי ורעי וגו'. לבתר אקרון קדש ממש. דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, קדש ולא אנשי קדש, בגין כה כל אכליו יאשמו, וכתוב, (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל קדש. (ויקרא כב) ואיש פי יאכל קדש בשגגה.

תאנא, ישראל אקרון קדש, ובגין דאינון קדש, אסיר ליה לאינש, למקרי לחבריה בשמא דגנאי, ולא לכנאה שמא לחבריה, וענשיה סגי. וכל שכן במלין אחרנין. תאנא, כתיב (תהלים לה) נצור לשונך מרע וגו'. מהו מרע. דבגין לישנא בישא, מרעין נחתין לעלמא.

אמר רבי יוסי כל מאן דקרי לחבריה בשמא דלית ביה, וגני ליה, אתפס במה דלית ביה, דאמר רבי חייא אמר רבי חזקיה, כל מאן דקרי לחבריה רשע, נחתין ליה לגיהנם. ונחתין ליה לעלעוי, בר אינון חציפין דאורייתא, דשרי ליה לאינש למקרי להו רשע.

ההוא גברא, דלייט לחבריה, אעבר רבי ייסא, אמר ליה פרשע עבדת. אתייה לקמיה דרבי יהודה, אמר ליה רשע לא קאמינא ליה, אלא פרשע, דאחזי מלוי פרשע, ולא אמינא דאיהו רשע. אתא רבי יהודה, ושאל לעובדא קמיה דרבי אלעזר, אמר ליה, ודאי לא אתחייב. מנלן. דכתיב, (איכה ב) הנה יי' פאוֹיב, ולא אויב. דאי לאו הכי, לא אשתאר מישראל גזעין בעלמא. פגוונא דא, (איכה ב) היתה פאלמנה, ולא אלמנה, כאלמנה דאזיל בעלה לעברא דימא, ומחכאת ליה.

אמר רבי חייא, ומהכא משמע, מהתם משמע, דהוא עקרא דכלא, דכתיב, (יחזקאל א) ועל דמות הפסא דמות פמראה אדם. כמראה אדם, ולא מראה אדם. אמר רבי יצחק, כתיב, (שיר השירים ב) כתפוח בעצי היער וגו', כתפוח ולא תפוח. כתפוח: דמתפרשא בגוונוי, ובגוונין אתאחדא מלה. אמר רבי יהודה, אלו לא אתינא הכא אלא למשמע מלין אלין, דיי.

תאנא פתיב, (זכריה יב) והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד. כדוד, ולא דוד. כדוד, דאמר, (דברי הימים א כב) והנה בעניי הכינותי לבית יי'. וכתב, (תהלים פו) פי עני ואביון אני. והוא מלפא על מלפין הוה, והוה קרי לגרמיה הכי. אמר רבי אבא, זכאין אינון ישראל, דקודשא בריך הוא לא קרא לון פקדש, אלא קדש ממש, דכתיב קדש ישראל ליי', ובגין כך כל אכליו יאשמו וגו'.

תאנא, אמר רבי יוסי, מאי קא חמא קודשא בריך הוא, למיהב דינין לישראל, בתר עשר אמירן. אלא הכי תנינו, מסטרא (פ"ד ע"א) דגבורה, אתייהיבת אורייתא לישראל. בגיני כך, בעא למיתן שלמא בינייהו, בגין דאורייתא תהא נטירא מכל סטרוי. דאמר רבי אבא אמר רבי יצחק, לית עלמא מתקיימא, אלא על דינא, דאלמלא דינא, לא מתקיימא. ובגין כך עלמא בדינא אתפרי, ואתקיים.

תאנא, רבי אבא, פתיב (ירמיה כא) דינו לבקר משפט. וכי לבקר, ולא בכול יומא. אלא לבקר, עד לא ייכלון דינין, ולא ישתנו, דכל מאן דדאין דינא בתר דאכל ושתה, לאו דינא דקשוט הוא, דכתיב, (ויקרא יט) לא תאכלו על הדם. מאי על הדם. אזתרה לדייני, דלא ייכלון עד דדייני דינא, דכל מאן דדאין דינא בתר דאכיל ושתה, כאלו חייב דמא דחבריה לאחרא, דהא דמיה ממש יהיב לאחרא. האי בממונא, כל שפן בדיני נפשות, דבעו דייני לאסתמרא, דלא למידן דינא אלא קדם דאכלו ושתו, ועל דא פתיב דינו לבקר משפט וכתב, (ירמיה יט) אני יי' עושה חסד ומשפט וצדקה בארץ פי באלה חפצתי נאם יי'.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ב ע"ב]

תניא, אמר רבי יהודה, מאן דמשקר בדינא, משקר בתקוני מלפא. מאן תקוני מלפא. אינון דאתמר, דכתיב עושה חסד ומשפט וצדקה בארץ. וכתב פי באלה חפצתי נאם יי'. וכלא האי בהאי תליא. (נ"א והלא בהאי תליא) רבי יוסי אמר, אלין אינון תקוני פרסייא, דכתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכון כסאך. וכתב (ישעיה טז) והוכן בחדס (דף קכ"ב ע"ב) כסא.

כאן מתחיל אידרא דמשכנא תניא ברזא דרזין, רישא דמלפא, אתתקון בחדס ובגבורה. בהאי רישא, תליין שערי, נימין על נימין, דאינון כל משיכותא דמתאחדן בהו עלאי ותתאי. מארי דמארין, מארי דקשוט, מארי דמתקלא, מארי דיבבא, מארי דיללה, מארי דדינא, מארי דרחמי, וטעמי אורייתא, ורזי אורייתא דכייז, מסאבן, פלהו אקרון שערי דמלפא, כלומר משיכותא דאתמשך ממלפא קדישא, וכלא נחית מעתיקא סתימאה. (קדישא)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מצחא דמלכא, פקידותא דחיביא, פד אתפקדן בעובדייהו, וכד אתגליין חובייהו, פדין אקרי מצחא דמלכא. כלומר, גבורה אתתקף בדינוי, ואתפשט בסטרוי, ודא אשתני ממצחא דעתיקא קדישא, דאקרי רצון.

עיינין דמלכא, אשגחותא דכלא, אשגחותא דעלאין ותתאין, וכל אינון מארי אשגחותא הכי אקרון. בעיינין, גוויין אתאחדן, ואינון גוויין אקרון, כל אינון מארי אשגחותא דמלכא, כל חד כפום ארחה, וכלהו גוויין דעינא אקרון. כמה דאתחזי אשגחותא דמלכא, הכי גוויין מתערין.

גביני דעיינין, אקרון, אתר דיהבין אשגחותא, לכלהו גוויין מארי אשגחותא. הני גבינין לגבי דלתתא, גבינין לאשגחותא מההוא נהרא דנגיד ונפיק, אתר לאתמשכא מההוא נהרא, לאסתחא בחוורא דעתיקא, מחלבא דנגיד מאמא. דכד גבורה מתפשטא, ועיינין מלהטן בגוון סומקא, נהיר עתיקא קדישא חוורא דיליה, ולהטא באמא, ואתמלייא מחלבא, וינקא להני, (לכלא) ואסתחן פלהו עיינין, בההוא חלבא דאמא, דאתנגיד ונפיק תדיר. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) רוחצות בחלב. בחלב דאמא, דנגיד תדירא ולא פסיק.

חוטמא דמלכא קדישא, תקוונא דפרצופא, פד מתפשטן גבורן, ומתאחדן פחדא, אינון חוטמא דמלכא קדישא. ואינון גבורן מחד גבורה אחידן ונפקין. וכד דינין מתערין, ונפקין מסטרייהו, לא מתבסמן, אלא בתננא דמדבחא. וכדין כתיב, (בראשית ח) וירח יי את ריח הניחות. שאני חוטמא דעתיקא, דלא אצטריה, דחוטמא דעתיקא, ארף אפים בכלא אקרי, ונהוא נהירו דחכמתא סתימאה, אקרי חוטמא דיליה. והיינו תהלה, דכתיב, (ישעיה מח) ותהלתי אחטם לך. ועל דא אתער דוד מלכא, (תהלים קמה) תהלה לדוד וגו'.

אודנין דמלכא, פד רעוא אשתכח, ואמא ינקא, ונהירו דעתיקא קדישא אתנהיר, מתערין נהירו דתרין מוחי, ונהירו דאבא ואמא, כל אינון דאקרון מוחי דמלכא, ומתלהטין פחדא. וכד מתלהטן פחדא, אקרון אזני יי. דהא אתקבילת צלותהון דישראל. וכדין אתערותא לטב ולביש, ובאתערותא דא, מתערין מארי דגדפין, דנטלין קלין דעלמא, וכלהו אקרון אזני יי.

אנפוי דמלכא, נהירו דאבא ואמא, ואתפשטותא דלהון, דנהרין וסחרין, ולהטין בהאי רישא דמלכא. וכדין סהדותא אסתהד במלכא (נ"א במלכא דמלכא) מנייהו. דיוקנא דמלכא, יקירותא מפלא. מרישא שארי חסד עלאה, וגבורה. ונהירו דאבא ואמא אתפלג, נהירו דאבא בתלת נהורין, ואמא בתרין, הא חמשה. חסד וגבורה בחד נהורא, הא שיתא. לבתר, אתעטר חס"ד, ואתלהיט (ואתנהיר) בתרין נהורין דאתנהיר ואינון תמנייא. (נ"א לבתר אתעטר) וגבורה, אתנהיר בחד, הא תשעה. וכד

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מתחברן פלהו נהורין פחדא, אקרון דיוקנא דמלפא, וכדין פתיב, (ישעיה מב) יי' פגבור יצא פאיש מלחמות יעיר קנאה וגו'.

שפוון דמלפא, הכי תאנא, פד אתנהיר נהירו דאבא, נהיר בתלת נהורין. מחד נהורא, נהיר חסד עלאה. מחד נהורא, אתנהיר נהירו דאקרי מוחא דמלפא. וחד נהורא, הוה תלי, עד דאתנהיר נהירו דאמא. וכד אתנהיר אתנהיר בחמש נהורין.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ג ע"א]

במאי אתנהיר, מחד שבילא דטמיר וגניז, (דף קכ"ג ע"א) דאתדבק ביה אבא, דכתיב, (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט וגו'. כמה דאתדבק דכורא בנוקבא, ואתעברת, ואולידת, ואפיקת חמש נהורין. (ד"א מאינון חמש) ומאינון חמש נהורין, אתגליפו חמשין תרעין, דנהורין סגיאין. חמשין אינון, לקבליהון, מ"ט פנים טהור, מ"ט פנים טמא, באורייתא, אשתאר חד, והאי חד אתנהיר בכלא, וההוא דאבא, הוה תלי. פד מתחברן פחדא, ומתישבון במלפא, אקרון שפוון דמלפא. ובגיני פד, גזר מלין דקשוט.

ופומא, בהו תלייא, פתיחותא דפומא. מאי פומא. אלא דעת גניז בפומא דמלפא, דאקרי תפארת. פשיטותא דתפארת, דכל אוצרין וכל גוונין אתאחדן ביה. דכתיב, (משלי כד) ובדעת חדרים ימלאו. וההוא דעת, הוא גניז, בפומא דמלפא. ומלייא כל אדרין ואכסדראין. וכד אתער נהירו דביה ונפיק, פדין אקרי פה יי'. ושפוון דאינון תרין נהורין מאבא ומאימא, בשעתא דאתערען בההיא נהירו דדעת, מתחברן פחדא, ומלין אתגזרו בקשוט, בחכמה בתבונה ובדעת. וכדין, כל מלין דקודשא בריך הוא, באלין אתגזרו.

נהרין תלת אלין, ועיילין בגו לגו, ואתעטרו פחד. וכד מתחברן בעטורא חד, פדין (ס"א) וכד מתחברן תלת אלין בעטורא חד ועיילין בגו לגו ואתעטרן בחד כדין) אקרון (שיר השירים ה) חכו ממתקים. ואינון חיד דמלפא, ואקרון, מתיקא דמלפא. ועל האי פתיב, (תהלים לה) טעמו וראו פי טוב יי'. ובהאי חיד, תליין כל אינון שליטין והורמנין דמלפא, דכתיב, (תהלים לג) וברוח פיו כל צבאם.

בהאי חיד שלימותא דכלא אשתכח. ובגיני פד, כל אתוון דאינון בהאי אתר שלימותא אתחזייא בהו. (ויקרא רכ"ט ע"ב) אחה"ע, א', (נ"ד) נהירו דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין. ח', נהירו דחכמתא, דלא אשתכח ולא אתדבק דכתיב, (איוב כח) לא ידע אנוש ערפה. ה', נהירו דאימא, דנהיר ונגיד ונפיק, ומשקי לכלא, וינקא לבנין, עד דמטי ההוא רבות, ומלי לצדיק, ואיהו אתקטר בנוקבא תתאה, ואתברכא מניה, ולא מתפרשין דא מן דא. חוור מגו סומק, דכתיב, (שיר השירים ד) הר המור גבעת הלבונה. ע', נהירו דע' אנפין, דאתזנו מהאי רוחא, דנפיק מן

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פומא, כְּדִין ע' שְׁמֵהוּן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְקַבְּלֵהוּן בְּאַרְעָא, (בראשית מו) כָּל הַנְּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרִימָה שְׁבַעִים. דְּהָא יַעֲקֹב אֵילָנָא בְּאַרְעָא, וְאֵינֹון ע' נְפֶשׁ, ע' עֲנַפִּין.

מֵאלֵין אַתְוֹון, נְהִירִין אַרְבַּע אַחְרַנִּין. מֵא' נְהִיר גִּמְ"ל, דְּאִיהִי אָגַר טָב לְצַדִּיקָיָא, דְּאִקְרִי גְמוּל, וְעַל דָּא כְּתִיב (ישעיה נח) אִזּוּ תִתְעַנֵּג עַל יִי. מֵח' נְהִיר יו"ד, דְּהִיא חֲכָמָה, כְּלָא אִסְתִּים בְּיו"ד, דְּאִיהִי סְתִימָא מְכַל סְטְרוֹי, וּבְגִין כָּךְ, לֹא אֲשַׁתְּכַח, דְּכְתִיב, (איוב כח) וְלֹא תִמְצָא בְּאַרְץ חַיִּים. מֵה' נְהִיר כָּ"ף, דְּאִיהִי נְהִירוֹ וּמְשַׁח רְבוּת, דְּאִתְרַק מֵאִימָא, לְהֵהוּא אַתְר דְּאִתְקַרֵי קָרוֹן, וְאִקְרִי קָרוֹן הַיּוֹבֵל. וְדָא מְלָכוּת דְּוֹד. וּבְגִין כָּךְ, לִית מְשִׁיחָא, אֶלָּא בְּרוּזָא דְכ"ף. ק' מֵע' נְהִיר ק', כְּמָה דְע' שְׁבַעִין, כָּךְ ק' מָאָה, דְּאֵינֹון שְׁלִימוֹ, וְהַכִּי הוּא, וּבְגִין כָּךְ, בְּהַאי חִיף שְׁלִימוֹ דְכָלָא. (ד"א שלמא דכלא) וְכָל מֵאן דִּידַע רִזָּא דָא, וְאִזְדַּהַר בֵּיהּ, זַכָּאָה חוּלְקִיָּהּ.

גּוּפָא דְמַלְכָּא, אַתְפְּשֻׁטוּתָא דְתַפְאָרַת, דְּגוּוֹנִין בֵּיהּ מִתְחַבְּרִין. דְּרוּעִין דְמַלְכָּא, נְהִירוֹ דְחֶסֶד וּגְבוּרָה. וּבְגִין כָּךְ יְמִין וּשְׂמָאל. מְעוּי בְדַעַת אַתְתְּקַנֵּן, עֵייל בְּרִישָׁא, אַתְתְּקֵן וְאַתְפְּשֻׁט לְגוּ, וּבְגוּ גּוּפָא.

שׁוּקִין אַתְאֲחַדֵּן בְּתִרִין נְהוּרִין, וְאֵינֹון תִּרִין נְהוּרִין מְמֵשׁ. שׁוּקִין וְתִרִין כְּלִינִין. כְּלָהוּ (ס"א תליין ומתחברין) מִתְחַבְּרִין בְּאַתְר חַד, דְּתַמְנֵן אַתְכַּנְשׁ כָּל רְבוּת, וְכָל מְשַׁחָא דְגּוּפָא. וּמִתְמַן, שְׁרִינִין כָּל הַהוּא רְבוּת, לְאַתְר דְּאִתְקַרֵי יְסוּד עוֹלָם. יְסוּד, מִתְהוּא אַתְר דְּאִקְרִי עוֹלָם. וּמֵאן אִיהוּ. נִצַּח וְהוּד, וְעַל כֵּן, יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ שְׁמִיָּה לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלָמִין.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ג ע"ב]

כָּל הַגִּי תְקוּנִין, אַתְיִין לְאַתְחַבְּרָא בְּחַד, עַד דְּכָל רְבוּת קוּדְשָׁא, נְטִיל כְּלָא הַאי יְסוּד, וְאַשְׁדִּי לְנוּקְבָא, וּמִתְבְּרַכָּא מְנִיָּה. אִימְתִי מִתְבְּרַכָּא (דף קכ"ג ע"ב) מְנִיָּה. בְּשַׁעֲתָא דְאַתְתְּקֵנוּ דִּינִין דְלִתְתָּא. וְכַד דִּינִין מִתְתְּקֵנִין לְתַתָּא, מִתְתְּקֵנִין לְעֵילָא, וְכָל תְּקוּנִין דְמַלְכָּא, בְּחַדְוֹתָא, בְּשְׁלִימוֹ, דְּאֵינֹון שְׂמָא קוּדְשָׁא, וְהוּהוּ כְּלָא חַד. וְכַדִּין הוּא שְׂאִרִי בְּגוּוֹיָהּ, דְּכְתִיב, (תהלים פב) אֱלֹהִים נִצַּב בְּעַדַת אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט.

וְכַד דִּינִין לָא מִתְתְּקֵנִין לְתַתָּא, כְּבִיכּוּל הַכִּי לְעֵילָא. דְּכָל תְּקוּנִין לָא מִתְיַשְׁרֵן הַכִּי, דְּהָא אִימָא אִסְתְּלַקַת מְעַל בְּנִין, וּבְנִין לָא יִנְקִי, דְּהָא יְסוּד לָא אֲשַׁדִּי בְּנוּקְבָא, וְכָל דִּינִין מִתְעַרְרִין, וְחוּיָא תְּקִיפָא שְׁלֵטָא. כְּבִיכּוּל, תְּקוּנִי מַלְכָּא עַל דִּינָא אִסְתְּלַקוּ, דְּכִיּוֹן דְּהָא נּוּקְבָא לָא מִתְבְּרַכָּא, וְצַדִּיק לָא נְטִיל. וְחוּיָא תְּקִיפָא שְׁלֵטָא. וּוִי לְעַלְמָא דִּינְקָא מְנִיָּהּ.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי אלעזר, כל הני תקונין, אבא גלי לון, בגין דלא ייעול בכסופא לעלמא דאתי. השתא אמאי אצטריכו לאתגלאה. אמר ליה רבי אבא, ההוא דאנא כתבנא מבוצינא קדישא, אמינא (כתבוה) לגבי חבריא, דהא אינון ידעין מלין, והא אצטריך למנדע, דכתיב, (שמות י) וידעתם פי אני יי. וכתיב (שמות כט) וידעו פי אני יי. בגין דאתיישבון מלין. בלבנא. ומכאן ולהלאה, סתימין מלין בגוון. זכאה חולקנא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי, דהא עד כען בוצינא קדישא אתעטר, במלין דבגוון.

תא חזי, אנא חזינא ליה בחלמא, ושאינא קמיה דרבי שמעון, הא אוליפנא קמיה דמר, י דאיהי חכמה, והכי הוא ודאי. ה' אמאי איהו בינה. אמר לי, תא חזי, הא פתיב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. מאן הוא נהר דיוצא מעדן דא בינה. ובגין כך ההוא נהר, י סתים בגויה. ויו"ד פשיט נהרא דא מפל סטרוי. ודא היא ה', בגין כך הוא י"ה. לבתר אפיקת בן תחותה דאיהו ו', כגוונא דא ה'. לבתר אולידת ואפיקת האי בן, ושויה לקמה, ובגין כך יה"ו, דהא ו' לקמה יתיב, לינקא ליה. ועל כך תנינן במתניתא דילן, ה' ד' הות, מדאתחבר דכורא עמה אתעברת מחד בן, ואקרי ה'. לבתר אולידת ואפיקת ו' ההוא בן, וקאים לקמה. ועל האי פתיב, ונהר יוצא מעדן, מניה נפיק ודאי, להשקות את הגן, לינקא ליה.

סדר הלימוד ליום כז טבת [יום 116 בשנה]

חזינא אחיד בידיה, (נ"א ביה) ונשיק בידי. אנא בהאי עדונא אתערנא, בכי וחייה, והו תלתא יומין דלא אכילנא מידי. חד מחדוותא, וחד דלא זכינא למחמי ליה זמנא אחרא. ועם כל דא, ביה אתקשרנא תדירא. דהא כד נהירא לי שמעתתא, חמינא דיוקניה, דאתער קמאי, זכאין אינון צדיקיא, בעלמא דין, ובעלמא דאתי, עלייהו פתיב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישראל את פניך. (ע"כ האידרא). (שמות כג) ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו וגו'. מאי תשמרו, תשמורו מבעי ליה. אלא תשמרו ודאי, מאי אשר אמרתי אליכם, כלומר דאגזימית לכון על מימר פולחני. תשמרו, דלא ימטי עליכון שום ביש. תשמרו מההיא שמירה ונטורא דילי בלבד. ושם אלהים אחרים לא תזכירו, לא תזכירו כמה דאוקימנא. דבר אחר ושם אלהים אחרים לא תזכירו, כלומר, לא תספכו, דתפלון ביני עממיא בארעא אחרא. ויקוים בכו מה דכתיב, (דברים כח) ועבדת שם אלהים אחרים וגו'.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ד ע"א]

דבר אחר ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו. רבי יהודה פתח, (תהלים פא) שמע עמי ואעידה בך וגו', לא יהיה בך אל זר וגו'. אנכי יי אלהיך המעלה מארץ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מצרים וגו'. הני קראו, אמרן דוד ברוח קודשא, ואית לאסתכל בהו. שמע עמי בכמה אתרין אזהרא אורייתא לבר נש. בכמה אתרין קודשא בריך הוא אזהיר ביה בבר נש. וכלא לתועלתא דבר נש. בגין דינטר פקודי אורייתא, דכל מאן (דף קכ"ד ע"א) דינטר ארחי דאורייתא, ואשתדל בה, כמאן דאשתדל בשמא קדישא.

דתנינו, אורייתא כלא שמא דקודשא בריך הוא. ומאן דמשתדל בה, כמאן דמשתדל בשמא קדישא. בגין דאורייתא כלא, חד שמא קדישא הוא. שמא עלאה, שמא דכליל כל שמא. ומאן דגרע אות חד מינה, כאילו עביד פגימותא בשמא קדישא. תאנא, ושם אלהים אחרים לא תזכירו, לא תוסיף על אורייתא, ולא תגרע מינה. רבי חייא אמר, ושם אלהים אחרים, דא מאן דיתעסק בספרין אחרנין, דלא מסטרא דאורייתא. לא ישמע על פיה, דאסור אפילו לאדפרא לון, ולמילף מנייהו טעמא, כל שפן על אורייתא.

רבי יהודה מתני הכי, מאי טעמא כתיב ושם אלהים אחרים, וסמיך ליה את חג המצות תשמר. אלא, מאן דלא נטיר האי, כמאן דלא נטיר מהימנותא דקודשא בריך הוא. מאי טעמא. משום דביה אחידא מלה. אמר רבי יצחק, וכן בכל שאר זמנין וחגינין, דהא פלהו אחידן בשמא קדישא עלאה. ועל דא תנינו, מאי דכתיב שלש פעמים בשנה, משום דבהו תליא מהימנותא.

יראה כל זכורף, אמאי כל זכורף. (ויקרא קס"ה ע"ב) אמר רבי אלעזר כל זכורף ממש. בגין דנטלין ברפתא, ממבועא דנחלא. מכאן תנינו, כל בר ישראל דאתגזר, בעי לאתחזאה קמי מלכא קדישא, בגין דנטיל ברפתא, ממבועא דנחלא. הדא הוא דכתיב, (דברים טז) כברפת יי' אלהיך אשר נתן לך. וכתיב אל פני (בראשית ב' ע"א) האדון יי', כמה דאוקימנא, דמתמן מריקן ברפאן, ונטלין ברפתא. זכאה חולקיהון דישראל, מכל שאר עמין.

ומנא חדא, סליקו ישראל למחג חגא, ואתערבו עובדי עבודת פוכבים ומזלות בהדייהו, וההוא שתא לא אשתכח ברפתא בעלמא. אתו שאילו לרב המנונא סבא, אמר להו, חמיתון סימנא בקדמיתא בהאי. אמר ליה, סימנא חמינו, דכד תבנא מהתם, כל ארחין אסתימו ממיא, ועננא, וחשוכא אשתכח, דלא יכלין למהך כל אינון דסליקו לתמן. ועוד, בשעתא דעאלנא לאתחזאה אפי שמיא אתחשכו ואתרגינו. (אתרגיש בחמא) אמר להו, ודאי או אית ביניכו בני נשא דלא אתגזרו, או עובדי עבודת פוכבים ומזלות סליקו בהדייכו. דהא לא אתברכאן בההיא שעתא, בר מאינון ישראל דאתגזרו. ובהאי את קדישא מסתכל קודשא בריך הוא, ובריה לון.

לשתא אחרא סליקו, וסליקו אינון עובדי עבודת פוכבים ומזלות, דאתערבו בהדייהו, פד הו אכלין קרבניא, והו חדאן. וחמו לאינון עובדי עבודת פוכבים

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ומזלות, דטפסאן בקוטר־יהו לקוטר־א דכותל־א. אשגחו בהו דכל־א מברכין, ואינון לא בריכו. אתו ואמרו מלה לבי דינא, אתו ושאלו לון, אמרו, האי דאכלתון, חולקא דלכון, מאן קורבנא הוה. לא הוה בידייהו. בדקו ואשכחו דאינון עובדי עבודת פוכבים ומזלות, וקטלו לון. אמרו, בריך רחמנא דשזיב לעמיה, דודאי לית ברכתא שריא, אלא בישראל, זרעא קדישא, בני מהימנותא, בני קשוט. וההיא שתא אשתכח ברכתא בעלמא, בשלימו. פתחו ואמרו, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'.

רבי חייא אמר, בזכות ישראל גזירין, אתפנעו שנאיהון תחותיהון, וירתי אחסנתהון. תא חזי מה פתיב, (שמות לה) יראה כל זכורך. וכתיב בתריה, פי אורישי גוים מפניך והרחבתי את גבלך. דקודשא בריך הוא עקר דיורין מאתריהו, ואתיב דיורין, לאתריהו. ובגיני כך יראה כל זכורך את פני האדון יי'. רבי יהודה אמר, האדון. כמה דכתיב, (ישעיה י) הנה האדון יי' צבאות מסעף פארה וגו', ויצא חוטר וגו', וכלא חד, מעקר דיורין ואתיב דיורין. רבי יצחק אמר, אית אדון, ואית אדון, וכלא בחד תליא.

[זהר חלק ב' - דף קכ"ד ע"ב]

רבי יהודה אמר, אדני: אלף דלית נון יוד, קודשא בריך הוא אקרי, (דף קכ"ד ע"ב) וההוא דאקרי, כמה דאיהו פתיב. ומאן הוא. רבי יוסי אומר, (יחזקאל א) מראת אלהים. מראת פתיב. ומהו מראת. שלימו דכלא, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. (נ"א מראת איהו א' כו) מראת למאי איהו אלף דלית נון יו"ד, האי אקרי ככתבו, והאי לא אקרי ככתבו, ובגיני כך אקרי בהאי, ועל כך מראת אלהים פתיב.

רבי יהודה אמר, לזמנין, עלאין אקרון בשמא דתתאין. ולזמנא, תתאין אקרון בשמא דעלאין. האדון יי', בשמא עלאה אדני הוא. והא אוקימנא מלי. ובגוונין סגיאין אתפרשן מלי, וכלא חד. בריך רחמנא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין. (שמות כג) הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו'. רבי יצחק פתח, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו וגו' אמרה כנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו. מאי טעמא ישקני, יאהבני מבעי ליה, אמאי ישקני. אלא הכי תנינן, מאי נשיקות אדבקותא דרוחא ברוחא. דבגיני כך נשיקה בפה, דהא פומא אפקותא ומקורא דרוחא הוא, ועל דא נשיקין בפומא, בחביבותא, ודבקין רוחא ברוחא, דלא מתפרשן דא מן דא.

ועל דא מאן דנפיק נשמתייה בנשיקה, מתדבק ברוחא אחרא. ברוחא דלא מתפרש מניה. והיינו אקרי נשיקה. ועל דא אמרה כנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו, לאדבקא רוחא ברוחא, דלא יתפרש דא מן דא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פי טובים דודיק מיינ, מאי בעי הכא יין, והא פתיב (ישעיה כח) וגם אלה ביין שגו וגו', וכתוב (ויקרא י') יין ושכר אל תשת אתה ובניך, מאי טעמא הכא יין. רבי חייא אמר, מיינה דאורייתא. רבי חזקיה אמר, דא דכתיב, (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש, ועל דא פתיב, פי טובים דודיק מיינ, לחדוותא דלבא. מיינ, דחדי לי יתיר מפלא.

רבי יהודה אמר, פתיב, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך, אמאי קא בכה. אלא באתדבקותא דרוחא בה, לא יכיל לבא למסבל, ובכה. ואי תימא, הא פתיב, (בראשית לג) וישקהו ויבכו. תנינן, אמאי נקוד וישקהו, אלא דלא אתדבק ביה רוחא כלל, ועל דא פתיב, (משלי כז) ונעתרות נשיקות שונא. מאי ונעתרות נשיקות שונא. אלא מאן דנשיק בחביבותא, מתדבק רוחיה ברוחיה, בדביקותא דחביבותא ומאן דלא נשיק בחביבותא, לאו בדביקותא הוא, אלא ונעתרות. מאי נעתרות. גסותא, דלא דביק רוחיה בההוא נשיקה. ולא אתדבק ביה כלל. ובגיני כך פתיב, ישקני מנשיקות פיהו, דהוא דבקותא רוחא ברוחא.

תנא, כל זמנא דקודשא בריך הוא אזיל בישראל, כביכול אתדבק רוחא ברוחא, ועל דא פתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי, בכל אינון גוויי דביקותא, ולא מתפרשא דא מן דא. בשעתא דאתמר הנה אנכי שלח מלאך לפניך, ידע משה דפרישותא הוא. אמר (שמות לג) אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה.

רבי אבא אמר, מה פתיב לעילא מן דא, (שמות לה) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. מאי קא מייירי. אלא דלא לערבא מלה תתאה בעלאה, דלא ינקא סטרא דלבר, מסטרא פנימאה. מה בין האי להאי. דא דלבר, מסטרא דמסאבא. ודא דלגו, בסטרא קדישא. מאן אמו. דא כנסת ישראל, דאתקרי אם. בחלב אמו, דלא יניק מהאי סטרא, מאן דלא אצטריך. והכא פתיב, הנה אנכי שלח מלאך לפניך. אמר משה, הא קבילנא בטחונא מינך, דלא תתפרש מינן, ודאי אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה. ובמה יודע איפוא וגו'.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ה ע"א]

אמר רבי אלעזר, מלה דא לא קאמר קודשא בריך הוא אלא ברחימותא דישראל, ולא תפיסא בהדייהו. למלפא דהוה בעי למיזל עם בריה. ולא בעי לשבקא ליה. אתא בריה, (דף קכ"ה ע"א) ומסתפי למבעי ליה למלפא דייזיל בהדיה. אקדים מלפא ואמר, הא לגיון פלן יזיל בהדה, למנטר לך בארחה. לבתר אמר אסתמר לך מניה, (בארחה) דהא לא גבר שלים הוא. אמר בריה, אי הכי, או אנא אותיב הכא, או את תזיל עמי, ולא אתפרש מינך. כך קודשא בריך הוא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּקִדְמִיתָא אָמַר, הִנֵּה אָנֹכִי שֶׁלַח מְלָאךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֵךְ בְּדֶרֶךְ. וּלְבַתֵּר אָמַר הַשְּׁמֵר מִפְּנֵי וְגו', בֵּיה שַׁעְתָּא אָמַר מֹשֶׁה, אִם אֵין פְּנִיךָ הוֹלְכִים וְגו'.

אָתָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲשַׁכַּח לְהוּ בְּהַאי. אָמַר, אֶלְעֶזֶר בְּרִי שְׁפִיר קָאֲמַרְתָּ. אָבֵל תָּא חֲזִי, בְּאַתֵּר דָּא לָא אָמַר מֹשֶׁה מְדִי, וְלָא אָתִיב מְלָה לְקַבְּלִיהָ. מָאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּהָכָא לָא אֲשַׁתְּכַח פְּרִישׁוּתָא מְנִיָּה. וְהָא אוּקִימְנָא מְלָה דָּא, לְגַבֵּי חֲבַרְיָא. וְאִית דְּמַתְנֵי אִיפְכָא וְלָא הָכִי פִירְשׁוּהָ קִדְמָאִי. וְכַד יִסְתַּכְּלוֹן מְלִי כִלָּא שְׁפִיר, וְכִלָּא בְּחַד מְלָה אֲמַרִי טַעְמִיָּהוּ.

אִימְתִי אָתִיב מֹשֶׁה. בְּזַמְנָא דְאָמַר, (שְׁמוֹת לֵג) וְשִׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ מְלָאךְ. וְכַתִּיב כִּי יֵלֶךְ מְלָאכִי לְפָנֶיךָ, סֵתֵם וְלָא פְרִישׁ מְלָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, הָכָא, כִּי אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעֵשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר. אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דּוֹקָא וְכַתִּיב וְאִיבַתִּי אֶת אוֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת צוֹרְרֶיךָ, וְכִלָּא בֵּיה תִלְיָא.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִי תִימָא דִתְרוּוִיָּהוּ מְלָאךְ מִמֶּשׁ, מֹשֶׁה לָא אָתִיב עַלְיָהוּ, דְּלָא חָמָא דּוֹכְתָא. אִימְתִי אָתִיב. בְּזַמְנָא דְכְּתִיב אִם אֵין פְּנִיךָ הוֹלְכִים וְגו'. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּלָּל דְכִלָּא, מֹשֶׁה לָא בַעַא מְלָאכָא. דְּהָא כְּתִיב (שְׁמוֹת לֵה) וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצְּאֵתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאִי דְאָמַר רַבִּי אַבָּא, דְכְּתִיב לָא תִבְשַׁל גְּדִי בְחֵלֵב אִמּוֹ, בְּחֵלֵב הָאִם מִבְּעֵי לֵיה, מָאִי אִמּוֹ. וְאִי תִימָא, כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל אִמּוֹ דְסִטְרָא דְמִסְאָבָא, לָאו הָכִי, דְהָא שְׁמַעְנָא דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל אִימָא קִדְיִשָּׁא בְּחוּלְקִיָּה דְיִשְׂרָאֵל אֲתֵאֲחַדָּא, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים לֵב) כִּי חִלַּק יי' עִמּוֹ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁפִיר קָאֲמַרְתָּ. וְהָא דְרַבִּי אַבָּא שְׁפִיר וְכִלָּא דָּא בְדָא תִלְיָא. תָּא חֲזִי, אִמָּא אֲתֵאֲחַדָּא לְהוּ לְעֵילָא, לְסִטְרָא דָּא וְלְסִטְרָא דָּא, וְתִרִין אִינּוֹן, חֲדָא לִימִינָא, וְחֲדָא לְשְׁמָאלָא. וּבְגִינֵי כַּךְ, מְנַהוֹן לִימִינָא, וּמְנַהוֹן לְשְׁמָאלָא. וְכִלָּהוּ תִלְיִין בְּהַאי א'ם, אִמָּא קִדְיִשָּׁא, וְאֲתֵאֲחַדָּן בְּהָ.

אִימְתִי אֲתֵאֲחַדָּן בְּהָ. בְּשַׁעְתָּא דְהָאִי אִם יִנְקָא מִסְטְרָא אַחְרָא, וּמְקַדְשָׁא אִסְתָּאב, וְחוּיָא תְקִיפָא שְׁאֵרִי לְאֲתַגְלָאָה, כְּדִין גְּדִיא יִנְקָא מִחֵלְבָא דְאִמִּיָּה, וְדִינִין מִתְעַרְיִן. וְעַל דָּא, יִשְׂרָאֵל קִדְמִין וְאִיִּתָּאן בְּכוּרִים, וּבְשַׁעְתָּא דְמִיִּתִין לְהוּ, בְּעִיִין לְמִימַר וְלְמַפְתַּח בֵּיה בְּלָבָן, דְּבַעַא בְּחַרְשׁוּי אֵלִין, לְשִׁלְטָאָה בִיעֵקֵב, וּבְזוּרְעָא קִדְיִשָּׁא, וְלָא אֲתִיָּהִיבוּ בִידֵיה, וְלָא אֲתִמְסְרִין יִשְׂרָאֵל לְסִטְרָא דָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ וְגו', לָא תִבְשַׁל גְּדִי בְחֵלֵב אִמּוֹ. וְלָא יִנְקָא הֵהוּא סִטְרָא, מִחֵלְבָא דְאִמִּיָּה, דְּהָא לָא יִסְתָּאב מְקַדְשָׁא, וְדִינִין לָא מִתְעַרְיִן.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּגִינֵי כֶּךָ, לֹא יִיכּוֹל בְּשָׂרָא בְּחֻלְבָּא כּל זֶרְעָא קִדְיִשָּׁא, וְכֹל מֵאֵן דְּאֵתִי מְסֻטֵּר דָּא, דְּלֹא יְהִיב דּוּכְתָא, לְמֵאֵן דְּלֹא אֲצֻטְרִיךְ, דְּהָא בְּעוּבְדָא תְּלִיא מְלֵתָא, בְּעוּבְדָא דְּלֵתְתָא, לְאַתְעָרָא לְעִילָא. זְכָאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל מְכַל עֲמִין עוּבְדֵי עֲבוּדַת פּוֹכְבִּים וּמְזוּלוֹת, דְּמַרְיָהוֹן קָרִי עֲלֵיהוּ, (דְּבָרִים יד) וּבָךְ בַּחַר יִי' לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה. וּכְתִיב (דְּבָרִים יד) כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לֵיִי' אֱלֹהֶיךָ (וּכְלֵא חַד מִילָה) וּכְתִיב (דְּבָרִים יד) בָּנִים אַתֶּם לֵיִי' אֱלֹהֵיכֶם וְגו'.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ה ע"ב]

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּיִשְׂרָאֵל לֹא אֲתַכְּשְׁרוּ עוּבְדֵיהוּ, מַה כְּתִיב, (ישעיה ג) עֲמִי נּוֹגְשִׁי מְעוּלָל וְנָשִׁים מְשֻׁלוּ בּוֹ. מְשֻׁלוּ בּוֹ דְּיִיקָא, וְהָא אוֹקִימְנָא מְלִי בְּרִזָּא דְּסַפְרָא דְּשִׁלְמָה מְלַכָּא. וְהָכִי אֲשַׁכְּחֵן בֵּיהּ. תּוּ אֲשַׁכְּחֵן, דְּכֹל מֵאֵן דְּאָכִיל הָאִי מִיכְלָא דְּאַתְחַבֵּר כְּחַדָּא. (או) בְּשַׁעְתָּא חַדָּא, אוּ בְּסַעוּדַתָּא חַדָּא. אַרְבְּעִין יוֹמִין אֲתַחֲזִיא גְדִיא מְקַלְסָא בְּקַלְפוּי, לְגַבֵּי אֵינּוּן דְּלְעִילָא, וְסִיעַתָּא מְסַאבָּא (דף קכ"ה ע"ב) מִתְקַרְבִּין בְּחֵדִיהּ, וְגָרִים לְאַתְעָרָא דֵינִין בְּעֵלְמָא, דֵינִין דְּלֹא קִדְיִשִׁין.

וְאִי אוּלִיד בַּר בְּאֵינּוּן יוֹמִין, אוּזְפִין לִיהּ נִשְׁמַתָּא, מְסֻטָּרָא אַחְרָא, דְּלֹא אֲצֻטְרִיכָא. וּכְתִיב (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים וְגו'. אֵתִי לְאַסְתָּאבָּא, מְסַאבִּין לִיהּ וְדָאִי. דְּכְתִיב, (ויקרא יא) וְנִטְמַתֶּם בָּם, חָסֵר א', מְסַאבּוּתָא אֲטִימָא מְכַלָּא, דְּלִית רְשׁוּ לְאַתְדַּכָּאָה הָכִי, כְּשָׂר זֵינִי דְּמְסַאבּוּתָא דְּמַתְדַּכִּין. וְתוּ, דְּמִסְתַּפִּי מַחֲיוֹן בִּישׁוֹן, דְּהָא בְּעֵינֵיהוּ גְדִיא אֲשַׁתְּכַח, וְיִכִּיל לְאַתְזָקָא, דְּהָא צְלֵמָא דְּבַר נֶשׁ אֲתַעְבֵּר מִנֵּיהּ.

רַבִּי יִיסָא, שְׂרִי לְמִיכַל לְתַרְנַגּוּלָא בְּגַבִּינָה אוּ בְּחֻלְבָּא. אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲסִיר לָךְ דְּלֹא יְהִיב אֵינִישׁ פְּתַחָא לְזֵינִין בִּישׁוֹן. לָךְ לָךְ אֲמַרִין נְזִירָא, סַחּוֹר סַחּוֹר לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב. וְדָאִי אֲסִיר לָךְ הוּא, דְּחוּמְרָא אֵית בֵּיהּ, כְּבַעִירָא לְשַׁחֲיִטָּה. וּמֵאֵן דְּשְׂרִי הָאִי, מַה כְּתִיב (עמוס ב) וְתִשְׁקוּ אֶת הַנְּזִירִים יִין, מֵאֵן דְּשְׂרִי הָאִי, כְּמֵאֵן דְּשְׂרִי הָאִי. וּכְתִיב (דְּבָרִים יד) לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה, כָּל, לְאַכְלָלָא כְּלָא.

תְּאַנָּא, בְּמַה זְכוּ דְּנִיָּאל חֲנַנְיָה מִיִּשְׂאֵל וְעִזְרִיָּה, דְּאַשְׁתְּזִיבוּ מֵאֵינּוּן נְסִיוֹנֵי, אֲלָא בְּגִין דְּלֹא אֲסַתָּאבוּ בְּמִיכְלֵיהוֹן. אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב (דְּנִיָּאל א) וַיִּשָּׂם דְּנִיָּאל עַל לְבוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגָּאֵל בְּפֶתַח בַּג הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְתְּאַנָּא בְּסִתִּימָא דְּמַתְנִיתִין, מִיכְלָא דְּהָהוּא רְשַׁע, בְּשָׂרָא בְּחֻלְבָּא הוּוּ וּגְבִינָה עִם בְּשָׂרָא, בַּר מִיכְלָן אַחְרַנִין, וְדָא סְלִיק לִיהּ בְּפַתּוּרִיָּה, בְּכָל יוֹמָא.

וְדְנִיָּאל דְּאַסְתַּמַּר מֵהָאִי, כַּד רָמוּ יִתִּיהּ לְגוּבָא דְּאַרְיִיוּתָא, אֲשַׁתְּלִים בְּצוּלְמָא דְּמַאֲרִיָּה, וְלֹא שְׁנֵי (בראשית קצ"א ע"א) צוּלְמִיָּה לְצוּלְמָא אַחְרָא, וְעַל דָּא דְּחָלוּ אַרְיִיוּתָא מִנֵּיהּ, וְלֹא חַבְלוּהוּ. וְהָהוּא רְשַׁע, בְּשַׁעְתָּא דְּמַלְכוּתָא אֲתַעְדֵי מִנֵּיהּ, (דְּנִיָּאל ד) וְעִם חַיּוֹת בְּרָא הוּוּ מְדוּרִיָּה, אַעְדֵי צוּלְמָא דְּאַנְפוּי מִנֵּיהּ, וּמַהְהוּא יוֹמָא, לֹא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתחזי צולמיה, צולמא דבר נש. וכל בעירא דאתי, אתחזי ליה, צולמא דזיניה, ונוקביה, והווי אתיין עליה כלהו, ובכמה זמנין הווי אכלין ליה חיות ברא, בר דאתגזר האי עונשא עליה, בגין דכתיב, (חבקוק א) והוא במלכים יתקלס, בגין כד, כלא יתקלסו ביה, כל ההוא זמנא.

תא חזי, מה כתיב, (דניאל א) ולמקצת ימים עשרה נראה מראיהן טוב מפל הילדים האוכלים את פת בג המלך. נראה מראיהן טוב, דצולמא דמאריהון לא אעדיאו מנהון, ומאחרני אעדיאו. מאן גרים האי. בגין דלא אתגעלו בגיעולי מיכליהון. זכאה חולקיהון דישראל, דכתיב בהו, ואנשי קדש תהיון לי. (שמות כד) ואל משה אמר עלה אל יי וגו'. ואל משה אמר, (קל"א ע"א) מאן אמר. דא שכנתא. עלה אל יי, כמה דכתיב, (שמות יט) ומשה עלה אל האלהים וגו'. (ס"א ויקרא אליו יי) אמאי כל דא, לקיימא עמהון קיים, בגין דהא אתפרעו, מה דלא נפקו הכי ממצרים, דאתגזרו, ולא אתפרעו, (מ' ע"א) והכא הא אתפרעו, ועאלו בברית קיימא, דכתיב, (שמות טו) שם שם לו חק ומשפט. דייקא ושם נסהו, בהאי את קדישא, דאתגלייא בהו, והכא אתקיים בהו, על ידא דמשה גזירה דקיימא, דכתיב, ויקח משה את הדם ויזרק על העם וגו'.

אמר רבי יצחק מאי דכתיב, וחצי הדם זרק על המזבח, במזבח לא כתיב, אלא על המזבח דייקא. והשתחיתם מרחק, מהו מרחק. כמה דאת אמר (ירמיה לא) מרחוק יי נראה לי. וכתיב, (שמות ב) ותתצב אחתו מרחק. תאני רבי אבא, דקיימא סיהרא בפגימותא, וביה שעטא, זכו ישראל יתיר בחולקא קדישא, וגזרו קיימא קדישא בקודשא בריך הוא.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ז ע"א]

ואל משה אמר עלה אל יי. מאי טעמא. אמרה ליה שכנתא, אסתליק לעילא, דהא אנא וישראל, נשתתף כחדא בשלימותא על ידך, מה דלא הוה עד הכא. מה כתיב ויקח משה חצי הדם וגו', פלג ליה לתרין. חצי הדם זרק על העם, וחצי הדם זרק (דף קכ"ז ע"א) על המזבח, כמה דאוקימנא. וכתיב, הנה דם הברית אשר פרת יי עמכם. וישם באגנת, באגנת כתיב, חסר וא"ו. כמה דכתיב, (שיר השירים ז) שררף אגן הסהר אל יחסר המזג. (שמות כד) ונגש משה לבדו אל יי, זכאה חולקיה דמשה, דהוא בלחודו, זכה למה דלא זכה בר נש אחרא. ישראל זכו השתא, מה דלא זכו עד ההיא שעטא. וההיא שעטא, אתקיימו, בקיימא עלאה קדישא. ובההוא שעטא אתבשרו למהוי בינייהו מקדשא, כמה דאת אמר, (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. (שמות כד) וידאו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וגו'. רבי יהודה פתח, (שיר השירים ז) זאת קומתך דמתה לתמר וגו', כמה חביבה בנסת ישראל קמי קודשא בריך הוא, דלא מתפרשא מניה, כהאי תמר, דלא פריש

זוהר ה'יומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

דכר מן נוקבא לעלמין, ולא (ל"ז ע"ב) סליק, דא בלא דא. כך פנסת ישראל, לא מתפרשא מקודשא בריך הוא.

תא חזי, בשעתא דנדב ואביהוא חמו, ושבעין סבין. מה פתיב בהו. ויראו את אלהי ישראל. דאתגלי עליהו שכינתא. רבי יהודה ורבי יוסי אמרי, את דייקא. ודא את, הוא מרחוק. את לאכללא מה די בגויה.

רבי יצחק אמר, והא פתיב (יחזקאל י) היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כפר, מאן חיה דא. אמר רבי יוסי אמר רבי חייא, חיה זוטרתי. וכי אית חיה זוטרתי, אין. חיה זוטרתי, וחיה עלאה. וחיה זוטרא (בראשית י"א ע"ב) דזוטרתי.

ויראו את אלהי ישראל, דייקא, כמה דאמינא. ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר, כחזו אבן טבא, דזמין קודשא בריך הוא למבני מקדשא, דכתיב, (ישעיה נד) ויסדתיך בספירים. (שמות כד) ואל אצילי בני ישראל, דא נדב ואביהוא. לא שלח ידו, דסליק לון לבתר זמנא, ולא אתענשו הכא. רבי יוסי אמר, מלה דא, לשבחא דלהון, דכתיב ויאכלו וישתו דזנו עיניהון, מנהירו דא. רבי יהודה אמר, אכילה ודאית אכלו, וזנו גרמייהו, והכא אתקשרו לעילא, אי לא דסטו אורחיהו לבתר, כמה דאוקימנא.

אמר רבי אלעזר, ואפילו ישראל, בההיא שעתא אתקשרו, ואתקשרת בהו שכינתא. ודא קיימא, ואורייתא כלא, בחד זמנא הוה. וישראל כההיא שעתא לא חמו לעלמין. ולזמנא דאתי, זמין קודשא בריך הוא לאתגלאה על בנוי, ולמחמי כלא יקרא דיליה עינא בעינא, דכתיב (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב יי ציון. וכתיב, (ישעיה מ) ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו וגו'.

זוהר פרשת תרומה

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ז ע"ב]

(שמות כה) וידבר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו וגו'. רבי חייא פתח, (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו, כמה חביבין ישראל קמי קודשא בריך הוא, דאתרעי בהו, ובעא לאתדבקא בהו, ולא תקשרא עמהון. ועביד להון עמא יחידאי בעלמא, דכתיב, (שמואל ב ז) ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ, ואינון אתרעו ביה, ואתקשרן ביה. הדא הוא דכתיב, פי יעקב בחר לו יה. וכתיב (דף קכ"ז ע"ב) (דברים לז) כי חלק יי עמו. ויהב לשאר עמין שולטנין רברבן ממנן עליהו, והוא נטיל לחולקיה ישראל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי שמעון פתח, (שיר השירים ו) מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה פחמה איומה פנדגלות. מי זאת, רזא דתרין עלמין מתחברין כחדא, ודא הוא עולם ועולם. מ”י: הא (בראשית ל”א ע”א) אוקימנא דרגא עלאה לעילא, שירותא דקיימא בשאלתא, ואקרי מ”י, כמה דאת אמר (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. זא”ת: דרגא תתאה לתתא, עלמא תתאה. ותרווייהו, תרין עלמין בחבורא חדא, בקשורא חדא כחדא.

הנשקפה: כד מתחברין תרווייהו כחדא. כמו שחר: כד בעייתא שחרותא לאנהרא ולבתר אתנהיר כסיהרא, כד (כניש) בטש בה נהירו דשמשא. ולבתר כשמשא, כד קיימא סיהרא בשלימו. איומה: תקיפא, לאגנא על כלא. דהא כדן אית לה שלימו ותקיפו, למעבד חילא.

ונטלא חילא מעלמא עלאה, על ידא דיעקב שלימא, דחבר לון כחדא. חבר לון כחדא לעילא. וחבר לון כחדא לתתא. ומתמן נפקו, תריסר שבטין קדישין, כגוונא דלעילא. יעקב דהוה שלים, אעיל רחילו בתרין עלמין, כמה דאוקימנא. שאר בני נשא דעבדין כדן מגלין עריין לעילא ותתא, גרים דבבו בתרין עלמין, וגרים פרודא, הדא הוא דכתיב, (ויקרא יח) ואשה אל אחותה לא תקח לצרו”ר, דאתעבידו מארי דבבו דא לדא.

ואי תימא (בראשית ל) ותקנא רחל באחותה. הכי הוא ודאי דהא עלמא תתאה, כל תיאובתה לאו איהו, אלא בגין למיהוי כגוונא דעלמא עלאה, ולמירת דוכתהא. בדוכתא אחרא קנאת סופרים אסגיאת חכמתא, והכא קנאת סופרין, בגין דאית (קל”ז ע”ב) ספר וספר, אסגיאו משיכו דחכמתא (עלאה) לגבייהו. (נ”א ועל דא יעקב אשלים כו)

ועם כל דא, אפילו יעקב לא אשלים לגבייהו כדקא חזי. שאר בני עלמא, גרמין דבבו, וגרמין פרודא, ומגלין עריין דכלא, עריין דעילא ותתא. וברזא דא אית רזא דעריין, עריין דאימא וברתא, וכלא ברזא חדא. מי זאת אתקרון אחתן, בגין דאינון באחווה וברחימו, ובחבורא דרעותא. ואקרון אמא וברתא. מאן דגלי ערייתהון, לית ליה חולקא לעלמא דאתי, ולית ליה חולקא במהימנותא.

תא חזי, פי יעקב בחר לו ית, רזא עלאה לעילא. פיון דאשלים, ואקרי ישראל, כדן לסגלתו, נטיל כלא בכל סטריין, ונטיל לעילא ונטיל לתתא, ואשתלים בכלא.

אמר רבי שמעון, הא תנינו, דכד ברא קודשא בריך הוא עלמא, גליף בגליפוי דרוי מהימנותא, גו טהירין ברזין עלאין, וגליף לעילא וגליף לתתא, וכלא ברזא חדא, ברזא דגלופי דשמא קדישא ידו”ד, דשליט באתווי עילא ותתא. וברזא דא אשתכללו עלמין, עלמא עלאה ועלמא תתאה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עֲלֵמָא עֲלָא אֲשֶׁתְּכֻלָּל בְּרֹזָא דְאֵת י', נְקוּדָה עֲלָא קְדֻמָּאָה, דְּנִפְקָא מִגּוּ דְסָתִים וּגְנִיז דְלָא יָדִיעַ, וְלֹא קִיִּימָא לְמַנְדַּע, וְלֹא אֲתִידַע כְּלָל, סְלִיקוּ דְרֹזָא דְאִין סוּף, וּמִגּוּ סָתִים דָּא, נְהִיר נְהִירוּ חַד דְדָקִיק וְסָתִים, כְּלִיל בְּגוּיָה כְּלָלָא דְכָל נְהוּרִין. וּבִתְהוּא נְהִירוּ סָתִים, בְּטַש בִּיה מֵאן דְלָא בְטַש. נְהִיר בִּיה מֵאן דְלָא נְהִיר. וּכְדִין, אֲפִיק חַד נְהִירוּ, דְאִיהוּ עֲדוּנָא לְעֲדוּנָא, לְאֲשֶׁתְּעֲשָׂא, לְאֲתַגְנֹזָא נְהִירוּ דְדָקִיק, וְסָתִים בְּגוּ תְהוּא נְהִירוּ.

וְהוּא נְהִירוּ דְאִיהוּ עֲדוּנָא לְעֲדוּנָא, סָתִים, אֲתַקִּימוּ (נ"א אֲתַרְקִימוּ) וְאֲשֶׁתְּכֻלָּלוּ בִּיה שִׁית רְשִׁימִין, דְלָא יָדִיעוּן, בַּר לְהוּא נְהוּרָא דְדָקִיק כַּד עָאל לְאֲתַגְנֹזָא, עֲדוּנָא בְּעֲדוּנָא נְהִיר בְּנְהִירוּ.

וְהָאֵי נְהִירוּ דְנִפְקָא מִגּוּ נְהִירוּ דְדָקִיק אִיהוּ דְחִילָא וְאֲמַתְנִי וְתַקִּיפָא

יְתִירָא, וְאֲתַפְּשֵׁט הָאֵי וְאֲתַעְבִּיד עֲלֵמָא חֲדָא, דְנְהִיר לְכָל עֲלִמִין. עֲלֵמָא סָתִים, דְלָא יָדִיעַ כְּלָל, וּבְגוּיָה דְיִירִין שִׁית רְבּוּא אֶלְתָּ, דְאִינוּן דְיִירִין וְחִילִין וּמְשִׁירִין עֲלִאִין.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ז ע"א]

וּכְיוּן דְאֲפִיק לֹון וְאֲשֶׁתְּכֻלָּלוּ כְּחֲדָא כְּדִין (דף קכ"ז ע"א) אִיהוּ חֲבוּרָא חֲדָא. וְאִינוּן רֹזָא דְאֵת וִי"ו, דְאֲתַחֲבַר בְּהוּא עֲלֵמָא סָתִים, (כאן חסר) וּכְדִין כְּתִיב, (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהוָה. כַּד נִפְיַק וִי"ו, וְאֲשֶׁתְּכֻלָּלוּ מִגּוּ י"ה, כְּדִין יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוּ.

שָׂאר בְּנֵי עֲלֵמָא, לֹא אֲתִיִּיחִיב לֹון רְשׁוּ לְסַלְקָא חֲכִי, אֶלָּא לְסַגְלָתוּ, אֲתַר דְנִטִּיל וּכְנִיש כְּלָא. וְדָא אִיהוּ דְרָגָא לְתַתָּא, וּמִגּוּ דָּא, נְטִלִין לְעִילָא, בְּסָתִים דְרַעוּ, אֲבָל לֹא בְּאֲתַגְלִיא, כְּמָה דְנִטִּיל יַעֲקֹב, הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה. (ספר הבהיר הַשִּׁיךְ כֹּאן סִימָן ג'. ע"י עֲלִיו לְקַמֵּן דף קמ"ו ע"א) (שמות כה) וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה. רַבִּי יְהוּדָה פִּתַח, (תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאִיךָ פְּעֻלַת לְחוּסִים בְּךָ נִגַּד בְּנֵי אָדָם. הָאֵי קָרָא הָא אֲוִקְמוּהָ וְאֲתַמַּר. אֲבָל רֹזָא דָּא, הָא אֲוִקְמוּהָ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, גּוּ רֹזִין עֲלִאִין.

דְרָגָא עֲלָא, דְאִיהוּ רֹזָא דְעֲלֵמָא עֲלָא, אֲקָרִי מ"י. דְרָגָא תְתָאָה, דְאִיהוּ רֹזָא דְעֲלֵמָא תְתָאָה, אֲקָרִי מ"ה. וְתַנְיָנוּן, אֵל תִּקְרִי מ"ה אֶלָּא מָאָה, בְּגִין דְכָל דְרָגִין עֲלִאִין בְּאֲשֶׁלְמוּתְהוּן הָכָא אִינוּן.

תו אֲמַאי אֲקָרִי מ"ה. אֶלָּא אַף עַל גַּב דְמְשִׁיכוּ עֲלָאָה אֲתַמְשֵׁךְ, לֹא אֲתַגְלִיא עַד דְאֲשֶׁתְּלִים הָכָא, דְאִיהוּ אֲתַר סוּפָא דְכָל דְרָגִין, סוּפָא דְאֲמְשְׁכוּתָא דְכָלָא, וְקִיִּימָא בְּאֲתַגְלִיא. וְאֵף עַל גַּב דְאֲתַגְלִיא יְתִיר מְכָלָא, קִיִּימָא לְשִׂאלָא, מ"ה. מָה חֲמִית, מָה (בראשית ב' ע"ב) יָדַעַתְּ, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (דברים ד) כִּי לֹא רְאִיתֶם כֹּל תְּמוּנָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובגין כך, מה, רב טובך, דא איהו יסודא דעלמא, דאקרי רב טוב. כמה דאת אמר (ישעיה סג) ורב טוב לבית ישראל בגין דהאי איהו רב טוב. אור קדמאה, אקרי טוב סתם, והכא כלילן דכר ונוקבא כחדא. אשר צפנת, דהאי אתגניז, כגוונא דאור קדמאה, דאתגניז ואתטמר. פעלת: דהכא איהו אומנותא דכלא, אומנותא דכל עלמא, אומנותא דנשמתין ורוחין. ברזא דא עביד קודשא בריך הוא אומנותא דכל עלמא, ורזא דא (בראשית א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ברזא דא אתעביד משכנא ואתבני, דאיהו בדיוקנא דעלמא דלעילא, ובדיוקנא דעלמא תתאה, הדא הוא דכתיב ויקחו לי תרומה. לי. תרומה. תרין דרגין, דאינון חד, דמתחברן כחדא. (שמות כה) ויקחו לי תרומה וגו'. רבי שמעון ורבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי, הוו יתבי יומא חד, תחות אילני, בבקעתא גבי ימא דגנוסר. אמר רבי שמעון, כמה יאה צלא דא, דחפיא עלן מגו אילני, ואנן צריכין לאעטרא האי אתר במלי דאורייתא.

פתח רבי שמעון ואמר, (שיר השירים ג) אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון. האי קרא הא אוקימנא ליה ואתמר, אבל אפריון, דא היכלא דלתתא, דאיהו כגוונא דהיכלא עלאה, וקודשא בריך הוא קרא ליה גנתא דעדן, דאיהו נטע ליה להנאתיה, וכסופא דיליה לאשתעשעא ביה גו אינון נשמתין דצדיקייא, דתמן פלהו קיימין ורשימין בגויה. אינון נשמתין דלית לון גופא בהאי עלמא, פלהו סלקין ומתעטרן תמן, ואית לון דוכתין למחמי, לאתענגא גו ענוגא עלאה דאקרי (מקץ קצ"ז ע"ב) נעם יי'. ותמן אתמליין מכל כסופין דנהרי דאפרסמונא דכיא.

סדר הלימוד ליום כח טבת [יום 117 בשנה]

אפרסמון: דא היכלא עלאה טמירא גניזא. אפריון: דא היכלא דלתתא, דלית ביה סמך, עד דאסתמיך (נ"א דאתמשך) מגו היכלא עלאה. ובגין כך את סמך איהו סתים בכל סטרוי, כגוונא דא את ס' (ס"א מ"ם) סתימא.

מה בין האי להאי. אלא בשעתא דסתים ואתגניז בגויה, גו (נ"א נקודה) נהורא עלאה לעילא, כדין איהי קיימא, בדיוקנא (נ"א דא) דאת סמך סתים בגויה, ואתגניז ביה, לסלקא (עיין ק"פ ע"א) לעילא. ובשעתא דהדרא ויתבא רביעא על בנין לתתא לינקא לון, כדין איהי קיימא בדיוקנא דאת מ' רביעא סתימא לגו ארבע סטרין דעלמא.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ז ע"ב]

ועל דא, דא איהו (דף קכ"ז ע"ב) אפרסמון, ודא הוא אפריון. ובאתר תרין אתוון ס"מ, קיימא י', ברזא דברית, (ס"א רזא דברית דאתגניז בגויה) דאיהו זמין לנטלא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּלָא, רְזָא דְאִינּוֹן מֵאָה בְּרַפְאן, שְׁתִּין וְאַרְבַּעִין. שְׁתִּין, לְקַבֵּל שֵׁית סְטְרִין, דְּנַפְקִין מֵאֵת ס'. אַרְבַּעִין, לְקַבֵּל ד' סְטְרֵי עֲלָמָא, וְכֹלָא אֲשֵׁלִימוּ לְמֵאָה. וְאֵת יו"ד, אִיהוּ אֲשֵׁלִים לְרְזָא דְמֵאָה, כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיִלָא. וְעַל דָּא, דָּא אֲפֻרְסָמוֹן, וְדָא אֲפֻרְיוֹן.

אִינּוֹן נְהָרֵי נַפְקִין מֵאֲפֻרְסָמוֹן דָּא, וְנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין, דְּלִית לֹון גּוֹפָא בְּהַאי עֲלָמָא, יִנְקִין מֵהֵוּא נְהִירוֹ דְּנַפְיָא מֵאִינּוֹן נְהָרֵי אֲפֻרְסָמוֹנָא דְכִיָּא, וּמִתְעַנְגִי בְּעִנּוּגָא דָּא עֲלָאָה, וְנִשְׁמַתִּין (ד"א ל"ג דסלקין ונחתין) דְאִית לֹון גּוֹפָא בְּהַאי עֲלָמָא, סְלִקִין וְיִנְקִין מֵהֵוּא נְהִירוֹ דְאֲפֻרְיוֹן דָּא, וְנִחְתִּין. וְאֵלִין יְהִי וְנִטְלִי. יְהִי רִיחָא, מֵאִינּוֹן עוֹבְדִין דְכִשְׂרָאן, דְמִשְׁתַּדְלִי בְּהוּ בְּהַאי עֲלָמָא. וְנִטְלִי מֵהֵוּא רִיחָא דְאֲשֵׁתָאָר בִּיהַ בְּגִנְתָּא, כְּמָה דָּאֵת אָמֵר (בראשית כז) כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכוּ יי', רִיחָא דְאֲשֵׁתָאָר בִּיהַ בְּהֵוּא חֲקֵלָא. וְכִלְהוּ קִיָּיִמִי בְּהֵיָא גִנְתָּא, אֵלִין מִתְעַנְגִי לַעֲיִלָא, וְאֵלִין מִתְעַנְגִי לְתַתָּא.

עֲשֵׂה לֹו הַמְלֶךְ שְׁלֹמָה, עֲשֵׂה לֹו, לְגִרְמִיָּה. וְאִי תִימָא, הָא נִשְׁמַתִּין דְּצִדִיקָא מִשְׁתַּעֲשַׁעֵן בִּיהַ, וְאֵת אֲמַרְתָּ עֲשֵׂה לֹו. הֲכִי הוּא וְדָאִי. בְּגִין דְּהַאי אֲפֻרְיוֹן וְכֹל אִינּוֹן נִשְׁמַתִּין דְּצִדִיקָא, כְּלְהוּ קִיָּיִמִי לְאֲשֵׁתַעֲשַׁעֵא בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַמְלֶךְ (בראשית כ"ט ע"א) שְׁלֹמָה, מִלְכָּא דְשְׁלָמָא דִילִיָּה, וְדָא אִיהוּ מִלְכָּא עֲלָאָה (הא אוקמוה) הַמְלֶךְ סֵתֵם, דָּא מִלְכָּא מְשִׁיחָא. דָּא עֲלָמָא דְדְכּוּרָא, וְדָא עֲלָמָא דְנוֹקְבָא. מַעֲצֵי הַלְבָנוֹן אִינּוֹן אֵילָנִין נְטִיעֵן, דְעֵקֶר לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשִׁתִּיל לֹון בְּאַתֵּר אַחֲרָא, וְאֵלִין אֲקֻרוּן אֲרֻזֵי לְבָנוֹן, כְּמָה דָּאֵת אָמֵר, (תהלים קד) אֲרֻזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. וְלֹא אֲתַבְנִי הָאִי אֲפֻרְיוֹן, וְלֹא אֲשֵׁתְכֻלֵּל אֶלָּא בְּהוּ.

תוּ מַעֲצֵי הַלְבָנוֹן, אֵלִין שֵׁית יוֹמִין דְּבְרָאשִׁית דְּכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא, מִסְדֵּר בְּהַאי אֲפֻרְיוֹן, סְדוּרָא דְאֲתַחְזִי לִיָּה: סְדוּרָא קְדָמָאָה. אֲתַנְגִיד מִסְטְרָא דִימִינָא, אֹור קְדָמָאָה דְאֲתַנְגִינוּ, וְאֲתַנְטִיל מִסְטְרָא דִימִינָא, וְעַאל בְּהַאי אֲפֻרְיוֹן עַל יְדָא דִיסוּדָא חַד, וְעֵבִיד בִּיהַ שְׁמוּשָׁא. לְבִתֵּר אֲפִיק הֵוּא אֲפֻרְיוֹן חַד דִיֻּקְנָא כְּגִוּוֹנָא דְהַאי אֹור, וְדָא הוּא רְזָא דְכְּתִיב, (בראשית א) יְהִי אֹור וַיְהִי אֹור. כִּיֻּן דְאָמֵר יְהִי אֹור, אָמַאי כְּתִיב וַיְהִי אֹור, לָא אֲצִטְרִיךְ קָרָא לְמַכְתָּב, אֶלָּא וַיְהִי כֵן, מֵהוּ וַיְהִי אֹור. אֶלָּא, דְהֵוּא אֹור אֲפִיק אֹור אַחֲרָא דְאֲתַחְזִי לִיָּה, וְדָא אִיהוּ יוֹמָא קְדָמָאָה, מֵאִינּוֹן עֲצֵי הַלְבָנוֹן.

סְדוּרָא תְנִינָא: אֲתַנְגִיד מִסְטְרָא דְשְׁמַאלָא, פְּרִישׁוּ דְמִיָּא, בְּנִגִידוּ דְאֲשָׁא תְקִיפָא, וְאֲתַנְטִיל מִסְטְרָא דְשְׁמַאלָא, וְעַאל בְּהַאי אֲפֻרְיוֹן, וְעֵבִיד בִּיהַ שְׁמוּשָׁא, וְאֲפֻרִישׁ בֵּין מִיָּין דְבִסְטֵר יְמִינָא, וּבֵין אִינּוֹן מִיָּין (דבסטר שמאלא). לְבִתֵּר אֲפִיק הֵוּא אֲפֻרְיוֹן, חַד דִיֻּקְנָא, כְּגִוּוֹנָא דִילִיָּה. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְכְּתִיב, (בראשית א) בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרִקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל לְרִקִיעַ וַיְהִי כֵן. וְדָא אִיהוּ יוֹמָא תְנִינָא מֵאִינּוֹן עֲצֵי הַלְבָנוֹן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סדורא תליתאה: אתנגיד מסטרא דאמצעיתא, ומסטרא דימינא, (נ"א ומסטרא דשמאלא) חד יומא תליתאה, דעביד שלמא בעלמא. ומתמן אתמשיכו איבין לכלא, ודא עביד שמושא בהאי אפריון, ואפיק זינא לזיניה. זינא לעובדין סגיאין, זינא דאתחזי ליה, וכל דשאין ועשבין ואילנין בכמה חילין. ואשתאר דיוקניה תמן, ואפיק זינא ההוא אפריון, כההוא גוונא ממש, ודא איהו יומא תליתאה, דאתכליל מב' סטרין, מאינן עצי הלבנון.

סדורא רביעאה: אתנגיד ואתנהיר ואתנהיר דשמשא, לאנהרא להאי אפריון, גו חשוף דיליה, ועאל ביה לאנהרא, ולא עביד ביה שמושא. עד יומא חמשאה, דאפיק האי אפריון ההוא שמושא דנהירו, דעאל ביה ביומא רביעאה, ואפיק ההוא אפריון כההוא גוונא ממש דההוא נהירו, ודא איהו יומא רביעאה חד מאינן עצי הלבנון.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ח ע"א]

סדורא חמישאה: אתנגיד חד משיכו, דרחישו (דף קכ"ח ע"א) דמיא, ועביד שמושא לאפקא ההוא נהירו, דסדורא דיומא רביעאה, ועביד בהאי אפריון שמושא, ואפיק זינא לזיניה, אינן דאתחזי כההוא גוונא ממש, והאי יומא שמש ההוא שמושא, יתיר מפל שאר יומין. וכלא תליא עד יומא שתיתאה, דאפיק אפריון כל מה דהוה גניז ביה, דכתיב, (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למינה וגו'. ודא איהו יומא חמישאה, חד מאינן עצי הלבנון.

סדורא שתיתאה: דא איהו יומא, דאתקין כל האי אפריון, ולית ליה תקונא, ולית ליה תקפא, בר מהאי יומא, כד אתא האי יומא, אתתקן האי אפריון, בכמה רוחין, בכמה נשמתין, בכמה עולמותן שפירן בחיזו. אינן דאתחזון למיתב בהיכלא דמלכא. אוף איהו אתתקן בשפירו כל שאר יומין דהוה בקדמיתא, ואתקין לון בתיאובתא חדא, ברעותא בחדוה, תקונא דלעילא ותתא.

כדין אתקדש האי אפריון, בקדושין עלאין ואתעטר בעטרוי, עד דסליק בסליקו דעטרא דנייחא, ואקרי שמא עלאה, שמא קדישא, דאיהי שבת. נייחא דכלא, תיאובתא דכלא, דבקותא דכלא, דעילא ותתא כחדא. וכדין כתיב, (שיר השירים ג) אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון.

אמר רבי שמעון, מאן דזכי בההוא אפריון, זכי בכלא, זכי למיתב בנייחא דצלא דקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר, (שיר השירים ב) בצלו חמדתי וישבתי. והשתא דיתיבנא בצלא דנייחא דא, אית לן לאסתכלא דלא יתבינן אלא בצלא דקודשא בריך הוא, גו ההוא אפריון. ואית לן לאעטרא האי אתר, בעטרין עלאין, עד דיתערו אילני דההוא אפריון, למיתי עלן בצלא אחרא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פֶתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן בְּרִישָׁא וְאָמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. וַיִּקְחוּ לִי, הָאִי מֵאֵן דְּבַעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּמִצְוָה, וְלֹא שְׁתַּדְּלָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲצִטְרִיךְ דְּלֹא יִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ בְּרִיקְנֵיָא וּבְמַגְנָא, אֶלָּא אֲצִטְרִיךְ לֵיהּ לְבַר נֶשׁ לְאַשְׁתַּדְּלָא בֵּיהּ כְּדָקָא יְאוּת כְּפּוּם חִילֵיהּ. וְהָא אוּקִימְנָא מְלָה דָּא בְּכַמְהָ אַתְרֵי, יְאוּת לְמִיסְבַּ בַּר נֶשׁ הֵהוּא אֲשֶׁתַּדְּלוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כְּמָה דָּאֵת אָמַר (דְּבָרִים טו) אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ וְגו'.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (ישעיה נה) לְכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלֹא כֶסֶף וּבְלֹא מַחִיר יֵין וְחֶלֶב, דְּהָא אִיהוּ בְּמַגְנָא, (ואשתדלותה בלא כסף) וְאִיהוּ אֲשֶׁתַּדְּלוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶלָּא אֲשֶׁתַּדְּלוּתָא דְּאוּרֵיָתָא, כָּל מֵאֵן דְּבַעֵי זְכִי בְּהָ. אֲשֶׁתַּדְּלוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַנְדַּע לֵיהּ, כָּל מֵאֵן דְּבַעֵי זְכִי בֵּיהּ, בְּלֹא אַגְרָא כְּלָל. אֲבָל אֲשֶׁתַּדְּלוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּקִימָא בְּעוּבְדָא, אָסִיר לְנֻטְלָא לֵיהּ לְמַגְנָא וּבְרִיקְנֵיָא, בְּגִין דְּלֹא זְכִי בְּהֵהוּא עוּבְדָא כְּלָל, לְאַמְשַׁכָּא עֲלֵיהּ רוּחָא דְּקוּדְשָׁא, אֶלָּא בְּאַגְרֵי שְׁלִים.

בְּסַפְרָא דְּחֶרְשֵׁי, דְּאוּלִּיף אֲשַׁמְדָּאי לְשַׁלְמָה מְלָכָא, כָּל מֵאֵן דְּבַעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא לְאַעֲבָרָא מִנֵּיהּ רוּחַ מְסֻבָּא, וְלֹא כְּפִיָּא רוּחָא אַחְרָא. הֵהוּא עוּבְדָא דְּבַעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא בֵּיהּ, בְּעֵי לְמַקְנֵי לֵיהּ בְּאַגְרֵי שְׁלִים, בְּכָל מָה דִּיבְעוֹן מִנֵּיהּ, בֵּין זְעִיר בֵּין רַב, בְּגִין דְּרוּחַ מְסֻבָּא, אִיהוּ אֲזַדְמֵן תְּדִיר בְּמַגְנָא וּבְרִיקְנֵיָא, וְאֲזַדְבֵּן בְּלֹא אַגְרָא, וְאֲנִים לְבָנֵי נֶשׂא לְמִשְׁרֵי עֲלֵיָהּ, וּמִפְתִּי לֹון לְדִיָּרָא עֲמַהוֹן, בְּכַמְהָ פְתוּיָין, בְּכַמְהָ אַרְחִין, סִטִּי לֹון לְשׁוּאָה דִּיָּרִיָּה עֲמַהוֹן.

רוּחַ קוּדְשָׁא לָאו חֲכִי, אֶלָּא בְּאַגְרֵי שְׁלִים, וּבְאַשְׁתַּדְּלוּתָא רַב סְגִי, וּבְאַתְדַּכְּאוּתָא דְּגַרְמִיָּה וּבְאַתְדַּכְּאוּתָא דְּמִשְׁכְּנִיָּה, וּבְרַעוּתָא דְּלִבִּיָּה וּנְפִשִׁיָּה. וְלֹאֵי דִיכִיל לְמַרוּחַ לֵיהּ, דִּישׁוּי מְדוּרִיָּה עֲמִיָּה. וְעַם כָּל דָּא דִּיָּהָ בְּאַרְחַ מִישְׁר, דְּלֹא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׁמַאלָא, וְאִי לָאו, מִיָּד אֲסַתְּלַק מִנֵּיהּ, וְאַתְרַחַק מִנֵּיהּ. וְלֹא יִכִּיל לְמַרוּחַ לֵיהּ כְּדְבַקְדָּמִיתָא.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ח ע"ב]

וְעַל דָּא כְּתִיב, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ, מֵהֵהוּא דְּאַקְרֵי אִישׁ, דְּאַתְגַּבַּר עַל יְצִרִיָּה. וְכָל מֵאֵן דְּאַתְגַּבַּר עַל יְצִרִיָּה, אַקְרֵי אִישׁ. אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, מֵאִי אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. אֶלָּא. (דף קכ"ח ע"ב) דִּיָּתְרַעֵי בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תהלים כז) לָךְ אָמַר לְבִי. (תהלים עג) צוּר לְבַבִּי. (משלי טו) וְטוֹב לֵב. (רות ג) וַיִּיטֵב לְבוֹ. כְּלָהוּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְאָמַר. אוּף חֲכָא אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. מִנֵּיהּ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי, דְּהָא תַמֵּן אֲשֶׁתַּכַּח וְלָאוּ בְּאַתְרֵי אַחְרָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּמָנָא יַדְעִינָן דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵּיהּ, וְשׁוּי מְדוּרֵיהּ בֵּיהּ. כַּד חֲמִינָן דְּרַעוּתָא דְּהָהוּא בַּר נָשׁ, (בחדוה ברעותא דלבא) לְמַרְדָּף וּלְאַשְׁתְּדִלָּא אֲבַתְרִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּלְבִּיהּ וּבִנְפִשִּׁיהּ וּבְרַעוּתֵיהּ, וְדַאי תַּמָּן יַדְעִינָן דְּשְׂרִיא בֵּיהּ שְׂכִינְתָּא. כַּדִּין בְּעִינָן לְמַקְנֵי הָהוּא בַּר נָשׁ, בְּכֶסֶף שְׁלִים, (ולאשתדלא אבתריה) לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדְיָה וּלְמִילָף מִנִּיהּ. וְעַל דָּא קַדְמָאֵי הוּוּ אֲמַרֵי, וְקִנְיָה לָךְ חֵבֵר, בְּאַגְר שְׁלִים בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיהּ, בְּגִין לְמִזְכֵּי בְּשְׂכִינְתָּא. עַד הֵכָּא בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר זַכָּאָה וּלְמַקְנֵי לִיהּ. אוּף הֵכִי, הָהוּא זַכָּאָה בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר חֵיבָא, וּלְמַקְנֵי לִיהּ בְּאַגְר שְׁלִים, בְּגִין דִּיעֵבֵר מִנִּיהּ הָהוּא זַכָּאָה, וְיִתְכַפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא, וְיַעֲבִיד לְנַפְשִׁיהּ, בְּגִין דִּיתְחַשֵּׁב עָלֶיהּ, כְּאִילוּ הוּא בְּרָא לִיהּ. וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיסְתְּלָק בֵּיהּ יְקָרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִתִּיר מְשַׁבְּחָא אַחְרָא, וְאַסְתְּלִקוּתָא דָּא יִתִּיר מְכַלָּא. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ גְרִים לְאַכְפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא, וּלְאַסְתְּלִקָּא יְקָרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַחֲרָן, (מלאכי ב) וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעוֹן. וְכְתִיב (מלאכי ב) בְּרִיתִי הֵיטָה אֶתּוֹ.

תָּא חֲזִי, כֹּל מֵאֵן דְּאֲחִיד בִּידָא דְּחֵיבָא, (ותב לגביה) וְאַשְׁתְּדַל בֵּיהּ, לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֲסְתְּלָק בְּתַלְת סְלוּקִין, מַה דְּלָא אֲסְתְּלָק הֵכִי בַּר נָשׁ אַחְרָא. גְרִים לְאַכְפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא. וְגְרִים דְּאַסְתְּלָק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיהּ. וְגְרִים לְקִימָא כֹּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא. וְעַל הָאֵי בַּר נָשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הֵיטָה אֶתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוּם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבְנוֹי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאֲתִי. כֹּל מֵאֵרֵי דִּינִין, לֹא יְכַלִּין לְמִידָן לִיהּ, בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי. עָאֵל בְּתַרִּסֵּר תַּרְעֵי, וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קיב) גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרָךְ. הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'.

בְּאַדְרָא עֲלָאָה, קִימִין תַּלְת (סטרי) גְּוֹוִין. וְאַינִין לְהַטִּין גּוֹ שְׁלֵהוּבָא חֲדָא, וְהָהוּא שְׁלֵהוּבָא נְפָקָא מִסְטָרָא דְּדָרוּם דְּאִיהוּ יְמִינָא. וְאַינִין גְּוֹוִין מִתְפָּרְשֵׁן לְתַלְת סְטָרִין. חַד סְלִיק לְעֵילָא. וְחַד נַחִית לְתַתָּא. וְחַד דְּאַתְחֲזִי, וְגִנִּיו בְּשַׁעְתָּא דְּשִׁמְשָׁא נְהִיר.

גְּוֹוִנָא חֲדָא הָהוּא דְּסְלִיק לְעֵילָא, נְפָקָא, וְהָהוּא גְּוֹוִנָא אִיהוּ גְּוֹוִן חוּור, יִתִּיר מִחוּורוֹ אַחְרָא. וְעָאֵל בְּהָהוּא שְׁלֵהוּבָא וְאַצְטַבַּע זַעִיר, וְלֹא אַצְטַבַּע, וְקִימָא הָהוּא גְּוֹוִן לְעֵילָא עַל רִישָׁא דְּהָהוּא אַדְרָא. וּבְשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל עָאֵלִין לְבֵי כְּנִשְׁתָּא וּמְצָלָן צְלוּתְהוֹן, כַּד מְטָאן לְגַאֵל יִשְׂרָאֵל, וְסִמְכִין גְּאוּלָּה לְתַפְלָה, כַּדִּין הָאֵי גְּוֹוִן חוּור, אֲסְתְּלָק עַל רִישָׁא דְּאַדְרָא, וְאַתְעֵבִיד לִיהּ כְּתָרָא (דקיימא).

וְכַרְזָא נְפִיק וְאֲמַר, זַכָּאִין אֶתּוֹן עֲמָא קְדִישָׁא, דְּעֵבְדֵי טוֹב קָמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְרִזָּא דָּא, (ישעיה לח) וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיהּ עֲשִׂיתִי, (ויחי רנ"ח ע"ב) דְּסָמִיךְ גְּאוּלָּה לְתַפְלָה. בְּגִין דְּהָא בְּהֵיא שַׁעְתָּא דְּמָטוֹ לְתַהֲלוּת לְאֵל עֲלִיוֹן, דְּסְלִיק הָאֵי גְּוֹוִן עַל רִישָׁא דְּהָהוּא (קכ"ז ע"ב) אַדְרָא, אֲתַעֵר הָאֵי צַדִּיק, לְאַתְחַבְּרָא בְּאַתֵּר דְּאַצְטְרִיךְ,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ברחמינו בחיבוו בחדוה ברעותא. וכל שייפין פלהו, מתחברן בתיאובתא חדא אלן באלין, עלאין בתתאין, ובוצינין פלהו נהרין ומתלהטין, וכלהון קיימא בחבורא חדא בהאי צדיק דאקרי טוב, כמה דאת אמר (ישעיה ג) אמרו צדיק פי טוב, ודא מחבר לכלהו בחבורא חדא. כדין פלא בלחישו עילא ותתא, בנשיקין דרעותא, וקיימא מלה בחבורא דבי אדרא.

[זהר חלק ב' - דף קכ"ט ע"א]

כיון דמטו לשים שלום, כדין עביד שמושא ההוא נהר דנפיק מעדן באדרא דא, וכדין בעיין פלא לנפקא מקמי מלכא, ולא אצטריך בר נש, ולא אחרא, לאשתכחא תמן, ולא למשאל שאלתין, (דף קכ"ט ע"א) אלא אצטריך למנפל על אנפין. מאי טעמא. בגין דההיא שעתא שעתא דשמושא הוי, ובעי כל בר נש למכסוף מקמי מאריה, ולחפיא אנפוי בכסופא סגין, ולאכללא נפשיה בההוא שמושא דנפשיין, דאתכליל ההוא אדרא מעילא (ר' ע"ב) ומתתא בנפשיין ורוחין. כדין גוון אחרא, דנחית לתתא, קאים ואחיד בשפולי דהאי אדרא.

וכרוזא נפיק וקארי ואמר, עלאין ותתאין אסהידו סהדותא, מאן איהו דעביד נפשאן וזכי לחייביא, ההוא דעטרא (ס"א דאתחזי לאעטרא ליה, בעטרא) דמלכותא על רישיה, ההוא דאתחזי לעאלא השתא קמי מלכא ומטרוניתא, דהא מלכא ומטרוניתא שאלי עליה.

כדין אזדמן תרין סהדין, מאינון עיני יי' דמשטטי בכל עלמא, וקיימין בתר פרגודא, וסהדן סהדותא דא, ואמרי, הא אנן סהדין על פלגיא בר פלגיא. זכאה חולקיה, דהא אבוי ידכר בגיניה לטב. דא איהו עביד נפשו לתתא, נפשאן דחייביא דהו מסטרא אחרא. כדין אתיקר קודשא בריך הוא בחדוה שלימתא.

ביה שעתא אזדמן (קמ"ב ע"ב) חד ממנא, דאיהו גזברא על דיוקנין דצדיקיא, ברזא דשמושא דאתוון, דאתקרי ברזא יהודי"עם, בכתרא דשמושא דשמא קדישא. ורמיז קודשא בריך הוא לההוא ממנא, ואייתי דיוקניה דההוא בר נש דעביד נפשאן דחייביא וקאים ליה קמי מלכא ומטרוניתא.

ואנא אסהדנא עלי שמיא וארעא דבההיא שעתא מסרין ליה ההוא דיוקנא. דהא לית לך כל צדיקא בהאי עלמא, דלא חקיק דיוקניה לעילא, תחות ידא דההוא ממנא. ומסרין בידיה ע' מפתחן דכל גנוזא דמאריה בהו. כדין מלכא בריך לההוא דיוקנא, בכל ברפאן דבריה לאברהם, כד עבד נפשאן דחייביא.

וקודשא בריך הוא רמיז לד' משריין עלאין, ונטלין לההוא דיוקנא, ואזלין עמיה, ואיהו עאל לע' עלמין גניזין, דלא זכי בהו בר נש אחרא, בר אינון גניזין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לאינן דעבדי נפשיהון דחייביא. ואלמלי הוו ידעי בני נשא, כמה תועלתא וזכו (גרמי לצדיקיא) וזכאן בגינייהו כד זכו להון. הוו אזלו אבתרייהו, ורדפי לון כמאן דרדיף בתר חיינ.

מסכנא זכי לבני נשא בכמה טבאן, בכמה גניזין עלאין, ולא איהו כמאן דזכי בחייביא. מה בין האי להאי. אלא מאן דאשתדל בתר מסכנא, איהו אשלים חיינ לנפשיה, וגרים ליה לאתקיימא, וזכי בגיניה, לכמה טבאן להווא עלמא. ומאן דאשתדל בתר חייביא, איהו אשלים יתיר. עביד לסטרא אחרא דאלהים אחרים דאתפפא, ולא שלטא, ואעבר ליה משלטנותיה. עביד דאסתלק קודשא בריך הוא על כורסי יקרית. עביד להווא חייבא, נפשא אחרא. זכאה חולקיה.

גוונא אחרא, דאתחזי ולא אתחזי, בשעתא דמטאן ישראל לקדושה דסידרא, כדין האי גוונא דגניו, ונפיק, בגין דהאי איהו קדושתא דקא מקדשי ישראל יתיר על מלאכי עלאי, דאינן חברים בהדייהו. והאי גוונא נהיר ואתחזי בשעתא דישאל מקדשי קדושתא דא, (נ"א דהא מסיימי ישראל עד לא ישגחון וכו') עד דמסיימי ישראל, בגין דלא ישגחון מלאכים עלאין, ויענישו לון לעילא, ולא יקטרגון עלייהו.

כדין כרוזא נפיק ואמר, עלאין ותתאין אציתו, מאן איהו גס רוחא במלי דאורייתא, מאן איהו דכל מלוי בגין למגבה במלי דאורייתא בגין דתנינן, דבר נש בעי למהוי שפיל בהאי עלמא במלי דאורייתא, דהא לית גבהו באורייתא, אלא בעלמא דאתי.

[זוהר חלק ב' - דף קכ"ט ע"ב]

בקדושתא דא, בעינן לאסתמרא, ולאגנא לה בינא, בגין דנתקדש גו קדושה ברישא ובסופא. יתיר מאינן קדושן דאמרי בהדן מלאכי עלאי. קדושה דאנן מקדשי בשבחא דאנן משבחן למלאכי עלאי, ובגין שבחא דא, שבקין לן למעאל גו תרעי עלאי, ועל דא אנן אמרין קדושה דא (דף קכ"ט ע"ב) בלשון הקדש, ושבקין לן ברחימו, למיעל תרעין דלעילא, מגו דאנן משבחין לון בסדורא דלהון. (ס"אדילן) ובגין כה, אנן נטלין קדושן יתיר, ועאלין תרעין עלאין.

ואי תימא רמאותא היא. לאו הכי. אלא מלאכי עלאי אינן קדישין יתיר מינן, ואינן נטלי קדושתא יתיר, ואלמלא דאנן נטלין ומשכין עלן קדושאן אלין, לא ניכול למהוי חברים בהדייהו, ויקרא דקודשא בריך הוא לא ישתלים עילא ותתא בזמנא חדא. ועל דא אנן משתדלין למהוי עמהון חברים, ויסתלק יקרא דקודשא בריך הוא עילא ותתא בזמנא חדא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קדושה די בסופא, איהי תרגום, כמה דאוקימנא. ודא אפילו (קל"ב ע"ב) יחיד יכיל לומר לה, אינון מלי דתרגום. אבל מלין דלשון הקדש דקדושה, לאו אינון אלא בעשרה, בגין דלשון הקדש שכינתא מתחברא בהדיה. ובכל קדושה דשכינתא אתיא, לאו איהו אלא בעשרה. דכתיב, (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו', בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולא שאר עמין דאית לון לישן אחרא.

ואי תימא, הא קדושתא דקדיש, דאיהו תרגום, אמאי לאו איהו ביחיד. תא חזי, קדושתא דא, לאו איהו פשאר קדושאן דאינון משלשין. אבל קדושתא דא, איהי סלקא בכל סטרין, לעילא ותתא ובכל סטרי מהימנותא, ותברא מנעולין וגושפנקן דפרזלא, וקליפין בישין, (ס"א ודא איהו שבחא דאסתלק ביה יקרא דקודשא בריך הוא יתיר משבחא אחרא. ואסתלקו דא יתיר מכלא, מאי טעמא, בגין דאיהו גרים לאתרפיא סטרא אחרא ולאסתלקא) לאסתלקא יקרא דקודשא בריך הוא על פלא, ואנון בעינון למימר לה בלישנא דסטרא אחרא, ולא תבא בחילא תקיף, אמן יהא שמייה רבא מברך, בגין דיתבר חילא דסטרא אחרא, ויסתלק קודשא בריך הוא ביקריה על פלא. וכד אתבר בקדושתא דא חילא דסטרא אחרא, קודשא בריך הוא אסתלק ביקריה, ואדכר לבנוי, ואדכר לשמיה. ובגין דקודשא בריך הוא אסתלק ביקריה בקדושתא דא, לאו איהי אלא בעשרה. ובלישנא דא, על פרחיה דסטרא אחרא אתכפיא, ואתתבר חיליה, ואסתלק יקרא דקודשא בריך הוא, ותבר מנעולין וגושפנקן ושלשלאן תקיפין, וקליפין בישין, ואדכר קודשא בריך הוא לשמיה ולבנוי. זכאין אינון עמא קדישא דקודשא בריך הוא יהב לן אורייתא קדישא, למזכי בה לעלמא דאתי.

אמר רבי שמעון לחברייא, זכאין אתון לעלמא דאתי, וכיון דשרינן מלין דכתרא דמלכותא עלאה אימא אנה בגיניכו (נ"א בגוויכו) וקודשא בריך הוא יהיב לכו אגרא בהווא עלמא. וההוא הבל דפומייכו, יסתלק לעילא, כאילו אתון מתערין מלין אלין.

פתח ואמר (שמות כה) וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת. האי קרא איהו לסטרא עלאה, ואיהו לסטרא תתאה. איהו לסטרא עלאה, בסטרא דקדושה. ואיהו לסטרא תתאה, בסטרא אחרא. תא חזי, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא, שארי למברי מסטרא דכספא, דאיהו ימינא, בגין דההוא כספא הוה מלעילא. ובעובדא דמשכנא, דאיהו כגוונא דיליה, שארי מסטרא דשמאלא, ולבתר מסטרא דימינא. בגין דמשכנא מסטרא דשמאלא הוה, ועל דא שארי הכא מסטרא דשמאלא, והתם מסטרא דימינא, וזאת התרומה וגו'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכתיב (תהלים נה) ערב ובקר וצהרים וגו', האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל הכא עדין עדנין הוא דצלותא דכל יומא. וחברייא אתערו בהני תלת זמנין. ערב, דא היא אספקלריאה דלא נהרא. ובקר, דא היא אספקלריאה דנהרא. וצהרים, (לאו האי אתר דאקרי חשך, אלא אתר איהו דקיימא בין האי להאי, אבל זמנא דצלותא דמנחה) אתר דאתקרי חשך איהו, דאחיד בערב, וקיימא דא עם דא.

ומה דאתמר צהרים, דאיהו תוקפא דשמשא. לישנא מעליא נקט. והכי איהו ארחא, לבר נש אוכם, (דף ק"ל ע"א) קראן ליה חוור, ולישנא מעליא נקט, ולזמנין לחוור קראן ליה אוכם, דכתיב, (במדבר יב) כי אשה פושית לקח (עמוס ט) הלא כבני כושיים אתם לי וגו'.

ערב דא, צלותא דערבית. ובגין דבערב דא אתערב ביה סטרא אחרא, דחשיף נהוריה, ושלטא בליליא, שוו ליה רשות, ולית ליה זמן קבע, (קמ"א ע"א, קס"ב ע"א) אמורין ופדרין מתאכלין בהאי זמנא, ומכאן אתזנו כמה חבילי טהירין, דנפקין ושלטין בליליא.

ואי תימא, אי הכי, הא תנינן, דכל אינון מארי סטרא אחרא דרוח מסאבא, לא שלטי (קמ"ב ע"ב) בארעא קדישא, והא מתערי לון ישראל בהאי, ואסיר לאתערא לון לשריא על ארעא קדישא.

אלא בליליא, ההוא תננא סליק, ולא סליק פגוונא דקרנא אחרא, דהוה סליק תננא בארע מישר, והכא הוה סליק ההוא תננא לחד נוקבא דצפון, דתמן כל מדורין דרוחין בישין, וכיון דההוא תננא סליק (קמ"א ע"א, רמ"ב ע"ב) ועקים ארע ליהווא סטרא פלהו הוו מתזנין וקיימין ועאלין בדוכתייהו, ולא הוו נפקין ושלטין בעלמא.

חד ממנא קיימא ליהווא סטרא, על ההוא נוקבא דצפון, בכל אינון חבילי טהירין, סנגירי"א שמייה, ובשעתא דההוא תננא עקים ארחיה וסליק, האי ממנא ושתין אלף רבוא משריין אחרנין, פלהו מתעתדן לקבלא ליה, ולא תזנא מניה, וקיימין בההוא נוקבא, ועאלין בחד פתחא דאקרי קרי, ודא איהו רזא דכתיב, (ויקרא כו) ואם תלכו עמי קרי וגו', וכתיב, והלכתי עמכם בחמת קרי, בההוא רוגזא דנפיק מפתחא דקרי.

ואלין אינון דמשטטי בליליא, (רס"ד ע"א, רס"ו ע"א) ובשעתא דנשמתינן נפקין לסלקא, לאתחזאה לעילא, אינון נפקין, ומקטרגן לון, ולא יכלין לסלקא ולא תחזאה לעילא, בר אינון חסידי קדישין עליונים, דאינון בקעין רקיעים ואוירים וסלקין. ואלין חבילי טהירין נפקין, ומודיעין מלין פדיבין לבני נשא, ואתחזיין לון בדיוקנין אחרנין, וחייכאן בהו, עד דאושדין זרעא, ואקרון מאריהון דקרי, בגין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאינון דנפקין מפתחא דקרי, גרמי לון. ובשעתא דמתאפלי אמורין ופדרין, ההוא תננא הוי רוי לון, וזן לון, כפום יקרא דלהון, הכי מזונא דלהון, מה דאתחזי לון. ובהאי, לא נפקן, ולא משטטי בארעא קדישא.

ערב: כמה דאת אמר, (שמות יב) וגם ערב רב עלה אתם, דכל אינון חבילי טהירין, אינון מתערבי בשולטנו דליליא. ועל דא לא שויהא חובא לצלותא דערבית, דלית מאן דיכיל לאתקנא לה פיעקב, דאיהו הוה מארי (מדכי) משכנא, ומתקן ליה כדקא יאות.

ואף על גב דאיהו רשו, צלותא דא איהו לאגנא עלן מגו פחד בלילות, מגו פחד דכמה סטרין דגיהנם, דהא בההיא שעתא טרדי לחייביא בגיהנם, על חד תרין מביממא. ובגין כך, מקדמי ישראל למימר והוא רחום, דאיהו בגין פחד דגיהנם. ובשבת דלא אשתכח פחד דינא דגיהנם, ולא דינא אחרא, אסיר לאתערא ליה, דאתחזי דהא לית רשו לשבת לאעברא דינא מעלמא.

ופחד דקטרוגא דנשמתינן, כד בעאן לסלקא לעילא, לאתחזאה קמי מאריהון. ובגין כך אנון מקדימים, שומר את עמו ישראל לעד אמן. פחד דכמה מזיקין וקטרוגין דמשתכחי בליליא, ואית לון רשו לנזקא, למאן דנפיק מתרע ביתיה לבר, ובגין כך אנון מקדימים, ושומר צאתנו ובואנו.

ועל כל דא, מגו דחילו דכל דא, אנון מפקדינון גופין רוחין ונשמתינן, למלכותא עלאה, די שולטנו דכלא בידהא. ועל דא צלותא דערבית, בכל ליליא ויליליא. השתא דקרבינן ומדבחן לא אשתכחו, אנון עבדינון כל תקונין דאנון עבדין על רוא דינא.

בפלגו ליליא, כד רוח צפון אתער, בטש בכל אינון מדורין דרוחין בישין, ותבר (חד טרא תקיפא) (צ"ז ע"א) סטרא אחרא, ועאל ושאט לעילא ותתא, וכל אינון (דף ק"ל ע"ב) חבילי טהירין עיילין לדוכתייהו, ואתבר חילייהו ולא שלטין. וכדין קודשא בריך הוא עאל לאשתעשעא עם צדיקיא בגנתא דעדן, והא אתמר.

כד אתי צפרא, נהורא דשרגא דשלטא בליליא, אתגניז מקמי נהורא דיממא, כדין בקר שלטא, ואתעבר שולטנו דערב, (וכדין) האי בקר, איהו בקר דאור קדמאה, האי בקר, אשלים טיבו לעלמין פלהו. מניה אתנונו עלאין ותתאין. האי אשקי לגנתא. האי איהו נטירו דכל עלמא. הכא רוא לידעי מדין, (נ"ז ע"א) מאן דבעי למיפק לארחא, יקום בנגהא, וישגח באסתפלוחא לפום שעתא, לסטר (קי"ב ע"ב) מזרח, ויחמי כחיו דאתוון דבטשי ברקיעא, דא סליק ודא נחית. ואלין אינון נציצו דאתוון, דאתברון בהו שמיא וארעא.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לַיְמוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

אִי אִיהוּ יָדַע בְּרוּא דְאִינּוֹן אַתּוּן, דְּאִינּוֹן רְזָא דְשָׁמַא קְדִישָׁא, דְאַרְבַּעִין וְתַרִּין אַתּוּן, וְיִדְכַר לֹון כְּדָקָא חֲזִי, בְּרַעֲוִתָּא דְלִבָּא. יַחֲמִי גּוּ נְהִירוּ דְנִגְהָא דְרַקִּיעָא שְׂתִית יוֹדִי'ן, תְּלַת לְסֵטֶר יְמִינָא, וְתְלַת לְסֵטֶר שְׁמַאלָא. וְתְלַת וּוִין, דְסִלְקִין וְנַחְתִּין וְנִצְצִי בְרַקִּיעָא. וְאִינּוֹן אַתּוּן דְבִרְפַת כְּהַנִּים, וְכַדִּין יִצְלִי צְלוֹתֶיהָ, וְיַפּוּק לְאַרְחָא, וְדַאי שְׂכִינְתָּא אֶקְדִּימַת עִמִּיהָ, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה.

כַּד אַתִּי הָאִי בְקָר, עֲמוּדָא חַד נְעִיץ בְּסֵטֶר דְרוּם, לְגוּ מְתִיחוּ דְרַקִּיעָא, דְעַל גְּבִי גִנְתָּא. בַּר מַהְהוּא עֲמוּדָא, דְאִיהוּ (קפ"ד ע"ב) נְעִיץ בְּאַמְצֵעוּ דְגִנְתָּא. וְעֲמוּדָא דָא, אִיהוּ נְהִיר (ויחי רי"ט ע"א) בְּנְהִירוּ דְתְלַת גְּוּוּנִין, מְרַקְמָא דְאַרְגָּוּוּנָא. בְּהַהוּא עֲמוּדָא, קִיּוּמָא עֲנַפָּא חַדָּא, בְּהַהוּא עֲנַפָּא, אַתְעַתְדוּ תְלַת צְפָרִין, מְתַעֲרִין צְפָצְפָא לְשַׁבְחָא.

פְּתַח חַד וְאָמַר, (תהלים קיג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. פְּתַח תְּנַיִנָא וְאָמַר, יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. פְּתַח תְּלִיתָאָה וְאָמַר, מִמְּזוּרַח שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהוּלָל שֵׁם יְיָ. כְּדִין כְּרוּזָא קָדִים וְקָרִי אַתְעַתְדוּ קְדִישֵׁי עֲלִיוּנִין, אִינּוֹן דְמְשַׁבְּחוֹן לְמֵאֲרִיְהוֹן, אַתְתְּקִנוּ בְשַׁבְּחָא דִימְמָא. כְּדִין אַתְפְּרִשׁוּן יְמִמָּא מִן לִילְיָא. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן דְקָם בְּצַפְרָא, מְגוּ תוֹשַׁבְּחַתָּא דְאוּרִיָּתָא, דְלַעִי בְלִילְיָא. בְּהַהוּא זְמַנָּא צְלוֹתָא דְצַפְרָא.

כְּתִיב, (ישעיה כ"א) אָמַר שׁוֹמֵר אֶתָּא בְקָר וְגַם לִיְלָה אִם תְּבַעֲיוֹן בְּעִיּוֹ שְׁבוּ אֶתִּיו, הָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ לִיָּה, עַל גְּלוּת דִּישְׂרָאֵל, דִּיתְבִּי גּוּ בְנֵי שְׁעִיר, וְיִשְׂרָאֵל אֲמַרִי לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, שׁוֹמֵר, מַה מְלִילָה, מַה תְּהָא עַלְן מִן גְּלוּתָא דָא, דְדַמִּי לַחֲשׁוּכָא דְלִילְיָא. מַה כְּתִיב, אָמַר שׁוֹמֵר, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אַתָּא בְקָר, כְּבַר נְהִירָנָא לְכוּ בְּגְלוּתָא דְמַצְרַיִם, וְאַסִּיקְנָא לְכוּ וְקָרִיבַת יִתְכוּן לְפּוֹלְחָנִי, וְאוּרִיָּתָא יְהִיבִית לְכוּן, בְּגִין דְתִזְכוּן לְחַיִּי עֲלִמָּא. שְׁבַקְתוֹן אוּרִיָּתִי, וְגַם לִיְלָה, אַעִילְנָא לְכוּ בְּגְלוּתָא (ס"א דבבל, וְאַסִּיקְנָא לְכוּ. שְׁבַקְתוֹן אוּרִיָּתִי כַמְלַקְדָּמִין, אַעִילְנָא לְכוּ בְּגְלוּתָא) כְּמַלְקְדָּמִין. אִם תְּבַעֲיוֹן בְּעִיּוֹ כְּמָה דָאָתָּ אָמַר, (ישעיה לה) דְרָשׁוּ מֵעַל סֵפֶר יְיָ וְיַקְרָאוּ, וְתַמֵּן תְּשַׁבְּחוּן בְּמַה תְּלִיָּא גְלוּתָא דְלְכוּן, וְגֵאוּלָּה דְלְכוּן, וְכַד תְּבַעֲיוֹן בְּהָ, הִיא תִימָא וְתַכְרִיז קַמִּיָּכוּ. שׁוּבוּ אֶתִּיו. שׁוּבוּ בְתִשׁוּבָה שְׁלִימָתָא, וּמִיד אֶתִּיו וְאַקְרִיבוּ לְגַבְּאִי. (נ"א וברזא דהאי קרא)

וּבְהָאִי קָרָא כְּתִיב, מִשָּׂא דְיוּמָה. וְרוּזָא דָא, בְּשִׁית דְרַגִּין דְנְבוּאָה (בַּחֲמֶשֶׁה אַרְחִין) אַתְמַר לְנְבִיאִי. בְּמַחְזוּ"ה. בְּחַזוּ"ן. בְּחַזוּ"ן. בְּחַזוּ"ת. בְּדַבְ"ר. בְּמִשָּׂא. וְכַלְהוּ חֲמִשָּׁא כְּלָהוּ כְּמֵאֵן דְחִמִּי בְתַר כּוּתְלָא, הַהוּא נְהִירוּ דְנְהוּרָא. וּמְנַהוּן, כְּמֵאֵן דְחִמִּי נְהוּרָא דְשְׁמִשָּׂא מְגוּ עֲשָׂשִׁיתָא. אֲבַל מִשָּׂא, הוּי, כַּד מְטִי תְהוּא נְהוּרָא בְטוּרַח סְגִי וְאִיטְרַח מְלוּי עֲלוּי, דְלֵא יְכִיל לְאַתְגְּלִיָּא לִיָּה, כְּמָה דָאָתָּ אָמַר, (במדבר יא) לְשׁוּם אֶת מִשָּׂא כָּל הָעָם הַזֶּה עָלֶי. וּבְגִין כֵּן, מִשָּׂא.

סדר הלימוד ליום כט טבת [יום 118 בשנה]

[זוהר חלק ב' - דף קל"א ע"א]

והכא משא דומה, טורח סגיא, דלא יכיל לאתגלייא ואיהו נבואה בלחישו, וקיימא בלחישו. אלי קורא משעיר הכא לא אתגלייא מאן אמר אלי קורא משעיר. אי קודשא בריך הוא, אי נביאה מהימנא. אבל נבואה דא ודאי קיימא בלחישו, גו רזא דמהימנותא עלאה, ומגו רזא סתימאה, נביאה מהימנא אמר, דליה הוה קרא קלא ברזא דמהימנותא, ואמר אלי קורא משעיר. (דף קל"א ע"א) כמה דאת אמר, (דברים לג) וזרח משעיר למו. ולא פתיב וזרח לשעיר, בגין דרזא דמהימנותא הכי איהו, דרגין מגו דרגין, אלין פנימאין מאלין, קליפה גו קליפה, ומוחא גו מוחא.

והא אוקימנא, דכתיב, (יחזקאל א) והנה רוח סערה באה מן הצפון, הא דרגא חד. ענן גדול, הא דרגא אחרא. ואש מתלקחת, הא דרגא תליתאה. ונוגה לו סביב, הא דרגא רביעאה. ולבתר ומתוכה פעין החשמל. ולבתר ומתוכה דמות ארבע חיות הא דרגין גו מדרגין (נ"א דרגין).

אוף הכא, כד אתגלייא קודשא בריך הוא לישראל, לא אתגלייא אלא מגו דרגין אלין. מסיני בא, דרגא דהוה טמירא יתיר, ולבתר אצטריך לאתגלייא. ואמר וזרח משעיר, הא דרגא אחרא, דאיהו באתגלייא יתיר, קליפא דשריא על גב מוחא. ולבתר הופיע מהר פארן, הא דרגא אחרא. ולבתר ואתה מרבבות קדש, דא שבחא דכלא, דאף על גב דאתגלייא מכל אלין דרגין, מההוא אתר דהוא עקרא דכלא, שרי לאתגלאה מניה. מאן אתר איהו. מרבבות קדש איהו, אינון דרגין עלאין לעילא, (לעילא) אוף הכא אלי קורא משעיר, מההוא דרגא דקאמרן, דאתדבק לעילא.

שומר מה מלילה שומר מה מליל. שומר דא מטטרוין, (שומר ישראל) וכתיב, (משלי כז) ושומר אדוניו יכבד, ודא רזא דשלטא בליליא. מה מלילה שומר מה מליל, מה בין האי להאי. אלא, כלא חד, אבל בחולקא דא, שלטא סטרא אחרא. ובחולקא דא, לא שלטא כלל. ליל, אצטריך לנטורא, דכתיב, (שמות יב) ליל (ל"ז ע"ב) שמורים הוא, ועל דא חסר ה', ודא איהו כד עאל ליליא, עד דאתפלג. מפלגו ליליא ולהלאה, שלטא לילה בה' דכתיב ויהי בחצי הלילה. הוא הלילה הזה. (תהלים קלט) ולילה כיום יאיר וגו'. ובגין כד, שומר מה מלילה שומר מה מליל.

אמר שומר. אשכחנא בספרא דאדם, מה בין ויאמר לאמר. ויאמר לעילא, ואמר לתתא, ואל משה אמר. מאן (קס"ד ע"א) אמר, אמר שומר, דא מטטרוין. אתא בקר, דא צלותא דשחרית דאיהו שלטנו דיממא, ההוא דשליט על ליליא. ואי תימא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאיהו אתי בלחודוי, ואתפרש דכר מנוקבא, הא כתיב וגם לילה, תרווייהו פחדא, ולא (ו' ע"א) מתפרשין דא מן דא לעלמין. וקלא דא קרי במלין אלין, אתא בקר וגם לילה תרווייהו זמינין לגבייכו.

מפאן ולהלאה אם תבעיון בעיו. אם תבעון בעותכון בצלו קמי מלכא קדישא, בעיו, צלו ובעו בעותכון, ותובו לגבי מאריכון. אתיו, פמאן דזמין לקבלא לבנוי, ולרחמא עלייהו. אוף הכי קודשא בריך הוא, בקר וגם לילה, קרא ואמר אתיו. זכאה עמא קדישא, דמאריהון בעי עלון, וקרא לון לקרבא לון לגבייה.

כדין עמא קדישא, בעאן לאתחברא, ולאעלא בבי פנישתא. וכל מאן דאקדים בקדמינתא, אתחבר בשכינתא בחבורא חדא. תא חזי, ההוא קדמאה דאשתכח בבי פנישתא, (ואוריך בבי כנישתא) זכאה חולקיה, דאיהו קיימא בדרגא דצדיק בהדי שכינתא. ודא איהו רזא (משלי ח) ומשחרי ימצאנני. דא סליק בסליקו עלאה. ואי תימא, הא תנינן בשעתא דקודשא בריך הוא אתי לבי פנישתא, ולא אשכח תמן עשרה, מיד כועס. ואת אמרת ההוא חד דאקדים, אתחבר בשכינתא, וקיימא בדרגא דצדיק.

[זוהר חלק ב' - דף קל"א ע"ב]

אלא, (נש"א קנ"ו ע"א) למלכא דשדר לכל בני מתא, דישתכחון עמיה ביום פלן, ברוך פלן. עד דהוו מזמני גרמייהו אינון בני מתא, אקדים חד ואתא לההוא אתר. בין כך ובין כך אתא מלכא, אשכח לההוא בר נש דאקדים תמן, אמר ליה, פלן בני מתא אן אינון. אמר ליה, מארי, אנא אקדימנא מנייהו, והא אינון אתאן אבתראי לפקודא דמלכא. כדין, טב בעיני מלכא, וייתב תמן בהדיה, ואשתעי עמיה, ואתעביד רחימא דמלכא. בין כך (דף קל"א ע"ב) ובין כך, אתו כל עמא, ואתפייס מלכא עמהון, ושדר לון לשלם. אבל אי אינון בני מתא לא אתיין, וחד לא אקדים לאשתעי קמי מלכא, לאתחזאה בגינייהו דהא פלהו אתיין. מיד פעיס ורגיז מלכא.

אוף הכא, פיון דחד אקדים, ואשתכח בבי פנישתא, ושכינתא אתיא ואשכח ליה, כדין אתחשיב פאלו פלהו אשתכחו תמן. דהא דא אוריך לון תמן. מיד אתחברת עמיה שכינתא, ויתבי בזווגא חד, ואשתמודע בהדיה, ואותיב ליה בדרגא דצדיק. ואי חד לא אקדים ולא אשתכח תמן, מה כתיב, (ישעיה ג) מדוע באתי ואין איש. ואין עשרה לא כתיב, אלא ואין איש, לאתחברא בהדאי, למהוי גבאי, כמה דאת אמר איש האלהים למהוי בדרגא דצדיק.

ולא עוד, אלא דאשתמודע בהדיה, ושאל עלוי, אי יומא חד לא אתי, כמה (בלק קצ"ו ע"א) דאוקימנא, דכתיב, (ישעיה ג) מי בכם ירא יי' שומע בקול עבדו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והא אתערנא בהאי דכתיב, אלי קורא משעיר, דהא דרגא בתר דרגא, דרגא גו
דרגא, ההוא שומר, קורא בחילא בכל יומא ויומא, ודא איהו שומע בקול עבדו,
עבדו, דא מטטרון. ובגין כן, זכאה איהו מאן דאקדים לבי פנישתא, לסלקא
בההוא דרגא עלאה דקאמרן.

כד אתי צפרא, וצבורא אשתכחו בבי פנישתא, בעו לאשתכחא בשירין ותושבחן
דדוד. והא אוקימנא, דסדורא איהו לאתערא רחימו לעילא ותתא, לאתקנא
תקונין, ולא אתערא חדוה. דהא בגין דא ליזאי מתערי לאתערא רחימו וחדוה לעילא,
באינון שירין ותושבחן.

ומאן דמשתעי בבי פנישתא במלין דחול, ווי ליה, דאחזי פרודא, ווי לית דגרע
מהימנותא. ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל. דאחזי דהא לית (ליה)
אלהא, ולא אשתכח תמן, (ולית ליה חולקיה ביה) ולא דחיל מניה, ואנהיג קלנא
בתקונא (ס"א בתקיפא) עלאה דלעילא.

דהא בשעתא דישראל מסדרי בבי פנישתא, סדורא דשירין ותושבחן וסדורא
דצלותא, כדין מתכנשי תלת משריין דמלאכי עלאי. משרייתא חדא, אינון מלאכין
קדישין (עילאין) דקא משבחן לקודשא בריך הוא ביממא, בגין דאית אחרנין דקא
משבחן לקודשא בריך הוא בליליא. ואחרנין (ס"א ואלין) אינון דקא משבחן לקודשא
ברוך הוא, ואמרין שירין ותושבחן בהדיהו דישראל ביממא.

משרייתא תניינא, אינון מלאכין קדישין, דמשתכחי בכל קדושה וקדושה
דישראל, מקדשי לתתא. ובשולטנא דלהון, כל אינון דמתערין בכל אינון רקיעין,
(ס"א היכלין) בההיא צלותא דישראל (ס"א דמיושב).

משרייתא תליתאה אינון (ר"ס ע"ב) עולמתן עלאין. דקא מתתקני עם מטרוניתא,
ומתקני לה לאעלא לה קמי מלכא, ואלין אינון משריין עלאין על פלהו. (ר"ס ע"ב)
וכלהו מתתקני, בסדורא דישראל דמתתקני לתתא, באינון שירין ותושבחן, ובההיא
צלותא דקא מצלו ישראל. פיון דאלין תלת משריין מזדמנו, כדין ישראל פתחי
שירתא, וזמרי קמי מאריהון. ודהיא משרייתא חדא, די ממנא לשבחא למאריהון
ביממא, אזדמנו עליהו, וזמרי עמהון כחדא, באינון שבחי דדוד מלכא, והא
אוקימנא מלי.

בההוא זמנא דמסיימי ישראל שבחי דאינון תושבחן דדוד, כדין תושבחתא
דשירתא דימא, כמה דאוקימנא. ואי תימא, האי תושבחתא אמאי איהי בתקונא
בתרייתא בתר שבחי דדוד, והא תורה שבכתב, אקדימת לתורה שבעל פה,
ואקדימת לנביאים, ואקדימת לכתובים, וכמה דאקדימת, הכי אצטריך לאקדמא.
(נ"א בשירתא)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אָלָא, מַגּוּ דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לָא אַתְתַּקְנַת אֲלָא מִתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, מְשׁוּם הֲכִי אַצְטְרִיךְ לֹמַר לָהּ בְּשִׁירוֹתָא דְתַקּוּנָהָא, וְהָאִי תּוֹשְׁבַחְתָּא מְעַלְיָא, מְכַל שְׂאָר תּוֹשְׁבַחְתָּן דְּעַלְמָא. וְאִיזִי לָא אַתְתַּקְנַת מְכַלְהוּ, כְּמָה דְאַתְתַּקְנַת (דף קל"ב ע"א) מִתּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא. וּבְגִין דָּא, אִיזִי סְמוּךְ לְצִלוֹתָא דְמִיּוֹשֵׁב, כְּמָה דְאוּקִימְנָא.

בְּהַ שְׁעַתָּא כַּד שִׁירְתָּא דִּימָא אַתְמַר, מִתְעַטְרָא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּהָהוּא כְּתָרָא, דְזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעְטְרָא לְמַלְכָּא מְשִׁיחָא, וְהָהוּא (ח' ע"ב) כְּתָרָא גְּלִיפָא מְחַקְקָא בְּשִׁמְחָה קְדִישִׁין, כְּמָה דְאַתְעַטְר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהוּא יוֹמָא דְאַעְבְּרוּ יִשְׂרָאֵל יַת יָמָא, וְאַטְבַּע לְכָל מְשַׁרְיִין דְפָרְעָה וּפְרָשׁוּהִי. בְּגִין דָּא, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְשׁוּאָה רְעוּתִיָּה בְּהָאִי שִׁירְתָּא. וְכָל מָאן דְזָכִי לָהּ בְּהָאִי עַלְמָא, (ס' ע"א) זָכִי לְמַחְמִי לְמַלְכָּא מְשִׁיחָא בְּתַקּוּנֵי הָהוּא כְּתָרָא, וּבְחִגְרֵי דְזִינְיָה, וְזָכִי לְשַׁבְחָא הָאִי שִׁירְתָּא תַּמּוֹן, וְהָא אוּקִימְנָא מְלִי.

כִּיּוֹן דְמִטִּי בַר נֶשׁ לְיִשְׁתַּבַּח נָטַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהוּא כְּתָרָא, וְשׁוּי לִיָּה קְמִיָּה, וּכְנִסַּת יִשְׂרָאֵל שְׁרִיאת לְאַתְתַּקְנָא לְמִיתִי קְמִי מַלְכָּא עֲלָאָה. וְאַצְטְרִיךְ לְאַכְלָלָא לָהּ, בְּתַלְיִסְר מְכִילִן דְרַחְמֵי עֲלָאִי, דְמַנְהוֹן אַתְבְּרַכַּת. וְאַיְנוֹן תַּלְיִסְר בּוֹסְמִין עֲלָאִין, כְּמָה דְאַתְ אַמַּר, (שיר השירים ד) גֵּרֵד וְכַרְכּוּם קִנְה וְקַנְמוֹן וְגו', וְהָכָא אִינּוֹן, שִׁיר, וְשַׁבְחָה, הַלֵּל, וְזִמְרָה, עוֹז, וּמְמַשְׁלָה, נֶצַח, גְּדוּלָה, וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה, וְתַפְאֲרָת, קְדוּשָׁה. הָא תַּרְיִסְר. וְלִבְתַּר לְחַבְרָא לָהּ בְּהַדִּיָּהוּ, וְלֹמַר וּמְלָכוֹת, וְהוּוּ תַּלְיִסְר. בְּגִין דְּאִיזִי מִתְבְּרַכָּא מְנִיָּהוּ.

וְעַל דָּא אַצְטְרִיךְ, בְּשְׁעַתָּא דְאַתְכַּלִּילַת בִּינְיָהוּ, לְשׁוּאָה לְבָא וְרְעוּתָא בְּהָאִי, וְלָא לְיִשְׁתַּעֵי כְּלָל, דְלָא לְפִסּוּק בִּינְיָהוּ. וְאִי פְסִיק בִּינְיָהוּ, מִתְחוֹת גְּדַפֵּי פְרוּבִיָּא נְפִיק חַד שְׁלֵהוּבָא, וְקָאִרִי בְּחִילָא וְאַמַּר, פְּלַגְיָא דִּי פְסִיק גְּאוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִשְׁתַּצִּי וְיַתְפַּסֵּק, דְלָא יַחְמִי גְּאוּתָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא, כְּמָה דְאַתְ אַמַּר (ישעיה כו) וּבִל יִרְאֶה גְּאוּת ה', בְּגִין דְּאִלִּין תַּלְיִסְר אִינּוֹן גְּאוּת י'.

מְכַאֵן וְלִהְלָאָה אֵל הַהוּדָאוֹת כּו', דָּא מַלְכָּא עֲלָאָה דְשַׁלְמָא כְּלָא דִילִיָּה, בְּגִין דְּכָל הַנִּי שְׂבַחְתָּן אִינּוֹן לְגַבְהַ דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל כַּד מִשְׁתַּבְּחָא בְּמְשַׁרְיָתָא דְלִתְתָּא. כְּמָה דְאַתְ אַמַּר שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה, לְמַלְכָּא דְשַׁלְמָא דִילִיָּה, מִתַּמּוֹן וְלִהְלָאָה, (ישעיה מה) יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרָא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא אֶת הַכֹּל. וְהָא אַתְעַרְנָא בֵּיהּ, וְאַתְעַרוּ חֲבַרְיָא דְהַנִּי אִינּוֹן תִּיקוּנִין דְּעַלְמָא עֲלָאָה. (אל אדון).

א"ל בְּרוּ'ךְ: תַּקּוּנֵי דְעַלְמָא תַתְּאָה, דְאַיְנוֹן כ"ב אַתּוּוֹן זְעִירִין, בְּגִין דְּאִית (בראשית ג' ע"ב) אַתּוּוֹן רַבְרָבּוֹ, וְאַתּוּוֹן זְעִירִין. אַתּוּוֹן זְעִירִין, מְעַלְמָא תַתְּאָה. אַתּוּוֹן רַבְרָבּוֹן, מִהָהוּא עַלְמָא דְאַתִּי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּכֹלֵי אֵינֹן רַבְרָבֹן, אֵינֹן רַבְרָבֹן בְּגֵרְמִייהוּ. כַּד (לא) אֲתִיין יְחִידַיִן אֵינֹן רַבְרָבֹן (נ”א דכר ונוקבא פשיטין) דְּכַד לֹא פְּשִׁיטֵן יְתִיר, אֵינֹן אֲתִיין כָּל אֵת וְאֵת בְּרִתִּיכָא דְחַי לִיה, כְּגוֹן שְׁבַחַא דְשַׁבַּת דְּאֵינֹן אֲתוּן דְשַׁבַּח, אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה. אֲלִין אֲתוּן בְּחַמֵּשׁ חַמֵּשׁ תִּיבִין, דְּאֵינֹן חַמֵּשִׁין תְּרַעִין דְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

תְּרִין אֲתוּן אַחְרָנִין דִּי בְּסוּפָא: ש”ת. אֵינֹן בְּשִׁית שִׁית תִּיבִין, דְּאֵינֹן שִׁית סְטְרִין דְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְנַפְקִי מִתְּמָן. כְּגוֹן: שְׁבַח יְתֵנוּ לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם. תְּפַאֲרַת וּגְדוּלָה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחִזֵּת הַקּוּדֵשׁ.

אֲלִין תְּרִין אֲתוּן, בְּשִׁית שִׁית תְּרִין אֲתוּן קְדַמָּי, בְּחַמֵּשׁ חַמֵּשׁ. כְּלָהוּ שְׂאָר אֲתוּן דִּי בְּאַמְצַעִיתָא, כְּלָהוּ בְּאַרְבַּע אַרְבַּע, בְּגִין דְּאֵינֹן בְּרוּא דְרִתִּיכָא עֲלָאָה, דְּאֵינֹן אֲתוּן קְדַמָּי וְאֵינֹן דְּבְסוּפָא, אֵינֹן שְׁלִימוּ דְכ”ב אֲתוּן, בְּגִין דְּאֵית בְּהוּ כ”ב תִּיבִין, לְקַבֵּל כ”ב אֲתוּן עֲלָאִין. אֲשְׁתַּאֲרוּ תַמְנִיסָר אֲתוּן אַחְרָנִין, דְּקָא סְלָקִין בְּרִתִּיכֵיהוּ לְאַרְבַּע אַרְבַּע, לְשַׁבְעִין וְתְרִין תִּיבִין, דְּאֵינֹן רוּא דְשְׁמָא מְפָרְשׁ, גְּלִיפָא קְדִישָׁא דְע”ב אֲתוּן, דְּקוּדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְעַטֵּר בְּהוּ. וְשְׁמָא דָא, אִיהוּ מְעַטְרָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְסְלִיק בְּרוּא דָא, לְאַתְעַטְרָא בְּהוּ גוֹ שְׁלִיחוּתָא (דמאריה) דְשְׁכִינְתָא.

[זוהר חלק ב' - דף קל"ב ע"ב]

וְסִימְנִיךְ דְּאֲלִין אֲתוּן, דְּקָא מִתְעַטְרִין בְּשַׁבַּחַא עֲלָאָה, דָּא קְדַמָּי וְסוּפִי, דְּסְלָקִין בְּעַטְרֵיהוּ אֵינֹן א”ת ב”ש. אֲלֵף בְּחַמֵּשׁ. תִּי”ו בְּשִׁי”ת. בֵּית בְּחַמֵּשׁ. שִׁי”ן בְּשִׁית. בְּגִין כְּךָ רוּא דְא”ת ב”ש (דף קל”ב ע”ב) כְּלָלָא דְכ”ב אֲתוּן, דְּאֵינֹן עַטְרָה דְתַלְתִּין וְתְרִין שְׁבִילִין. (ס”א דשמא קדישא).

וְסִימֵן דְּאֵינֹן אֲתוּן אַחְרָנִין דְּסְלָקִין בְּרִתִּיכֵיהוּ, ג”ר. שְׂאֲרֵי בְּגִימ’ל, וְסִימֵן בְּרִי”ש, וְכְלָהוּ רוּא דְרִתִּיכָא קְדִישָׁא. א”ת ב”ש, רוּא דְשְׁמָא קְדִישָׁא. ג”ר, רוּא דְרִתִּיכָא קְדִישָׁא, דְּסְלָקָא לְע”ב, וְאַתְעַבִּיד מְנִייהוּ שְׁמָא קְדִישָׁא, לְאַתְעַטְרָא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, מְגוֹ רִתִּיכָא עֲלָאָה. (דכתיב, (תהלים מ”ח) כשמד אלהים כן תהלתך)

וּבְגִין כְּךָ הָהוּא שְׁמָא דְע”ב כְּלִילָא בְּרוּא דְאַבְהֵן, יְמִינָא וְשְׁמָאֲלָא וְאַמְצַעִיתָא. וְאִיהִי מִתְעַטְרָא בְּהוּ, לְמַהוּי שְׁמָא קְדִישָׁא. וְלֹאָו שְׁמָא עֲלָאָה, כְּאֵינֹן שְׁמָהֵן עֲלָאִין, דְּעֵלְמָא עֲלָאָה, דְּאַתְאַחְדֵּן לְעִילָא לְעִילָא. וְאַף עַל גַּב דְּהֵאִי שְׁמָא עֲלָאָה אִיהוּ, אֲבָל רוּא דִּילֵיהּ, דְּוֹד מְלַכָּא, דְּמִתְעַטְרָא בְּאַבְהֵן.

שְׁמָא דְמ”ב אֲתוּן רוּא דִּילֵיהּ אַבְהֵן, דְּקָא (ויקרא ע”ט ע”א, ק”ח, רנ”ו ע”ב) מִתְעַטְרִין בְּעֵלְמָא עֲלָאָה. וְעֵלְמָא עֲלָאָה בְּמַה דְלְעִילָא. (ס”א וסלקא רוּא לְעִילָא לְעִילָא,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עד דאתעטרא באין סוף) ועל דא, סליק ולא נחית, אתעטר גו מחשבה עלאה. זכאה חולקא דמאן דידע ליה, ואודהר ביה.

שְׁמָא דְע"ב אַתּוּן, דוּד דְקָא (בראשית ל"ג ע"ב, ר"ז ע"ב, רל"ד ע"ב, ויקרא ק"ב ע"ב) מִתְעַטְרָא בְּאַבְהָן, וְרִזָּא דִילִיָּה סְלִיק וְנַחֲתִית, כְּגֹוְנָא דָּא מִצַּפ"ץ, (מצפ"ץ) שְׁמָא דְתַלְיִסְר מְכִילִין דְרַחֲמִי. אֵינּוּן תְּרִיסְר, רִזָּא דְרַתִּיכָא קְדִישָׁא, דְנַפְיָק מַחַד, דְשָׂרְיָא עֲלֵיהוּ וּבְגִין כְּךָ (סליק ונחית, וכלהו סלקין ונחתין בר האי שמא דמ"ב דסליק ולא נחית ועל דא) שְׁמָא דְע"ב סְלִיק וְנַחֲתִית, סְלִיק מִסְטְרָא דָּא, וְנַחֲתִית מִסְטְרָא דָּא. שְׁמָא דְתַלְיִסְר מְכִילִין, סְלִיק מִסְטְרָא דָּא, וְנַחֲתִית מִסְטְרָא דָּא, וְהָהוּא דְנַחֲתִית בְּגִין לְאַמְשַׁכָּא טִיבוּ לְתַתָּא. וְעַל דָּא, א"ת ב"ש ג"ר ד"ק ה"ץ ו"פ ז"ע ח"ס ט"ן י"ם כ"ל. אַתּוּן קְדָמָי סְלִיקִין בְּחוּשְׁבָנָא, וְאַתּוּן אַחֲרֵינִין נַחֲתִי בְּחוּשְׁבָנָא, בְּגִין לְאַמְשַׁכָּא טִיבוּ דְלַעֲיָלָא לְתַתָּא.

שְׁמָא דְמ"ב, אִיהוּ מִתְעַטְרָא לְרַתִּיכָא עֲלָאָה. שְׁמָא דְע"ב, אִיהוּ מִתְעַטְרָא לְרַתִּיכָא תַתָּאָה. זְכָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְמִשְׁתַּדֵּל לְמַנְדַּע לְמֵאֲרִיָּה, זְכָאָה אִיהוּ בְּעֲלָמָא דִין וּבְעֲלָמָא דְאִתִּי.

וּבְגִין כְּךָ, תּוֹשְׁבַחְתָּא דְשַׁבַּת דְקָא מְשַׁבְּחָא לְמַלְכָּא דְשַׁלְמָא דִילִיָּה. מְשַׁבַּח לִיָּה בְּשְׁמָא דְע"ב, וּבְכ"ב תִּיבִין, רִזָּא דְכ"ב אַתּוּן, בְּגִין דְתַתְעַטְר בִּיָּה לְסַלְקָא לְעֵילָא בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא. וְעַל דָּא, אֵל אֲדוּן, תּוֹשְׁבַחְתָּא דְעֲלָמָא דְאִתִּי אִיהוּ, וּפְרִיחוּ (ס"א וּפְרִיכוּ) דְרַתִּיכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, דְמִתְעַטְרָא לְסַלְקָא לְעֵילָא, וּפְרִיחוּ דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, דְמִתְעַטְרָא לְסַלְקָא גּוֹ רַתִּיכָא עֲלָאָה.

א"ת ב"ש, סְלִיקִין (רס"א ע"א) וְנַחֲתִין, כְּמָה דְאִתְמַר. אֲמַר לִיָּה ב"ם סְלִיקִין וְלֹא נַחֲתִין, וְסִימְנִיד, דָּא שְׁבִי'ת בְּלַחוּדוּי. וְדָא שְׁבִי'ת וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, דְסַלְקָא רִזָּא לְעֵילָא לְעֵילָא, עַד דְמִתְעַטְרָא כְּלָא בְּאִין סוּף.

אֵל בְּרוּךְ, דָּא סְדוּרָא דְאַתּוּן זְעִירִין, וְתַקוּנֵי כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹמָא בְּצִלוֹתָא. וּבְגִין דְאֵינּוּן אַתּוּן זְעִירִין, לִית (ר"ה ע"ב) רוּחָא בִּינֵיהוּ, וְאֵינּוּן תַּקוּנֵי עוֹלָמִתָּן דְאִתִּין עִם מִטְרוֹנִיתָא לְגַבֵּי מַלְכָּא עֲלָאָה.

קְדוּשָׁא דָּא דְקָא מְקַדְשֵׁי מְלָאכֵי עֲלָאֵי, לָאוּ אִיהוּ בִּיחִיד. וְהָא אוּקְיָמָנָא, כָּל קְדוּשָׁה דְאִיהוּ בְּלִשׁוֹן הַקּוּדְשׁ, יַחֲדָא אֲסִיר לִיָּה לְמִימַר. תְּרַגּוּם, לְעוֹלָם בִּיחִיד, וְלֹא בְּסִגְיָאִין, וְיַחֲדָא אִיהוּ תַקוּנָא דִילִיָּה וְדָאֵי, וְלֹא סִגְיָאִין. וְסִימְן לְרִזָּא דָּא, שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם. שְׁנַיִם לִישָׁנָא דְסִגְיָאִין אִיהוּ, דוּדָאֵי קְדוּשָׁה דְלִשׁוֹן הַקּוּדְשׁ אֲסִיר אִיהוּ (קכ"ט) בִּיחִיד. קְדוּשַׁת תְּרַגּוּם אֲסִיר אִיהוּ בְּסִגְיָאִין, אֲלָא בִּיחִיד לְעוֹלָם. אַחַד תְּרַגּוּם תַּנִּינָן, וְלֹא תְרִין וְלֹא יְתִיר. תְּרַגּוּם אִתִּיא לְמִיעוּטָא, וְהַכֵּי אַצְטְרִיךְ. לִשׁוֹן הַקּוּדְשׁ

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

אתיא לרבוניא, והכי אצטריך. דמעלין בקודש ולא מורדין. ובתרגום מורדין ולא מעלין. אחד תנינן, ולא יתיר, ולא מעלין כלל.

[זוהר חלק ב' - דף קל"ג ע"א]

קדושא דא, קדושתא דאתקדשת שכינתא, וכל אינון רתיכין דילה, לאתתקנא לגבי מלכא עלאה. ובגין דאיהי קדושת עלמא תתאה, איהי מיושב ולא בעמידה. (דף קל"ג ע"א) קדושה אחרא דאהדורי צלותא, איהי קדושתא דעלמא עלאה, ובגין כך איהי בעמידה, בגין לאמשכא לה לתתא, וכל מלוי דעלמא עלאה, איהו בעמידה ולא מיושב.

ובכל הני קדושותי, ישראל מתקדשי בהו לתתא. ועל דא ישראל מתקדשי בקדושה דרתיכא תתאה מיושב. ובקדושה דרתיכא עלאה מעומד. קדושה אחרא, איהי (רס"א ע"ב) תוספת קדושה, בגיני כך איהי בתר צלותא. ובגין דאיהי תוספת קדושה, על קדושן אחרנין, איהי לבתר צלותא. ובגין דכל חד וחד בעי לאמשכא עליה מההוא תוספת, אתתקן לכל יחיד ויחיד קדושת תרגום. ואי תימא הא אית בה קדושת לשון הקדש. ההוא לצבור, לאתקדשא פלהו בכלל, בההוא תוספת קדושה. ובגין דיחיד לית ליה רשות, לאומרה בלשון הקדש, ולא אתקדשא יחידאי, אתקיננו לה בלשון תרגום, ואיהו ביחיד, לאתקדשא כל חד וחד בההוא תוספת, לאמשכא עליה קדושה יתיר. זכאה חולקיהון דישראל, דקא מתקדשי בקדושי עלאי, בגין דאינון דבקין לעילא, דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים כלכם היום.

כתיב (מלכים ב ד) הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עובר וגו', וכתיב נעשה נא עלית קיר קטנה וגו', בהאי קרא אית לן סמך בעלמא לסדורא דצלותא. הנה נא ידעתי, דא איהו רעותא דאצטריך בר נש לשואה בגויה בצלותא. כי איש אלהים קדוש הוא, דא איהו עלמא עלאה, דאיהו יתיב על פורסי יקריה, וכל קדושאן נפקין מגיה, ואיהו מקדש לכלהו עלמין. עובר עלינו תמיד, מההוא קדושה דאיהו מקדש לכל עלמין לעילא, איהו מקדש לן בהאי עלמא. דהא לית קדושה לעילא, אלא אי אית קדושא לתתא, כמה דאת אמר (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל.

והואיל וכך הוא, נעשה נא עלית קיר קטנה, דא איהו סדורא דתקונא (ויחי רכ"ח ע"ב) דשכינתא, דאיהי עלית קיר, כמה דאת אמר (ישעיה לח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר. קטנה: בגין דאיהי זעירא, כמה דאת אמר (קהלת ט) עיר קטנה. ונשים לו שם בתקונא דא דאנון מתקנין, ובסדורא דילן בשירין ותושבחן ובצלותא, (ובתקונא דא) אנון מתקנין לגביה, לנייחא דילה. מטה ושלחן וכסא ומנורה. ארבע אליו, פלהו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בשכינתא אינון. ואיהי (כלא) בכל תקונין אלין מתתקנו, לגבי עלמא עלאה בסדורא דאנו מסדרין.

בסדורא דצלותא דערבית, ובתקונא דיליה, הא מטה. בסדורא דאינון קרבנין ועלוון, דאנו מסדרין בצפרא ואינון שירין ותושבחון, הא שלחן. ובההוא סדורא דצלותא דמיושב, ובתקונא דקריאת שמע, בההוא יחודא דאנו מתקנין הא פסא. בההוא סדורא דצלותא דמעומד, ובאינון קדושאן, ותוספת קדושה, וברכאן, דאנו מסדרין (לה) הא מנורה.

זכאה איהו בר נש, דדא שוי ברעותיה, לאשלמא לגבי מאריה בכל יומא, ולא תקנא האי עלית קיר קטנה, לגבי מאריה בהני תקונין. כדין ודאי קודשא בריך הוא יהא אושפיזיה בכל יומא. זכאה איהו בהאי עלמא, וזכאה איהו בעלמא דאתי. בגין דאלין ארבע, אינון תקוני דשכינתא, לאתתקנא לגבי בעלה. בארבע תקונין אלין, אתתקנת בשפירהא, בחדוהא, בחזוהא, על ידי דעמא קדישא בכל יומא.

[זוהר חלק ב' - דף קל"ג ע"ב]

מטה אתיהיבת ליה ליעקב לאתתקנא, ועל דא יעקב אתקין צלותא דערבית. שלחן אתקין דוד מלכא, באינון שירין ותושבחון דאיהו אתקין, כמה דאת אמר (תהלים כג) תערך לפני שלחן נגד צוררי. פסא אתקין אברהם, באתקשרותא דיליה, דעביד טיבו ושלמו דנשמתין לכל בני עלמא, ולית תקונא דכסא, אלא בחסד דאברהם, כמה דאת אמר (ישעיה טז) והוכן בחסד פסא. מנורה (דף קל"ג ע"ב) אתקין יצחק, דאקדיש שמא דקודשא בריך הוא לעיניהון דכל עלמא, ונהיר נהירו דבוצינא עלאה בהחיא קדושה. בגיני כך, צריכין עמא קדישא, לומר תדיר ולשוואה רעותהון, לסדרא לגבי עלמא עלאה, דאיהו מאריה דביתא, איש האלהים, מטה ושלחן וכסא ומנורה, למהוי שלימו בכל יומא, עילא ותתא. (ד"א כאן חסר) בשעתא דקא מיחדי ישראל, יחודא דרזא דשמע ישראל, ברעותא שלים, כדין נפקי מגו סתימו דעלמא עלאה, חד נהירו, וההוא נהירו בטש גו בוצינא דקרדינותא, ואתפלג לע' נהורין, ואינון ע' נהורין, בע' ענפין דאילנא דחיי.

כדין, ההוא אילנא סליק ריחין ובוסמין, וכל אילני דגנתא דעדן, פלהו סלקין ריחין, ומשבחון למאריהון, דהא כדין אתתקנת מטרוניתא, לאעלא לחופה בהדי בעלה, כל אינון שייפין עלאין, פלהו מתחברן בתיאובתא חדא, וברעותא חדא, למהוי חד בלא פרודא כלל. וכדין בעלה אתתקן לגבהא לאעלא לחופה ביחודא חד, לאתיחדא במטרוניתא.

ועל דא אנו מתערי ליה, ואמרינו (דברים ו) שמע ישראל, אתקין גרמך, הא בעליך ייתי לגביך בתקוני, זמין לקבלך. יי אלהינו יי אחד, ביחודא חדא,

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ברעותא חדא, בלא פרודא, דכל אינון שייפין פלהו אתעבידו חד, ועיילין בחד תיאובתא.

פיון דאמרי ישראל יי' אחד באתערותא דשית סטרין, כדין כל אינון שית סטרין, אתעבידו חד ועאלין בחד תיאובתא, ורזא דא ו' חד פשיטו בלחודוי, בלא דבקותא אחרא לגביה, אלא איהו בלחודוי פשיט מכלא, ואיהו חד.

בההיא שעתא, מטרוניתא מתתקנא ומתקשטא, ועיילין לה שמשחא בלחישו סגי, לגבי בעלה, ואמרי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. דא איהו בלחישו, דהכי אצטריך לאעלא לה לגבי בעלה. זכאה עמא דידיעי דא, ומסדרי סדורא עלאה דמהימנותא.

בההיא שעתא דאתחברו בעלה ומטרוניתא כחדא, כדין פרוזא נפיק מסטרא דדרום, אתערו חילין ומשריין דיגלי רחימותא לגבי מאריכון.

כדין אתער חד ממנא עלאה, (קכ"ז ע"א) בוא"ל שמייה, רב משריין, ובידיה ארבע מפתחן, דנטיל מד' סטרי עלמא, וחד מפתחא אתרשים באת י', ומפתחא אחרא אתרשים באת ה'. וחד מפתחא אתרשים באת ו'. (מפתחא אחרא אתרשים באת ה') ואנח להו תחות אילנא דחיי. אינון תלת מפתחן, דאתרשימו בתלת אתוון אלין, אתעבידו חד. פיון דאתעבידו חד, ההוא מפתחא אחרא, סליק וקאים ואתחבר בההוא אחרא כללא דתלת, וכל אינון משריין וחיילין עיילין לאינון תרין מפתחן גו גנתא וכלהו מיחדי כגוונא דלתתא.

יהו"ה: דא רשימו דאת י', רישא עלאה דבשמא קדישא. אלהינו: דא איהו רזא דרשימו דאת ה' עלאה, את תניינא דבשמא קדישא. ידו"ד: דא משיכו דאתמשך לתתא, ברזא דרשימו דאת ו', דאינון תרין אתוון אתמשכו למהוי באתר דא, ואיהו אחד. כל הני תלתא אינון חד, ביחודא חד.

פיון דכל דא אתעביד חד ביחודא חד, ואשתאר כלא ברזא דאת ו' שלים, מרישא דמבועא, ומהיכלא פנימאה, וירית לאבא ואימא, כדין עיילין למטרוניתא בהדיה, דהא השתא איהו שלים בכל טיבו עלאה, ויכיל לאתזנא לה, ולמיהב לה מזונא וספוקא כדקא יאות. וכל אינון שייפין דיליה פלהו חד. כדין עיילין לה לגביה, בלחישו. אמאי בלחישו. בגין דלא יתערב זר בההיא חדוה, כמה דאת אמר (משלי יד) ובשמחתו לא יתערב זר.

[זוהר חלק ב' - דף קל"ד ע"א]

פיון דאיהו אתיחד לעילא בשית סטרין. אוף הכי איהי אתיחדת לתתא בשית סטרין אחרנין. בגין למהוי (דף קל"ד ע"א) אחד לעילא, ואחד לתתא, כמה דאת אמר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(זכריה יד) יהיה יי' אחד ושמו אחד. אחד לעילא בשית סטרין, דכתיב, (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד. הא שית תיבין, לקבל שית סטרין. אחד לתתא בשית סטרין, (הדא הוא דכתיב) ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, הא שית סטרין אחרנין בשית תיבין. יי' אחד לעילא, ושמו אחד לתתא.

ואי תימא, הא כתיב אחד לעילא, ולתתא לא כתיב אחד. ועד הוא אחד, בחלופי אתון. אתון דדכורא לא מתחלפי, אתון דנוקבא מתחלפי, דהא שבחא דדכורא על נוקבא. ובגין דלא תשלוט עין הרע, אנו מחלפי אתון, דלא אמרינו אחד באתגלייא. ובזמנא דאתי, דיתעבר עין הרע מעלמא, ולא תשלוט, (בהדה) כדין יתקרי אחד באתגלייא. בגין דהשתא דההוא סטרא אחרא אתדבק בהדה, לאו איהי אחד, אלא דאנו מיוחדין לה בלחישו, ברזא דאתון אחרנין, ואמרי ועד.

אבל בזמנא דאתי, דיתפרש ההוא סטרא מינה, ויתעבר מעלמא, כדין יתקרי אחד ודאי, דלא יהא בהדה שותפו ודביקו אחרא, כמה דאת אמר (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד, באתגלייא בהדיא, ולא בלחישו, ולא ברזא.

ועל דא, אנו מיוחדין לה מההוא סטרא אחרא, כמאן דזמין לאחרא למיהוי סהיד דיליה. בגין דדא איהו סהיד דילן, וסטרא אחרא לאו איהו סהיד לגבן. וכדין איהי אתפרישת מההוא סטרא. פיון דאתת, אנו מעלין לה לחופה לגבי בעלה, מלכא עלאה, בכל רעותא וכוונא דלבא, ועל דא איהו אחד.

בשעתא דאיהי אתת בעולימתהא, ובעאת לאתפרשא מסטרא אחרא, לא אתת, אלא כמאן דאודמנת למחמי ביקרא דמלכא ולא יתיר, והכי מכריזי דידמנון למחמי ביקרא דמלכא. כמה דאת אמר (שיר השירים ג) צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה, פוקו למחמי ביקרא דמלכא, כדין סטרא אחרא לא ניחא ליה למחמי, ואתפרש מינה. פיון דאתת. כל אינון שמשאה, עיילין לה לחופה בהדי מלכא עלאה, בלחישו ברזא. דאלמלא לאו הכי, לא יתפרש מינה ההוא סטרא אחרא ויתערב חדוותא. אבל בזמנא דאתי, דיתפרש מינה ההוא סטרא אחרא, כדין ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד.

פיון דעאלת לחופה, ואיהי בהדי מלכא. עלאה, כדין אנו מתערי חדוה דימינא ושמאלא, כמה דאת אמר (דברים ו) ואהבת את יי' אלהיך בכל לבבך וגו'. והיה אם שמוע וגו'. בלא דחילו כלל, דהא סטרא אחרא לא יתקרב תמן, ולית ליה רשו.

כלה, כל זמנא דבעאן לאעלא לה לגבי מלכא, לחדוה דשמושא, אצטריף בלחישו ברזא, בגין דלא ישתכח ברגלי (בר נש דגלי) צעדהא, רמז דסטרא בישא, ולא יתדבק בהדה, ולא ישתכחון בבני, רמז פסול כלל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והכי אמר יעקב לבנוי, שמא חס ושלום אירע פסול (בזרעאי) בערסי, כדין אינון אמרו, כמה דלית בלבך אלא אחד, כך וכי' לית לן דביקו בסטרא אחרא כלל, דהא פרישא הוה מערסד, ואנן ביחודא לגבי מלכא עלאה, ולית לן דביקו כלל בסטרא אחרא, דהא בפרישו מסטרא אחרא (נ"א הוינן ברעו) הוה רעותא ומחשבתא דילן.

פיון דידע דסטרא אחרא לא אתדבק תמן כלל כדין עאלת אתתא, לגבי בעלה בלחישו, ברזא דיחודא דשית סטריין. פתח ואמר, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד דהא איהי ברזא דאחד, בעולימתהא, בלא ערבובא כלל ולא שותפו דסטרא אחרא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 1320]
